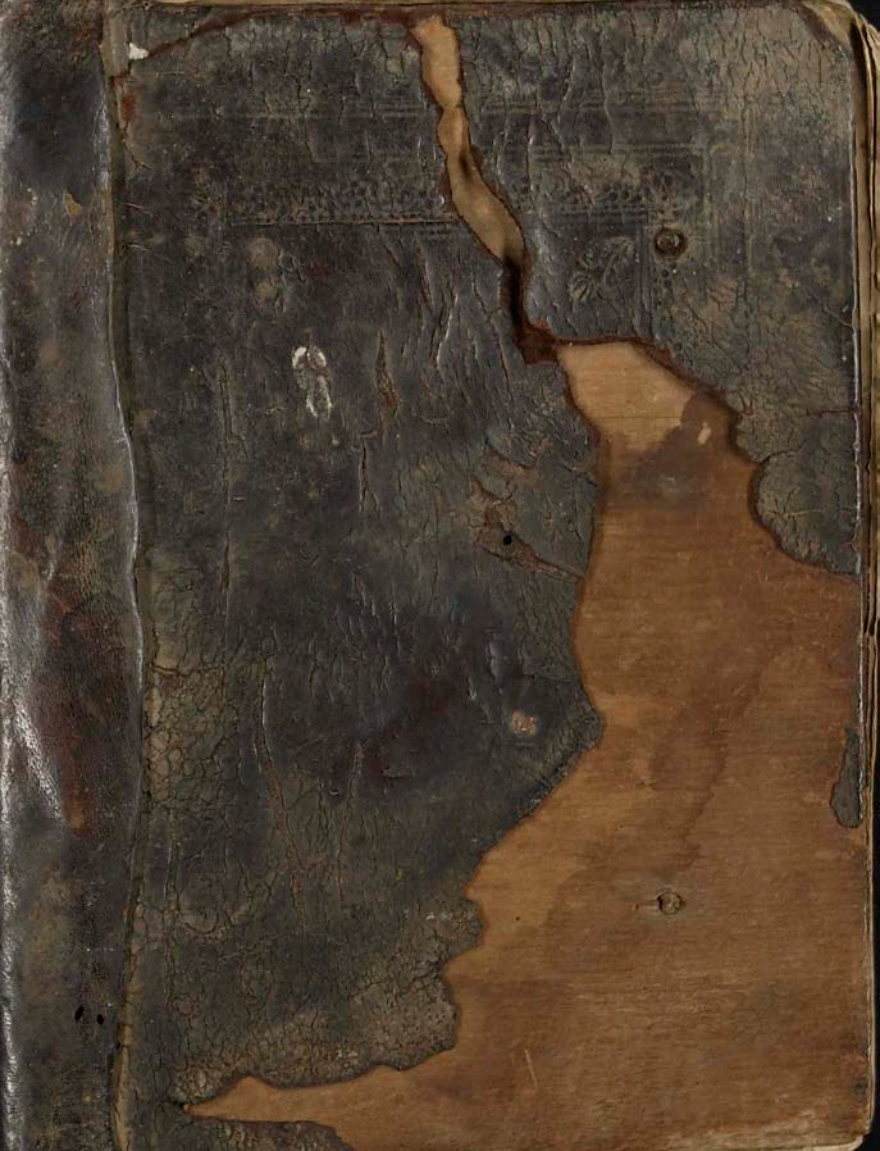

ՉԱՅՆ ԱՄՈՒ ԲԵՂԶԵԼԻՆ

* Խմանալի՛ նը շղիւ,
* Պայծառ ափիլ ար փինն,
* Ան հաճոյա ծագումն,
* Պ՚ակամբիկից ու՛ղիչ,
* Տատանելոց հան՚ գիտա,
* Ամենատես ադ բիւր,
* Աբանելապերճ փըթիկիչ,
* Հեղհեղաշաւ սիլ,
* Թախճանական շա՛ հիւղ,
* Ալացուցիչ Նա՛ հաճ,
  ոգևեա՛ մեզ.

ՀԱՄՈ ԱՆ

բարեպաշտ.

Պարզկայինս միտ՝ անդրստին՝ ի բնէ իմ ցական իմն գոլով զօրութիւն՝ միշտ և անդադար ի գիտել զկիր ինչ՝ և ճանաչել՝ ի ձեռն բանին առ ձկտի. զի ի գիտանիկանն եղով զօրութիւն՝ զտիպ պատճառին իւրոյ կինքն բերիցէ. *O ի՞ ամ պատճառելն առ յորմէ պատճառեցաւն՝ անդրպարտեա առ ձգի. ոչ վերընթացն հուր՝ առ երերայինն երկին. յարագնացն ոչխ՝ առ լայնադիրն ծով. և թանձրական ինչ նիւթ՝ առ երր հողային. այսպէս և մերս իմացուին՝ առ իմաստն վերին. *Կան զի՝ ասաց Աստ ասէ գիր՝ արասցուք մարդ ըստ պատկերի մերում և ըստ նմանութեան. արդ՝ երիւք նմանի ասեն պատկեր իւրոյ սկզբնատրակին. չափաւորութիւնն ձեւոյն, հաստատութեամբ մասանցն և մանաւանդ յարմարութեամբ շքոյն. *Կամ զի մարդս պատկերացեալ ոչ այսքիւք բնաւորեցաւ նմանիլ. այլ՝ մաքրութիւն, անախտութիւն, և օտարութիւն ի չարէն, ըստ Աստուածային սէրն. *Նա որով զայսոսիկ ի մեզ կարասցուք բերել յիրաւի ոչ այլով իւիք՝ եթէ ոչ իմաստութիւն. որով մարթիմք պատկեր մեռ արարչին. վա՞ զի՝ առանց սորա անանձնգեմք հաստատապար յամի արարս մեր. այս է՝ թարց քաղ նեղչէն իմացման. և այս յիրաւի. զի մինչ ի ձեռն յանցման զԱդամայ պատուհիրանին կորուսաք զայս իշխանական շնորհ, ոչ այնուհետև ընդ բանական արժանացաք վարիանիլ՝ քան թէ ընդ այս՝ ըստ ներհական. ըստ սրում ասէ, հաստատեցաւ

անանունդ՝ անբանիդ՝ և նման իսկ գտաւ նոցա, իբ
րու՝ եղանակաւ ինչ արտաքինեցեալ եղեալ ի պատ
կեր գոլոյ Աբարչին. *Օ՛ ի՛ եթէ պատկերեալք՝
զնմանութեն նորին ի մէզ էաք երևեցուցեալ, ոչ
ուս զրթոյն իւրոյ, ուսաի առ Աբրահամեան
ծագեալսն ասէր Վա՛, եթէ որդիք Աբրահամու
էիք՝ զգործս նորի՛ն առնէիք. զի թէպէտ էին
որդիք ծննդեամբ՝ սակայն՝ գործովք խորթա
ցեալ էին ի բարուց ծնողին, որպէս և ինքն Ա՛բ
րահամ որդեակս ձայնի՛ւ առ ընչեղն խօսեր նե
րում դժոխոց, բայց օգնուն՝ առներ նմա՛ և՛չ
ինչ. *Ա՛ն զի՞նչ քան զայս ձայն սոսկալի առ
Տեղացելոցս լսելիս, ՝ամ ուս ասէ որ յիսի՛, և՛չ
բերե զատու՛ կարե՛ զնա՛ Տայր իմ՝ ապա պարտ
ի՛սկ մեզ իշխանականսն՛ն պսակեցելոցս՝ յար ի՛
բարբառի պահել զգուշապէս զայս նշոյլս շնորհաց
և մի՛ շնջուցանել, որ ո՛չ այլում ուսի՛ք աբե՛ւտ ի՛
սուրբ՛ականացս սեռից՝ եթէ ոչ միայնում մար
դոյս, վա՛յ ասէ Աւաքեան՝ զՀոգին մի՛ շնջուցա
նէք. *Ա՛ներ ուրեմն զայնոսիկ որք ոչ սիրեն զՆ՛
մաստուքի՛ն, ուսաի և՛չ ի՛ինդիր նորին դեգե
րին զի գտանիցեն, կայծական իմն փղձու ներ գա
զախամ թալչեցելոյ, կամ Համայնի՛ւ իսկ շնջու
ցելոյ և՛ան արծարծականի տացուք ապացոյցս. քան
զի, ոչ մարմնոյն քաղաքի՛ ձրագ ա՛կնէ ասէ Վա՛
և՛նուա՛ լուսաւորի մարմնոյն լոյս՝ այսպէս յո՛չ
վառիլ ուրեմն ներքին նշուլի բանականի անձին՝
յայտ է զի իբր ի դիշերում ընկա՛ւարչանող շնջի
ուսող նորին, ոչ գործել նոյն կենաբանն ասէ.

ապա եթէ ակն քո չարէ՝ ամ մարմնդ խաւարին
եղիցի. վասն ականն չար լինիլ՝ եթէ ոչ անկայն է
զանիկ. Ա՝ ըստ մաղթէ Աստուածն, լոյս տուր որ
աչաց իմոց՝ զի մի՛ ի մահ նիրհեցից. եթէ դու
լուսաւոր առնես զձրագ իմ Տէր Աստ իմ, լոյս արա
ինձ ի խաւարի. և Յոբ ասէ. յորժամ լուսաւոր
բիւր ճրագ նորա ի վեր գայր իմոյ, լուսով նր առ
գնայի ի խաւարի. այսինքն Հաստատէ, որ
ճրագէ իսկապէս և մանաւանդ նեղբին և արատա-
քին մարդոյն՝ յորժամ հանդերձ երկիւղիւ նո
ը բարւոյ վարման կենցաղոյս, և գործոյ գովե
լեաց կապակցեալ լինիցի. * Հան զի Հաստատէ
Թին որ առանց սոցին իցէ՝ առիթ չարեաց ու
նողին և կորըստեան պատճառ, վասն ասէ Սողոմոն,
զի Հաստատէ որ յամախ ի չարջ՝ և ոչ է
զգօնութիւն. որ անօրէն դառնութիւն և Յակոբոս ասէ՝
ոչէ Հաստատեալ այս ինչեալ ի վերուստ. այլ երկ
րաւոր՝ շնչաւոր, և դիւական: * Ո՞վ ի սոսն վար
գապետք եկեղեցւոյ. Հաստատութիւնն որով ձա
նապարհք զբարութիւն այ. որ արբեալ լինի ը դեմ
յիմարութիւն. Հակ երկիւղէ ասեն Հոգևորապէս՝
ի չարին փախուստ. որ ը դեմ լինի արբեալ ամ
բարտաւանութե, զի մի՛ զոր սիրեացն կորուսանիցէ.
այսինքն վերնատունն: * Այ ասէ Կարդաց
Հրաշն Հաստատուն. սիրելն Հաստատութե երկիւղ
ան, եթէ՝ կատարած երկիւղն այ՝ Հաստատութի
և զգօնութի, և յաւելու թե՝ երկիւղածի անն է
բանեալ անձն. Ըստ Դաւթի ասէ. երկիւղ
ան սէ է ամայ յաւիտեան, եթէ՝ ոչ ինչէ պակա

Ի՛ն ա՛ա վէրՅանՅոլո։

սուԹիւն երկիւղածաց նը։ *Ո՞հ՛ գուցա ԹԷ ընդ խաստա՛ԹԷ և երկիւղն պարտ լինիլ Հոգեւո րապես. զի ինչ ինքն Խաստա՛ԹԻՆ գովելի ։ և վա՛ այսպիսւոյ խաստա՛ԹԵա ասէ Յօբ։ ոչ Հաստ արեւսցի նմա տպաւորանն եԹէ օպացաց։ ընդ ս կայ սուրբոյ ոչ բարձցի ։ և ԹԷ՝ ոչ զուգեսցի ընդ նմա ոսկի և ապիկի ։ և՝ի գինս նը անօԹք ոսկե ղէնք։ և՝ի Սրբեցէ՛քն ասէ ։ լուսաւոր և անԹա ռամէ Խաստա՛ԹԻ, և ԹԷ՝ ամ ինչ պատուական չարժէ զնա, և դարձեալ ԹԷ՝ Խաստա՛ԹԻՆ ան պակաս գանձէ մարդկան։ *Ո՛ասյի և ընդ բա րոյականի կենցաղավարու՛ԹԻ զպարան դպ չարակ ցիչ։ զի ոչ Հաստանալ երվ փոքրագոյն լուսաւոր Խոսիլ գիտա՛ԹԷ, եԹէ ոչ յՈ՛ըեգականէն լու սաւորեսցի՝ որ զվարուցն նշանակի՝ սրբու՛ԹԻ, խաստաբ և անկասաւ։ այնպէս և գիտու՛ԹԻՆ ան կասաբ և խոստաբամաՃ՝ եԹէ ոչ՝ի կենացն բա րեաց լուսաւորեսցի։ *Ո՛չ արդ՝ որով Հնար ինամասու՛ԹԻ բանս մեր դիտեաց՝ բեր այսու հետ սա սակաւուք և զնամասուրբու՛ԹԻ տեսցուք՝ որով Խաստա՛ԹԻՆ գասնի՝ արդ՝ խնամասուրբու ԹԻ է ասէ՝ գիտու՛ԹԻ Ո՛Ճայնոյ և մարդկայնոյ իրողու՛ԹԵց։ *Ո՛Հան զի միայն խնամասուրբու՛ԻՆ ասէ անյաղԹն Ո՛աւ՛ԼԹ՝ որ յայտագս Ո՛Ճայնոյ և մարդկայնոյ իրողու՛ԹԵց եղանէ, զի Ո՛Ճայնոյնն Հեաւի և աշակերտի. և զմարդկայինսն յարդարէ՝ և՝ի կատարումն ածէ։ *Ո՛ւր դարձեալ խնամաս սիրու՛ԹԻՆ խոհարձն մատու. արդ՝ զի՛նչ զնահ կալ, եԹէ ոչ զամ զՀոգ մարմնական՝ ի բաց քե

ցել լինքեանէ, ոմ ասէ Պօղոս ասէ, Համա
բիմ զամենայնն կրկղանս զի զՔո՞ չտեղայցէ.
*Նո՛ ընդդէմ պիհուանացոց ախոյեանն գրէ
յիւր Սահմանաց գիրսն, սկզբնապէս ասէ. որք
միանգամ իմաստասիրութիւնէ սեռնչան բանից. և
առ ի նմանէն տեղատիք ծայրիւ միայն մատին
հանդիպին ձաշակեալք, ամ կենցաղական հոգ
բարեաւ մեալ ասացեալք ողջախոհ լինն մտութիւ
առ այսոսիկ վարեալք բերին. *Ո՛յնքեան թէ
որք յիմաստութենն տեղատիք մինչ գուն ինչ
ձաշակիցեն, իբրև ի մեղրէ, ամիկ արատքնոց
մխիթարուեցէ զՀրաժարականն արբեալ զողջոյն
ի բաց զնքեանս առնեն ինոցունց. *Այ այսպէս
սահմանէ զսա պղատոնիստ ի արամաբանութենն
փեսարանի. քան զի եթէ ոչ մեռելութի ոք բա
ցագործիցէ ախտին ոչ կարէ յաճախանութի
մխիւ ոմ և ինքն պղատոն ասէ. անսրբոյն ի սբն
Տալ ոչ բարձոք և Յօղոմն ասէ. զի անձն չար
արուեստ յիմաստութի ոչ մտանէ, և Շ ղործալին
ասէ պարտ սբին ոբ բնակչեան. և մանաւանդ մե
քոր կայան և այլն. *Ա՛յլ արդ յերկուս խնամ
տուին արամատի. ի տեսականն և ի գործնականն.
Տեսականն ընմանէն առ պատկանի. իսկ Գործ
նականն ձգի ի կամացն յօժարութիւ, և երկոքեա
այսոքիւ վայելչապէս յարմարին միմեանց, ոմ
նիւթ և տեսակ, հիմն և հնոտաճ, ենթակայ և
ստորոգեալ, վերջապէս ոմ Հաւատ և Գործ.
ուսոմ ասէ Յակոբոս Հաւատ առանց գործոց
մեռեալ է. քան զի և տեսականն թարց գործնակա

նի ոմն գուշակ, զի երկրաշարժքն այսոքիւք եւս նեմք՝ ի խեւտաքի ածմանոց խմաստից. *Իսկ որք անխոնջ զայս որոշքն արարին, և զնմաստսն կալ փութային աչք ընթերցող թեւամերկիկ յերբևիցեւէ պատահին. որք և զօրէն խոզն աննըկատաս առնուն նին՝ ի սեւեռաւ երկնից. այսք՝ պիղատացոց ածմանոց *Լէ զինչ այսր թղթառուածեաս փաստ, ասա թէ զուլ զնմաստաքին և մերժել հեղգութիւ. որոց ասեմ ածՈվսեին, դու զդիտաւքին իմ մերժեցեր՝ մերժեցից և ես զքեզ. զի մի՛ և այդ հանդիսայասցիս ինձ. *Լէ զի դանագիտակ առնէ տգիտաքիւնն զմարդն՝ ի չըթնանուն. ոչ և դրձնել ասէ Ովսեին յառաջ ժողովուրդ իմ վա՛ ոչ զդիտաւքն ունեղոյ, և Յարուք ասէ՝ կարեան առ իչդոյն Խմաստաւքն. և սատակեցան վա՛ անմտաւքն իւրեանց. և՝ի Սիրէ ցեքն ասէ, որ զնմաստաքին ոչ ներ ընդուներ. *Լահա վիհէ յայնմ և յահեկէ յիմարացն գնացիցէ. զորս Թողից չվիքայս նմանիսին արկանել՝ ի բանից երկարաւքիս. և յառաջինն դարձայց ոճ. *Եւ յայնքն, զի Խմաստաւքին Տեսական՝ քաժանի՝ ի բանականն՝ ի բնականն, և՝ի բնաշնորհականն. Բանականն ուսուցանէ զասականն գիտաւքի. այս է՝ զԲերթողականն. զՏրամաբանականն. զԱրուեստանականն, և զԴատողականն. *Իսկ Բնականն և Բնաշնորհականն՝ զբնաւքիս ուսուցանեն եկաքն՝ ըստ փիլիսոփային. սակայն այլ և այլ

կերպիւ։ *Ո՛վ առաջինն մանուածոյիս և թագոյ պատճառիւ։ Այլ երկրորդն ընդ հանրապէս և պատճառաւ հնդերձ՝ որ Անառանցականն · զոր պղատոնականքն ճաճանական կոչեն։ *Ո՛վ ճշմարիտ և խոպոպէս Անառանցականէ Ճաճանու Թէ քրիստոնէից · որ ե քան զմտացն սեռս Թէ վեր։ *Ահա դիտոյ ամենից գիտուԹեց · առ որ հաս Մեմատեցեալք արհեստքն համարիք՝ ենԹանկեք ցերկբ Ինտրև գոտնկին։ Ո՛վ Ճաճանուհիդ Ի վերքան զամ գիտուԹէ · որոյ իսկ պատկանի ա սել արհեստ արհեստից , և մասնացուԹէ մասնացու Թեց · որ ե գերազանցեալ իմն արքայական ճոխու Թէք բարձրակայ եղեալ սեռսն Թէ իսկ ճաճանի վեր անցեալ և իշխան Ի վերայ հանուրց արհեստից։ *Ահա արդ՝ այսպիսւոյ Ճայնոյ սեռսԹէ · այսպիսւոյ գերանշանական · այսպիսւոյ արփիաորէն՝ փայլմանն այսպիսւոյ առդուստ երանուԹէ որպիսի պիտիցէ որ ոչ տենչացցէ · որպիսի պիտիցէ՝ որ ոչ ընչաց ևս փափաքիցէ · որպիսի պիտիցէ որ ոչ Ի յոյզ եւս նիցէ · արդարև ոչ ոք , քայց եԹէ աչացս իցէ լեալ Ինճուռս յիմարկանն ցանց։ *Ամ հիանդիցին անկեալ Ի մանհիճս անդիտուԹէս, որոյ ոչ արեւ կանն զորուԹէ բերեաց մարԹի աղեղ · և ոչ քաղցրուԹէն մեղր՝ կակորդին ներգործուԹե։ *Ա՛յ պաղատանս առ ԹմասուԹէն Տէր Ո՛ն Ինն՝ Ներկնիւր հղեալ , ո՛ որ զոդին վայելեսցեալ Հանդարտ և ասելով , ո՛ որ զոդին վայելեսցեալ Հանդարտ և զձեռն արարեր ըստ Ճեռնչին բանի, տուր և մեզ Հոգի ըստ սաս և մի զձեռն՝ գիտել զդէրս և զնոն

բին զօրութիւն ՝ի փառս Աստուծոյ Տէրութիւն քոյ։
*Քանզի արդարև մտքերին որք ոչ գիտեն զվ
գրոցն կամիցին զօրութիւն ունի ասէր Քրիստոս առ ոմանս
Հարցաքննան ։ մտքերեալք ոչ գիտէք զգիրս և ոչ
զզօրութիւն ՝ից, և Հաստատէ զմարդն սորին ներհակին ։
ոմն գրէ Ընտանեան առ Տիմոթէոս, ՝ի մանկուէ
զգիրս սքան գիտես , որք կարօղքեն Հաստատուն
առնել զքեզ ՝ի փրկութիւն Ընդ գուցաւ թէ գե
զեցիկ ասիճանին գրոցն գիտասցի։ *Քան զի
մուտ առ Ընծն ընտանութե ։ Սիրելեանք Սիրելեաց
տպին նմանութիւն ։ Ոչ ոք զվնասուցիչ երիթ
գեղա պատճան ։ Լսոյ զբնարթ իմն փայլման
ներքնայինս ահան։ *Ա երկապէս միութիւնս
իմն ախտման անդր քան զամ միութիւն արտ
նահան, բաղձալի ըղձալն և փափագելի սրտին, ոչ
ևայս Գիրքս գովելի և մատեանս իսկ Հոգելի որ

ԳԻՐՔ ՊԱՐԱԿՄԱՆՑ ՍՐԲՈՅՆ ԿԻՒՐՈՂԻ

աղէքսանդրու Հայրապետի առ
ձայնի։ *Ո որ արար երկն կիւրեղ այն երա
նելի եւ դէմ մարգադաւանին նեստորի բարեբաս
տին Քրիստոսի յորում գուցայնի Տաւտաղս որ ՝ի Տր
մեր յիս քոյ՝ ուղղափառեն աշխատ ։ Ա
արդ՝ Հակիրճ և Համառօտ զբանս առնեցուք միւ
և այլ շատ խոսեցայց եւ ձեզ ՝ի միւ աշխատ արա
քից զբանասիրացդ անձինս, գայ ժամանակ և ըզ
մեզ ատ ոչ գտանէ ։ ոմն և ոչ մեք զանգեալն գոր
ծեսցուք զբարիս մինչ ՝ի ձեռին ուներք զժամա
նակս, զի երթէ վինչ առ վաղիւն լինիցիմք ոչ գի
տեմք։ *Վնասցէք ասէ մինչ զլոյս ընդ ձեզ ու
թ նիք։

նիք · զի գայ դիշեր՝ յորում ոչ ոք կարիցէ գոր
ծել, ևԹէ՝ իբրև նոքա գնացին առ՚ի գնել
եին փեսայն և պատրաստեալ մըտին ընդ նմա՝ ի հար
սանիսն և փակեցաւ դուռն, սարսափեալ է ձայնս
* Զիշեցարք և զայն, Թէ՝ ծառայ որ գիտիցէ զ
կամս տ՚ն իւրոյ և ոչ ըստ կամացն նորին պատրաս
տիցի՝ արբոյծ գան բազում և Թէ՝ որոք գիտիցէ
զբարիս և ոչ առնիցէ՝ մեղքն նման * Ո՛Հ Թէ
իցէր մեզ՝ ի փոփ ածել՝ եԹէ որ քան ծանրագինս
իցէ ԹըՀելոյ մի՛միայն բոպէ, որոյ մինչ եմք ի մար
միս սոսկ՝ զբիւրսն բիւրեայ ընդ վայր կորուսա
նեմք · ի դատաստիսն, և յայլ նանրութիս
բանից · որոց վասն Տամարս տալոցեմք յիրաւի ա
ռաջի Ա՛Ի ըստ իւրաքանչիւր բանի, ա՛Հ մեծ է
անկանիլ սոսկ Ա՛ռաքեալն՝ ի ձեռս կենդանւոյն
այ · * Ո՛ արթնցաք ուրեմն եղբարք՝ զարԹնա
ցուք և բացցուք զՀոգւոյ մերոյ զաչս · խըն դ
րել զբարիս · ցանկալ Ա՛ծայնոյն իմաստից · և Տա
նապազ ինորա դրունսն դիգեր իւր ըստացուք
զայսպիսի Ա՛ծայնն Պատճառանս՝ ի յարդար վաստա
կոց՝ իբր բաժին Ա՛յ՝ ի պատիւ, ըստ այմ · պատ
ճառ զՏՐ՝ ի քոյոց արդար վաստակոց,
* Ա՛նԹերցցուք ջանիւ զիրս սքս · և օգտեսցուք
ի Տոգևորն կայս՝ ի փառս Վերացեալին գոյն
և յարդարև առաքեալն՝ փրկչին մերոյ ՅԻ՛Ր.
* Ա՛յր օրհնեալ ընդ Տօր ամենակալի՝ և ընդ
Տոգւոյն Ա՛ՀմարԹի, ի մի էութ և Տրաւթի.
քնութ եզականաւ. այժմ և յապառնիս անեղ
բնականաւ և անշրջելիս յաւիտենից.
Ա՛մէն.

Դ սկական լոյս՝ Հայր անբասիրեղ՝ Աստուածատուր
գերեզմանեալ՝ գերամեծար՝ և գերափառ,
որ անխօսիկ՝ պատանեկաց՝ տաս ըզբարբառ.
տուր սիրոյդ՝ սոյն մատենիս՝ խնամատար պաշտօն.
*Գաւառիդ իսկ հօր՝ լոյս՝ ի լուսոյ Օրդի ան ձառ,
որ յանարժեսս՝ անքըննաբար՝ քաղցիս ի կառ,
ըզ լոյս մշտաց՝ բանեղինաց՝ պահեա՛ ի վառ,
ընծերցողաց՝ ըզձալապէս՝ ջանիւ զայս տառ.
*Աղերս անհատ՝ հոգւի անեղ՝ Աստ սահ մանս.
որ արբուցեր՝ աբ զառաքեալսն՝ ի վերնա տան.
Տէր և իմ՝ զառատ վըտակ՝ հոգւոյդ հոս մանս.
զիս ևս ընդհոյ՝ լեցու՛ք կայան՝ և օծա բանս.
*Գանգատ մշտաց՝ և ձայնգոյժ՝ եռանձնա կան.
որ հոլովես՝ ըզ լաւաբոյս՝ և ընծա նան.
շարժեա՛ ըզ մեզ՝ յիմաստութի՛ քո վերնա կան.
զի կարիցաք՝ առ ձանապէհ՝ գերծոյս ըզ քան.
*Տըւիչ լեզուաց՝ բանկնաց՝ լոյս ենքնա բուն.
ինքնեղ գոյակ՝ Տէր և իշխան՝ ամենե ցուն.
ասացես՝ եղոյ՝ հոգւոյ մերոյ՝ միտ աձե ցուն.
ընդ ձեզ ըզ ձեզ՝ շարժուն զեզուն՝ և թաթա ղուն.
*Ընտես վերնոյ՝ անհաս ներքնոյ՝ ահեղ անաւն.
ան զննելի՝ ի հրեղինաց՝ խնամատ ան հուն.
անձանց մերոց՝ պարգևատրեա՛ նը շտղ փայլուն.
ի լըսնեթացումն՝ ածոյին՝ լինել գե տուն.
*Սիրոյ վ ըտակ՝ քաղցրութե՛ ցոյ՝ կենաց անձ րեա.
լուսոյ ցընցուղ՝ աննըմանն ախոյ՝ ընդհայց ա րեա.
ի կըրթութի՛ կենաց բանիդ՝ տուր մեզ ըզ սեա.
զի մի հանդոյն՝ հեղգացն՝ ինձոյ՝ առ՝ խոտո րեա.

* Ա. ՀԱՅՐ ՀԱՅՈՑ ԱՍԱ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ԱՍՏԾՈ.

* Ա՛նչափ գիր՝ եւ անուրակ՝ պատկեր ան ձեւ.
ձիր աննախանձ՝ առատաբաշխ՝ բազմապար գեւ.
յերկեա կայծիւ՝ ըզ սերբոբէն՝ երկեդա թեւ.
զի սրբեացն՝ զախտս նեբբինա՝ որ անե բիւ.
* Ամօղ բարեաց՝ քաւիչ մեղաց՝ և յոյս կե նաց.
աստուածապէս՝ քառեա ըզ մեզ՝ ի յանցս նաց.
վասն հայցմանն՝ հանուրց սէց՝ ընտրեալ նաց.
և սրբբուհոյ՝ աստուածածնին՝ աղերս նաց.
* Ա՛րեցս եակ՝ գոյից Աստուած՝ շըրջահայ եաց.
յաւուրս բանիս՝ առ մեզ լերուս՝ պաշտպան նաց.
զի բախտիւք միշտ և առանց՝ դանդաղս նաց.
արժանասցուք՝ մըտից կենաց՝ քոյոց վս ռաց.

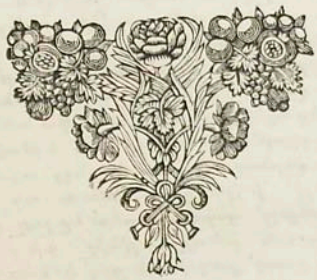

*Ա՜ Ա՛այն Երանելոյն Աղէքս Պալճանց Կաթուղիկոս Խառնեալ։

*Ի հողային նիւթոյս՝ ոսկի մաքրա կան.
Ի ծովային բերմանց՝ ակն արփիա կան.
Ի լեզուական սեռէս՝ քրօջէ մարմնա կան.
Խակուհի մարիամ՝ տուր մեզ բան և ջան.
*Պարզ և ջինջ հայելի՝ դէզ արեգա կան.
պատարուն խընդութի՝ ախոյ բախճանա կան.
պըտակ փայլատակեալ՝ թագ անեղծա կան.
պանծալի մարիամ՝ տուր մեզ բան և ջան.
*Ա՛ծուռ անեզ բանին՝ տուն լուծա րան.
աղնիւ և սըլսրալի՝ յարկ և մարմնա րան.
արկեցելոյն յերկիր՝ դուռ իսկ վառա րան.
անարատ մարիամ՝ տուր մեզ բան և ջան.
*Ոզոակացն Ի ծովու՝ շանթով վերել ման.
ղօրկ և դու հակընթերց՝ արևուն ծագ ման.
ղօղեղոց Ի մատակ՝ յայտնիչ պարսը ման.
ղեկ կուսիոյ մարիամ՝ տուր մեզ բան և ջան.
*Տեղի անհըզեելի՝ եղեմ շընչա կան.
սարբակի հրեղինաց՝ և որդւոց մարդ կան.
սերևակա խրնճոր՝ յաշխարհ բերնա կան.
սեռնչալի մարիամ՝ տուր մեզ բան և ջան.
*Աչիզ թեթև լուսալի՝ պերձաւիալա կան.
անձրևոյն ողբսրկող՝ յերկիր բանա կան.
այգւոյս ներքինական՝ ցօղիկ մեղմա կան.
անքաւական մարիամ՝ տուր մեզ բան և ջան.
*Սոփերեանըն ոսկւոյ՝ դերազանց փայլ ման.
սինա խակ բարձրագոյն՝ աստուծոյն իջ ման.

*ՅԱՆԱՐ ՍՐՄՈՑ ՄԱՏԵՆԻԻ.

Աստուածով հոգեբոյ. այս ինչ է՝ Յանա՛.

*Ա. Ահ զի մարդ խմացի Քրիստոս. գլուխ Ա.
*Ո. Ո՞ւ մարդ խմացուք զնմանուէնն. գլ Ր.
*Ա. Ահ զինչ է Յիսուս. գլուխ Գ.
*Ո. Ո՞ւ արդ ասի մարդ բանն այ. գլուխ Դ.
*Ի. Ըստ ասի ունայնացել բանիւն. գլուխ Ե.
*Ո. Ո՞ւ արդ ի՛ Քրիստոս. գլուխ Զ.
*Ո. Ո՞ւ արդ ի՛ նմանուել. գլուխ Է.
*Ո՞ւ ասեմք լինիլ զիուրին. գլուխ Ը.
*Ա՞ Կայծականն՝ որ է յարացոյց քո. գլխ Թ.
*Յերդոյ Հրեղէն վա՞ շուշանին. գլուխ Ժ.
*Ա՞ անչափ միաքեն Քրէ. գլուխ ԺԱ.
*Ո՞ւ ո՛չ մարդ ասի հանասարութ պատուոյ փա
ռաւորի ըստ աճն բանի. ըստ նեստորի. գլխ ԺԲ.
*Ո՞ւ յո՞ւ ասի մարդ եղեալ բանն այ. ԺԳ.
*Յարացոյգք Ի գրոց. Թէ բանն չետ մարմնա
նալոյն միաց Աստուած. գլուխ ԺԴ.
*Ի նոյն խորհուրդ. գլուխ ԺԵ.
*Աստ Ի նոյն խորհուրդ. գլուխ ԺՈ.
*Ի՛չ աճաղեստ մարդ է Քրիս. այլ զի եղև
Աստ մարդ ըստ գրոց. գլուխ ԺԷ.
*Խորհրդածութի՛ վասն այսր. գլխ ԺԸ.
*Յառաքելս բանք. զի աճ ասի քո՛. գլխ ԺԹ.
*Ո՞ւ Աստուած է Քրիստոս. գլուխ Ի.
*Ո՞ւ արդ խմացուք զբանն մարմին եղև և
բնակեցաւ Ի մեզ. գլուխ ԻԱ.
*Ո՞ւ արդ խմացի աճ ածին կոյս. գլ, ԻԲ.
*Ա կայուքիւնք վասն Քրիստոսի. յաճա՛

շունչ գրոց. գլուխ, իգ.
*Ո՛չ Աչք և Ականջ ասէ Քրիստոս. գլուխ, իդ.
*Ո՛չ Զարչարանքն Քրիստոսի միայ. և ոչ երկուց. գլուխ, իե.
*Ո՛չ Անարգելոյն ոչ վերաբերութեամբ ասին Բանին. գլուխ, իզ.
*Մուղթ Տիբերեայ առ Աբգար. վասն այլ և այլ խնդրոյ. գլուխ, իէ.
*Աբգար Լուծմունք խընդրոցն տիբերեայ. գլուխ. իը.
*Աբգար Մուղթ. առ Յեդեսա Յաղաւնորն վասն Ո՛ ասելին. գլուխ. իթ.
*Աբգար Մուղթ. առ Թադեոս Առաքելին կին՝ Յեդեսոյ. գլուխ. լ.
*Յորում վ՚ն Հնազանդութ Քրի. գլուխ. լ.
*Ինոյն Թուղթն և վասն սրբելոյն և Քանհ նութեանն Քրիստոսի. գլուխ. լ.
*Յորում վասն փառս առնելոյն Տեառն Յիսուսի Քրիստոսի. գլուխ. լ.
*Յորում վասն Յառնելոյն Քրի ի մեռելոց փառօք Նորո. գլուխ. լ.
*Յորում յայտնի Հակառակորդացն առաջեալ. գլուխ. լ.
*Աբգար Մուղթ. առ քորոն Յեդեսոյ. յորում վկայութիւք Սուրբ Գրոցն. գլխ. լ.
*Ա՛յլ Մուղթ Աբգար. առ Յեդեսա Յաղաւնորն գաւառ. վ՚ն Աղղափառ Հաւատոյ. գլխ. լ.
*Նորին առ նոյն. Յետ դառնալոյն ի Սուրբ Յորդանան եփեսոս. գլուխ. լ.

*Ավետիս, առ երեմիաս Ջրամաքանական՝ Թէ
Մի՛ է Քրիստոս ընդ դէմ նեստորի,
Գլուխ. Լ Թ.

*Ավետիս, Ա՛ռ սեկունդոս առաջին,
Գլուխ. Խ.

Ա՛ռ նոյն սեկունդոս Թուղթ երկրորդ՝ Ավետիս,
Գլուխ. Խ Ա՛.

ՀՅՍՈՒ ԳԱ

*Աբգարոսն ողջոյն է ղրկում Քրիստոսին եւ ստանում Նրա
մեծ առնեղը պատկերը։

ՎԻՐՈՒ ՊԱՐԱՊԱՐԱՆՑ.

*Սբոյն Աւետեաց Հայրապետական Աշխատասիրութեամբ Տ. Տ. Գէորգ Վեհափառ Մուրատեանց Մեծանուն.

*Աշխարհն գալուս, ձեռք չինչ նշան նուիրական Աղուն.

ՊԻՏՈՅԻՑ ԱՆՑՈՒՆ
ՈՒՂՂԱՄԱՐՏԱՆՑ ՕՐԻՑ.

Քէֆ ունի, և ծէզ զուրուք զէուլի. եթէ զի՛նչ
երբեք լոյէ նշանակէ, ծրպխան ինչ մարդ,
համձի. համեզն, այլ յաւէտ զերկ իմ
քէ ներդործեցելոյ առնէ յայտնութիւն, քանզի
Ձ Թ Խ՛ՀՐ

ձեւորին. որ զօրաժողով
եղեալ ի վերայ բաբելա-
ցւոցն. որ էր յայր՝ զնա
զօրացուցեալ քիւ այ.
քանզի ասի թէ՝ այսինքն
ասէ այր ցօծեալ ցկիւ-
րոս. զորոյ կալայ զաջոյ
ձեռանէ նորա։ * Եւ որ
էր այր կռնչող՝ անուանի
օծեալ։ * Ի այսինքն
օծելոյն նման ի թագաւո-
րութիւն՝ ի վերուստ հրա-
մանաւ. ի ձեռն առնել
լինիւր աս ի յայ հզօ-
րապէս սիրէր բաբելա-
ցւոցն։ * Եւ է յաւէտ
այս։ * Քանզի վա ադա
մայ յանցանացն թագաւո-
րեաց ի վր ամենեցուն
մեղք. եւ ապա մրդկային
ազգս զգիտեալ լինելը ի
հզօրացն սրբոյ. եւ եղև
յաղագս այսորիկ յայտ
վտանգի։ * Այստ էր
դարձեալ իւղով այ՝ որ
աս խակղեանէն՝ ելանել
եւ արժանաւորել հո
գւոյն. մարմնացեալ մա
ծին բանն այ. եւ երև

իւղով օծանելին ի ճշմա-
րիտն ամանք ոպ յայնժամ
թոռնեցաւ այ. եւ որին թա
գաւորութիւնք էր նոյ՝ օ
ծումն. օծանելին եւ մար
գարէքն հոգւովն սրբով
ըստ իմանալեաց. ոպ զի և
յայնմանէ անուանի օ
ծեալ։ * Յաղմոսէ երանե
լին դաւիթ՝ ընդ դիմաց
այ եւ ասէ. մի՛ մերձենայք
ասէ յօծեալան իմ. և
մարգարէից իմոց մի՛ մե
ղանչէք։ * Ասէ եւ մար
գարէն Ամբակում. ե
լեր ի փրկուել ժողովրդ
դեան քոմ. փրկել զօ
ծեալս։ * Այլ ի վերայ
փրկչին մերոյ քի ասեմք
լինիլ օծումն։ * Սակայն
ոչ օրինակ իւղովն զոր
ծեցեալ. և ոչ հնարհին
մարգարէականաւ. այլ
ոչ ոպ զայնս որ ի ձեռն
առնելով իմացեալ առ ի
յոլովքին. այսպիսւոյն
ինչ իրի. ոպ ինչ և եղեալ
առեմք ի վր կիւրոսի և
պարսից, և մարդոց թա

Ի ՄԱՏԹԷՈՍ

Գլուխ. Ա.

Ի սկզբանէ էր Բանն, եւ Բանն էր առ Աստուած, եւ Աստուած էր Բանն: Նա էր սկզբանէ առ Աստուած: Ամենայն ինչ նովաւ եղեւ, եւ առանց նորա ոչինչ եղեւ, զոր եղեւ: Նովաւ էր կեանք, եւ կեանքն էր լոյս մարդկան: Եւ լոյսն յարուցեալ է ի խաւարի, եւ խաւարն զնա ոչ ընկալաւ: Եղեւ մարդ մի՝ առաքեալ յԱստուծոյ, անուն նորա Յովհաննէս: Նա եկն ի վկայութիւն, զի վկայեսցէ վասն լուսոյն, զի ամենեքեան հաւատասցեն նովաւ: Ոչ էր նա լոյսն, այլ զի վկայեսցէ վասն լուսոյն: Էր լոյսն ճշմարիտ, որ լուսաւորէ զամենայն մարդ եկեալ յաշխարհ: Յաշխարհի էր, եւ աշխարհ նովաւ եղեւ, եւ աշխարհ զնա ոչ ճանաչեաց: Յիւրսն եկն, եւ իւրքն զնա ոչ ընկալան: Որ ընկալան զնա, ետ նոցա զիշխանութիւն որդի Աստուծոյ լինել, հաւատացելոց յանուն նորա: Որ ոչ յարեանց, եւ ոչ յարենէ մարմնոյ, եւ ոչ յակամայութենէ արանց, այլ յԱստուծոյ ծնան: Եւ Բանն մարմին եղեւ, եւ բնակեաց ի մեզ, եւ տեսաք զփառս նորա, փառս իբրեւ միածնի յՀաւրէ, լի շնորհաւք եւ ճշմարտութեամբ: Յովհաննէս վկայէ վասն նորա, եւ աղաղակէ՝ եւ ասէ. Սա էր, զոր ասացի ես. Որ ինձ յետ գալոցն՝ առաջի իմ եղեւ, զի նախ քան զիս էր: Եւ յլիութենէ նորա մեք ամենեքեան առաք, եւ շնորհս ընդ շնորհս: Զի օրէնքն յՄովսէսէ տուաւ, շնորհն եւ ճշմարտութիւնն յՅիսուսէ Քրիստոսէ եղեւ: ԶԱստուած ոչ ոք երբէք ետես, միածինն Որդի, որ է յանդիման Հաւր, նա պատմեաց: Եւ սա է վկայութիւն Յովհաննու, յորժամ առաքեցին Հրեայքն յԵրուսաղէմէ քահանայս եւ ղեւտացիս, զի հարցանիցեն զնա. Դու ո՞վ ես: Եւ խոստովան եղեւ, եւ ոչ ուրացաւ, եւ խոստովան եղեւ. Ես ոչ եմ Քրիստոս: Եւ հարցին զնա. Ապա ի՞նչ, Եղիա՞ ես դու: Ասէ. Ոչ եմ: Մարգարէ՞ ես դու: Պատասխանի ետ. Ոչ: Ասեն ցնա. Ապա ո՞վ ես, զի պատասխանի տացուք առաքելոցն: Զի՞նչ ասես զանձնէ: Ասէ. Ես ձայն մի եմ որ կարդայ յանապատի, ուղղեցէք զճանապարհ Տեառն, որպէս ասաց Եսայի մարգարէ: Եւ առաքեալքն էին յՓարիսեցւոց: Եւ հարցին զնա, եւ ասեն ցնա. Զի՞ մկրտես, եթէ դու ոչ ես Քրիստոս, ոչ Եղիա, ոչ մարգարէ: Պատասխանի ետ նոցա Յովհաննէս, եւ ասէ. Ես ջրով մկրտեմ զձեզ, եւ յանկարծ կայ յձեզ, զոր դուք ոչ գիտէք: Նա է որ յետ գալոցն՝ առաջի իմ եղեւ, զի նախ քան զիս էր, զոր ես ոչ արժանի եմ լուծանել զկօշիկ ոտից նորա: Զայս ամենայն Բեթանիա եղեւ յայնկոյս Յորդանանու, ուր էր Յովհաննէս մկրտեալ: Յաւուրն միւսում տեսանէ Յովհաննէս զՅիսուս գալ առ ինքն, եւ ասէ. Ահա Գառն Աստուծոյ, որ վերանայ զմեղս աշխարհի: Նա է, վասն որոյ ես ասացի. Ետ իմ գայ այր մի, որ առաջի իմ եղեւ, զի նախ քան զիս էր: Եւ ես ոչ ճանաչէի զնա, այլ զի յայտնեսցի Իսրայէլի, վասն այնորիկ եկի ես մկրտել ջրով: Եւ վկայեաց Յովհաննէս, եւ ասէ. Տեսի զՀոգին իջանել իբրեւ զաղաւնի յերկնից, եւ հանգեաւ ի վերայ նորա: Եւ ես ոչ ճանաչէի զնա, այլ որ առաքեաց զիս մկրտել ջրով, նա ասաց ցիս. Յորում տեսանիցես զՀոգին իջանել եւ հանգչել ի վերայ նորա, նա է որ մկրտէ Հոգւովն սրբով: Եւ ես տեսի, եւ վկայեցի, եթէ նա է Որդի Աստուծոյ: Եւ յաւուրն միւսում կայր Յովհաննէս եւ երկուք ի աշակերտաց նորա: Եւ հայեցեալ ի Յիսուս որ երթեւեկէր, ասէ. Ահա Գառն Աստուծոյ: Եւ լուան երկու աշակերտքն նորա զբանն, եւ գնացին զհետ Յիսուսի: Դարձեալ Յիսուս հայեցեալ, տեսանէ զնոսա գալ զհետ իւր, եւ ասէ ցնոսա. Զի՞ խնդրէք: Եւ նոքա ասեն ցնա. Ռաբբի, որ թարգմանի Վարդապետ, ուր բնակեսցես: Ասէ ցնոսա. Եկայք եւ տեսէք: Եկին եւ տեսին զուր բնակէր, եւ մնացին առ նմա յաւուրն յայնմիկ. եւ էր ժամ մօտ տասնից: Էր Անդրէաս եղբայր Սիմոն Պետրոսի մի ի երկուց աշակերտացն որ լուան ի Յովհաննու, եւ հետեցան նմա: Գտանէ նա նախ զեղբայր իւր զՍիմոն, եւ ասէ ցնա. Գտաք զՄեսիա, որ է թարգմանի Քրիստոս: Եւ տարեալ զնա առ Յիսուս: Եւ հայեցեալ Յիսուս ցնա, ասէ. Դու ես Սիմոն որդի Յովնանու, դու կոչեսցիս Կեփաս, որ է թարգմանի Պետրոս: Յաւուրն միւսում կամեցաւ Յիսուս երթալ յԳալիլեա, եւ գտանէ զՓիլիպպոս, եւ ասէ ցնա. Հետեաց ինձ: Էր Փիլիպպոս ի Բեթսայիդա, ի քաղաքէ Անդրէասի եւ Պետրոսի: Գտանէ Փիլիպպոս զՆաթանայէլ, եւ ասէ ցնա. Զոր գրեաց Մովսէս յօրէնսդրութեան եւ մարգարէքն, գտաք զՅիսուս Որդի Յովսեփայ ի Նազարեթէ: Ասէ ցնա Նաթանայէլ. Ի Նազարեթէ կարող է ինչ բարի լինել: Ասէ ցնա Փիլիպպոս. Եկ եւ տես: Տեսանէ Յիսուս զՆաթանայէլ եկեալ առ ինքն, եւ ասէ ցնա. Ահա իսրայէլացի ճշմարիտ, յորում նենգութիւն ոչ է: Ասէ ցնա Նաթանայէլ. Ուստի զիս ճանաչես: Պատասխանի ետ Յիսուս, եւ ասէ ցնա. Յորժամ էիր ի տակ թզենւոյն, տեսի զքեզ: Պատասխանի ետ Նաթանայէլ, եւ ասէ ցնա. Ռաբբի, դու ես Որդի Աստուծոյ, դու ես թագաւոր Իսրայէլի: Պատասխանի ետ Յիսուս, եւ ասէ ցնա. Զի տեսի զքեզ ասացեալ ցքեզ, թէ տեսի զքեզ ի տակ թզենւոյն, հաւատայ՝ մեծագոյնս քան զայս տեսանիցես: Եւ ասէ ցնա. Ամէն ամէն ասեմ ձեզ, տեսանիցէք զերկինս բացեալ, եւ զհրեշտակս Աստուծոյ ելանել եւ իջանել ի վերայ Որդւոյ մարդոյ:

Գլուխ. Բ.

Եւ երրորդ աւուր հարսնիք եղեւ ի Կանա Գալիլեացւոց, եւ էր մայր Յիսուսի անդ: Եւ կոչեցաւ եւ Յիսուս եւ աշակերտքն նորա ի հարսնիսն: Եւ պակասեցաւ գինի, եւ ասէ մայր Յիսուսի ցնա. Գինի չունին: Ասէ ցնա Յիսուս. Զի՞ ինձ եւ քեզ, կին, դեռ չեկն ժամ իմ: Ասէ մայրն նորա ծառայից. Զոր ինչ ասիցէ ձեզ, արարէք: Եւ էին անդ վեց սրուակք քարեղէնք դրուած ըստ սահմանի մաքրութեան հրեից, առնուլ ի նոսա երկուս եւ երիս չափս: Ասէ ցնոսա Յիսուս. Լցէք զսրուակսն ջրով: Եւ լցին զնոսա մինչեւ ի բերան: Եւ ասէ ցնոսա. Մատուցէք այժմ եւ տարէք առ տեսուչն հարսնեացն: Եւ տարին: Եւ իբրեւ ետես տեսուչն հարսնեացն զջուրն որ եղեալ էր գինի, եւ ոչ գիտէր զուր իցէ, այլ ծառայքն գիտէին որ քաղեցին զջուրն, կոչէ զնորահարսն տեսուչն հարսնեացն, եւ ասէ ցնա. Ամենայն մարդ զլաւն գինի նախ դնէ, եւ յորժամ արբեսցին, յայնժամ զվատն. դու զլաւն գինի մինչեւ ցայժմ պահեցեր: Զայս սկիզբն նշանաց արար Յիսուս ի Կանա Գալիլեացւոց, եւ յայտնեաց զփառս իւր, եւ հաւատացին նմա աշակերտքն նորա: Յետ այսորիկ իջին Կափառնայում նա եւ մայր նորա եւ եղբարք նորա եւ աշակերտքն նորա, եւ անդ բնակեցան ոչ բազում աւուրս: Եւ մերձեցաւ զատկն հրեից, եւ ել Յիսուս յԵրուսաղէմ: Եւ գտանէ ի տաճարին զվաճառականս ծախելիս եզս եւ ոչխարս եւ աղաւնիս, եւ զդրամատունսն նստեալս: Եւ արարեալ մտրակ ի պարկշտուց, հալածեաց զամենեսեան ի տաճարէն, եւ զոչխարսն եւ զեզսն, եւ զդրամ մատունսն սփռեաց, եւ զսեղանսն շրջեաց: Եւ ասէ ցվաճառականսն աղաւնեաց. Տարէք զայդոսիկ ի տեղւոջէ, մի արասջիք զտուն հօր իմոյ տուն վաճառանոցի: Յիշեցին աշակերտքն նորա եթէ գրեալ է. Նախանձ տանն քո կերիցէ զիս: Պատասխանի ետ Հրեայքն, եւ ասեն ցնա. Զի՞նչ նշան ցուցանես մեզ, զի այսպէս առնես: Պատասխանի ետ Յիսուս, եւ ասէ ցնոսա. Կործանեցէք զտաճարդ զայդ, եւ երիւք աւուրք յարուցից զնա: Ասեն Հրեայքն. Քառասուն եւ վեց ամ շինեցաւ տաճարդ զայդ, եւ դու երիւք աւուրք յարուցանես զնա: Նա ասէր զմարմինն իւր տաճարն: Եւ յորժամ յարոյց զնա յերկրորդ աւուրն, յիշեցին աշակերտքն նորա եթէ զայդ ասէր, եւ հաւատացին գրոցն եւ բանին զոր ասաց Յիսուս: Եւ իբրեւ էր ի Կափառնայում ի տաճարին, ի տօնին զատկին, բազումք հաւատացին անուան նորա, տեսեալ զնշանսն նորա զոր առնէր: Եւ Յիսուս ոչ հաւատայր զանձն իւր նոցա, վասն զի ինքն գիտէր զամենեսեան, եւ ոչ պիտոյ էր նմա զի վկայեսցէ ոք վասն մարդոյ, զի ինքն գիտէր զոր էր ի մարդոյ:

ցաւ. և թէ՝ զամ ձանա
պարհ հանձարոյ եղիա,
և եւս յաւիտեան ծառայի
իւրոյ և իւր ընտրելոյ
իւրոյ, քան զի նա ինքն
է աստ մեր. և ոչ համա
րեսցի այլ որ առնայ, զի
մինչև յորժամ եկիմ նա
աստ. ըստ բնութե ոչ էր
ընդ մեզ, քան զի ոչէ
համեմատութ՝ իմիջ այ
և մարդկութեան. և բա
զում մեկնութ՝ է քնու
թեցն տարբերութիւն.
որ և աստիճանն դասիթ
առ մերձաւորութ՝ մեզ
յայտնէ զի խորհրդա
բար, զի չև և եղեալն
ընդ մեզ զբանն աստ կո
չէ ասելով հոգւովն,
ընդ որ կացեր ի հե
ռաստանէ. անտես արա
րեր ի դէպ նեղութե ժա
մանակի. ապա ուրեմն
ոչ և և եկայ ի հեռաստա
նէ. այլ եղև ընդ մեզ,
զի եկայ մնաց որ ինչ
էրն. և բառն եհարըղ
զաւակին աբրահամու.

լինել ընդ մեզ զբանն
աստ. ոչ ըստ սեղոյ,
քան զի ոչ ուրեք ոչէ
աստուածն որ զամն ընտ
այլ և ոչ ընթացակից
մեզ սեռեալ լինի ըստ
խնամոյն եղանակի. քան
զի ասի այսպէս առ յե
սու նաւեայ. զոր օրինակ
էի ընդ մովսիսի՝ այսպէս
եղէց և ընդ քեզ. այլ
զի եղև ընդ մեզ. այսինքն
մարդանալովն վերն ոչ
փոխադրեալ. քան զի ան
փոփոխելի էր ըստ բնու
թեն ոմն աստ. *Հայց վա
յսոր պատճառի որ ասեն
թէ ոմն էի ընդ մովսէսի՝
այսպէս եղէց և ընդ քեզ.
այլ և մանաւանդ ոչ անտա
նի, ինքն եղիցի բանն՝
թէ և ընդ այլսմ ումեք
ի սրբոցն լինիլ ասացի.
ապա՛ ուրեմն ընդ մեզ
լինիլ ասեմք զառ յոյն
բանն. *Յորժամ ըստ
որում ասաց Պարսք
եթէ ի յերկրի երևեցեալ
և ընդ մարդկան շրջե

էմմանուէլն,
անմարմինն, և այս ու-
րեմն էր որ ձայնիւն դա-
թէ . ահա մեր յայտնա
պէս եկեսցէ և ահա մեր
ոչ լռեսէ, զնոյն վարկա
նիմ թէ ես ինքն որ խօ
սիմ՝ մերձ եմ, քանզի
խօսեալ մարգարէիւքն
ոչ անմարմին . և այ եկն
բանն և Մարմնով։

Ո՛Չ ԻՆՉ Է ՅԻՍՈՒՍ,

*Գլուխ . Գ . *

ՕՐՈՑՔ

մտածուէք պարտ
գոլ առ ի մէնջ մի՞ ա-
սել զորդին այ՝ ոչ այլ
ինչէ՞ք զբաղն . այսինքն
էմմանուէլ։ *Իսկ Յի-
սուսն անուն՝ եղև դար
ձեալ ոչ յիրէ, քանզի՝
նա ասէ փըրկեսցէ զժո
ղովուրդ իւր ի մեղաց
իւրեանց, քանզի ոչ Մա-
րիամ ոչ Յովսէփ
ոչ ոք ի ծննդեանն որ ի նմա

Ո՛Չ ԻՆՉ Է՝

ոչ և առաջի, էառ զծա
ռայի կերպարանս եբրև
եղեալ ըստ մեզ մարդ ի
յերկրի։ *Ա՛ւդ՝ քո և
էմմանուէլ զնոյն նշա
նակէն մեզ զորդի և այն
զի օծաւ ընդ մեզ մարդ
կօրէն՝ մարդկային մար
մնով զհոգին առեալ
ոչ ինքեամբ ևնոյնիկին,
քանզի դնի երկրորդ
սկիզբն ազգիս որ և օծա
նէ ինքն ոչ ի հոգւոյն
սրբով զհաւատացեալսն
ինա, իսկ այս զի եղև
ը մեզ ըստ այժմու ասա
ցելոյս ի մէնջ բանի, և
առայս հաստատէ զմեզ
ասելովն մրիէլին եւայ
եայ։ *Ահա կոյս յղաս
ցի և ծնցի որդի . և կո
չեսցեն զանուն նր էմ
մանուէլ։ *Բանզի յոր
ժամ յղացաւ կոյսն սբ
ի հոգւոյն սրբոյ . և ծը
նաւ ը մարմնոյ զորդի .
յայնժամ ասի էմմանուէլ
զի եղև ընդ մեզ ծնեալն
դեամբն մարմնականաւ

սէր զնա՛ ապա՛ ոչ մար
դոյ, բայց մեք ո՛չ այս
պէս, քանզի խրթին որ
դոյ. ըստ որում և ա՛ծէ,
և նոմանք եկին առ Ի՛լի
նեղուխ, քանզի այսպէս ասէ
դաւիթ. թէ նա արար
զմեզ և ո՛չ մեք ինքեանք. մեք
ժողովուրդք ձեռին նո՛ր
և խաշն արօտի նո՛ր, որ
ասաց յաղագս մեր իսկ.
ոչխարք իմ ձայնի իմոմ
լսեն և զկնի իմ գան,
և դրձի՛ և այլ ոչխարքն
իմ որք ո՛չ են յայսմ գաւ
թէ. և զայնս ևս պար
տէ ինձ ածել այսր. և
եղիցին մի հօտ և մի հո
վիւ, պատուէր տայր և
երանելւոյն պետրոսի.
սիմոն յովնանու սիրես
զիս՝ արածեա՛ ըստ
գառինս իմ. հով
հեա՛ զոչխարս
իմ։

ջիք ել մեզ լինիլ զբանին
այ, և քո՛ն զի եղեալ
մարդ օծանիլ ասի ըստ
մեզ մարդկօրէն։ *Ա՛յս
պէս և Յո՛ն զի ապրե
ցոյց զմեզ իւր գոլով
ժողովուրդ. որ մանաւ
անդ ցուցանէ սատա
պէս ա՛ծ գոլ զնա ըստ
ձշմարտութե. և բնութիք
ամենեցուն Տ՛ր, քան զի
ո՛չ հասարակաց մարդոյ
ասին սահմանաւքս, այլ
վայելէ առաւել միած
նին՝ իւր ասիլ ամե
նայնքս. թէ և եղև մըրդ,
այլ թերևս ասիցէ ոք.
թէ և Ո՛վսիսի ժողո
վուրդ ինչ։ *Ա՛ս առ
այս ասեմք. թէ այն
ո՛նդեր ժողովուրդ. և էր
այն ըստ ձշմարտութե,
բայց վա՛ն զի բերեալ է
զև յապաստամբութի՛ն, և
արար զորթն յանդգնին.
արհամարհեցաւ առ Ի՛
յայ. և ո՛չ ևս իւր ժողո
վուրդ անո՛ւանել զնա
արժանաւորէր. այլ ա՛յ

Գլուխ. Գ.

ԱՐԱ Ընդ
Հանի որ քնութ
Լն աճ յայ հօ
ր՝ բանն. ոչ կա
ղրդ եղեալ մարմնով և
արեան մերձաւորապես
մեզ. քան զի երեւեցաւ
այսպէս ի յերկրի. և ոչ
փոխեալ յորմէ որ ինչ
էրն. այլ յառմանէ եղել
ըստ մեզ մարդկութեան
կատարելապէս՝ ունելով
ըստ իւրոյն բանի. սա
կայն եկաց մեզ և սահ
մանի՛ի մարդկութեանն
Աճ, և բարձրացս Տր ոչ
քնութ և ձ՛նմարտապես
ծնեալ յայ հօրէ. և
զայս ցուցանէ մեզ բար
ձրք և հաւաստեաւ՝ ա
մենիմատն Պօղոս. քզի
առաջին մարդն յերկրէ
Տղեղէն, իսկ երկրդն
յերկնից. զոր ծնաւ աք

Օ՛ի ոչ մարդ բանն.
կոյսն զմայեւսն ընդ բա
նին՝ մարմին, այլ և յերկ
նից ասի. և մանաւանդ
ընդ վայելչաբար Լ՛մ
մանուել. քանզի՛ ի վե
րուստ և յ՛ուրէն այ
և հօր՝ ինմանէ ծնեալն
բանն էջ առ մեզ յոր
ժամ եղեւն Արդ. և՛ի
վերուստ. և այսպէս վը
կայեաց վ՛ն նր յովհան
նէս և ասէ. որ՛ի վերուստ
գայ՝ ի վերոյ է քան
զամ. ասէ ուրեմն և ին
քըն քս՝ առ հրեիցն ժո
ղովրդ. գու՛ք ի՛ներ
քուստ եք. բայց ես՝ ի
վերուստ եմ. և դրձել
ես ոչ եմ յ՛ոչէս յայսմա
նէ. որ և ասման յաշխար
հէս երեւեալ ոչ մարդ.
այլ էր ընդ այսմ՛ևիկ և
դերագոյն քան զ՛ոն ոչ
զածն. և յիշեմք հաւա
տեաւ զասելն. թէ ոչ
ոք ել յերկինս թէ ոչ
որ էջն յերկինից որդին
մարդոյ. և իջանել ա
սեմք յերկինից զորդին
մար

Ո՛ իւրմէ մտէ բանն,
ոյք և ծնօղն նը. և ոչ լի
նէր ախտի ըստ տրամու
թե տալերութե ընդու
նակ, իսկ յորժամ եղև
մարմին. այսինքն մարդ.
ըստորոգմամ թէ հեղից՝ ի
հոգւոյ իմմէ՝ իւր ամ
մարմնոյ. զմարդկութեա
աղբատութե իւրացու
ցանէ. և այս՝ ի մարդ
բոլորովիմբ. թէ և եհկաց
ինաց աճ. և ապա՛ ինչ,
ծառայի ընդունի զկեր
պարանս՝ ըստ իւրոյն բն
նութե աղատան ոյք որդի.
և ինքն գոլով տէր փա
ռաց՝ փառս ասի առնու.
ինքն գոլով կեանք՝ կե
նագործել ասի. և՝ իւր
ամենից զիշխանութին
առնու. որ և Թագաւոր
գոլով բոլորիցս ընդ այ
և Տ՛ օր. հնազանդեղև
խաչի համբերեալ, և
զայլոն. այլ այս վայելէր
մարդկութեն չափուց.
սակայն՝ իւրացուցանէ
զայնս մարմնոյն. և ու
ղէ զանօրէնութին ա
լոտորինչերն, իւր զի

Ո՛ իւրմէ մտէ բանն,
մարդոյ ըստ միութե առն
բնութե բանին. չե
տեղեցուցեալ իւրոյն
մարմնոյ զիւրոցն փառ
և զաճախայեղուչ դե
րոնակութեն առա
ւելութեա.

Ընդէր ասի Ա-նայնայեալ Բանն Աստուած.

Գլուխ Ա.

ԻՐՍՏ ՆՈՅՈՒ
թե գոլով և ըստ
ամի ամենակալ
բանն այ. և բաշ
խեալ յիւրոյն
լրմանէ՝ առացեալ ծոց.
զիւրան թաւիեալ առեմք
ոչ ինչ յիւրն միասեալ
բնութե. և ոչ՝ ի պարտ
գոլոյն այլ ազգունիլ
կրեալ ամբոխումն ինչ.
և՝ ինամառուե զիջումն
առ իրիք ինչ բնաւին
քան զի անփոփոխելի և
ան այլայլելի՛ է և ինքն՝

ԲԱ՛Ց ԸՆԿՈՑ ինն Պօղոս. զի Թէպէտ և իցեն աստուածաբա- նութիւնք և առաքելութիւնք յերկինս և յերկրի, այլ մեզ մի՛ է Աստուած Հայր՝ յորմէ ամ. և մեք ի նմանէ. և մի տէր Յի՛սուս՝ որով ամ. և մեք նովաւ. զոր և խնամատարն Յովհաննէս յայտագրեաց բանիւն այ ասէ. Թէ ամ ինչ նովաւ եղև. և առանց նո՛ր եղև և՛ զ ինչ. աւետարանէ՛ և երանելին դաբրիէլ սրբոյ կուսին ասելով. Թէ յղասցիս և ծնցես որդի. և կոչես զեան զանուն նորա Յի՛. *Ընդ յորժամ Բիւր Յիւն ասէ լինիլ զամ եր- բանելին Պօղոս. վերըս սին հաստատէ զմտածու- թեն զորս թէ. և արար ինն Պօղոս. զի Թէպէտ և իցեն աստուածաբանութիւնք և առաքելութիւնք յերկինս և յերկրի, այլ մեզ մի՛ է Աստուած Հայր՝ յորմէ ամ. և մեք ի նմանէ. և մի տէր Յի՛սուս՝ որով ամ. և մեք նովաւ. զոր և խնամատարն Յովհաննէս յայտագրեաց բանիւն այ ասէ. Թէ ամ ինչ նովաւ եղև. և առանց նո՛ր եղև և՛ զ ինչ. աւետարանէ՛ և երանելին դաբրիէլ սրբոյ կուսին ասելով. Թէ յղասցիս և ծնցես որդի. և կոչես զեան զանուն նորա Յի՛. *Ընդ յորժամ Բիւր Յիւն ասէ լինիլ զամ եր- բանելին Պօղոս. վերըս սին հաստատէ զմտածու- թեն զորս թէ. և արար

ՀԱ՛Ց ԸՆԿՈՑ Հաց զարդ բաղդիցս աՀե տարանէ՛ զանձն այ, իւր ձշմարիտ երանելի աՀե տարանիչն, կնքէ՛ և հրեշտակին ձայնն առ ձշմարտաՀին՝ ինքյ կո- սէն զծնեալն յի՛ք, և ո՛չ առանց մարդկանէն իմանալ զառ էյայ բանն այլ մի՛ երկոցունց կա տարեալ առեմք՝ ոչ ած մարդացեալ զնոյն ի հօ րէ ոչ բան ծնեալ ած բար. և ի կնոջէ մարդկո րէն որպէս զմարդ. ո՛չ ոչ ի երկրորդ սկիզբն գոյութէ կոչեցեալ. յոր ժամ և ծնեալն ասի ըստ մարմնոյ. այլ ոչ է և գոյ նախ քան զամ յաՀի տեանս և զժամանակս. *Իսկ եկեալ յայժմս ժամանակիս ըստ որում պարան եր ընտ զանօրէ նութիւնն. և իմնոջէ ծնեալ ըստ մարմնոյ, ապա ուրեմն թէ և այլ ոմանք էին օծեալք՝ Հա մանուանաբար նմա կոչե լէ ցեալ

Ո՞Ր Է ՀՄՈՒԹԻՒՆ

բազն, քանզի զի՞նչ մարդ
մինն մատոյց վա՞ղ մեր՝ ի
հոտ անուշից այլ և հօր.
և եմուտ ի սրբութիւնն
միանգամ, արեամբ նո
խաղաց և զո՞հարակաց,
այլ իւրով արեամբն.
քանզի առիթ եղև այս
պէս հաւատացելոց ի
նա՝ ի յաւիտենականն
փրկութի՛ւն, ապա ուրեմն
բազո՞մ ընդ եղեն նախ
քան զնա. և ո՛չ ոք ի՞նդ
ցան է հմանուէլ ան
հանեցաւ, իբր ասպնջ
քանզի չև ևս հասեալէր
ժամանակ, ըստ որում
պարտ էր ընդ մեզ.
այսինքն ըստ մերում
բնութեա լինելով վա՞ղ մար
մնոյն, որ ի վերնէ քան
զամ առաջնո՛ւածս.

*Ո՞Ր ուրեմն է հմ
մանուէլ քանզի միան
դամ եղև մարդ միա
ծինն. յորժամ և՝ իրքոյ
հուսկն զծնունդն կը
րեաց մարմնական, քան
զի ասի և առ յեսու

յայտնի, եւթէ պատա
ձեռն պատարագին իւրոյ
ծածկելոյն Պօղոս՝ ի
դանալ ասի. և ոչ ասէ
տեառնջն Յեսու՝ այլ մար
դ՝ ի վախճան յաւի

ՍՐ Ի ԸՆԴՈՒՄՈՒ

Գլուխ. Լ.

Ո՞Ր Է ՀՄՈՒԹԻՒՆ

*Ո՞Ր ուրեմն է հմանուէլ. քանզի միան դամ եղև մարդ միա ծինն. յորժամ և՝ իրքոյ հուսկն զծնունդն կը րեաց մարմնական, քան զի ասի և առ յեսու

ձեռնադրեալ քահանայ. այլ ո՞վ է որով ամ՝ յո՛ քո*Ա՛յ ոչ ասակ մարդոյ եղելոյ, ամենեցունց ա՞ րարչագործին. այլ ոչ այ քանի, որով ամենայնն ի գոյո՛ւէ եկն. մերձա՛ ո՛րապէս մեզ հաղորդ եղեալ արեան և մարմնոյ և երևեալ մարդ. ո՛չ ո՞ր նեալն, որ ինչ էրն, քզի րեք ի բաց ընկենեալ մը այսպէս իսկ այսպէս ի մարմնի եղեալ, իմացի վայելչաբար ամենեցունց արարչագործ.

Ո՞Ր Է ՀՄՈՒԹԻՒՆ

Գլուխ. Լ.

ԱՆԱՊԱՏԱՒՈՐԻ

Թէ կր՛ըլլայ բազում եղանակաց կատարելութիւն՝ քանզի անձնատեալ է ամենք ըստ տրամադրութեան և կամաց, և երկպառակեալքն՝ առ միմեանց միաբանել առնն ըստ պատահմանն սիրոյ՝ և միջոց եղեալ զառաքեցեալսն՝ առեմք և ընդ միմեանս կցեալն, այսինքն ժողովեալ ընդ միմեանս։ * Ա՛ խաւարիլ վեպս ըստ այլոց եղանակաց. կամ ըստ առ ընթեր դրութիւն, կամ խառնման, արդ՝ յոր ժամ միաբոլիլ առեմք՝ ըզանդ մերում ընդ զանն ածէ. վերապոյն տեսանիմ քան զմարդոյ մտածութիւնս աստուածային ըմբռնել անուանեցաւ, ապա ուրեմն յորժամ ըմբռնեալ անուն արձեալ դուրս ընդ մեզ ածէ. զմտաւ ածցուք խորհրդոյ դուռ. ոչ այսպէս լինիլ ընդ մեզնա՝ ի վախճան յաւիտենից. ոչ մինչ զբան ասիցէ զլինելն երբ բեռն և ընդ սրբոցն։

քանզի նոցա խնամակալութիւն էր, քայլ ընդ մեզ ե զև, և յորժամ եղևն ընդ մեզ՝ մեր զևուրն ոչ փոխատրեալ։ քանզի ի խակ՝ ի վեր քան զյառնամ ոչ։

Ա՛ի էմմանուէլ։

նաբեայ. թէ եզիցէ ընդ քեզ. և ոչ էր նա էմմանուէլ։ * Եղև ընդ մոլ սիսէ. այլ և ոչ նա էմմանուէլ անուանեցաւ, ապա ուրեմն յորժամ ըմբռնեալ անուն արձեալ դուրս ընդ մեզ ածէ. զմտաւ ածցուք խորհրդոյ դուռ. ոչ այսպէս լինիլ ընդ մեզնա՝ ի վախճան յաւիտենից. ոչ մինչ զբան ասիցէ զլինելն երբ բեռն և ընդ սրբոցն։

քանզի նոցա խնամակալութիւն էր, քայլ ընդ մեզ ե զև, և յորժամ եղևն ընդ մեզ՝ մեր զևուրն ոչ փոխատրեալ։ քանզի ի խակ՝ ի վեր քան զյառնամ ոչ։

Գլուխ Ը։

Ո՛ր է ասել զկնի Քրիստոսի։

Թէ կր՛ըլլայ բազում եղանակաց կատարելութիւն՝ քանզի անձնատեալ է ամենք ըստ տրամադրութեան և կամաց, և երկպառակեալքն՝ առ միմեանց միաբանել առնն ըստ պատահմանն սիրոյ՝ և միջոց եղեալ զառաքեցեալսն՝ առեմք և ընդ միմեանս կցեալն, այսինքն ժողովեալ ընդ միմեանս։ * Ա՛ խաւարիլ վեպս ըստ այլոց եղանակաց. կամ ըստ առ ընթեր դրութիւն, կամ խառնման, արդ՝ յոր ժամ միաբոլիլ առեմք՝ ըզանդ մերում ընդ զանն ածէ. վերապոյն տեսանիմ քան զմարդոյ մտածութիւնս աստուածային ըմբռնել անուանեցաւ, ապա ուրեմն յորժամ ըմբռնեալ անուն արձեալ դուրս ընդ մեզ ածէ. զմտաւ ածցուք խորհրդոյ դուռ. ոչ այսպէս լինիլ ընդ մեզնա՝ ի վախճան յաւիտենից. ոչ մինչ զբան ասիցէ զլինելն երբ բեռն և ընդ սրբոցն։

քանզի նոցա խնամակալութիւն էր, քայլ ընդ մեզ ե զև, և յորժամ եղևն ընդ մեզ՝ մեր զևուրն ոչ փոխատրեալ։ քանզի ի խակ՝ ի վեր քան զյառնամ ոչ։

ևզմարդոյն հոգի ունել
առ իւր մարմինն, քան
զի իւրացուցանէ հոգին
զամ ինչ զմարմնոյն՝ որ ըն
իւրոյն բնութեանն հզօրդ
է նորայոյզ ախտից բնաւո
րականաց համանդամոյն
եարտաքուստ՝ իւր եկե
ցոյց, քանզի շարժի մար
մինն՝ ի ցանկութիս բնա
ւորականս. և զդայակից
լինի վ՚ ախտուորութեն
որ՝ ի նմանէն հոգին.
բայց հաղորդակից և՛չ
ըստ միոյ եղանակի. սա
կայն համարեալ լինի
ի՛ւր վայելուչն գոլ վա
րադմանն կատարուած.
թէպէտ և հարկանիցի ըզ
սրով մարմինն, և երկա
թով թերևս գղեցցի.
ցաւակից լինի ոչ իւրոյ
մարմնոյ չարչարեցեալ.
բայց ինքն յիւր բնու
թենէ ոչ ինչ կրեցէ յի
վ՚ եկեղցն, սակայն և
վ՚ այնորիկ ասեմք՝ իվ՚
մանուէլն զմիաւո
րութիւն. քանզի էր հար
կաւ

այլ անձառելի՛ն ամենե
ւիմբ. և՛չ ումեք յեկից
դիտել. բայց միայնոյ
զամ դիտողին, և սքան
չել ո՛չ ինչէ եթէ յայս
պիսեաց մտածութեց նը
ւիմբ: յորժամ և զորս
ըստ մեզ ինքեանց՝ թէ
զիարդ արդեօքիցէ խոս
ղեցուք. որ անդր քան
զմեր մտածութիւնս.
զըմբռնամտնան, խոստո
վանիմք դոլ. քանզի
զի՛նչ օրինակ կարծես
ցուք զմարդոյն հոգի ըզ
իւրոյ մարմնոյ. *Ո՛վ
ւցէ որ կարօղ ւցէ ասել.
և թէպէտ փոքունս ինչ
և հազիւ իմանալ սովո
րեալս, և իսօսիլ զօրեալս,
զայս քան զնուրբ և՛ի
վեր քան զիտոս և զբան
իրոյ հետազօտել ասեմք
թէ վայելչաբէր իմանալ.
ո՛չ դոլով աւր իրօք ճըշ
մարտութեն բանն, այսպէ
սիդոլ զիաւորութիւնն էմ
մանուէլին, որպիսի աւր
դեօք ածիցէ զք զմատա

կամեր իւրոյն մարմնոյ
ցանկակից լինել միաւո
րեցեալն ընդ նմա հոգւոյն.
զի փախուցեալ ի սոյն
ջանայ դիւր ուղղել բեր
ել զայ զղեանն. *|Ասէ
իւր այն բանին զգայա
կից լինիլ տանջանացն՝
անտեղի ասելն. ք զի
անչարչարելոյն աճումն
և ոչէ ի մէնջ. այլ միա
հորեցաւ ընդ մարմնոյն
հոգի ունողին զբանա
կանն չարչարելով ինքն
անչարչարաբար. էր գի
ասէ ինձմա եղելոցն. և
ապականեր ոչ ածէ զմար
մնոյն ախտաւորութիւնս. և
իւրացուցանէր զայնս ոչ
զևբոյ մարմոյ. այսպէս
և քաղցնուլ ասի, և ա
խտալ. և չարչարիլ մա
րդ. ապա ուրեմն նմա
նեացի միաւորութիւն բա
նին առ մարդկութիւն՝
ոչ ի բաց ի նմանէ դիտ
մանէս. քանզի ոչ այլ
բան ի մարմինն առ հո
գին. սակայն մի՛

Ա՚ստուածութիւն,
կոյսունցն մարդն կոտոր
ևասի. այսպէս և ի կա
տարեալ գոյացութիւն այ
բանին, և իմարդկութ
կատարելապէս ունելով
զի իւրոյն աստմանի բա
նի. *|Ի քո՞, նոյնին քո
գոլով ի նոյնութեն ած
համանպատմեն և ճարդ.
և իւրացուցանէ ոչ ասա
ցաք բանն զորս իւրոյն
մարմնոյ էր. զի իւր մար
միննն, և ոչ այլոյ ուրուք
էր. հատարակորդ առ
նէ զիւր մարմինն իւրոյ
ած ամայեցութ զորութեն
ներգործութեն. ոչ զի
կարօղ գոլ կենդանացու
ցանել զմեռեալսն բժըշ
կել զորս ի հիւանդու
էն, իսկ թէ պիտոյէ և
յածաշունչ գրոյ յա
րացոյց ի մէնջ բերել և
ոչ գաղափարաւ իւրէ
զմիաւորութեն ցուցա
նել եղանակ. բեր
ասացուք ոչ
միոյ.

Գլուխ. ԻԹ.

ԸՆԴԵՀԱՍԻՆ եռայն, առաքեցաւ առիս առ մեզ՝ ի սրտմտելն, և՝ ի ձեռին խրատ ունէր կայծակին. զոր առեալ ունելոջ՝ ի սեղանոյն, եասէ ցիս. ահա մերձեցաւ այս՝ ի շրթունս քո. եբարձոյ զանօրէնութիւն քո. և զմեղս քո մաքրեցից: եասէր ցկայծակին՝ ոտիւ մեզ եպատակեր՝ զոր նուէր զմարդասցելոյն քո ի շրթունս մեր. այսինքն՝ ի քեն յորժամ զոր ի նայն խոստովանեացուք հաճաւոյ: *Յայնժամ և յամ մեզաց երևեցուս ցիս զմեղս մաքրութիւն, և՝ ի հնոցն յանցանաց ազատութիւն պատկերաւոր. կայծակամբ եբն՝ միաւորեալ ընդ

մարդկութեանն աճ. ոչ ընկերեցեալ՝ իբաց դնոյն որ ինչ էրն. այլ՝ իայաւէտ փոխառաւորեալ առաւ ՀԸ պեցաւն: այսինքն միա էորեալ յիւր փառսն և ներդործութիւն, քանզի զոր օրինակ հուր մերձեցաւ ցաւ՝ իփայտ, և զդեցեալ զնաւ ընկերանէ զնաւ և ոչ կայ՝ ի բաց՝ ի գոլոյն փայտ. այլ յաւէտ զի փո խադրէ զնաւ՝ ի հրոյն առ թիւն և զօրութիւն. և զամ զնոր՝ լուրն ներգործէ. և որպէս ոչ համարձակ լինի ընդ նմա, այսպէս խմացիս՝ ի վերքն, քանզի միաւորեալ անճառապէս ընդ մարդկութեանն աճ՝ պահեաց զնաւ զոր էրն, և ոչ կայ ինչ ի բաց՝ ի մարդկութենէն զոր էրն, և միաւորեալ միանդամ ոչ համարձակէ նմա իրացուցեալ զնոր, միաւորեալ և իւր ընդ նմա զիւրոյն բնութեանն ներգործութ: *Ի նաճ-

Ի ՀՈԳԵՒՈՐԱՆ.

ՁԱԾՈՒԹԵՆ ՔՆՈՒԹԻ. ՂԻՐՆ ԴԵՐԱԼԱՐԴ ԳԵ ԲՈՒՆԱԿՈՒԹԻՆ, ԱՆՈՒՇԱ ՀՈԳ ԲՈՒԺԵԼ ԱՇԽԱՐՀԻՆ ՈՂՋ ՅԵՆԹԱԿԱՅԻ Ի ՄԱՐԴ ԿՈՒԹԵՆ. ԵՒ ԱՆՄԱՐՄԻՆՆ ԸՍԱ ՔՆՈՒԵ՝ ԸՍԱ ՎԻՃԱԿՈՒԹԵՆ ԱՒՕՐԻՆԱԿԱՆԻ ԼԻՆԻԼ ԵՒ Ի ՄԱՐՄԻՆ. ՎՆ ԿԱՄ ՄԱՐԴՆ ՀԱՒԱՏԱԼՈՂ ՄԱՐՄՈՒՆՈՎ ՔԱՆԶԻ ՆԵՐԳՈՐԾԱԿԱՑ ՆՈՒՎԱՀ ՁԱԾ ԱՎԱՂՏՈՒՀԱՆ. ԱՊԱ ՈՐԵՒՆ ՎԱՅԵԼՔԱԲԱՐ ԽՄԱՑԵԼ ԻՐՈՎ ՄԱՐՄՆՈՎ ԱՆՄԱՐՄԻՆՆ ՈՂՋ ՄԻՆՉ ՅԵՆ ԹԱԿԱՑԻՆ ԾԱՂԿԻՆ ԱՂՆՈՒՇԱՀՈՏՈՏԵՆ ԻՐ. ԵՒ ԱՍԻ ՇՈՒՇԱՆ՝ ՀԱՆԴԵՐՁ ԵՐԿԱՔԱՆԷ ԻՐՈՎՆ,

ՀԱՏ Ը.

Ա՛ՍԱՆ ԿՈՅՆԱՀԱՆ.

ԹԻՒՆՆ ՄԱՐՄԻՆ ԵՂԵ՛Ւ ՉՈ ԳԻ ՈՒՆԵԼՈՂ ԲԱՆԱԿԱՆ.

*ԱՅՍ ՂԻ Ի ԲԱՑ ՄԿՈՒՍԱՒՈՐ ՂՆՈՍԱ Ի ՄԻՄԱՆԱՑ ԱՄԵՆԵՒԻՆ ԵՒ ՅԱՐ ԻՐՕՔ Ի ԲԱՑ ԼՈՇԱՆԵՄՔ ՂԸՐ Ի ՔՈ ԻՄԱՑԵԼՈՅՆ ԱՆՕՐԻՆՈՒԹԵ ԲԱՆ.

Յ Ե Ր Գ Ս Ե Ր Գ Ո Յ՝ Ա Ն Ո Ւ Ն Ն Ե Ր Ս Ո Վ Ա Ռ Ե Ա Լ Ա Ս Ա Ւ Ո Ր Վ Ա Ծ Ա Ր Գ Ա Ն Ա Ց Ի Ա Ն Ո Ւ Ն Ո Վ Ա Ն Ա Ս Ն Ա Ւ Ո Ր Ե

Վասն Ժամու

ԱՆ ԳԻՆԵ ցաւ կամելով այ՝ յանապատին սբ հո րանն։ Եւ էր ինձ ի ձեռամ օրինակի կէր պագեալ Լմմանուէլ։ արդ՝ ասաց բոլորիցս երն ցածայինն մովսէս ։ Եա բառաչես տատանակ վը կայսրեանն՝ յանփուա փայտից ։ յերկուց կանգ նոյ և ի կիսոյ վերկայնու թի նր։ և ի կանգնոյ և ի կիսոյ զլայնուի նր։ և ի կանգնոյ և ի կիսոյ զբարձրութի նր։ ապա տեսցես զնա ոսկով ներ քոյ Լարաւքոյ։ *Եդ՝ անփուա փայտն իցէ ար դեօք օրինակ անապա կան մարմնոյն։ քանզի ան փուա է մեր։ էակ ոսկի Ա՛ ման անչափ փու ըինեան ։ որպէս նմ թ գերազան գեալ քան զլայն՝ աճ այ նոյն էութեան նշանա կեաց է մեզ զգերագոյ ութիւնն ։ *Եւ տե սի զմարդ տապանակն քո ըը պատիւր ոսկով։ սըը քով արտաքուստ և ներ քուստ։ քանզի միամ րեալ էր ընդ սրբոյ մար մնոյն աճ գալով բանն։ և ազայս վարկանիմ թէ և զարտաքուստ կուտապա տիլն տապանակին ոսկով։ զի և վերջոյն ի իմաստին հոգին բանաւոր՝ իւր արար։ ցուցցէ և ի ներ քուստ կուսէ՝ զօծանել ոսկով պարտ գոլով Հրա մայեալ։ և զի անչափ ճոպային բնութիւնքն ։ այսինքն գոյացութիւնն։ յայտնի գիտացուք։ քանզի ոսկին աճեալ ըզ փայտիւն՝ ճոպ որ ինչ էրն ։ և Տարտասցուցա նէր զփայտն ոսկոյն փառք։ սկզն ոչ եկաց ի բաց ի գոլոյն փայտ։ Եւ

Ա ման անչափ գթութեան, զի առաքանային յօրինակ առեալ լինի քէ. բազ մաք բանիւք է Տէ՛ր առաքեցուցանել զանգղ առաքի գնայր իսրայէլա ցոցին, ինդրելով նոցա Հանգիստ։ *Ասէ ու բեմն Ա.քո. երթայց և պատրաստեցից ձեզ տեղի.

Օ՛ Ի ձեզ գալով բան եղէ Տէր։ Ա՛ոչ Տէր ոչ պարզ բեր ասել զի դէյտուրութեամբ պարծել կուգ ու՛ր հա առաքելեան փառաց նոա, այնինչ իլխանութեան. ըստ ոմանց կարծեաց.

Վարդ. ԺԱ՛։

ԱՅՐՆ պատուս. մեծ գոլ ասէ զբա բերպաշտութեանն խոր Տուրդ։ Ա այսպէս իրն ըստ Ձմմարտութեն. քէ զի երևեցան մարմնով ած Օ՛ ի՝ ոչ Տէր լոյ պարտ գոլով բանն՝ արդարա ցան Ա.Հոգւով. և զի ոչ ըստ մերոյ եղանակի՝ ի մերոյ ակարութէ ըմբռնել երևի. Թէ և ըստ մեզ մարդ եղև. զի ոչ արար մեզ. երևեցաւ Ա.Հրեշտակաց. քանզի ոչ անգիտացան ղըստս մարմնոյ Ծնունդ նր՛. քարո զեցաւ և՛ ի հեթանոս ուն մարդացեալ ած՝ և այպէս եղև Տ՛ատառա ցեալ չՀի. և Տ՛ատարա մարցաւք գրելովք ած այ լինն պօղոս. վ՛ որոյ չիշէ ցեք դու՛ք հեթենոսք անուանեալքդ անթլփա տուն՝ յուսացելոցն ի մարմնոյ Թլփատէ ձե ռագործին. զի եկք ի ժամանակին յայնմիկ ա ռանց Քրի՛. և օտարա ցեալք ի վարուցն իլի. և ատարելիք յուխտից աւետեաց. և յոյս ինչ ոչ ունէիք. և անաստ եկիք չՀի։ *Այլն ու բեմն հեթանոսք չՀի, Ըստ և ան

ինչ կրն. սակայն՝ ի մտի
ձեր նայն ինքն ած հա
մանեցայն եմարդ, և է
հաւատայ բանս այսպէս.
որ և յոյժ ուղղակի եղի
ցի, իսկ եթէ ոք ասիցէ
զի՝ ինչէ անտեղի առա
ձին. եթէ խմասցի ըստ
մեղ մարդ՝ բուռն հա
րեալ զածութիւնն. և ոչ
յանէս մարդ նալ այս
սեմբ թէ բնութիւն մարդ
ընդ դիմանան. և ոչ յո
նիւթ մեղ ախտարկեն առ
ի պարս դալ արիաբար ըզ
դիմանալ ոչ հանդիպել
այսպէս առնել. քանզի
բեր նախ քան զայրն ըզ
մարմնով անօրէնութիւնն
ածցուք զմբաւ եղա
նակ. և ըստ մերոց իրացս
զբնութիւն քննեսցուք.

* ԱՅ տանդեցաւ մարդ
կային բնութիւս. և իյե
նին ըմբռնեցաւ չա
րիս, և՝ի մահ դատապար
տեցաւ. և՝ի մեղաց պար
տեցաւ հատցս. մերոյ
ցաւ և էր՝ի խաչարկ.

և ան ածք՝ առանց քի,
բայց վասն զի ծանեան
զնա ած բնութիւնք՝ և ճըշ
մարտապէս ծանեան.
ծանուցեալ եղեն և նո
քա առ՝ինմանէ զհաճա
րեն խոստովանեալ համ
բարձեալ և փառօք. յայտ
զի ած. վայելչապէս տուր
մոտ երանելին դաւիթ
համբարձաւ ած օրհնու
թիւ. համբարձաւ ամ
իրօք մարմնով և ոչ մերկ
ածութիւն. քանզի ած
էր մարդացեալ *Ի մարդ՝
հաճատամբ՝ ոչ ունի զմի՛
ի միջնէ ածացեալ ըստ շը
նորհն. զի մի ըստ մարդա
պաշտութիւն խոստմամբ
մոռնալ զանձինս զան
խաչութիւք. այլ յանէս
ունի յած մարդկայնով
կերպիւ երևեալ, և ըստ
մեզ եղեալ՝ չմարմնապէս.
մնացեալ յանէս մարդ
կութիւն ած. քանզի
եղեալ բանն յառնան
մարմնոյ՝ ոչ եղև՝ի բացա
դրութեան՝ի դիմանն

վայելուչ փուռս ըմբռնել. ապաուրեմն վայելչագոյն է և քաջ յերաժիշտ զմասնաժողել. եթէ ապրեցուցանել կամիցեալ զկորուսեալն. զիջանելն առ մեզ բանն ասէ. որով ամենայնին, խոնարհեցոյց զինքն յերիսէ աչն եր, զի և որ ինչ աչն եր եղիցի մարդոյս բնութիւն ասէ այնոցն զերծանակութեան պատուիրով, և առնէ միաձորութիւնն վայելչացեալ. և ամբարձել եղև յաւիտ յոր ի վեր քան զբնութիւն, այսինքն իջոյց յոր արտաքոյ բնութեն զանխոտորելին ապղտած. պարտ էր անապականին բուռն հարկանել զբնութիւնն որ ընդ ապականութիւն. զի վճարեացե զնա յապականութիւնն, պարտ էր որ զմեզն չգիտէր կերպարանակից լինել որոյ ընդ մեղաց. զի դա դարձցուսցէ զմեզս, քանզի ոչ ուր անօր ինչ

զնոճ բնութիւն և ճշմարտապէս ոչ գիտէր, պաշտէր զարարածս, և ոչ զարարիչն, զի արդ ար դէօք էր նմա յայսպիսի սեաց չարեաց վճարիլ. զայն ասեմք թէ արժան էր զնոճ այնոյն բնութիւն բուռն հարկանել. որ և ոչն գիտէր բնաւին թէ զինչ ոք ինչ երբեք վէր նայն բնութիւն պատիւ. որ անօտաւճութիւն և խաչարար ըմբռնեաւն և մեզայ տղմով շաղախել. զի արդ էր հնար կարօղ գոլ հատանիլ յամենայն բնութենն, և առնուլ փառս զոր ոչ ոք առնուց, ոչ առեալ գրեաս ջիր թէ ըստ գիտութիւն թերևս և գիտելն միայն բուռն հարկանել ասեմք զնմանէ. *Ի՞նչ որ և ցոյցն բնաւինն. զի արդ հաւատացեն եթէ ոչ լսիցեն, սակայն և ոչ այս է բուռն հարկանել զնոճ-ութիւն, և զնորայն

որ՝ ի վերջ է քան զամ ա-
նուն, զի յանուն Յի-
սուսի ծունր կրկնեա-
ցի. երկնաւորաց և երկ-
րաւորաց և ստնդարամ
տականաց. և ամ լեզու
խոստովան լինի եթէ տր
է Յս Քս ի փառս Այ
հօր: *Լուր՝ զի ոք որ
դեօք առեմք ի կերպա
րանս և ի հաւասարու-
հօր գոլ. զայսոսիկ ոչ
համարեալ յափշտակու
թիւն. այլ իջեալ յանէտ
յունայնութիւն, և ի ծառայի
կերպարանս զինքն խո
նարհեցուցեալ. և նման
նութիւն լինիլ էբրև ըզ
մեզ: *Լուր՝ թէ մարդ
ասէ միայն ի կնոջէ՝ զի
արդ էր այսպիսոյ ի կեր
պարանս և ի հաւասարու
թիւն հօր, կամ զինարդ ու
նէր զԱրութիւն ի նմա
ցի ունայնացեալ. յոր
բարձրութիւնս գոլով
զինքն խոնարհեցուցա
նել ասի. և զի արդ եղև
ի նմանութիւն մարդկան,

ոյս, անդորձ լինի անդ
ամ իրօք խաչար, այս
պէս մերձեցելոյ անապա
կանութիւն՝ հարկէ ամին
ի բաց փախչիլ ապակա
նութեն, և ոչ դիտողին
զմեզ՝ իւրացուցել զոր
ընդ մեզն՝ դասատրիա
նալ մեզացն, և զի ած
գոլով բանն՝ եղև մարդ
և ոչ առաքել ածացեալ
մարդ իմանի քո, և յած
այնոց գրոց՝ ցուցանել
փորձեցայց, ասաց այժմ
երանելին Պօղոս. որ՝ ի
կերպարանս այլ ոչ ինչ յա
փշտակուի համարեցաւ
զլինիլն հաւասար այ.
այլ զինքն ունայնացոյց
ըզկերպարանս ծառայի
առեալ. ինամանութիւն
մարդկան եղեալ և կեր
պարանօք գտեալ իբրև
զմարդ, խոնարհեցոյց
զանձն լինիլ հնազանդ
մահու ջաւ՝ և մահու
խաչի, վասրոյ և ած զինա
առաքել բարձրացոյց.
և շնորհեաց նմա անուն՝

պատուիրեալ չէ.
պաշտաման եղանակաւ
եղեալ՝ ինձ վասն մարդկու-
թեան. քանզի որ դոյզ
գործիցս հաճոյանալ
լինի համարիմն. և կըրկ
նի նմա ամ ծառայ, և ոչ
ինչ ի տրամադիր կամ
յանպատուհաս հօր. այլ
ի փառս յաւէտ. քանզի
խնդայ և փառաւորի
յերկրպագուէ որդոյ
թէ և եղև ընդ մեզ.
գթասէր դարձեալ թէ
ոչ զհրեշտակաց գառն
հարկանէ, այլ զզաւա
կէնն՝ աբրահամու գառն
հարկանէ. ուստի պարտ
եր ըստ այմ եղբարց նմա
նիլ, ապ՝ զզաւակէն աբ
րահամու գառն հար
կանէ ած գոյզ բանին.
և ոչ մարդ ոք յորոց ըստ
մեզ զծառուէն գառն
հարեալ. արդ՝ ինքն մեզ
նմանիլ. և երեւեցաւ եղ
բայր ոմն զմարդ. և ոչ
մեք նմա ըստ ածուէն
գնաքեր. և դարձեալ.
զի մանկունք հաղորդեա
լք

զի ոչ մարդ՝ էի
որ այսն եր ըստ գնուէ.
թէ և ոչ լինիլ ասի թէ
րեւս. * [illegible] ունայ
նայաւ զածուէն լըսուն
առեալ. կամ զիարդ ոչ
եղև բարձր՝ ի գերա
գոյնն փառս ընթացեալ.
ապա ուրեմն ոչ մարդ
ածացեալ ասեմք. այլ
եղեալ յաւէտ ինոնաս
տուքէ վասն մարդկուէս.
որ ի կերպարանս և ի
հաւասարուէն հօր ածն
գան. քզի ունայնացաւ
որով վասն մեզ նմանու
թեանն որ էրն լի ի բերև
զածն. * [illegible] ոնարհի վասն
մարմնոյն. որ և ածայնոյն
գերունակուէքէ բարձ
րուէքէ լեալ. քանզի
աթոռ ունի զվերինսն,
եղև ինմանուէն մրդկին,
որ և կերպարանակից գո
յուէ իւրոյ ծնողին. քզի
նկարագիր էուէքէ նր.
բայց վասն զի միանգամայն
եղև ըստ մեզ. եւանել
ասի և մարմնով յածու
թեն փառս. որ լին ու
ներ զայն ոգի զիւր հանա

ՍՏԵՓԱՆՈՍ

անօրէնութեանէ միածնին խոր
հուրդ հարցափորձել
կամեցեալ զայն առաքն
փառս ունել ճշմարիտ
և հաստատ ուղիղ, զի
ինքն որ Յիսուս է
բանն, ճշմարիտ աճն
յայ ճշմարտէ, լոյս՝ ի
լուսոյ՝ մարմնացաւ և
մարդացաւ՝ իջեալ յար
ի յարե

պատուական աճ.
էէտ աճ գորդ ինէր ի՛
նմանութէ մարմնոյ մե
զոյ՝ զի խափանեսցէ զմ
մեզ, ապատութեամն աճ
ելով բանն՝ ի զոյց զինքն
յանհայնութիւն՝ մարդ
եղեալ, և՛չ մարդ պար
զաբար ճաճանալոյ զմ
փառս ընդունել առաս
նի քո.

Ո՛ի յաւ տաւ մարդ եղեալ
բանն Աստուծոյ.

Գլուխ ԺԹ.

Ո՛ՐՊԷՍ զի ոչ մարդ՝ այլ
ցին և մարմնոյ. և ինքն
մերձաւորութէ կցորդ եղև
նոցունց. զի մահուամբն
իւրով խափանեսցէ զիշ
խանութիւն մահու ունողին.
այսինքն զսատանայէն,
և ապրեցուսցէ զայնո
սիկ որք երկիւղիւ մա
հուն հանապատ կէլոյն,
պարտաւորք էին ծառայ
ութեն, ասէ դարձեալ
մերձաւորութէ ինքն
մեզ կցորդ եղև որեւան
և մարմնոյ, և իրն զպատ
ճառն առընթեր եդեալ
ունի անդէն և առ
դուրս, դրեալ է դար
ձեալ՝ քանզի որ անկարե
լին էր օրինացն՝ որ տր
կարողացն մարմնով.
աճ զորդին իւր առա
քեաց՝ ինանանութէ մար
մնոյ մեզոյ, և զի մեզոյ.
և դատապարտեաց զմեզս
ի մարմնի, տես դէպ զի
ոչ մարդ յառաջ ընթա
ցեալ երևի յաճութէն
և՝ ինորոյան պատիւս է
լեալ. այլ առաքեաց յա

ընթերցանէ յարեամբ ի մեռելոց. քանզի սահման նեցաց այսպէս ղՀաւատոյն նշանակ մեծ և սքաջաղմն քննեալ և վերրատեալ կամ ցեղալ թէ զի՞նչ եր բեբ իցէ ըստ ձշմարտու թե մարմնանալն և մարդանալն քանին, սեռ ցուբ զի ոչ մարդ է առնել ոչ մերձաւորութե որ ըստ Հաւատոյ թե պատուոյ կամ իշխանու թե, և կամ միայն զոր դիտէթե զՀամանուն նու թե. այլ աւետ լինին ըստ մեզ մարդ՝ Հանդերձ անփոփոխութե և ան այլայլութեամբ ունել և վերրատեալ ապրեցուցա նել իւրոյն քնութե յորում եղէն յառաջան մարմնոյն և արեան անօ րինաբար. մի՞ սրբեմն է նախ քան զմարմնանալն անուանեալ ի ձեռն ածաչունչ գրոց՝ միա ծին՝ և բան և ածն, պատ

կեր և ածառապայթ և նը կարապիր էութե Հօր. կեանք. փառք. լոյս. իմաստութե. զօրութե. բազմակ. ամէ. բարձրեալ մեծ վայել չութե. որ սաբաւթ, և այլովք այսպիսեօք անուամբք, ձշմարտապէս ածաչնել չիւք. * ոչ յետ մարդանալոյն մարդ. յո՛ քանութե. միշնորդ. պատուոյ ննջեցելոց. անդրանիկ ի մեռելոց. երկրորդ ադամ. գլուխ մարմնոյ եկեղեցւոյ. Հետևեր ցեալն նմա և որդի խոստ բանէ անուանցն. ք զի ամենայնին նը որք նախն և յետին յաւիտենից ժամանակս. մի՞ սրբեմն է որ և նախ քան զմարդանալն ածաչնեալ որ ինչ էրն. և եղիցի. արդ՝ ոչ է սրբեմն ի բաց առեալ մանելի զինն որ յո՛ ք ի մարդ առանձին, և յածառանձին. այլ մի

և նոյն գոլ ասեմք զյն-
քս, զմարմնոյ և զաճ-
քն դիտելով տարբերու-
թիւն. և անշփոթս ի մի
մեանց պահելով զնոսա,
արդ՝ յորժամ ասէ սրբա-
զանն գիր. եթէ ի քս
բնակեաց ամենայն լըր-
մըն աստուածութեն մարմնա-
պէս, ոչ վասն այսորիկ ա-
սեմք ոպ յայտ է ի
մարմնոյն ըստ միոյնոյ
բնակիլ բանին, և ոչ ի
բաց որոշեալս ի միմեանց
զմիացեալսն՝ երկուս ի
մանամբ որդիս, այլ զայն
յաւիտ զի քս անուանէ
սրբազան գիրն և ոպ ի
մանէ երբեք. զի զմըրդ
կութիւնն այ բանին, զոր
խրն ունելով սուրբեալ
ըստ կարգի աստուածարի,
զի զրեալ է հայրապե-
մըրդկայնոց հոգւոց իսկ
զբնակիլն ի տունն կա
հեղէնս. յորոց առաք ի
նմին կատարեմք սրդեօք
զի տունս կահեղէնս
անուանէ զմարդկան

Խ Կա

իւրաքանչիւր ոք՝ յատ
կոյ եղանակի վնասեցե
լոյ. թէ և միաւորելոցն
ցակցութիւնն՝ և ոչ ըստ
կուս. ի միում յընթա
նալ, ի բաց սահմանելի իւրե
քինն ասի բնակիլ, ոչէ
զբաց սահմանելի իւրե
զիննմ զիննն, որև
ղի արդ ոչ առանց ըստ
գոանացէ ամին. և ի
մարդումն ասիլ բնակիլ
հոգւոյն խրոյ. ոպ զի
թէպէտ և բանին ձև
այսպիսեօք եղանակօք
գայ ոչ կարացեալ այլ
ունիլ, ոչ զկրացն վը
նասել բնութիւն. այսո
րիկ վայելէ այլ յաւէտ
զմտաւ ածել զայնս. և
անդէն ի ձշմարտու-
փութալ. * Ա՛րդ յոր
ժամ զոք յառ միմեանս
ոչ նմանապէս վիճակե
լոց զբնութիւն, տեսանեմք
շարամանեալ առ միու
թիւնն ըստ շարադրութիւն,
և առպա այս ինչ թերևս
ինամ ասի բնակիլ, ոչէ
ի բաց սահմանելի իւրա
քանչիւր ոք՝ յատ

կապես անուանեացի առ
ի միջոջ, այն՝ որ ինչ
իցեն երկաքանչիւրքն.
* Հանգի՝ ոչ ասացի՝
ասի և ի մարդուն քնա
կիլ հոգւոյն իւրոյ. սա
կայն մարդ ասի և յատ
կապես հոգին՝ այլ և
մարմինն, որև այսպիսի
ին մեզ խնամոնն պա
տճառ նշանակեալ ասելով.
զի թէ և արտաքին մար
դս մեր ապականի՝ այլ
նեղբին մարդն նորոգի
օր ըստ օր է. արդ՝ յոր
ժամ ոք ասիցէ զնեղբին
մարդն մեր յարտաքին
մարդումն բնակիլ ձըշ
մարտէ. սակայն՝ զինն
յերկուս բաժանել ոչ
տեսանի. * Ասէ ուրեմն
մարդ արէն եսայի. Դե
ղերաց կանխե հոգի իմ.
առաւօտ առնել առ քեզ
աստ, արդեօք որպէս այլ
ոք քան զնա ասիցէ հո
գի նր առաւօտել առ
աստ. և զի արդ ոչէ ան
տեղի ասել ինչ այսպէս.

Տէր եղեալ բանն այդ,
ապա ուրեմն տեսանել
Հարկաւոր է զանձինն
ձև, և ոչ զարմանալ ընդ
վայելուչն. այլ քննել
յաւէտ զնշանակեցեալսն
զօրութիւն. ի վեր իւրաքանչ
իւրոյ իրի՝ զվայելուչն
դիտացն. * Թէ ա
սիցի ամենայն հասական
և իմաստական էնհոգի,
անօրէնութեանն եղիցի
իրն. քանզի Թոյլ տայր
բանն այդ որովք իւրոյն
բնութեանն տուրքն՝ ի
նիլ զմարդկօրէնսն. և
որպէս ըստ փոքու և առ
ատաւ ատաւ՝ զիւրոյ
ածութեն ընդարձակեն
յուցանէր ղերևումն.
և մարմնոյն հասական
ամենայուցանէր զիւրան.
ոչ զի մի օտար տեսցի.
որ և յոյժ անծանօթն
ամբոխացեալ զոմանս.
յորժամ և այսպէսն ասէ
ին. թէ զի մարդ դիտէ
ա զդպրութիւն, զի ոչ
երբեքէ ուսեալ. ապա
ուրեմն մարմնական ա
նիւ ճու

մարդ եղեալ բանն այդ, էր՝ թէ մարթի եղեալ չարչարեալ ապաւրեցին վն ղի ըստ մեզ եղև միայ ծինն. քանիցս անգամ անուանի մարդ, առ ի յայծմաշունչ գրոց զմր տաւ ածեալ զանօրենու թիւն. ա՛ծ գոլ ըստ բնութեանն զնա. և այսպէս խոստովանեացուք.

Յայսոսիկ չածալունչ գրոց ընչ եւոց ճաց չայ բանն՝ հայեա մարգանալոյն՝ Ա՛Ջ.

Վկրսա. ժՈ.

ՍՈՒՏ ՈՒՐՈՒ մըն ած ցորեզանն մակսէս. և արասցես քաւուրն յոս կաղ սբյ յերկուց կանդ նոց և ի կիսոց զերկայնու թի նր. և ի կանդնոյ և ի կիսոյ զլայնութի նր, և արասցես երկուս քե ղօչս ոսկիս ձախարա յնէ կեայս

0 ի չս չս ասի ձուսն և յառաջադիմու թին՝ չնորհի և ի մաս տուչ, վայելէ մարդկու թեն չափուց *|ակ զնա ըստ իւրում բնութեն ամենակատարը գոլ ա սեռք վառ ի չայ բանն, ոչ յառաջադիմութեան կարօտ. ոչ խմաստուե. ոչ չնորհի, այլ յաճետ բաշխէ՝ արարածոցս, և ի մաստութի. և չնորհ. և զոր ինչ կցեն բար Հոգ. *|ակ թէ և ասի չի չարչարիլ յին, չարչա րանքն եղիցին անօրէ նութեն, բայց ինքն ասի և յոյժ վայել չաբար. զի նր իւրեր որ չարչարիւրն ևէր ի չարչարեցելոսն մարմնի՝ զ չարչարանն ոչ գիտաց. քան զի ան չարչարելի է ոգի գած, *|ակ յորժամ եկն թանձ րագունեն չորբեցե ղեն յանդգնութի, չար չարեցան. զնալ փրկե ցոյք՝ զմեր ունելով մար մին, չարչարելի արդեզք

Ր

կեայս, և դիցես զնոսա յերկուց կողմանց քո հառնեն. և եղիցի քեզով բեկեցն տարածել զթևս իւրեանց՝ հովանի ու նել՝ ի վերայ քաւութեն. և երեսաք նոցա՝ ի միմեանս հանդիպ քաւութեն. Օրինակ ուրեմն եղիցի և յայժ հաւատոյ. և մի նոցա ի մարդկութեն ած՝ քանն այ. և յիւրումն փա րա և գերեզմանատեն. թէպէտ եղև ըստ մեզ անօրինաբար. զի քաւութի՝ ի ձեռն հաւատոց եղև մեզ։ Ամմանուէլ՝ և առայս հաւատամբ ցուսացե զմեզ ասելովն՝ ի մասատանն յովհաննէս, որդեակք՝ զայս գրեմ ձեզ՝ զի՝ մի մեղանչիցէք. և եթէ ոք մեղանչիցէ՝ ունիմք բարեխօս առ Հայր՝ զյս քս զարդարն. և նա՛ քաւութի մեղայ մերոց, * Ա. յլ և պօղոս՝ զոր եդ ած ասէ քաւութի՝ ի ձեռն հաւատոց

արեամբն իւրով՝ սահայն երևելի քերովբէք կա ցել չուրջ զքառաբեղն, հովանի՝ ունելով թևովք ընդ դէմ միմեանց՝ սա սեղմ խոնարհել ք՝ ինա, և անքննական ակամբ՝ ի տիրականն պշուցեալ՝ քանզի միայն յայծ հայի այս քան բազմութի վերին զօրութեցն. անյա գաչ՝ ր ունելով զածառ սուին. * Ա. յոպէս առ սեալ մարգարէին եսայ եայ զօրդէ՝ իվ՝ սիօն ող վերացեալ և բարձ բացեալ. ա՛ շուրջ կայ ին զնովաւ՝ քերովբէք ընծայաբերելով ոսկ այ։

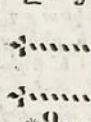

ՈՒՆԱՒՈՐՔՆ

բեմն ած այինն մեսիա. յեդիպ տացւոց առնջանացն ի

եղև գաւազն Իձեռին
նը. ի Հաւատոցեն թէ
երեւեցաւ քեզ Տէր աճ
Հարց նոյ. աճ աբրահա
մու, և աճ Իսահակայ,
և աճ յակոբայ. * Եւ
տես այսօրիւք, զոր յայ
ըստ բնութեն և ձրէշ
մարտապէս որդին, ոպ
դաւազան ինչ հօր. զի
թադաւորութեան նշա
նակ է գաւազան. քանզի
հանդերձ որդւով իշխէ
ամենեցունց, զոր աճայ
ինն Իսահակ, աթոռ քո
ասէ աճ յաւիտեան յաւի
տենից. գաւազան ուղ
ղութեան, գաւազան ար
քայութե քոյ, այլ ընկեց
զնա Իգետին. այսինքն
զհոգեղէնն զգեցար
մարմին. * Քանզի առա
քեց զնա յերկիր Իձեռն
մարդանալոյն, զի յայն
ժամ խակ՝ յայնժամ նը
մանեղև էարուեց մեզ
յայտ է զի էարութենը
շանակ է օձ, և զի ճրշ
մարիա է զոր առացին

բաց վճարել զնսրայէլ
և վա՛ զի էր հարկաւոր
զոր ըէ լծով ծառայել
թեն և աւելորդական սոլը
կութեն՝ հաւանեցուցա
նել թէ կոչեաց զնաս
աճ, նշանադրծել հր
բամայիւր. քանզի հղօր
է միշտ աքանչելագործու
թէ առհաւատ. * Եւ
ասէ մովսէս առ բոլորիցս
աճ, եթէ ոչ հաւատաս
ցեն ինձ, և ոչ լսիցեն
ձայնի իմում. քանզի ա
սիցեն ինձ թէ չէ՛ երե
ւեալ քեզ աճ. զի՞նչ առա
ցիր ցնա, և ասէ ցնա տր.
զի՞նչէ այդ որ Իձեռին
քում, և նա ասէ գաւա
զան. և ասէ՝ ընկեա ըզ
դա Իգետին. և ընկեց
զնա Իգետին. և եղև
օձ, և փախեաւ մովսէս
Իննմանէ. և ասէ տէր ցմով
սէս. ձգեա զձեռն քո
և բռեաւն հար զառուանէ
նորա. և ձգեաց մովսէս
զձեռն իւր՝ և բռեաւն
եհար զառուանէ նորա. և

Ի նոյն երեկոյեան։

Դառն և ի թունաբեր գաղանացն։ ասեմ ի՛նչ կառուցք զօրութեանցն։ *Լուարուք ուրեմն օրինակ ուսուցչին գազանացն մխիթարի զայրացն գազանացեալ զբոս ընկերացին իգեսին կախարդքըն։ ապա ուրեմն ընկերացեալ գազանացն յերկիր, այլ ոչ եկայք ձեզ օձ. զի համբարձեալ գրձլեղուս ինչ է՛րն։ զի թէ եղև ոգի ասացին նմա նենգութեամբ ըստ մեզ գազանացն հօրդ այսպիսիքն որդիք, որով սիրէ՛ բզկրիցս. այլ կատարեալ բարձոք զանօրէնութին՝ համբարձաք ձաճ յերկինս. և եղև դարձեալ ի ձեռն հօր ոգի գազանացն ուղղութեան, քանզի նոտաճ ընդ ամենի ծնողին, և եղև յիւրում գերութեանցն. ունելով զվերինսն ազնուական։

Ի նոյն երեկոյեան։

խեթամուտ եղեցես յայնմանէ. քանզի ինքն որ մեր յա՛քս իպատակեր և օրինակ մարմնով անօրէնութեան՝ զօձն ընդունի զպղնձի. զոր բարձրացոյց մովսէս. զի զօձիցն աղանեսցէ ըզխածան մեռնուս։ *Բանզի ասէ՝ թէ ոչ մովսէս բարձրացոյց զօձն յանապատին, այսպէս պարտ բարձրանալ որդւոյ մարդւոյ. զի ամ որ հաւատասցէ ի՛նմա մի՛ կորիցէ. այլ ընկալցի զկեանսն յաւիտեան։ *Բանզի զոր օրինակ պղնձին եղեալ օձ՝ փրկութեան պատճառ էր վտանգեցելոցն, քան զի ապրեին Հայեցեալքն ի՛նմա, այսպէս և նոքա մեր յա՛քս. որք տեսանեն զնա նմանութեամբ հարցան՝ ըստ որում եղև մարդ. այլ ոչ անդիտանան թէ աճ է կենդանարար աւրհնեալ գոլ կենաց, և այ զօրն ազատէն լինիլ ի դառն և ի թունաբեր գազանացն։ ասեմ ի՛նչ կառուցք զօրութեանցն։ *Լուարուք ուրեմն օրինակ ուսուցչին գազանացն մխիթարի զայրացն գազանացեալ զբոս ընկերացին իգեսին կախարդքըն։ ապա ուրեմն ընկերացեալ գազանացն յերկիր, այլ ոչ եկայք ձեզ օձ. զի համբարձեալ գրձլեղուս ինչ է՛րն։ զի թէ եղև ոգի ասացին նմա նենգութեամբ ըստ մեզ գազանացն հօրդ այսպիսիքն որդիք, որով սիրէ՛ բզկրիցս. այլ կատարեալ բարձոք զանօրէնութին՝ համբարձաք ձաճ յերկինս. և եղև դարձեալ ի ձեռն հօր ոգի գազանացն ուղղութեան, քանզի նոտաճ ընդ ամենի ծնողին, և եղև յիւրում գերութեանցն. ունելով զվերինսն ազնուական։

Թուա և մարմնով։

✠

Խե Աչ

ՍԼ. ՅԸՆՍ.

*Ղուկ. ժդ.

Ա՛յլ ոմն ասէ. Տէր, եթող զիս նախ դարձեալ՝ մեռանիմ զհայրն քո՛ի ծոց քո. և մեռեալ ըզձեռն քո՛ի ծոց քո. և մեռեալ զձեռն քո՛ի ծոց քո. և մեռեալ զձեռն քո՛ի ծոց իւր՝ և էհան զնա ի ծոցոյ իւրմէ. և դարձեալ անդրէն՝ ի դոյն մարմնոյ իւրոյ. *Զեռն և աջ այ և հօր՝ ըստ ինքեան մանկ ըստ բնութե որդին անճանկ այնինն դիր, եմոյծ զնա հաճատասեաւ ասելով՝ ես ձեռամբ ի մոլ հատատոսեցի զեր կինս. ըզր և երանելին Յոաննէս ասէ. բանիւ ոն երկինք հաստատե ցան. *Ա՛րդ տես՝ զի՝ ի ծոցն մովսէսի թաքու

Ի ՆՈՅՆ ԽՈՐՀՈՒՐԴ.

ցեալ ձեռինն իւրոյ՝ և չև ևս կրեալ զբորոտու թինն, արտաքս հանեալ անդրէն բորոտեալ. և դարձեալ ինքերքս մտել սակայն և անդրէն ար տաքս ելեալ և՛չև ևս երե ւեալ բորոտեալ. քանզի դարձաւ ասէ անդրէն՝ ի դոյն մարմնոյ իւրոյ. *Ա՛պաւորեցին միանչ դեռ էր՝ ի ծոց հօր որ՝ ինամա նէ բանն՝ ածուէն մարք րուէք վայելուչ երևէր. խակ վա՜ զի ոչ արտաքոյ եղև՝ ըստ մարմնաւորին ասեմ. այսինքն մարդա նալն. եղև նմանութիւն մարմնոյ մեղաց, և ընդ աննմանն համարեցաւ. զոր առաց երանելին պօ ղոս. թէ ոչ գիտացն մե ղաց՝ վա՜ մերմեղս արար. զի մեք եղիցուք արդա րութիւն այ նմա՛ւ. Օ՜ այս վարկանիմ յայտ նել զբորուքին. քանզի պիղծ էր ըստ օրինացն բորոտ. քայց զի դրկել

Ո՛Վ ԻՆՉ ԱՃԱՊԵԱՒ ՄԵՐ ԱՐԻ ԷՐ ՅԻՆ, ԼԱՒՈՒՆ Ի ՄԻՒՐ ԲԱՒԱԿԱՏԱՐԱՆ ԱՅ. ՈՒՐԱԽ ԿԱՑԵՔ ՔԻ ԵՂԱՒ ՄԻՒՐԻՆ, ՈՅՈՒՆՑՆ ԽՈՍՏՈՎԵԼ

Ա՛ՒՐԻ ԸՍՈ ԳՐԵՑ.

Գ՛ԼՈՒԽ. Ա՛Ի.

ԲԱՐԻ ՕՐԱՆ

ԲԻՒ ՀԱՒԱՏԱՑ ՈՒ ՆԱՅՆ Ի ՔԱ. ԵՒ ՅԱՄԵՆ ՆԵՑՈՒՆՑ ՕՐԷՆ ԴՈՒՐՍԱՆՔՈՒՆ ՎԱՅԵԼ ՅՈՒՂՂԵԼՔ. ԱՒԵՆ ԵՒԹԷ ԻՆՔՆ ՈՐ ՅԱՅ ՀՕՐԷ ԲԱՆՆ ԷՀ ՅՈՒՆԱՑ ՆՈՒԷ, ԿԷՐԱՊԱՐԱՆ ԾԱՌԱՅԻ ԱՌԵԼ՝ ԵՒ ԻՒՐ ՄԱՐՄՆ ԱՐԱՐԵԼ. Ի ԿՈՍԻՆ ՄԱՐԱՒԱՆՑ ԾՆԵԼ ԵՂԵՒ ԸՍՈ ՄԵՂ. ԵՐԵՔՑԱՒ ԵՒ ՈՐԴԻ ՄԱՐԴՈՑ, Է ԱԾ ԸՆ ՀՈԳԵՈՑ, ԵՒ ԸՍՈ ՄԱՐՄՆՑ՝ ՄԱՐԴ ՆՈՅՆ ԻՆՔՆ. ՈՐ ԵՒ ԱԾ ԱՅՆՊԷՍ ԳՈՐԾԱ. ՀՐԵՒԻՆ ԺՈՂՈՎԵՑԵՒՆ ԳՈ ՀԷՐ ԱՍԵԼՈՎ. *Ա՛ՂԱՂԱՄ ՄԱՍԱՄԲ ԵՒ ԲԱՂԱՄՈՐԻՑ ՆՈՒՀԱՔ ԿԱՆԱՆՁ ԼՍԵԼՆ Ձ ՆՔ ԱԾ

Ի՛ՆՉ ԽՐԴՈՒԷ.

ԵՂԵՒ Ի ԾՈՑ ՀՕՐ, ԶԱՆԶԻ ՀԱՄԲԱՐՁԱՒ ՀՏԱ Ի ՔԱ ՌԵՒՑ ՅԱՐԱԼԵՑԷՆ, ԱՐ ԱՒԱՔԱ ԵՂԵԱԼ ԴԱՐՁԵԱԼ ՁԵՌՆ ԵՂԵՒԵՑԻ ՄԱՔԱՐ, ՔԱՆԶԻ ԵՒԵՑՔ ԻՍԿ. ԵՒ ԿԵՑՔ ԸՍՈ ԺԱՄԱՆԱԿՍ ԱՐ ՄԵՐ ՅՈՒՔՔ ԱԾՈՒԱԾԵ ՓԱՌԱՔ՝ ԵՒ ՄԱՔՐԱԼԵՔ. ՈՐ ԼԱՂԳՆ ԸՍՈ ՄԵՂ ԱՌԱՆՑ Ի ԲԱՑ ԴՆԵՑԻ ՈՒ ՆԵՐՎԻ: *Լ՛ՍԵ ՈՒՐԵՄՆ ԵՒ ԵՐԱՆԵԼՆ ՊՕՂՈՍ ՅԱՂԱԴԱՐՔ ԵՒ ԵՒԹԷ ՄԻԱՆԴԱՄ ՁԵՌԱՑԼՆ Ի ԲԱՒԱՆԱՑ ՔՂ ՄԵՂ ԲԱՂՄԱՑ, ԽԵՐ՛ԲՈՐ ԴՈՒՄՆ ԱՌԱՆՑ ՄԵՂԱՑ ՅԱՅԱՆԵԱՑԻ, ՈՐՑ ԱՒՆ ՈՒՆԻՆ ՆՄԱՆ Ի ՓԵՂԿՈՒՆ. ԱՊԱՏԱՐԵՄՆ ՅՈՐԴՈՐ ԱՐՔ ԲԱՂՄԱՆՆ ԳԻՐ ԱՆՈՒԱՆԵՔ ՅՈՒՔՈՒ ՄԻ՛ ՄԱՐԴ ԱՌԱՆ ՁԻՆՆ ԽՄԱՑԻ ՈՉ ՄԱՒՈՒ ԸՆԵԼ ԸՍՈ ՁՇՄԱՐԱՌՔԵ ԲԱՆԻՆ, ԱՒԼ ԱՅՍՊԷՍ ՅԱ ՀԷՏ ԿԱՑՑՈՒՔ. ՎԻ ՆԱ ԻՆՔՆ ՅԱՅ ՀՕՐԷ ԲԱՆՆ ՅՈՒՔՈՒ,

լին Պօղոս . ի վախճան
աւուրցս այսոցիկ ես ի մի
անհատաբ լինուք եթէ
նախինքն է որ ես նախ քան
զ յաւիտեանս որդի , ի
վերջ աճ անդէն՝ ըստ
ես զ յաւիտեանս արար .
Ճառագայթ փառաց՝ և
նկարագիր էութեան նր
գոլ ասէ Հօր . * Արդ
եղեալ Աշմարտապէս նա .
որովհետ յաւիտեանս ա
ռար աճ և Հայր . և ոչ
ոք վարկանին ոմանք ի
մարդս եղեալ . զի ոչ
զմարդ խմացի ի միջոյ
աճ . ունելով ի նմա թի
բնակեալ , քանզի թէ ա
սեն ասա զայս ունիլ և
հաւատացեն Աշմարտա
պէս . աւետ ըստ երեսս
ի ասելովն՝ երանելի
աւետարանիչն Յովհան
նէս , թէ բանն մարմին
եղև . * Կանգուլ զի՞նչ
պէտք են մարդանալոյն
և մարմնանալ ասելոյն
զառ Քրիստ բանն . եթէ
ոչ եղև մարմին . զըստ

աճ ընդ Հօրն մեր մաք
գարեխիք . իսկ ի վախ
ճան աւուրցս խօսեցաւ
ընդ մեզ որդւովն , և
զի մարդ խմացի խօսեալ
աճ և Հայր ի վախճան
աւուրցս որդւովն , քզի
խօսեցաւ առաքինոյն զո
րեհնան նովաւ . զայս և
ինքն որդի յիւր բանս
ասէ գոլ զըրս ի ձեռս ի
մատանոյն մովսիսի . քզի
ասէ ի՞ համարիք եթէ
եւիլ լուծանել զօրէնս
կամ զմարգարէս , ոչ ե
կի լուծանել այլ լնուլ .
բայց ասեմ ձեզ յաւուրն
որ նշանախեց մի է . ոչ
անցցէ յօրինաց և ի մար
գարէից մինչև ամ եղի
ցի , երկինք և երկիր
անցցեն , և բանք իմ ի՛
անցցեն . * Ուր առայս ի
ձեռն մարգարէին ձայ
նի . ես որ խօսիմ՝ ներգ
եմ , ապա՛ուրեմն յորժամ
եղև ի՛մարմնի՝ յայնժամ
խօսեցաւ ընդ մեզ Հայր
նովաւ . ոյ ասէ երանե

Խոհերդածութիւն վասն ...

Ճաշ, ևնոքա եղիցին իմ ժողովուրդ. և ար մեր յաքս՝ ահա ես եմք. և թէ ոք բացցէ ինձ մըտցէ առ ես և հայր իմ, և ըթևանս առ նմա արասցուք անուանիմք և առաձար ալ. քանզի մեք ասէ տաճար այ կենդանւոյ եմք. և դարձեալ՝ ոչ գիտէք եթէ մարմինք ձեր տաճար են հոգւոյն սրբոյ որ ի ձեզ. զոր ունիմք յայ. *Ուրդ՝ թէ այս պէս ասեն, և ղնա զվ մանուել, ոմն զմիոք ի միջ բնակեալ ուներով զճշ յինքեանս, յայտնապէս խոստովանեսցին. զի յորժամ զնա երկրպագեալ տեսանի զեն առ ի միջ և ի հրեշտակաց, և յերկինս և յերկրի. յամենի լեզուն ոմն օտարաբոհ. և զորը բազանից զգրոց դիտուն մըն ոչ գիտացք. այլ և ոչ ունելով հաւատս յինքեանս զոր աւանդե ճա յին

Խոհերդածութիւն վասն ...

ամեն յայտնի լինիլ. և մարմնանալոյ զօրութիւն մարդ եղեալ ըստ մեզ ցուցանէ զնա. ճառալ և գերազոյն քան զմեզ յաւէտ. զի և քան զամ տացուաձա. *Այս պի տոյ ոմն վարկանիմ զորս ի բարձրոք մտածութեամ առընթեր բերել ոմն ա տացին, և հաւանեցուցանել թէ եղև մարդ միածինն. և թէ ամ և մարմնոյն. և ոչ քնակել ի մարդսն. և ամա զգեստ զնա կատարեալ ոմն զալըն որք եղեն հա զորդ ամուքե նր.

Խոհերդածութիւն վասն ...

Կոլոս. ժվ.

ԱԼՈՒՐԱՆ

ամ վ մեր. թէ քնակեցայց ինոսա և գը նայց ինոսա. և եղէց նց

ձին դոլով և ըստ մտին բանն ած, այլ զի եղև մարմին, այսինքն մարդ: քանզի եկաց ճառց, վն այսորիկ ած և երկրպա դելի:

մեզ. որ խակղբանէ լինք նատեսք և սպասաւորք եղեն բանին: * Ասէ թէ ասիցեն թէ ած է և ոչ զած փառաւորն վն ի նմա բնակելոյն. միայն զառ ի յայ հօրէ ծը նեալն բան. ևս չի եղև մարդ. ըստ իցեն առ ի ինչ՝ եթէ ոչ ք ունին մինչբեանս զած՝ բաւա կան էջե լինել ած ձըշ մարտապէս. և երկրպա դիլ յամենեցուն, ամե նեքին եղիցին ած ք, և երկրպադելիք: * Քան զի բնակէ և ի նոսա և ի հրեշտակս. ունիմք և մեք զնա բնակեալ ի մեզ մինչբեանս ի ձեռն հոգւոյն, այլ ոչէ պարտ ասել առայս ած ս և եր կրպադելիս զը ունին զնա մինչբեանս: * Ի էմ ա յսորիկ է ած երկրպա դելի. Եմմանուէլ, զի բնակեցաւ ի նմա ոչ ի հատարակ մարդս, և ըստ մեզ իմացեալ առա ջի

ձիւն դոլով և ըստ մտին բանն ած, այլ զի եղև մարմին, այսինքն մարդ: քանզի եկաց ճառց, վն այսորիկ ած և երկրպա դելի:

Բան ասելոյն. Այժմ ած անուանի Քրիստոս:

* Հոլոփ. Ժոմ: *

ԱՊԱՍ

խորհէ դոյն առե լով որ ըստ ի. այլոց ազգաց ոչ ծանու ցաւ որդւոց մարդկան. ոչ այժմ յայտնեցաւ սըր բոց իւրոց. որոց կամե ցաւ ած ցուցանել զինչ է մեծութիւն փառաց խոր հրդոյս այսորիկ ի հե թա նոսս, որ է Քրիստոս ի ձեռ յոյն փառաց, զոր մեք քարոզեմք: Ասէ՝ եթէ է ած ազգեաւս, ևս չ ած ոչ ի ձմարիտ, զի մարդ է նա հարատուն փառաց խոր

ծ է հրը

Օ՛ Ի՛ՆՉ ԱՍԱՑ ՔՐԻՍՏՈՍ, ԵԹԷ ՆՉԻՑ ԳՈՐԾՈՎ ԲԱՆՆ ԵՂԵՒ ՄԵՐԴԻ.

* Ա՛ՄԵՆ. *

ՔԱՆԶԻ Ի ՁԵՒՆՋ ՆՅԵՒԱՑԱ ԲԱՆԱՆ ՈՒՆ ՈՉ ՄԻայն Ի ՄԱՆԵՐԱՍՆԻԱՑ, այլ և յայ քայլայ ևՅԱՅՍՀԱՏԵՂԱՍ ՀԱ ՀԱՒԱՏՔՆ ՁԵՐ ՈՐ ԱՌ ՆՈՅՆ ՊԱՏՃԻՆ. *ԱՆՀԱ ԴՐՁԻ ՅՆՈՅ ԼԻՆԻԼ ԱՍԷ ԸՍՀԱ ՀԱՒԱՏԱ՝ ՎԱ ՈՐՊՍ ԱՍԷ ՔՈՒՐ ՀԱՀԱՒԱՏՅ ՅԻՆ ԸՆԴՈՒՆԻ ՀԱՀԱՒԱՆՆ ՅԱՀԻՍԵՆԱ ԿԱՆԱ. և ԶԱՆ ՆՈՆ՝ ՂՆԵՐ ՔԱՐՈՂՈՒԹԻՆ՝ ԱՍԷ.

* Ա՛ՄԵՆ. *

ՔԱՆԶԻ ԴՈՒՔ ԻՍԿ ԴԻ ԱՒԷՔ ՂՄՈՒԱՆ ՄԵՐ ԱՌ ՁԵՐ. ՂԻ և ՈՉ ԸՍՏ ՄԻՈՅ ԻՆՉ ԵՂԼ. ԱՅԼ ՅԱՌԱՂԱ ԴՆՆ ՋԱՐՋԱՐԵԼՔ ԼՔԸՉ ՆԱՄԱՆԱԿԱՔ. ՈՂ և ԳԻ ԱՒԷՔ ԻՍԿ ԻՄՔ ՓԻԼԻՊՊԵ ՅՀՈՑ ՀԱՄԱՐՁԻՑՔԱՔ ՈՒԼ ՄԵՐՈՎ. ԽՈՍԻՍ ՁԵՂ ՁԱՆԵ ԱՍԱՆՆՆ ԱՅ. *ԱՆՀԱ ԽՈ ՍԵԼՈՎ ՈՒԼ ՂՆՆ ԱՆԵՍՈՒ ՅԴԵ ԲԱՆՆ

Օ՛ Ի՛ՆՉ ԱՍԱՑ ՔՐԻՍՏՈՍ, ՏՐԴՈՑՆ ՊԱՏՄԵՑԵԼՈՑ Ի ՀԵՒԱՆՈՒՍ. ՂԻ ԱՐԴ ԲԸ ՆԱՒԻՆ և ԱՆ ՔԱՐՈՂԻՆ.

* Ա՛ՄԵՆ. *

ԱՄԻՄՂԻ ԴԻՍԻՑՔՔԵՔ ՈՐ ՉԱՍ ՉԱՆ ՈՒՆԻՄ ՎՈՒ ՁԵՐ՝ և ՎԱՍՆ ԼՍՈՂԻՒԵ ՅԱՑՆ. և ՈՐՊՑ ՈՉՆ ԱՍԵ ԱՐՆ ՂԵՐԵՍ ԻՄ ՅԻՄՈՎ. ՂԻ ՄԻԻԹԵՍՑԻՆ ԱՐՐԱՔ ՆՈՑԱ, ԱՍԵՂ ԿԱՑԵԱՂՔ ԱՐՐՈՎ. և ՅԱՄ ՄԵՆՈՒՔ ՀԱՀԱՒԱՆՈՒԹԵ ՀԱՆՁԱՐՈՑ Ի ԴԻԱՒԹԻ ԽՈՐՀՐԴՈՑՆ ԱՅ և ՔԻ. *ԱՆՀԱ ԽՈՐ ՀՈՒՐԴՆ ԱՆՈՒՆԱՆ. և ՀԱՀԱՒԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ ԿԱՄ ՂՄՈՒԱՆ ՀԱՆՁՐՈՎ ԱՍ Ի ԴԻԱՒԹԻՆ ՆՈՒ. *ԱՆՐԴ՝ ՈՐՑ ՀԱՆՁԱՐՈՑ ՊԵՏՔԵՒՆ ՈՐՑ ԿԱՄԻՆ ՈՒԱՒԱՆԻԼ ՂԼՈՐ ՏՈՒՐԴՆՔԻ՝ ԵԹԷ ԵՒՆ ՀԱՆԴԵՐՁԱԼ ԼԱԼ ԼԹԷ Ի ՄԱՐԴ ԲՆԱԿԱՑ ՁԱ. ԱՅԼ ԿԱՐՕԱՏ Է ՀԱՆ ՁԱՐՈՑ, և ՈՉ ՓՈՔՐՈՒ՝ ԳԻ ՍԵՂՆ ՂԱՄԱՆՈՒՔՆ՝

որ արգելու և զայրոն ո՞
ոստոյտոլացն, և զի՞նչ
ոչ առացի՝ ասպազեստ
ուրեք անուանէր զնա
ի մարդ, քանզի և ոչ ա՞ղ
ծեալ որ դիպէ զայն իւր
րեմիաս զոր ասէն. անկ
ձշմարիտ մարգարէն ե
կամ երանելի իցէ՝ որոյ
իցէ յայս լինել։ * Եթէ
է ասպազեստ մարդ. զի
արդ իցէ և մեծ ասպ՝
փութացեալ և անբծութիւն
վարուց և անբծութիւն
սեմբ. ի ձեռն ուղղակի
յայտնութեան փառացն տա
քանզի նախնեքն է՝ որում
ձատեաւ տար մերկ՝ ե՞
ասպ և մեծ անուանի հա
ձին մերոյ յի՛ք։ * Ո՞հ
և փըրկ
փառց մեծին այ
յոստոյն, և յայտնութե
ւակն կալցուք երանելո՛
կեցցուք յ՚ձխս յայսմիկ
տութիւն և ասպ պաշտօն
զգաստութիւն և պարիսպ
հոգւոյն ըզ ցանկութիւնս
պարշաւութիւն և զաշխար
զմիւսն՝ ի ուրացուք զամ

մարդկան. որ խրատէ
նորին այ փրկիչ տա
Քանզի երևեցաւ շր
յայտնի.

* Ա՚ոտ. *

Քանզի երևեցաւ շնո
որ ամենեցուն
փրկութիւն. որ և զի
բան առէ զ յաղագս ք
պատուիրան այն, եւայ
ոչ ունի զբան մարդկան
բան այ. որ ներդործէ
ինձ հաւատացեալդ.
այլ ունի և է իսկ ճշմարիտ
այս առ ի միոջ ընկալայք
և զարձեալ՝ վա՛ այսորիկ
գոհանամ զայ անպակա
զի առեալ զտուր բանին
այս առ ի միոջ ընկալայք
ձեզ զաւետարանն այ
մեք ի՛ձէնջ, քարոզեցաք
ա՛ ի չծանրանալոյ ո
և՛ ի փիշերի գործելով
խաստութեամբ. ի՛սուն
Յիշեցէք եղբարք զաշ

* Ա՚ոտ. *

զեալ հրեշտակաց զքն
րանն. խօսեցաւ քարո

Ո՛չ ած ասէ Աստուած.

Նոսա ոչ զած։ *Յամ ուրեք ած այնն անուանա նեալ զոր ի լիս նոր խոր տուրդն, եւ յեհեմ ըստ յայտնութեանն. և Տայոր դխոր թանեցելոց. այսինն քան ընդ սրբոց առաքելոցն. զի մի գուցէ ի զուր ընթանայցէ՝ կամ ընթացեալ, արդեօք լինել յերկնաւորսն. Աղաչէ ի ժողովս հեթանոսաց մնալ ուղղութիւն ինչ յառաջնոցն. և ոչ եհաց մը նոց ած խոստովանելով զած։ *Որ և գրէ՝ առ ոմանս, զարմանամ զի այդպէս վազվազակի փո փոխիք ի կոչողէն զձեզ՝ յայլ աւետարան՝ որ ոչ է այլ, բայց եթէ խցեն ոմանք որք խռովեցուցա նեն զձեզ. և կամիցին շրջել զաւետարանն քի։ *Այլ ասէ գրաձել՝ այլ թէ մի՛ք կամ հրեշտակ յերկնից աւետարանից ե ձեզ աւելի՛ քան զոր ա ռաքն նպաստեալ լինի. և

Ո՛չ ած ասէ Աստուած.

Մնևնին գոլ ած և եր կրպագելիս՝ որք զած ու նեին յինքեանս, բայց ած մեծ ևերանելի ունելով զայոնուքեն՝ անուանէ զքս երանելին Պօղոս. որ և գոտի ասելով յա զագս հրեիցն և ամա նուելն. որոց հալքն և կաղքնքն. ևաւետիքն յորոց և քս ըստ մարմ նոյ. որ է ի լիս ամենե ցունց ած օրհնեալ յաւի տեանս ամէն։ *Որ զի ըստ ած այնոյն յայտնու թե առնէր զքարոզուքի, հաստատի՛ եղիցի յայտ ցելոյն խրոյ. ապա յետ ամաց չորեքտասանից՝ դարձեալ եկի յերուսա ղէմ ընդ բառնաբայ. ա ռեալ և ընդիս տիտոս, և եկի ըստ յայտնութեն. և ի հայտնութենէ ետ ա տարանն՝ զոր քարոզէի առանձին թոմեցելոցն. զի մի՛ գուցէ ի զուր ինչ ընթանայցեմ, կամ ըն թացայ՝ քարոզել հեթա

Ո Ի Ա Ծ Ս Ո Ւ Կ Ո Ւ.

Թողեալ զայլան ամենե
սին զաճ բնակեալս ու
նօղան յինքեանս, միայն
քարոզեր զյս ոչ զաճ։

Ա Ն Ւ Ի Ա Ծ Է Կ Ո Ւ.

Գլուխ. Ի.

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

զոգոՒԹԻՒՆ յոր
ժամ էրն յերու
սաղէմ՝ ի սօնին ընդմէջ
Հաւատացին յանուն նո
ա եռեալ զնշանան զոր
առնէր. բայց ինքն յն
ոչ Հաւատայր զինքն նո
վն գիտէրայն իւրոյ զամե
նեսեան, եւզի ոչ ինչ էր
պիտոյ եթէ ոք վկայես
ցէ վն նոր. զի ինքն իսկ
գիտեր զինչ էր ի մարդ
դըն։ Եթէ աճապազեաս
մարդ. զիարդ ոչ պատ
րէին Հաւատացեալքն
յանուն նոր յերեւեալեմ
բազմութիւն, վասն էր ե
միայն գիտեր զոր ինչ

Ո Ի Ա Ծ Է Կ Ո Ւ.

Ի մարդնոյզոր ոչ ուրուք
եւայլոց գիտացեալ, քան
զի ստեղծանել ասի ոչ
միայնոյ զսիրտս մարդ։
Ա ՚ ր էր եւիայն թողու
զմեզս, քանզի ասէ Թէ
իշխանութիւն՝ ունի որդի
մարդոյ յերկրի թողուլ
զմեզս։ Ընտազաւ քան
զայլան աթոռակից է ոչ
եհօր, հիմ միայնեալ ըս
պատուրեն հրեշտակք։
*Նա մեզ ուսոյց. Հասա
րակաց Համարէր Հայր
զոր Իյերկինսն. քանզի
նր միայն էր, այլ ասի
ցես եթէ զայսոսիկ ըզ
ձոյնա՝ դնելիսէ բնակելոյն
բանի, եւ վնասդ ոչ էր
վայելուչ ըստ մարդա
բնիցն չափուց ասել Հնար
այսպէս ասէ ոչ, այլ յոր
ժամ զգերագոյն օրինա
դրել կամէր՝ զօրինադրի
վայելուչ պատիճն եդել
նր՝ ասէր։ես ասեմ ձեզ
Ո՚ր
թէ ոք վն գոլոյն ընձ
մար

ուն նոցին ՝ի Քրիստոս * Քան զի ոչ ոք էր ըստ ամենայն իմաստս նալ ասա լինած . յերկինս թէ ՝ի մէջ ուսմամբ , ՝ի սերով բեսս թէ ՝ի հողեղինէ մարմնի . եթէ ածաղդ գեաս մէջ էր . զի այդ մերձաւորութեամբ հաղորդեալ մեզ մարմնով և բեան . եթէ բանական էր բնակիչն ած ՝ի հաղորդութեամբ մեզ ինոյնս , իսկ եթէ հաղորդիչն նորա և մարդանալ էր՝ ՝ի բազում բնակեցաւ ՝իրբոյն և մարդացաւ . և՛չ միան գամ . այլ յոլովակի .

* Եւ զնդրդ միանգամ ՝ի վախճան աւիտեանցն յանարգութիւն մեզ եկաց իրով պատարագանն յայտնեալ ասի . և զի այդ մի՛ գալուստ մեզ քարոզեն բանիկ՝ աստ ընծաշունչ դիրք .

ՅՀ եթէ

մարտուեն որդի . որ և զի այդ թէ ածաղեծոս էր՝ էր աղաս ըստ բնու թեան . քանզի միայն ածու թիւն է աղաս . և՛չ ընդ ուրուք իշխանութեան . քանզի ո՛չ միայն յանձն առեալ զանձնեցումդ ո վրէն , այլ ոչ պարտուց օրինական ընդունէր զպաշտօնն . * Իսկ եթէ կատարումն օրինաց և մարգարէից է քո՛ , և է ածաղեծոս մարդ . զի արդ ո՛չ է ձշմարիտ ասել եթէ մարգարէականացն քարոզութեանցն կատարումն՝ մարդապաշտու թէ խոստումն ՝ի մէզ եմոյծ . ապա՛ քարոզիչն օրէնքն՝ն այ քում էր կիր պղտեց . և զնա միայն պաշտեացեա դաստիարա կեաց մեզ ՝ի քո՛ . իսկ ՝ի դիտոյ վերածէրելով զսրս ՝իստուերին յատա ջագոյն արդեօք ՝ի բաց մերժեալ զերկրպագելն ա՞յ , երկրպագեցաք զածաշունչ դիրք .

ՅՀ եթէ

Կեն աբրահա
մու բուռն հար
ձը կա

Ոսկի. Ար

Ո Ա Ռ Ա Ւ Ո Տ Ի Ն Ք Ի Ն Ա Ր Ա Ր Ե Ա Ն Ց Ն Ա Ն Ե Լ Ո Ց Ն Ա Հ Ա Ւ Ա Տ Ա Ց Ե Ա Լ Ե Ա Ն Ե Ր

բանն, կարևոր է սեւա
նել արդ նախ ած այինն
գիր յղլտակի մարմին
անուանէ զմարդ. և ապ
ի[ն]ամանէ առեալ ամ կեն
դանւոյն առնել յայտնու
մըն, ոչ ինչ պակաս և ի
հոգւոյ միայնոյ է երբեք
զի առնէ, արդ՝ գրեալ է
թէ սեռօք ամ մարմին
զիրկութի այ, զոր և
ինքն ած այինն պտղոս՝
ոչ ինչ զդացուցի մար
մնոյ լաբեան, գոչէ՝ առ
իսրայէլ և ած այինն մով
սէս. եօթանասուն և
հինդ հոգի իջին հարքն
քո յեգիպտոս, և[ւ] ոչ ոք
ուրեք արդեօք, թէ
մերկք և առանց մարմնոյ
հոգի[ք]ն առնէին զիջա
նել յեգիպտոս, այլ
և[ւ] ոչ առանց հոգւոյ մար
մնոյն բաշխեր ած առա
տաքէս զիրկութին.
*Արդ՝ յորժամ լինիցեմք
ի մարմին լինել զբանն.
մարդ լինացուք ի հո
գւոյ և[ւ] ի մարմնոյ. և ած

կանել առ Պօղոս միա
ծին բանին այ. այլ և
մերձաւորութիք կցորդ
մեզ արեան և մարմնոյ.
*Յիշեմք և զսովհան
նու բանն զոր ասաց.
թէ բանն մարմին եղեւ
և բնակեցաւ ի մեզ. որ
դեօք եղև գիտութիւն
հոգեկիրքն զայն ուսա
ցանել, եթէ փոփոխման
անընդունակ էր բանն
այ. զոր առացուածոցն
վայելուչ կրել այլայլու
մըն. ոչ զի և զոր ինչ
ոչն էր լինիլ. Թերևս
կամ ակնարկու[ք] խոր[հ]
ած եալ առայս, այսինքն
յորմէ յառաջն գայր,
նման թէ եգեալ մտել յայ
լայլոի բնաւորական.
մի լինի. *Բանալի միայ
ինքն՝ ոչ ընդունելով
յիւր բնութին այլայլու
թի և փոփոխման քան
չէր կրել ոչ գիտելով. ք
զի հնազանդն է վերինն
բնութի՝ յորս էրն միշտ.
*Ոչ[ի] արդ եղև մարմին

եղեալ մարդ, և ոչ վո
ւղ երկոքումբք ցուցցէ.
եբնակեալ ի մեզ ասէ.
եղեալ մարմին
մայր զանփորձն ամուս
նութիւն. եղեալ մարմին
կուսէ միայն. և ունի
ման մարդկային բնու
յինմն. քանզի ծնաւ ի
կամ ըստ յիշման ասելոյ
լինիլ բանն այ, այլ և ոչ
ի գոլոյն աւծ՝ նըշանակել
ուսանիք, զի մարմին այ
ռեալ ի կինոջէ, և միա
ւորեալ յարդանդէ,
ընդ նմա եկն մարդ յա
ռաջ. մարդ՝ նոյն ինքն
և աւծ գոլով։ * Քանզի
ոչ առ ի յայլ հօրէ այն
ճառելի ծնունդն ի բաց
ընկեցեալ՝ այլ ըստ կիսիղբն
գոլոյն կոչեցեալ կրեաց
ղոր ի կինոջէն. այլ յա
ճէտ թոյլ տայր իւրում
մարմնոյ ըստ իւրում
բնութեանն օրինի կոչել ի
գոյութ. ըստ ծննդեան
օրինակի ասեմ, բայց սա
կայն ունի ինչ և այլանը
ման մարդկային բնու
թեան մի յերկոցունց կա
տարման կենդանւոյն։
Սակայն այլ առացի, մը
նացեալն իւրում բը
նութենն. ապա ուրեմն

գոլով քանն եղև կատա
րեալ մարդ, մարմին ա
ռեալ անձնաւորո և մտա
ւոր, և միացուցեալ զայն
ըստ ճշմարտութեանն ընդ
իւր. ըստ որում եղանա
կի գիտէ ինքն, քանզի
մերոց մտաց անհասանե
լի՛է ամենեւին այսպի
սեաց տեսութիւն։ * Ո՛
ասացաւ որդի մարդոյ,
և թէ պիտոյ է այլ ընդ
հայելի տեսեալ ասել
յինչ. նշանակեն մի՛կայ
ին միտք. միաւորել ըզ
բանն ընդ մարմնոյն անձն
ուռնոյլ բանական. այլ
մինչ զմարդոյ անձն ընդ
իւրոյ մարմնոյ այլաբանն
գոլով, այսպէս վիճակիլ
յառնա կցորդութիւնն
և միաւորութիւն, այլ զի
թուիլ ոչ գոլ այլ քան
զնա վն ըստ շարադրու
թեան մի յերկոցունց կա
տարմանն կենդանւոյն։
Սակայն այլ առացի, մը
նացեալն իւրում բը
նութենն. ապա ուրեմն

կել կամեցեալ զբազը քո
նուքն մարդոյ, քանզի
ասաց ի մեզ բնակիլ քա
նին՝ ոչ այլ խրթիք աղա
դամ ոգի համարիմ լինիլ
առնել զբանին մարդնայն
այլ զի մեք ինայ ոգի հա
զորդութիւն հարստացեալ՝
հոգւովն սրբով զորդե
դրութիւնն շահեալ իր,
արդ՝ զիաւորութիւն
ի վերն քան ծայրագոյն և
ճշմարիտ լինիլ հանա
տաք։ * Հայ թէ և առա
քնակիլ ի մեզ. ոչ կալ
մարդ արասցէ ինքն զգ
բնակիլն ի մարմնին ի
րում՝ք զի բնակեցաւ ի
նմա ամ լրումն ածուեն
մարմնապէտ, այսինքն ոչ
ըստ հաղորդութեան կամ
կարման. ոգի զի մեզ պար
զաբար ոգի լուսոյ փայլս
տակեա. և կամ հրոյ զբը
նաւորեալն ջերմութի՝
յորս մերձն են ան եալ։
* Այլ զի այսպէս առաս
ցուք նորին ածայնոյ և
անանձ բնութեն. այն
կա որ

փոխեալ յիւրոյն զանգի
եհաց միոց որ ինչ էր և ի
մարմնի ամ իրօք, ոգի այլ
յայլսամ բնակեալ խոնդ
այսինքն ածայինս բնու
թե ի մարդկութեան։
ոչ կրեալ շփոթումն և
կամ խառնակումն ինչ.
կամ փոխադրութի՝ յոր
ինչ ոչն էր, քանզի բնա
կեալ յայլսամն ասացելոյ
ոչ նոյն եղև այն՝ որ ինչ
էն. որ յորում բնակին.
այլ իմանի յաւէտ այլ
յայլսամ բայց բանին
բնութե՝ կամ մարդկու
թե միայն նշանակե զգ
տարբերութի այլայլու
թեն յայտսնի. քանզի
մի՝ յերկոցունց իմանի
քո։ * Պատ բեմն զան
շփոթութեն ոգի ասացի
բարձոք պահեալ բնա
կեալ ասե ի մեզ զբանն.
քանզի մի որդի ի խո
մարմին եղեալ զմիածինն
և մարդացեալ. և աեւս ինձ
զածայինն ասեատ նիչ
բարձոք եղանկամ պատ

նարհգոյնան. զի ամենա
բաւականն է աճումն.
և ամ՝ փոքունք են նը
մա։ *Ասակ թէ զնարդ և
ըստ միոյ և յամենեսեան
է ոչ բոլոր. զժուարին
է ասել և իմանալ. ո՛չ
թեթև, այլ յաւէտ և
անհնանելի՛ ամենևիմբ։
*Բայց տրնեալ լինի որ
պէս վարկանիմ և այս
նման անմարմինն գոլ, և
զբաժանուածն ո՛չ առնուլ
յանձն. և իւր բանին ա՛
սի առ՝ իմինքն մարմին. ո՛չ
ոչ մարդոյ ի՛ւր ծիծա
ղականն. և կամ ձիոյ իւր
խնճոյականն. այլ զի եղև
նը ըստ ճշմարիտ միաւո
րութեն զգործաւորա
կանն նորապետսն. առ
որ բնաւորեցաւն ներ
գործել բայց միայն որոց
լիմեզս։ *Ասակ թէ և ասի
և առաքիլ դէպ եղեալ
աճ գոլով բանն. մի՛ ոք
ամբոխեսցի զայն զմաւ
անմարմինն, քանզի տա

որ ինչ էն խմացեալ բնա
կութեւն արարեալ ըստ
ճշմարիտ միաւորութե՝
նոյ ասացի իսկ զոր լիու
նէն տաճար, քանզի մի
այնապէս խմանի. և է յա
քո, բայց նուազկամք զի
յոյժ ստոյգ պատմութե
է բանս. ո՛չ ուրացայց.
և ո՛չ արդեօք իրաւամբ
անհաւատալի լինի այսր
պատճառոյ աղագաւ քի
խորհուրդն. այլ և աս
ռաւել հնշալի լինի վայ
ելչաբար։ *Քանզի որ
ջաւի վերհագոյն է ըստ մը
տաց և բանի, այն քան յա
ւէտ է և առնդր քան զայ
սքանչելիս, արդ մարմին
եղեալ զբանն. այսինքն
մարդ կատարեալ. և ո՛չ
ուրեք այ իրօք մարմնոյ
ծանրութե ըմբռնեալ
ասեմք, քանզի անխրա
տաբար է այսպէս իմա
նալ, քանզի ընդ և այս
պէս հաւատամք ըստ ա
ւրութե նմա զերկինս
և զերկիր, և զևան խո

կայնով ձայնիւ մեկ
նեալ զաճապինան որով
ըստ մարմնոյ ձևի զան
մահ բնութենն իմանալ
սովորեալ զանօրինու
թին։ *Այր և հոգւոյն
սրբոյ լնուեալ զամ գրե է
րանելին պօղոս. և զի էք
որդիք առաքեաց ած
ՀՈԳԻ որդւոյն խրոյ՝ ի
սիրտս ձեր աղաղակելով
աբբա Հայր։ ասէ ուրեմն
և ինքն փրկիչն. լա՛ւ է
ձեզ զի ես երթայց. զի
թէ ես ոչ երթայց՝ մխի
թարիչն ոչ եկեսցէ առ
ձեզ. իսկ յորժամ եր
թայց՝ առաքեցից զնա
առ ձեզ։ արդ՝ պարտ է
յամէ՝ իբաց դառնալ.
և՝ի բարեպաշտին և՝ի
ստոյգ ընթանալ գիտու
թիւն. քանզի զայս արա
րեալ՝ զանձինս մեր
օգտեցուսցու։

րեալ լինի որ զամ լնու,
և գիտելիք յաւէտ՝ զի
է եղանակ առաքելոցն
ոչ սեղի՝ի տեղւոջէ փո
փոխմամբ առաքելոյն.
այլ պաշտօն առեալ զբա
հանայականն. զոր և սրբը
բաց առաքելոցն ասեմք
առեալ առ՝ի յամենե
ցունց մեր փրկչէն քէ.
*Այլ զի՝ եղբարք սքբ
երկնաւոր կոչմանն բա
ժանորդք. հայեցարուք
յառաքեալն, և՝ի քահա
նայապետ խոստովանու
թեա մերոյ յի՝ քրիստես
թէ զնարդ յորժամ է
ցոյցն քահանայագործ օր
մարդկօրէն. որ և ած
դողով ըստ բնութե. յայն
ժամ և զի՛ր առաքեալ
թէն հեռաւեցոյց նմա.
և անտեղի ոչ ինչ է ոպ
ասացի. եթէ և առաքել
ասէ առ՝ի յայ հօրէ բննի.
*Հաւանչի խոստովանե
լիք եթէ լնու զամ. և
ոչ հեռանայ յհիցս յու
մեքէն. բայց մեք մարդ

Գլուխ. ԼԱ։

ԱՆՁառաքը
յայ հօրէ բանն, քանզի
անդրէ քան զամ միաս
ծնուանդն. եւանմարմնոյ
վախլուէ բնուէ. *Ա
կայն իւր ծնուանդն իմա
նալ ծնողին ծննեան եւ
համագոյնը. վնասարիկ
անուանել եւ որդի յայտ
նելով մեզ անուանն,
ոպ մինչ երկանց եածնըն
դեան՝ զըստ բնութեն,
քանզի կենդանի գոլով
միշտ եառբնթեր հօր,
հարիկ է ամենայնիւ գոյ
ակից եէակից գոլ նը
մա մշանջենաւորապէս
որէն հայր. էր ուրեմն
բանն խակզբանէ. եաճ
է, եառ աճ, ոպ ասէ ի
մատաւնն աւետրանիչ։

Ո՜վ իւրէ ածածին՝ հոյն։

*Ինչ ՚ի յերեսին յանխա
նել ժամանակս վե՜ր
մարդկան՝ եւ ասան մերոյ
փրկութե մարմնացա՜ւ եւ
մարդացա՜ւ եւ ոչ ինչ ու
րեք որով որ ինչ էրն
նուազեաց. այլ ունելով
անփոփոխելի վիւրն բը
նութի. եւ յաճուրդեն գե
րունակութեաս գոլով
միշտ. խոնարհեալ վե
ր անօրինաբար յո
նայնութե եւ յաղբատու
թե. ոչ անպատուեալ
զմարդկայնոցս չափու
վայելուչն. քանզի հա
րստ գոլով աղքատա
ցաւ վե՜ր ըստ գրեցե
լումն. զի մեք նո՜ր աղբա
տութեն հարստացու՜ք
*Ա՜րդ՝ եղև մարդ եաճը
նունդ մարմնական զը
՚ի կնոջէ կրեալ ասի. վե՜
որոյ զը ՚ի կուսէն ա՜
ռեալ զմիացեալն ըն նմա
ըստ ճշմարտութե մար
մինն. ուստի եաճաճին
գոլ ասեմք զնը կոյս ոպ
մարգարէն. այսինքն ըն
կե մար

յաւէտս ընդ այն գնասցուք՝ զոր ևօգտակար գոլ ասեմք. մի՛ դժուա-
րեսցին ունկունք յորժամ ճաճանչին լուիցեն զնոր կոչման, և մի՛ անհանգստասցին թէ հրեշտականաւ լցցեն զանձինս իւրեանց, յա-
ւէտ՝ զի և հեթանոսաց կանանց անպարշտութիւն։ *Քանզի հրեշտքն՝ ի վե՛ր յառնէին Աբե-
լոյ. վասն բարւոյ դոր ծոյ ոչ առնեմք զբեզ քարկոծ, այլ վասն հայհոյ-
ութե. զի դու մարդ գո-
լով՝ առնես զբեզ աճ։ *Իսկ հեթանոսացն մինն կուռնք՝ այսպէս առնեն զե-
կեղեցական կրօնիւք. ընտրով թէ ճնշամ աճ՝ ի կնոջէ, այլ նոքա զնո-
ւանց անպարշտութեն կրեցեն պատուս, Քանզի զի լուիցեն ի միմեանց թէ՝ յիմարն անմտութիւն խո-
սեսցի. և սիրտ նր զնան րուն խոհասցի։ *Այլ ըստ մեզ խորհրդոյս բան.

մարմնոյ ճնշեալ զնա՝ որ
և ճշտութիւն առնէր որ զոր
նոքա քան զյաւետեանս
ի հօրէ։ Եւ կարճեալն
ամանդ յայնժամ կոշիլ
սիրելն գոլոյ բանին յոր
ժամ եղիւն մարդ։ ան
սուրբ է ամենեքին և յոյժ
անտեղի, քանզի վըճիռ
հատանե՛ ի վե՛ր նոյ ինքն
փըրկիչն՝ անհանճարս
գոլ ասելով յայտգըս
ին։ ամեն ասեմ ձեզ։
յառաջ քան զլինիլն աբ
րահամու եմ ես։ *Եւ
զի արդ էր յառաջ քան
զաբրահամ որ՝ի բազում
յետին ժամանակս ծը
նանե բառմարմնոյ, բանա
կան է ոմն վարկանիմ առ
ի յանդիմանուե նոյ։ և
ճաճանչին յովհաննէս ա
սելով։ սա է վնորոյ էան
ասացի զնոյն իմ գայ այր՝
որ առաջի իմ եղև, զի նախ
քան զնա էր։ արդ՝ ի բաց
Թողեալ զառելորդ յայր
ձակուածն՝ յայտսնիկ ոմն
ի յոյժ բարեդիր։ *Աեր

յերկոցունց աշմանեմք
հանդերձ նովաւ, բայց
մարմինն աճ և ծնանի
նէ՛ զնա անձառապէս ի
ուԹենն Տոդի, այլ արկա
ուն սկիզբն իւրոյ դոյ
եԹէ զմարմնոյ բնուԹի
վարկնիմ սեռիւրեացի,
նալ սեռմ, և ո՛չ ոք ոպ
նովաւ. ոպ ընդ նմա միա
Բայց եղեալ հանդերձ
բուն գոլով ի մարմնոյ,
վակի իսկ աստցուք այլա
մարդոյ Տոգւոյ ոպ յոր
եղեալ մարդ. զի՞նչ է
անսեռի ևանհասաւալի
լինելոյ վայելուչ. որ և
և այսպէս ըստ մարմնոյ
զի զոր ի վերն է. քան
զիտաս ևզբան՝ ծնանիլ.
ի թէ ըստ եղանակի իրիք
ոյ ձշմար
տուԹե ընդ իւր, յայտ
ցանել զայս ըստ ձշմար
նալ մարմին. և միացու
մերոց մարմնոց նման առ
տեմք լինիլ ընդ մեզ. և
ա ղբան այ Տատա
վ ղ ղբան՝ ոչ
բանն. որ ընդ ժամանա

Թէպէտ և Տրէից գայԹիկ
ցուԹիւն և Տեթանոսաց
յիմարուԹիւն, այլ մեզ
որոց գիտեմքս զնաւ ար
ժանի պատճառացն. ձըշ
մարիտ փրկուԹիւն. և Տե
ոի յանհաւատուԹենէ.

* Ընդդէմ ԹԷ ոչ ըե
նաւինն որ ասել յունըե
նէր զմարիամայն զայն զոր
յիսուսէ՝ մերկ աճուեն
լինել մայր. և ծնանիլ ի
նմանէ ղենուԹիւնն որ
անդրնէ ք զամ ըստեղծ
ճաճս. մոլորուԹիւնն և
յիմարուԹիւն էր իրն. և
այլ ինչ ո՛չ, * Ընդդէմ
ո՛չ յերկրէ եղև աճայ
ինն բնուԹիւն. և ո՛չ ար
դեօք լինէր արմատ անա
պականուԹեաւ. որ ընդ ա
պականուԹիւնն. և ո՛չ ծը
նանէր մահկանացուն ըղ
բոլորից կենդանուԹիւն.
և ո՛չ լինէր պատուղ ըղ
գայականին մարմնոյ՝ ան
մարմինն՝ որ ի վերն է
քան զլինելուԹիւն. որ ըն
լինելուԹենէ է անակըղ

Ա. ՅՈՎՀԱՆՆԻՍՅԱՆ
Բրիւսով.

*Ի ՄԼԽ. ԻՒ. *

ՏՈՒ ԿՈՉՅԱՆ

ԱՂՂԱՍՏԻ ԵՒ ԴՆՑԻ ՈՐԴԻ. ԵՒ ԿՈ ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ

Թէ ա՞ծ-նի՞ է մարմ. զկենդանին, յայտ է ըզ մարդն, ապատրեծն ա՞ծ էր բանն ևեղև մարդ. ևվա՞ զի ծնաւ՞ ըս մարմնոյ վա՞ մարդկութեն՝ ա՞ծ-ա՞ին է չարկա՞ուրա պէս ծնօղ նը՞, քանզի թէ ո՛չ ծնաւ՞ զա՞ծ՝ ևո՛չ աստացի՞ ա՞ծ ի նրմանէ ծնեալն։ *Իսկ եթէ ա՞ծ անո՞ւանեն զնա՞ ա՞ծա շունչ դիրք. ևա՞ծ մարմ նացեալ ևմարդացեալ. մարդանալ ո՛չ էր պյտզդ բայց միայն զի ի՛ ձեռն ծննդեանն՝ որ ի՛ կրնո՛ չէն, զի արդ ոչ է ա՞ծա ծին որ ծնաւ՞ն, և զի ա՞ծ ձշմարտապէս է ծը նեալ. և յա՞ծաշունչ

ԴԲՈՑ ԳԻՏԱՑ
ՅՈՒՔ.

Ա. ՅՈՎՀԱՆՆԻՍՅԱՆ
Բրիւսով.

*Ի ՄԼԽ. ԻՒ. *

ՏՈՒ ԿՈՉՅԱՆ

ՅԼՂԱՍՏԻ ԵՒ ԴՆՑԻ ՈՐԴԻ. ԵՒ ԿՈ ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ

չէացեն զանուն նը՞ մանուէլ. արդ՝ զի՞ արդ աղէ ասա ինձ. որ ի՛սըը բայ կուսէն ծընևալ է՝ մմանուէլ անո՞ւանի, մմանուէլն ոչ ասացի, և անդէն նշանակե ցեալ զըստ մեր բնութեա լինելն՝ վա՞ մարմնոյն ա՞ծ գոլով ըստ ձշմարտու՞ն զոր յայ բանն. այլ մմանուէլ։ *Հանգի՞ն ա՞ փեաց զինքն ծնունդ կը րեալ որ ը՞ մեզ. այսպէս եղեալ ընդ մեզ. ա՞ծ ու րեմն է ի՛ մարմնի. և ա՞ծա ծին է ձշմարտապէս որ ծնաւ՞ն մարմնապէս. այ սինքն ըստ մարմնոյ

ՀԷ ԱՌ

յաշտե՝ Ա.Ի.

զի ընդ Ա.Ի հաշտեալք հաշտեցաք ընդ այ, զի այ և հօր, որ արդեօք է Ի խորհուրդ հօր. որով և Ի մեզ եղև հրեշտակ՝ ինքն ուսուցէ զմեզ ասելովն, թէ այս պէս սիրեաց աՀ զՀ՝ոգ զորդին իւր միածինն եւս, զի ամ որ հաւատացէ Ի նա մի՛ կորիցէ. այլ ընկալցի զկեանան յաւիտենական։ Որդի միա ծին ուրեմն է Ի սրբոյ կուսէն ծնեալն, քան զի նա է մարդացեալ բանն և աՀ մարմնացեալ և այսպէս երևեալ որոց Ի յերկիրս. որ և ասէ. որ հաւատայ յիս՝ ընկալ ցի զկեանան յաւիտեան նկատան, և զի Ի ձեռն նո՛ւ և նովաւ հաւատացաք Ի հայր, հաւատո՛ ասե լովն, թէ որ հաւատայ յիս՝ ոչ հաւատայ յիս.

այլ յառաքելն

իմ.

Ա. Հովհաննու

* Ա. *

Զոր նաքա կամիմ զի հրաՀիդ լեալ էին, զի մա նուկ ծնաւ մեզ որդի և աւՀաւ մեզ. որոյ իշխա նութի՛ իւր Ի վերայ ուսոց իւրոց, և կոչի անուն նո՛ր հրեշտակ մեծի խորհըր դոյ. քանզի զի մանուկ ան՛ ճանի ծնունդ կրեալ մեզ* Ա. այս մանուկ աստեղք երևեցան զոր դուշակեց երկին, մոգք երկնրպագին եկեալ Ի ծագաց երկրի, հրեշ տակք հովուաց աւետա րանէին փրկիչ ծնեալ աստեղն, խաղաղութի՛ անուանեալ զնա. և հօր հաՀաւութի՛, և հրեշտակ մեծի խորհրդոյ, ՀաՀ զի յայտնեաց մեզ զկամն հօրն, որ հաՀեցաւ նո վաՀ ապրեցուցանել զմեր ինդերձեալ երկնից. և Ի ձեռն նո՛ւ. և նովաւ զաշխարՀ հաշտեցուցա նել ընդ իւր։ *Կան

* Ա. Ս. *

Ընդարձակ լինի կղզիք և զգուշապարսպակ չիք Թանատոս. յետ քանզամ ժամանիցէ հատաւտեսցի ամէ ար. յորմէհետէ մարդ իմն կոչեցի զանուն իմ. Ասաւած գոյակ բանն՝ ոչ անգիտացաւ Թէ ծը նուանդ կրեսցէ. զոր ի կնոջէ մարմնացեալ վա մեր և գիտեաւ Թէ կոչես ցի քո յամենեցունց որ ինեռքսյ երկնից, այ և հօր ըղձր անուանն որ դեպ պատմեալ որ է օրհնեալ ի վերջ երկրի. *Ա. տես Թէ գի՛ արդ անհնանէ մայր խոր ըղձ ծնողն ըլ մարդ հոգեբոյս, ապա ուրեմն Թէ դիտէ գինքն ածծ գոյ ըսա ձըշ մարտութիւն որ ծնանէն մարմնապես, ածածինն կոչեսցի և քաջ վայելչա բար, իսկ եթէ ոչէ ածծ և վանգաւորս յաՀեռս Աանդեպս զայս խորհեա

յաշագս Կիր, գին ամանք, ի բաց մեր ժեսցեն Աղնդն զոր ըզ կցան ի լինելոյ ածա ծին.

Ո՛ ի ած անուանի Համար էրեսել փածին.

* Գլուխ. ԻԳ. *

ՈՂՈՐՈՆ ասէ ի կին յաղօթս և այժմ Տէր ընչ ի՞ չէ՞ Հաւատարիմ եղեալ բանն զոր խօսեցար ծա ռայի քոմ գամ Թէ. ե Թէ ձշմարտապես քնա կեսցի ած ըչ մարդիան յերկրի. *Ա. րդ տես զի արդ պանչանայր ընդ բանին մարդանայն. ըչ զի անՀամատարձ Թէր իրն, իսկ քնակեցաւ ածծ յերկրի ընդ մարդիան՝ յորժամ եղև՛ն մարդ. ապա Թէ ոչ՝ զիարդ կրէ Հրաշափառ. զիարդ և պանչանալոյ արժանի, կի եթէ

և Հոգւոյն Տեառն՝ որ
քանզի միայն մտաց աչօք
առ Աստն աբրահամու,
ուր՝ Աստ աբրահամու,
այսպէս առեալ, իշխանք
ժողովրդոց ժողովեցան
անդ զյն ԱՀ կոյսն.
թեվանն, քանզի ծնաւ
ՀՀանել. որոյ եղև յարկ
թայ, Աստ յակոբայ այն
նանիլ ըստ մեզ յերեմ
հաւատացն յերկնից՝ ըզ
աես թէ զի՛ արդ զոր
էմատուն երիմաթայ. և
դարձն. և դու բէթղե
մացուսցէ առելովն մար
նշանակէ. * Հաւատար
այսինքն՝ ի բէթղեհէմ.
ընմանէ յերիմաթայ.
նէ՛ հատէ. ահա լուսաբ
դեանն միածնին ըզամե
դուխն և ըզմարմնոյ ծնողն
խելամուտ եղեալ հո
բայ. ապա եյեռայսորիկ
զի յարիւթ ասն այ յակո
անդ զյն ԱՀ կոյսն.
թեվանն, քանզի ծնաւ
ՀՀանել. որոյ եղև յարկ
թայ, Աստ յակոբայ այն
նանիլ ըստ մեզ յերեմ
հաւատացն յերկնից՝ ըզ
աես թէ զի՛ արդ զոր
էմատուն երիմաթայ. և
դարձն. և դու բէթղե
մացուսցէ առելովն մար
նշանակէ. * Հաւատար
այսինքն՝ ի բէթղեհէմ.
ընմանէ յերիմաթայ.
նէ՛ հատէ. ահա լուսաբ
դեանն միածնին ըզամե
դուխն և ըզմարմնոյ ծնողն
խելամուտ եղեալ հո
բայ. ապա եյեռայսորիկ
զի յարիւթ ասն այ յակո

եթէ ոչ յիւրմն բաստաց
ՀաճՏ էր ներՀաստատել
ասՏ. զի յայտէ զի պա
րտուհիելով զնա ևմիա
Համուռ ունելով՝ իդալ
զարաբեանաՏելով յե
ուի, ևղբևևս եղեալն
*Ասկ զարմացուսն ձըշ
մարտապէս և Հիացուսն.
զի բնաւիեցաւ յերկրի չ
մարդկան մարդ եղեալ
բոլորից ասՏ. բաստաբե
ցելոյն խոստմանց ասՏոյ
նոյն դաւԹի՝ չ զի գը
րեալ Թէ երդեաւ ար
դաւԹի ձշմարտուԹ՚
և ոչ ստեաց նմա՝ և
զի՞նչ երդեաւ. ի պըտ
դոյ յարմկացն չոմմէ
եղից յաԹոռ քո՝ որ և
Հաւատացեալ Է Թէ ոչ
պատուոյ զիաստուսն բո
լորից ասՏ. * Ընտել
վուԹայր և զնոյն ծնողն
դեանն ասէ. որ եաՏէր
խոկ Թէ եղից յանկողնոյ
մանչաց իմոց՝ Թէ ասց
քուն աչաց իմոց՝ կամ
նիստ պատուանոյ իմոց.

Թէ, առ որս լինելոյն էին գործք դիտութիւն զժողովրդոցն իշխանաց. այսինքն ըղաբեան հրեշ առիկն՝ շուրջ կալով առ անդեր զերեսաւք մերով յիւրքիւրս։ *Աղաչ՝ յոր ժամ ածէ աբրահամու և ածէ խաչակիր, և ածէ յա կոբայ անուանի որ՝ իկը նաքէն. զնարդ ոչ էածա ծին սբ կոյսն։

Աղս։

Ա՛արքերն ամբակումի ո՛ր զլսոր քո լսէայ առէ և երկեայ. ի մէջ երկուց կենդանուցեց յայտնեացես. ի մերձ նալ ժամանակի ցուցցես. ի խռովիլ անձին խնդ բարկութիւ՛ զողորմութ յիշեացես. ած ի թեման նայ եկեսցէ, և աբեն ի փառան լեռնէ. զի պրդ ծանիցի ի մէջ երկուց կենդանուցեց. քանզի ծնեալ ի կնոջէ, և ապա կեցեալ մինչև ցժամա

նակ պատուհական սբ խաչին հնորհիւ այ։ *Ալ ասէ երանելին պօղոս. իբրովն մարմնով վ՛ն ամենեցուն զմահ ճա շակեաց, և ևման զի ած եր բան բնութ՛ե՛ համ բառնայր դրձել ի յաւի տեանական կեանս. արդ ծանուցանէ որ պատուա կան խաչին համբերեաց վ՛ն մեր՝ ի մէջ երկուց կենդանուեցն, և ինքն ուբեմն ասէ առ հրէայսն *Ցորժամ բարձրացու ցանիցէք զորդի մարդ դոյ, յայնժամ գիտասջիք թէ ես եմ։ *Աչս զի արդ և ած անուանէ զնա. ի թեմանայ և ի փառան լեռնէ մարգարէ նայ գալ. և թարգմանի թեման՝ հարաւ. զի ե՛ր լեռացաւ ի հարաւոյ կո՛ղ մանէ. այլ ի տարածոյ հրէաստանի. յորում և բէթղէեմ է։ *Աղբ յորժամ ար և ած անա

հա նեալ

'ի զբաղանաց իբրեւ * խոր
հրդեհաբար են դրեալք
'ի մարգիսդքս. * Հանգչի
նշանակի՝ որպէս նմանէ
զհրեղէն ըզդիմանալն.
զարտանէին 'ի վեր 'ՎՀե.
մարանչելով առնուն, սա
կայն պատեալ ըզքանզի
հանդերձեալ քէին նոյն
քան հանդիպիլ օրինաւէն
որ առ 'ի նմանէ, արարել
հաւատով 'ի լեառին ժա
մանակս զառնս դար
ձումն, սակայն զայն տես՝
մարդկէր որ մարանչէրքն,
ևզտեսին նր՝ այ անուա
նէ յակոբ. * ԵՒս ոչ այս
միայն. այլ ևդիտեր ած
դոյ ըստ ձշմարտաբեր.
քանզի տեսի ասէ զած
դէմ յանդիման ևապրե
ցաւ անձն իմ. ասէ ըստ
բնութեանն Հմմնուէլ.
ասէ ևտեսիլ այ. քանզի
է նկարագիր էութեան
Հօր. այսպէս կոչեալ
զինքն ըզհրեայն՝ խօսե
լով յառաջս այ Հօր. ոչ
զտեսին նր տեսիլ. և
Հնբ ոչ

նեալ 'ի հրէաստանի գայ
'ի Տարսոս. քանզի ծը
նաւ 'ի բեթղեհեմ. զի
արդ ոչ էաճաճին նը
կայն.

* Ես. *

Վրեալ 'ի ծնունդս.
և մնաց յակոբ միայն.
և մարեաւ այր մի ընդ
նմա մինչև ցառաւօտն.
և տեսեալ թէ ոչ կարէ
զորել առնայ. և բառն
երէց զամպաղէտ զբասն
նր 'ի մարանչելն նր ընդ
նմա. և ասէ ցնա արձա
կեա զիս զի առաւօտէ.
* Նա ասէ՝ ոչ արձակեմ
զքեզ եթէ ոչ օրհ
նեացես զիս. և յետ սա
կաւուց ասէ՝ օրինեալ
զնա անդ. * Նա կոչեաց
զանուն տեղւոյն այնո
րիկ տեսիլ այ. ը զի տեսի
զած ասէ դէմ յանդի
ման, և ապրեցաւ անձն
իմ. և ծագեցաւ նմա ա
րեգական յորժամ էանց
տեսիլն այ. և նա կաղացը

Ես Համլէտ Դանիոյ,
Եւ ահա ընդ առաջ երկի
նից որպէս որդի մարդոյ
գայք՝ և ինձէն ցկին ա
ւուրցն տասաներ. և ա
ռաջն նոր ածաւ, և նո
ցին ես Թագաւորութիւն
թիւ. և ամենայն ժողո
վուրդք և ցեղք և լե
զուք՝ նմա ծառայեսցեն,
իշխանութիւնն նո
իշխանութիւնն յաւիտե
նից որ ոչ անցանէ, և
Թագաւորութիւն նորա
ոչ ապականեսցի.

*Ես Թէ ոչ մարդ՝
պարզաբար տեսանել ա
սելով. զի ի՞ զի՞ զ
յորոց ըստ մեզ իմա
ցուք զ[illegible]մանուել.
այլ որպէս որդի մար
դոյ, քան զի ած գոլով
ըստ բնութեանն՝ ի
նմանութիւն մարդ կան
եղև, և գոտ ձևով

Ես ոպ

Ես Համլէտ Դանիոյ,
ոչ ըղբան նը ունիք ի
ձեզ բնակեալ. զի ըր
առաքեացն նա դուք ոչ
հաւատայք ինձ։ *Ես
զի ած ըստ Աշմարտու
երը որ մարմնէրն մարդ
ընդ յակոբայ՝ և հաւա
տարմացուցէ ասելով
արքային դիր. քանզի
ասաց ասէ ըր ցյակոբ.
յարուցեալ անց ցեռ ի
բեթէլ, և բնակեացիս
անդ. և արասցես անդ
սեղան այ. որ երևեցաւն
քեզ ի փախչիլն քո յե
րեսաց էսաւայ եղբօր
քոյ. *Քանզի գարձել
ի միջագետաց, և երկու
ցեալ յեսաւայ՝ անցոյց
յակոբ զմանկունս իւր,
և զամ ինչս իւր. և մ
նաց նա միայն. և մարտըն
էր այր ընդ նմա։

Ես։

Երանելին դանիել ըզ
ասսկալն տեսիլն պատ
մելով մեզ, տեսանէի ա
սէ՝ ինեսլեան գիշերոյ.

Ա՜ճ Համբ դ-ծինն։

ոչ մարդ։ զի գոլով՝ ի նմանութե՛ իմացին երկա քանչե՛լութ՛ենն՝ ո՛չ սոսկ մե՛ր։ և՛ոչ առանց մարդ կուե՛ ևանմարմին բանն։ *Ասկայն զի նմա ա՛ճա ասե։ Հայսպէս ունդրկ և՛ երևեցելոյ զիշխանութե՛ն և՛զպատիւ և՛զթագաւորութ՛ենն։ և ասաց թե՛ ամ՛ենայն երկրպագեսցեն քեզ ամ՛ենայն հրեշտակք քո։ և՛ զայս ամ՛ենայն ընդ ոտս մեր ընկեցեր։ Ընդ որ ժամ և՛ ի մարդկութ՛ենս որ ըստ մեզ գոլով միա ծինն՝ այ բանն՝ ծառայա ունի առաջ՛նածա՝ և զՀօր իշխանութ՛ի՝ ոչ զիշխեաց, և՛ծնաւ ըստ մարմ նոյ զնա՛ սուրբ կոյսն, զի արդեօք ո՛չ իմացի ածածինն։

Յաշա՛կ ի՛ւղեւրաւոյն՝ Ի՛ր Ա՛ր՛ե՛ն՝ պիտոյե՛ տալ ե՛տալ Ի՛ւրոյ ին տալ և՛ն ին։ և՛չ ե՛նչութ՛ել յերկնս։

Պ՛ողոս ։ Ի՛ն։

ԲԸՆԵԼՈՎՆ Պօղոս զփրկա կան չարչարանն պատմելով մե՛զ, որ ասե՛ զՅ՛ն՝ ընդ որ հին՝ այ յա՛ղագս մե՛ր առնեցաւն ձաշակել զմա՛հ։ և՛ թե՛ ա՛ւանդեաց մե՛զ նախ հին զոր և՛ընկալա՛։ և՛ թե՛ քա՛ մեռաւ՛ վա՛ մե՛ զաց մե՛րոց ըստ գրոց։ և՛զի Թաղեցաւ և՛ յարեւ յա՛ւուր երրորդի։ առ այսոքիկ և՛ ի՛մաստունն պետրոս։ քե՛ չարչարի՛ն մարձով վա՛ մե՛ր։ Ընդ որ մի՛ հա՛ւատայեալ զոր մե՛ր յա՛քո՛ ի՛մարդկային կերպի երևե՛լ։ այսինքն եղեալ մարդ ըստ մե՛զ Հե՛ մա

ՄԱԾՆՆ ՅԻ ԲԱՆՆ, ԶԻ
ԱՅԴ ԱՐԴԵՕՔ ԼՎՅԱՐՅԱ
ԲԱՆԱՆ ՆՄՆ ՀԵՏԼԵՑՈՒԱ
ՅՈՒՔ , ԼԱՆՉԱՐՉԱՐԵԼԻ
ԱՀԵՑՈՒՔ ՂԾԾ , ԱՊԱ
ՈՒԲԵՆ ՀԱՐՉԱՐԱՆՔՆ Է
ՂԻՀԻՆ ԸՍՏ ԱՆՕՐԻՆՈՒՆ
ԻՐԱՑԵԼ ԲԱՆԻՆ . Լ
ՅԻՆՔՆ ԱՌԵԼ ՂԸՐՍ ԻՒ
ԸՆՆ ՄԱՐՄՆՅ . ՎՒ ԱՆԱՊԱՏ
ՄԵԼ ՄԻԱՆՈՐՈԼԹԵԱՆՆ ,
ԼՒՑԱՑԵԼՈՅ ԱՆՀԱՐՉԱՐԵԼԻ
ՅԻՒՔ ԲՆՈՒԼԹԻՆ , ՔԱՆԶԻ
ԱՆՀԱՐՉԱՐԵԼԻՆ Է ԱԾՈՒԹԻՆ
*ԼՃԼ ՈՉ ԻՆՉԵ ՀՐԱՇԱ
ՓԱԼ . ՅՈՐԺԱՄ Լ ՎՆՈՅՆ
ՁՄՐԴՈՅՍ ՀՈԳԻ ՈՒԵՑՈՒՔ
ԹԵՊԵՏ Լ ԿՐԵՑՑ ԻՆՉ
ՄԱՐՄՆՆ՝ ՅԻՒՔ ԲՆՈՒԹԻՆ
ՈՉ ԻՆՉ ԿՐԵԼ . ՍԱՅԱՆ
ՈՉ Է ԱՐԱՔԵՑ ԿՐԻՆ Ի
ՄԱՑԵԼ ՂԻ ՈՐ ԿՐԻՆ՝ ՆՐ
ԻՒՐ Է . ԹԵՊԵՏ Լ ԸՍՏ
ԲՆՈՒԹԵՑ Է ԱՆՀՕՀԱՓԵԼԻ
ԼԱՒՆ ՆԻՒԹ . ՍՂ ՂԻ ՈՐ
ԿՐԻՆ՝ ՈՉ Է ՕՍՈՐ Ի ՆՐ
ՄՆԱՑ , ԱՅՍՊԷՍ ԻՍՈՑԻՍ
Ե Ի ՎԵՐ ԱՄՆԵՑՈՒՆՑ ՄԻՐ
ՓՐԿԶԻՆ ՔՅ . *ԼՃԼ ՀԱՓ

ՅԱՅՑ ՅԱՐԱՑԱՅՑ ՕՐԻՆԱ
ԿՕՔ . ՂԻ ԿՑՈՂ Է ՎԵՐ ՄԵՂ
ՀԱՐՉԱՐԱՆԱՑ ՄԻԱԾՔԻՆՆ ,
Զ ՀՈՂԵՂԵՆՆ ՅԻՒՐ ԸՆՈՑ
ՆՈՒԹԻ՝ ԱՌԵԼ ՄԱՐՄԻՆՆ
ԼԱՒՑՑ ԱՆԸՆԴՈՒՆԱԿ ՀԱՐ
ՀԱՐԱՆԱՑ ԸՍՏ ԻՒՐՈՄ
ԲՆՈՒԵՆ ՈՂ ՂԾԾ՝ ՈՐ Լ
ԲՂՈՂԻՑ ԱԾ ՆՇԱՆԱԳՈՐ
ԾԵԼ ՀՕՐՄՅՐԸ ՝Ի ՄԱՑԱ
ՆՈՅՆ ՄՎԱԽԱԲ . ՂԻ ՀԱՀԱ
ՍԱՑԵՆ ԸԵԶ ՈՐՔ ՅԻՍՐՅ
ԷՆ . ՈՐՊԷՍ ԱՌԱՔԵՑԵԼՈՅ
ԱՌ ՝Ի ՅՅՑ . ՈՐՔ ՝Ի ՂԸՕԿՈ
ՂԱՑՆ ՁԵՌԱՑ ԱՂԱՑԱՏԵՍ
ՁԻՆ : *ԼՃԼ ԱՍՔ ԱՅՍՊԷՍ.
ԼԱՑԳԵՍ ՝Ի ՔՋՈՅ ԳԵՑՈՅՆ,
Լ ՀԵՂԵՍ ՝Ի ՅԱՄԱՔԻ :
Լ ԵՂԻՑՔ ՔՈՒՆ ՂՈՐ ԱՌ
ՆՈՒՑՈՒ ՝Ի ԳԵՑՈՅՆ՝ Ա
ՐԻՒՆ ՝Ի ՅԱՄԱՔԻ : Լ Ա
ՍԵՄ ՂԻ ԿԵՆԱՑ ՕՐԻՆԱԿ Է
ՔՈՒՆ . Լ Է ԿԵԱՆՔ ԸՍՏ
ԲՆՈՒԵ ՈՐՔԻ . ՈՂ ՝Ի ԳԵ
ՈՅ ԵՂԵԱՂ ՝Ի ՀՕՐԻ ԸՍՏ
ՀԱՄԱՌՕՏՈՒԹԵՆ ԲԱՆԻ ,
Լ ԱՅՍՊԷՍ ՁԱՄ ԿԵՆԱՑ
ՆԱՑՈՒՑԵՍՒ , ԱՂԼ ՅՈՐՁԱՄ
ՀԵՂԵՑ ՁՆԱ ԱՍՔ ՝Ի ՅԱ

ՀԵ ՄԱ

մաքի՝ եղկցի արիւն, ա-
պա ուրեմն յորժամ ե-
ղեն մարդին . այսինքն
զորս՝ ի յերկրէ զեղեցա-
մարդին, յայնժամ և այս
է զոր ըստ մեզմահ կը
ըել ասի . որ և ըստ բը
նաւթե դոլով կեանք,
*Ասէ՝ ի վհատականին՝
պիղծ լանմաքուր ա-
սէր զբռնաւոր օրէնքն,
այլ և ի բաց հանել զնա
ի բանականէն հրամայեր,
*Ա- յայանէր թէ զի
արդ մարթ էր մաքրիլ
պատին ներ, *Ա-ռ-ջեն
ասէ մաքրեցեալն եր
կուս հաճս կենդանիս.
և փայտ նոճի . և կարմիր
մանեակ . և զոպայ . և հիս
մոպով քահանայն և
զենգեն զՀաճն մի յա
ման խեցեղէն ի վր ջրոյ
կենդանւոյ . և զՀաճն
կենդանի առցե և միրը
տեսցէ յարեան հաճուն
սպանելոյ ի վր ջրոյն
կենդանւոյ, և սրսկեսցէ
ի վր սրբեցելոյն ի բա

թոսուքէն եօթն անգամ
և եղիցի մաքուր . *Ա-ռ-
ասէ զմեզ մաքուրս . և
լըճանայ ըզշաղախեալս
և ի մարմնական խորհրդ
դայ ի բաց առաւել զմե-
ռելոքէն պատճառական
արիւնն քի . և ի ձեռն
սրբոյ մկրտութեն մաք
րաբէ սակայն զայն տես
քանզի փոխեալ ի նորբա
դձին . որ ունի զառաջի
եդելոյս զորութի խոր
հըրդոյն պիտանին . և
սասցուք առ այժմ
*Հաճուցն երկուց նը
մանեցուցանէ զքս . ոչ
ոչ երկուց գոլով որ
դասց . այլ ոչ միոյ յեր
կուց յաճուքէ և ի
մարդկութէ եկելոց ի
միութի, *Ա- մաքուր
հաճքըն . զի ոչ արար
մեղս որ մերկ յնքս . այլ
քանն ոչ աճուքէ և
մարդկութէն, սակայն
եմուչեաց նմանեցուցա
նէ . զի ի բարձանց գո
լոյն երկիրս և ի վե

բուսաւ, քանզի չերկնից մարդ քո՝ որ և ծնեալ զմարմին սրբոյ կուսին *Աւրէ՛ զի արդ ի վեր բուսաւ ի չերկնից. քանզի չի վերուստ և՛ի հօրէ բանն ա՛ծ առ ի սրբոյ կուսէն առեալ մարմին, և իբր զնա ասացեալ ոմն ի վերուստ և չերկնից իջուցեալ ասէր. *Աւ՛ծ ոչ ոք եղ չերկինս եթէ ոչ որ էջն չերկնից որդին մարդոյ, քանզի հեռև եղուցանէ միշտ զնբան իբրայն մարմնոյ միացեալ միանգամ. ոմ մի՛ համա րեալ լինի առնա. *Այա կայն տես՝ զենեալ զմի հաւն և մկրտեալ զմիան յարեան նորա այլ ոչ զենեալ, և զի՞ նչէ այս. քզի կենդանի էր բանն և ի մեռանիլ մարմնոյն իբրոյ. և կցորդէր չոր չարանացն վասն իբրու թեն և միաւորութեն առնա, ապաուրեմն նոյն ինքն կենդանիւ որպէս

2րչրաւն։

զնա. և ոմ իբրն արա րեալ զմինն. *Աւ՛ յապէս ի յինքն ընդունէր ըստ իբրութեն և զմարմնոյն չարչարանս. չարչարելով ոչ ինչ ինքն չիբր բնու թեն. պիտանի ուրեմն և կարևոր յոգեպարու թի. եթէ ի վե՛ր քի առ ցի առ ի մեջ ըստ այլև այլ դասեալ լինի միոյ և նորին. բաժանել ի չերկուս ոչ տալ թոյլ թէպէտ և ասկի գոր ծել ինչ ի մեջ. թերևս ոչ իրիք միմեանց՝ որպէս մինչ ասացից, ծնանիլ աստեղ ըստ մարմնոյ ի կը նոջէ զմածին բանն այ. որ և՛չ եիցն՝ նր սրբել զգեղն. և կոչել ի լինե լութի ոչ գոյն բնա չին. *Աւ՛ զնարդ նոյն ինքն և ծնուն կրե, և կոչէ ի գոյու՛ն ըստ այլ և այլ. քանզի ծնան ըստ որում ի մարմնի ե՛ մեզ մարդ, և կոչի ի գոյու թի զոչէան, ըստ որում

ցուեցին՝ երկրպագանիլ
ասեմք լինիլ մարդոյ ըն-
նմա. քանզի ամպարըշ-
տութ լի՛ է երկն. * Ո՛վ
մի՛ ե երկրպագելին մար-
դացեալ և մարմնացեալ
բանն այ. ըստ հաւատոյ
միաւորեալն ընդ մարմ
նի ըստ մեղ հոգւով բա
նականաւ. քանզի ոչ
ուրեք եդ երկուս անդ
բանիկս առ՝ ի պարտ գոլ
երկրպագիլ առ՝ ի մէնջ՝
և՝ իսրբոյն հրեշտակքն՝
բոլորիցս աճ. Ո՛վ մի՛
ե մուծեալն յաշխարհ.
և զմուծանելոյն քննել
եղանակ՝ զմարմնով տնօ
րէնութեն խմասցուք խոր
հուրդ. քանզի մուծա
նի յաշխարհ՝ յորժամ
եղեւն մարդ. որ և ըստ
իւրումն բնութե հեռի է
յաշխարհէ, և յաճախուեն
դերութեանէն էապէս
հաւատացեալ. զի այլ է
քան զամենայնան՝ որպէս
արարչագործ նիւ, ապա
ուրեմն արտաքինէ նոմանե

նացուցանէ և յարուցա
նէ զմեռեալս ոգի զնա.
* Զարչարի՝ և ոչ չարչա
րի ըստ այլ և այլ քանզի
չարչարի մարդկօրէն լը
րումն է մարդ. անչարչա
րելիւ աճապար՝ որպէս
զնա. * Երկիր եպագ ե
մեզ. քանզի դուք եր
կիրպագանէք ասէ՝ ո
րում ոչն գիտէք. մեք
երկիրպագանեմք որում
գիտեմքն. այլ և երկրպա
գի. քանզի կրկնի նմա
ամ ծունր. և այս դրձիլ
ըստ այլ և այլ. քանզի եր
կըրպագէ՝ ոգի յերկրպա
գու բնութէ առեալ.
իսկ երկրպագի դարձիլ
նոյն ինքն՝ ոգի անդր գո
լով ՚ք զերկրպագու բը
նութիւն. ըստ որում ի՛
մանի աճ. * Իսկ զեր
կրպագուելն ոչ է անջա
տել՝ ի մարդ և յաճ յատ
կապէս. այլ և ոչ ընդ
այ համանձնայն գոլով՝
ոգի ի հաւատարուէ պատ
հոյ՝ անջատեցելոյ դոյա

*Որպէս միոյ երկրպա
գեցին աշակերտքն յոր
ժամ ՚ի վեր ըստրին զնայր
հրաշափառապէս. սեսել
զնա երկրպագելին ասե
լով. արդարև որդի աս
ես։ *Ա՛յլ յորժամ
մարդ ընդ այ երկրպա
գակից ասեմք լինիլ,
Թանձրագոյն ածեմք ՚ի
վե՛ր ՚ի հասուածն. քանզի
որ զլեզուն միշտ եթէ
ոչ ՚ի վե՛ր միոյ դասեսցի՝
յորոյ ըստ շարադրուեն՝
երկուս ամ իրօք հաս
նեցուսցէ խմանալ։
*Քանզի որպէս ոչ ոք
զինքն ինքեան կենակից
ասիցէ. և ոչ կերակրիչ,
և ոչ աղաթակից, կամ դնա
յակից. քանզի երկուց
դիմաց կանգնուածն բե
րէ բառակցութեն իր.
*Ա՛յսպէս թէ ոք ասի
ցէ երկրպագակից այ ըզ
մարդն, երկուս ասէ որ
դիս առանց երկբայուե
լանջատեալս ՚ի միմեանց
քանզի միաւորեալն բան

Եղելոցն ըստ բնութեն.
զի և բնութեամբ է՛
ած։ *Ա՛յ է ոչ ասացի
երկրպագելին. և յորժամ
եղեւն ՚ի բաղում եղ
բարս, քանզի ասի յայն
ժամ և՛ այսորիկ անդ
րանիկ։ *Ա՛յլ երկրպա
գեաց որդւոյ՝ ՚ի ծնեալ
կոյսն. հրաշափառապէս
բժշկեալ՝ ՚ի գաթաղ
զնա այ ՚ի տաճարին՝ ա
սե. դու հաւատաս յոր
դին այ. և նա ասե՝ ո՛վ
տ՛ր զի հաւատացից ՚ի
նա։ *Եւսկ յո՛ ցուցանէ՛
նամ զինքն մարմնով. և
տեսեր զնա. և որ խաղդ
ընդ քեզ՝ նա է։ *Տեսա
նիցես զի ըստ միոյ հպի ՚ի
Թիւն, ոչ ասաց ըստ մա
սինիմանալ ած եմարդ.
այլ յաւէտ եթէ զբ բը
նութին մերդ անճանեսցէ
զ՚մմանուել՝ ոչ սուկ
մարդ նշանակեսցէ. այլ
յոյժ վերագոյն. քանզի
միաւորեալ ընդ մերոմ
բնութես բանին այ.

Ով հոյն ին՝ չարչարանաւն, եթէ միայն խնայեցի. Տա՛ հաստատութիւն պատուոյ, այսինքն իշխանութեն ոչ դարձայ՝ ձշմարիտ՝ յան դիմանեացի. և այս՝ ի ձեռն երկայն բանից մեզ ցուցցի.

Ա՛ այնուհետև որ ասեն՝ ըէ դայն վերաբերութեամբ վայէ լէն Աստուծոյ Մարդ ՅԻսուսեան.

Կլիմա. ԻԹ.

ՄԱՆՐ շատախօսութեամբ զմարմնով անօրէ նութէ միածնին դանդաղէալք, զբաբելպաշտիկ և զգաճճ, և զնոցունց վերնոցն զորութեէզ ճշդ մարտապէս երեքփափա դեանն խորհուրդ՝ ըլով և ապրեցաքն, առ խախտատ մտածուխս քար շեալ, ձշմարտութեն դե ղեցկութե շահավաճառք ՅՈ.

Ով՝ ոչ վերաբերք, եղեալք. *Որ և պարտ էր նոցա ոչ զնահատել այ նոցն, և զոր միայն ին քեանցն բարձոք թըէ ցեալ՝ զօրացանել ձեռ նարկել. այլ յաւէտ նուրբ և սաղդ մտածէ ակամբ՝ զարբազանից դի սումն. և այսպէս դնալ ընդուղիղ և անաղարտա քար քննեալն սրբոց մերոց Տրդ. *Որք սրբոյ Հոգւոյն լուսաւորութ պայծառացեալք՝ զՏաճա տոյս մերոյ օրինադրեցին նշանակ։ *Ո նոյն ինքն ասելով զոր ի Հօր էու թէն անձառաբար ծը նեալն ած յայ բանն. զոր որով ամենայնն յեր կինս և յերկրի, վ՞ մերմարդկան և յաղագս մերոյ փրկուԹէ լքանել՝ մարմնանալ և մարդնալ. չարչարել և յառնել՝ և երանել յերկինս. դալ ընդ ժամանակ՝ զի դա տեսցէ զկենդանիս և զմեռեալս. *Ա՛լ են ը

Ձա մանք

յայ հօրէ բանին. և զըղ
յարակցութեանն եղանակ
պատմելով՝ պարզ և եթ
նման ասեն առ՝ ի նմանէ
ձհամաստարութիւն պատ
ուին. այսինքն իշխանութեան
և ձհամանունաբար ա
սին և քո և որդի և ետր։
* Իսկ թէ ի՞նչ ասիցի
զարձարել նա՝ որ ի նմա
նէ առեալն մրդ, պարտ
ասեն ինա վերաբերիլ
որ յայ բանն. վո՞ ինա
յարելոյն ըստ համաստա
րութե պատճոյն և բնու
թեց անջատեցելոց. և
իրաքանչիւր ումեք դո
լով այն՝ որ ինչէն ա
ռանձին։ * Նո՛ւ զի յատ
կագոյնս ասացից ոպ էն
զմտածութեցն զօրու.
զըս յաճախոց գրոց
եդել առաջի, քաղցե
քս աշխատցի՛ ի ձանապարհին
ննջեր մտեալ ինաւին.
ապտակեցի՛ ի սպասաւորացն՝
գան հարաւ ի պիղատո
սէ. թէին ինա և զօրա
կանքն. և տիդաւ խոցե
ցին զկողն. քացախ ընդ

մանք յոյժ պանծացեալք
ի հանճար. որք ևս զի
զայսպիսիսն լսեն բանս՝
այլն առնեն, և զառ յան
ցանս դոլ վարկանին զայս
պէս ուղղակի ասացեալս.
որ և սրբոյ հոգւոյն ոպ
հանաճցաք իսկ՝ փայլեալ
առակեալ ի խորհուրդս
սրբոյ հարցն զձշմարտու
թեն դիտութիւ։ * Ոպ
զի և՝ ինա գոլով ի վերհա
դոյնան խորհիլ, այլ և
կարօղս առնել իմանալ,
ո՛չ զնոյն ինքն վարկանին
զմիածին որդին այ զոր
յէութէ հօր բանն, չար
չարեալ ևս մեր իւրով
մարմնով մարդկօրէն.
որ և ըստ որում իմանի
ած. ունելով զանչարչա
րութիւն յիւրում բնու
թեանն, այլ մարդ
միայն և ըստ մասին եղեալ
զոր ի սրբոյ կուսէն ծը
նեալն. և ապա փառաց
հեռևեցուցեալ նմա չափ
ըստ որում իւրեանցն
թըճի բարձոք գոլ։

* Յարակից լինիլ ասեն

մարդ եր, այլ եր նոյն ինքն քրն ըստ այսմ՝ և բնութ-
ած. և ոչ եր իւր մարմինն նր, այսպէս դրձ-
նորա են՝ որ ինչ մարմնոյն
ձշմարտապէս և անմեղա
դրելն կիրք. *Ա՛ւ և
արտաքուստ՝ որ ձեռն ո
մանց ապարասանուե ի
վր եկեալքն կրեալ ան
չարչարաբար. ինքն կա
մաւորութբ. և ոչ միայն
ըստ գոլոյն ըստ մեզ. այլ
պահեալ որպէս ասացի
իւրոյն բնութբեն. և զա
ռաւելութբեն քան զամ
նեսեան. *Ո՛հանգի թէ
ասէաք թէ ըստ փոխադ
րուե կամ յեղման յիւր
մէն բնութ՝ ի մարմնոյն
բնութբ տարեալ եղև,
եր ուրեք արդեօք Հարկ
ամենայնիւ և անմոյ խոս
տովանիլ զանձառելն և
զածոյինն բնութբ՝ ի
նոյ չարչարելն. իսկ եթէ
եկայ մեաց առանց փոխա
դրութբե, որ եղև ըստ
մեզ մարդ, և է առանձ

ձի նա

լեղի խառնել արբուցին
նմա. ճաշակեաց և ոչ
խաչի Հանբերեալ. եւ
զայլն արբեցութիս ի
Տրեխցն կրեալ. զայս ամ
պատահել ասեն մրդոյն.
բայց վերաբերիլ ի դէ
մըս ըստ ճշմարտութեն
որդւոյ. *Ոչ մեք Հա
ւատամք որպէս՝ իմ՝ ած
Հայր ամենակալ, ամ երև
եղեալ և անեղեւութիւ
արարիչ, այսպէս՝ ի մ ար
յն՝ քս յորդին նր. ի
բայ Տրաժարիմք յանձն
առնլոյ՝ իմարդ առանձին
և՝ իբանն առանձին զեմ
մանուելն. *Ոյսեղծող
զի եղև ըստ մեզ բանն
և մարդ ճշմարտապէս՝ ըզ
նոյն գոլ ասեմք ած ոչ
յայ. և ըստ մեզ մարդ
կօրէն մարդ ի կնոջէ.
*Ոսեմք դարձեալ կրել
ըստ իւրութեն մարդկօ
րէն նմա զՏրմոյն կիրս.
սակայն ամբողջ պահեալ
իւրովն բնութբ զանչար
չարութբ. զի ոչ միայն

Ի Ե՛ԼԲԵՐՈՒԵՄ.

Զնա ինքեան՝ Թողեաւ
Համանուանաբար անձա
նիկքն՝ և որդի՛ և աճ՛
ևաը, ո՛չ մարմնացաւ քո
Ճշմարտութեք քանն և՛չ
մարդեցաւ քնաւ՛ին. և ա
պա ուրեմն ստաքանս ա
սել զորս ընդ արեգա
կամբս խորհրդածուան,
և՛չ ի ինչ ինաս բերե՛.
*Հանդի ասացեն յա՛
էտ և ասածեն ի մէջ պատ
րաստեալքն Հաւանեցու
ցանել. եթե ըստ ա՛ն
նոցունք իմացելոյն յարակ
ցութեք եղանակ զմարմ
նաւորութեք զօրութիւն
ունի. և այս է մարդա
նալն քանին. *Հանդի
թե ո՛չ այսպէս զայսոսիկ
դոլ կարծեցին, հիմն
յարակցին յարակ ցութ
եղանակ իմանան, թողել
զՃշմարտու՛ին. որ և պար
տեր միանալ ասել ընդ
մարմնոյ մարդկութեան
զառ ի՛սյայ հօրէ բանն.
*Հանդի այսպէս մարմ
նով՝ ի՛ր իմանիւր կը
ձդ բեալ

Ի՛ն մարդկութե՛ն.
նաւորութե՛ք բնութե՛ն
վերնոյ՝ անչարչարութի՛,
և ապա ըստ միաւորութե՛ն
ընդ նմա եղև չարչարեալ,
չարչարեցաւ ուրեմն չար
չարեալն մարմնով.
ըստորոգմ և ասի նորա
իւր. և միաց ինքն ան
չարչարելի՝ ղի դարձեալ
ի՛ւր է նո՛ր անչարչարու
թի՛ն. *Լաւ եթե փա
ռաւորի չարչարիլոյն էմ
մանուելն, քանզի ասաց
ինքն յորժամ Հանդեր
ձեալն եր Համբերել վա
մեր՝ պատճառական խաչին,
այժմ փառաւորեցաւ որ
դի մարդոյ. զի՞նչ է՛ ի
չարչարելոյ փառաւորու
թիւնն մարդոյն Հետե
եալ, միայն ունելով զգ
յարակցութի՛ն առնա՛.
զոր ոչ՝ ի Հաւատարուե
պատ՛ոյ. *Ո՛չ ամաչեն
ոմանք. քանզի թէ ոչ
վարկանին՝ յարեց յինքն
ըստ Հաճուե՛ք և կամաց
մարդ պարզաբար, և Հա
ւատարափառ ասացեալ

իսկ Թագաւորը էր ընդ
ժամանակաւն ընդ այնոսիկ
բոլորիցս ածէ ՚ի վեր իւրն
՚ի ձեռն սրբոց մարդարէ
իցն. և նորքան առայս կար
ձամառեալ՝ մատեան առ
ածայինն սամուէլ և ա
սեն. ահաւադիկ դու
ծերացեալես. և որդիք
քո ոչ գնան ընդ ճանապարհ
քո. և այժմ կարգեա ՚ի
վեր մեր թագաւոր՝ դա
տել զմեզ պէս զայլ ազգս.
և դառնանայր ՚ի վեր նոյ
մարգարէն, ասէ ցնա
ածն. լուր ձայնի ժողովր
դեանդ ըստ ինչ և խօ
սեցին առ քեզ. ոչ զքեզ
եթէ զքեզ արհամարհե
ցին, այլ զիս առնել
գառարել ՚ի վեր նոցա. ա՚ռ
ուրեմն և քո առ ա՚ռ
ածայնն. որ ընդունի
զձեզ՝ զիս ընդունի. այլ
և առ գթասէրն առաջի
ածայնոյ բեմին՝ ձայն
արկել խոստանայր. և
կալք օրհնեալք հօր ի
մոյ ժառանգեցէք զպատ
ձեզ թա

բեալ վայել չէիր զմարդ
կայինան. որև յածուածն
քնութիւն կրել ինչ՝ յորոց
ըստ որմունէ սակրու
թիւն՝ անբաժ է ոչ ածն.
*Այլ զի ոչ գիտեմ
թէ զի սիրդ գտեալ նոյ
զանձանձն վերաբերու
թիւն, քարշէն յանկա
ռուցիւ զ՚մմանուէլ.
Տազնէ ՚ի միոք ՚ի սրբոցն
մարդարէից նմանեցու
ցանեն. և հաճասար չա
փու եղեալ բազմաց.
այլ զի հաճասարեսկից
դարձեալ՝ զորս և յածայ
նոց գրոց բերից յառաջ.
*Տրանջելին երբեմն յա
նապատին զմովսէսէ և զա
հարոնէ որ յիսրայելէն
և ասէին. օշ մեռեալ
հաք հարեալք ՚ի տեն է
գիպտոս. յորմէ՞նդ
տեաք առ կատարած մոյն
և ոչ տեաք հաց առ յա
գուրդ. եւ ապա ասէ
ածայինն մովսէս. զի՞նչ
եմք մեք. ոչ զմեզ որտըն
ջեք. այլ զայ. *Ինքն

ՀՁ ՃԹԱԼ

սեն, և զբեզ զայս գոլ
ի միջի և՛ի վերնոցն զօ
րութեց։ * Ա՛յլ այո՞
ի միայն երկրպագել առ
ձե դառել ընծայաբե
րելով հրեշտակաց։ վն
ի միայն երկրպագել առ
ու յատենի, վիարդեւկե
ինքն։ զի արդ միայն նըս
ստան դատել, ոչ առ
տել. այլ արդարե դատա
կիչն՝ այ առ աչս ոչ դա
ի ևամենեցունց փըր
ունէր առնայ և ապա զի
արդ ոչէ ոչ զնա մարդ
և այլ ինչ ոչ։ ապա՛ռ
բեմն ոչ աճ ձչմարիտ
ևոչ որդի. և ոչ ևար ըստ
բնութե։ * Ա՛ռ ապա՛ զի
զի նչ պատճառ յայտոյն
ոչ ոք պատ՛ի առ ի յայ
բանէն հաւասարութէ
պատ՛ոյ այսինքն իշխա
նութե. այլ միայն զայ
ն, ի հաւասարիցն՝ անվե
րեպ նմանութէ յարձա
կեցուցանեն վիճակիլ։
* Ար և ամենեցունց փըր
կիչն՝ այ առ աչս ոչ դա
տել. այլ արդարե դատա
ստան դատել, ոչ առ
ինքն. զի արդ միայն նըս
ոչ յատենի, վիարդեւկե
ձե դառել ընծայաբե
րելով հրեշտակաց։ վն
էր միայն երկրպագել առ
ի ինչ և՛ի վերնոցն զօ
րութեց։ * Ա՛յլ այո՞

բատառել ձեզ զաքայտ
թինն իսկզբանէ ՅԻՍ։
* Ա՛ւր համարեալ զատ
ինոցանէ զբարեպաշտու
թինն եղանակ։ առաջս
զբարին ասէ. որով հե
ու արարիք միտ՛ի
փոքրկանցս յայսցանէ՝
ինձ արարիք։ ևահա հա
ատառաւ այսոքիւք վերա
բերուցեն եղանակ որպէ
ս ի ինչ ևիցէ՝ բարւոք ձա
նաչէ. տրտնջէին զմովսէ
ս և զահարօնէ որք յիս
րայելէն. ևուն իւրն ըզ
վերաբերուին առ աճ.
էր մարդ ոչ զմեզ մով
սէս՝ այլ ևահարօն. ըստ
հաւասար օրինակի է՛ի
վը այլոցն խմացիս. զա
րոց այժմ ղհիշատակն արա
րած։ այլ էին ոչ առացի
նաք և արժանիք սքանչա
նալոյ՝ սակայն ըստ մեզ
մարդկի։ * Ա՛րդեօք ըզ
այսմ օրինակի ածէ ա՛
ստուածն ինձ. յարակից
մարդն բանին այ ոչ ա՛
սեն նոքա՝ զիւրացն ախ

միայն զվերաբերուն Թէին
ՈՒ բանին իւր համարել
ասեմք զպատահեալն
մարմնոյն, զմահսի ու-
րեմն զահարնի զաւգին
եղեցեալ ի բրբոյ կու-
սէն Ծնեալն ի մեռանու-
եղոր Թարգմանի ըմէ-
ած. *Որ զի Թէպեւ
ասիցի ի ձեռն սրբոց
մարգարէից. զԹիկունս
իմ տուու ի հարւածս.
և զծնօտս իմ յապտակս.
և զերեսս իմ ոչ դարձու
ցից յամօթոյ ըն երես
Թքանելոյ, և դարձեալ,
ծակեցին զձեռս իմ և
զոտս իմ. և Թըւեցին
զամ ոսկերս իմ. և դար
ձեալ, տուն ի կերա
կուր ինձ լեղի. և ի ծա
րաւ իմ արբուցին ինձ
քացախ. նմա զայս ամ
հեռաեցուցեմք միած
նինն չարչարեցելոյ վա
մեր անօրինաբար մաքմ
նով. քանզի նր վիրաբն
բժշկեցաք մեք. և վիրա
Հորեցաւ վա մեղայ մե
ձէ ըոյ.

տեսանեմք. չարչարեալ
զնա խոստովանիմ հեռաև
եցուցանելով մարմնոյն
նր զչարչարանն. և ան
չարչարելն պահեալ ոչ
ած. *Ա.յլ մեք ով
վեհգդ՝ ասացուք ար
դեօք նախ միաւորեալ
ըէանին զմարդկայինն՝
մարմնոյն զնիրան հեռաև
եցուցաք. և անչարչար
եղի պահեցաք ոչ զած.
զի Թէ եղիւ ըմէ. այլ
և գիտեալ եմք զարձեալ
ած ավայելուչ գերբունա
կութիե նր. և գերագոյ
նիցն պատուոյ. ապա ու
րեմն խոստովանելք հա
ւատով զմիաւորութիեն
ոչ զհին ինչ մարմնոյն
չարչրեալ խոստովանիմք
զնա. և անդր քան զչար
չարանն դարձեալ հաւ.
ոչ ունելով զանչարչա
րութիւն իւրոյմ բնութեն.
*Ասկ Թէ ըմասին փու
Թամք դնել յած և ի
մարդ՝ անջատեալ զնու
Թիեն ի միմեանց. և ապա

ՈՐԴՈՅ

Էր մեղ ասել թէ
Եւ էր յուղարկ թէ
Ելս փութացարուցն՝ ո՛չ
ինչ փոքր յայնցանէ տէ
ռանալոյն օգտի մեզ Տա
մարելոյ. վա՛յ քոյոյ միայն
տեսութեդ զառաւելս
գոյնան շահելոյ. ինոյն
բերանոյ քումմէ զբարե
պաշտութի՛ ուսեալ.
*Քանզի՛ ի հեռուստ
երկրէ ընկալեալ ընծեռ
նուլ զձեր քոյոյ սրբու
թեդ, և զերկիս բարւոք.
համանգամայն և օգտա
կար և յառաջեցուցիչ է
զուարճացելոցն. իսկ ի՛
նոյն յաճախին ընծորէդ
և՛ ի հոգևարական քաղց
րութի՛ աղբերացուցիչ
շրթանցդ վարդապետու
թեդ՝ ուռոգանիլ Տա
տատագին և կենդանա
ցուցիչ, եկաք այժմ դար
ձեալ վա՛ ի քեզ և՛ ի
բարեպաշտութիդ ցան
կութե՛ ի յառաջադիմու
թի՛ մեզ. համանգամայն
ընդ ևայ

տոցդ. *Կա՛ս անչարչարելի
գալ գիտութի՛ զնա ըստ ը
նութե՛ն. քանզի թէ ոչ
ասացի այժմ. նոյն ինքն
մարդ՝ համանգամայն և
աճ՝ և՛ևն վայել չափա
մարդկութե՛ն նը չարչա
րանքն. և՛ւր դարձել
է ոչ այ՝ զանդգրքան ըզ
չարչարանն մնայն.

Ո՛յասիկ խորհելով
քարեպաշտ եղիցուք և
այսպէս ընդ ուղիղ մտա
ծութի՛ն գնալով՝ յաղ
թանակի վերինն կոչման
հանդիպեցուք քի՛ն
ձին՝ աբ մերով. որով
և՛ընդ որում այ և Տօր
փառաք տնձնդձն Հոգւովն
սրբով յաւիտեանս յաւի
տենից ամէն.

*Վարդապետ Տիգրան Ալէքսանդրեան
ծագ. ի Տիւրթեայ գաւառէ
Հայք և յէրզրում։

Վերս. ԻԲ.

այլև ոչ այլոց ոմանց առ
Թոլ առաքելոգին դի
առաւել չափու արժանաւոր
լինիլ այսպես տղորպէս
սնոտեական անկարգու
Թի հեռի յածոյնոյն
խաղաղուԹի՝ գերեաց
զնոսա։ *Հայոյեաքեալ
դարձեալ և յերկիպատ
ցոյն ոմանք՝ ոչ ուղղա
կի խորհել յաղագս այ
ուսեալք զնոյն զնոցայն
ախտացեալք մոլուԹի՝ հա
ւնար ղեկանոյ փուԹով
ի վէր միմեանց յարձա
կեալք. այլ և յածուսա
երկաքանչիւր կողմանցն
խոնարհեալք առաջս ի
պաղեստինի սուբքսէ՝
եկին և տոյժ մատուցին
ղնդրոյն Տարցմունս։
*Իսկ մեր չափեալ վեր
զօրուԹիս՝ ընտրեցաք ոչ
պարտ գոլ մեզ սահմանել
նոյ յաղագս այսոցիկ. այլ
Հոչ քաւական գոլ՝ այսո
ցիկ քննուեց տալ քան.
Հրդ՝ լըճեալնոյ զորոց
յառաջագոյն ասացաք.
Համարձա ձի կու

հարցուղղուԹ։ *Ուան
զի ընկալեալք յառաջա
գոյն ՚ի սրբոցդ քոց ձե
ռաց՝ զոր առ ՚ի մէնջ Տըղ
Հածոյն խնդիր՝ զուղիղ
լուծանան գլոս, ոչ փո
քըր ինչ զգուշա ընկա
լեալք։ քանզի մեզ եղև
՚ի հաստատուԹիե քանն,
և յայլոց ուղղուԹ։ Հաս
կանքեն որք ոչ Հաճա
նեցան առաղջ վարդապե
տուԹե։ որոց խոցան բե
րանք։ *Ով որք յաճի
ենացոց գաճառուն՝
չարաչար առ միմեանս
ձկտեալք յաղագս խընդ
րոյ իրիք օրինադրու
Թե։ և յայն քան մոլորու
Թիւն վարեալք, ոչ զի
և ՚ի քահանայական կար
գե մերժել զոմանս. և
նզովս ՚ի վերայ միմեանց
սահմանել և Տալածանս
առ միմեանս գերել. և
յափշտակուիս կրել. և
ոչ եպիսկոպոսաց և ոչ
Տարոյ Հաճանիլ որոց այ
սու, և ոչ զոր առ ՚ի մէնջ,

տատեսցի։ * Մանկիկ պատ
հրեշտակ մեք վասն սիրե
լութեան. և թէպէտ մնաս
ցուք վասն քոյոյ սիրոյդ.
զոր յայտնէ յառաջա
դիմութիւն զգրեանն առ
ի քէն ի դէպ ժամանակի
առաքեսցուք։ * Ո՜վ
դու հայր նր՝ մաերման
բար տեսանել զմեզ՝ մի՛
հրաժարեր զհայրական
ըզգուշութիդ ամբողջ պա
հելով և՛ ի մեզ. քանզի
ոչ վարկանիմ. եւ՛չ աղա
չանաց պէտք էն. զի հա
մարձակուհ հաղորդ գո
լով պատկառանօք վասն այ
ընորհին. և զբաղցրու
թիդ զոր և ընդարձակեալ
ի մեզ հաճասարապէս
ի քոյոյ սիրոյդ լինդ
րեմք։ * Եւ զայս պար
կեշտութիւն, քանզի այս
պէս արդեօք եղիցի և
մեզ փոխարինացն հան
դիպիլ. և ընդ քոյոյ սէր
բութիդ՝ և մեզ զարժա
նին գործել յօժարու
թիւն. զոր առաքել ամե
ն նա

կուն ունիլ մեզ առ քո
րբութիդ, աղաչեցին
ի ձեռն մերոյ ներ՛ասատու
թիւս վախճան ընդու
նիլ յառաքելեան մար
տին. զձերոյդ վարդապե
տութիւնն քան։ * Ահա
նեալ սրբոցս հարց որ ի
մեզ յօժարութիւն ընդու
նիլ զաղաչանս՝ և առնէին
մերոց յաւէտ՝ քան թէ
նոցա՝ ընորհել զքոյդ
տեսութիդ վայելուչն.
և մերձ գոլով ուրախ լի
նիլ բանիւ կենդանեաւ
և՛չ գրով՝ ի ձեռն այլոց
առաքեցելոյ. և առաւե
լագոյն զգանկութիւն յոր
դորելոյ, Ո՜րդ՝ յափշտա
կութիւն այժմ զգա
լասդ՝ ո՛չ փոքր լինչ
լանդութիւն. ոչ զի և՛ ի
ձեռն մերոյս ներ՛ասատու
թիւ զոր ի վէր միմեանց
ժողովեալ մարտ՝ ի քաց
դիպեն. և առաւել վար
պետութիւն քով՝ քի
լատզութիւնն և՛ ինձ և
ի մեզ վաղվաղակի հա

Տէրէիոյ.

Ա ղար ած յերկրէ զմարդն՝ և փչեաց յերեսս նր շունչ կեաց դանի. և եղև մարդն յոգի կենդանի. և ոմանք ի փչմանէն զՀոգին ասացին արարչագործել ոմն ի ձեռաց զմարմինն.

* Ասէ ոմանք թէ փչումն այն Հոգի եղև նմա.

* Ասէ այլ քն դարձեալ՝ եթէ արարածելոյն մարդոյ՝ բոլոր կենդանական զօրութիւն ետ փչումն այն. իսկ այլ՝ եթէ միաքն են փչումն այն և արուեստ զոյ սահմանեալ է ի Հոգեւոյն. Հաւատք ըստ պատկերին. ոմն զի յերկիցս յայտնի Հաստատել մարդոյն. ի մտաց՝ ի Հոգւոյ և ի մարմնոյ առանձնապէս ի միասին.

* Հայ եթէ իւրեւ էուեն այ՝ եթէ այլոյ փչումն.

* Ասէին Երէուդ.

ղ՝ քան

Ծառը

նեցուկս փրկչին ընկալ ցին գՀոգեւոր.

* Հայ ի մեզ՝ խորտակաս ես իւրոյն նմանութեանդ զնոսա Հեղուք՝ ոչ բնութեամբ Հարկաւ՝ այլ սիրոյ մեծութեամբ՝ և ազգայս ընծայս մատուցեալ նեղով.

* Ասէ են խրն դերբ՝ որք զինի տրին գրեալ են.

* Ասէին տոմսին.

Եթէ ած որ ի վերայ ամենեցուն ձեռա՝ ոտս՝ աչս՝ ականջս՝ և թեւս ունելով՝ յած այնոյ զոյց անհանել. այսպէս պարտէ առ ի մէնջ խնդիր նել. ոչ մարդաւորակ ոմն զմարմին զանդամոց բուռն Հարեալ. քանզի անմարմին է ոմն էութեն. այսպէս և աստուածային էութեն զոլով անդամք ած այնք. և այսոքիկ ըստ էութեանն են.

* Ասէին Երէուդ.

Զի ոչ եմք ասի պատակեր այ. այլ պատակեր պատակերի. քանզի որդի և քան՚ն այ և հօր՝ պատակեր նորէ. իսկ մարդ ոչ նախատակին պատակեր՝ այլ պատակերին։ * Քան զի ոչ ասի ասէ՝ եթէ ի պատակեր իւր արար ած զմարդն՝ այլ ըստ պատկերի զի եղիցի մարդն ըստ պատկերի այ և հօր. այսինքն պատակեր որդւոյ. որ է պատակեր պատակերի.

* Խնդիր հինգերորդ։

Եթէ ի հանդերձեալ լսեմն հաստատուն զնորընդկանն ունելով հոգի. և ոչ այսորիկ ի գիտութէ ոչ գոլով ան քաջ՝ աճէ. * Իսկ ոմանք եթէ աճումն ընդունի ասեն հոգի՝ ամ իրօք և եղծումն՝ և ախտ և պականութէի՝ յայսմանէ և մահ՝ և վերստին հեանալ՝ ըստ խոչ

Եթէ մըղ իցէ ըստ պատակերին՝ և այլ ըստ նմանութեն. եթէ նոյն, քանզի ասեն եթէ՝ ըստ պատակերին՝ առաք անդէն ի տատանելին. իսկ ըստ նմանութեն՝ պահի մեզ ի հանդերձեալ յաւիտեանն, վասնորոյ գրէ թեալէ ասէ. յորժամ երեւեսցի նման նը մեզ լինելոց եմք. * Եւ դարձեալ ասէ՝ արասցուք մարդ ըստ պատակերի մեր ըստ նմանութեն. և յետ արարչագործելոյն զմարդն՝ ասաց. և արար ած զմարդն. ըստ պատակերի իւրում արար զնա, և լրեւոյ ասացեալն ըստ նմանութեն. զի յոմանց ասէ՝ չեւես ընկալեալ մեր զայս. այլ պահիլ մեզ յամէն երանեանն յայն կեանս։

* Խնդիր չորրորդ։

ՅԱՂԱԳԱՆՔ

*ԽՆԴԻՐ ՎԵՑ ԷՈՒԴ։

Վա՜յ մի էր մեծա տուն և ուրախա նայր հանապազ մեծա պէս, և աղքատն ոմն զարուս առ դուրս նր՝ ան կեալ կայր ըստ աւետա րանին պատմե՜ւ։ եղև երկոցունց մեռանիլ և անանկին երթալ ի հան դիսան՝ և միւսումն ի դատաստանան։ *Ա. յսո քիկ անդէն եղև՝ և հա տուցաւն ըստ արժանի վճռակեցաւ երկիցունցն եթէ ըզ հանդէ բռելոց դատաստանաց տպա՜ւորէ պատկեր նոքօ։ *Ա. վ. որ երբեմն ասեն անուա

Տիբէրեայ։

Լշունչ։ Աբղեճ յարուե՜ր անքա՜ բազմաւեն՝ եթէ պատկեր հանդերձելոյն հանրական յարուե՜ն որ լինելոցն է՝ եցոյց մեզ աճ՜այինն գիր՝ տեսու՜ մարգարէին։

*ԽՆԴԻՐ ՈՐ ԷՈՒԴ։

Վա՜յ մի էր մեծա տուն և ուրախա նայր հանապազ մեծա պէս, և աղքատն ոմն զարուս առ դուրս նր՝ ան կեալ կայր ըստ աւետա րանին պատմե՜ւ։ եղև երկոցունց մեռանիլ և անանկին երթալ ի հան դիսան՝ և միւսումն ի դատաստանան։ *Ա. յսո քիկ անդէն եղև՝ և հա տուցաւն ըստ արժանի վճռակեցաւ երկիցունցն եթէ ըզ հանդէ բռելոց դատաստանաց տպա՜ւորէ պատկեր նոքօ։ *Ա. վ. որ երբեմն ասեն անուա

ՀԱՒՍՒՔ

*ԽՆԴԻՐ ՎԵՑ ԷՈՒԴ։

Վա՜ էր ադամա՜ մեռեալք Հայրա կանի պարտաւորք եմք պատժոյ։ Աւնորա յանցա նացն է իւրաքանչիւրք պարտապան։ *Հակքին կենդանացուցեալ իմն Հայր՝ Աւհոգւոյն սրբով մկրտեալ՝ ի նախահօրն պարտուց՝ Աւնորայն յան ցանաց։ ոչ Տաղորդեցոյց զնս մկրտութե՜ն ծնեալք լոյն։ Աւոչ օգուեցոյց զնս ինչ արդարութե՜ն շը նորհ։ որ Աւդերազօրնե՜ իւրք մեղայ։

*ԽՆԴԻՐ ԵՕՆ ԷՈՒԴ։

Եթէ եղե՜ յայտնին անդ էն զոր եսես եղելիսել մարդաբե։ յոր ժամ մերձեցաւ ասիր առ ոսկր, և յօդ առ յօդ։ և մարմին և մորթ։ և մե

Տիբէրեայ։

Աշունչ։ Աբղեճ յարուե՜ր անքա՜ բազմաւեն՝ եթէ պատկեր հանդերձելոյն հանրական յարուե՜ն որ լինելոցն է՝ եցոյց մեզ աճ՜այինն գիր՝ տեսու՜ մարգարէին։

Տիբերիոյ.

* Խնդիր ԻԸ. *

Եթէ բամբիռն ած զի զեռաս եւզդրծեաւ՝ կարօղէ ոչ գոյս առնել երբեմն ըստ որում թէ ոչ ակարանայ առ ինեաւ մանէ ամ բան. քանզի ոչ առեմք ոյզ ոչ եղեալ այլ եւ ոչ լինել սկիզբն. ոյզ թէ մինչ զպատնիկն կոյս առնել յորովայնէ մօր իւրոյ. զի մի եղիցի երբեմն պատնիկն պատնեալ կեալ. զի առ ի մարդկանէ անչնարինքն՝ Հնարա էրբեն առ ի յայլ.

* Յաղագս այսոցիկ ա՞ղաչեմք Հաստատել ի մեզ զբարեպաշտութիւն աստղ վարդապետութեանն. առ ի Հաստատութիւն մեզ, եւ ընդունողաց զբանն. վայելչաբէր ընթացողաց եւ գործիանաւորաց ուղղութեաց. առ ի զգուշո

Ծոռոյն

նէ զղազարու անճանաւ կոչուին, ձշմարտապէս եղև եւ գործեցաւ, քանզի զի վերէր ասեն ոչ աստց թէ այր ոմն աղքատ, այլ զազարոս. զի անճանաւկո չութիւն յուցանէ փոր ձին եւ ձշմարտութեամբ գործել զայս.

* Խնդիր ԻԹ. *

Եթէ էառ ոմէ ն մարգբէին կին պոռ նիկ, եւ եղեն զաւակք ի նմանէ. արդեաւք, ե՞ թէ մարգարէական ա՞ ոչ խնայճաժ.

* Խնդիր ԻԱ. *

Եթէ մէլքիսեդէկ ոչ մարդ էր պարզա բար, եւ ոչ Հոգի. այլ մարդ՝ սկիզբն լինելոյ թէ ոչ ի մարդկանէ ա նէրով, առ ժառանգն ա՞ ընդունել յայն.

Ի ՆՈՅՆ.

Ոչ քաւ՝ զոր ես ինձ մեղաւոր և բանիւք. և յաղագս անձառելոյ ածութեանն նորա յոր ձակմամբ՝ խրճեցան խորհրդոյ ակամբ տեառնեն զնա անդր քան զամ և զանակս գոյով գերգոյն ձգտեալ. և քան զամ սրայարձակ երևոյթ մարեցաւկին՝ անցել բոլորիմբ։ Եւ ոչ ասէ ամենիմաստն պատգամս. Իբրև բնա կեալ անմատոյց. իսկ թէ անմատոյց է լոյսն որ շուրջ զնովաւն, զի ոչ ոք արդեօք տեսանէ ոչ զնա. քանզի տեսա նելոյ հայելին և օրինակ. և գիտեմք՝ ի մաս նէ։ Եւ ոչ՝ ի անմար մին ամենևին ածութեանն. անպատակ և ան տեսման, և ոչ տեսական պարագրեցեալ. իսկ որ այսպէս է իւրոյն բնութեան. զի ոչ ոք արդեօք ի մտացի և յան

ԱՍՏՎԱԾԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ.

Թէ կամ յանդիմանու թիւն անշահասիրին. ապօրէն առնելով համանգամայն և մեր նըւաստիցս։ Ոչ զի ի փոխանակի բարւոյ փոխադարձ յարս ածէ հատուցի ի դէպ մինակի ողորմելոյ եղեկեալ առատաս ձեր. և այժմ համարձակեցայս ասել. ասա՛ ես և ասեն կոնդակ իմ զոր ես ինձ ածէ. որք հեռաւորացին բանիդ քոյ, որովք դու չնորհեցեր ինձ զբա նիդ վարդապետութիւն

Ա ածմանն օրինակացն խնդ րոյ. օրէնի Աւետեաց պատարիկն Աղեքսանդրո յոյ տղոյն.

Ա ՍՏՂԵՑԻ.

Թէ ածէ ի վերջ ամենեցունց ձեռ ս. տաս. այլ ա կանջն և թեւս ունելով յածայնոց գրոց անշա նեալ.

դամոց։ *Քանզի թէ ոք տայցէ զայս գող ձըշ մարտապէս՝ անմարմին ոչ ևս խնայցի։ զի որ բըն նաւին ձևուն է՝ ամ ռըք և քանակութ՝ և որ քանակութ՝ և ի տեղւոջ ի մացեալն՝ ոչէ արտաքոյ պարագրուն է։ Հայտնի քիկ մարմնոց իւրեն՝ իսկ ա նմարմին բնութեն օտա րէ ամենևիմբ։ *Արդ ոչ այս կամ ականջս այլ և ոչ ձեռս կամ ոտս և թևս ՚ի վէր այ ՚ի մանալ թէ ոչ ոք առցէ դէպ ընդ ղեալ սակ շօշափմամբ և թանձրութ մարմոյ՝ այսպիսի ինչ իմանալ։ այլ նուրբ և աննիւթ՝ և որ ըստ այ բնութեն է։ քզի բարձրագ դրութ է ամենևիմբ կարճն զայս պիսիս աճել զմուռ։ զի հոգի աճ։ Հայս գոլով զամենեցուն ունի զի ուրեք՝ Հայի ՚ի վէր ամ նեցուն, և ուրեմն՝ և զանխլանայ նմա յիցս՝

Ուրոյն Ակնարկ.

և ոչ ինչ։ *Իսկ թէ մարմինս և անդամս յիշէ ածայինն գիր առ մեզ խօսելով յաղագս նր. գիտելիք՝ թէ յորոց դի տեմքս և բնաւորեցաբ գոլ՝ խօսի առ մեզ քզի ոչէր այլ ազգ կարողու թի խմանալ յաղագս այ։ *Արդ պատճառ ձըշ մարտապէս է մարմնական նպէս յաղագս այ առնել առ մեզ բանս ածաշունչ գրոց, և մասց և լեզուի ՚ի մեզ աղբատուի. քան զի անձառելիք են ամ ենևիմբ նորայք. և ոչ խե լամուտ լինիլ էր ինչ ՚ի կարևորացն կարողուի. զորս շօշափմբ և թանձ րութեամբ գոլ մարմոյ։ *Այլ միայն ձև օրինա կի ըմբռնելոբ անդամ՝ հազիւ այսպէս ըմբռնիմբ ի մտածու թիս նուրբս զոր յաղագս այ։

ՀԸ ԽՄՆ

Զայսպէս նուրբ, և ոչ բաւական կերպ խնդրոյս՝ ոչէ պարտ ի բնադրական վճիռս հատանել. այլ տարակուսիլ յաւէտ քննութիւն դիմ առղիկնս՝ ոչ յանձն առնուլ գայթակղիլ ի բանին՝ և արտաքոյ բերելի՝ զոր ժամն. * Կանգղ դերը եալ է ենթ խնդրելով խնդրեա և առիս քնա կեա. զի զոր հաւաստեաւ ոչ ասաց սրբազանն գիր՝ զի պարզ արդեօք պատմեսցէ հաստատապէս. ոմն զինչ ասացեալ՝ յայն լինելութեան գիրս գրեալէ, թէ՝ իսկ զբանէ արար՝ ած զերկինս և զերկիր. և զի արար ասաց սրբազանն գիր. և շշմարտեաւ հաւաստով զայս ընդունիմք. * Այլ թէ զի պարզ, կամ ուսումն. կամ զինչ եղանակաւ յիշ ու

Ա. * Խնդրէն.

Ընար ած զմարդն յերկրի և փչեաց յերեսս նորա շունչ կենդանի. և եղև մարդն յոգի կենդանի. * Հանոմանք՝ ի փչմանէն զկոն գին ասացին արըշատուր ծիլ. ոմն՝ ի ձեռաց զմարմինն. * Իսկ ոմանք՝ թէ փչումն այն՝ հոգիեղենը. * Իսկ այլք դրձեալ եթէ արարեցելոյն մարդոյ բոլորովիմբ կենդանական զորութիւն եւս փըչումն այն. * Իսկ այլք՝ թէ միաքեան փչումն այն և արտաքոյ սահմանեալ ի հոգւոյն. և այս բոսպահակերին. որպէս զի յերկուս յայսցանէ հասատիլ մարդոյն. ի մարմնոյ ի հոգւոյ և ի մարմնոյ առանձնաւորապէս.

* Հա եթէ՝ ի՞նչ է էութիւն՝ եթէ այ, և եթէ օտար փչումն այն.

րեր զամ մարդ որ գա
լոց եր յաշխարհ։ քանզի
ծնանի կենդանին բնա
հորական ունելով զպա
տուհասն առ բարին։
*Եւ զայս ուսուցանէ
ասելով ամէնիմաստն պօ
ղոս. Թէ նոր եմք արա
րածք առաջեալ ի գործս
բարիս. որով եւ յառաջա
գոյն հասատատեաց աճ՝
զի ինոյնս գնասցուք։
*Քան զի կարգաւորի
մարդն յօժարաբար. և
զերեսանակ իւրոյն խոր
հրդոյն յինքն է հաս
տացեալ. ոչ զի յորս կա
միցին ընթանալ. թէպէտ
առ բարի, թէպէտ առ
հակառակն. և ունի բա
նութիս արկեալ յինքն
զոր յամենայնն. և զի
բարւոյեցն փափագումն
և յօժարութիւն և հպատակ
լինիլ կամին՝ բարութե
ւարդարութեն է. Քան
զի այսպէս ըստ պատկե
րի և ըստ նմանութեանն աս
լինիլ առաջ զմարդն.
զը ըստ

ութիւն երկին և երկիր
և այլ ամենայն զոր
նել ոչէ առանց միասու
քանզի ոչէ պարտ ինքս
րագոյնն նստուցանել
զինեան։ *Եւ որ՝ որ քան
ոչ յոյլ ինչ հաճասանել
առ ածականին գիր՝ զայ
առիկ պիտոյէ առնուլ. և
լուծիչ զանց առնել.
խոկ թէ պարտ է նշանա
կել խորհրդով հոգե
գեալ ի ճշմարտութիւն,
առեմք թէ բոլորիցս ա
րարչագործն՝ առեղծ
մարդ յերկրէ. այսինքն
զմարմինն՝ կենդանացու
գեալ զնա հոգւով կեն
դանեաւ և ի մահանալեաւ
ըստորում օրինակի ինքն
գիտէ, ամ բարւոյ իմիք
փափագումն և գիտու
թիւ էարկ, բնաւորապէս
ինոա։ *Քանզի զայս վար
կանիմ յայտնեալ զառա
գեալն ի ձեռն երանե
լի աւետարանչին Յով
հաննու։ *Եւ ոչ լսան
ձըշմարիտ, որ լուսաւո

գին՝ փոխեցաւ ի բնու-
թէ մարդկայնոյ. և համ
եղեւ միտ. Քրիստոս ի վեր
է քան զփոփոխումն հո
գին։ *Իսկ եթէ ասացե
ոք զդէւ և զայ փոփոխման
լինիլ հոգւոյ համ միտս,
որ է անհնարին, և զայնէ
անդէնն տեսանել. Քրիստ զի
եթէ ի հոգւոյ մարդոյեր
եղեալ ածայինն հոգւոյ,
միացեալեր արդեօք հո
գին և միտն անընդու-
նակ մեղաց։ *Իսկ եթէ
անկասկած ընդ մեղաւք ի հո
գւոյ մարդկայինն փոխա
դրեաւն ածայինն հոգին՝
կրկին խոստումն բերի
առ ի մեզ Քրիստոս, Քրիստ
զի նախ փոփոխումն կրե
ցաւ յոր ինչ ոչ էր. և ա
պա առ այսքիւք և մե
ղաց ընդունակ ասեմք
լինիլ զնա։ *Պատրեմն
անձնասպանեցաւ Քրիստոս
նմին՝ անձառելեաւ զօրու
թեն այ, և նմանութեն
նոր նա եղեւ ըստ որում
բնաւորեցաւ զոլ բարի
զի Աստ

ըստ որում բարի Աստուած
բնաւորեցեն լինիլ կենդա
դանին։ *Այս զի պի
տոյէր, ոչ բանական զոլ
միայն. և պատեհաբար
ունելով ի բարեգործու
թիւ Աստուածութեն. այլ
և հոգւոյն որքայ ընդու
նակ լինիլ, զի պայծառա
գոյնս ունիցի զածայ
նոյն բնութեն ներկայա
գրութիւն լինելոյ, փչեաց
ի նա շունչ կենդանու
թեն։ *Եւ ասէ որ ի ձեռն
որդւոյ բանական ստաց
ուածն բաշխեալ հոգի.
և ևս պայծառացեալ զնա ի
վերինն տեսակ. այսինքն
յածայինն. քան զի ոչ
ի հոգի մարդոյ փչեալն
ինչ եղև հոգի. այլ և
ոչ ի միտս ոգւոյ վարկանին
ունիք է տեսանել յայս
մանէ։ *Քանզի նախ
որ փչեացն ի մանի ած.
իսկ փչեալն ինչ ամ
իրօք ի մանի իւրն,
այսինքն էուեն իւրոյ.
ապա զի որդ որ յայ հո

սրբովք առաքելովքն վերատին և ի նախկինն կազմուԹիւն ուխտել մեզ ընդ բովանդակ.

Ի ՍԿԻԶԲԱՆ ԱՒԵՏԱՐԱՆԻՆ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ.

Ի ԲԱՆԻՍ ԱՌԱՋԻՆ.

ԵԹԷ այլք ըստ պատկերին և այլ ըստ նմանուԹեան, եԹէ նոյն, քզի ասեն Թէ զբստ պատկերին առաք անդէնն յբս տացանին. իսկ ըստ նմանուԹեն պահի մեզ ի հանդերձել յաւիտեանան. վասն գրելոյ ասէ՝ յոր ժամ՝ քո երեւեցի նման նմա եղիցուք. *Ի՞նչ դրձել ասէ արասցուք մարդ ըստ պատկերի մեր ըստ նմանուԹեան. և յետ մարդոյն արարչա գործուԹեն ասաց, Թէ արար ած զմարդն՝ ըստ պատկերի իւրում արար զնա, և լուեաց առատանօր զբստ նմանուԹեն. զի ցուցցէ ասէ՝ չև և ըն

Ի ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ.

Ի ԲԱՆԻՍ ԱՌԱՋԻՆ.

ևարդար՝ և առաքինու ԹեաՆ ամի ընդունակ. *Ի՞նչ արբեցաւ հաղորդեցուցեալ ածոյնոյ հոգւոյն. զոր և՝ բաց ընկէց վՆ մեղացն. քանզի ասէ ուրեմն ած. ոչ մը նասցէ հոգի իմ՝ ի մորդ կանդ վՆ լինելոյ գոյ մարմնոյ. այսինքն մի այն խորհիլ զմարմնոյն. *Ասաց վՆ զի չձեցաւ ած և՝ հայր՝ վերատին նորոգել զամ՝ քիւ. այս ինքն յառաջինն հանել, և զհանացեան և զհեռացեան՝ ի միջոց զհոգին սբ՝ անդրէնն ի մեզ դարձուցանել, փչեաց ի նա առաքեալն ասելով, ա ռեք հոգի սբ. *Ման զի նորոգումն առաջնոյ պարգևին այնորիկ, և ամեցելոյ մեզ փչմանն՝ եղև որ քիւ վերատին կերպացուցեալ զմեզ ի սրբուԹին առաջին. և համբառնալ ըզմարդոյս բնուԹիւ յոր ի սկզբանէն,

փոխանակ եղև մարդոյս
քնութիւնէ, ոչ ի չարութենէ
ի բարութիւն, այլ ի բա
րոյ ի չարութիւն, արդ՝
նախ ընդ այնու ենթա
կայիլ պարտէ՝ զոր Աս
ղեալն փոխեցաւ։
* Վանդիլ սերմանեցաւ
ի մարդոյն Հոգի ի նախ
կին կազմութենէն ամբա
րոյ փափագումն, և յո
ժարութիւն և գիտութիւն.
զոր երանելի առաքեալն
ասելով՝ զի Հեթանոսք
որք զօրէնս ոչ ունին՝
բնութեամբ զօրինացն
առնեն, նոքա՛ որք զօրէնս
ոչ ունին՝ ինքեանց են օ
րէնք՝ որք ցուցանեն ըզ
դործս օրինացդ՝ գրեալ
ի խիրտս խղճից։ Վկայու
թիւ մտաց խրատանց։ Ասէ
թէ և Հեթանոսաց որոց
արտաքոյ օրինացն՝ բնու
թի՛ւ գիտել զօրէնս՝ այս
ինքն զօրինադրին ըզ
գիտութիւն, յայտնի՛ եղև
ցի ամ ուրեք այնու Հե

կալեալ մեր զայս այլ պա
հի մեղ յառնէն երանելոյն
յայն կեանս։

* Ա ուածուն նորին։ *

Եթէ այլ և այլ ասեն
գոլ զըստ պատկե
րին և զըստ նմանութեն,
ուստեղանեն մեզ զտար
բերութիւնն, քանզի ոչ
եմք մեք՝ զի ոչ ինչ այլ
յայտնէ զըստ պատկե
րին, քայց միայն ըստ
նմանութեն, նոյնպէս և
զըստ նմանութեն ըստ
պատկերին։ * Ասէ զտա
ճած նմանութիւն վիճակե
ցաք ի նախկին կազմու
թեն. և եմք պատկեր այ.
քանզի ընդունակ է ոչ
ասացի իսկ՝ մարդոյս բը
նութի՝ բարութե և ար
դարութե և սրբութե.
և յայսոսիկ զփափագումն
արկեալ ունի յինքեան
առ ի յայ։ * Եւ զայս է
տեսանել յայսմանէ. փո

դուճն և ոչ վերաստեղ
ծուխի մարդոյս բնութ
եղև Քրիստ։ դասեցելոյ
մարմնոյս ի սբ կեանն
հոգւոյն։ Իսկ թէ ասէ
ուրեք սրբազանն դիր։
արար աճ զմարդն ըստ
պատկերի իւրում, և լը
ուեայ զըստ նմանութեն՝
ըզ մասն աճել պիտոյէ՝
եթէ բաւական եղեւ
պատկերին ասելն ոչ ո՛չ
այլ ինչ յայտնելով զըստ
նմանութեն։ քանզի աւե
լորդ է ասելն եթէ այս
մեզ պիտի ի հանդերձելն
յաւիտեան։ * Քանզի
ասացեալ այ եթէ արաս
ցուք մարդ ըստ պատկե
րի մերում և ըստ նմանու
թեա։ ոչ է որ ասել իշ
խեացէ եթէ եղև ըստ
պատկերի, այլ ոչ ըստ նը
մանութե։ իսկ նման է
ղիցուք քի՝ ըստ անապա
հանութե։ և անդր լինել
լոյ քան զմահ։ * Ա։ յո
սակայն և ըստ փառացն
զոր նա ինքն շնորհեաց

ասե՝ եթէ արդարև՝ և՛ի
բարի եղև ի սկզբանն
մարդոյս բնութ։ և յայս
ածաւ առ ի յայ, ըզնո
րայն զդեննլով զկերպա
րան։ և զբարուքեն պատ
կեր։ * Քանզի էր սբ
առաջինն կենայ մարդոյն
ժամանակ։ զի ի ներքս
մտեալ մեղացն՝ առ ածծ
նանութեն նկարագրու
թիքն՝ ոչ և ս պայծառմը
նացին ի մեզ։ իսկ վ՛ ո՞ զի
եղև մարդ միածինն այ
բանն՝ սբ դարձել եղև
մարդոյս բնութ։ վերըս
տին կերպացեալ առ նա՝
ի ձեռն սրբութե և ար
դարութե։ * Ա։ յոպէս
ուրեմն ասէ ամէն իմաս
տն Պօղոս։ եթէ մեք
ամենեքեան բացաւ երե
սօք զփառան ա՛ն կերև
ընդ հայելի տեսանելով։
ի նոյն պատկեր փոխա
կերպիմք փառ՛ց ի փառս
որպէս ևս տեառն հոգւոյ։
* Իսկ ծեր հոգինէ։
* Ա։ պա՛ ուրեմն նորո

Սբ. Կիւրեղ
լեառնն փայլատակեալ։

✻ · ☧ · ✻ Իրէնէոս ։ ✻

Զի ոչ եմք պատկեր
այլ · այլ պատկեր
պատկերի · քանզի որդի
Աբաանն այլ և Հօր՝ պատ
կեր նորա է։ ✻ Ասէ մարդ
ոչ նախատպին պատկեր
այլ պատկերին · այսինքն
որդւոյ ։ ✻ Իբր զի լինիլ
մեզ պատկեր պատկերի ·
զի իցէ մարդն ըստ պատ
կերի այլ և Հօր · այսինքն
Խպատկեր որդւոյ · որ է
պատկեր պատկերի ։

✻ Ածումն Նոյին ։ ✻

Կան զամ տեսակ է
բնութիւն մարդկան՝
անդրէն ածային և հատա
գոյ երկրորդութիւնն ։
քայց հատատալ պարտ է
եթէ Հայր յորդւոյէ,
և որդի ի Հօր · և ոգի է
տես զորդի ի տեսս Հայր ։
Ձէ երևի

Ածումն

մեզ քանզի գրեալ գար
ձեալ առաքելն Պօղոս ·
թէ մեռարուք և կեանքն
ձեր ծածկեալեն ընդ ընդ
առաձ · իսկ յորժամ քրի
յոսեան կեանքն ձեր՝
յանժամ և դուք ընդ նը
մին յայտնեսջիք փառօք ։
✻ Ասէ երբեմն դարձեալ՝
նորոգեսցի մարմին տա
րութեան մերոյ · կերպա
րանակից լինիլ մարմնոյ
փառաց նրբ զի և այժմ
ոչ եմք արտաքոյ ի դրոյ
ըստ նմանուհե նրբ · եթէ
ձչմարտութիւն ոմն ի մեզ
կերպացեալ Հոգւովն ։
✻ Կրեալ գարձեալ գա
ռաձացոյն Պօղոս · որ
դեակիք իմ զորս դրձեալ
վերստին երկնեմ մինչև
նկարեսցի քրիստոս ի ձեզ
քանզի յորժամ զմեզ ին
քեանս հաւատարիմս և
սքս պահեսցուք · յայն
ժամ քրիստոս ի մեզ երևի կեր
պացեալ · և ի մերս խոր
հուրդս՝ զնա նկարա
գրութիւն ըստ ի մանա

որ ՚ի Տայր և յորդի և ՚ի
սա Հոգին։ *Կանգղ
դրէ սաճպինն մովսէս։
Լասասց սաճ, արասցուք
մարդ ըստ պատկերի մե
րում և ըստ նմանութե.
և մերում ոչ ջնիոյ դի
մաց ունի զ յայտնութիւն.
վասն երիւք անձնաւո
րութեք զպոյն սաճպինոյ
Լանաճառելոյ բնութեն
լոման։ *Հելոյրդ է ու
րեմն Տարցաքնին լինիլ
և նրբայել և ասել եթէ
ոչ եմք այ պատկեր նա
խատրպին. այլ այ պատ
կերին և բաւական է
Տաւատալ պարզութե՝
եթէ ըստ սաճպինոյն պատ
կերի եղալք զոր առ սաճ
առեալք կերպանալ բնա
ւորապես։ *Նակ թէ պի
տոյ ինչէ և ոչ անհաւա
նելի ասել՝ կարևոր էր
զմեզ Տանդերձեալ որ
դիս անհանել այ ըստ պատ
կերի որդոյն լինիլ յա
ւէտ. զի մեզ վայելեցէ
երրորդութեն նկարա
ձիզ գրու

երևի որդի ՚ի Տամադոյ
Տոգւոյն, քզի գրեալէ
թէ որ Տոգի՚նէ։ *Նակ
ուրանօր բնաւին էու
թեն նոյնութենէ, անդ
ամ իրօք ոչ ինչէ այլա
նման. այլ զոր ինչ գոն
իմանաս զՏայր՝ նոյն է
և որդի. բայ միայն ՚ի գո
լոյ Տայր. և զոր ինչ Տա
մարիցիս գոլ զորդի՝ նոյն
է և Տոգին. բայ միայն
՚ի գոլոյն որդի. քանզի
ենթակայեցաւ յանւա
նեցելոյն իւրաքանչիւր
ոք առանձնաւորապես
գոյ. և է ճշմարտաբար
որ ինչ գոն ասին։ *Նակ
թէ յամ որ ինչ և իցէ
նմանութենէ սրբոյ երրոր
դութեն անվրէպ նմա
նութենէ՝ ապա թէ եղև
ըստ պատկերի որդոյ
մարդն, եւայսպէս ըստ պատ
կերի այ է, քանզի ըս
որ նոյնութենէ Տամադոյ
երրորդութեն նկարդոյ
թենէ՝ փայլատակին ոչ միոյ
էութենէ ըստ բնութեն՝

Սրբոյն Կիւրղի

և ի բաց մերկանալ զպականութիւն, յայտ է զի ընդ նմին ընդ ապականութեամբն ի բաց ընկենումք և զոր ինքն մայն են ախտք. և այսպէս քիկեն ամենայն ցանկութիւնք մարմնականք։

*Եւ փոխակերպեմք ապա ի սուրբ և ի հոգևորականս կեանս. հետևեցուցանելով մեզ զհաստատութիւն յայսոսիկ աստիճանից փրկչին մերոյ Քրիստոսի. զոր այժմ զառ հաճատէեայ հոգւոյն ունելով՝ սրբը բանիւս կենդանի վարիմք. զի՞նչ եղիցուք առեալ զլուծմանն։ *Իսկ ուր լրումն հոգւոյն՝ անդ ամ իրօք և զգուշութիւն մըտաց ևարտի. հաստատութիւն սեռոյն ի բարութիւն՝ և յըստակ աճառեսուն։ *Ապա ուրեմն եղիցուք վէճդ՝ինք ի բաց մերկացեալ զձե զապա

Ա՛ստուածոյ գրութիւնն։

*Ե. *Խնդիր։ *

Թէ ի հանդերձեալ լուսն հաստատուն զնարհրդականն ունելով հոգի. և ի ձեռն այսր բիկ ի գիտութենէ ձգ անքաւ գոյով աճէ։ *Իսկ այլ թէ աճումն ընդունի ասեն ոգի, և եղծումն. յայս մանէ և մահ. և վերստին կենաց։

Ա՛ստուածն նորին։ *

Որք զայսոսիկ զմտաւ ածեն անգիտանալ, նմանեցին տըմեցելոյն շնորհի մարդոյս բնու թեան յետ ի մեռելոյն յարութեանն. քանզի թէ պարտէ ապականացեալս այսորիկ ըզգեն նուլ զանապականութիւն

զապականուածի՝ և հոգևո
որական ունելով զմար
մինս. այսինքն միայն հայ
ելով յոբս հոգւոյն՝ և
խռովութիւն ընկուցանող
զմեզ՝ ի չարութիւն ոչ ե՞
ղեցի։ *Ա. յս քան ունե
լով զմեզ արդարադարձին
յոբս իւրոյն կամաց հո
գւով սրբով. ոչ զա՞ն
հրեշտակս այսպիսի ինչ
ասաց ևս՞. եթե՝ ի յա
րութենէն ոչ կանայս առ
նեն՝ և ոչ արանց լի
նին. այլ են որպէս հրեշ
տակս այ յերկինս։

Ա՛ Ն՛ Տ Ի Ն։

Ա՛՛ ՚ն էր ադամա՛
մեռեալք հայրե
նի պարտաւորեմբ պատ
ժոց. և նորա՛ յանցանաց
ե՛ իւրաքանչիւր ոք պար
տապան։ *Ո՛ւր քի՛ն կեն
դանացեալ իմն հայր, և
հոգւով սրբով մկրտեալ
՚ի նախահօրն պարտեաց
և յիւրոցն յանցանաց.

*Ա՛ ռաքելոյ։

ոչ ՚ի՞ղորդեցոյց զնս մեզ
րութենէն զծնեալս, և ոչ
օգտեցոյց զնս ՚ի նա ար
դարութենէն ընտրե՛. որ
և գերազօրն է ՚ի վե՛ մ
ղաց։

Ա՛ ռաքեալն նորին։

Ո՛՛՚ հանել պարտէ թե զի
սրդ նախահայրն ա
դամ առաքեաց ՚ի մեզ
զեկեալն ՚ի վե՛ նր վասն
յանցանաց պատիժ. ք
զի լըճա՛ թե հողեիր,
և ՚ի հո՛ղ դարձիր. և ա՛
պականացու յանապակա
նութե՛ եղև. և ներքոյ
անկա՛ մահու կապնաց։
*Ա՛ յս վասն զի յայս ան
կեալ՝ որդիս ծնանե՛. և
՚ինմանէ եղեալ՝ ա՛ն
յապականացուե՛՝ ապա
կանացո՛ք եղեաք։ այս
պէս եմք ադամայ անի
ծիցն ժառանգորդք։
*Հանգի՛ ոչ ա՛մ իրօք
ա՛ն ընդ նմա ըստունգա
նեալք աճա՛յնպէս պատ
ձա՛ր հիւրա

Աբբոյ Աբբէ, պահանուքիւն ևմանիւ։ * Այնպէս և ամենայն ցուցիր սեռականադոյն փրկուքիւն քոյ։ զանազի ի բաց մերկացաւ մարդկայինս բնութիւն նուաճ զոր ի վէր նիզ եկեալն մահ. վասն լինել ոյժ ապականացու առա ջին մարդոյն։ * Ոյժ իբրա քանչիւր ուրուք մեր հայցն թէպէտ և սրբեցաւ հոգւովն սրբով. և ընկալաւ յանցանացն զիղոքն՝ ոչ առաքեաց ի մեզ զպարգևն. քան զի մի է որ ամենայն սըրբէ և արդարացուցանէ և վերստին դարձուցանէ յանապականութիւն որ մեր յաքս և յամենեսեան հաճասարապէս նուաճ, և առ ինքեան գայ պարգևն։ * Այդ ոյժ մի զացն Թողութիւն, և այլ մանր լուծումն, և իբրա քանչիւր ոք զիւրոյն յանցանց շահի զիղոքն քիւն՝ հոգւովն սրբով.

Հիրանի, զոր նայն ընկալ զաւ պատուիրեաց, այլ ոչ և առացի իսկ մահկանացու եղեալ յորս ի նմանէ զանական առաքեաց զանէնան։ քանզի մահիկա նացու ի եղաք ի մահ ցուէ։ * Ոյժ որ մեր յաքս եղեալ երկրորդ աշխարհ երկրորդ սկիզբն ազգիս մերոյ յեռ առաջ նոյն՝ վերստին կերպա ցոյց զմեզ յանապականու թիւ. Տեաղ ի մահ իւրով մարմնովն՝ խափանեաց զնա, և լուծաւ առաջնոյ անիծիցն՝ զօրութիւն նո վաւ։ * Ո՛ն այնորիկ աշ սէ ամենիմաստն պօղոս. Թէ որպէս մարդով մահ՝ նոյնպէս և մարդով յա րութիւն կենաց. և դար ձեալ ոչ ադամն ամե նեքին մեռանին, նոյն պէս և քրիստ ամենեքեան կենդանացին։ ապա ու րեմն ընդ հանուր և սե ռականադոյն պատիժ վնաս ադամայ յանցանացն՝ ա

Ա՛յլ հասարակ ամենեք քան վճարիք՝ իակզա նէն եկելոյ՝ ի վերայ մեր պատժոցն, զմահ՝ անէն ասեմ ընթացելոյ յամենեսին ըստ նմանութեան առաջնոյ անկեցելոյն՝ ի մահ։ *Ա՛յսո այսորիկ ամենիմաստն Պօղոս ասէ. Թէ Քաղաքօրեաց մահ յաղագս մինչև՝ ի մովսես՝ և՝ իվը էր անցոյ ցեղոյն ըստ նմանութեան յանցաճառոյն ադամայ. քան զի մինչև ցօրէնսն կալաւ մահու պատիժ. քանզի՝ քէ ապա փալոյկ նեցելոյ՝ եմուտ արդա րացուցիչ շնորհ. և՝ ի բաց վարեաց զմերոյ ըզ մարմնոց զապականու-

Ա՛թէ եղիւ յարութիւն անդէն զոր ետես եւ զհևիլել մարգարէ, յոր ժամ մերձեցաւ ոսկրատ ոսկր, և յօդ առ յօդ. և

Սրբոյն Ա՛ւրէի. մարմին և՝ մարթ և՝ շունչ. և՝ եղիւ յարու թիւն անբաւ բազմութեն, և՝ թէ պատկեր հինդեր ձելոյն՝ հանրականի յա րութենն որ լինելոյն է՝ եղոյց մեզ ածայինն գիր աեսուք մարմնականաւ։

Ո՛ւմեքեան գործան և՝ զոր վա՛յնէ սքնչելեցին գերազանցութեն ըստ կար ծեզք գոլով և՝ անճառա տա լին առ՝ ի յոմանցն թըմե ցեալ. ոչ միայն՝ ի ձեռն պատմութեց ուսանիցէն որք ըստ ժամանակս մար գարէքն սրբոյ հոգւոյն ծագեալ՝ ինոսա զիւրա քանչիւր իրիք գիտու թին, այլ և՝ նոյ երևելին իրօք. զի նախ քանզայնն նոքա՛ հաւատացեալք ա՛ նանդեսցեն այսպէս և՝ այլոց։ *Ա՛րդ՝ խոստա ցեալ բազմիցս ածել զոր անդէն մեռեալ քն՝ իբա

կիս զօրութիւ կենարար
Հոգւոյն Աիւ զամենից
սեան յարուցանիւ ըզմե
ռեալս ամ և հայր։
*Հայց վասն զի չևաս ել
զեալ յարուցի մեռելոց.
այլ եղիցի ի ժամանակս՝
հաւատարմացուսցէ դրե
լոյն ասէն ի մտաւոս պօ
ղոս. եթէ ի հաւատս նա
հակոճեցան հինոս և
աղէքսանդրոս՝ ասելով
զյարուցիւն մեռելոց որ
դէն եղեալ։ *Իսկ եթէ
որ գայսն կրէ հաւատ
ծուլիւն՝ ի հաւատսն կը
ըէ, եղիցի եթէ զյարու
թիւն զօրութիւն ոչ սեպու
թիւ մարդկականաւ է
սես պիտակապէս երա
նելի մարգարէն Դաւիթ
կիսէլ։

Ա

յր ոմն էր մեծա
տուն, և ուրախա
նայր Տանապազ։

բիլօն՝ դարձուցանել
յերուսաղէմ. և ոչ ու
րեք ամ իրաք զոր ի յերկ
բիս. այլ զոր ի վերոյ ի
յերկինսն լսացեն յայտ
նապէս եղոյց մըրբկին
զյարութիւն, և զի ոչ
օրինակաւ լինիցի ընդ
ժամանակս. զոր Աածայ
ինն Աւաւթի յառաջա
գոյն գոչէր ասելով յա
դագս մեր, այսինքն վա
մարդոյ, զարձուցա
նես վերուստ զինոյնէ
և խռովեսցին և ի հոգս
իբրեանց զարձցին։ ա
ռաքեա զՀոգի քո և ստա
նան զնս, և նորոգես զե
րեսս երկրի։ *Հանգի
գիեալք առ աղամա
վս յանցանացն ի բաց
զարձելք եղեալ առ ի
յոյ, և վս այսր պատճա
ռի աղաչէ յինքեանցն
Հոգ զարձաք ընդ անի
ծիլք եղեալ, քանզի
ասաց արարչագործն՝ Հոգ
երր և ի Հոգ զարձիս,
այլ ի յետին ժամանա

մեծատանն Հաղարարե
ասացեալ առ ՚ի՛ք է. և է
բանս ոմն եբրայեցւոցն
պատմեին ոմանք. *Կա
զարուս ոմն ըստ ժամանակի
սըն ընդ այնոսիկ յերու-
սաղէմ գ յետին ախտա
ցեալ աղքատութեամբ և
հիւանդութեամբ. զոր և յի
շեալ ՚ն՝ որպէս առակ
առեալ զնա և յայտնա
դոյն ՚ի ցուցումն ասացե
լոյն. Աբդ՝ ելեալ յերկ
նից եկեալ քէ. ո՛չ գոր
ծոցդ ատելագործ հետև
եաց ոմանց. այլ ոմն ա
ռակ պատկերի գրեալ,
մեծատունն ՚ի փափկութե
ան գթասէր. ևանկնին
՚ի հիւանդութե. *Ո՞վ ի
գիտացեն որք ՚ի յերկրիս
ունին զմեծութի՛ ոմն զի
ո՛չ կամիցին լինել քաղ
ցունք և բարւոք հաղոր
դեցցին և ձեռն կա
լաք, և անանկաց կա
րեաց ինամակալ լինել
՚ի չարաչար և յանփախե
լին անկ ցին ՚ի պատիժ.

Զդատաստանն լինիլ
ասէ յետ յարու
ցեն ՚ի մեռելոց ամ ուրեք
ածայինն գէր. յարուցի
ո՛չ եղիցի եթէ ո՛չ դար
ձեալ յերկինից եկեացե
քիս փառօք Տ՛ր՝ ընդ սըր
բոցն Տրեշտից. *Ա՛յս
պէս և ամենիմաստն Պո
ղոս ասէ. թէ ինքն Տ՛ր
Տրամանաւ՚ի ձայն Տրեշ
տակապետին և՚ի փող ՚այ
՚ի՛ջանէ յերկնից, և մե
ռեալք ՚ի քի՛ն՝ յարիցեն
անպկանք. Աբդ՝ և ես
իջեալ ՚ի վերուստ ամենե
ցունց դատ՚արին և ո՛չ մե
ռելոց եղիւ յարուցի՛ արդ
զի պարդ է ո՛չ անհնա
տալն ածել զմտաւ եթէ
արդեն եղիւ ոմանց կա
առացութեամ կամ չարեաց
գործոց, կամ բարեաց,
*Աբդ է առակի օրինա
կաւ ձևացեալ որ ՚ի վե

Սրբոյն Կիւրեղի.

Ճ՚ա. *Խնդիրն.*

Զթէ բղաւրիցս ածէ զի զեալս և զգործեալս կարօղ է ոչ գոյս առնել երբեմն ըստ այնմ թէ ոչ տկարանայ առ՚ի չայ ամբան. քանզի ոչ ասեմք ոյ ոչ եղեալ, այլ և ոչ լինիլ զնկիզեն. ոյ թէ մինչ զպտուղն կարօղ է կայս առնել յորովանէ մեր իւրոյ. զի մի՛ եղիցի երբեմն պտուղին պտուղ կեալ. զի առ՚ի մարդկա նէ անչնարինքն հնարա հարք յաստուածոյ են.

Ա՚ ածմունդ.

Ա. *Խնդիրն.*

Զթէ հառ մարգարէն ոսկ կին պտուղիկ և եղէն զաճակ՚ի նման. արդեամբ՝ եթէ մարգարէական.

Ճ. *Խնդիրն.*

Զթէ մեզ իսեդեկ ոչ մարդեր պարզաբար և ոչ հոգի.

Յաղագս այսոցիկ գըլ խոց՝ երկայնագոյն լի ցի մեզ բան. յորժամ գրեսցուք՚ի մարգարէն ասէ. և՚ի գիրսն յոր յաղագս լինելոցն բազում՚քննութիւն գտա նի յաղագս մելքիսեդե կի. *Ա՚ պարտ երկիւղ զածութիւն գիրսն ընթեռ նուլ, և անտի առնուլ զասացելոյն՝ իվե իւրա քանչիւր ուրուք միտս,

Ա՚ ածմունդ նորին.

Ա՚. *Խնդիրն.*

Զխնդրել պարտ մեզ զզորութիւնն այ եթէ մեծ և անքննելի է յոր ժամ եղեալն ոչ լինի. աննման ածայնոյն փա ռաց. քանզի ոչ վա զամ՚ինչ կարելոյն՝ զանտեղի

Ա ածմունդ

ինչ գործս առնուլ ՚ի նմա։ * Օ՜ի զմտաբ աշ
ծեալք թէ անտեսչի է աշ
սելք թէ կարօղ ածս առ
նել չինչն ոչ գոլ ածս,
և թէ կարօղ առնել
չինչն մեղայ ընդառնակ։
և կարօղ առնել չինչն
ոչ գոլ բարի կամ կեանս
կամ արդար։ * Ընդ
պարտ է ՚ի բաց հրաժա
րիլ ամ իրօք յայսպիս
եացս անտեղի հոգմանց։
* Ա՜ն էր ոչ կարէ ածք
զգունելին առնել ոչ պոտ
նըկեալ։ զի ոչ կարէ սը
տութիւն զչմարտութիւնն
առնել, և այս ոչ տկա
րութիւն մեղադրութիւն,
այլ բնութիւն ցուցանի,
ոչ առնելով յանձն կը
րել ինչ՝ որ չէ՝ նման վայ
ելուչ։ քանզի օտար է
այ տութիւն ամենևին.
զի սուտ է զպառնիլին առ
նել ոչ պառնըկեալ եր
բեմն։ * Ասյց պարտ է
ոչ աստղի այսպիսեացս
անձև հարցմանց՝ և բա

զում անտեղութիւն առ
ղաց՝ և ոչ ըսկիզբն առ
նել։ այսքիւ և ոչ ընդ
դրուլ պարտէին լինիլ։
* Ասյց վ՜որոյ քոյ եր
կիւղածութիւդ առ ան
ձին ընթերցել՝ բարւոք
ունելով զմտածութիւս,
տեսանել ՚իւր իւրաքան
չիւր գլխոց որպէս է հա
ճաստել, զմտաւ ածեալ
սահմանեցի։

* Տէառն Սրբոյ Աւետ
արանին * Աշէն
առգրոյց։ Աշ բարեպաշտ
Մատաթեայն Մելոդոսիոս.
Յաշգս Տ՚ի Սրբոյ
* Ը ամին։ *

* Վալախ. Իմն։ *

ԱՍՏՈՒԱԾԱՇՆՉԱՆ

սրբազանն գիր.
ՀՀ ըսկիզբն ՚ի
մատուռն երկիւղ ան։
* Ասկ խմատութիւն որ
առ ՚ի յոյ՝ զի՞նչ արդեօք
ՁՔ եղի

եղիցի Տէ՛ր սաստարակիչ նո-
կամ զի մի՛ դէզ ոչ մեծ և
արժանի ըստանալոյ քա-
րի ինչ · որ և արմատ ու-
նիցի զերկիւղն այ, և ի
քաղցր և ի բաղմաբաղ
ձիկն եղիցէ յանգուժն։
*Յանգղի գրեալ է, Թէ
երկիւղ ան՝ ի կեանս
առն, երկիւղ ան՝ փառք
և պատիւ, երկիւղ ան՝
զըմարճութիւն սրտի, և
տացէ ուրախութիւն և խընդ-
րութիւն երկայնաւորս։
*Ոչ յոյսի կայնին օրհ
նեալք քո ժողովիգագա
թըն՝ Յիսուսեր Մեծագո
ւոր Մեհեդոսիոս · որ
զերկիւղն այ յանձինդ
շահեմարանս՝ ոչ անկած
տէ, ես և արբազանս ամբա
րեալ գանձս։ *Այս այն
քան նկրտեալ ընդ քոյոյ
ծնողաց փառաւորութիւն,
ոչ զի ոչինչ տեսանել
որ ոչէ քո։ քանզի զգե
լադոյնն ասել Թողիցէ
առ այժմ և այսմիկ դար
ձեալ զձեզ պատկեցից։

*Ոչ ի գրեալ է՝ պար
ծանք որդւոց Հարք նո՛ր,
որոց դուք պատկերք ար
ժանիք տեսուչն · և ոչ
՝ի գծագրէ՝ ըստոյգ և
մշտերև և յարամնաց ու
նելով զպայծառութիւդ,
զի յոլովակի որ քան ինչ
ըստ այսմ կենցաղոյ՝ ա
րիութիւք զբարեվարս
անձինս Մեծագործոց
զարդարել։ *Չէ մանաւ
անդ Լայոլվքն որ՝ ի քա
բարեպաշտութիւք՝ Հաս
տատութիւնն Հաւատոց,
և սերտութիւնք բարեգոր
ծութիւն, և անշարժութիւն
արդարութիւն. զորս և յամ
ուրեք արարեալ բանիւ
և ըզքանչացմամբ՝ պայ
ծառ և բազմատեսակ ըղ
խրեց բրեկեցիկ գեղեց
կութիւն երևեցուցեալ
Որ և բարեփորձ եղեալ
զինուցդ ձերոց յամ
ուրեք, և թշնամեաց դըր
խոց չարաչար և անտանե
լի շարժեալ երկիւղ ան
կանին ՝ի ծուռնկ ամե
ձեալ ըզնք այնք՝

պականութիւնէ զմարմնոյս
բնութիւնէ, քանզի տիարա
ցաւ մահ նուաճ, քէզ
անձնարին էր յաղթիլ ի
նմանէ կենացն մրմնոյ.
Այսպէս ըստ մարդ
մնոյ մահ նոր եղև մեզ
փրկութիւնէ, քանզի յա
րեաւ ասի անդրանիկ՝
ի մեռելոց ևպատուղ ննջե
ցելոց. ևզայս նորոգեաց
մեզ Ճանապարհ առ ժա
մայն ևի երկնդանի. ևնո
վաճ միայնով ուղեալ
զի ևմեզ Հանդերձ նո
վաճ ևի ձեռն նորա՝ ա
նապականք մնացուք.
*Հանզի որպէս ամէն
իմասան գրէ Պօղոս. ոյզ
ադամաճ ամենեքին մե
ռանին, նոյնպէս ևքրիս
ամենեքեան կենդանաց
ցին. ևոյզ զեցայք ըզ
պատկեր Հողեղինին,
զեցցուք ըզ պատկեր
երկնաւորին. *Լաւ զի
որ ըստ մարմնոյ մահն ա
մենեցուն ևփրկչին մե
ղոյ քէ լուծումն մահու
եղև, ևազատիանութիւնէ
փոխոխումն. ևորոյ ի
յերկրիս փրկութիւն,
*ԵՒասցի ոչ վերստին ևո
չ երկայն քրտամբք ըզ
սրբազանս ևաշճաշունչս
քննելով զգիրս. *Հան
զի յաճախինն աբրահամ
զինն ևզիսայն սիրելին
իւր ղրդի՝ զենուլ Հը
րամայեաւ, այր ի ծերու
թիւ վարեալ. ևոչ ունե
լով յոյս այլոց կարօղ ևի
նել Հայր, այլ եր ծերն
զանց արարեալ զդրմա
սիրութիւնն, ևի իսրնայ
եղոյ յորդին իւր վն այ
կամացն. ևվն զի մերձ
եր ի կրել մանաւկն. քէ
զի ի ձեռն առեալ ըզ
սուրն Հօր՝ ապրեր Հրա
շափառապէս ի ներքս
ընթացեալ խոյին. ևզնր
զենուճն կրեալ. *Ա՜յս
պէս ապրեցաք ևմեք ի
մերոյն՝ վայելուչ ևպրա
մահ ի յինքն առեալ
քի. քանզի զենաւճ յա
ղագս մեր. ևնա չարչա

ոչ ասացի օրինակ ևսիկ
ՀՈՆ ՀԵՆՄԱՆՆ, ՂՐ ԿՐԵՆ
ասեմ՚ք ըն մարմնոյ զնա,
զի մե՚ք եղեցո՚ք ի բաց
արձակեալ. արատքս ըն
կեցեալք ի մահ՚ՀԱՆԵ
և յապականութենէ.
*Ա՚Հա զի ի՚ձեռն քահա
նային վճիռ տատանելոյ
վճռակի կրեաց, վա՚ մեր
զենումն, Հա՚ատարմա
ցուսցե գրելոյին երանե
լի աւետարանչին Յով
Հաննէս. Ժ. ղվեալ
քահանայապետին ևիա
բխեցոյն՝ յատեանն ա
սեն. զի՚նչ արասցո՚ք
զի այս այս բազում՚ նը
շանս առնէ, իսկ մի ոմն
ի՚նոցանէ Կայիափայ որ
էր քահանայապետ տա
րւոյն այնորիկ, ասէ ցը
նա. դո՚ւք ոչ ինչ գիտէ՚ք
և ոչ զմտաւ ածէ՚ք զի
մեռցի այր մի վա՚ր ժողո
վրդեանն, և մի՚ ամ
ազգս կորնչի. *Ա՚ՐԴ
տես թէ զի մրդ ի՚բա
հանայական ձայնէ մն

ՁԺՂ Հան

ըեցաւ վա՚ մեզայ մերոց,
ոչ ասէ մարդաբէն Ե
սայի. և վասն անօրինու
թեց մերոց մատնեցաւ.
և վիրօք նո՚ր բժշկեցաք
մե՚ք. *Ա՚Հա զայս դրձել
մեզ և այլոյլ պատկերաւ
նախադրեաց մովսէս՝ օ
րինադրութի՚ւն այ. Եբր
խորհրդոյն զօրութի՚ն նա
խայայտնել ոչ առակաւ
և բսւածերաւ. *Ա՚ՀԱՆԳԻ
հրամայեց ածել ի մէջ՝
երկուս նախաղ. Հա՚ա
սարս Հասակաւ, և Հա
մատեսակս. և ոչ ըստ միոյ
ի մի՚ք ինձմանն՝ ի միմեանց
. *Ա՚ՀԷՐ անուն միոյն
տէր. իսկ միւսոյն ի բաց
արձակեալ. *Ա՚Հա ապա
վճռակի ի՚ջելոյ ի քահա
նայն ձեռս զնուքն՝ ո
րոյ անուն էր տէր. և ար
ձակելին ի՚ւրեմանէն զե՚ի
բաց արձակելն. այսինքն
զմիւսն՝ որ վասն ի բաց
արձակելոյն ի՚ւրմանէն
անհասն ի բաց արձա
կեալ. *Ա՚ՀԵՐ ի՚նչան

կանան։ * Աստուած՝ը սրբոյ զառակին ոճան ըստ մովսիսի օրինացին, ՚ի չորեքտասաներորդումն ամսոյ առաջնոյ. ըստ եբրայեցւոցն սակս ասեմ. յամենայն նորոյ՝ յորժամ ամենայն ինչ փոթիւր ՚ի վայրկ. առնկէ և բոլոր և ծագղկէ՝ և պղոյզ առ մանէ, այսպէսն ՚իմանալ և վրկական չարչարանացն ժամանակ։ * Ռան զի յարեաւ ՚ի մեռելոց քո՜, կանգնեալ զերկոր մարդոյս բնութի. ոմն ՚ի գեղեցկաճղկի՝ և ՚ինոր բուսուցանել կենաս. որ անապականութե՜ն ասեմ և սրբութե՜, և խոկզբունս բարեպաշտութե՜ ամենայն գնականին. և հրաշալոյ և ՚իլեր քան զօրինս կենացն։ * Ռանզի Թար շամեալ մարդոյս բնութի և մեղօք ապականեալ, վերստին զնացոյս քի՜ անօրինութե՜ն. այժմ ՚ինո՜ ձեռ՜ն ըստ

Տուն վճիռ Տառանի ՚ի վե՜ռ ՚ի, լսե՜ գոլ առաջ վե՜ ամենեցունց փրկու Թեան զմիոյն մեռանիլ։ * Նե՜ Տաճառաւ ՚ռի՜ խորհուրդն և ՚ի ձեռն ուխտարին զենման, քան զի զենին զորոյն որք յիս բայլեն՝ յեգիպտացւոցն ըմբելով աշխարհ՜ն, և յաղթեցին առաւակչին. շաղախելով զարիւնն ՚ի մուտս յարկացն. և ձա շակելին ՚ի մըսոյ նորա։ * Վ՚խատացուք զվխոր հրդեայս զօրու՜ն որ քան ինչէ, և ո՜ւղ այսու ազ պով ապրեցոյց ըստ՜ն զառաջինան. և խորհըս դոյն օրինակ՝ ՚ք զմա՜ն վերդոյնս կատարը զրս նոքօքն կենին, ապա՛ քա նի՜ ինչ լոկ ճշմարտու Թեն զօրու՜թի. * Ռան զի ասէ ուրեմն Ռի՜. ամէն ամէն ասեմ ձեզ. որ ուտէ՛ զմարմին իմ՝, և լմկէ՛ զարիւն իմ՝ ունի՜ զկեանան յա՜ խաեան

Վասն Օ՜ տաճ՜։

Յիշ ձեզ երկիւղած աշ-
անձան իմոյ արեգակն
արդարութե՛, քանզի լոյս
է՝ ոչ մարդկան միայն.
այլ և Հրեշտակից համ բա-
նական ըստացչածոյ.
*Եւ լսանոյ նմանեցու-
ցանել՝ ոչ է անհաւանե-
լի վճռավախի օրէնսն. ոյր
և չափաւոր առնելով ըզ
լոյսն. այսինքն զիմանա-
լին և դերապայծառ ըզ
խորհրդածութիւնն, այլ
ինուազման գոլ հրեշ
տակականին պայծառու-
են, և սրբոյց առաքելոցն
քարոզեալ ոչ հաւասար
ճառագայթիւք. *Ա՜րդ
լսին՝ զօրէնսն ի մանալ՝
ոչ է վայրապար ըստ այմ
ժամանակի, և զենեալ
լիներ գառնն ի չորեք
առանեքորդումաւոր
միայն. ոչ ապաքէն գոլ
լով լերին, թէ կատարմն
օրինացն քո՛ է. զի վա
րեալ լսանի միւնչև ցեր
եքառանեքորդն՝ դա
րձի՛, յաճմանէն. և ի
ձիէ ընդ

Ա՜ Ծ՜Ե՜Ռ՜Ա՜

րոց ամենեցուն կատարել
քի խորհուրդն, և յաւե
ուքս չորեքառանեքորդ
դի. ըստ պարագայից
լսանի, և վասն զի՞նչ
պատճառի՝ կարևորէ ա
մէն։ *Կանգուլ հասեալ
անդէն՝ ի սրբոյ հարցն
ամենք պնշաձեցին երկն
քանս՝ ի մատուցանս ևճըշ
մարիտս։ զի ոչ ասեն՝ ի
չորեքառանեքորդումն
ասուր լսանին երեւի շըր
ջագային լսանի, այսպէս
և՝ ի մեզ կարևոր է լըս
ման՝ ի մանալոյն լսանոյ
եղեալս՝ ի յայնպէս բա
րեպաշտիկ և՝ ի սբեն ոտն
անցեալ. և գոլեմ ըզ
բանն։ *Կանգուլ երեւե
ցուցանել և այլ խնդ ոչ
անհատար՝ ի յօգուտ՝ ի
յաւելուածս չորեքառա
դի զգենուլ գառնն,
քանզի արեգական մանա
նդ է՝ նմանեցուցանել
զնր ուր ըստ քո՛։ * ի
այսպէս ասէ ած և հայր
յաղագս նր. և ծագե

նըշաղուծն դարձի ըսկ
զբան լինի։ * Ո՛ լիզանէ
առ ասպաւ ասկաւ. և
յամենևին ՚ի ապառման
լինիլ Թըւեցեալ. ՚ք զի
կրեալ զոր ըս մարմնոյն
մահ վս՚ մեր ք՚ե. է օրի
նակ ինն առ իւր կատա
րումն օրինականին պաշ
տաման պէտն։ * Ո՛ման
զի իջեալ առ ինձաղուծն
փոյթ ետ յաղքատսն
որոց ք՚ին ա՛անդուխքն
և այս վարկանիմ Թէ է
որ ՚ի ձեռն Սաղմոս եր
գուին ձայնի նախապատ
մեալ յաղագս ք՚ի, ծա
գեսցի յա՛ուրս նո՛ր ար
դարուի, և բազում խա
ղաղի՛ մինչև բարձցի
լուսին։ * Ո՛ման զի բառ
նայ զասորն ծագեալ ՚ի
մեզ ք՚ի. և ա՛անապատնին
քարոզուի՛ն յայտնեալ
զպայծառութի՛ն ՚ի բաց
բարձեալ յա՛էտ օրինա
կանին խրատու լոյս, ոպ
գրովք և օրինակօք. որ
լուսնի նմանեցուցանե

Ա՛ան Ո՛ ա՛ալ։

լիէ, Թէպ տալով զմեծա
գոյնն ձչմարտութի՛ն ձա
ռագայթից ՚իսկ ձըլմը
տուինք ք՚ի և նորայ քն։
ասէ ուրեմն և ամենիմաս
նըն Պօղոս. յորժամ ե
կեսցէ կատարեալն՝ ՚ի
մասնէն խափանեսցի։
* Ո՛ւրդ՝ կատարումն ո՛չ
ըրնասցէ քո՛. և զոր ՚ի սը
նո՛ր կատարեմք ասն յա
ռաջնում ամենան ՚ի չո
րեքտասաներորդում ա
՚նուն, ըստ լուսնի պատ
դայութե՛ն։ * և ըստ այ
նի ըստ եբրայեցւոցն սո
վորութե՛ առաջնին ամիսն,
և գարնանային եղանակ,
յառաջ քան զերկրորդսան
կսկսանդին ապրիլն.
ըստ սոյն ինային ընթա
ցից։ * Ո՛ւրդ՝ պիտոյ՛ առ
անիլ առ ՚ի մէնջ. եթէ
զզորեքտասաներորդ լուս
նին ոչ յերկուշաբաթիս
դըն համարիս ամիս, այլ
՚ի սկսանիլ գարնանային
եղանակին՝ և առաջնոյն
ամսոյ ըս եբրայեցւոցն։

առեալ շարադրեցաք զ-
ինչ հարիւր և տասն ա-
մեայ ժամանակի զթիւն.
նշանակեալ նրբապէս և
ըստուգիւ զլուսնի պա
տուգայութիւն ըստ իւրա
քանչիւր ամի. և զօրն յո
րում մտանեցաւ քո՝ զ-
երեքտասաներորդն ա
սեմ. *Նոյն և զյարուե
նր օրն՝ այսինքն զկիրա
կէն. քանզի յարեաւ ի
մեռելոց ամենեցունց
փրկիչն ի խոր դիշերին
յերեկոյն շաբաթուն՝
այսինքն ի վաղ առաւօ
տուն ի լուսանալ կիրա
կէին՝ ըստ սրբոց աւե
տարանչացն Հաւատոյ.
*Նայց վ-ր զի պիտոյիր
զինն և տասաներեկին շըր
ջապայութիւնն կատա
րեալ դրել շարակար
դութիւ, Հարկաւորա
պէս յառաջնում ձերբա
րեփառ Հիպատոսութեդ.
որ եղև ի Հարիւրորդի
ինն և տասաներորդն ամի
դիոկղետիանոսի՝ յառա
ջի ա

եւթէ ոչ այս պահեսցի
նրբապէս, անկանիմք ի
ժամանակին յորում կը
րեացն քո զըր ինչ ի ա
չին չարչարանն. Ա՞ռդ՝
պահելով զօրն յորում
մտանեցաւ. և մտանեցաւ
ի երեքտասաներորդի
լուսնին՝ յառաջնումն ա
մսեան. և մնամք յարու
թէ նր աւուր. այսինքն
կիրակէին, վ-ր այսորիկ
լուծանեմք յերեկոյի շա
բաթուն զպահն. և առ
նեմք ի խաղիւ կիրակէ
ին, ոչ ի վաղ առաւօ
տուն յարուցեալ քո.
իսկ թէ և ասիցի ի խոր
երեկոյին յարութեանն
դործիլ խորհուրդ. այլ
խոր երեկոյն՝ և առաւ
օան վաղ՝ ի մի և ի նոյն
ընթանան ժամանակ.
*Ա՞ռդ՝ կատարեալ ա
ռաջնոյդ ձերոյ բարե
փառ Հիպատոսութե. յա
մի Հարիւրորդի ինն և
ի տասաներորդի ի դիոկ
ղետիանոսէ՝ յայնմանէ

ՈՒՐԱԽ Ջ ՔԱՀԱՆԱՅԻ

Ջաճ-այնն և զերկ
նահապն քահնայա
դորձեն քարոզելոյ ,
ձայնիւ Հասայեայ հրեա
մայէ՝ ասելով բարերկաց
աճ . եվ իվր լերին բար
ձու աճեսարանիչդ սիո
նի . բարձրացո՛ զօրու-ձի
զբարբառ քո՝ աճեսա
րանիչդ երուսաղէմի .
բարձրացուցէք մի՛ եր
կնչիք . Պարա գու ասեմ
ղրա կարդեալ են՝ի քա
հանայութի , և ողբ ա
մենեցուն փրկչին մե
րոյ քի խօսին խորհուրդ
ո՛չ՝ի վայր ընկենցեալ և
ընդ երկիր քարշել միտս
ունիլ՝ և պղերգանաց
հեաւելոյ . և զանգիտմի
ձի ա՛ս

*Հրանելոյ Տէառն Աւետ
ի Հայիսկոպոսապետին ազէ
առելոյ . առ Բաբելացի Ճա
գահին Հռոդիոն՝ ին Ճա
դոսի Բաբելաց Ճա
գաորին .

Գլուխ . Ի .

ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՑ ԱՇԽԱՐՀԻ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՑ ԱՇԽԱՐՀԻ

ա՛ Ճէդոս էլուսալէմ .
Քազայն եդաք ամօք էր
բիւք . զի Քրիստոս որոց
զկնի նորին Հարիւր և
տասն ամացն , ո՛չ պարա
գայ բերիլ * Բայց զբ
րել միայն վ՚ որոյ ասա
գի ինն և տասներեքիկն
շրջագայ . բոլոր երկիլ
ի կանանն . զի իւրա
քանչիւր կանան ինն
և տասն ամաց շրջ
Քազայուքիւն
ունի .

ամիսփիլ այլ ոչ ի բար
ձուն հանել զինս. և
ոչ ի վե՛ր երին կալով՝
այսպէս զշնորհսն Թե
օրինացն առաւելսն Թե
բարւոք տեսանել փու
Թացեալ՝ և խոսիլ համար
ձակուԹիւ, Թէ և իցեն
որք խորհրդադաժ-քն
կամիցեն լինել խիտաք.
որպէս զերիվարս ամանս
խըստերախս և պնդապա
րանոցս. յաղագս որոց
և Ինքն երանելին Դաւ
Ի՛Ի ասե առ Ա՛Ա. Ի սան
զնս և Ի դնիցե նաՀանգս
ճմլեացես զլկզակս նոց՝
զլուծ մերձեցելոցն առ
քեզ. * Ակ եԹէ որոց
այսպիսեց Ի մտցՀաժոց
են՝ խօսիլ կարեաւրէ,
զնարդ ոչ լցել սիալանք
լռել բանիւ՝ և ոչ մատու
ցանել Ի բարեպաշտ լսե
լիս ձեր յոյս լաւի. որպէս
զԱժակ ինչ քաղցր կեն
դանարար՝ զուրբազանից
գրոց գիտե՛Ի. * Ո՛ր
և յառաջադոյն խօսեալ

մեզ՝ ձայնիւ մարգա
րէին Հայեաց, Տանէք
ձեզ առ ջուր ուրախու
Թե յաղբերացն փրկու
Թե, փրկուԹե աղբերս
գոլ ասեմք զՔրիստոս
բէն՝ յաՀետասրանիչն՝
և զառաքեալսն, որք
ըղր Ի վերուստ յերինից
զնիրկականն բղխեն ըն
աշխարՀի. բաշխելով
նոցՀ Ի հոգւոյն սրբոյ. և
զամենեսեան ըղուս ընդ
երինաՀ՝ այսպէս ուրա
խացուցանեն. * Ակ
այժմ Ի խորս նոցՀ Ի մտցՀ
ածոյն Ի ջուրսն գնիս,
զՇնորհսուԹիւնն գիւա
անոի Տանցուք, քանզի
երկրագործքն Ի վայրե
ւանս շատոտ ծաղկիս ըն
ժամանակի ժողովել և
Ի տաղանդս եղեալ մա
տուցանեն տերանց իւր
եանց. և նոցՀ բարեմըտու
Թէ՛ ընկալեալ՝ ընդ գե
զեցկուՀին զըՀարձանան
ակ մեք որ ըղվարդա
պետական ունիմք պա
ձիք առ

թափուհին։

*Նոյն անվախճան բարե
վարուք զարդարէ՛ զո
ղորմիցս ած՝ յաղագս և առա
ռաքելադոյն պայծառա
նալոյ ի քէ խորհրդոյն։
*Ոստոյզ և անարատ զի
տուն ունելով ի միտս՝
շարադրեցի զբանս, ի
ձեռն ամ մոռածուե ցու
ցանելով. զի ոչ մի՛ է
ած հայր՝ յորմէ ամ.
այսպէս և մի՛ որ յն յն՝
որով ամ. մի՛ ուրեմն ամ
երօք և հոդին նր։ *Նոյն
երկիւս որդիս բաժա
նողաց զմին քէ որդի և
տր, ուղիղ խորհիլ զի
տացեալ՝ ոչ առնում
յանձն, քզի ոչ առեմք
այլ որդի ընակ քան զամ
յաւիտեանս ծնեալն յէ
ուքէն այ և հօր, և այլ
որ ի յեսուին ժամանակս
ծնեալ ի հնոյէ ամոել
ընդ օրինօք. այլ մի և
նոյն, նախ քան զմարմ
նով ժողովումն ի միաբ
որուն ձշմարիտ, և յետ
այնորիկ տակաւին։

Ձ ի գ Կան

տեհութի, ոպ ի վայրկ
յաճախմէ գրոց՝ ոչ
դիւրաթափամ ծաղկանց
մատուցանելմբ տեսուի.
այլ բանս յաւէտ և խոր
հրդածութի։ *Ար ի
ձեռն հոգւոյն անթա
ռամ ունելով զառ ի քէ
բարեպաշտութեն դեղեց
կութի՝ անուշահոտ բու
րելով. և առաւել հարըս
տապէս ըզ նորայն խոր
հուրդ՝ զի գրել. քէ
անուշահոտութի եմք
յած։ *Ոմն՝ եկի զե
կուցանել ըզբանս ձեզ
բարեպաշտից թադու
հեաց. որ է յաղագս ու
ղիղ և անբիծ հաւատոյս.
որ և հաստատի ի մեզ աբ
յիր քէ։ *Զանգի
վայելէ ձեզ մանաւանդ
այսպէս ած այնոց և ած
սիրացդ. հանդերձ
ըզ թիւրութեդ հոգա
կատարէ պարծանաց,
և զոր ի քէ սիրոյն պատ
դնել որ ամէն օրինեալ
գլուոց ձերոյ է պաշտ.

Զի է Զան

Ա-ԹՈՒՔԻՆ

*Վասն որ յայ հօրէ
բան քնաւեք որդին, անձ
նաւոր և մտաւոր մըմին
առեալ իւր՝ ճնաւ ըստ
մարմնոյ՝ ի սրբոյ կուսէն
մարիամայ. և՛ի իմարմին
փոփոխեալ մի՛ լեցի, այլ
առեալ յաւէտ զայն. և
ի գոլոյն ածէ ոչ անփոյթ
արարեալ, քանզի եկաց
մնաց այսպէս բոլորիցս
ար. *Ո այս խորհիլ ու
սաք. քանզի իմաստուն
պատ՝ իրիւք սէգն բանք՝
ածեն զմեզ առ ի պարտ
գոլ որ ինչ սրբաշանից
գըլոց Թըւեցաւ. և
զածային պատուիրանս
Ճշմարտութիւք քննել։

*Նուրբ մտաք անցանել
յաղագս քրի խօսիլ. և
մաքրել զխորհուրդս,
և զամէ բարձրութիւն հպար
տացեալ՝ ի վէր գիտաւէն
այ. գերել զամէ միտս ի
հնազանդութիւն նորա։

*Քանզի խաստովանե
լի գոլով յամենեցունց,
եթէ՝ ի կերպարանս և ի

Ե-ԴՈՒԽԱ

Հաճասարուկ այ հօր ի՛
որ՝ ինամանէ ըմ քնաւէն
բան, ոչ յափշտակու
համարեցաւ զաղն հաւա
սար այ, այլ զինքն ունայ
նացոյց զկերպարանս ծա
ռայի առեալ՝ ի նմանու
թիւն մարդկան եղեալ.
և ձևով գտեալ այլ ըզ
մարդ. խոնարհեցոյց զինքն
և հնազանդեալ մահու
ւան և մահու խաչի.

*Յարիւ ամենայնիւ ար
ւեստաւորուքն՝ քննող
ուհիլ զիաս յոր ինչ ը
ղեցի դիտաւն. բարձրք
ընարեալ զյաղագս նր
դրեցելոցն զօրութիւն.
զի՝ ի նմին ած՝ համան
գամայն և մարդ՝ զնոյն
ինքն գոլ գիտացեալ։

*Ոչ գածն գոլ՝ ոչ ե
դեալ՝ ի բաց. քանզի ան
փոփոխելի է բանին բը
նութիւն, և յոմանսոնե
ւոյ ոչ հրաժարեալ.
քան զի ոչ պատկառեր
իւրովքն նկատմէքք՝ որ
զհամաւորուքն ունայնու

Ձ[illegible]

թէին անօրինաբար վասն մեր կրեաց։ * Արդ՝ պարտ է մեզ նմա եւ աճապարանօք պատճառ վայելուչ տեսա նել. եւ՝ ի մերմէ փոքրա վայելչութենէս ամենեւին ոչ՝ ի բաց վճարիլ վասն մարդկանն. խոչընդոտիլ զայն անօրինութեանն։ * Քանզի ոչ՝ ի ձեզ միայն եղեւ մարդասիրութիւնն, այլ եւ ամենայն տեղեաց. զի ամենայն ոք որ ի Քրիստոս հաւատայ՝ ոչ կորնչի, այլ զկեանս յաւիտենական ընդունի։ * Ասէ՝ յաղագս կանանց, զի ծածկեալ գլուխ ունիցին. եւ ոչ՝ զի ամենայն կին ծածկեալ գլուխ ունիցի. այլ զի ամենայն կին որ ոչ ծածկէ զգլուխ իւր՝ ամաչեցուցանէ զանձն իւր. զի նոյն է եւ եթէ ածիլ իցէ զինքն։ Զի եթէ ոչ ծածկի կին՝ եւ կտրեսցի մազ. եւ եթէ անպատեհ է կնոջ կտրել կամ ածիլ, ծածկեսցի։ Ոչ ընդ այսմ ոչ ինչ ինչ ասի, զի ոչ ծածկեալ գլուխ ունիցի կին. այլ զի ամենայն կին ծածկեալ գլուխ ունիցի։ Զի ոչ ոք ասէ թէ ոչ ծածկի կին՝ եւ կտրեսցի մազ. այլ զի ամենայն կին ծածկեալ գլուխ ունիցի։ Զի ոչ ոք ասէ թէ ոչ ծածկի կին՝ եւ կտրեսցի մազ. այլ զի ամենայն կին ծածկեալ գլուխ ունիցի։

Ա. Կորնթ. Ժ.

Ծուխն՝ ի հանապատէ։ Այ դարձեալ ընդարձակել զկեցուցիչն մեզ եւ զայր յայսմ ճանապարհ. քանզի ի սոյ քան աճեսարան չարաց զօրութիւն բազմաց։ Այդ՝ ի ձա ռին առեալ եղեալ առ ոչ կուսանան պատրաստ տադունիցն քանից, եւ՝ ոչ ինչ դիմաւորիմն յամբար նուն յոլովագոյնս արա րաք յարատեւութեանն։ Ասէ յառաջիկայսն՝ Հա ւատացէք արասցուք զայսոսիկ զի պատ ճառ աճապարանաց մերոց ոչ ասեր իշխանութեա ձերում և զայսոսիկ զի տեսցեւ այնմ ոչ անպիտա նալ, այլ զի երկոքեամբք այժմ ունել՝ ի գիտու թիւն։ Այսոսիկ զայս ինչ բարեպաշ տիկ՝ ի խորհուրդս ձեր մուծեալ։ * Ասէ գիտու թիւն զայս ինչ զոր՝ իւրաքանչիւր ոք մեկնող զինքն՝ դուշնաբանել ըստ կարողութեան։ Ի նախատա

կին անօրինաբար վասն մեր կրեաց։ * Արդ՝ պարտ է մեզ նմա եւ աճապարանօք պատճառ տեսա նել. եւ՝ ի մերմէ փոքրա վայելչութենէս ամենեւին ոչ՝ ի բաց վճարիլ վասն մարդկանն. խոչընդոտիլ զայն անօրինութեանն։ * Քանզի ոչ՝ ի ձեզ միայն եղեւ մարդասիրութիւնն, այլ եւ ամենայն տեղեաց. զի ամենայն ոք որ ի Քրիստոս հաւատայ՝ ոչ կորնչի, այլ զկեանս յաւիտենական ընդունի։ * Ասէ՝ յաղագս կանանց, զի ծածկեալ գլուխ ունիցին. եւ ոչ՝ զի ամենայն կին ծածկեալ գլուխ ունիցի. այլ զի ամենայն կին որ ոչ ծածկէ զգլուխ իւր՝ ամաչեցուցանէ զանձն իւր. զի նոյն է եւ եթէ ածիլ իցէ զինքն։ Զի եթէ ոչ ծածկի կին՝ եւ կտրեսցի մազ. եւ եթէ անպատեհ է կնոջ կտրել կամ ածիլ, ծածկեսցի։ Ոչ ընդ այսմ ոչ ինչ ինչ ասի, զի ոչ ծածկեալ գլուխ ունիցի կին. այլ զի ամենայն կին ծածկեալ գլուխ ունիցի։ Զի ոչ ոք ասէ թէ ոչ ծածկի կին՝ եւ կտրեսցի մազ. այլ զի ամենայն կին ծածկեալ գլուխ ունիցի։ Զի ոչ ոք ասէ թէ ոչ ծածկի կին՝ եւ կտրեսցի մազ. այլ զի ամենայն կին ծածկեալ գլուխ ունիցի։

Ա. Կորնթ. Ժ.

Ծուխն՝ ի հանապատէ։ Այ դարձեալ ընդարձակել զկեցուցիչն մեզ եւ զայր յայսմ ճանապարհ. քանզի ի սոյ քան աճեսարան չարաց զօրութիւն բազմաց։ Այդ՝ ի ձա ռին առեալ եղեալ առ ոչ կուսանան պատրաստ տադունիցն քանից, եւ՝ ոչ ինչ դիմաւորիմն յամբար նուն յոլովագոյնս արա րաք յարատեւութեանն։ Ասէ յառաջիկայսն՝ Հա ւատացէք արասցուք զայսոսիկ զի պատ ճառ աճապարանաց մերոց ոչ ասեր իշխանութեա ձերում և զայսոսիկ զի տեսցեւ այնմ ոչ անպիտա նալ, այլ զի երկոքեամբք այժմ ունել՝ ի գիտու թիւն։ Այսոսիկ զայս ինչ բարեպաշ տիկ՝ ի խորհուրդս ձեր մուծեալ։ * Ասէ գիտու թիւն զայս ինչ զոր՝ իւրաքանչիւր ոք մեկնող զինքն՝ դուշնաբանել ըստ կարողութեան։ Ի նախատա

Ա. Կորնթ. ԺԳ.

Եթէ լեզուս զայլս ազգս եւ զհրեշտակս խօսեցուցանէ, եւ ես զսէրն Աստուծոյ չունիմ, եղէ իբրեւ զպղինձ հնչեցուցանող, կամ զսաղարթ ղօղանջեցուցանող։ Եւ եթէ ունիմ զպարգեւս մարգարէութեան, եւ գիտեմ զամենայն խորհուրդս եւ զամենայն գիտութիւն, եւ եթէ ունիմ զամենայն հաւատս, զի լերինս տեղափոխեցից, եւ զսէրն Աստուծոյ չունիմ, ոչինչ եմ։ Եւ եթէ զամենայն ինչս իմ տացից ի կերակուր աղքատաց, եւ եթէ մարմին իմ մատնեցից, զի այրեցայց, եւ զսէրն Աստուծոյ չունիմ, ոչ օգնի ինձ։ Սէրն Աստուծոյ երկայնմտէ, քաղցրանայ, սէրն Աստուծոյ ոչ նախանձի, ոչ պարծի, ոչ հպարտանայ, ոչ անպատշաճ ինչ առնէ, ոչ խնդրէ զիւրսն, ոչ բարկանայ, ոչ խորհի զչարն, ոչ ուրախանայ ի գործ անիրաւութեան, այլ համակ ուրախանայ ի ճշմարտութեան։ Զամենայն ինչ ծածկէ, զամենայն ինչ հաւատայ, զամենայն ինչ յուսայ, զամենայն ինչ համբերէ։ Սէրն Աստուծոյ ոչ երբէք անկանի, եթէ մարգարէութիւնք են, ի դադար հասցին, եթէ լեզուք են, դադարեսցին, եթէ գիտութիւն է, ի դադար հասցի։ Զի մասամբ գիտեմ, եւ մասամբ մարգարէանամ։ Եւ յորժամ հասցէ կատարեալն, ապա մասնաւորն ի դադար հասցի։ Յորժամ մանուկ էի, իբրեւ մանուկ խորհէի, իբրեւ մանուկ իմանայի, յորժամ եղէ այր, ի դադար հասուցի զմանկականն։ Արդ տեսանեմ զհետ ի հայելւոյ ի նշանակի, ապա երեսաւ առ երես։ Արդ գիտեմ զհետ մասամբ, ապա գիտասցեմ որպէս եւ գիտացեալ եմ։ Արդ մնան հաւատք, յոյս, սէր, այս երիք, բայց մեծ քան զամենեսին սէրն Աստուծոյ։

Ա. Յովհ. Դ.

Սիրելիք, մի ամենայն հոգւոյ հաւատայք, այլ փորձեցէք զհոգիսն եթէ յԱստուծոյ են, զի բազումք մարգարէք սուտք ելին յաշխարհ։ Ասացէք զայս ի հոգւոյն Աստուծոյ, զամենայն հոգի որ խոստովանի զՅիսուս Քրիստոս եկեալ ի մարմնի, յԱստուծոյ է։ Եւ զամենայն հոգի որ ոչ խոստովանի զՅիսուս Քրիստոս եկեալ ի մարմնի, ոչ է յԱստուծոյ։ Եւ զայս է հոգի հակառակ Քրիստոսի, զոր դուք լուարուք եթէ գայ, եւ արդ ի յաշխարհի է։ Դուք յԱստուծոյ էք, որդեակք, եւ յաղթեցէք զնոսա, զի մեծ է որ ի ձեզ քան զորն ի յաշխարհի։ Նոքա յաշխարհէ են, վասն այնորիկ յաշխարհէ խօսին, եւ աշխարհ լսէ զնոսա։ Մեք յԱստուծոյ եմք, որ գիտէ զԱստուած, լսէ մեզ։ Որ ոչ է յԱստուծոյ, ոչ լսէ մեզ։ Սոյնով գիտեմք զհոգի ճշմարտութեան եւ զհոգի մոլորութեան։

Ա. Յովհ. Դ.

Սիրելիք, սիրեսցուք զմիմեանս, զի սէրն յԱստուծոյ է, եւ ամենայն որ սիրէ, յԱստուծոյ ծնեալ է եւ գիտէ զԱստուած։ Որ ոչ սիրէ, ոչ գիտէ զԱստուած, զի Աստուած սէր է։ Սոյնով յայտնեցաւ սէրն Աստուծոյ ի մեզ, զի զմիածին իւր առաքեաց Աստուած յաշխարհ, զի կեցցուք նովաւ։ Ի սմա է սէր, ոչ զի մեք սիրեցաք զԱստուած, այլ զի նա սիրեաց զմեզ, եւ առաքեաց զՈրդի իւր հաշտութիւն վասն մեղաց մերոց։ Սիրելիք, եթէ այսպէս սիրեաց Աստուած զմեզ, եւ մեք պարտ ենք միմեանս սիրել։ ԶԱստուած ոչ ոք երբէք ետես, եթէ սիրեսցուք զմիմեանս, Աստուած ի մեզ բնակի, եւ սէրն Աստուծոյ կատարեալ է ի մեզ։ Սոյնով գիտեմք եթէ ի նմա բնակեմք եւ նա ի մեզ, զի յՈգւոյ իւրմէ ետ մեզ։ Եւ մեք տեսաք եւ վկայեմք, զի Հայր առաքեաց զՈրդի իւր Փրկիչ աշխարհի։ Որ խոստովանի եթէ Յիսուս է Որդի Աստուծոյ, Աստուած ի նմա բնակի, եւ նա յԱստուծոյ։ Եւ մեք գիտացաք եւ հաւատացաք սիրոյ զոր ունի Աստուած ի մեզ։ Աստուած սէր է, եւ որ բնակի ի սիրոյ, Աստուած ի նմա բնակի, եւ նա ի մեզ։ Սոյնով կատարեցաւ սէրն Աստուծոյ ի մեզ, զի յաւուր դատաստանի համարձակ լիցուք, զի որպէս նա է, եւ մեք եմք ի յաշխարհի սոյնս։ Երկիւղ չիք ի սիրոյ, այլ կատարեալ սէր զերկիւղն հալածէ, զի երկիւղ տանջանս ունի, եւ որ երկնչի, ոչ է կատարեալ ի սիրոյ։ Մեք սիրեսցուք զնա, զի նա նախ սիրեաց զմեզ։ Եթէ ոք ասիցէ եթէ սիրեմ զԱստուած, եւ զեղբայր իւր ատիցէ, սուտ է։ Զի որ զեղբայր իւր ոչ սիրէ զոր տեսանէ, զԱստուած զոր ոչ տեսանէ, զիա՞րդ կարէ սիրել։ Եւ զայս պատուէր ունիմք յինքենէ, որ սիրէ զԱստուած, սիրեսցէ եւ զեղբայր իւր։

Ա. Յովհ. Ե.

Ամենայն որ հաւատայ եթէ Յիսուս է Քրիստոս, յԱստուծոյ ծնեալ է, եւ ամենայն որ սիրէ զծնողն, սիրէ եւ զորդի ծնեալ ի նմանէ։ Սոյնով գիտեմք եթէ սիրեմք զորդիս Աստուծոյ, յորժամ զԱստուած սիրեսցուք եւ զպատուիրանս նորա առնիցուք։ Զի սէրն Աստուծոյ է զի զպատուիրանս նորա պահեսցուք, եւ պատուիրանք նորա ոչ ծանրացուցանեն։ Զի ամենայն որ ծնեալ է յԱստուծոյ, յաղթէ աշխարհի, եւ սա է յաղթութիւն որ յաղթեաց աշխարհի, հաւատք մեր։ Ո՞վ է որ յաղթէ աշխարհի, եթէ ոչ որ հաւատայ եթէ Յիսուս է Որդի Աստուծոյ։ Սա է որ եկն ջրով եւ արեամբ, Յիսուս Քրիստոս, ոչ միայն ջրով, այլ ջրով եւ արեամբ։ Եւ Հոգին է որ վկայէ, զի Հոգին է ճշմարտութիւն։ Զի երիք են որ վկայեն յերկինս, Հայր, Բան, եւ Հոգի սուրբ, եւ երիքեան մի են։ Եւ երիք են որ վկայեն յերկրի, Հոգի, ջուր, եւ արիւն, եւ երիքեան ի մի են։ Եթէ զվկայութիւն մարդկան ընդունիմք, վկայութիւն Աստուծոյ մեծ է, զի սա է վկայութիւն Աստուծոյ զոր վկայեաց վասն Որդւոյ իւրոյ։ Որ հաւատայ յՈրդի Աստուծոյ, ունի զվկայութիւն Աստուծոյ ի սմա։ Որ ոչ հաւատայ Աստուծոյ, սուտ արար զնա, զի ոչ հաւատաց զվկայութեան զոր վկայեաց Աստուած վասն Որդւոյ իւրոյ։ Եւ զայս է վկայութիւն, զի կեանս յաւիտենական ետ մեզ Աստուած, եւ կեանքն ի Որդւոջ իւրում են։ Որ ունի զՈրդի, ունի զկեանս, որ ոչ ունի զՈրդի Աստուծոյ, կեանս ոչ ունի։ Զայս գրեցի ձեզ որ հաւատայք յանուն Որդւոյ Աստուծոյ, զի գիտասջիք եթէ կեանս յաւիտենական ունիք, եւ զի հաւատասջիք յանուն Որդւոյ Աստուծոյ։ Եւ զայս է համարձակութիւն զոր ունիմք առ նա, եթէ զինչ խնդրեսցուք ըստ կամաց նորա, լսէ մեզ։ Եւ եթէ գիտեմք եթէ լսէ մեզ զինչ խնդրեսցուք, գիտեմք եթէ ունիմք զխնդրուածս զոր խնդրեցաք ի նմանէ։ Եթէ ոք տեսցէ զեղբայր իւր մեղանչել մեղս ոչ ի մահ, խնդրեսցէ, եւ տացէ նմա կեանս, որ մեղանչեն ոչ ի մահ։ Է մեղս ի մահ, վասն որոյ ոչ ասեմ եթէ խնդրեսցէ։ Ամենայն անիրաւութիւն մեղս է, եւ է մեղս ոչ ի մահ։ Գիտեմք եթէ ամենայն որ ծնեալ է յԱստուծոյ, ոչ մեղանչէ, այլ ծնունդն Աստուծոյ պահէ զնա, եւ չարն ոչ դպչի նմա։ Գիտեմք եթէ յԱստուծոյ եմք, եւ ամենայն աշխարհ ի չարին դրեալ է։ Գիտեմք եթէ Որդի Աստուծոյ եկն, եւ ետ մեզ զիմացումն զի գիտասցուք զճշմարիտն, եւ եմք ի ճշմարիտն, ի Որդւոջ նորա Յիսուսի Քրիստոսի։ Նա է ճշմարիտ Աստուած եւ կեանք յաւիտենական։ Որդեակք, զգուշացարուք ի կռոց։ Ամէն։

Ա. Յովհ. Ե.

Ես գրեմ ձեզ զայս, զի գիտասջիք եթէ կեանս յաւիտենական ունիք դուք որ հաւատայք յանուն Որդւոյ Աստուծոյ։ Եւ զայս է համարձակութիւն զոր ունիմք առ նա, եթէ զինչ խնդրեսցուք ըստ կամաց նորա, լսէ մեզ։ Եւ եթէ գիտեմք եթէ լսէ մեզ զինչ խնդրեսցուք, գիտեմք եթէ ունիմք զխնդրուածս զոր խնդրեցաք ի նմանէ։ Եթէ ոք տեսցէ զեղբայր իւր մեղանչել մեղս ոչ ի մահ, խնդրեսցէ, եւ տացէ նմա կեանս, որ մեղանչեն ոչ ի մահ։ Է մեղս ի մահ, վասն որոյ ոչ ասեմ եթէ խնդրեսցէ։ Ամենայն անիրաւութիւն մեղս է, եւ է մեղս ոչ ի մահ։ Գիտեմք եթէ ամենայն որ ծնեալ է յԱստուծոյ, ոչ մեղանչէ, այլ ծնունդն Աստուծոյ պահէ զնա, եւ չարն ոչ դպչի նմա։ Գիտեմք եթէ յԱստուծոյ եմք, եւ ամենայն աշխարհ ի չարին դրեալ է։ Գիտեմք եթէ Որդի Աստուծոյ եկն, եւ ետ մեզ զիմացումն զի գիտասցուք զճշմարիտն, եւ եմք ի ճշմարիտն, ի Որդւոջ նորա Յիսուսի Քրիստոսի։ Նա է ճշմարիտ Աստուած եւ կեանք յաւիտենական։ Որդեակք, զգուշացարուք ի կռոց։ Ամէն։

Ա. Յովհ. Ե.

Ես գրեմ ձեզ զայս, զի գիտասջիք եթէ կեանս յաւիտենական ունիք դուք որ հաւատայք յանուն Որդւոյ Աստուծոյ։ Եւ զայս է համարձակութիւն զոր ունիմք առ նա, եթէ զինչ խնդրեսցուք ըստ կամաց նորա, լսէ մեզ։ Եւ եթէ գիտեմք եթէ լսէ մեզ զինչ խնդրեսցուք, գիտեմք եթէ ունիմք զխնդրուածս զոր խնդրեցաք ի նմանէ։ Եթէ ոք տեսցէ զեղբայր իւր մեղանչել մեղս ոչ ի մահ, խնդրեսցէ, եւ տացէ նմա կեանս, որ մեղանչեն ոչ ի մահ։ Է մեղս ի մահ, վասն որոյ ոչ ասեմ եթէ խնդրեսցէ։ Ամենայն անիրաւութիւն մեղս է, եւ է մեղս ոչ ի մահ։ Գիտեմք եթէ ամենայն որ ծնեալ է յԱստուծոյ, ոչ մեղանչէ, այլ ծնունդն Աստուծոյ պահէ զնա, եւ չարն ոչ դպչի նմա։ Գիտեմք եթէ յԱստուծոյ եմք, եւ ամենայն աշխարհ ի չարին դրեալ է։ Գիտեմք եթէ Որդի Աստուծոյ եկն, եւ ետ մեզ զիմացումն զի գիտասցուք զճշմարիտն, եւ եմք ի ճշմարիտն, ի Որդւոջ նորա Յիսուսի Քրիստոսի։ Նա է ճշմարիտ Աստուած եւ կեանք յաւիտենական։ Որդեակք, զգուշացարուք ի կռոց։ Ամէն։

*Ի՛ն Ե՛ս ՈՒԾՈՒՆ. Ը.

Ի՛նչպէս գիտէք զԶը նորհան ՚ին մերոյ յիքե. զի վ՚ն մեր աղքատացաւ զի մեք ՚ի մեծատունն էր. զի մեք նո՛ր աղքատ տա՛ք ի մեծացոյք։

Տե՛ս հա՛ւատաւոր և այսպէսիւք զՀաճոյնոյ Հանմատ բնութի՛ն դե բուն ախտութի՛ն, հզմարդկութի՛ն չափուց նրա՛ս տա՛ք։ *Հո՛ն Հա՛ս առ այսպիւք վերկոքուածք ի միութի՛ն պատահին. զինքն յայս ի՛ջոցանել մեռանելոյն. Հա՛ւ մի բան թարգմանեսցէ արդեօք զՀաճութի՛ն մեծութի՛ն։ *Հո՛ն յոյժ աղքատ է մարդկութի՛ն. որոյ ա՛մ է այ տուր՝ և՚ի վերուստ, նախ քՀամեռնոյն գոյն իսկ, քանզի կոչէ առ ի՛ յայ ՚ի գոյութի՛՝ ոչ գոյն երբեմն։ *Ո՛վ Հարուա

տէն ոմն ած, կամեա՛ռոյս թէ աղքատացաւ Հեղիա ըստմեզ. զի ոսկի Հմար դոյա քնութի՛ն յայ՚ոյ նոյն գերութհակութեց բարձրութիւն եղեալ քի՛ն, զաղքատութեն քի՛ծ ՚իբաց դիցէ։ Հան զի յարոյց ըզմեզ ած Հայր ընդ քի՛. Հընդ նը մին նստոյց զմեզ յերկ նաւորս։ ըստ որում գը լեալ է, այլ ոչ արդեօք Հաք եղեալ յայսոսիկ եթէ ոչ էր զաղքատութեա քնութի՛ն առեալ Հարըսանին այ։ *Հան զի ոչ արնանկանայր որ էրն ըստ իւրում քնութեն արնանկ մարդն, այլ կրեալ ասի զայս վայ երկաբար՝ ձՀմարտապէս Հարուստն, այսինքն որ չայ Հօրէ բանն յորմէ եղև մարդ ըստ մեզ։

Ա՛ր ուրեմն Հա և որդի։

*Հատ Ա. – Ծոյութիւն. Գ.

Կ՚ընդունայ ըզմեզ յանիծից օրինացն եղեալ վ՚ասէր անէծ. քանզի գրեալ է թէ՝ անիծեալ ամէն որ կախեալ կայ փայտէ. * Օրինաց կանխին գրոյ անիծեալ ասելով զոր՝ ի չանցանս և՚ի մեղս՝ իսկ սր ոչն գիտեր զմեզ, այսինքն քո՛ մեծանի ի դատաստան՝ վճիռ անիրաւութեանց կը րեալ. և զոր անիծից վայելուչ չարչարանս։

*Օ՚ի որ զամ արժէր՝ յաղագս ամենեցունց մեռեալ զի ամենեցունց անհատանուտն լուծցէ պարտաւորութիւն. և գըն նեացէ զոր ըստ երկնաւոր արեամբն իւրով. ոչ ա րեան արժէր զամենեսեան թէ եր մարդ սակ * Եակ եթէ ի՚մանի ած մարգացեալ և մարմնաւոր իւրով չարչարեցեալ, փրկըեն

առնայ ամ արարած ք, և բանական առ ի իւրեանա որոց ի՚ներքոյս երկնից մէոյն մարմնոյ մահ,

*Հանգէ իւր երկայն չօ րէ ծնեցելոյ բանին. զոր փոքր ինչ քան զհրեշտակս տեսանեմք ըզյիս վ՚ չարչարանաց մա նուն. փառօք և պատուով պսակեցեալ. զի շնորհօ քըն այ վ՚ամենեցուն զմահ ճաշակեսցէ.

*Հատ Ա. – Ծոյութ. Գ.

Երանելին պօղոս յա ղագս ամենեցունց փրկչին մերոյ քի պատմե լով. յորժամ մտածէ ասէ զանդրանիկն յաշ խարհ՝ երկրպագեցեն նը մա՛ ամ հրեշտակք այ.

*Լո՛ գրձել որ է ըսյս փառաց՝ և երկաթագիր էութեն նը. երկրով զամ քանիւ գօրութեն իւրոյ արբունի մեղայ

Հրեշտակաց * Ո՛ի լսատ
գոլ անօրինաբար սրբոց
զաւրութեանցն զառաքելոցն
տալ զառաջելոյն
նամբ զմիածինն. Թոյլ
կապէս, այլ զնոյն իմա
մարդ ըստ մասին և յատ
սէ քան զՀրեշտակս, ո՛չ
ևանէ, և նմանատանալ ա֊
ևանդրծ արարեալ զա
պականութիւն. որ և էրն
անպականութիւն և կեանք.
* Ո՛րդ՝ յորժամ յա՛ժն
ռաքել քան զնա՛ վիճա
կեալ յանուն, քանզի
Հրեշտակ՝ պաշտամանն է
նշանակական. և զծա
ռայական՝ մեզ ցուցանէ
չափ քանզի առաքին ի
սպասաւորութիւն վա՛ն հան
դերձելոցն ժառանգել
փրկութիւն. * Ասէ որդի

մերոց արտերեալ՝ նոտաւ
ընդ աչմն մեծութեն՝ի
բարձուն. Ո՛ յինչ առա
ւել եղեալ է Հրեշտակս
որ չափ լաւ և սքանչել
նս անուն ժառանգեց,
քան զի ցո՛ երբէք ասաց
՝ի Հրեշտակաց՝ որդի իմ
ես դու, ես այսօր ծնայ
զքեզ. * Ո՛պա ուրեմն
յորժամ եղիցեն անդրա
նիկ միածինն՝ի բաղում
եղբարս, յայնժամ և մեզ
ծանել ասէ զնա՛ յա՛ծ, թ
զի արտաքոյ էր քո՛ւրում
բնութեն՝ի ստացո՛ւածոց
ոչ ա՛ծ. յայնժամ և նո՛ր
հաստանալ ասէ զնա՛ քան
զՀրեշտակս. * Որ և ա֊
ռաքել քան զնա՛ վիճա
կեալ յանուն, քանզի
Հրեշտակ՝ պաշտամանն է
նշանակական. և զծա
ռայական՝ մեզ ցուցանէ
չափ քանզի առաքին ի
սպասաւորութիւն վա՛ն հան
դերձելոցն ժառանգել
փրկութիւն. * Ասէ որդի

Ա. Լուսաւոր

Ճշմարտութեն եղև մարդ՝ որ զան զնա՝ ի գերբնական կոչէն նըւաստացուցին, իսկ դերբնականութի՛ն սըրբոցն հրեշտակաց՝ զի արտաքոյ մարմնոյ և զան զմահ չվեհատին։

այսօրիւք եղեալ է զոր դի վա՛ կամաւոր Թափմանն։ * Ա. Ալ փոքր ինչ զան զ հրեշտակս նըւաստացուցեալ՝ վասն մարդկութեն չափս՝ ի գերբնական կոչեն ածութեն գոլով՝ երկրպագի առ՝ ի նոցա նէ. և նոյա չեն երկրպագի առ՝ ի նմանէ. զոր ամենայն հրեշտակք երկրպագեսցեն նմա։ * Հանգիր ոտից իմոց. է.

Ա

ՐԴ՝ զի մանկունք հաղորդեացին արեան և մարմնոյ. և՛ի զատութեան հոգւոյն մերձաւորութի՛ն կոչին եղև նոցունց. զի մանկունքն ոչ ունին զանկարողութի՛ն ընդունելոյ զանձինս իւրեանց. և ոչ ունին զանձինս իւրեանց զգալ. և ոչ զանձինս իւրեանց ճանաչել. և ոչ զանձինս իւրեանց ընդունել. և ոչ զանձինս իւրեանց ընդունել. և ոչ զանձինս իւրեանց ընդուն

Ա. Կորնթ. ԺԱ.

մարմնոյ, քէզի հոգի մար
դոյ այլ բնութի ունելով
քան զմարմինն, առնա
միամտութիւնէ շարադրու
թիւն, զմի բանաւորն կա
տարեն կենդանի. այսին
քըն ըզմարդ. *Ա. յս
պէս և բանն այ՝ ըստ ան
նմանի մարմնոյ, և՛չ ան
ձին՝ ոչ ոմանք ասեն,
զինքն անձառաբար միա
ցուցեալ հաղորդ եղև
արեան և մարմնոյ մերձա
ւորութիւն մեզ. յայտ է
ասել մերձաւորութիւնն,
ծննդեամբն որ՝ի կնոջ
ջէ. *Ա՛ր ուրեմն է որ
յս քս, ոչ միացուցեալ
ընդ ինքն այ բանին զ
մարդկութիւնն, միացեալ
այնպէս որ ինչէրն. և
եթէ ինքն խափանեաց
զիշխանութիւն մահու ոչ
կեանք և աճ, իւր նո՛
վայելէ՝ի մահել կրել
զմահ. զի ոչ ինքն յս
ցուցել խափանել ասաս
ցի զառակատութիւն. և
յամ ազգս մեր առաքեա

Ա. Կորնթ. ԺԵ.

ձլա աբ
կանէ. այլ զգաճակէն
կաց բուռն հար
ի՞չ ըզհրեշտա

*Խոս ի յարուն. ՀԵ.

Գանգիւ ոչ ադամա
ամենեքին մեռա
նին, նոյնպէս և քրիս
մենեքեան կենդանաց
ցին, ևոչ մարդով մահ,
այսպէս և յարու
մեռելոց.
Այլ վա՛ զի է անդր
քան զմեր մարդկութեա
չափ՝ կոխեն զմահ, միա
հորութ ասեմք. այսինքն
կցորդութիւն առ մարմին
ևարիւն՝ իլինիլ բանին
այ ըստ մեզ մարդ, և մը
նալ այսպէս՝ի մեր քան
զմահ. քան զի ած
եր մարմնով.

*Խոս ի յարուն. Է.

Ի ո՛չ ըզհրեշտա
կաց բուռն հար
ձլա աբ

տեր ամենայն ի՛ եղբարց նմանել. զի ողորմած լի՛ նիցի և հաւատարիմ քահանայապետ առ Ա՛ստ. առ ի՛բաւել զմեղս ժո՛ղովրդեան. զի որով ինքն ա՛ր չարչարեցաւ զփորձ ա՛ռեալ. կարօղ է և փորձա՛նաւորացն օգնել ինի՛լ։ ՚Ո՚ զաւակէն աբրհամ՛ գուն տարկանել ասեմք զբանն այ՛. քանզի ծնաւ՛ի հրեից ըստ մարմնոյ. և նմանեցաւ, ✻ ՚Ի՚անզի արհամարեալ ուրուքզո՛ ըենան մովսէսի՛ առանց դԹուե՛ առ երկու կամ երի՛ք վկայի՛ք մեռա՛ նէր. արդ՝ արդարացու՛ցանէ հաւատո՛ք քո՛. և՛ ի՛հին յանցանացն տա՛նէ զակարացեալսն, եղև՛ ողորմած քահանայապե՛տ, ո՛չ և՚ս օրինականացն ան գԹուե՛ իշխել հրամայ եալ։ ✻ ի՛սկ հաւատարիմ յարմանաց և մշտնջենա՛ւոր ևարժանի՛ հաւատա

ցոյ խոստացելոյն. ոմ՛ ինքն ասէ զարձեալ ՚Ո՚ղոմ չտայ զաչս որոց ըստ օ՛ ըինաց քահանայից. և՚նո՛ քա չտայ են կացեալ՛ք քահանայք. իսկ սա վ՛ո՛ մաւոյն ի՛ըոյ չաւիթեն՝ առանց անցանելոյ ուն՛ի զքահանայութի՛ն. ուս՛ ապրեցուցանել կա՛ըն բոլորովի՛մբ զմասու՛ ցեալսն նոքա՛. առ ա՛ծ. քանզի միշտ կենդանի է՝ լինիլ բարեխօս վ՛ե՛ նից. ✻ Ի՚սու՛ տես զի՛սրդ ոչ՝ ի դատապարտութի՛ն մեզու՛ ցելոցն եղև՛ քահանայ. այլ՝ ի՛բաւութի՛ չաւիթս մեզա՛ նից։ ✻ Ի՚սկ փորձա՛ նաց և պատերի՛ն. զի՛նչ արդեօք լցեն եղանակ, որով ասի՛ ինքն չարչարեցաւ՛ զփորձ առեալ. կա՛ րօղ է և փորձանաւորացն օգնական լինիլ. քանզի ժո՛ժկալեաց փորձանաց այսոցիքն համբերեց խա՛ չին. և՛ վկայեն որդի՛ ոմ՛ անարատ պատարագ մա

տոյց ՚ա Հ՜օր՜ղ՜ի խ՜րով
մարմնով՚ն օգնեսցի ա՜շ
խատեցելոյն և ո՜րք ՚ի
փորձուե՜ն։ * Օ՚ ի՜մ՜ի
պատարագա՜ւ ասէ կատա
րեաց զմ՜ահն՚ենա՜ւոր սրբ
ե՜ապն։ ի՜նքն՚ուրեմն է՜
ղև քահանայապետ ըստ
մարդկութե՜ն։ որ և յամե
նեցուն՚ց ըզպատարագս
ընդունի՚ն ա՜ծոյ։ ի՜նքն
զն՚ուա՜ն ըստ մարմնոյ։
ի՜նքն՚ե՜ն մեղաց մերոց քա
ւի՚չ ըստ ա՜ծ՜ուե՜ն իշ
խանութե՜ն։ մ՜՚ուրեմն է
ո՜ր յա՜ք՜։

*Կա՜ն և՜ ո՜չ՜։

Դ՜ո՜ւք երկերպագա
նե՜ք որո՜մ՚ո՜չ դի
տե՜ք։ մ՜ե՜ք երկրպագա
նե՜մք որո՜մ գիտե՜մք։
զի փրկութի՜ւն ի՜ հրե՜ից
է՜։

Ա՜յլ՚ից ո՜ք արդե՜օք ան
պատճա՜ռ գոլ ա՜ծ՜այնոյն
և՜վե՜րին բնութե՜ւ բանին
երկրպագանե՜լն։ ապա

Բ՜ա՜գ՜ա՜հ՜ն՜։

զի՜ ո՜ր՜դ՜ Թէ՜ է՜ ա՜ծ՜ Հ՜ոգ՜ի՜
մարի՜ա՜ք՜ա՜՚ն՜, զի՜նք՜ը՜ ընդ
որոց երկրպագե՜ն՜ն՜ դա
սեաց։ Օ՚ ի՜՚նչ արդե՜օք
առա՜ջ՜ու՜ք՜ առ այս՚ զի
եթէ մերկ ա՜ծ՜ուբ՜ե՜ն զառ
՚ի Հ՜օրէ ծ՜նե՜ալ բանն
դա՜լ Հ՜աւատամբ յ՜ա՜՚
յոյժ անպ՜ատ՜շա՜ճ է՜ր՜ն՜։
իսկ եթէ զծառայի կ՜ե՜ր
պարանո՜ց առե՜ալ՝ և զերկ՜ր
պագու զմարդկութե՜ն
չա՜փ ո՜չ անպատառե՜ալ՝
եղև՜ որդի՜ մարդ՜յ՜ե՜րկ՜ր՜
պագե՜ն եղեցի ո՜՚ն՜օրէ
նո՜ւե՜ն։ և վա՜յե՜լո՜ւչ յա՜ն՜
ք՜ո ո՜ւնայնո՜ւթե՜ն կար
գաց ո՜չ իբր ըստ միայնոյ
քնո՜ւթե՜ բանին՜, ապա՜
Թէ՜ ո՜չ՚ զի՜ ո՜ր՜դ՚ ի՜ հրե՜ից
է՜ փրկութե՜ւ ո՜չ ա՜ծ՜ա՜
րեաւ ըստ որո՜մ՚ խոս
նին և է՜ բան՚ ի՜ հրե՜ից
գոլ ո՜ւնա՜, այլ ըստ որո՜մ
է՜ն որոց մարմնո՜վ և ար
եամբ եղեալ եղբա՜ր։
մ՜՚ուրեմն է՜ ա՜յ՚ն՜, Թէ և
երկրպագել ասիցի
ըստ մարդկո՜ւթե՜ն՜, որ

Ա՛ն Լ՛ռ՛ւ

և յամ այրածոց երկրը պապի որպես ած.

*Հան և ոչ. Թ.

Փաքը և ժամանակ ընդ ձեզ եմ, և երթամ առ առա քի՛չն իմ.

Որը ուրեք ոչ քանն այ. որ ընու զամենայն ած այնով քնու թե. զի արդ առաքի՛ ի հօրէ. և զիարդ երթայ առնա. *Պա՛ուրեան առաքի մարդկօրէն ըստ առաքե լե՛ք քանի և եղանակին, զի քարոզեացէ գերեաց թողու թի և կուրաց տե սանե՛լ և երթայ առ Հայր և ած. ոչ ըստ հաւասար եղանակի, այլ ոչ մարմ նով երեալ յերկինս. զի յաղագս մեր երևեցաւ ցե զին՝ քն երեսանցն Հօր՝ ո՛չ և զ երեալ է. *Ասկ և Թէ և իմ՛ նորին քանին ասէցի առաքեալն՝ մի՛ ոք

Ա՛ռաքո՛ւն.

ամբոխիցի. քանզի ասէր րու՛ն է ած այնոց գրոց, երբեք զի այդպիսեաք վարել ձայնե՛ք. և ո՛չ տեղեզ և պարագրու՛ք չած ային և գերազարդն բերէ բնու թի. *Հան զի գիտէ անմարմին զնա՛ և անդր քան զպարագը րեալ սահման և՛ իտեղ ւոջ՛ի մանալոյ հեռի. այլ ձայնե՛ք յաւէտ մարդկայնով՛ք որ՛ի վեր քան զիտս մեր է՝ փորձի յայտնիլ. քանզի և՛ինքն Տայր՝ առաքել առ մեզ ասաց զմխիթարիչն՝ որ և՛նու զամ՛ն՛ք հոգին. քանզի հոգի ո՛ն ելից

զաՀե զերս.

*Հան և ոչ. Ժ.

Յորժամ բարձրացու ցանէք զորդի մար դոյ, յայնժամ գիտասա՛ջէք թէ ես եմ.

Ըստ այնմ ապարատա՛ձէք նու

Ճառ Կիրակէ

ժամ բարձրացուցանի ձեռք առեալ զորդի մարդոյ, յայնժամ գիտասջիք թէ ես եմ. քանզի խաչեցեալ մարդկօրէն, և յարեաւ ածաբար. և հաւատասցեալ լինիլ յարուքն թէ աւ՛ծէ, և այլ ըստ բնութեան որդի. իսկ եթէ հաւատացեալ լինիլ առ՛ի մէնջ ոչ ունի զայսոք յարուցել. այլ զի ինքն յարեաւ յա ւէտ՝ իւր նոր խմասցի կը րել զմահ. զի և ինքն խմասցի յարուցեալ. որ և անմահ գոլով բնութէ ունի ածն. * Բանզի մոյ ք ի և արդեաւ պատմելով զմահն, և խոստովանե լով զյարութիւնն, արդա րանամբ հաւատով. ապաւրեմն նոյն ինքն ունի մի՝, և միայն գոլով Յ՝ Ն՝, մեռանիլ ասի մարդկօրէն ըստ մարմ նոյ. և յարուցեալ ածաբար որպէս

կեանք.

Ճառ Կիրակէ

նուքեք զոր ի վե՛ր քի առնէին ըզպատճառն պատմէ ածայինն Յով հաննէս. վա՛ այնորիկ ա՛ սէ հալածէին հրէայքն զյի՛ զի ոչ միայն լուծա նէր զշաբաթան. այլ և հայր ի՛ւր կոչէր զնա՛. և հաւասար առնէր զինն քեան ա՛յ. * Ա՛նորքա՛ բե րէ և զնոյ՛ չարուհին. վա՛ բարի գործոց ոչ առ նեմք զքեզ քարկոծ, այլ վա՛ հայհոյութե՛. զի դու մարդ ես, և առնես զքե՛զ ա՛ծ. ապա ուրեմն ոչ ըստուներին զհաւատն որ ի՛նձ. մարդ կարծե լով զնա՛. և զայն նոյն սոսկ. * Ընդհատացեալ թէ ա՛ծ գոլով բանն բուն ե՛ւ հար զլսե՛ակէն աբրահամու. և կցորդ եղև արեան և մարմնոյ՝ մերձաւորութե՛ մեզ. սա կայն ոչ ե՛կաց՝ ի բաց ի գոլոյն ա՛ծ. քանզի ան փոփոխելի՛ է ըստ բնու՛ե և մշտնջենաւո՛ր. * Յոր

*Կան և ոչխարք.

Պատճէն երբեմն առ քո հրեայքն և ասեն, Թէ դու ես քո՞ն ասա մեզ համարձակ։ *Պատասխանի ետ յո՛ւ և ասէ. ասացի ձեզ, և ոչ հաւատայք. զգործս զոր ես գործեմ յանուն հօր իմոյ, այսոքիկ վկայեն վա՛ր իմ։

Ոչ՝ ինչ արդեօք ասի ցեղն առ այս. որք որս շեն անուսումնաբար յեր կուս որդիս և յերկուս քոս. վմի՞ որ յո՛ւ քո՞։ *Յաղագս այր ասէին հրեայքն Թէ դու ես քո՞ն՝ ասա մեզ համարձակ. և՛ի եր որ ասեր զգործս զոր ես գործեմ յանուն հօր իմոյ՝ այսոքիկ վկայեն վա՛ր իմ։ այր զի՞ ա՛ սեմք հայր իւր զաճ. արդեօք ի՞նչ ծն՛ի ցեղն ըստ մտին և ա՛

Ա՛ռաքեցին. ռանձնապէս իմացեալ՝ այսինքն միածնին. որ և կարէին գործել զաճ՛ու Թեն գործ վայելչ. և՛ չ մարդկայնոյ բնութեն եր բեք. բայց վա՛ր ի՞նչ քո՞ զգործս հօր, ո՛չ մրդ խմացի սուկ, այլ՝ աճ յա՛ ընէտ մարմնով և արեմք. ձեացեալ որ ինչ էրն։ *Կան զի հաւատարըս գործեացի՝ այսպէս ու նելով իւրոյն ծնողն. և զիարհրդոյն քան ո՛չ ոք պարտաւեացի՛ իբար՛ ընդ խորհիլ սուրբ ցեղոյն։

*Կան և ոչխարք.

Իսկ մանուկն աճէր և զօրանայր լի խմաստութե՛ն. և շնորհ՛ք այ էր ի՛ վերն նո՛ր. և գարձեալ յո՛ աճէր հասակաւ և իմաստութե՛ն և շնորհի առ՛ի յա՛յ և՛ի մարդկա՛նէ։

Ա. Կորնթ.

Ա՛ի ասելով զայր մեր յԱդամ և նմա հետևեցեալսն զմարդկայինս և զանճավայելուչսն, մարդկուԹեն չափու վայելել ձշմարտապէս հաստատեմք զմարմնական աճումն ըմբռնելու այլ և զօրանալ մարմնոյն մասանց, զայր գանալն առ ասկանսա կան, զնոյն թըմնել լը նալ ի մասուԹենէ. վնասելուած լինելոյն մարմնոյն հասակի, զվայելուչսն ներգործել ինը մն իմաստուԹեն. ըստ աճման երևման, և այս ոչ ասացի մարմնով անօրինուԹենէ վայելուչ և նըմաստուԹեն չափու. *Ոչ բնութեանն բանին վայելէ դարձեալ միշտ զհատարեալսն ունել գոլ իմաստուԹեան, այլ նոյն հասակ գոլ իմաստուԹեան. ընկալ առ ի պատասխանի տրուԹիւն՝ ըստ մանկամարդ անօրինուԹեանն խորհուրդ, և զի ճշմարտացուցանէ ասելով ըստ ձեզ է աՀ

Գաղատեայս.

վայելուչքն ճշմարիտ, *Քանզի մարմնով անօրինուԹեն ե զանակ և բան գիտե գալ զնա ըստ մեզ և դերասնական դարձեալ քան զորարած օգտ չափ ոչ ճշ, և զի մարդ ոչ ընդառացեալ ըստ սրտմ եղև մարդ. *Քանզի ոչ բերբ ինչ հնուԹենն զոր կրեաց կամաւորուԹե՛ էԹէ հրաժարեալ էր ի մարդկայնոց, սակայն ոչ իմանի նորօք բանին բնութիւն, այլ իբրացուցանէ յաՀետզայն իւրով մարմնով, ոչ մինչ զգաղտնուքն և զծարանին, և զաշխատուԹիւն ի ձանապարհին. *Լուր յորժամ լսիցես Թէ մանկն աՀեր և զօրանայր լի իմաստուԹե՛, ընկալ առ ի պատասխանի տրուԹիւն՝ ըստ մանկամարդ անօրինուԹեանն խորհուրդ, և զի ճշ մարտացուցանէ ասելով ըստ ձեզ է աՀ

որդի. բայց միայն
Հայր,

Թէ մի՛ քո՛ ասէ խոս
տովանել ծանեաւք զՔ
բանն այ մարմնացեալ
այսինքն մարդացեալ,
զի արդ անդիտացաւ զՔ
կատարածին օր։* Արդ
ասեմք թէ անգիտանայն
Թերևս զայ խորհուրդն
ոչ անտովորեաք. Եւ՛ այլ
ազգ է անվայելուչ ասաց
ածողս. քանզի ով գի
տաց զվիճակն ըստ գրե
ցելոցն, և եթէ ասի
փոքր ինչ նըշանաւորել
քան զՀրեշտակս որդի.
յայտ թէ ըստ որոմ
եղևն մարդ որ անդրն է
զմտացածս ածա
բար. և զինչէ աքանչելի
Թէ և Համանգամայն
Հրեշտակ ասիցի անդի
տանալ զայ զխորհուրդն
որ իմաստութի և զօրու
Թինէ նր։* Ո՛վ
դիտացաւ զիմաստնին
Տօր ըստ ինձմէ Թա

Ձ Ի՛ր քառնան

Ա՛ր Աստուծոյ

աւետարանչին. Թէ շը
նորհ այ էր իվը նր։
*Թանզի ոչ ոք շնորհ
ունելով առ ի յայլմէ այ,
զի զի շնորհ ունէր մա
նուկն՝ որ ինչ գայելէր
այ, զի էր և էած բանն
մարմնով երևեալ. այսին
քըն մարդ ըստ մեզ.

Եթէ ասիցի շնորհ
ունելով այսինքն աճիլ
շնորհիւ առ ի յայ և ի
մարդկանէ՝ ոչ ինչէ ան
տեղի, Թէ և ինքն Տայր
յանձն առնուր զանօրէ
նուՀին որդւոյ. Եւ բոյն
որդւոյ իւրացուցեալ
զերս մարմնոյն. վասն
խորհրդոյն վայելուչ
գոլոյ Համանգամայնի
Հպիտանի.

*Ի սա և յետ.

Բայց յաղագս աՀուրն
և ժամուն այնորիկ
ոչ ոք գիտէ. ոչ հրեշ
տակ ք երկնից և ոչ

սիրեմք առ ի քայլ հօրէ քանին ։ և զիարդ սիրէ այս յոյժ անվայելուչ՝ քի զի սիրէ նա բարերիցս ըստ այ և հօր ։ և հաստատ ակ զերկինս խարով հո գւով ։ և որ զօրութեան անուն բան ձմարտու թեն ։ * Ո՞չ ակարացաւ արդեօք առ հրէիցն դա տաճանութի ։ և ոչ կա րեր ձեռն նոր մարանչիլ ընդ խաչահանուանն ։ որոյ և ասէ մարգարէն Եսայի ։ թէ ամ հեթա նոաք իբրև զկաթիլ մի ի դոլէ են ։ և իբրև ըզ մէտ մի ի կշռոյ համարեցան ։ ուր ամանութեան նմանեցուցիք զեր և որոյ նմանութեան նմանեցուցէն զնա ։ * Կիսոր լիէ՝ զի համարձակութի հրեից ժողովրդեն սպա սաւորքն զզօրականացն ունելով գունդ՝ և առա ջնորդ զմանիչն ։ և վա զիսնդրեին զնա ունել ։ պատահեաց նոյ և ասէ

Ձ՚ԼԹ սեն

քուանան ։ և թէ հոգին ա սի քննել զամ և զխոր այ ։ և հոգիէ քեն ։ զի արդ արդեօք անդիտացաւ զոր գիտէն սատանայն հոգին նո ։ ապա ուրեմն թէ անդիտանալ ասի մարդկօրէն՝ այլ գիտէ ածաբար ։ * Որ և ուր եղիկ զղազարոս հարյա ներ ոչ գիտելով մարդ կօրէն ։ ներգործեաց ածաբար յարուցել զնա ի մեռելոց ։ * Երդ հետևեցուցել մարմնոյն անօրինութե զմարդիս ըէնան ։ պահեցօք բա րեպաշտապէս և բուռ մեզ եղբեզն յայ ծնիցելոյն բանի զածավայելուչան ։

Զ ղազարեաց յո՞ւ ի ձայն մեծ։ ած։ ած իմ ըէրը թողէր զնա ։

Ո՞րդեօք նմա պաշտպա նութե պէտք գոլ ա

զմ՚ինդրեք, Լո՛ւք ասեն
զյս նազօրեցի՝ ասէ ցնա
փրկիչն. Եւ եմ՝ և դնա
ցեալ յհոս զարիան ըզ
գեանի՝ ապա վնաքդ ար
դեզք ակարշաւ որ միայն
ձայնիւ յանդիմանեաց
զդաւաճանիցն զսկարու
Թէ. * Ա՜ըդ՝ վ՚ինչ ար
դեօք կա իցի ասելովն
ած իմ ած իմ ընդէր Թո
ղեր զիս։ * Ա՜սեմք այժմ.
եԹէ նախահօրն ադամայ
զազգն այս պատուի
բանն կոխեալ, և զած այ
նովք օրինօք զանց արա
րեալ, Թողել եղև մարդ
կային բնութիւնս առ յայ
եղև ընդ անիծիւք վ՚ն
այնորիկ և մահու ըմբռնե
նել. և վ՚ն զի զանազա
ցեայն վ՚եսին կամեր
ատիզ անել յանապակա
նոն՚ն միած ին բանն այ,
և բուռն եհար զզանա
կեն ազ բանհատիւ և նը
մա եզած եղբոյց, պարտ
եր զհինն անէծս և զվկա
ծեալ ած պանանոթեան

դադարեցուցանել. ըզ
Թողանիլն զոր կրեաց ՚ի
սկզբանէ մարդոյս բնու
Թի։ * Ա՜ըդ՝ ոչ մի՛ գո
լով ՚ի Թողելոցն, ըստ
որում ինքն մեզնէ որու
Թիք մեզ Տաղտըդ եղև
արեան և մարմնոյ՝ զըն
դերն Թողեր զնս ասե,
որեր յայտնապէս լուծո
ղն զպատահելն մեզ Թո
ղանիլ. և ոչ ազատղի
վանն մեր իւր զՏայր, և
կուշտղն ՚ի պաշտպանու
զըր ՚իվ՚ր մեր՝ ոչ ՚իվ՚ր
իւր նախնին։ * Ա՜նդղ
ամ բարուԹեց եղև մեզ
Ա՜ն սիրելն և առիԹ.
ոչ զի Թէ ասիցի առ
նուլ ինչ մարդկոյնն ՚ի
Տօրէ. այս մերոյս բնու
Թէ եղեալ առիԹ, զի գո
լով ինքն և ոչ կա
րօտ ոչ ած.

Ա. Կ. Ե. Ի.

Զայս խորհեցայ իբրեւ բանչիւր ոք ի ձեզնէ որ ի քո՛ց ըն. որ ի կերպարանս այլ էր, ոչ ինչ յատչակութիւն հա մարեցաւ զկնիկն հաճա սար այլ, այլ զանձն ու նայնացոյց զկերպարանս ծառայի առեալ. և կեր պարանաւք գտեալ ոպէ ըզ մարդ. խոնարհեցոյց զինքն՝ եղեալ ինազանդ հօր՝ մինչու չափ և մա հու խաչի. վ՚ որոյ և ՅԱ զնա առաքել փառա էորութեաց և բարձրացոյց. և շնորհեաց նմա անուն որ ի վերոյ քան զամ ա նուն. զի յանուն յի քի ամ ծունր կրկնեսցի երկնաւորաց և երկրաւո րաց և ստորերկրեայ նաց. և ամ լեզու խոստո վան լինի քե՛ տէր ըն քո՛ ի փառս այ հօր.

Ա. Կ. Ե. Ի.

Ահա հաւաստեաւ ըղ ի կէ բարեարանս և ի ձա ռայութիւն հօր քոյն այ, ոչ յափշտակու թիւն համարեալ առ ըզ դէն հաւասար այ. այլ ունայ նանալով առ յանձն կա ծառայութեաւ, ինձա նուի մարդկան եղեալ, և ի վեր ածէ, խոնարհե ցոյց զինքն՝ եղեալ հնա զանդ հօր մինչու չափ և մահու խաչի. *Ընդ եթէ անչառելի՛է յեր կուս քոյ. զինն և ըզ ամայն քո և աւր. և ըստ ը մանց կարծեաց՝ զոր ի ինոքին մարդ՝ պատճեալ ի հաւաստութի՛ն իւրոյ փառաց բանին այ. և յարակից արար իւր՝ ըստ իշխանութեան եղանա կի. և ըստ որդւոյ հո մանուանութե՛ն այլ գո լով առանձնաւորեալ ք զորդի. ով արդեօք լեցե՛ր զունայնացոյց զին քըն. և զի՞նչ օրինակաւ ձև ա ու

ունայնացաւ։ * Քանզի
թէ ոչ նոքայն ասեն, ի
կնոջէ առանձնաձօրիչէս
իմացեալ մարդ՝ ասիցի
կրել զայս. զի արդ ար
դեօք, կամ զի՞նչ օրինա
կաւ ունայնացաւ և էջ
ի խոնարհութիւն՝ որ ի
հաւատարմութեան եղև
առաձնն բան. ըստ պատ
ճոյ և իշխանութեամբ եղա
նակի. և զայս ունօղն առ
նայ յարակցութիւն։ * Ոսկ
եթէ ի վէր նորին այ բա
նին իմացելոյ դարձեալ
առանձնապէս և ըստ մա
սին որդւոյ ունայնանա
լըն ասիցի, զի՞արդ ունայ
նացաւ զայլ պատուեալ
ոչ ասեն նոքա. և իւր ար
ժանաւորութիւնն մո
ծեալ. զի՞նչ օրինակաւ
նըմանացաւ. որ զիւրոյ
փառայն բարձրութիւն
յարեցելոյն ի՞նա եւս։

* Ո՛վ թէ ասիցեն փա
ռաւորելով զայրք զինչն
կրեն վասն արհամարհու
թեան քրիստոսի. ոչ

ինչ քան զայս ոչ նմա է
յանտեղեցն իմանալ թէ
թշնամանելոյ բարձրա
նայ։ * Այլ կարի՛ւր գո
լով մեղ ասել և ձչմարիտ
գրեթէ յորդորելով ըզ
մեզ բանին առ ի վար
կանգնել պարտ գոլ՝ թէ ու
նայնանայ և ի ծառայի
կերպարանս լինել. ոչ բը
նութէ ծառայն, այլ որ
անդր է քան զծառայու
թէ ջոխ լինել նմանու
թէ մարդկան. որ ոչ այս
պէս է բնութէ նախ
ք զլինին. և զի խոնարհի
բարձրն՝ զնա հաւատք
զբանն այ մարդ կ՚ըմն
լինիլ այսպէս իւրովք կա
մօք վն մեր. և ընդ ածա
բար յիւրում գերութեան
կուգէ բարձրութեն.
այսոհիկ առաւել բարձ
րանալ ասի, և առնուլ
անուն՝ ի վեր քան զամ
անուն, երկրպագիլ յա
մենեցունց, և ի փառս
այ հօր. անուանիլ տր.
որ էր իակ ի հօր գերա
ձիւթ

Զոհանամ զայն ընդ
հօրէ · որ բաւա
կանս արար զմեզ լմանան
վիճակիւ արբոյն ի լոյս ·
որ փրկեաց զմեզ յիշեա
նութէ խաւարի · և փո
խեաց զմեզ յարքայու
որդւոյ իւրոյ սիրելւոյ ·
որում ունիմք զփրկու
և զթողութիւն մեղաց որ
է պատկեր այ անեռնա
թից · անդրանիկ ամենայն
ստեղծուածոց * Ո՛ի նմանէ
հաստատեցաւ ամ որ ինչ
երկինս եւ որ ինչ երկ
րի · երեւելիք և անեռնե
լիք · աթոռք · տիրու
թիւնք · պետութիւնք · իշ
խանութիւնք · ամ նմանէ
և ի՛նա հաստատեցաւ ·
և ինքն է նախ քան զամ
ենայն է գլուխ մարմնոյ
եկեղեցւոյ որ է սկիզբն ·
* Ա՛նդրանիկ ի մեռելոց ·
զի ելիցէ յամ ինքն յա
ռաջադեալ · զի ինամ հա
ճեցաւ բնակիլ ամ լը
րութիւն աճութեանն · և նո

գութիւնք և յանձառելի
բարձրութիւնք · բայց զի
իւրաց զինքն յանձայնու
թիւ · և խոնարհեալ ասի
կերպարանս ծառայի ա
ռեալ · և ել դարձեալ
հիւրն հարստութիւն միա
ցեալին ընդ նմա բնութե
յայտէ մարդկայնոյս աղ
տութիւնք իւրեր ընթա
նալ · * Ա՛յսուհետեւ մարդ
կօրէն ասի առնուլ · զոր
միշտ առանց իւրացդ չէ
նելոյ էր նորա · այսինքն
գոլ աճ և բոլորիցս ար ·
և թէ էր փառաք հօր ար
գոլ բոլորիցս իւրոյն որ
դւոյ, զիարդ ոչէ ձըշ
մարիտ ասելն թէ պահ
նմա գարձեալ զծառայի
առաջին կերպարանս և
ազատութիւն ամենեցունց
արութիւնք և իշխանութ
գերադոյն պատիւ ·

վաճ հաշտեցուցանել ընդ
իւր զամ. արար խաղաց
զուարճի արեամբ խաչի
իւրոյ յերկինս և
յերկրի.

Պատկեր ասէ աներևու
թին այ զոր ինամայնէ
ըստ բնութեն որդի.
այսինքն բանն ած. այլ
ևնովաճեկն ամ ինչնե
լութի. երևելով ևանե
ծ'ոյթք. յերկինս և
յերկրի. և նախ ընդ զամ
ինքն. քանզի իսկզբանէ
երբանն. և ինքն եր բա
լորից արարչագործ. և
քան զամ ժամանակս ե
րիցագոյն ուներով զոյ
ութին. այլ որ այսպէս
եր ըստ բնութե իւրոյ.
ապեաղ ասի առ ի հօրէ
գլուխ մարդոյ եկեզե
ցոյ. զնա գուգանդրա
նիկ ի ծառոյ. * Պատ
զի արդ որ էրն միշտ ած
բանն որով ամենայն
հաստատեցան. անդրա
նիկ ի ծառոյ լինիլ ա
րիկն և պատուղ ննջեցե

լոց. եթէ ոչ է նը ըստ
ձշմարտութե իւր մար
մինն առ ինամանէ առ
եալ որոյ կրեալ զմահն
ինքն խնացն կրել.
ոչ անհաճանելի ունիլ
բան ի լը ինքեան պա
ատհեցելոյն. ք զի չար
չարեցաւ նը իւր. այս
պէս իմանի անդրանիկ
ի ծառելոյ. որ բնութե
անմահ զոլով և նոյն
ինքն կեանք. * Ը՛րդ
յորժամ արձեալ լինի
գլուխ մարմնոյ եկեզե
ցոյ, իջուցեալ զինքն
յանհայութիւն. յայն
ժամսյն մեռանիլ մարդ
կօրէն վ մեր. որոչ գի
տեր կրել զմահ որպես
զած. * Ոսկ ասելով ե
րանելոյն Պօղոսի թէ ի
նմա բնակեցաւ ամ լը
րութն. ասիցեն թերևս
ոմանք. այն այլ. քս գի
տէ առանձնապես զոր ի
կնոջէ մարդն. յորում
բնակեցաւ ոչ այլ ոք ք
զնա քս, և առանձնապես

Հօրէ բանն, և այս մի՛
զիջանիլ ասել զառն յայ
եկեղեցւոյ դլուխ. որ
եղև անդրանիկ յմեռե
լոց։ * Այց վա՛ զի՛ է բա
նութիւն անմահ՝ հարկէ
ամին առ՛ի միաւորել
անօրինաբար եւ շարիւթ
ըստ մեզ մարդկութեա
մարմնապէս։ * Այ՛ է փո
խադրութիւն կամ հալմամբ
ձիւթ այս

ցուցանէ մեզ քա, եւնոյն
համանգամայն աճ և
մարդ։ * Այ՛րդ՝ եթէ բը
նակեցաւ ամ լուսին աճու
թեն մարմնապէս։ առան
ձին և յատկապէս՝ ի բա
նին բնութիւն զայս առ
նուլ եւ կարծել յոյժ ան
մտութի՛է։ քանզի հա
ւասար է ասելոյ թէ
ինքն յինքեան բնակե
ցաւ միածինն, քայց հա
ւատացել թէ եղև մար
մին բանն, ոչ ըստ փոխա
դրութեան կամ յեղման։
այլ զի յաւէտ բնակեցաւ
ի մեզ, և տաճար իւր ա
րար։ միացեալ ընդ նմա
ձշմարտութիւն։ մարմին
հոգի ունօղ բանական։
բարեպաշտութիւն ասել,
թէ զոր յիւրում մարմնի
բանին։ ա՛ն բնակուել միա
ւորութիւն ճշմարիտ։ նշա
նակելով մեզ աճ այնին
Պօղոս, ի՝ինմա ասէ բնա
կիլ ամ լուսին աճուէն
մարմնապէս։ * Ա՛է փո
խադրութիւն կամ հալմամբ
ձիւթ այս

բանն. այսինքն ամ լը
սուն աճութեն մարմ
նապէս։ * Ա՛ս այսպիսի ա
սեմք. զի երկուս քրիս
տոս հոգեկիրն ոչ գի
ա՛է. այլ մի՛ քարոզէ,
ոյ մի՛ հայր. ՚ք զի մեզ
ասէ մի՛ է աճ հայր՝ յոր
մէ ամ, և մեք ի՛նա, և
մի՛ տր յո՛ք՝ որով ամ,
և մեք նովա՛։ * Ա՛պա
թէ ոչ՝ բեր տեսցուք առ
ընթեր եղեալ ի քննու
թի զասացելոցն զօրու
թի, զպատկերն այ անե
րեւութի. զոր ի՛ձեռն
որոյ և որով ամենայնքա,
զնախ քան զյա՛իտեանս
որդին՝ զամենեցունց ըզ
հասանիչն տրի՛եալ ասէ
եկեղեցւոյ դլուխ. որ
եղև անդրանիկ ի՛մեռե
լոց։ * Այց վա՛ զի՛ է բը
նութիւն անմահ՝ հարկէ
ամին առ՛ի միաւորել
անօրինաբար եւ շարիւթ
ըստ մեզ մարդկութեա
զիջանիլ ասել զառն յայ

այսինքն որով չնորհի, այլ մարթասպես, որէ էապէս, որպես մինչ ի մարդամարդ ասիցի բնականիւ իւր հոգի. ոչ այլոք ք զնա, այլ ի վէր միոյ դիմի յոր վակի մէզ ի ներքս բերի երկդիմի բանի ձև. և ոչ ըստ իրիք եղանակի վնասէ չձմարտութեն. ոյզ բեր առացից. *Որ ասիցէ որ յաղագս այ յաճախանէ գործոյ. որ ըստ տեղծու չհոգի մարդոյ ի նմա, զնարդ ոչէ ամենեգոն յայանի. զի ոչ իմասցի քան զմարդն այլ որ ի նմա ստեղծեալ հոգի. *Աստ ուրեմն և բանեզին Դաւիթ. ի իբ երի ի սրտի իմում հոգայի և առաւապէր յիս հոգի իմ. արդ՝ ոմէր որ յիւր սրտի հոգայր, և առաւապէր իւրն հոգի. պիտոյ զբանիցն ձև՝ ոչ յոյժ ցեղընտիր առնել. այլ տեսանել ի նոյ յաճէտ զբանիցն բնութեն.

Թուղթ Հին.

և ի նոցանէ մանաւանդ առաքնորդեալ ի ճշմարտութեն եբանել.

*Յաղագս Հնազանդութեան Բեռանն Պետրոսի

*Գլուխ. Ա. *

ՊԱՏՈՒԻՐԱՏՆ

ոյզ ի ձեռն միոյն յանցա նայ՝ յամ մարդկի դատապարտութեն, այսպէս և ի ձեռն միոյն արդարութեն՝ յամ մարդկի արդարութեն կենայց. քան զի ոյզ ի ձեռն ըստուն գանման միոյն մարդոյ մեղաւորք բազումք եղեն, այսպէս և ի ձեռն ունկնդրուեն միոյն՝ արդարացան բազումք. Արդ ոյս ուրեմն բնութեն և ի դատաստան մտնու դատապարտեզելոյ վո նախատեզծին ըստունգանելոյ, պարտ էր դարձել վերստին կանգ

ջէ · զի զնմանս մեր ա՞
ռեալ մարմին· Եւ թէ ա
րարեալ · ոչ մարդ գտեր
կերպիւ՝ ոչ գիտելով զդ
մեղս · * Ա՞ յսպէս և յայլ
հնազանդ եղեալ հօր՝
արդարացոյց զմարդոյս
քնութիւն ինքեամբ · և՚ի
մահու կայինսդ վերծոյց
վճռով անմեղութեն ·
պահակեալ առ՚ի յոյ հօ
րէ · քանզի և՝ իսկ ան
տեղի ժառանգորդս լի
նիլ առաքինոյն պատժոյ
եկամուտս սպկանաւեն ·
ոչ վիճակիլ վերստին
դարձուցողին ՚ի կեանս
յայլ հնազանդութիւ·
* Ա՞րդ՝ յորժամ ասէ
սրբազանն գիր ՚ի ձեռն
հնազանդութիւ մոյն ար
դարանալ քաղմաց · ոչ
մարդ պարզաբար զմիոք
՚ի միմեանջ առեալ յայս ա
սելիք, այլ մարդացեալ
յաւէտ զմիածինն՝ և՝ըն
նազանդ ևս մեր եղեալ
հօր՝ զի ոչ տրար մեզ,
և ոչ գտաւ նենգութիւն
ձեռն ՚ի բե

նիլ յառաջինն · և յոյժ
առաղ քաւէս առնել ըզ
հնազանդութե ցուցումն ·
այլ եր այսբազում յոյժ
անդր քան զմարդկայինս
չափ՝ ՚ք զի ոչ ոք մնքուր
՚լինէր՝ զի կրեալ չա
մանգամայն զ յանցանս
և չընդունայ տկարութէ
ըմբռնեալ · և յիւրում
մարմնի զչարութէն ախ
տացեալ ծնունդ · և ըզ
վայրենացեալ մեղացն
երկինեալ օրէնս՝ զի արդ
արդեօք ըմբռներ բոլո
րովիմբ զնա՝ քանզի խոր
հուրդ մարմնոյ թշնամու
թէ է առ աած · և օրինա
յըն այ ոչ հնազանդի ·
քանզի ոչ կարէ · * Ա՞րդ՝
բարւոք հնարիւք աած
և՝այր վերստին նորո
գեալ զամ քրիս · և՚ի քա
ղամ յոյժ հեծումէ վա
ճառաշահ եղեալ բնու
եսյոր ինչ էրն վերստին
դարձ՝ այսինքն ՚ինոյն
ճանապարհ՝ առաքեաց
զորդի իւր եղեալ լինո

Ա ՇԽԱՏԱՍԷՐՈՒԹԻՒՆ ԻՒՐ.

կեցցէ։ *Ասկ որք ի տէր
Յիսուսէ օրհնութիւն
գևորական. և կենդա
նական. ոչ ոք ևնց ոզոր
մութիւն գտեալ ի ձեռն
հաւատոյն փառաւոր առ
նել զայծ. *Ո՞վ թէ
եղև պաշտօնեայ մարդ
կօրէն. բայց ոչ զայծ քա
րոզէ. որպ ի թլփատու
եւ որոց ի հեթանոսաց.
քանզի կոչեն ի կեանս.
ոչ ոչ ևմի որ իբրև ըզ
մեզ պարզաբար, այլ ոչ
յայծ հաւատացեալք ի
քս և ոչ արատքոյ մարմ
նոյ. այսինքն մարդկութ
ւոս ի յայ բանն գոլ
խոստմեալ ոչ այլ մարմ
նացելոյ և մարդացելոյ
երկրպագել նմա։ *Ո՞ւր
զի զանձն հաւատոյս զոր
քարոզեմք՝ հաստատ՝ ա
սելով երանելին Պօղոս.
զի թէ ասիցես բերանով
քով՝ եր զյ՝ և հաւա
տասցես իսրտի քումի թէ
այծ յարոյց զնա ի մեռե
լոց՝ կեցցես. ապա զի

ձեռը արդ

Ա. Կորնթացւոց

ի բերան ևր. լստորոմ
գրեալնէ.

*Ուն և ոչ ուշուտ. ձիր.

Կանզի ասեմք զքս
պաշտօնեայ եղեալ
թլփատութեն. վ ձշ
մարտութեն այ. առ ի նոս
տատուն առնել զաբե
տիս հարցն. իսկ հեթա
նոսաց վ ողորմութե
փառաւոր առնել զայծ.

Ի բրէիցն գոլ զաբետիս
զհարցն պարգևեալ
ասէ այծ ի նոսա. Պօղոս.
յառաջագոյն գուշեցին
և երանելի մարգարէքն
յայտագոյս քն. թէ նա է
ակնկալութիւն հեթա
նոսաց. ապա՛ռ թեմն ևր
մեր յս քս հօր ակնար
կուք կամակիցեալ եղև
թլփատութեն. այսինքն
հրէիցն պաշտօնեայ՝ ի
հաստատութիւն հարցն
խոստմանց. քանզի ասէ
թէ արդարն ի հաւատոց

Ա՛յ հնազանդութիւն,
բոյն պատերազմ. քան
զի սովորեալք բարե
փորձ լինիլ ու՛ղ մարմ
նական զինս շարժել,
դեղարդանց յարձակ
մամբ. և կամ նետից
կորովութիւք վարեալք.
այլ ճշմարտութեան զի
նուք պատշաճեալք հո
գևորապէս, ընդդէմ
յարուցեալ և յոյժ ա՜
րիաբար՝ որոց կամիցին
ատերիւրել զինս. և
զձայնոց աւանդուեցին
զճշմարտուի՛ իբաց շը
ջել յիւրեանց անխոր
հըրդաբեր թըշնեցեալն,
արդ՝ ու՛ղէ մարմնակին սըր
բոյն զէն, այլ զօրաւոր
յայ. * Կան զի քակէ
զխորհուրդս որք յանտե
զի մտածութիւս տանին
զմեզ ևաղղամանս յաղթ
տամբ բարբարոսաց կա
գաւորին փառաց. ընդ
դիմանալ խորհեցեալ,
Ի միջոյ իբաց բնկնալ փու
թոյն. և կամ թէ ոչ՝ իբա
ձուկս համբերել զեղ

արդ արդեօք՝ իմեռելոց
յառնել ասիւր՝ որ և բբլ
նութիւք անմահ ոչ զա՛ծ.
եթէ ու՛ղնակս ընկալցի ոք
զյաղագս մարդանալոյն
բան. և խոստովանեսցի
եթէ զբնաւորութեան մե
ձնիլ իւր մարմին արար,
և կրեաց մարդկօրէն նո
վաւ զմահն. և յարեաւ
ա՛ծաբար ոչ անապա
հանուի և կեանք.

* Կան և ոչ ծուռ. ի՛ թ.

Կան զի զէն զինուո
րութեան մերոյ ու՛ղէ
մարմնաւո՛ր. այլ զօրա
ւո՛ր յայ. առ՝ի քակուն
ամրութեց. զխորհուրդս
քակեմք և զամ բարձրու
թի՛ հպարտացեալ՝ իմ՛ը
գիտութեն այ. և զե
րեմք զամենայն միտս՝ի
հնազանդութիւնն քի՛,

Ա՛յ թանձր և մարմնա
կան, այլ նուրբ յա
ւէտ և՝ իմանալի՛ն սըր

Թէ Հաւատացեալ լինի ըստ մեզ մարդ եղեալ, լինի, և ոչ ուրեք դէն ած ՚ի բաց ընկեցեալ. այլ միասին ած՝ առեալ զմարդկայինն. և հնազան դեալ մահու ջուխ ըստ մարմնոյն.

Հան և ՚ի ուրուն. ի.

Ասաի եղբարք սէք. երկնաւոր կոչմանն բժնորդք. Յայեցարուք ընդ քննչպետ և ընդ առաքել խոստովանութեան մերոյ Յսքս. Հաւատարիմ գոլով արարչին իւրոյ. ոչ և մովսէս յամենայն տան նր. քանզի առաւել քան զմովսէս փառս որեցաւ. որ չափ առաւել պատիւ ունի քան զտուն տանն առնելն. զի ամ տուն կազմի յումէք. բայց որ զամ կազմեաց՝ ած է. մովսէս հաւատարիմ է տանն ոչ ծառայ. բայց

՚խոստովանելոցն խօսիլ ընդ ներքաւթիւն զայ.

*Օ՜ սա մտածութիւն որ ՚ի բարեպաշտութիւն դա դարեցուցանեն փոխա դրեալ յաղաւթի և ձշմարտութիւնե հաւատոյ ցուցանել բանից. բար ընդ ուրեմն արուեստս հորուե սրբասլայելոյ գործ եղիցի. և հաճոյ ե զիցի այ. որ անօրէնութե բանից պաշաճ գոլ միշտ ընդ դիմանալ թրչելոց լոցն փառացն ՚ի.

՚Հանդի ած գոլ բանն և կեր պարան ՚ի հաւատս ցուցեան հօր. և իմոյ զինքն յօնայնութի. և երգև հնազանդ մահու ջափ. որդ պարտեր զամ միտս դարձուցանել փութ թանակի և գերել ՚ի հը նազանդութի նր. *Օ՜ ՚ի թէ և ասի ինչ ՚ի մարդ կայնոցս. ոչ միով երանա կաւ վկասեցէ զանձին քնութի որ ՚ի մարդկայ նութեան նր՚ աստուածն.

քո որդի՝ իվեր տանն.
որոյ տունն մեք եմք.
Աղաքեալ և աշխանայա
պետ խոստովանութեամբ
մերոյ եղև յայ և՝ի հօրէ
յո, այսինքն մարդ երև
եալ որ յայ բանն. քան
զի յայնժամ անուանե
ցաւ և յո՝ի ձեռն հրեշ
տակին ձայնի, և փոքր
յոյժ՝ բանին բնութիւ.
յայնժամ քահանայութեն
և առաքելութեն անուն
և իր՝ մարդկութեն չա
փու եղելոյն ոչ անպատ
շաճ. որպէս ինքն իսկ
ասէ որդի. ոչ եկի ըս
պասաւորիլ. այլ սպասա
ւորել՝ և տալ զանձն իմ
փոխանակ բազմաց.
*Կանգի սպասաւորիլ
առ՝ իստացուածոցս վայե
լեր նմա և յոյժ վայելչա
բար ունի այ հաւն, և ընդ
ոտիւք իւրովք ուսնողի
զամ որ ինչ է եղական.
իսկ սպասաւորելն մարդ
կօրէն. դարձեալ որով
հետև երկն՝ ի մարմնով

անօրէնութիւն, ոչ է վայ
րապար բանս բնաւին
իշխացանել ինքն՝ի մեզ
կայինս. *Այլ տես զի
արդ քահանայապործէ
մարդկօրէն. և միշնորդ
դնի այ և մարդկան, քանզի
զի միշնորդէ առ քահա
նայ. բայց ղպատարիդին
եղանակ՝ ոչ ըստ միոյ
ուրուք՝ ի մերոցս քահա
նայից մատուցանէ ծա
ռայաբար, ոչ ինչ ինքն
կցորդ յառնուլ զայն.
այլ իւրովի՛ վաճառաշահ
լինի. և՝ի ձեռն ինքեան
եինքեամբ հօր, զի քա
հանայապործէ ըզ մեր
խոստովանութի. այսինքն
զհաւատս, զոր առաքա
կի սովորեցաք առնել ա՛յ
սերով. *Հաւատամք՝ի
մի ած հայր ամենակալ.
և՝ի մի Տէր Յս Քս որ
դին. և՝ի Հոգին Սբ.
*Այսու ուրեմն թէ և
քահանայապործել ասի
մարդկօրէն, այլ ընդու
նի ըզ պատարագն ինքն

ած աբաւ. նոյն ինքն դո
լոլ ած Համանգամայն
ած ևմարդ. * Ասի ևՀա
ետասրիմ. վե՛ր միշտ ասլ
բեցուցնել կամելոյն ըզ
մտաուցեալսն նոսա առ
ած. Հաւատասրիմ ան
ևանի ևինքն Հայր. Իսկ
Համեմատ ադմսխսի ըս
պասաւորութեանն ըստ
մարդկութեն. որ քան
ինչ ունի գերասնակու
թի ըստ գոլոյն ած. ոս
յի ոչ արգեօք, ևս՛ եր
կայն քրտամբ ած ել
զմսաւ. զի նա ոչ ծա
ռայ ի տան նր, իսկ սա
ոչ որ ի վե՛ր տան իւրոյ.
* Ա՛ր թե տան կազմիչ
և արարչագործ է Ամ
մնուել, որոյ տունն իսկ
մեք եմք, ան Համեմատելի
առնի արարեալն զտար
բերութենին, և ըստ բնու
թեան որն առ ծառայն
Հլմարտապես և՛ ինքնա
տուէ իմացեալն.

Ա՛ր ևնպատրաստեն զի.

* Քան ևՀաւատասրիմ, ևս.

Զի իմն ես յերկնից
ոչ զի արարիչ ըզ
կամս իմ այլ զկամս առ
ջինն իմոյ. զի՞ամ զոր ես
ինձ Տայ՝ ոչ կորուսից
ի նմանէ. այլ յարուցից
զնա յաւուրն յետնում.
Ջանազատ զինքն յերկ
նից. առաքիչ Հայր և ի
Տօրէ. որ և զամ ընտ.
զայն վարկանիմ ցուցա
նել. զի ած գոլով բանն՝
էջ անօրինաբար ի մարդ
կութիւն վե՛ր. և ոչ ու
րեք փոխադրեալ զգոյն
ած. * Ա՛յլ առեալ յա
ՀետՀ՝ զոր ինչ ոչն էր. զի
ևարբեալ մահու առ սա
կան ինչ զմիացեան ընդ
նմա մարմին. և զիւր ոչ
ինչ կորուսցէ ի տրբեցե
լոյն նմա. այլ ապրեցու
ցէ յաւետ և յարուցէ
զնա յաւուրն յետնում.
* Ա՛ռնել ասելով
ձեռք զինա

հօրէն զօրս՝ինոյն հանճա
ռացին. զի մի՛ կորուսցէ
զնա. այլ յարուսցէ յա
ւուրն յետնում։ * Ա՛րդ
զիարդ յօրոյց. որ յայտ
է թէ՝ի ձեռն խրոյ յա
րութեանն՝ի մեռելոց՝ ք
զի կենդանացուցեալ
նախ քան զայլն՝ զնա
մարմինն. եւ զհաւտու լու
ծեալ զիշխանութիւն՝ի
ձեռն մահուան իւրոյն
մարմնոյ՝ ձանապարհ եղե
մարդոյս բնութեան առ
յարութիւն։ * Եւ աւ
կարօղ լինիլ յաղթելոյ
պահանջութեանն. իբ ու
րեմն է իջելոյն յերկինից
քանին այ. որով եղե
զնդ բանիւք՝ի մեռելոց.
զի և յարուցելոյ իւր հե
տեւեցի առ՝ի կեանս
տրբեալն նմա. ոչ և ա
ւն նախատատեղծ ին յան
ցանաց կորուսեալ. այլ
ապրեալ յանէից ա՛ն հո
գին նորա։ * Եւ
տրբեալ ասէ նմա դար
ձեալ զմատուցեալսն յոր
առնայն հանճառան. ոչ

զիան հօր, եւ ոչ ամ իրաք
զիւր, զհրեշտակն ապարա
ռանուխս յանդիմանէ.
եվիրաւորէ խոստնակի
նալ միշտ զիւրեննցն կացու
ցանելոյ կամս. եզաւծ այ
ինան անառակ արարեալ զօ
րեհան. եառ ոչ ինչ հա
մարել խոկացեալ զայ թէ
հեգեան։ * Բանզի այսո
քիւք իւրոյ հնազանդու
թեն վկայելով զնոցայն
բանբասէ անհնազանդու
թիւ. քզի ասէ եւ այլ ու
ուրեմն առնէ. սոյն հա
լածել կամեցեալ եառել
առացեալս եանիրաւ դա
տաստան՝ի վեր այսորիկ
բերեալս. դուք ընդարմ
նոյ դատէք. ես ոչ դա
տեմ, եւոչ զոք, եւ եթէ
դատեմ՝ դատաստան իմ
արդար է, զի ոչ լինդրեմ
զիան իմ. այլ զիան ա
ռաքչին իմոյ. ապա ու
րեմն առօրինաբար ասէ
զայսպիսիսն։ * Սակայն
զայն բեր առացուք իջել
յերկինից որպէս զնա.
տրբեալ ասէ իւր առ՝ի

Յաղագս Սրբոյն Գրիգորի Նարեկացւոյ ուխտաւոր Խոյեցւոյ.

*Լուսաւորիչ. *

*Առ Աստուածածին.

ՈՂՋՈՅ վայելչիկ նմա՛, վո՛ որոյ ամ և որով ամ, բա զամ որդիս ի փառս ածել. և զառաջնորդ փրկուե՛ նոյ չարչարանօք կատարել. զի որ սրբէն և որք սրբ բին ի միջէ եին ամենե քեան, վո՛ որոյ ո՛չ ամօթ համարի եղբարս կոչել զնո՛, և ասել. պատմեցից զանուն քո եղբարց իմոց ի մէջ եկե՛ղեցւոց օրհնե ցից զ ո՛ զքե՛զ. *Վարկա նէցի՞ն արդեօք յանու սումից ոմանք և անջա տել սովորեցելոյն յեր կուս քսն և յերկուս որ դիս զի՞ որ յո՛ք կատա րեալ ասիլ ի՞ ձեռն չոր

ձծ՞ չա

Ա- Նոյեմբեր

մարդ եղեալ. քանզի ճա նանգո՛ւթի՛ն իւր ամ՛որ ինչ հօրն է. *Հայց վո՛ զի ոչ ասացի հաղորդ եղև արեան և մարմնոյ, և հաւատացաք ոչ այ. այսո՛րիկ տալոյս անուն ի՛նէրքս մնանէ. *Ուրան զի թագաւորեաց մեզ և մեռմով. որ և էր նախ քզայն Թագե՛ւոր. Թէպէտ և ոչ սկիզբն գոլոյ Թա դաւորելոյն մեռեալ յոր ժամէ զնէն ըստ մեզ՝ որ ասց ցիս ասէ՝ որդի՛ իմ՛ս դո՛. և՛ես այսօր ծնայ զքե՛զ. *Ո՛րդ՝ ընդունի մարդկօրէն զնա՛ւրան. որ և տիրեր բոլորից միշտ ոչ ա՛ծ.

և երանելին Պօղոս ասէ
Հաւատարիմ է ած որով
կոչեցայք ի հաղորդու
քիւն ՚ի նմա. և դարձեալ որոյ
հաւատով յաղաւաւեն
պատիւ կուշեցեալ. ու
րեմն ոչէ ծառայ, այլ
որդի. իսկ եթէ որդի և
ժառանգ ած * Աւրդ՚ ան
խըտրաբար ՚ի դեպ ած
այնոց զբաւիցն ձայն ըն
դունելով զայն ի վերայ
հօր. ոչ ինչ ևս որ չ՚ը
կաճուրէ՚ ըզմիւղ յերկու
զայն ՚ի դէմս ոպ ՚ի հար
կէ զորովն, այլ վն պի
այսէ ճշմարիտ. ընդէր
ոչ առաւել թողեալ առ
այժմ զնորայն դէմն՝
և դիտման ածայնոց զը
րոց հետեւեալ մարմնով
տնօրէնու թե միածնին.
զնմա վայելուչն պահել
բան. զհայր առեմք կա
տարել՝ չարչարանօք մար
դացեալ որդւոյ. համ
բերեաց խաչի. արհա
մարհեաց զամօթ. կամօք
ամ լրօք ել և հօր. զի և

ՁԾԵ զմեղ

չարանաց զոր ՚ի կնոջէն
մերդ առանձին իմացել
և առանց յայլ հօրէ բա
նին. և զնա աւիլ փրկու
թե մերոյ առաջնորդ.
կատարեալ առ նոյն այ
բանէն, տրբեալ առ ՚ի
չըշըմարիտ, ոպ այլ ոք գոլով
որդի ՚ք զնա առանձնա
պէս, քանզի նմա մանա
նեանդ վայելէր ասեն.
վն որոյ ամ և որով ամ,
վասն ասելոյն երանելի
աւետարանչին. ամ ինչ
նովաւ եղև. և առանց
նորա՝ եղև և ոչ ինչ.
* Աւրդ՚ վայելէր ասեն
բանին. վասնզոյ ամե
նայնն՝ բաղդատ որդիս ի
փառս ածել և զառաջ
նորդ փրկութե նոցա.
այսինքն մարդ պարգև
բար՝ զոր ՚ի բնէ կուսէն.
կատարել չարչարանօք.
* Ինչ զի է անմատոյց լի
բան նոյ. ոպ են՝ այժմ
ցուցանել փորձեցայց.
* Քանզի նախ որոյն
և՚ի վե հօրն դնի. զոր

զմեզ շահագործ ընծ հեռևե
իլ ասացեալս զօրաւորա
ցուցցէ. Հաւանեալ աստ
ղեն. Թէ մի՛ երկնչիք յայն
ձնէ որք զմերին սպանանեն
և զոգին ոչ կարեն սպա
նանել։ * Բայց վա՛ զի նե
ղութիւն ունելոց էք
յաշխարհի և հալածիլ ի
թշնամեաց. և վա՛ ձշմար
տութեն հաւատոյ ձըգ
նիլ քրտամբք եմարմնոյ
աշխատութե. ուղղել
զառաքինութե. ոչ թո
ղու խոթնալ յերկիւղ՝
այլ յաճէտ համարձա
կեցուցանէ. վարեալ
ինքն չարչարանօք. և
զմեզ քաջալերէ՛ ասելով.
ոչ է աշակերտ լաւ քան
զվարդապետ իւր. և ոչ
ծառայ՝ մեծ քան զտէր
իւր. շատ է աշակերտին
եթէ լինիցի իբրև զվար
դապետ իւր. և ծո՛ւին
որպէս զտէր իւր. եթէ
զիս հալածեցին, ապա
և զձեզ հալածեսցեն։
* Ա՛րդ՝ կամ եղև ու

բեմն մահաբեին մարմնով
չարչարիլ վա՛մբ, և եթէ
զի՛նչ է այսորիկ պատ
ճառ, ուսուցանէ երա
նելին Պօղոս ասելով.
վա՛ զի մանկունք չարոր
դեսցին արեան և մարմ
նոյ. և ինքն մերձաւորու
թեամբ կցորդ եղև նո
ցունց. զի մահուն իւրով
խափանեսցէ զիշխանու
մահու ունօղն. այսինքն
զբանսարկուն. և ապրե
ցուսցէ զայնոսիկ որք մա
հուն երկիւղիւ չհանա
պազ կիղյն պարտաւորք
էին ծառայութե, ապա
ուրեմն վա՛ զի անչնա
րին էր մարդոյս քնուե
խափանել զմահ. քանզի
ընդունելոյ ՚ինմանէ,
ի չորեքեալ զնա յայս չը
նոց անիծիցն. կարևորա
պէս կենդանարար բանն
այ. ըզմահու պարտա
ւորն առեալ քնութե.
այսինքն ըստ մեզ մարդ
կային. զի ևնր մարմնոյն
ոչ զոք յանընտել գտա

Ա՛ Աբբայի ԽԶ.

Ճշմարտապէս այդ Լեօր՛ն իւրով ծննդեամբն խա փանել ըզմահ, ապատե րեմն կատարելոյ՝ն նր՛ ի ձեռն չարչարանացն մեզ յաւէրժած պահա սութեն եղև։ *Ի՛նդ նոր առացուածք որէ՛ ի քս, իսկ վ՛ն ոչ մարդ պարզաբար առեալ բա նին այդ, ասէ կատարել վ՛ն մեր՝ այլ մարդկային կերպի՛ երևեալ միա ծինն. Չհաստատմցու ցանէ դարձեալ ածայինն Պօղոս յաւելեալ. Թէ որ սրբէն, և որք սրբին՝ յմիոջէ էին ամենքեան, վ՛ն որոյ ոչ ամեթ Համա րի եղբարս կոչել զնոսա և ասել. պատմիցից զա նուն քո եղբարց իմոց։ *Ո՛վ որ սրբէն, և ոչ՛ք արդեօք որք սրբին. և զնոյն ինքն ասէ. Ես սրբեմ զիս՝ զի և նոքա սրբեալ լիցին ճշմ՛ք ասէ։ *Ա՛պատրեմն սրբեք որ դին՝ նք գոլով բնու՛թ։

Ա՛ Աբբայի

Նաց՝ ի վե՛ եկեալ մահ, դադարեսցէ բանսեն որ՝ ի վե՛ մեր՝ ասէ խաւխա նեալ։ *Ինքն ուրեմն է որ մարմնովն կատարեցաւ վ՛ն մեր մարդկօրէն. կա տարելով զմեզ ածաբար խափանել զմահս բրնթե՛, ք զի պակասեր մար դոյս բնութե՛ն անապակ նուե՛ն։ *Ա՛յս եղեալ՝ ի սկզբանն. զի ածէ զմահ ո՛չ արար. և ո՛չ կամէր ըզ կորուստ կենդանեաց. քանզի ստացաւ՝ ի գոյու թե՛ զա՛մ. և փրկանք լի նելութե՛ն էի. և ո՛չ էն՝ ինոսա դեղք կորսեն, ո՛չէ դժոխոց թագա ւորութե՛ն յերկիր, այլ նախանձու բանսարկի՛ն եմուտ մահ յաշխարհ։ *Ա՛յսպէս կատարեալ զմեզ ասէր առ որ յեր կինս ցած և հայր. ես զբեղ փառաւորեցի յաշ խարհի. զգծան կորեցի զոր ետուր յիս զի արա րից զնս, քանզի փառք

Ա՛ Աբբայի ԽԶ.

Ճշմարտապէս այդ Լեօր՛ն իւրով ծննդեամբն խա փանել ըզմահ, ապատե րեմն կատարելոյ՝ն նր՛ ի ձեռն չարչարանացն մեզ յաւէրժած պահա սութեն եղև։ *Ի՛նդ նոր առացուածք որէ՛ ի քս, իսկ վ՛ն ոչ մարդ պարզաբար առեալ բա նին այդ, ասէ կատարել վ՛ն մեր՝ այլ մարդկային կերպի՛ երևեալ միա ծինն. Չհաստատմցու ցանէ դարձեալ ածայինն Պօղոս յաւելեալ. Թէ որ սրբէն, և որք սրբին՝ յմիոջէ էին ամենքեան, վ՛ն որոյ ոչ ամեթ Համա րի եղբարս կոչել զնոսա և ասել. պատմիցից զա նուն քո եղբարց իմոց։ *Ո՛վ որ սրբէն, և ոչ՛ք արդեօք որք սրբին. և զնոյն ինքն ասէ. Ես սրբեմ զիս՝ զի և նոքա սրբեալ լիցին ճշմ՛ք ասէ։ *Ա՛պատրեմն սրբեք որ դին՝ նք գոլով բնու՛թ։

ան՝ ասէ, և սրբիմք մեք առ ՛ինմանէ Հոգւով սրբով. և զի արդ ամբն ՛ի միոջէ ան՝ յարեղէ՛ և յարարչագործէ՛, և Տար կա՜ր մեզ յայսմանէ առաքեանս ուսիլ եղբայրս՝ ի՜ * Հանգի եղա կանի առ եղոկան. ըստ որում եղականք. բնաւո րին իմն եղբայրս՝ ի. որ և բնաւբ, և բնաւբ անեղ է որդի և՛ոչ եղբայր ստա ցուածոյս ի՜ գոյն բը նութ ան՝ * Ի՜ զրդ՝ զի արդ ամենեքեան ՛ի միոջէ՝ որ սրբէն և որք սրբին, ա պա ուրեմն կարևորէ յա ռաջակայից Տա՜ աստու ծէ մարմնով տնօրինու թեն բան, քանզի յոր ժամ եղեն ըստ մեզ. յայնժամ և՛նքն ի՜ մեզ ՛ի միոջէ. և եղև ստացա ծոցս եղբայր ոչ ազգակ ցութի՜ ունելով առ մեզ մարդկօրէն * Ի՜ յսու՛ւիկ և յոյժ վայելչաբար ո՛չ ամեն Տամարի եղբարս

քնուածանել զմեզ, ո՛չ ա ռեալ յանձն ոչ ինձ է՜ րևի նը եղբայր կոչիլ եթէ ո՛չ էր եղեա՜ ի՜ նչ. սակայն ո՛չ փոփոխեալ յորմէ որ ինչ էրն, * Հանգի յայնժամ ան խարաբաբար օրհներ ընդ մեզ նա զոր օրհնեն սե րովբէք, և՜ամ արարած՝ ք երկրպադեն, և խոստո վանելի գոլով մեծ բա րեպաշտութեանն խոր հուրդ՝ որ երևեցաւ մարմնով. արդարացաւ Հոգւով. երևեցաւ հր շտակաց. քարոզեցաւ ՛ի հեթանոսս. Տա՜ատա րիմ եղև յաշխարհի՝ և վերացաւ փառաւք. * Իթէ ան՝ գոլով բանն մարդանալ ասի, և ո՛չ ո րեք փոխադրեալ զդոյն ան՝. այլ որ ինչ էրն միշտ մնացեալ, մեծ և խոստովանելի է այս բա րեպաշտութեանն խոր հուրդ, իսկ եթէ մարդ ի՜ Տասր կաց իմանի գ՜ա՜.

ձ՜ր ոչ

հաւատացեալ լինի առ
որոց յաշխարհին՝ մարգա
պաշտութիւն եւ ըմբըռ
նեալ . և երկիրպագա՛ք
աստուածոց . և առայ
շարժեաց զմեզ լինել ընդ
նոքօք և ճշմարտապէս
բոլորիցս աճ ։ * Քանզի
լինէն եղոյց մեզ զաճ առա
նիցն ժամանակ ։ իսկ ե՞
թէ քո յարուցեալ է՝ ի
մեռելոց՝ ասաց ցնոսա առա
քեալն . գնացէք աշա
կերտեցէք զամ հեթա
նոսս . մկրտեցէք զնոսա
յանուն հօր և որդւոյ
և հոգւոյն սրբոյ . և ա՞
պա հաւատացեալ՛ք՝ ինձ
մկրտեցաք , զմահ նորա
պատմելով . և խոստովա
նելով զյարութիւնն . և
զայս առնելով սովորե՛ք
ի մարդապաշտութե պար
տաւորութէ՝ և ոչ ըստ
մեծ եղանակի ըմբռնե
ցաք * Ա՛ն ուրեմն է ասել
յարակցութէ առ աճն
բան պատուհասել մարդ
քո , այլ ձանձրոյտ լինել

ունի միայն զհաւատարու
թի պատուհասն , այսինքն
զիշխանութի պատուհասն
ընդ այ ունելով , քանզի
զայս խորհեցան ոմանք
անուսից , զի արդ երե
ցցաւ մարմնով , և զի
արդ ոչ առնեցուն ի
յայտնի . եթէ ամմարդ
մարմնով է , և ոչ այլ ազգ
երեւի ումեք ։ * Ո՛ւր
եղանակաւ երեւիլ ասի
զնա և արբոյ հրեշտակ
թէ և զմեզ ոչ տեսանեն
հրեշտակք ։ Ո՛ւր է
որ աւետարանէ՝ ի քէն ։
կամ զինչ հրաշափառ
թէ ըստ մեզ դոյ , և ոչ
այլ ինչ տեսանեն զնա ո՞
մանքն՝ ի սրբոցն հրեշ
տակաց , զի արդ և՝ ի հե
թանոս քարոզեցաւ , և
ոչ զմեզ ոք առ որոց յայ
խարհիս հաւատացեալ
լինի ։ * Քանզի թէ ոչ
զմեզ ըստ մեզ պարզա
բար և ոչ յայտնի մըրդա
ցեալ քարոզեցին աշա
կերտքն , այլ ըստ ոգւոյն

յանէտ առ մարդկութիս
քոյ միաւորութէն անօրի
նականէն. մի որդի Աստո՛ր,
քանզի մեծ յայնժամ բա
րեպաշտութէանն խոր
հուրդ · զի երևեցաւ
մարմնով ՚ած բանն. ար
դարացաւ հոգւով. զի
ոչ արար մեղս ոչ մեր
յո՛ քո՛ն, երևեցաւ հրեշ
տակաց· որք ևմարդկա
յինն նորա ծնունդ՝ ՚ոչ
անգիտացեալք , ասէին
փառք ՚ի բարձունս այ
և յերկիր խաղաղութի՛ն.
՚ի մարդիկ հաճութի՛ն.
* Կարողեցա ՚ի հեթա
նոսս · զի ճշմարտու՛թի՛
է որդի այ՝ յօր՝ մերմով
երևեան. յորոց յաշ
խարհիս հաւատացեալ
լինի՛, և վկայեց յով հան
նէս ասելով՝ թէ տեսա
նէի զ հոգին զի ՚ի յա
նէր ոսպ զաւա՛նի յերկ
նից ևհանդչէր ՚ի վերայ
նորա · և ես ոչ գիտէի
զնա· այլ որ առաքեացն
զիս մկրտել ջրով, նա

ասաց ցիս՝ յոր վը՛ տես
անիցես զՀոգին զի ՚ի
ջանէև հանդչէլ ՚ի վերայ
նը՛, նա է որ մկրտէ Հո
գւով սրբով, և ես տե
սի և վկայեցի թէ սո՛ւ է
որդին այ՝ մի ասելով զեմ
մանուէլ · և յերկուս
քսան որոշել ոչ առնում
յանձն, * Ո՛վ՝ նչ ար
դեօք ասիցեմք զՀնանեն
՚ի վը՛ նը՛ ՚ի յերկնից Հո
գւոյն սրբոյ և հանդչէլն
արդեօք կարօ՞ղ գոլով
վճռակի Հոգւոյն սրբոյ
զառ ՚ի յայ Հօրէ բանն
՚ի մասցու՛ք, որև զի արդ
ոչ է ամենևիմբ անտեղի
զայս խորհիլ և ասել·
քանզի նը՛ իւր է Հոգին
ոյ և Հօր· * Ո՛ր և եր
անելին պօղոս ասէ. և զի
էք դուք որդիք՝ առա
քեաց ա՛ծ ըՀոգի որ
դւոյ խրոյ ՚ի սիրտսմեր·
որով աղաղակեմք աբբա
Հայր, ամպարշտութի՛ն
ուրեմն է և միայն վճռու
ած՝ Հոգւոյն կա

պէս ևմիայնոյ միածնին.
սատ ինձ, թէ առանձնա
ռյր ինչ ասացեալ՝ պղէ
Արդէն ես արդեօք վն
նիչն. սակ որդին ես.
տէր յս քս՝ մի եցոյց
հայր. և յաղագս միոյ
բաժանեն յերկս զմին
կամաք. դարձեալ զորս
այ. վերստին հարցանել
տեր յս քս՝ վկայեաց ՃՀ
հաննէս թէ սակ որդի
գիք ի ջուրն՝ սա չէ նր.
ի ձեզ, իսկ եթէ ոք չհո
հ հոգին այ բնակեալ
նով. այլ հոգւով. եթէ
ղոս. դուք ոչ էք մարմ
գրելոյն ՃԾայինն ՃՀ
ոյ զբ՝ չհոգի հօրն,
և առ այս կապէ զմեզ
մկրտելոցնոր մեր յս քս
ՃԾայինն, * Քանզի սայ
նիցէ հոգւոյն, նա է որ
մկրտէ հոգւով սրբով.
Եւ այսէ ներդործումն
տեսանիցես ասէ զի ինձա
բար. քանզի յորոյ վր
նեցեալ հոգին այ ի ներ
հայր. և յաղագս միոյ
տէր յս քս՝ մի եցոյց
բաժանեն յերկս զմին
կամաք. դարձեալ զորս
այ. վերստին հարցանել
հաննէս թէ սակ որդի
գիք ի ջուրն՝ սա չէ նր.
ի ձեզ, իսկ եթէ ոք չհո
հ հոգին այ բնակեալ
նով. այլ հոգւով. եթէ
ղոս. դուք ոչ էք մարմ
գրելոյն ՃԾայինն ՃՀ
ոյ զբ՝ չհոգի հօրն,
և առ այս կապէ զմեզ
մկրտելոցնոր մեր յս քս
ՃԾայինն, * Քանզի սայ
նիցէ հոգւոյն, նա է որ
մկրտէ հոգւով սրբով.
Եւ այսէ ներդործումն
տեսանիցես ասէ զի ինձա
բար. քանզի յորոյ վր
նեցեալ հոգին այ ի ներ
հայր. և յաղագս միոյ

հօրէն ընդունի վն մեր
Սակայն թէ և մերդ
ռյր ինչ ասացեալ՝ պղէ
Արդէն ես արդեօք վն
նիչն. սակ որդին ես.
տէր յս քս՝ մի եցոյց
հայր. և յաղագս միոյ
բաժանեն յերկս զմին
կամաք. դարձեալ զորս
այ. վերստին հարցանել
հաննէս թէ սակ որդի
գիք ի ջուրն՝ սա չէ նր.
ի ձեզ, իսկ եթէ ոք չհո
հ հոգին այ բնակեալ
նով. այլ հոգւով. եթէ
ղոս. դուք ոչ էք մարմ
գրելոյն ՃԾայինն ՃՀ
ոյ զբ՝ չհոգի հօրն,
և առ այս կապէ զմեզ
մկրտելոցնոր մեր յս քս
ՃԾայինն, * Քանզի սայ
նիցէ հոգւոյն, նա է որ
մկրտէ հոգւով սրբով.
Եւ այսէ ներդործումն
տեսանիցես ասէ զի ինձա
բար. քանզի յորոյ վր
նեցեալ հոգին այ ի ներ
հայր. և յաղագս միոյ
տէր յս քս՝ մի եցոյց
բաժանեն յերկս զմին
կամաք. դարձեալ զորս
այ. վերստին հարցանել
հաննէս թէ սակ որդի
գիք ի ջուրն՝ սա չէ նր.
ի ձեզ, իսկ եթէ ոք չհո
հ հոգին այ բնակեալ
նով. այլ հոգւով. եթէ
ղոս. դուք ոչ էք մարմ
գրելոյն ՃԾայինն ՃՀ
ոյ զբ՝ չհոգի հօրն,
և առ այս կապէ զմեզ
մկրտելոցնոր մեր յս քս
ՃԾայինն, * Քանզի սայ
նիցէ հոգւոյն, նա է որ
մկրտէ հոգւով սրբով.
Եւ այսէ ներդործումն
տեսանիցես ասէ զի ինձա
բար. քանզի յորոյ վր
նեցեալ հոգին այ ի ներ
հայր. և յաղագս միոյ

այսինքն ի հօրէ բանին. զի արդ ընդունի զհո գին որ և աճ է բնու՛թ. և իւր ունի զնա՛. իսկ եթէ ըստ մասին առնուն նապէս. այսինքն միայն որ ի կնոջէն մարդ՝ զնա՛ կարօտ ասեն հոգւոյն հաղորդութե՛ն։ *Եւ զի արդ ինքնե որ մէրսե նովա՛. որև միայն վայ եւէ վերնոյն բնու՛թե. որ երևեցուցանէն կա՛ր հաղորդա հոգւոյն զրոս մերձենանն առնա՛ *Իսկ եթէ ընդունի եւ՛ ոտ նոյն ինքն. քաջայայա է թէ ըստ մարմնոյ անօրէնութե՛ բանի. և ըստ որում էն բնութե՛ և ճշմարտապէս աճ, ընդունի մարդիօ րէն՝ ոչ իւր. այլ զերոյս բնութե՛ ի ձեռն ինքեան, և ինքեամբ նախ առիթ մեզ եղեալ՝ տայ աճ աբար յիւրմէն բըն ութէ արժանաւորացն առնուլ զնա՛. Ա՜ ըդ է՛ր

առաքելական բանի նման և հաճաւասր այլ ինչ միտս դնել առ ընթեր. բայց ըզնոյն ասել ճանր սեաւ ասեմք. թէ բաւական է որոց միտս ունի ցին, միոյ պատմութի՛ ի նմանապես ունելոյն. որ բերոյն հաւատուն՛. *Եպա ուրեմն քանիցս անգամ ասիցի՛ զի որբիր այսինքն զՀոգին առնուլ ըստ այմ նոյն եղա նակի պարտ է՝ իմանալ. քանզի վ՛ Հոգւոյն բարե պաշտութի՛ է, զվերիպեալ սըն պատրաստաբար. յոյ նարատ միտս որբաղանիցգրոց ածել. այսինքն՝ ի վե՛ վ՛ մի հաստատել. զամպարշտաբար ընդ՛ ի մացեալ փառացն քե զուշղակի ձառեալսն։

*Հանգ՜ ածուած. ի՛ ք՜

Ե՛ յսլի հոգւով սրբ բովդրձե՛ ի յորդա ձծ՜ ը նա

սին։ Եվ ըստ պատգա
մի՝ Հանդի՛ր քաղցնուլ ա
զիւրսն կրել նմա։
անապական. Թոյլ տայր
պելոյ պահել զմարմինն
առանց կերակրոյ եւ ըմ
վայելուչ զօրութիւն. եւ
բաւականապէս աճա
խափանի քիչ։ եւ պահել
ծնոյս վայրենացեալ. քզի
օրէնս որ յանդամս մար
ռեալ ունելով զմեղացն
նութիւն քիչ։ * Նոյն մա
լոյն. գնայ ամօթով. յաղ
արդեօք ընդ փորձեցեր
մարմնոյն պատերազմիցի
մարել թէ տկարութիւն
կեալ սատանայի. և հա
ուրուք՝ իմիջն յարձա
ձի. զի ոչ՝ իւր միոյ
և յաղթէ աճապար, փոր
մարի վն մեր ոչ մարդ։
Ա՛ւրդ՝ ընդդէմ դու *
դամբ։ յաղթեցաք քիւ,
ջին տկարութեն կրե
Հոդևորականին՝ զոր առա
ռաղջութիւն։ յայտ է թէ

նանէ. և վարիր հո
գւոյն յանապատ գքա
ռատն օր փորձիլ՝ նա
տանայէ. և ոչ եկեր յա
ւետրն յայնոսիկ. և՝ի
կատարիլ աւետրյն քաղ
ցեաւ։ * Պարտեր վասն
մեր ընդ դէմ առնել՝ի
ինդրն միայն յաղթողին
սատանային. և՝ոչ՝ի բաց
մերկանալ որ վն այսորիկ
էջն կամաւորութիւն յու
նայնուլ. զի զմեզ երե
ւեցուսցէ Հոգւոյդս իւրոյ
լսմանն. և զտկարացեալն
ադամն առողջութիւն
ունօղս ցուցցէ Հոգեւո
րականաւ. քնզի դադա
րեցին քրիստոսիւ նախա
աեղծ մրդոյն բնութիւն
պատահեալքն մարմնոյ
և Հոգւոյ հիւանդու
թիւք. զի ոչ՝ի ձեռն ինա
զանդութիւն նորա արդա
րացեալք բազումքս. որ և
ախտացեալ ընր ստուն
դանմամբն զգաստապար
տութիւն. այսպէս դարձ
եալ քիւ՝ի մարելոյս ա

ռի. զի երկաքանչիւրոյ
քըն բարւոք արուեստ
տաւորապէս ած համան
գամայն ևմարդ գոլով
ծանիցի մի ևնոյն, յայտ
է զի ած աբար գերա
գոյն քան զմեզ և ըստ
մեզ մարդկօրէն։ *Իսկ
վարիլ ասի զօրութեամբ
Հոգւոյն յանապատս։ վա
րիցէ յայտնէ՝ ոչ տանիլ
այլ լինիլ. այսինքն կա
տարել. ոյր ինչ ի վերայ
մեր ասիցի յոլովակի.
Թէ այս անուն զինքնուղ
զակի վարէ. այսինքն ա
նարատաբար կեայ և
բարւոք կենցաղավարի։
*ԵՒրդ՝ դառնայր յա
նապատն. այսինքն առ
նէր զյամէն անդ՝ ոչ
մարմնապէս. քանզի ա
ռանցըմպելոյ և կարևոր
կերակրոյ մարմնոյ. ոյր
զօրութիւք Հոգւոյ ՝ի վեր
քան զմեր բնութիւնս
ժուժկալութիւք առ ՝ի նմն.
սակայն զայն տես. քզի
օգտակարէ յոյժ խորհըդ

դոյս զօրութիւն. զի ոչ
նախ քան զՔրտութիւնն
փորձիւր. այլ և ոչ վա
րիւր Հոգւոյն յանապա
տըն. օրինակի մեզ՝ ե
դեալ իբրս. քանզի անհը
նարին է չև և Քրտե
լոյն փորձողին զասատ
նայի զդժուարատոկ պա
տերազմ տանել. արիա
բար. այսինքն վարիլ Հո
գւոյն օրապէս. այլ է վայե
լուչ ժամանակն այսպէս
պայծռ և արժանի աբան
չանալ յառաքինութեն՝
յետ սրբոյ Քրտութեն։
քանզի զօրացեալ ք այս
պէս սրբոյ Հոգւոյն
հաղորդութիք. և՝ի վե
րուստ շնորհիւ կինքեալ
յառաջութիւն. յայտ է
զի Հոգևորական անբիծ
բռնութիք եղիցուք՝ի սա
տանայէ. և զօրութիք Հո
գւոյն կեցցուք որպէս
յանապատ տեղի ինչ
հասեալ. արտաքոյ լինիլ
Հակառակ ըզբաղմանց.
*ԵՒրդ՝ նմանզե յոյժ

Ա. Կորնթ.

Յամի կարողին քանիւ յաղթելն սատանայի, քայց է դարձլ մեծ մեզ այամ Հնդիպելի՛ն ձեռն մարդանալոյն նը, ըստ որում Հանորոգիլ առ ա՜ նապականութիւն, քան զի ոչ՝ ի մեռելոց յա րութիւ նը՝ վերադոյն է՝ զոք քան զապականուն, այսպս և՝ իփորձելին նորա յաղթութիւն մեք դար ձեալ զօրացաք։

* Լուս և ուրախ. ի գ.

ԱՅԴ՝ ունելով քա հանայապետ մեծ անցեալ ընդ երկինս զՅս զորդին Աստ. պինդ կալցուք զխոստովանու թիւն, քանզի ոչ ունիմք քահանայապետ՝ որ ոչ է կարող ախտակից լինիլ տկարութեաս մերում. այլ փորձ է ամէն ըստ նմանութեաե առանց մեղաց։ Ուղիղ հաստատոյս խոստովանութիւն առնի

* Տես ինձ Հզաւաքել

ա՛ի մինչ՛իմ ած Հայր ամենակալ. և՛ի մ՛ որ յա քս. և՛ի մ՛ Հգին սուրբ, զայս խոստովանե՛լ ունիլ դրե՛ մեզ ած այինն Պօ ղոս, և՛ս՛ ղի է մ՛ որդի խոստովանելի ամ Հօր, յայտե թէ յա՛ քս որ ախ տակից կարօղ՛ էր լինիլ տկարութեաս մերում. փորձ ամէն ըստ նմանութեաե առանց մեղաց։ *Պ՛Հ ոք արդեօք էին մեծ քահա նայապետ մեր, ո՛չ ապա քէն եղեալն ըստ մեղքանն և մարմնով չարչարեալն վա՛ մեր. քղի յայնժամ եղև քահանայապետ մեր. ո՛չ ունի օտար նըւիրած մա տուցանել պատարագ ըստ առաքութեաե այլոց, այլ ինքն զոլով զառն. ա՜ նուշահատ պարգ՛իմ՜ նալն ողջակէզ. միամիտ աղաւնի. Հաց կենաց. բուրվառ ոսկի, քանզի քի եմք անուշահոտուլ առաջ՛ ըստ գրեցելումն։

* Ի ԲԻՒՐՈՒՂ.

ՅԵՒ ԴՈՂՆ ՈՐ ԻՆՉ ԷՆ ԵՂԵԼ ԸՍՏ ՄԵՂ ՄԱՐԴԿԱ ՎԱՅԵԼԱՉԱԲԱՐ. ԱՍԻ ԵՒ ԱՅՍ ՅԱՂԱԳՍ ՆՈՐ ԱՆՑԱՆԵԼ ԱՍԵ ԸՆԴԵՐԵԼՒՆ ՄԱՐՄՆԱ ՊԷՍ. ՀԱՄԱՆԳԱՄԱՅՆ ԵՒ ԱԾԱՒԱՅԵԼԱՉԱԲԱՐ ՔԱՆԶԻ ԵԼ ԱՍԵ ՆՈՅՆ ԻՆՔԱՆ Ի ՄՏԱ ՏԱՒՆՆ ՊՕՂՈՍ. ԱՅԺՄ ՅԱՆԴԻՄԱՆ ԼԻՆԵԼ ԵՐԵԱՍՑԸՆ ԱՅ ՎԻ ՄԵՐ. ԼԱՀԱՆՑ ԸՍՏ ԱՅՍՄ ԱՂՂԱՆԱԿԻ ԷՐԵԼԻՆ, ՅԱՅՍ Է ԶԼ ՆՈՐ ՀԱՍՏԱՏԵԼ ԵՒ ԻՒՐԱՆՑԻՒՐ ՄՏԱԳԵԱՒ ԼԻՓԱՏԱՑ ՆՈՐԱ ԵՐԱՆԵԼԵԱՑՆ ՀՐԵՇՏԱ ԿԱՑ. ՔԱՆԶԻ Է ԻՍԿ Ի ՊՂԱՇԱԾ ԴԵՐ Ի ՎԵՐՈՅ ՔԱՆ ԶԱՄ ՊԵՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՈՐՈՒԹԻՒՆ. ԵՒ Ի ՎԵՐՈ ԱՄ ԱՆՀԱՆԳԵԱՑ ԸՍՏ. ԵԹԷ ՅԱՋԼՈՒՐԻՒ ՅԱՅՍՄԿ ԵՒ ԹԷ ԻՆԴԵՐ ՁԵՌՈՒՄՆ. ԵՒ ԱԹՈՌԱԿԻՑ Է ՊՂ ՈՐԴԻ ԻՒՐՈՅՆ ՅՕՐ, ԹԷ ԵՒ ԵՂԵԼ ԸՍՏ ՄԵՂ ԱՆՕՐԻՆԱԲԱՐ։

ՁԻՒ Ը ՔԱՆ

* Ի ՀԱՆԱՅՈՒՐԵ.

ԿԱՆԱՑՆ ԽՈՐՀՐԴՈՅՆ ԽՈՐՈՒԹԻՒՆ. ՈՉ ՈՒՆԻՄՔ ԱՍԵ ՔԱՀԱՆԱՅԱՊԵՏ ՈՐ ՈՉ Է ԿԱՐՕՂ ԱԽՏԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ ՈՒԿԱՐՈՒԹԵՍ ՄԵՐՈՒՄ. ՍԱԼ ՓՈՐՁ Է ՅԱՓՃ ՇՆՈՐ ՄԱՆՈՒԵՑ ԱՈՒԱՆՑ ՄԵՂԱՑ, ՔԱՆԶԻ ԹԷ ԵՒ ՈՉ ԷՐ Է ՂԵԱԼ ՄԱՐԴ ՔԱՆՆ ՈՅ. ԳԻՏԷՐ ԼԱՅԱՊԷՍ ԶՄԱՐԴԿԱՅԻՆ ՈՒԿԱՐՈՒԹԻՒՆ ՈՉ ՄԱՐՁՑԱԳՈՐԾ. ՔԱՆԶԻ ՆԱՀ ԳԻՏԱՑ ԶԱՒԴՈՒԱԾՍ ՄԵՐ ԸՍՏ ԴԱՒԹԱՅ, ՍԱԼ ԹԷ ՊԱՐՏ Է Ի ՄԱՐԴԿԱՅ ՆՈՅՆ ԵՒ Ի ՎԵՐ ՆՈՐ ԱՍԵԼ ԻՆՉ. ՉԵ ԵՒ ԻՆԱ ԿՈՉԻԼ ՓՈՐՁ ՄԵՐՈՅՍ ՈՒԿԱՐՈՒԵՑ. ԲԱՅՑ ՎՆ ԶԼ ԶՄԵՐ ԵԱՒ ՄԱՐԴԻՆ ՓՈՁԵՑԱՒ ԸՍՏ ՈՒՄԻ. ԵՒ ՈՉ ՈՒՐԵՔ ԱՍԵՄՔ ՈՉ ԳԻՏԱԿ ՍԱԼ ՅԱԾԱՒԱՅԵԼՈՒԼ ԿԱՆԱԳԱՏՈՒԹԵՔ. ԵԼՈՂ Ի ՔԱՌՆ ՓՈՐ ՁԱՆԱՑՆ ՊԱՏԱՏԵՑՆՈՒՄ ԿՐԿՒ. ՂԵՒ ԱԽՏԱԿԻՑ. ՈՉ Ի ՓՈՐՁԵԼՈՅ ՈՒԱՒԵՔ. ՍԱԼ ԵՐ ՈՂՈՐՄԱԾ ՔՆՈՒԵՔ ԵՒ ՈՐՊԷՍ ՅԱԾ, ԲԱՅՑ ԶԼ

Ա. Կորնթ. Ժ.

Եւ ոչ ինքեամբ ոք առնու պատիւ. այլ կոչեցեալն յայ ոպէս Ահարոն. նոյնպէս և քրիստոս ոչ զինքն փառաւորեաց լինիլ քահանայապետ. այլ որ խօսեցաւ առնա որդի իմ ես դու. ես այսօր ծնայ զքեզ։

Որ ՚ի մէջ գինւոյն յոր նայիմ՝ ձայ կոչմանն հօր. որ տանի ՚ի քահանայ ոյ սուրբականն և վայելուչ. ոչ իւրոյն քրիստոս. այլ մերոյս այ. մերոյ կայնոյս. յորում վասն ինքեանք եղև ևկրեն ըզ նորայն. վնասեալ յայս մանէ ամենևին և ոչ ինչ այլ բարւոք արուեստաս ևորապէս մարմնով անօ րէնութեն վարի. քանզի ոպէս և բնութիւն որ գոյով ձեզ որ ինչ է՛րն. թէ և եղև ՚ի ծառայի կերպի

Ա. Կորնթ. Ժ.

այսպս առաք որ և բիւրա ուներով յերկինս քահա նայապետ ծօղս նմա յայտ է զիմացականս և անար իւն պատարագս. օրինու թիս. փառաբանութիս. և զմեր քահանայութիս առնէ ընդունելի. ամ բողջ պահելով ամ ուրեք զմարդկութես ջափ. վայ եղուջ և նմանս նմա։ արդ կոչի ոպէս ահարոնն սակայն ոչ ոպէս հաւասար ջափով. քանզի նա օճա նիւր առ ՚իջն նայապետ ծութիւն. և էր ծառայ. իսկ սա ոպէս որդի կոչի և ըստ կարգին մելքիսեդեկի քահանայապետ է հօր. և զքահանայապետ ծութեն եղանակ պատ ճառ ածայինն Պօղոս. դրելով յաղագս ամենեցունց փրկչին մերոյ քի. որ ոչ ըստ օրինաց մարմ նաւոր պատուիրանին. եղև, այլ ըստ զօրութե կենացն անլուծից։

Ա՛պա ուրեմն անհամ

Ա՜ Լուծիւ

Մատաբար վերջացաւ եւ քահանայապետութիւն եղանակ. եւ նա ոչ առաջի ծիլեր կոչեցեալ ի քահանայութիւն, իսկ առ Լայսպես որդի այ Լհօր ոչ բնութիւն ած Լբան. քեզ նախ քան զյաւիտեան ծնեցի քեզ, եւ որպես մարդ ըստ մեզ նորոյս եւ մարմնաւորեալ, որոյ եղիցի ընդունելի այսր աւուրս, քանզի ժամանակ նշանակեցեալ մեզ վերկայս, արդ Լուրացութեան զմարմնա Ճորն նոր ծնունդ՝ Տայր, քանզի գիտէ Լուր որդի զղ զայն որ ի նմանէն ածաբար՝ եւ ի կնոջէ մարդկօրէն.

* Լուսաւորիչ. ի զ.

Ո՛ր յաւիտեան մարմնոյ Լուրոյ աղօթս ևպա զատանս առայն՝ որ կա րօղն էր ապրեցուցանել զնա ի մահուանէ՝ աղա

Թագուհին.

զակաւ Տղօրաւ Լարտասա ձօք մատուցանէր. եւ լսելի եղեալ առ քաւութեն. որ Լորդի գոլով ուսաւ ի չարչարանացն զդհատաղատութիւն. եւ կատարեալ եղեւ Տը նադատելոյն նմա պատճառ փրկութիւ յաւիտենից. կոչեցեալ Տայ քահանայապետ ըստ կարգին Մելքիսեդեկի.

Երանելին Պօղոս գրէ՝

առ Տաւատով արդիւ գեալն Լասէ. նմանօք ինձ եղեալ՝ ոչ ես քէ, զոր Լ ածայինն պարոս. զի՞նչ փառաբ իցեն ասէ թէ մեղանչիցեք Լ չար չարիցիք Լհամբերիցեք. ապա թէ ոչ մեղանչեալ չարչարիցիք Լ համբերիք ընդ՝ այն ընդոր Տք են. զի Լքա մեռաւ վնձեր թողեալ օրինակ. զի Տետևեսջիք շաւղաց նր.

* Լորդ եղև ուրեմն դի առնմն միածնին առմեղ

ձիլը վնմա

գործեաց մարդ կօրէն
վ՚ ամէն ուսուցանել կա
մեցեալ. սակայն ոչ հրա
մայէ նահատակացն վայ
րապար ընկնուլ զանձինս
իւրեանց. և ոչ թողուլ
անհնազարաբար զոր ինչ
գործել էր պարտ. և ո՞
րիվ թերևս էր ապրիլ
ան յուսաբար միայն ըս
պասել, որ ինչ չարչարո
ղացն կամ թըշնասցի, այլ
հատանեցուցնել յան էս
արձակիլ յաղթ. և ան
դադար առնել առ ած
զինդրուճած։ * Այս
ուսուցիչն աղօթս և պա
տանս յանուրս մարմ
նոյ իւրոյ մատուցանել
քի առ կարօղն ապրեցու
ցանել զնա ի մահուանէ։ * Նա տես զի արդ
արքավայելուչ հեղուք
լե՞ իրս։ * Հանգի յան
դգնիլ ի փորձութիւն,
արհուէ ունի կարծիս.
և թէ ի պերսաւանոյ
ոչ ամենև խիզ անմահն,
բայց երկնչիլ և խորշիլ
ձկի թէ

զնմանութի ունողի չար
չարիլ մարդկօրէն. և
ուսուցանել ծանօթից
իւրոց թէ զի՞նչ եղա
նակաւ պիտոյ է մատչիլ
առ փորձութիւնն չար
ձակմանն. և որպիսի
գոլ պարտ է որք չա
ծինն առ ած պաշտուն
սակ. և մնալ ի վտանգս
որոց վ՚ հնչ և արեան.
և և առ այսոքիկ ցու
ցանել զնաղանդուն
բարեփառ վախճան. զի
և մեք հաճոյք և ի մա
տունք նոցանց գործեցե
լոցն գոյութ անօրինա
բար նմանողք. զհետ
շաւղաց նր երթալ փու
թացեալք ճշմարտապէս
զբարեփորձն զդեցոյք
վարս. և զի այժմ անիս
տելի պարտ ունիլ զգ
խորհուրդս. որոց քնա
ւնին առաջի կայ չարչա
րիլ վ՚ առ նա սիրոյն. և
զոր վ՚ բարեպաշտուն
վտանգս՝ չմրիլ կեանս,
յորոց կրեայ ինքն և

եղեալ ան ունկնդիրը ։ քանզի գիտեի ասէ զի յայմ ժամ լսես ինձ ։ զի և զմեր աղօթս ընդու նելիս պատրաստեացե առ նել։ դարձեալ ինքն սկսանի իւր խոկ ։ գրե թէ լռարձակեալ մարդ կայնոյս բնութէն զՀօր ունկնդրութին, և պատ րաստ եղեալ առաջի ա նր վտանգելոցն աղօթից ։ *Ապա ուրեմն մեք նո վաւ ոչ երկիդ սկամաք աղեխ։ որք աղաղակաւ հնօրիւ ։ և ոչ առանց արտասուաց աղօթիւք։ և զմեղս իշխանութին խափանել աղաչելով։ և զօրանալ կենացն՝ զոր և նախ կին մարդոյս բնու թէ պարգևեալ ։ և զի ունկնդիրը լինիլ այ, պայ ծառ և յուսալիր ունի զյանդուգն, ոչ նուաճ դարձեալ սեպուք ։ *Ջանգի յորոց չարչա րեցաւն ասէ՝ ուսուա զնասցուք, և նմանիլ

ԹըՀիլ և կարօտ լինիլ ։ այ որ կարօղն է ապրե ցուցանել, լաւուն ունի պատկեր։ *Ապա թէ ոչ՝ վա՜ զի՞նչ պատճառի պատ ՀիրեալՀ սրբոցըն աշա կերտաց ։ թէ յորժամ Տալածիցեն զձեզ՝ ի քա ղաքս յայսմանէ՝ փա խիչիք յայլ։ ղնՀրդ և ինքն ամենի մասն պո ղոս որ և ասէր յայսոնա պես։ ոչ մեկնեացե զմեզ ի սիրոյն քի։ նեղուիր։ թէ անձկուի՞։ թէ Հա լածանք։ թէ սով։ թէ մերկութի՞ւն։ թէ վիշտք, և ի դատաստիցս առաջ նորդեն փախուցեալ ընդ պատուՀանն կա խիր ի՞ւրապէն։ Աբդ՝ պարտ էր ամ բարոյ ա ռաջնորդ և վարդապետ երևիլ մեզ քի՞, քան զի մատչի աղաղակաւ Տզօ րիւ և պաղատանօք՝ ոչ ըստ մեզ եղեալ, և լսելի եղև ոչ բնութէն և ձըշ մարտապէս որդի։ *Ո՛չ

որպէս մինչ ասիցէ թէ
բնաւ ինարհեցոյց զինքն
եղեալ ինազանդ մահու
ջաւ և մահու խաչի ։
այլ ոչ ճաց խոնարհ։ զի
առաքել բարձրացաւ ։
առեալ անուն ի վերոյն
զամ անուն։ և մարդկօ
բնեն բանիւն ձև ։ * Հայց
դ ելեցիկ է ի մէզ երիս
տիպ ։ բարեփառ և արժա
նի աքնէանալոյ ցուցեալ
զինազանդութի՛ն։ և ամ
բարոյ առիթ եղեալ
մէզ ։ * Տիպ ուրեմն է
Աօրինակ մէզ աղաղ կաս
հզօրին և արտասուօք
աղօթելն ։ փորձեալ
էմմանուէլ։ ոչ նախ քն
զմարդանայն ։ այլ յա
ւուրս մարմնոյ իւրոյ ։
յորժամ զայս գործել
ոչ էր մեզադրելի ։ ոչ
ինչ վնասեալ յաջոզնեն
փառաց ։ այլ հետև ի
յաւէտ նմա գործելն
զայս մարմնով անօրէնու
թեն։ * Ա՞պա թէ ոչ՝
զի՞նչ եղանակաւ եր

* Ծ՞ագումն ։
կեաւ ի մահոմանէ կեան
քըն։ որ և զմեզ յորդո
րէ քաջասիրտս լինիլ ա
սելով մի՛ երկնչէք ի
սպանողաց զմարմին ։
* Ո՞ւ
կրեաց զերկնչելն ։ զի
արդ սկարացաւ յիւրոյն
մարմնոյ ի բաց վարել
զմահ ։ որ յամենեցունց
հայած եացն զնա ։ որ մի
ով ձայնիւ զորս ի փե
րեզմանս՝ յարուցանել
խոստացեալ։ և ոչ անկա
րելի ցուցեալ իւր զի՛ն։
* Հանգի ձայնեալ առ
զաղարոս թէե՛կ արաքս ։
և առ որդի այրոյն ։
մանուկ դուռ՝ քեզ ասեմ
արի՛ ։ * Ոկ եթէ իցեն
ամանք որք յանդգնիցին
ասել ։ թէ է մարդոյն
առանձին որ ի սրբոյ կու
սէն աղօթս եպաղաւնա
առնել առ կարօղն ապ
րեցուցանել զնա ի մահ
էանէ ։ որ և մանաւանդ
անվայելուչ սլբազանից
դրոց խորհիլ ասացեալ։

ձՀա իրա

Ա. Կորնթ.

իրաւամբք լըմ֊ի֊ցեն զա
սէն վա՛ն նոյ միոյ ի֊սրբոց
առաքելոցն. Թէ այսպէ
սիքն են նշանակեալ ք
ընտանոցդ. որք զդին ոչ
ունիցին. *Եւ ապա առ
այս ասացեալն զայն.
Թերևս երբեք սակ
մարդ գոլ զնա ասեն.
այսինքն ոչ և ասել իսկ
յանդգնեցան. ոնիկ ըզ
հաւատոցն Թ պատ֊ոյ
ԵւիշանուԹե առ բանն
այ ինքն ըստ նմին գոլով.
Ա. դդ՝ եթէ մարդ գոլ
ասեն ըստ մեզ սոսկ,
խոստովանելիցէ Թէ մար
դապաշտք են երկրպա
գոք նոր. և զի գրեալ
են այ քոմ֊երկիրպագ
ցես, և զնա միայն պաշ
տեսցես. *Իսկ եթէ ա
սիցեն՝ Թէ կոչեցաւ առ
ի հաւատոցն պատ֊ոյ
այսինքն իշխանուԹե՝
առ բանն ած՝ մաշկիկ առ
Տայր աղաղակաւ և ար
ատուհաք, և կարօտ լինիկ
առ տեցոյցել. *Ա՛ն ինչ

Ա

Ա. Կորնթ.

է որ արդեօք ա֊ևնորին
զբանին զչափ. այս քան
գոլ ածել զմտաւ. որք
ինչ գոլ հաւատացեք. և
առնայ ուշադրին զհաւա
տարուԹիւնն. *Ա՛պա
ուրեմն վայելո֊ւչ է նմա
և երկնչել՝ ի մահ֊ճան է
և կասկածիլ՝ ի վըտան
գէ. արտատուել ի փոր
ձուԹիւն. լինիլ կարօտ
պղծոյ ձեռին՝ զի ապրես
ցի. ասակ֊ին և առաջ
սաքիւք և ուսանիլ զնա
զանդուն, որով֊ք կրեցին
զփորձանս. *Ա՛յլ վար
կանիմ Թէ զայս ասել
և խորհիլ՝ անմտուԹի֊ է
ամենևին, քանզի ամենա
զօր է բանն այ, և իւիր
քան զմա՛ն, և անդ֊ք քան
զչարչարանս. և մարդկա
վայելուչ երկիւղիլ անդ
ղորդ ամենևին. *Ա՛յլ
սակայն այսպէս գոլով
բնուԹի՝ կրեաց վա՛ն մեր.
Ա՛պա ուրեմն ոչ է սոսկ
մարդ ք՛ն, և ոչ անմար
ձիչք վն

Ի՝ ԼՈՒՍԻՈՆ

Ինքան. այլ միաւորեալ յաւէտ ընդ մեզ մարդ կու թեա. կրեաց մարմ նովն իւրով զմարդկօ ընկնեալ զվիճակ մեզ այնու՝ որ ասացի իսկըզ քանն. զի ՚ի հետ շաւղաց նր երթիցուք.

* Լաւ և ոչ. ինչ.

Կանգուն զայս արար միանգամ ինքն մա տուցեալ. օրէնքն զմար դիկ կացուցանեն քահա նայապետ. զգածելոս ոսկարուքէ. իսկ քանն երդման յաւէտ յետ օրի նացն զորդի յաւիտեան կատարեալ միով պատա րագաւ.

Յայս է իւրովն մարմ նով կատարեաց ՚ի՛ր արնջնեաւոր սրբեալսն որ մեր յն քն. քանզի զինքն մատոյց ՚ի հոտ աղ նուշիլ այ և հօր. և կա տարեաց ըստ իմանալեց

Ա՛ր Քահանայապետ ՚ի՛. ՚ի ձեռն հաւատոց և սրբ բութե. և օրինականին պաշտամանն կատարեալ և՛չ ինչ. քանզի, նըւա զեցան օրինականքն. և դադարեաց ընդ նոսին ոչ ան չահ առնէրն. և եղև կարև որապէս մուա վեհագունին յոտսով որով մերձենամք առ ած ՚ի՛նորդութ՛ք. և եղե ըլ ՚ի կարգ քահանայապետական ՚ի՛ ա մեզ նմանութեն. * Այսպէս զայն տես. * Յաղագս նր ասէ աստըծ այնն առաքեալ. թէ խաչեցաւ ՚ի մեր ոսկարուքէ. և թէ ՚ի սրդ օրէնքն զմարդիկ կացուցանեն քահանայապետս ըզդա ծեալս ոսկարուքէ. իսկ քանն երդման յետ օրի նացն զորդի յաւիտեան կատարեալ յայսէ ոչ ունելով ոսկարուքէ. քանզի զայս վարկանիմ. թէ որ այժմ ունի. այս ինքն ամ բարեաւ կատա

ձ՛ՀՂ ըեալն

անդիտութեան . կամ յոյժ վախճանալոյն և կրեալն խոթութիւ զոր ի բազմօրինակ մեղս ։ * Իսկ որ ի՛լիւր քան զ մեղս էր ոմ զած , մա ասյց զինքն. և եղև մեր քահանայապետ մարդ ի ո րեն ասացեալ զպաշտելն քահանայապ որ ծեալ Տօր ըզիւր մարմինն ։ ած վայել չէաբ ուրեմն ո՛չ առնու յանձն պետս նալ զմեղս. զի ո՛չ է եղ կան ի բնութեբ. որ ունի հապէս զանխոխոտիւ ։ և ամի՛ զկարելն ի բաց Տալած ել զմեղս ։ * Որդի ուրեմն է բոլորովիմբ ա ռանց օրնականութեբ . ունելով ո՛չ յոյլմ զան շարժութեբ որ ի խրբուի բնութեբեն. որոյ պատ ճառ անմեղութիւնն յուցական ամե նեբին ։

* * *

* *

*

ձՀՂ քան

բեալն, զի ո՛չ է ոմ զնո րըք ըստ օրինացն , որք ոչ էին անասնոյ ախարու թե. * Արդ զի սրդ նոյն ինքն և իւրեր քան զակարութի գող Տա՛ա տացեալ լինի. և որպես զորդի կատարել և խաչի տկարացեալ . * Պա՛ ուրեմն պարտ ի՛ մանալ զի տկարացա՛ մարմնա պե՛ խաչի Տամբերեալ. և է ոմ զած՝ անդր քան զակարութի . զի Հոգիս յօժար էասէ, բայց մրմինս տկար ։ * Ասկ եթէ ասի ցեն զակարութինն յայս մի՛ ի մեղս զոն յայտ նել ըստ օրինացն քահա նայից, ո՛չ ըբիմանամ. այլ ձայնակի՛ց եմ ուղ ղակի ևայսպես ի՛ մանիլ առացելոցս . * Պա՛ ու րեմն ըստ օրինաց քահա նայիցն պետք էին պատա րագաց . ո՛չ միոյ , այլ բազմից զորս մատուցել զօր Տանապաղ վասն ի բեանց և ժողովրդեանն

Ա՛ր հոգեհանգստեաց ի
՛ինոյն հանապատեալս՝
որբեղս յայտե զի հոգի՛ն
որբով՝ զի ո՛չ ոք գայսոսկ
առ Տայր՝ եթե ո՛չ ինե՛ն.
և այսպես է նր՛ սաստ
նօր ասացելոյս պաշտօ
ման եղանակ. և ածա
վայելո՛ւչէ իրս. թէ և ըս
մեզ մրդկրէն բանիւք
նշանակի. * Վանգն ըզ
որբեն կարել իւրովն
հոգւով ըզ հանապա
տեալն, և իւղով և շնոր
հիւ արդարեցեալս, և ապ
քանայագործել՝ այ.
աշխարհի մեռեալս, և
կենդանագործեալս Տո
գւով, և Աշմարտապես
՛ի բարեփորձ պայծառա
ցեալ վարս՝ զի սրդ ո՛չէ
ածավայելո՛ւչ. խոկ զի
և ասացեալ պաշտել՝ ո՛չ
նըշանաւ ի՛նօրե. և ո՛չ
վերջանայ ինչ երգոյնէն,
բարեփառութե՛ն նր՛.այլ
յուշանէ յայտնապես
յածայինսն Տատատել
աթոռս. և նոտեալ ընդ
ալ ծնողին իւրոյ.

Ձ՛ՏԵ քանզի

Լա՛ Լա՛ւ

Ա՛ն գլուխ բանիցս
ասացելոյ, այսպիսի
առնիմք քահանայապետ.
որ նստաւ ընդաջմէ մե
ծութեն յերկինս. որը
բութեցն պաշտօնեայ և
խորանին Ճշմարտութե.

զոր ո՛ր կանգնեաց
և ո՛չ մարդ.

Կանգնեցաւ յանապա
տին առաջին խորանն
՛ի ձեռն ՛ի մահասնոյն մով
սէսի. և առնիւր ըստ
օրինակի յուցելոյ նմա
՛ի լերինն. և որոց ըստ օրի
նացն քահանայագործէին
նա՛ էր վայելուչ. * Խոկ
քնակութի՛ քի վայելուչ
և՛ի դէպ է վերինն գե
ղեցիկ քաղաք. այսինքն
երկինք ածային և վերա
գոյն խորանն. և ո՛չ մարդ
կայնոյ արե՛ւստի գիւտ
այլ որբազան և ածա
կազմ. անդ եղեալ մա
ուցանէ այ և Տօր, զորս

*Հանդի թէ ձշմ
րիտ թէ ամ քահանայ
կայ միշտ ի պաշտաման,
եւ ոչ ուրեք ի մանկի աթո
ռակից եհասանըտփառ
այ ըր պաշտէն, զի արդ
ոչ է անսովորութիք քահա
նայագործօղ քո. որ եւ
յաճախեցեն աթոռս ոպ
ած, եւ պաշաօնեայ մարդ
կօրէն. *Իսկ թէ ոք ա
սիցէ զպարտեալ զքէշ
մարտութիւնն՝ թէ այո
նստաւ ընդ աջմէ Հօր
առանձնապէս մարդն,
ընդ նմին գոլով բանին
ըս Հաւորեալ պատուոյ, ոչ
եւս միայնոյ գոլ ասել
զբոյ երրորդութեանն
զվերինն եւ միայն նմա
վայելուչն աթոռ. այլ
այլ ումն մեզ չերրորդ սա
ռ ժամայն եւ եղա
կան մուծանի աս
ուրած ընդ Հա
մագոյի եւսրբոյ
երրորդու
թեանն.

ԺԱՀ

*Հան եւ ուսումն.

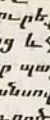

սկ քո եկեալ քա
հանայապետ Հան
դերձելոց բարեց՝
մեծաւն եւ կատարելոյն
եւ անձեռագործ խորա
նաւն. այսինքն որ ոչ
յայց արարածոց, եւ ոչ
արեամբ նոխազաց եւ զո
ւարակաց, այլ իւրով ա
րեանքն եմուտ միան
գամ ի սրբութիւնս յաւի
տենական՝ գտեալ ըզ
փրկութիւն. *Ո՞վ ինչ
ե զանական մեծաւն եւ
կատարելոյն եղե՞ ի լի
նել քո քահանայապետ որ
մեր յո՞ւ. յառաջագոյն
եղոյց մեզ այժմ բանս
եթէ քահանայագործու
թիւն նոր եղանակ՝ վեհա
գոյն է անհամեմատաբար
քան զօրինականն. եւ քանզի
յոյժ գերակայ է զրսօր
ինակքն եւ բուն եւրա
նա. *Հանգի է ինքն ձրշ
մար

Ա՜ Կրիտոսի.

մարտու թի. և յանարատ քահանայութի նր ոչ ոք երկբայեացի։ *Կայց տես թէ զիարդ արժա նին աքանչանալոյ քահա նայպետն մեր. որ նոտաւ ընդ աջմէ մեծութեան աթոռոյն յերկինս. իբրև արեամբն եմուտ միանդամ ի սրբութիւնս փրկութի դըտեալ յա ւիտենական։ *Եւ զի արդ որ ընդ աջմէ հօր ոչ ած՝ արիւն ունել ասիցի. եթէ ոչ էաք չա ւաատացեալ եթէ յայ հօրէ ըստ քնութեան որդին՝ եղև որդի մար դոյ. և զնր արիւնն ամենեցունց կենաց ետ փոխանակ։ զայս եգիտ աշխարհի յաւիտենականն փը րկութիւն։ *Կան զի ոչ ոք ուրեք ասէ թէ էր հետեւելի և վայելուչ ըստ կարգի անբան կեն դանեաց վերնուլ յոյս վահի զմմանուէլն, այլ բանական էր ի փըր

Կահանայութեն

կութի որոց չէ երկնաւո միանգամ չարչարին նր, կամ եթէ ոչ խորհեցին ոմանք և մարդէր առանձ նապէս հաւատարոյ պատուոյ և իշխանութե ընդ այ, և անջատեալ ըստ գոյացութե, և ըստ մասին դոլ հաւատացել ոչէր արիւնն աթոռակ ցին հօր առ ի փրկուի աշխարհի արեալ. այլ այլոյ առնայ ուղղի ըզ յարակցութին։ *Կան զի ոչ երկուք ոմանք իշխանք պատուոյ հաւա սարութե ոչ իրիք ի մի մեանց տարբերեալ ըստ նաւին, ոչ մի իմանին, այլ երկուք ըստ ձշմար տութե. այսպէս և որ յարակիցն է ումեք ըստ պատուոյ անջատեցելոյ քնութեցին, այսինքն գոյացութեցին ոչէ մի. կամ միոյ ամ իրոք. այլ յաւէտ այլոյ։ *Պա ուբեմն ոչէ բաւական առ միութի ձշմարիտ ոգ

ՁՀՆ Հա

Ա՜ տաղնաւ-ըքէ մի, լինի այժմ վա՜ մեր երեսաց ա՜յ, *Օ՜ ի՞նչ օրինակ՝ արդեօք՝ ոյք Թէ ոչ միշտ և նախ քան զմարդանալն գոլոյ յան դիման. որև դիւրահէտ տեսանել Թէ սահ արար չափոյծ 'ի մանաւանդ Թին հօր, որով ամենայնքա եկին 'ի գոյութիւն. զոր և իմաստութին ասէ, ես էի որով խնդայրն և զոր հանապազ ուրախ լինէի առաջի երեսաց նր յամ ժամանակի. յորժամ ու րախ լինէք ըզտիեզերս կատարել և ուրախանայր յորդիս մարդկան, *Ա՜յր՝ յորժամ տեսա՜ ուրախանայր հայր, և եր առաջի երեսաց նորա՝ զոր հանապազ ուրախ լի նելով և ուրախացուցա նելով, զիա՞րդ երևիք այժմ երեսաց ա՜յ հօր, *Ա՜պաւրեմն երևի նոր լին ոչևս մերկ և անմար մին քան ոյք 'ի սկզբանէն եր, այլ կերպիւ և բը

ձ՜ն՜ը նուբ

Ա՜ Հաճաստրուբ պատե՜ղին. պահինքն իշխանու Թեան՝ յարակից ասել մարդ աս ուծոյ.

*Հան և ոճառ. Լ.

Կ՜ անգիւ. ոչ 'ի ձեռա գործ սրբու Թիւն եմուտ յո՜ յօրինակս ձըշ մարտու Թեն, այլ 'ինոյն յերկինս այժմ երևեալ երեսացն այ վա՜ մեր.

Ա՜յ տասգեալ Թէ երկինք աԹոռ իմ են և հանդչիլ ասեմք և ըզ նոյն ինքն զորդի 'ի վե րին զօրու Թեան. խորան ա՜ր ունել ղերկինս. և ո՞չ ըստորում յերկրիս քա հանայագործ օդս մարմ նապէս . և զարեաւք կատարօղն պատարագս յօրինակ ձ՜շմարտու Թ՜ին 'ինեբքս ընԹացեալ . որպէս և օրինացն Թը ՚ևէր՝ այլ յանդիման

Ընտելոյն Տեր.

* Յաշտա տեսլոյն փառս տո-
նու Տեառն մերոյ Յի-
սուսի Քրիստոսի.

* Կուխս. * Լ՚Կ.

* Կան և Լ՚ուծուին. Լ՚ա.

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ

քեալ՝ ուչ՚ի մարդ կանէ, և ուչ՚ի ձեռն մարդոյ, այլ՝ ի ձեռն Յի-Քրի և այ հօր՝ յարուցողին զնա ի մեռելոց և տըւողին նմա փառս.

Բառնէ՚ի ցուցումն ուչ կարօտ լինիլ փառաց արտաքուստ և եկեալ մուտ ոն մերոյ յի-քի. առաքեալն այ և հօր. զոր յաղագս նոր քարոզութեանն քահանայապետ ծօղս ուչ զինքեանս քա-
տլեն. այլ զյո քի ի փառս այ հօր, * Կայց ձհկթ վան

Ա՚ան փառս

նուիրէ ըստ մեզ քանզի այսպէս առեմք զնա ե՚ րևիլ այժմ. և առաջի երեսաց այ և հօր զմարդոյս բնութիւն ածել. որ եղեալն էր արտաքոյ երե
ացն վ՚ ադամայ յան
ցանացն. * Օ մեզ ու
րեմն կացուցանէ յան
դիման երեսացն հօր. ոպ ինքեամբ նախկին՝ ըստ որում եղև մարդ. զի զմեզ մատուսցէ հօր. և յառաջին յանցանացն զերծուսցէ. և՚ինորո գումն կենաց վերաստեղ ծեսցէ հոգւովն. ոպ զիարդ արժանաւորիլ. ապա՚ի հօրէ հայեցողու թեն և յորգւոյ կարդի առեալ ինքն.

Ա

Ա՛ծելոյն փա-
ռաբանեալ զամենայն
բանս զարմանալիս
զոր արար ի սկզբանէ
արարածոց. եւ ի
վերջոյ զմարդն
զոր ստեղծ ի պատ-
կեր եւ ի նմանու-
թիւն իւր. եւ ետ
նմա զիշխանու-
թիւն ամենայնի
որ ի վերայ երկրի.
եւ ոչ միայն զայս
այլ եւ զանասունս
եւ զգազանս եւ
զսողունս եւ զթռչունս
ի ձեռս նորա մատ-
նեաց. եւ ամենայն
ինչ հնազանդեցոյց
նմա. եւ ինքն ի
մեծ պատուի եւ
ի մեծ փառս կա-
տարեալ ի վերայ
ամենայն արարածոց
կացոյց զնա. եւ
ոչ ինչ պակասեցոյց
ի նմա. զի ոչ
ասէ թէ ի հրեշտակաց
պակասեցոյց զնա.
այլ ասէ թէ ի
Աստուածութենէն
առնուլ. եթէ հարուստ
դարձ՛ւ ես մեր աղքատու-
թեան. այլ բարձրաց մուս
ծուխ՛ք առ ի յուղղու-
թի՛ կարդաւորելոյ.
եւ զնմանսն խորհիլ
եւ ի վե՛ր նր փոխա
գեալք ոչ անդիտա
նամք մի՛ք եւ ի մե
ծամ աղքատութեա
զՏարբաստութի՛
ոչ զանծ։

Բան ի ոտանաւորս. Լ՛.

Այր սիրե զորդի
եւ զամ ինչ ետ ի
ձեռս նորա։

Ի նդունի դարձեալ ոմն
մարդ որդի. սակայն ոչ
արտաքոյ դնէ զինքն
Հայր յուսելոյն զամ
ինչսն. քանզի տայրն
զայս որդւոյ, ընդ նմին
սիրէ՛ բարերիցս ածուէն
իշխանութի՛. ընդ ինն
քեամբ բերելով ի ձեռն
ձե՛ նր.

Ա՛ն փառս.

Վա՛ւ ակ սրբազանիդ Դրոց
հեռաւիլ կարևոր զմեզ
ոչ ուրեք զանց առնելով
որ ինչ նոցայն թըւե
ցաւ, բեր առաջոր
եթէ զինչ եղանակաւ
աճ և Հայր փառօք ասի
պահել զորդի։ Ա՛սէ՛
ուրեմն ինչն երանելին
պօղոս յաղագս իշխա
նաց աշխարհիս այսորիկ
զի թէ էր ծանուցեալ
ոչ արդեօք ըզտէրն փա
ռաց իխաչ հանէին.
Ա՛խէ՛ ուրեմն ասէր
փառաց զհաւատացեալն.
արդ՝ զինարդ ընդունի
փառս առ ի հօրէ ո՛րն
փառաց։ Ա՛ր յայտ է
թէ պարեալ լինի դար
ձեալ անօթինաբար բանն
նր։ քանզի ըստ նմին
կօրէն. է և այսպէս ար
փառաց աճ՛ապար. և
աճ՛այնպ բնու՛թե նորա
Տարաստութիւն տեսանել
առ ի միջնէ ի վեր քան
զառաջնոյ ածս առաքելու
թե։ Ա՛նակ վերոյս աղ

նր. և նոքա զոր ՚ի վեր
երկրի ազգ՝ որ և շեղ
եաքեր աներսանակաբար
յապատամբութ. * Կան
զի ոչ ինչն ուրեմն ասէ
՚ի մատուռն Պօղոս.
ած էր որ Ռ՚ինէ զնա
հաշտեցուցանէր ընդ
իւր, և ոչ ուրեք ասեմք
՚ի մարդում քննակեալ.
այլ քո զոր ՚ի սրբոյ կու
սէն ծնեալն հաշտեցու
ցանել զաշխարհ ընդ
իւր. քանզի այսպէս խոր
հին աստ ոմանք յանու
սիցն. այլ զայն յաւէտ
զի հաշտեցուցանէր ըս
իւր զաշխարհ ած և
հայր քին՝ զի եղև մեր
միջնորդ մարդացեալ
որդի. և արարեալ խա
ղաղութ. ոչ այլ ազգ
առիթ լինելով որոց յաշ
խարհի զննդանութինն,
այլ ոչ բնութք ած ու
թեն ինքեամբ և ՚ի ձեռն
այ և հօր. * Կանգի ըս
քի հաշտեալ՝ հաշտիմք
նովաւ և ՚ի ձեռն նորա

* Ա. Կորնթ.

ընդ ամենեցուն՝ մերկ
չինն այ. որ և ասէր իսկ.
եկայք առիս ամ աշխա
տեալք և բեռնաւորքդ
և ես հանգուցից զձեզ.
և զի որոց դանն առ նա
ոչ առ այլոք եղիցի հաշ
տութի, այլ առ ած
բնութիք. զոր և ՃՀմար
տապէս հաճատմացեալ
ասէլովն. որ հաճատայ
յիս՝ ոչ հաճատայ յիս,
այլ յառաքեչն իմ. և որ
տեսանէ՝ զիս տեսա
նէ զառաքեչն իմ.
և դարձեալ՝ հաճա
տացէք յած և
յիս հաճա
տացէք.

* Կան և լուծոյծ. ՀԵ.

Այլ եհաս ժամ.
փառաւորեա զոր
դի քո. զի և որդի քո
փառաւորեսցէ զքեզ.
ըստ որում եատուր նմա
իշխանութիւն ամ մարմնոյ

Ա՛ն Ծառագործին.

ուշնեղավ որդի ըստ ամի
ղի ամի զորս եռաւր նման
տապէ նոցայ կեանս յա
Հիսեռնականս.

Ա՛խ թարմիչ և քաւիչ
Թէ անմահի որդի.
քանզի կարգեաց զամ
նեսեան ընդ խնամով
հօր. և ամ բարեթեց
գոանի առիթ. Սակայն
զայն տեսցուք. զնորդ
արդեզք փառաւորեցէ
Հայր զորդի. * Օ՛ ինչ
եղանական փառաւորես
յի և ինքն ինմանէ.

*Որբոյն զժամն՝ այ
սինքն զժամանակն հա
սանիլ ասէ. յորում պար
տեր ամ իրօք նմա փոխա
նակ աշխարհի կենաց
Համբերել խաչի. *Լուդ
է՝ փառաւորիլ որդւոյ
ի՛հօրէ՝ ի մեռելոց յար
ուԹիւն վկայեալ՝ Թէ
է Համադոյ նմ և կեն
դանարար. և՛ի վեր քան
զմահ. և վերհադոյն քան
զապականուԹիւն. վկայա
կեաց զնոյնԹիս. փա
ռաւորի և ինքն Հայր ոմ

* Լո՛ Գրիւս.

նման և՛ Հաւասարափառ
և Համագործ իւր.
* Օ՛ այս եղոյց որդի՛
խափանեալ զմահ և յա
րուցեալ ի մեռելոց
ըզնըսն. անապական
մարմին. ընդունի՛ի վեր ա
մենեցունց ի շնանուԹի
ըստ մեզ դարձեալ մարդ
կօրէն. որ և Թագաւորն
է բոլորիցս ածաբար.
և բաշխե Հայր տըւեցեր
լոյն որդւոյ զիւեանն
յաւիտենական. և այն
ինքն՝ քրիստոս ասե ես եմ
յարուԹիւն և կեանք.
*Ա՛պա ուրեմն եԹէ ա
սիցի առնուլ առ ի՛հօրէ
փառս՝ և՛ի վեր ամենե
ցունց իշխանուԹիւն
և ԹագաւորուԹիւն,
վերադրելիւ զառնուլն
ունայնուԹեն չափու.
և գիտել՝ որ փոյ է Թէ
որպէս աճ՛ և աԹոռակից
հօր. և՛ոչ ըստ իրիք և նա
նակի նըւաստացեալ՝ ի
ծնողին նորա գերըւնա
լուԹէ՝ և փառաց հոգե
ձնէ զինքն

*Ի ՅԱՐԵԱՆ.

Ի ՅԱՐԵԱՆ.

Ի ՅԱՐԵԱՆ.

Ի ՅԱՐԵԱՆ.

Ճշմարտապէս որդի՛ այ Հոր, և՛ի վեր քան զամ բարեփառութիւն պատ կեալ բարգաւաճանս, ած գոլ հաւատացեալ. *Աչ ոչէ անսովոր նմա իրս, քանզի անսովոր ա սեմք նմա գոլ յաչէտ գնըճատան՝ ի մարդկու թե. Եւ բարձրանալն Քրիստոսի՝ որ և Հաստատ փառաք՝ ի գալստեանն վայելուչ եղեալ. *Այլ զի մարդոյս բնութեան և մերոյս չափուց է ամ՝ ի վերուստ առ ի Հօրէ լուսոյ և յոյժ վայելչապար աչովն Հօր բարձրանալ ասէ. որ և ինքն է ձեռն և բովորիցս արար չագործ աշ. *Տե՛ս ինձ գործեալ զեր մեր յաքս մարդկօրէն զՀոգին ընկալեալ. և լցեալ ածաբար զաճեռս Հօր, նովաւ՝ որոց հաւատա ցինն գալն Հոգւոյն սըր բոյ. և ոչ այլոց. այլ ոմն ևր իւր. *Հանգի

ասէ ած՝ ի ձեռն միոյ սրբոյ մարգարէի. Տե ղից յոգւոյ իմմէ՝ ի վէր ամ մարմնոյ. և զայս քա ոչ զնաւր տրհեալ կոչէ ցեղըն զՀոգին, որ և Հա ղորդս կատարել կարօղ գոլ զամենայն սրբոյ Հո գւոյն. վայելուչ էջ ոչ մարդոյ, այլ այ ըստ բնութեան. *Աւրդ՝ ներ գործեաց որդի զայ և Հօր Հոգի տալով ինչն, մարդկօրէն այժմառնու ածա վայելուչ և՛ի վեր քան զմարդ, յիւրմէ լը մանէ և յայս Տեղուլ զՀոգւոյն տուր. ած ուրեմն է մարդկային կերպիւ երևեալ բանն, զՀոգին այսուիկ առ տուեալ Հօր.

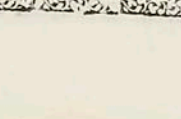

ՄԱՏԹԷՈՍ ԳԼ. ԻԹ.

Պօղոս. գրէ՛, յաղագս նա խահօրն աբրահամու. բայց ոչ դրեցաւ վասն նորա միայն, եթէ համապեցան նմա հաճատքն յարդարութիւն, այլ եւ վասն մեր՝ որոց հանդերձեալ է համարել հաճատացելոցս ՚ի մեռելոց. որ մատնեցաւ վասն յանցանացս մերոց. եւ յարեաւ վասն արդարացուցանելոյ. * Ա՛ր է աճառութիւն. բնութիւն. եւ երկրպագին երեք անձնաւորութիւնքն առ ՚ի միմեանս եւ ՚ի վերնոց ՚ի վարս. * Ա՛ր է ուղղութիւն. զօրութեցն. * Ա՛ր է միով գոլով աճառութեն, յաւելն գործս վայելչացեր եղիցի առ որինչ եւ ինչ որոց վայելուչ են նմա միայնոյ, քանզի կատարի ամառաւ ՚ի յայ եւ ՚ի հօրէ ՚ի չէառն որդւոյ հոգւովն սրբով. * Ա՛պ զի թէ եւ աւելի կենդանագործել հայր. ներգործէ առ ի լօք ՚ի չէառն որդւոյ հոգւովն սրբով. եւ թէպէտ եւ ներգործէ որդի զկենդանագործել անան՝ յորս կարօտանեն կենաց, այլ ոչ առանց համագոյին հոր. Ա՛ռանզի զի ունի յինքեան զձեր նօղն իւր. որ եւասէ հաւատաւ. յանձնէ իմ ամ ոչ ինչ խօս իմ. այլ հայրն իմ որ յինէն՝ նա է որ գործէ զգործն. եւ թէպէտ եւ հոգին ա՛ սիցի ներգործել զայն ներգործէ առ լօք հօրէ եւ որպէս հոգի կենաց եւ կեանս գոլ առեմք ըստ

զչէս յեռութիւն. Աղբդ՝ վերադրելի՛ է ուբեմն զկենդանագործութիւնն և յոյժ վայելչաբար՝ ոչ նմա՝ ամ իրօք և միայնոյ մարմնոյն բնութիւն. ըստ որում՝ իմանի և մարմին, այլ դերագոյն զոր բութիւնքն և բնութիւնքն՝ իվեր քան զաւտոյճածս. որ՝ ի պատկեր այ և հօր՝ յոր մէ երևեցաւ որդի, հաւասար և նման նմա ըստ ամի. յառաջ գայ երկրքումբք և հոգին կենդանարար. մատնեալ ասի քո վասն յանցանացն մերոց. և յառնել վասն զմեզ արդարացուցանելոյ քանզի ոչ եղև վնաս մեր կրեցն նմի բովլ մարմնով զմահ. զի ակաթասցի այնու հեռաւ մահու իշխանութիւն և յարեաւ դարձեալ վնաս մեր. նորոգե լով մեզ զոր յանապատ նութիւնն վերստին ձանա պարհ՝ զադամայ յանցանացն խափանել զպերտիս

բնութիւնքն զածն և հայր. և զառաքինութիւնն զոր ինամանէ ծնեալն որդի. * Ապա ուրեմն ասի հայր յարուցանել զբնութիւնն՝ զոր ոչ գոնեմք զորդի անգործառ յարութիւնքն մարմնոյն իբրև. որ և առաց ցհրեայսն. լուծէք զտաճարս զայս, և յերիս աւուրս գնդնեցից զսա տեսանիք զիարդ երանելոյն Պօղոսի ասացեալ՝ թէ հայտնեցաւ մեզ հաւատքն յարդարութիւն հաճա ասելոցս ինձ, որ յարդոյն չյս քո իմեռելոց. ոչ միայն եղև հաւատս յածն և ի հոգւոյ, այլ և ի մեր մեր յս քո, իսկ այլ ազգ. * Պարտ զորով վարիանիմ և զայն տեսանել. եթե մարդ միայ ծինն. և իրեց նմրմնացեալ զմահ նոյ յարեաւ ոչ մրմնա պէս ոչ ի մարդկ ոչ ով զօրութիւն, այլ ոչ ածայնով կարտ զոքիք կենդանացուց չաւն մեռելոց, կոչելն

Փառք Հոգւոյ Սրբոյ.

արձակեալ բազմաբեղուն. յարեաւ երեքօրեայ. և եսաւ ցաւ աշակերտան. գնացէք աշակերտեցէք զամ հեթանոսս մկրտեք զհայր և զորդի և զհոգի սրբոյ և սորա ուսուցանել հոգւոյն սրբոյ. * Մկրտիմք այժմ յանուն հօր. այսպէս և յանուն որդւոյ և ի մահ նր. և ի հոգին նր. Ա՛րդ՝ ասացեն մեզ որք որոշեն յերիսա որդիս ըզմին քս և որդի. մարդ յաղ յարակեալ ասե լով. ըստ միայն հաւատա րովքե փառաց այսինքն իշխանութե. * Այնպես զեւոյ բնութեցն յոյն մահ մկրտեցաք եթէ առանձ նապէս յայ բանին, բամ բասեմք յայսնապէս զան մահ բնութեն յապահա նութե. Ասասեմք մահ ըն բնութեն կենաց. * Իսկ եթէ ասիցեն եթէ՝ ի կը նոյնէն ծնիցելոյ առան ձին և ըն մինն և ըն ինքն որդւոյն իմեցել, զի՞ որդ ասէ զայն ձայն

Յարութիւն Քրիստոսի.

* Քանզի արդարանամք քիւ զՏնոյն այնորիկ ա նիծիցն զորութե խափա նողն ի ձեռն ամի հը նազանդութեն ապրեց ուցչին ի նոյն ախաչից ըզնութիս. քանզի ոչ արար մեզ. այլ եղև յանէից բարեփոխձ նո վաւ. որ և անգանեաւն էր նոմաւ ոմ յառաջն ասացաք.

Քրիստոս Հարուցեալ.

Եթէ ոչ դիտէք. զի որ միանգամ մկրը տեցաք ի քս յն, ի մահ անդր նորա մկրտեցաք. թաղեցաք ընդ նմին մկրը տութե՛ն ի մահ. զի ոմն յարեաւ քս ի մեռելոց փառաւք Հօր, նոյնպէս և մեք ի նորոգութե՛ն կե նաց շրջեցաք.

Տէր մեր յն քս աւետեց զդժոխս. և զորս անդ արդեւլականաց Հոգւոյ

ասացեն համաձակու-
թիւ թէ ամենևին և ամ-
իրօք նա է շարադասեցն
ընդ հօր և ըստ սրբոյ հո-
գւոյն։ *Այսպէս ուրեմն
և՛ի բաց մերժեալ յըստ
ձշմարտութեան որդիու-
թիւ զայն ծնեալն բան.
եթէ մահու ընդունակ՝
յորոյ՝ի մահն մկրտե-
ցաւ։ այլ տես ամ իրօք
օր ունիդ միտս յորդո-
րեալս՝ի մտածութեդդ
անտեղութիւն. *Նմարկ է
իմանալ, եթէ եղեալ ըս
մեզ բանն այ. մարմնով
չարչարեցաւ կամաւորու-
թիւ. և այսպէս մկրտիւ
թէ. և այսպէս մկրտիւ
իմաց նորա, ոչ՝իմոյ
արդեօք ըստ ածութեն
բնաւե անչարչարեցելոյ
և չարչարեցելոյս ըս մարմ
նոյն։ *Լոկ զի զմեզ՝ի
նորոգութիւն կենաց փոխա
սաեղծեաց քս յարու-
թիւնն։ որպէս ասէ առ
Հռոմեցիս՝ի կենդանիս.

ըստորում գրեալն է. մի
ոեալս մեղացն և կենդա
նիս արդարութիւն.

Իսկ եթէ հոգի յա
րուցողին զյն քն
քնակեալ է՝ի ձեզ. որ
յարոյցն՝ի մեռելոց զյն
քն, կենդանացուսցէ
զմահկանացու մարմինս
ձեր՝ քնակելով հոգւովն
իւրով՝ի ձեզ.

Կեանք է ըստ քնութե
պատճին որդին այ
քանն, բայց վն զի մա
հու ըստնակ է առ մար
գին, և՛ շնորհիւն այ՝ի ե
րսին մարմնով վն ամե
նեցունց ճաշակեաց ըզ
մահ, և ածաբար յարեր
ըստ որում ոչ էր կարո
զութիւն ընդունել նմա՝ի
նմանէ. այսուհիկ ըստ
այժմս ասացելոյ բանիս
յարուցեալ ասի առ՝ի
հօրէ. *Այսպէս զայն

հալածէր զսպանողացն
նազօրին այլ, զիարդ ոչ
հարուածս բան բնութե առ
թէ աճ էր ձշմարտապէս
առ ի յոմանց առարեալք
մեր յայ քաւ՝ բանիւք որ
Հաւատացելոցն ի տէր

Պաւլթակղեին ոմանք ի

ի ձեզ.

նովաւ. ի զօրութէ այ
այլ զօրանամք հանդերձ
ակարտնամք ընդ նմա.
թէն այլ, քանզի և մեք
այլ կենդանի է զօրու
խաչեցաւ ի տկարութէ.
տկարացեալ, զի թէ և
զօրացեալ ի ձեզ և ոչ
նեա ընդ ձեզ խօսի. որ
դրեալ զի ոչ ի ձեզ է

Եթէ զիարդ ինչ կան

* Կոռ. ա. ժդ. ւ.

դանարար.

և իրն է հոգին կեն
նութեն աճ բանն. որոյ
իրում ինամն է ըստ բո

Փաւ. Ձ.

Ձ

Յաւել Կէ

դարձեալ բեր տեսցուք
թէ թլբեսցի, կենդա
նացուսէ առ հայր և
զամենկանացս մարմինս
ձեր հոգւովն նր բնա
կեցեալ ի մեզ. և զի
ձշմարիտ է բանս՝ ոչ ոք
երկբայեսցի. այլայն նոյն
հոգի կենդանարար. և
նր հոգի է քրիստոս. * Բան
զի դրեալ է. դուք ոչ էք
մարմնով այլ հոգւով.
եթէ հոգին այ բնակել
է ի ձեզ. իսկ եթէ ոք
զհոգի քրիստոսի ոչ ունի՝ սա
չէ նորա, և դարձեալ
վասն սրբոց առաքելոցն
եկեալ ի հիւսիսոյ կամէին
երթալ ի բիւրքանիա.
և ոչ ետ նոցա թոյլ հոգին
յայ. * Ի ասել՝ յորժամ
իւր է հոգին նորին յա
րուցելոյն. որ և այ և
հօր կենդանացուցանելով
զմեզ հոգւովն, զի արդ
է երկբայել թէ ի մարդ
կայինն գործի յարու
թիւն. և ներգործեաց
զիւրն հանդերձ հալբն

*Փառաւոր Հոգի,
Աստուածային ասէ զնա
առաքեալն զարձեալ զո
րութիւն այ, քանզի աճ
եր բնութիւն, զիւրդ տը
կարացաւ. Թոյլ եւ
իւրոյն մարմնոյ ըզմահ
ձաշակել վասն մեր. զի զմա
հուն խափանեսցէ զիշ
խանութիւն մահու ունօղն.
այս է զանասարկուն. և
ապրեցուսցէ զայնոսիկ
որք երկիւղիւ մահուն
հանապազ կեղոյն պար
տաւորք էին ծառայու
թեն. *Ա՛րդ՝ յորժամ
ակարանալ ասեմք փոքր
ինչ ըս մարմնոյն. փրկու
թեն պատճառ եր ամենե
ցուն՝ որոց ընդ երկիւ
ղիւ. զիարդ սէր պարտ
կրել զակարութիւնն. զի
նովաւ խափանելոց եր
զմահ: *Ազանչելի ընկե
րդ՝ ձել զիւրն կենդանա
ցուցեալ ոճր. ոչ իմարմ
նական տկարութիւն կանգ
նեալ զայս. այլ ոպ՝ի զո
րութէ այ, եւ աճ զո
րութիւն հոր յարութի
ձիդ և

*Յառնել Քրիստոս,
դատաստանութիւն, զիարդ
և զանպատիժ մնայն՝ իվե
փայտին կրեր. *Ա՛ր
դեօք՝ իմանիւք, և յոյժ
վաստէյաբար տկարանալ
ըստ մեզ եւ՝ի խաչահա
նութեացն յաղթիլ ձեռաց.
*Ա՛ս այսպիսիս ասէ
ածայինն Պօղոս. զի թէ
կամիք փորձել ուղղակի
ոճ արդեօք իցէ. և ոչ
էաւ որ խօսիս ընդ ձեզ
ինէ, յինքեանց ածեալ
զմտաւ քաւիչնապէս գը
տանիցէք զըմբռնուժինն,
Քանզի ոչ տկարացաւ
՝ի ձէնջ. այլ արար յա
ւէտս զօրաւորս իւրովն
հոգւով. ոպ զի կարօղ
լինիր զօրանալ՝ իվե ամ
փոխանակեանց. և յոյժ
դիւրաւ տխտիկն՝ իվե
յարձակմանց ըմբռնալ
արիաբար. *Ա՛րդ՝ զի՞նչ
ոճ Պօղոս, ոչ ասես որ
կարող թէ գործ զհամ
բերելն խաչի. այլ ցու
ցուն արդեօք զնաչն
ածավայելուչ զօրութե
ձիդ և

Ա՛ստուածդ ո՞ւր է, եւ ո՞ր է Աստուածդ քո։

Եւ ես ասացի. Հայր սուրբ, աշխարհս ոչ գիտացաւ զքեզ, բայց ես գիտացի զքեզ. եւ սոքա գիտացին, եթէ դու զիս առաքեցեր։ Եւ ես յայտնի արարի նոցա զանուն քո, եւ յայտնի առնեմ, զի սէրն զոր սիրեցեր զիս՝ նոցա լիցի, եւ ես նոցա։

Ա՛ստուածդ ո՞ւր է, եւ ո՞ր է Աստուածդ քո։

Ես եմ հաց կենդանի, որ յերկնից իջի։ Եթէ ոք կերիցէ յինէ, կեցցէ յաւիտեան։ Եւ հացն զոր ես տամ, մարմին իմ է, զոր ես տամ վասն կենաց աշխարհի

Ա՛ Լուծիա

Եղաւ խորհիլ· ընդդէմ մարգեալ ասելով՝ անանձն և անմիտ գոլով զմիաւո բեան ընդ բանին մարմին։ * Ո՞վ ինչ արդեօք ասիցեն զբեալ մեզ զայս պիսիս սրբոց աւետա րանչացն յաղագս ամենագոյնց փրկչին մերոյ քրիստոսի։ * Բանդիր երիվարդ և արտմեթ և զանգի տանաց պաճառաց անբն դունակ է ամենևին ըստ ճշմարտութեան աճապին եւ վերին բնութեան բանին։ * Սնդի հրա ժարեսցի ամենայնիւ յայսմհետէ գոլոյ երբեք· և զպատա բոլորովին որ ըստ մեզ՝ ոչ առցէ յանձն * Եւ մարմին դարձեալ ան անձն և անմիտ՝ ոչ ընդունի յինքն տրտմութիւն· այլ և ոչ զգայ ինչ ի տրտմականացն· և կամ յորոց լինելոցն ինչ իցէ ակն ունելով յաւաղագսն զարհուրեցի երկիւղ է։

Ի՛ր

Թուգոհին.

* Ա՛ռ կրեսցէ զայս ոչ վարկանիմ որպես ամենեցունց յայտ է՝ հոգի բանական· նկատեալ մտաց և զներկայս ՝ առ այսր քիւք և զապառնին։ * Երդ՝ զիարդ ասէ Լմմանուէլ՝ այլ այժմ անձն իմ խռովեալ է· զիարդ սկսաւ տրտմիլ և հոգալ· և կամ զոր բզ նաւթին ի ձեռս այ և հօր յանձն արար հոգի՞ քն օտար է յաճախութենէն իրն։ և միայն միայնոյ և անշունչ մարմնոյ։ * Բա ջայայս է թէ յորժամ եղև մարդ միաճինն· ոչ անանձն և անմիտ մարմին առեալ· այլ շնչաւոր յաւէտ։ զի անձնաւոր բանական և կատարեալ պէս ունելով ըստ նմա վայելուչ բանի։ և որպէս իւրացուցանէ զամ զորս իւրոյն մարմնոյ հրել եր բեք· այսպէս և զան ձինն։ * Բանդի պարտ եր նմա համ իրին տեսա

ձդէ նիլ

մարմնաւորականաւ և անձնասիրականաւ ըստ մեզ եղեալ. և եմք մեք յանձնէ բանականէ և իմաստնոյ,

Ա. որպէս անօրինաբար թոյլ ետ իւրոյն մարմնոյ նոյ՝ կրել երբեմն զիւրեան այսպէս գարձեալ թոյլ ետ անձինն զիւրեան կը րել, և զոնայնու թեան զգաւ պահեաց յամ ու րեք. որ և ածն էր ընու թիւ, և՝ իվեր քան զամ արարած. և յանձն առնէ զիւրեան հոգի այ և հօր այսինքն զմիացեալն ընդ նմա հոգի՝ զի և՝ իմիոյ դարձեալ այսուիկ բա րեգործեացէ. * Օ՛ի ի ինամն վճարեալ՝ իմարմ նոյ հոգիքն՝ առաքեցեալ լինելին ինուրշ զամհու շեամարանս. * Ասէ վա զի քրիստոս զիւրեան հոգի յանձն արար հօր. և զայս ճանապարհ նորո գեաց մեզ. * Ի՛ անգի երթեմբ ո՛չ ի դժոխս,

* Ա՛յլ մանաւանդ ըլ այսմ նորին հաստատեմ սուտ ցոգին յանձն առնեմք զհոգիս մեր. և եմք յոր սով բարեաւ. քանզի յա րուցանէ ամ իրաք քրիստոս.

* Ա՛ն և ո՛չ ոք. ։

Ա՛ ա առաքեաց զիս կենդանին հայր, և ես կենդանի եմ՝ ի հօր. և որ ուտէն զիս՝ և նա կեցցէ վ իմ. * Ա՛յսոր ժելով հարցանէի զորս յերկուս քա բաժանեն զմին, ոչ արդեօք էցէ առաքեալն առ ի յայ և ի հօրէ. և կենդանի վ նը գոլով. վ այսորիկ և կենդանարար. * Օ՛ի թէ մերկ և բաց ինքեան որ ի նմայնէ բանն, զի արդ ուսցի առ ի մէնջ զի կեցցուք նովաւ. քանզի անմարմին է բը նութիւն ոչ ուտելոյ, և

Առակ.

Եթէ միայն և ըստ ինքեան մարդ զոր ասեն զառաքեալն, զի՞արդ որ զօգիցէ կենդանարար, զի կենդանի իցէ վասն Տէր, արև զիարդ ոչ ամբն որ ի յերկրիս ի կենդանի նուէիցէ եմք, կենդանանայցեմք զմեզ այ և Տէր. եթէ ձնմարիտ կենդանի եմք նավաճ. և կեամք և եմք. *Արդ՝ յորժամ կենդանի եմք ամբն վն Տէր, զիարդ միայն միոյ մարդոյ մարմինն կենդանարար է վն նր. և ոչ յաւետ զնոյն ներդոր ծուէիցէ ունել և այլոցն. եթէ ամբն ոչ ասացի եմք կենդանի վն Տէր, զի՞նչ արդեօք ասիցեն առաքեալ եղև բանըն այ մարդկայնով կերպիւ երևեալ, քան զի առաքեցաւ քարոզել դերեաց զթողուածի և կուրաց տեսանել. և կենդանի է վն Տէր. զի ծնաւ ի կենդանի Տէրէ

Թուգուհին.

*Ուան զի պարտէ ա մենևին ևամ իրօք ըստ բնութեե գոլ կեանք ի կենայս. և ի կենդանուն Տէր ծնիցեալն որդ այ. *Ամէն վն զի իւր ա բար մարմին զոր ի սրբոյ կուսէն առեալ կենդանարար երևեցոյց զնա և յոյժ վայել էաբար. քանզի մարմին է զօր կենդանագործողին կեանց. *Պա ուրեմն ոչէ անյաւտելի յերկուս որ դիս զի սրդին ևքն և որ. եթէ է նոյն ինքն կեանք ոպ ի կենայս և ի կենդանուս Տէր կեն դանարար. և իւրովն մարմնով ոպ ըստ մեզ եղեալ և մարդ ցեալ ած գո լով և տէր.

Ձղե քան

* ՅԱՂԹՈՂԻՆ.

ՁՆԱՅ ԵՒ ԻՒՐԵՀԱՊՈՒՆԱ-
ԼԹԵ ԱՆՀԱՄԵՄԱՏԱԲԱՐ,
ՈՒՊ ՈՉ ՈՒՆՈՂԻ ՍԱՅ ԸՂ
ԿԵԱՆԱ. ԵԹԷ ԲՆԱՒԻՆ
ՅԱՅԼՄԷ ԱՌՆՈՒՑՈՒ.
ԱՂԷ ՈՒՊ ԱՍԱՑԻ ՅՈՅԺ
ԱՆԱՏԵՂԻ ԱՅԱՊԷՍ ՈՒՆԻԼ
ԿԱՐԾԵԼ ԶԱՅՆ. ԵՒ ԻՐԵ
ՐՈՒԱՏԱԾԵԼ ԶՄՏԱՒ ԵԿԱ
ՄՈՒՏ ԱՌՆՈՒԼ ԶԿԵԱՆԱ
ՅԱՅ ԵՒ ՀՕԳԻ. * ԱՂ ՈՒՆԻ
ԶԿԵԱՆԱ ՅԻՆՔԵԱՆ ՀՕԳԻ.
ՈՉ ՍՏԱՑԵԱԼ ԿԱՄ ԵԿԱ
ՄՈՒՏ. ՅԱՂ ԲՆՈՒԹԷ ԴՈ
ԼՈՎՆԵՐ ԵՒ ԷԱՊԷՍ ԲԱՐԻՆ.
ԱՂ ՅԱՊԷՍ ԵՏ ԵՒ ՈՐԴՈՅ
ԶԿԵԱՆԱ. * ԱՅՆ ՍԱՒՍ
ԶԻՄԱՐԴ ԿԱՐԻ՛ ԱՌԵԱԼ
ՈՐԴՈՅ, ԷԱՊԷՍ ՈՒՆԻԼ
ՅԻՆՔԵԱՆ ԶԿԵԱՆԱ.
* Օ՜ ՅԱՅ ԱՐԴԵՕՔ ԱՍԻ
ՑԵՆ. ՈՒՆԻ ԱՅԱՊԷՍ ՈՒՊ
ԻՆՄԱՅԻՆ ԸՍՏ ԲՆՈՒԹԵ
ԴՈՂԻԼ ԶԿԵԱՆԱ ՅԻՆՔԵԱՆ.
ԸՍՏ ՈՐՈՒ՛Մ ԻՄԱՆԻ ԱԾ.
* ԱՅՆ ԸՆԴՈՒՆԻ ԶՆԱՅ ՈՒՊ
ՂԱՏԱՍՏԱՆԱՆ ԱՌՆԵԼ ՈՐ
ԵՂԱՏԱՒՈՐ Է ՈՒՊ ԱԾ.

* ԼԱՒ ԼԱՏԻՒՆ.

ՓԱՆՂԻ ՈՐՊԷՍ ՀԱՅՐ
ՈՒՆԻ ԿԵԱՆԱ ՅԻՆ
ՔԷՆ, ՆՈՅՆՊԷՍ ԵՒ ՈՐԴՈՅ
ԵՏ ՈՒՆԻԼ ԿԵԱՆԱ ՅԻՆ
ՔԵԱՆ. ԵՒ ԽՂՃԱՆՈՒԻ ԵՏ
ՆԱՄԱ ԴԱՏԱՍՏԱՆ ԱՌՆԵԼ.
ԵՒ ՊԻ ՈՐԴԻ ՄԱՐԴՈՅ Է:
* Օ՜ ԻՆՉ ԵՂԱՆԱԿԱՒ
ՀԱՄԲԵՑԻՈՂ ԱՐԴԵՕՔ ՈՒ
ՆԻԼ ՅԻՆՔԵԱՆ ԶԿԵՆԱ ՀՕԳ
ԱՐԴԵՕՔ ԱՐՈՒԱՔՈՒԱՍ
ԵԿԱՄՈՒՏ, ԵՒ ՅԱՅԼ
ՄԸ ՏԸՆԵԱԼ, ՈՐ ԵՂԻՍՐԴ
ՈՉ ԼՑԷ ՁԱՌԱՆՑԱՆԱՑ
ԶԱՅՆ ԽՈՐՀԻԼ ԵՒ ԱՍԵԼ.
ՔԱՆԶԻ ՈՉ ՉԱՓԱԾՈՐ ՈՒՆԻ
ԲԱՆՆ ՁԱՆՁԱՌԵԼՈՅ ԲԸ
ՆՈՒԵ ԻՒՐՅՈՐ ՍԱՀՈՒՄԻ:
ՆԱԽ ԵՒ ԱՌԱՋԻՆ՝ ՈՉ ԵՒ
ՊԱՐԶ ԲՆՈՒԹԵ ԵՂԻՑԻ
ԲՈԼՈՐԻՑՆ ԱԾ. ՅԱՂ ՇԱՐԱ
ԴՐՈՒԹԵ, ԵԹԷ Ի ԳՈՅԱ
ՁՈՒԼԵ ՅԱՂԱԲՈՒՆ ՔԱՆ
ՁՆԱՅ ՈՐ ԻՆՄԱՅՆ ԿԵԱՆՔ
ԼԻՑԷ ԱՐԴԵՕՔ ԵՄԲ ՔԱՆ

Ի՝ Լուսաւիս.

Ինչ ասեմ ես քեզ, ով Լուսաւիս, որ ոչ ոք կարող է ասել զանգիտութիւնդ, զոր ցուցեր առ Աստուած, զի ոչ միայն զանձն քո ետուր ի մահ վասն հաւատոյ, այլ եւ զորդիսն քո, զի ոչ ոք ի մարդկանէ կարէ ասել, թէ ոչ ունիս զսէր առ Աստուած, զոր ունէին Աբրահամ եւ Իսահակ եւ Յակոբ, զոր ունէին Մովսէս եւ Յեսու որդի Նաւեայ, զոր ունէին Դաւիթ եւ Եզեկիա, զոր ունէին Դանիէլ եւ երեք մանկունքն Անանիա, Ազարիա եւ Միսայէլ, զոր ունէին Պետրոս եւ Պաւղոս եւ ամենայն առաքեալք, զոր ունէին ամենայն վկայք եւ ամենայն սուրբք, որ հաճեցան Աստուծոյ, զոր ունէին ամենայն կոյսք եւ ամենայն ճգնաւորք, զոր ունէին ամենայն ուղղափառք, զոր ունէին ամենայն քրիստոնեայք, զոր ունիս եւ դու, ով Լուսաւիս, զի ոչ ոք կարէ ասել, թէ ոչ ունիս զսէր առ Աստուած, զի ոչ ոք կարէ ասել, թէ ոչ ունիս զհաւատ առ Աստուած, զի ոչ ոք կարէ ասել, թէ ոչ ունիս զյոյս առ Աստուած, զի ոչ ոք կարէ ասել, թէ ոչ ունիս զերկիւղ Աստուծոյ, զի ոչ ոք կարէ ասել, թէ ոչ ունիս զհնազանդութիւն առ Աստուած, զի ոչ ոք կարէ ասել, թէ ոչ ունիս զհամբերութիւն առ Աստուած, զի ոչ ոք կարէ ասել, թէ ոչ ունիս զհոգի առ Աստուած, զի ոչ ոք կարէ ասել, թէ ոչ ունիս զմարմին առ Աստուած, զի ոչ ոք կարէ ասել, թէ ոչ ունիս զանձն առ Աստուած, զի ոչ ոք կարէ ասել, թէ ոչ ունիս զամենայն ինչ

ի վերայ յառնելին քրիս
տոսի ասելով յայտնա
պէս. Թէ վասն բարւոյ
գործոյ ոչ առնեմք զչ
քեզ քարկոծ. այլ վասն
հայհոյութեդ. զի դու
մարդ ես, և զանձն քո
Աստուած առնես. *Եւ դի՝ յոր
ժամ ոչ զառ խմորբերլոյն
հաւասս խնդրե. այլ զոր
ի մեզ ուղղակի խորհիլ
աւետարանչացն, Տէրիկ ասին
ուշ եդեալ ի Աշխարհս
Թին խոստովանիլ Թէ
Աստուած էր ըստ բնութեն.
որպես որդի մարդոյ եղեալ
վասն մեր. *Օ՜ի մի՛ ի
լորեալոյն պատրանս ար
կեալ զձեզ զանխղաղուք
հաւասար նմա խորհիլ.
և փոքր ինչ փառաց կար
ծիս ունել վասն քո.
ոմն և նոքայն.

*Եհան և ոչխարն. ձեր.

Քան զի ոչ եթէ
հայր դուստր ըլոր.

Թ

այլ զամ դատաստան ետ
որդւոյ իւրոմ. զի ամե
նեքեան պատուեսցեն
զորդի ոպէս պատուեն զհ
հայր. և դարձեալ զորդ և
ասացաք իսկ այժմ. ոպէ
հայր ունի կեանս յին
քեան՝ այսպէս ետ և որ
դւոյ ունել կեանս յին
քեան. և իշխանութի
ետ նմա դատաստան
առնել. զի որդի
մարդոյ է.

Սաղմոսէ՝ երանելին
Դաւիթ Թէ աճ դա
տաւոր է. *Ելէ՛ Աստուա
կերան. մի՛ է օրհնածքիր
եդատաւորս. *Պատ ու
բեմն վայելէրէէ ոչ այ
լոմ ուժէք յեհեցս դա
տել. քայց միայն որ՝ ի
վր ամենեցունցն աճ.
*Զորդ զիարդ ետ զայն
որդւոյ մարդոյ. եթէ
իբրև զի՝ ի մէնջ զիարդ
ճշմարտէ՝ զասելն՝ ըզ
փառս իմ այլոմ ոչ տայ
քանզի փառք այ՛ն դա
տաւորդ. *Ասէ եթէ
ճշդէ առե

ասեն զինէն մարդիկք
իցէ որդի մարդոյ, և միան
գամայն պարզաբար, քա
նիցս անգամ մարդ ան
ձանի յաճախանէ ըզ
ձ, զի առանձին և ըստ մա
սին մարդ գոլ ասեմք ի
բայ անձառեալ զաւ ի
յայ Հօրէ բանն. այլ Տա
ճառամբ յաւէտ թէ և
աճ է Աշմարտասէս. և
եղև որդի մարդոյ վասն
մեր անօրինաբար կեա
դրոյն աճ. և մի՛ է որ
յս քս։ *Լաւ յոյժ ամ
պարշտօնքի է որոշել
յերկուս որդիս և յեր
կուս քրիստոս յետ ան
ճառ միաւորութեան. որ
և ք զմիտ և զբան ամէն
վերհապոյն։ *Լաւ էր թէ
րևս յոյժ դըժուարին՝ ո՞
րոյ կարիչինն քըննել
զամ վ՚ք դրեալս, և
առաքելագունից մըտա
ծութեց առնել զառքն
թէր դրօթիս։ *Լ՚ա
գիտեմք զդրեալն թէ
տուր իմաստոյն պատ
ճ՚ղը ճառս

առեալ զայն որդւոյ, ո՛չ
եղև ինքն արտաքոյ դա
տելոյն վ՚ն նոյնութե քը
նութեն. և ե որ առնէ
որդի՛ մարդոյ, զի՞որդ ո՛չ է
ամենեցունց յայտնի թէ
ա՛ճ է բանն վ՚ն առ՚ի հօ
րէ անճառ ծննդեանն.
նոյն ինքն և որդի մար
դոյ վ՚ն միաւորելոյն ը
մարմնոյ՝ և զմեզ կրելոյն
ծնունդ՝ ի հինոջէ. Լ՚ա
յորժամ առհլէայն
ղի խնդրեք զնս սպանա
նել՝ զմարդ որ ըզձշմար
տութիւնն խօսեցայ. և
թէ՝ ո՛չ ոք ել յերկինս.
բայց միայն որ էջն յեր
կնից որդին մարդոյ.
*Լաւ դարձեալ՝ ոչ բարձ
րացոյցէ մովսէս զօձն յա
նապատի. այնպէս բարձ
րանալ պարտ է որդւոյ
մարդոյ. և կամ յորժամ
ասէր յաղագս իւր՝քան
զի հանդերձեալ է որդի
մարդոյ գալ փառօք հօր
և հրեշտակաց սրբոց.
*Լաւ դարձեալ, զո՞ոք

Ի ՍԿԶԲՆ ԱՐԱՐՈՂՈՒԹԵԱՆ

ԱՐԿԱԾ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԱՐՔԵՊԱՏԻ ԵՒ ՄԵԾԱՒՈՐ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՀԱՅՈՑ

ՊԱՏԱՐԱԳԱՄԱՏՈՅՑ

ԿԱՄ

ՏԱՃԱՐԱՊԱՀ

ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՈՒԱԾԱՇՆՉԱԿԱՆ ՀԱՒԱՏՔՈՅ ԵՒ ՍՈՒՐԲ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՓՐԿՉԱԿԱՆ ՍԽՐԱՄՈՒՆՔԻ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ՍՈՒՐԲ ԱՐԱՐՈՂՈՒԹԵԱՆ ՏԱՃԱՐԻՆ ՀԱՅՈՑ

ՎԵՆԵՏԻԿ

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ ՍՈՒՐԲ ՂԱԶԱՐԱՅ

ԱՌ ԱՄՍԱՆ ՀԱՅԿԱԶՆԵԱՆ ՏՊԱՏԱՐԱՊԵՏԻ

ՌՈՄԱՅ ՊՈՂՈՍԱՍԱՐԻ ՀԱՅՈՑ

Թէ արժանաւոր Թէ երկնչեալ զաւելն. Որոց
ոչ հասու եղեալ արժա
նաւորութէն, զի Թէ ու
նիցի ընդդէմն ուղղել
զխափագելին՝ յերանի
ըստ ամենից զտրտմա
ցեալ դանդաղանա,
և յայս վիճակն առնել
մի ոք վճարեսցի ի ծո
լութէն պատճառանաց.
Քանզի որոցեր ի դէպ
դեղեցկացուցանել կա
րողութէ զառաքինութեա
բարեհաճութէն. ըն
դեր արամեցուցանեն լը
ռելով. * Իսկ եթէ տկա
րանայ կամ երկնչէ ևխոտ
առնէն զպարտուն. ոչ
նմա վերագրեսցաք ըզ
պատճառանն, այլ ձեզ.
որոց այս քան երևելեօք
ձերոց առաքինութեացդ
ձերոյ նահատակութէն, և զա
մենեսեան զարդարել տա
վրեալքն բանք յոչ
ինչ համարեալ եղեն.
քանզի արմատ ձեր կ՝
անդաստին ի յերկար ժա
մ

Ա. Կորն.

Նեալ զպարան գոլ ու
ղիղ հաճատով վայելչա
գեալք. և ոչ ըստ երկիք
եղանակի շարժեալք.
* Պրե՛ ուրեմն ևասէ՛ի
մատուռնն Պօղոս օրէնս
գետն ձշմարտապէս.
և ըզբնին հեթանոսաց
քահանայապործօղ խոր
հուրդ. * Այլ զի եղբարք
իմ սիրելիք. Տատասուն
եղերօք և անշարժք ա
ռաքելերօք ի գործ
ն յամ ժամ. քանզի
ուր հաճատ ուղիղ և ան
բիծ, որոյ ի գործոց բա
րեաց պարծանօք յոյժ
վայելչաբար ինեղբս եբ
րեաղ լինի. և հաճատաբ
ընթացք ունի զմտանելն
անդր ամ երրօք ամ բա
րոյ կոտարելութիւն.
* Հաճոյժամառձերդ սըր
բութի բանաւոր ի լմեղե
ինեղբդ ձեզ բարե
փառութէդ վերջանայ
և խոտովանի զպարտու
թի ոչ ինչ պակասել.
եղիցի արդեօք և ձեր

մանակաց թէ՛ Հօրականն
յարաձգել մինչեւ գայժմ
եւս ոչ եւ հաւատացել
լինիցեմ։ * Ա՛մէն ասէ ձեզ
յոյժ հաւատով զքէն
թաքուցեալն բուռն
հալիք։ ընդմա թէ
ձեռն խոհիլ եւ գործել
փութացեալք։ * Ո՛յ այս
ոչ առացի գործակից եւ
անբիծ հաւատով վայ
ելեալքս, եւ զձեր թա
գաւորդ գաւիթս իւե
ռեալ պայծառացու
ցեալ փառաք։ * Ա՛ն զայս
ամենակալաւր կանգնեալ
առաքաս ձեզ, քանզի շը
նորհի առ՝ինամանէ, սէր
բոցդ ձեր անձանց ընդ
այլոքն՝ եւ այս։ * Ա՛սա
ցից ինչ առաւել եւ՝ի
սրբազանից դրոց։ * Ու
րախ լերուք՝ ի նոր յայտ
ժամ, դրձել առեմ ուրախ
լերուք, հեղուն՝քիդ ձեր
յայնի լինի ամ մարդ
հան։ * Ա՛րդ՝ծանուցան
է՛ն եւ հաշակեցան յայտ գա
հառս եւ՝ի քաղաքս։ ոչ
զպատիւ ինչ ունելոյ

գիր՝ զառ՝ի՛քէ բարե
պաշտու թիդ։ եւ գեղեց
կու վարուց ձերոց զա
ռաքելոցդ յայտնապէս
եարժանաւորեցաւ ամ
պանչանաց։ * Ա՛յլ հա
մարեցայ պարտ գոլ ամ՝
որ ինչ եւ էիցէ բարու՝քեդ
առելեալդ այսմ շնորհի
հաղորդեցուցանել Տ՛ն
գեւորականի ոչ զքէ՛ն
հարստանա։ * Ա՛յլ այսէ
այժմուս առ յինէն ար
տադրեալ գիր՝ Ո՛ՅՈՒՆ
ոչ փոքր ինչ ունել կա
րողու թի՛ ոչ վարկանիմ
սրոց ընթերցուածն
յօդուա։ * Ա՛նդիմ սրբ
ոչնեն ուղղակի խոհիլ
սովորեալք՝ այ անհաւան
եղեալք յաղագս ամենից
վերկիցն մերոյ քէ՛ն, յու՛ղ
ղուի աճէ. և խոհիդաղ
գիծս առնէ գեղեցկապէս
* Ո՛ւրախ զորս ուղիղ մուտ
են անցեալք, և ճշմարտու
թեն աւանդուեալ սիրոյդ
պատրաստադոյնս երևե
ցուցեալ Ա՛ՐՈՑ՝ԼԱՐՏՈՒՔ

մըտաճուռթեց բազմօրի նակ դատիւք Լ֊ստճաշունչ գործց ցուցմամբ. քան զի ուսցի եթէ բնութ֊ Լաշխատութեամբ ոճէ Լմանուել. և ոճա ծին է վ֊ նորա ևոր ծը նաւն զնա կոյն։ * Օ֊ի որք ասել զայս ևխորհիլ երկուցեալք, ոչ իմացան ըստ վայելուչ գործոյ ըզ խորութի բարեպաշտու֊ ն խորհրդոյ։ * Պարտ գոլ վարկանիմ դուզնա քեայ ասել և զառաքեալ կան աւետարանութիւն զոր ի վ֊ քին առնեն ամենեցուն ոճ, և ամ ոճ աշունչ գործ զառնա դիտուն եթէ ոչ ըս րեք հայի ճշմարտութ֊ ան֊անդութեցն զորս թէ. * Լուր՝ հաւա տաք ի մի ոճ հայր ամե նակալ. ամ երևելեաց Լանեւրևութիւ արարիչ. * Լո֊ի մի տէր յ֊ քս որդին նր, ծնեալ ի֊նր Լանէ ըստ բնութ֊ նախ

* Մնդեպահ.

քան զամ յաճախեանս Լժամանակս։ * Կանգն է անսկզբնակից ըստ ժա մանակի և միանչնհաճ ակից իւրոյց ծնողի. գահակից և հաւասար փառ նմա և հաճատար թ֊ պատկեալ առ ամ որ ինչ և իցէ. քանզի նմա րագիր է Լճառագայթ էութ֊ նր։ * Հաւատամք նմանապէս և ի հոգին ոճ. ոչ օտար զնա ոճ այ նոյ բնութ֊ն համարե լով, քանզի է ի հօրէ բնաւորապէս հեղեալ յաւալ որդւով յերտաց ևածս, զի իմանի այսպէս։ * Ա֊ր է և համագոյ և ի ննջնութ֊ փառս ոճ եւ երկրպագելի երրոր դութ֊ն. և ասեմք զնա յէութ֊ն այ և հօր ան ձառաւար ծնեալ միա ծին նր բանն. և նախ քան զյաճախեանս արա րիչ. որով ամ և յորմէ ամ. լոյս ճշմարիտ զամ կենդանագործ զնու

ք֊ճ֊ թ֊ն.

Թէն։ * Հանդի կենդա
նի երևեցաւ ոմն ի կեն
դանւոյ հօրէ ի յեհոն
յաւիտենից ժամանակս
համուրէ այ. զի ասէր
ցուսցէ զերս ի յերկիր
ազգ անկեալ յանէծս և
մեղաւք ի մահ և յապակ
նութիւն, զաւակեն աբ
րահամու բուռն հար
կանէ ըստ գրոց. և հա
ղորդ եղև արեան և
մարմնոյ. այ եղև մեր
մարմին առնել և իւր զնա
արարեալ՝ ծնանի մարմ
նապէս ի սրբոյ աստա
նէն մարիամայ։ * Ա. յլ
թէպետ և ըստ մեզ եղև
զծառայի զկերպարանս
զգեցաւ անօրինաբար,
եկաց միաց ըստ բնու
թեան և ի սուրբ։

Քանզի ոչ դադարեաց
իգործոյն աստ. թէ և եղև
մարմին. այսինքն ըստ մեզ
մարդ։ * Հայց վասն զի ան
փոփոխելի է ըստ բնու
թիւն աստ, մինացեալ որինչ
էրն միշտ, և է և եղելոյ

եղև որդի մարդոյ. և
վասն զի էջ կամաւորու
թիւ ի մարդկութիւն չափ։
Հանդի խոնարհեցոյց
զինքն յոտնայնութի.
կրեաց կամաւորապէս և
զծնունդն ի կնոջէ։
* Ա՛ն սկիզբն գործ ա
ռեալ աստ այնոյն իւրոյ
բնութե՛. յորժամ ըստ
մարմնոյ ծնանիլն ասի.
այլ էր և է՛ ոմն ասացեալ
յայ հօրէ բնութ ձշմար
տապէս բանն։ * Հայց
վասն զի ոչ մարդ պարզա
բար իմանի ըստ մեզ որ
ի սրբոյ կուսէն ծնեալն.
այսինքն մարմնացեալ
բանն, և իւր ունելով
մարմին զոր ինմանէն.
վասն այսորիկ ասի ծնանիլ
մարմնապես. զի բոյն մար
մնոյ ծնունդն իւրացու
ցեալ։ * Ասէ որ թ ասեն
անհանճարաբար՝ ոչ գո
աստ ծածկեալ զնբ կոյս մա
րիամ, անկանին հարկա
ւորապէս յերկուս ասել
որդիս այ. քզի թէ ոչ

Ա՛ր Վերան.

Ծնաւ մարմնապէս մարմ
նացեալ ած՛ աբ կոյսն,
Հարկ է ամէն թէ Աւգ
կամաւորութէ խոստովա
նիլ նոցա թէ բան Հասա
րակաց մարդ ծնաւ, ոչ
ինչ ունելով առաւել
քան զմեզ. * Ա՛պա զի
արդ կրկին նմա ամենայն
ծուխր. Աւամ լեզու խոս
տովան լինի եթէ տէր է
յո՛ քո՛ խիստ ա՛յ Հօր.
զնարդ երկրպագեն նմա
Տրեշտակ. և վերնոցն
զօրութեց աբ բազմու
թէ. արդեօք սակ մարդ
պաշտեն ընդ մեզ ամ
երկնաւօրքն, մի՛ լինի.
քանզի երկրպագեմք ոչ
ա՛յ ձշմարտի Աստուծոյ
եղի, և եղիցի ոչ այլ ազգ
երկրպագեն՝ եթէ ոչ զի
Տաճաստամբ եթէ նաե որ
յա՛յ բանն՝ որ յամ սատց
Հաճոյս երկրպագի.
* Աարմին եղև ըստ գր
բոց. ոչ՝ի մարմին փոխա
դրեալ՝ալ՝ի սբ կուսէն
մարմին առեալ ոչ սա

Աստուած.

գի. և մարդկօրէն կրեալ
Ծնունդ ըմ մեզ և մարդ
եղեալ վ՛ն մեր. մեռցի
մարդկօրէն և յարիցէ
ածաբար. կոխել զմա
հուն զօրութէ. * Ա՛ռան
զի այսպէս կարողութէ
եղև և մեզ բ՛ն յաղթել
զօրանալ՝ի՛ մեզայ.
՝ի բաց մերկանալ զսպա
կանութէ. և՝ի բաց փախ
չել մահու. և այսպէս
ասել խնդրութէ քէ.
ո՞ր է մահ յաղթութէ
քո. ո՞ր է դժոխք խայ
թող քո. քանզի ոչ ագա
նաւ կործանեցաք, այս
պէս յաղթեցաք քէ.
* Ա՛նկ եթէ մարդ Տասա
րակաց էր Ա՛ստուածէր
զնարդ արդեօք եղև ո
գուտ մարդոյս բնութէ
մարդոյն մահ. որ և բա
զմաբ մեռան յատաջա
գոյն աբ մարդաբէքն.
աբ՛ Հանն այն ամենայնըս
չակն. ՝ի սահակ՝ և յա
կոբ. մովսէս և սամուէլ
և որք զնոցունց կնի ե

ղեն սբ֊ք֊ն, և ոչ օգնեաց
որոց ի յերկրին մարդ
կան ազգի՝ նոյ մանն և ոչ
լինչ, այլ ապրեցոյց քս։
* Քանզի ի ջրոյց փոխա
նակ մեր զնա մարմինն.
և արբեալ զնա մահու
վան մեր, զամենեսեան
զերծոյց ի մահու՛ան է
կապանաց։ * Քանզի բա
ւական եղև ընդ ամենե
ցուն՛ց քան զամենեսին
վեհապա՛ունին մահ, զի
և բնութ֊ք աճ է որ ի
հօրէ բա՛ն. և իւր մար
մին է որ վա՛ մեր այ և
հօր ի հոտ անուշից մա
տուցեալ։ * Ա՛պա ուրեմն
ամբարշտութի՛ է և յոյժ
անտեղի յերկուս բաժա
նել զմի տեր յի՛ քս։
* Ընդ դէմ գումարի
նոցա՝ ի մաստունն պօղոս
այսպէս ասելով. մի՛ որ
մի՛ հաւատաւ, մի՛ մկրտու
թի՛։ * Ա՛րդ ջուկ եթէ
մի՛ է տէր. և բաժանեն
զնա ոմանք յերկուս որ
դիս զմինն, ոմա՛ այլ

զտէրութեանն փառս։
* Ա՛րդեօք ի հօրէն ծնեալ
ցերկրի բանի՝ քանզի նմա
վայելէ ամ՛ երրուե անուն
և՛ր. և՛ ճշմարտապէս
բոլորեցա՛ տր, ապա ո՛ր
ուրեք դիցու՛ք զմիւսն.
քանզի արտաքոյ կացցէ
՝ի գոլոյն տր. Թող տա
լով վեհապա՛ունին՝ և ան
համեմատաբար առաւե
լագո՛ունին։ * Ա՛յլ որում
որ իւիմոջէն ոչ նոքայն
առեն որոշեալ՝ զերրուեն
հպեցու՛ցուք փառս.
և ապա վիճարդ լեցէ տէր
յայ բանն։ * Ա՛յլ եթէ
մի՛է տր ըստ դրոց և առակ
մարդոյ զտէրութեն ա՛
նուն շնորհե՛ք վիճարդ
մի հաւատա. կամ վիճարդ
մի մկրտութի՛։ * Ա՛յլ
եթէ իցեն երկու որդիք
ըստ ոմանց, յոլ հաւա
տացու՛ք։ * Ա՛յլ ոչա անու
ա՛ուածութեն դոյ՛ց լեցի
ասելն, յոյր անուն մկըր
տեցաք միոյ մկրտու՛թե
գոլով։ * Ա՛րդ՝ տեսա՛ է
ամէրօք ձեր ի տէ մա

*Ի ԵՒՏՈՓ.

ասել. և՝ ինձմնաքոյ աւանդուածդ ոչ ծածկեա ինձանէ։ * Ասայց եթէ ոք կամիցի հետազօտել քոյն նուագ և ասուածգիտել զասա ցելոցն միտս, ոչ ուրեք գոցէ պրպտ քղիեն ածք քո և ոք ասեսցէ քո ուխտ երկինս և երկիր. ոչ երանելին Պօղոս գրէ, այլ մեզ մի՛ ածք հայր՝ յորմէ ամ. և մեք՝ ինձ, և մի՛ որ յաքս՝ որով ամ. և մեք նուաճ։ * Սակայն յորժամ յաքս անուանա նեմք զոր յայ հօրէ բանն մարդկայնով կերպիւ երեւել նշանակեմք, ոչ հնոյէն մասամբ և ակա մուտ արտաքոյս ունելով զպատիւն. այլ գո ուլ այն ինչ որ էրն ըստ ճշմարտութե լինի հաւատացեալ։ * Ասանզի ածք գոլով քոյ թէ ասուանց մարմնոյ, մընաց ածք և մարմնովն, եկայ մնաց որդի և որ. և յորժամ երկնէն մարմին և որ գո

ի ձէ ուլ

*Ա՝ Ի Ռոմ.

մատուածիդ զարբեցու ինն զայս բան շարժեալն յանգերեզեցիկն. յաՀետն ամպարշտութի խոտորեալն։ * Ասայց վարկանիմ պարտ գոլ մեզ ջածային նր քննել խորհուրդ. սուբ մաս ծուռ ակամբ տեսանել ղրս յիշատակէն կամ ցին. և գիմաք բարեպաշտութե իբրեանց Տպիլ բանիւք. քան զամուր սրագոյն ունելով զնա, *։ Օ ի ուրանան զեկեղե ի՝ զրութի ճշմարտուե զինօղն իբրեանց որ. այսինքն զքս, և երկու ցեալք ի բարեպաշտեն առնորից և տրամեցելոյն իւր այսորիկ։ * Ահ թէ պետ և նախանձ արժանի աբանչանալոյ խոստովա նին, եթէ և ածէ իսբ բոյ կուսէն ծնեալն և որ, և որդի այ և եթէ ոք պարզ ընկալօլի զատ ի նոցանէ բանս, Տամա բեսցի ուրեք ըստ կար գի ուղիղ և վայելուչ

Ի ՏԵՐՈՒԹԻՆ

Ա՛ստուած ամենակալ, որ ամենայնի տիրես, եւ ամենայն ինչ ի ձեռն քո ստեղծեալ է, եւ ամենայն ինչ ի քում կամս կայանայ, եւ ոչ ոք կարէ ընդդիմանալ կամաց քոց. դու ես միայն ամենակալ տէր, որ ամենայն ինչ գիտես յառաջագոյն քան զլինելն, եւ ոչ ինչ է ծածուկ առաջի քո, եւ ոչ ինչ է ի մտաց մարդկան, որ ոչ գիտես զայն. դու ես միայն որ գիտես զամենայն ինչ, եւ ոչ ոք կարէ ասել, ինչ գործես դու

Ա ՀՈԳԻ ՏԵՐՈՆ.

Ի ստուգիւ զնա որ դի այ և ասէ ըստ Հոգւոյ, և որդի մարդոյ ըստ մարմնոյ, ոչ երկուս բնութիւս զմի՛ որդին, մինն երբ կատելի և միւսն անեռակրապատելի. այլ մի՛ բնութիւն քանզի այ մարմնացեալ. և երկրորդ պատելի հանդերձ մարմնով իւրով միով երկրորդ պատութիւն, և ոչ երկուս որդիս՝ այլ ոմն որդի այ ձշմարիտ և երկրպագելի, և այլոմն ի մարիամայ մարդ ոչ երկրպագելի, ըստ չնորհի որդի այ եղեալ ոչ և մարդիկ այլ զոր յայ ոչ ասացեմ մի՛ որդի այ և ասէ վասն և ոչ այլ. և ի մարիամայ ծնեալ ըստ մարմնոյ ի վախճան աւուրցս. ոչ և հրեշտակն յաստեղն ասա ծնոյն մարիամայ, թէ զի ծնանի մարիամայ, թէ զի ծնի մարդ լինիցի այս, զի զայր ոչ գիտեմ. այլ՝ Հոգին սրբ եկեսցէ ի քեզ. և

զօրութիւն բարձրելոյն հո վանի՛ լեցի՝ ի վերջ գոյ, վասն որոյ և ծնեալն սրբ կո չեսցի որդի այ բնու թիւ և ասէ ձշմարտապես և ոչ չնորհիւ և տալոր դութիւ ըստ մարմնոյ միայն որդի որ ի մարիամայ մարդ. այլ և ըստ հո գւոյ նոյն ինքն որդի այ և ասէ. չարչարեալ ըղմեր չարչարանս ըստ մարմնոյ ոչ և գրեալ է. *Ա՛ն չարչարեալ վասն մերմարմնով, և դարձեալ որ յիւր որդին ոչ խը նայեաց. այլ վասն ամե նեցուն մեր մատնեաց զնա. *Ա՛ստ անչարչարե լի մնացեալ և անայլայլե լի ըստ աստուածութեն, ըստ ասացելոյն ի մարգարէն. ես աստ և ոչ փոփո խիմ. *Ա՛յն մեռեալ զմեր մահ ըստ մարմնոյ վա մեռելոց մերոց. ի զմահ

սպանցէ ՚ի ձեռն վասն զմեր մահուանն . ըստ բանի առաքելոյն ընկէր լաւ մահ յաղթուել ուրէք մահ յաղթուել քո. ուր դժոխք խայթոցն քո. *Նոյնպէս դարձեալ. քա մեռաւ վա մեռայց մերոց ըստ գրոց. անմահ Աստուծոյ նեղի մնացեալ ըստ ածուն թեն ոմն անչարչարելի զօրութեն Հօր. ըստ առա ջելոյն պետրոսի. քանզի ոչ էր կարողաւ ըմբռն նիլ նմա ՚ի մահուանէ. *Նոյնպէս ապա ՚ի վեր այսո ցիկ բերէ եդեալ ՚ի միջի այսպէս. *Նոյնպէս ոք եթէ ոք աւելի քէ զայսոսիկ չածայնոց գրոց ուսուսցէ. այլ որդի աստուած ՚ի մարդիս այլ մարդ ըստ շնորհի որդեգրու թեն ոմն մեզս. ոմն ի գոլ երկուս որդիս, մի ըստ բնութեան սրդի այ որ յայն. և միւս՝ ըստ շնոր հի որ ՚ի մարդիսայ մարդ. *Նոյնպէս ոք զոն մե

ղայ զմարմինն ՚ի վերուստ ասիցէ, և ոչ ՚ի կուսէն մարիամայ. և կամ փոփո խեալ զածութիւնն ՚ի մարմին . կամ շինուածեալ կամ այլայլեալ. կամ չարչարե լի զոն աստուածն. կամ եր կրպագելի զոն մերոյ ըստ մարմնին , որպէս մար դոյ . կամ աներկրպագե լի որպէս ոն և այ մարմին . զաս նղովեաց և կաթուղիկէ եկեղեցի . Հաւանեալ ածայնոյն առաքելոյ որ ասէ. եթէ ոք աւետարանեսցէ ձեզ աւելի քան զոր առիքն նզովեալ լիցի։ *Նոյնպէս զայսոսիկ ասե երանելին աթանաս։ *Յայց վար կանիմ պարտ դոլ և զայ լոց սրբոց եպիսկոպոսաց առ ընծեր դնել ձայնս զնոյն ուսուցուլ դի տուսն։

Աւուր Երկրորդ։

* Աւուր Երկրորդ։

Երեր ի մեռելոց։

* Աւուրն Երկրորդի Յարութեան։

Զոր երեկ անարատ ծնընդեամբ փրկիչ էին՝ մեզ՝ կենդանածինն. զեղեցկածինն. մեծածինն. լուսակիրն. յուսակիրն. ածածինն. սքանչելածինն կոյսն Մարիամ։

Աւուրն Երկրորդի չի կոնդակ. Յարեր յաղագս ըստ մարդոյ ծնանելոյն։

Զհամարտութիւնն ծանուցանէ. զնորոգն եկն երեւեցաւ. որ որդին էր այ՝ յայ բանն՝ մարմին եղեւ վասն մեր. զի զմահ կանացուսս՝ ի կեանս յաւիտենական յարուցանէ. եւ իմեռելոց՝ իվերկանգնեաց է արարիչն բոլորից. որ նախ քան զամ արարածս երեւելիս եւ աներեւոյթս, ընդ միայնոյ

Աւուր Երկրորդ։

* Աւուրն Երկրորդի Յարութեան։

Այսօր քո տէրն մեր զմարգարէութեանն ծնունդ ընկալաւ. քանզի ըստ աճութեանն պատէր յառաջագոյն էր. * Եւ ապա՝ իվեր այսոցիկ բերէ զարձեալ. * Այր դասիրութիւն բանն ոչ նայնանայ, ուստի զոր լուծ բնութիւն. քզի զինքն ուստիայնացոյց զկերպարան նըս ծառայի առեալ. ան մարմինն վասն քո մարմնա նայ. զի բանն մարմին եղեւ՝ ընդ հոշափմամբ անկեալ վասն բնութեանն անմարմնութիւն հոշափե լի. Ընակիզեն սկզբամբ լինի մարմնականաւն. կա տարեալն՝ աճէ՛. անփո փոխելին յառաջադիմա նայ. Հարուստն՝ յայրի ծնանի. զդեցուցանօղըն զերկինս ամպով՝ խան ձարտօք պատի. Թագա

Ա. Յունուար.

Ի Սուրբ Յովհաննու՝ յաշտէ որ ասի Ոսկեբերան. ընդ որում և յաղագս Սրբոյն Գրիգորի Լուսաւորչին Հայոց։

Փոխանակ արեգական կանգնի զՎրեդաւին արդարութիւնն անպարտ դրապէս տարաբ. և մի՛ խնդրեր թէ զիարդ ՚ի ձմերդ ուր աճ կայ՝ յաղթի՛ բնութեն կարդ. Կան զի կամեցաւ՝ կարաց և չէ. ապրեցոյց ընթացա կից ամի. այսօր Լոյն ծիր նանի, և չէն լինի որ ինչ չէր, քանզի դոլով աճ՝ լինի մարդ. ոչ ՚ի բաց կա ցեալ ՚ի գոլոյն աճ։

* Կան զի ոչ ըստ ՚ի բաց կալոյ Լուսոյն ծուխեն եղև մարդ. և ոչ ըստ յառաջադիմու թե մարդկան եղև աճ։ այլ բան գոլով ըն անախտ բնութեն՝ մարմին եղև. անփոխադրելի մնացեալ

Ի Սուրբ Յովհաննու՝ յաշտէ որ ասի Ոսկեբերան. ընդ որում և յաղագս Սրբոյն Գրիգորի Լուսաւորչին Հայոց։

Ի Սուրբ Ստեփանոս Նախավկայ։

Սակ եթէ ինքն աճ բնութիւն գոլով ոչ այ մնաճին որդի, յառնան ծառայի կերպ՛ եղեալ. Անդրանիկ որդի կոչիլ առ ժանաւորեալ. փրկանա ղինքն փոխանակ ամենեցուն տալեալ։ * Նմ՛ ի վերայ բերէ այսօրիկ, ահա ցուցի զամպարշտութի՛ յոր անկունին արիանոսքն առելով պէտս ունիլ աճ ածնին մարիամայ ըստ օրինացն մատուցելոց պատարագ յաշտէս ծը նընդեան կանանց։

Թէոդոսի.

* Խոտոլոսի Աղիսիոդոսի, յորդի յաշտա հատորոյն Ճատի.

Ես լայտարա-
նեմ մարդ-
նոյն տնօրինու-
թեան փրկչին Տէ-
տամբ անպայքելի և ան-
փոխելի մնացեալ այ
բանին, զմարմնաւորու-
թին ի մարդկութեանն.
քանզի որդի գոլով Ճշ
մարտին այ ըստ մշտոն
ջենաւոր ծընընդեանն
յայ, եղև որդի մարդոյ
ըստ ի կուսէն ծննդեան.
Եէ փ Եանոյն, կատարել
աճ ըստ կատարելուեն
և Համագոյ Հօր. և կատա
րեալ մարդ նոյն ինքն
ըստ իկուսէն ծննդեանն
և Համագոյ մարդկան
ըստ մարմնոյն. * Լսկ
եթէ ոք յերկինս ոչնիլ
ասէ մարմին զորն. կամ
Համագոյ այ զմարմինն.
եղկոյ նորվեալ. * Եթէ
ոք զմարմինն ոն ոչ խոս

ը ձժը տոմա

Աբէբիանոսի Աղիսիոդոսի.

Կանգի ծնեալ ի
վերուստ ի Հօրէ
բանն անճառապէս. ան
պատմաբր. անհասանելի.
մշտնջենաւորապէս. նոյն
ինքն ի ժամանակի ծնել
ինեբրուստ ի կուսէն
մարիամայ. զի ներբուստ
ծնեալ ըս Թերևս
ի վերուստ ծըն
ցին երկրորդ
անգամ այ
սինքն յայ։

պատուիրեր առաքելոցն քանզի ոչ յորժամ զայսոսիկ վարդապետ ձեր քո պետ յերկրի. քանզի մի՛ ասէր. մի՛ կոչէք վարդապետ զի մի՛ բանիւ միայն այլ և գործովք

* ՑԹէոփիլոս.

ածէ դուլ ճշմարիտ երևելն հաւատասցի դուր ծոցն մեծապատուութիւն. զոր յաղագս նորայն յայտնելով զդուշանալ. լի՛ է ոսպ ածէ. և ինքնակատարաբար մարդացեալ. եւոչ ինչ ի մարդկայնոյս նմանեալ նուիրել թողեալ. բայց միայն յանմաքուր չարութենէն. * Գանգի և մուկ եղեալ էմմանուէլ խոստովանեսցի. եւ մոդուցն առնայ եկելոց և երկրպագելովն ածէ դուլ զերևեալն գոչելով. զի մարմնով խաչեալ զարթեգականն ամփոփեաց ձա ռագայթս. նորով հրա շիւ զիւրն հաւատեէ ածուի. ոչ ուրեք ցրուել զինքն՝ կամ լուծեալ ի փրկութենէնս երկու * Ա՚ոյլ և ցաշակերտսն ասէր. մի՛ կոչէք վարդապետ ձեր քո և վարդապետ յերկրի. քանզի մի՛ բանիւ միայն այլ և գործովք

* ՑԱրիստոտել.

Գ ի մի՛ բանիւ միայն այլ և գործովք

* Ա՚ոյլ Գրոն.

առաքեալն ի կուսէն և մարդկան համագոյ, նոր զավետի. * Ագէթ ոք ըզ սրն մեր եղփրկիչ զոր ի հօրէն սրբոյ և ի կուսէն մարիամայ ծընեալ ըստ մարմնոյ անանձն ասէ, կամ անզգայ. կամ անբան կամ անիմաստ. եղիցի նոր զավետ. * Ագէթ ոք ասէ զքո ածուքէն չարչարեալ և մարմնով ոպ և դրեալ է, նզովեալ եղիցի. * Ագէթ ոք անջատէ և սրշէ զոր մեր եղփրկիչ. և ասէ այլ գոլ որդի զոր յայ բանն. և այլ զՅամ քառձեալ մարդ. և ոչ խոստովանի մի և նոյն. նզովեալ եղիցի.

ՑԹէոփիլոս Ագիսկոպոսի. յոդ ասա ոչ ըմբռնին խոր հին Ագա ասէ՚ոպէս յաղագ

* ՑԱրիստոտել.

Ա. Կորն

յերևեցելոյն մարմնոյ
Քրիստոսի որոշեաց զնւր աճ-
ումն, եւ չոչ յորժամ աճ-
զնւնքն վկայեր գոլ յանձն
նէ և ի մարմնոյ Քրիստոսի
որոշնւր։ * Ա. յապէս եր
կոքունքք գոլ աճ և
մարդ։ ծառայ երևեալ
և որ ծանուցեալ, և զբարձ
րունքի աճումնէն տկա
րունքն՝ մարդկունքն
տեսանիք ծածկեալ, և
տկարունքին երևելոյն
մարմնոյ աճումն գերազ
բարձեալ ներդործու
Թեամբն։

* Ալեքսէս։ *

Ա՛րդ՝ դիւրագոյն է և
այլ այսպիսիս բերել
յորվս և ձշմարիտ վկայ
ուիս։ բայց Թողից զգբ
րեալն գիտելով. տուր
ի մատանոյն պատճառս
և ի մատնագոյն և ի լի
ցի, ծանո՛ արդարոյն և
յաւելցի ընդնիլ զբեզ։

* Թէոդոսի։

* Ասկայն զայն ասեմ.
ահա ամբն աճ ահաճոյքն
և ի մտաւորնւքն եղելքն
ը ժամանակս մեր Տրդք.
աճ ածին անճառնն զոբ
կոյսն. և միաւորեալ ըստ
բընոՒԹԵ հաստատելով
ը մարմնոյն զառ ի յայ
բանն. և յարգանդի լինիլ
ասեն կուսականի. և ի
նմանէ գալ յառաջ քան
մարմնոյ. որ և զանսկիզբն
և զնախ քան զամենայն
յաւիտեանն և ժամա
նակս վերճակեալ ծնունդ
ի հօրէ։ * Ասյց վա՞ղ
եր Թերևս երկայնադու
նիւ քարադրուբ՝ ա
ընդունեցին նըշաղա
նալ մտացն, կամեցայ յա
ճէտ ոչ դուզնաքեօք և
ամփոփմամբ տեսանել
զոր ի վո՛ր քի աճանդու
Թեցն զմաբրագոյն գե
ղեցկուՒԹին. զնոյնս ը
ինքեան մտածուՒԹեցն
սիրոս։ * Ը ի սոյնպէս
ասացից յածաշունչ և
ի նոր կտակարանաց ժո
ը ձժդ զո

զովեալ առաքեցի ձերոյ
բարեպաշտութեդ որ ըն
այ. ոչ վն ընթերցեալ
առ սահաւ սակաւ և ըստ
մասին զայդ, և առա
ւել պայծառացուցէ
զձեր միտդ՝ լուսաւո
րելով առ ճշմարտուին,
և զորս օգտեցուցանել
կամիցէք պարծանօք ա
ռաքելականաց զսուրբս
ձեր գլուխդ պարկեշ
տացուցանէ. և Հարուստ
են յոյժ ՚ի վե՛ր այսոցիկ
վարձքն. *Կանզի գը
րեալ է՝ որ դարձուցանէ
զմեղաւորն ՚ի մոլորուե
ճանապրհէ իւրմէ, փըր
կեսցէ զանձն իւր ՚ի մա
հուանէ, և ծած կեսցէ
զբազմութիւն մեղաց իւրոց.
*Այլ լրումն գիւտի
իմացուածոյն, յորմէ
ասեմք քեզ, այ մի՛ որդի և
որ յո՛ քո՛ ծո՛ ուրեմն ոչ
այնպէս ասեմք՝ ոչ նո
քայն ծո՛ ըստ հնորհի որ
դի, կամ՝ որ անհանել
զ՚մմանուհէլ ՚ի յաւա
ջադ իմութիւն, կամ ՚ի որ

րոյ գալ ՚ի յայս փառս՝
ոպ զմի ոք յորոց ըստ
մեզ հասարակ ևսրբել
մարդ. այլ զայն յանէս
եթէ ած գոլով բանն
և ապա ՚ինքեաւ զնկաւ
յունայնութիւն և ՚ի ծ
ոայի կերպարանս խոնար
հեալ. ոչ ինչ նըմանազ
քան թէ ած ճշմարիտ.
և քնուքէ բոլորիցս որ.
մի և միայն յատկապես
որդի. որոյ և մեք կերը
պարանակիցք եղեաք ըն
հնորհի. որ ՚ի ձեռն նո
ա որդեգրութեն եղա
նեմք փառս. *Ուստ ըզ
որդ անուն՝ վայելուչ
գոլ ոչ գիտեմ եթէ զի
արդ հաստատեն ոմանք
առանձնապէս, և միայ
նոյ ևարտաքոյ մարմնոյն
գոլս և խոհգեղս յայ
ծնեալոյս քանի վայելուչ
գոլ. նմանապէս և ՚ի սրը
բոյ կուսէն ծնեալոյն
թէ և խոհացի գոլ միայն
տակաւին և ըստ ինքեան

Մատթէոս.

և յարակայութիւնէ դիմաց առ աճն բան. և ընդունելի լինիլ զայն ասեն. թէ քո անուն վայելէ միայնոյ և առանձին ըստ ինքեան ի մտածելոյ և գոլոյ յայ Տէր ծնիցելոյն բանի. *Հայց մեք ոչ այսպէս ուսաք ասել. կամ խորհիլ. քանզի յորժամ եղև մարմին բանն՝ յայնժամ անէ անել զնա ասեմք յս քս. որ ծնեալ. վն զի ծաւալ իւղովն ցընծուեցան. այսինքն Տո գովն սրբով. առ ի յայ և ի Տէր. այսոքիկ և քս անուանի. *Հակ վն զի մարդկութիւնէ է ծնուեալ ոչ ոք երկբայեացի յուղ զակի խորհիլ սովորեցին. քանզի թէ աճէ և բան՝ ոչ եղև կարօտ ծնման. քանզի ոչ ոք ասէ ուրեք ծնանիլ ևսբերիլ զառ ի յայ բանն իւրով Տոգւով. ոչ այլ ոք քզնա բնութիւն գերկ յի ևաճելաչնի

*Հանգի առանց ամ

քն ճծիլ Տակա

Ղուկաս.

վայելուչ գոլ երկոցունց ոչ միոյ յարակցութիւն բանին՝ ոչ նոքայն ասեն ի մի դէմն զնա կապել. զի միաւորութիւնն որ ընդ բնութեն և ճշմարտապէս. և ոչ մի բան է նոցայ.

*Որ և զայս ունելով խորհրդոյն ճանապարհ ուղիղ և անմոլար և կա տարումն նոյ ոչ է պարզ. այլ դառնութիւն և պատրանաքլե. *Ա զի ածա շունչ գիրք քս անուա նելով զամ Տեւեցու թեան նմա զածավայե լուչսն. քանզի դիտե իսկ մարդկայնով կերպիւ ե րևեալ և մարմնացեալ զառ ի յայ բանն. և ի դիտումն այս լինչ քան զայս խորհիլ ասացելոյն.

*Ասա Տասարկաց մարդ ցուցանել զոր ի կնոջէն. ոչ ի տրոյ ոչ ասացի. և որպէս ի յիւրմէ իմարդ կայնոյ առաքինութիւն արժանի զինքն կացու ցել. պարա գոլ պատոյ

քո, և ոչ բաժանել։ ըստ որում ինքն ասէ՝ Ի մասո տունն պօղոս։ որ զքո՞ն ունելով յինքեան՝ զաճ այինն խօսի խորհուրդ։ և մատուցեալ յոր զկը նի նորին գլուխք ու զիղ՝ և բերեալ՝ ի ձշմար տութիւն գըտանիցէք զնմա բան վկայել։ որ պէս վարկանիմ զայս բարձրոք՝ *Քանզի ոչ է աճուրդեամբն կատա րեալ յայ հօրէ բանն, այլ նպատակաւ և մարդկութեն կատարեալ։ և ըստ մարդ կութեանն բանի ոչ անանձն մարմին առել։ այլ անձնաւորյատ. զի հոգևորէ և բանա կան։ *Իսկ աճ բոլո րից՝ որ սկրելեաց իւ րոց զերկնաւորն քաշ խէ բարութիւնս, զքէ զ ձեր լցուսցէ զանձինս

հակառակութ՝ նըշանն ի լաւէն օրինի։ բայց վն զի մարդկութես չափուց սրբին աւծանելն վայե լուէ։ հարկ էր ամի քանոնել յայ բանին։ *Ա՛ց յորժամ երկներ տակիւն, և՛ և աս մարմ նացեալ, այլ յորժամ ե՞ զևն ըստ մե՞ այսինքն մարդ։ օծաւ ըստ մարդ կութեն։ ոպ զի քո՞ զ նոան վայելէ և ոչ միոյ եղանակի։ և աս ըստ մե՞ եղելոյ յայ ծննից լոյն բանի։ *Իսկ եթէ անուանի ուրեք քրիս տոս՝ մարդացեալ ի մա ցիս ինչ զնա։ *Ա՛ թէ բան լսիցես ըզնա յետ առնլոյն զմարմին և միա ւորելոյն ընդ նմա։ միայն յուշ լեցի՛ քեզ մարմինն։ բայց ըստ մասին սմա և նմա վարկանիլ վայելուչ գոլ ըզայնս անհանճար է ամենևին, և յոյժ ան տեղի խորհիլ կամասել։ *Քանզի ո՞ է տէր յո

Ա՛ տուր Ինէ՛ր։

առ ի յինքենէ չնոր
հօքն. զի ի չափ հասա
կի ելեալք լսմանն քրի,
փառաւոր և բարեփոխ
երևեցուսիլիք զարժանի
ըսքանչանալոյ կեանդ
ձեր, աքդ՝ Քրիստ Տր
առնք։ *Որով և ընդ
որում այ և Հօր փառք՝
Հանդերձ Հոգւովն սրբ
քով յաւիտեանս յա
հիտենից. Ամէն։

*Մեծն Կիւրէ Լաւխո
պոի աշէտառդրն։ *Ա՛ր բա
րեպաշտ Ինդոսուն Ինէ
տոս. Յաշտօ ուշտաա
Հուտաղ՝ ու ի ՏՐ գր
Յո՛ Քրս։

*Վերա։ * Լ՛ր։ *

Ր Ի Մ Ա Ր

Դիկ փառաւորութ
վերագունութք
և անՀամեմատիս առա
Հերութք քան զայն
ամենեսին յարուցեալ
և գերակայ դուք՝ ով

Ա՛ Ինէ՛ր։

քաւաերդդ Ինագաւորք
և վիճակ ձեզ վերամ
բարձել և վայելուչ առ
ի յայ ներգոյն ի նմա
ի վե՛ ամենեցուսնց գե
րունակուՆեն նմանեալ
ի յերկրի. *Ո՛ ի կրկին
նմա ամ Ծունր. աճուռք
և պետութիք. տրուիք
և իշխանութիք. ընդ
Ծառայութք խոնարհե
ցուցեալ զպարանոցս,
և վայելուչ փառաբա
նութք միշտ պատուեն.
լի՛ գոլ ասելով զերկինս
և զերկիր փառաւք Նր։
*Տեսցե՛ ոք արդեօք և
ի վերայ ձերոյդ հեղու
թե. այսինքն գերերե
ւակ, և ի վեր քան զամ
փառաւորութիւն վայե
լուչ և յայտնի օրինակ,
քանզի դուքն և կատա
րելՀունիցն պատճառ ազ
բերը. ԵՒանդր քան զամ
առաՀելութի. և որ ի
մարդիկ բարեկեցուն
սիրգն և Ծնունդ. և
ակնարկութք Հանդար
ը ձժ ը տա

տագունիւք ձերոյ իշխա
նութե՛ն , առ օրինաւոր
և արժանի զարմանալոյ
զե՛կաւրէ՛ք՚ի կեանս ասի՛
որոց ընդ Թագաւորու
Թեդ աթոռովեն ՚ի նե՛ր
քոյ անկեալ ։ *Իսկ որք
ոչ Տարկեցան ընդ ձե
րովդ լծով՝ անկցին վաղ
վաղակի ՚ի ձերմ՛ զօրու
Թե պարտեալք ։ Թէ և
փայլակիցե՛ք միայն սուր
Թագաւորու Թե ձերոյ
՚ի հեռաստանէ , նո՛ զա
Տիհարեալ եկեսցեն , և
յապարասանու Թենէ իւ
րեանց ՚ի բաց դարձու
ցեալ զմիտս՝ ՚ի ծո՛ւնկս
անկեալ խնդրեսցեն ո՛
զորմու՛Թի ։ *Իանզի ա՛ի
րեաց իսկ ՚ինե՛րքոյ երկ
նից ձերոյ զօրո՛ց քա
ջամարտիկ պատերազմ
փորձ և մշապաղՔ բազ
մու Թիւնդ ։ դու՛ք եք
յարևելեայս և յարև
մտեայս երդք և քՔ
նարք ։ և՛մ բարե Տուչա
կու՛ե պատճառք ։ զե՛զ
որք ՚ի Տարաւ ակողմն և

որք ըզ Տիւսիսաւո՛ն ան
կեալ՛ք՝ ձայնի՛ւք գոլո
Թե պատկել՝ ոչ դադա
րին ։ *Իսկ Տատատու՛ք
անշարժապես ՝ա՛ծաւէր
և բարեպաշտ Թագաւո
րու Թեդ ձերոյ ե՛ւ ինքըն
ար մեր յա՛քո՝ ։ *Իանզ
զի նովա՛ Թագաւորք
Թագաւորե՛ն ։ և Տզօրք
դրե՛ն զարդարու Թի՝ ա՛յ
դե՛ցեցե՛լ՚ում՝ զի է ամ
նաբաւական նո՛ կամքն ։
և յանկարկէն միայն ամ
բարոյ լսո՛ւմն ։ և բաշնէ
յոյժ պատրաստաբար ։
որոց սիրեն զնա՝ զամա
ռաւե՛լու՛Թ ։ որ քան ինչ
են արժանի առնլոյ ։ և
աքանչելիք քաւականե
՚ի յաւ՛յում որոց ասացիս
ձերոյդ իշխանու՛Թ պար
գևե ալքդ ։ տացի և և
ոչ Տաւատացաք իսկ ։
Իայց զի՛ Տիմն անշարժ
Թագաւորոյ պատ՛ոյ ,
յա՛ծ բարեպաշտու՛Թե
պարծանք , և՛ ինոյն ինք
և յա՛ծաշունչ գրոց փոր

ք ձՔ՚Թ ձե

*Ա. յոգիսի եր յովսիա. այն որ ըզնոցայն ա֊ հեռնս և ղթաւթինս և ըզ կռոցն պաշտմունս հրը ձիգ արր, զամ դիւթու֊ թիս և զսուտ վկութիս համայս ի բաց բարձեալ, նա և զդիւականն քա կեաց խաղս, ամ բանի արժանի երևեցոյց ղիւր թագաւորութիւնն և զար մանալի. յառաջնոյն ըս քանչացեալ եղև մինչև ցայժմ. յայնցանէ որք դիտեն պատուիրել զրս որ ք ինչ ած֊այնի կամքն զանարձանան. *Ա. յլ զայս ամ ձերոց նախա հարցն և ձեր բարւոք է ուղղել. *Ցիշեցից պի տոյաբար և յիմաստնոյն Լզեկիայի ժամանակս զոր ծեցեալն. քանզի ոչ փոքր ինչ օգտեցու ցանէ ըզ բարեպաշտադ ձեր անձինս պատմուհս զորութիւն. *Ա. յր ոմն ի պարսկական բաբիլոնէ. անուն ռափսակ նա է֊

է ձի առ

Ա՟ Թէոդոսի։

առ այլ է ասել զայմ էր
կիրն հրեաստանի ա՟ր
հարեալ ընդ նմին և զսա
մարիա, եւաներ և՝ իվ՟
երուսաղէմի բիւրաւոր
բազմութիւ՟ ոչք ընդ ձե
ռամբ նո՟, և զօրք երիւա
րոք ոչ դիւրաւ ձեռնար
կելն ուներ. այլ և յոյժ
դժւարաւ ընդ դիմա
նալն։ * Ո՟ւնա՟րս հե
ռաւակամարտից իբրև զա
հաղ թըմով, և շուրջ
զքաղաքաւն կացուցել
պարսպամարտիկս և զպա
տերազմին պատրաստու
թիւն ապարատանութիւ՟
բարբարոսականաւ ոչ
փոքր ինչ ամբարհաւա
ձեալ. քանդել ուժգնա
կի ընդ այլն համանգա
մայն և զսուրբ քաղաքն։
* Ա՟ւ ընդ դէմ անձա
ռելոյ փառն յանդըգ
ներ հայհոյականս արձա
կեալ ձայնս. անկասկ և
աներասան՝ իվ՟ այ զե
զուն լուծեալ. քանզի ա
սաց թէ և կամիցի ապրե

* Թէոփոլոսի։

ցուցանել զնո՟ անոտի՟
եղելի՝ ինձ յուսացեալցն
օգնականութիւ՟ շնորհ։
* Ոչ վա՟ զի եղիցի ոմանք
պատմել թիւ՟ զորին զնո՟
սպառնալեացն յանդըգ
նութի՟ զայրսկական իմաց
ուածով լի բանս։ Յայն
ժամ անդէն առ ժամայն
խօթացեալ՝ իվ՟ այ հայ
հոյութիւն՟ և զ քաղաքն
աւերելոյ. զայս առեալ
պատճառս՝ հանձարեղա
բար պատառէք ըզհան
դերձս իւր, եւ՟ էլ՝ ի
տունն այ, յայտ. զի
աղօթիւ՟ ածպին բար
կութիւն՟ անցանել. և՝ ի
հայհոյուեցն պատժոյն
զնոքն ազատել։ * Ո՟
զի՟նչ յայմանէ խրնա
մակալու և՟ շատ կացու
ցաներ ընդ իւր զզօրու
թիւն աւրն. յաղթէր ա
սորեստանեայցն, ոչ երբ
վարս զնեալ՝ ի մարտս
փախչէրեալս. ոչ աղեղ
նաւորաց կորովու
թեամբ. ոչ դեղոր
ձիւ՟ դեանց

դեռանց յարձակմամբք. և ոչ մարտակաց փորձ պա տերազմաց որովք ընդ ձեռաքն էին վարեալ. այլ հրամանաւ զառ ի յայ ասորեստանեայցն ի փիւմ դիշերի սահմա նեալ մահ։ * Պանզի եղ ասէ հրեշտակ տէն և սատակեց ի փիւմ դի շերի տարիւք ևս հինգ հազար. և յարուցեալ յառաւօտուն գտին զայն ամ մարմին մեռեալ։

* Ի՟ յոգիկ են յաճ. բարեպաշտութենն պը տուղք. և ոչ ներելոյ ձայնի՝ եթէ ը դէմ ած այնոյն փառաց լիցէ. այլ պարտ գոլ վարկանիմք մանաւանդ՝ ի թագաւո րաց լսելոն՝ ոչ հայհոյու թի խօսիլ զայ. այլ զայն յաւէտ որ անդր քան զամ բիծ և բանսարկու թի ընթանայ. և զվայե լուչ փառաբանութին՝ որ առնէ հատուցումն հաճելի։ * Ի՟ իմ տէ

սեալ զայս՝ փութացայ կարևորագոյն ուղիղ և առաքելական հաւատոյ զաւանդութիւն դնել ի դէր յայսմիկ. և ոչ ընծայ հոգևորական մատուցա նել ձերոյ ինքնակալու թեդ. և ածասիրաց թա դուհեաց. որք ընդ ձե րոյդ հեզուե փայլատա կեն. ամն դեղեցկապար ծիկ գործովք մեզ և միշտ յարաձգութե դա ւազանի թագաւորու թե՝ զոյս ի ներքս բե րելով։ * Իակ ոմն կուսա կանօք բողբոջիւքն ա ճեալ. և պիտաւոր թա գաւորութեանդ ձերոյ իբացուցեալ հոգաբար ձուքի։ * Ի՟ դ՝ որք ի ինդկացն ականք զա մէն օրինեալք ձերոյ պայծա ռացուցանեն զլուխս. իսկ անձին և մտաց՝ ի մացա կան եղիցի զարդ՝ հա ւատ ուղիղ և անաղար տելի. զոր պահեսջիք։ Վ՟ստահաբար մատուցա

Ա՝ Ծաղկաւորի։

Ա՝ Կանգնի ոմանք՝ զի եղև
քեզ ի՛ մար

* Ծաղկաւորի։

րադունի հատիլ կամ
եղև, զայսպէս ծանուն
և դրժ՛արակիրս քեզ
երկս անդադար, հա
ճաստեա զՀշմարիտն և
անաղարտել և յայժ արա
տոյ ի՛ քաց վճարեալ վա
քի բան։ * Կանգնի զա
նազան կարծեօք են ար
բեալ ոմանք. յեղեալ
յանդեղեցիկս. զի ի վե
նր ասացեալ ի նոր և ի
հին կտակարանաց, ո՛չ
անպատճ անհանճարիցն
յանտեղեացն ո՛չ ինչէ.
և անկանին յոյժ անպատ
րաստաբար ի ծօղակս դը
ժոխոց. ըստ գրեցելոցն,
և յորդայթս մահու, ո՛չ
ի՛ մանալով զոր ինչ խո
սին. և ո՛չ վնո որոյ պըն
դեալն են։

Կանգնի զի՞նչ արդեօք
իցեն առ յիւրաքանչիւր
ումեք ասացեալքն և պա
ճուճեալ առասպելքն
կարևո՛ր է ասել։

Ա՝

Ա՝ Ծաղկաւորի։

նեմք զբան. ոպ ներցուկ
մտաց եւ անձին պայծա
ռութի՛, և արտի պատկ.
զի գրեալ է պատճ՛ակա
նէ ի՛ մատուռթի՛ ք զա
կանս բազմադինս. և ամ
որ ինչ մեծագոյն՛է չար
ժէ զնա։ * Ա՝րդ ի՛ձեռն
դուշնաքեայց ասել փոր
ձեցայց յաղագս մարդա
նալոյ մանկնին. և թէ
զի՞նչ երբեք լեցէ ի՛ վե
նր խորհուրդըն սուռ
գել. զի մանաւանդ չա
հաստաբար ըստ տարբե
լինելոյ որոց հայելեաւ
և օրինակաւ տեսանեն.
և՛ի մանէ դիտեն ըստ
չափոյ պարգևացն բաշխ
ման հոգւոյն, ըստ որում
երանելին պօղոս գրէ՝
եթէ ո՛չ ոք ասէ տէր զի՛՝
եթէ ո՛չ հոգւովն սըր
բով, և ո՛չ ոք ասէ նզո
վեալ զի՛՝ եթէ ո՛չ բէ
եղզեբուղաւ։ * Ա՝րդ՝
ասիցէ ոք արդեօք ոպ
վարկանիմ, եթէ վնո զի
քեզ և՛ի վե այսոցիկ ծայ

Ա՝ Թէոդո

մարդ որ չայ Հօրմէ բանն, Ասկայն ոչ Թէ զգեցաւ զոր ի խորբոյ աճապին կուսէն մարմին խորհիլ և ասել իշխեցին, այլ սը տեն. միայն զևսրհրդայն զառ այօք ասել։

Բ

Իսկ պիտ, ամաչել պատճառին կարծել մարդոյ երկրպագել. և զոր յերկրէ մարմնին վերին փառօքն պսակեալ ի բաց հրաժարեն, և ի յոյժ անուսումնութէն տարտամ իմն և ապակա նեալ ախտացեալ երկիւղ զաճուրդ. *Եղեալ ասեն զառ ի չայ Հօրէ ծնեալն բան՝ յոսկերաց և ի ջլոց և ի մարմնոյ բը նութէ, ի կուսէն ծնընդ դեմբ Եմմանուէլն՝ ըստ արձակ ծիծաղելն եղկե լիքն. և անվայելուչ ասա ցեալ զայս քան գեղե

Գ՝ Գ

Թ՝ Թէոփա՛ն։

ցիկ և ճաճանչայերուչ տնօ րէնութէն,

Գ

Իսկ ոմանք անագանեղ ըզմշտնջենաւորակիցն Հօր ած գոյով բանն հա ւատացին. և ի հալիճ գոյա նալ կոչեցեալ յորժամ և ըստ մարմնոյ ծնընդն դեանն վճակէ ցած սկիզբն,

Գ

Իսկ ոմանք և առաւելքան մոլորութէն ամպարըշ տաբար վարեալք, ոչ և անդոյ ասել զառ ի չայ Հօրէ բանն. քան իմն պար զաբար ըստ միայն ի մա նաղոյ չարաչ բերուն ի մարդ լինել։ մարկէզոս և փոտինոս,

Ք՝ Ի՛ Թ՝ Ը՛ Ի

*Ա՝ Թէ՛։

Ա

Ա՛ՐՔԻ և այլոց ոմանց մարդանալ ՃՇմարտապէս միաճնին և ի մարմին լինել Տէ՛ր աստուած։ սակայն ոչ և այ անձնանձր կատարելապէս զառեալն մարմին։ Հոգի բանական և միտս ունօղ ըստ մեզ և ի միութի՛ն որ ըստ այմ։ ոչ վարկանին զնդեալ զառ յայ բանն, և զառ ի կուսէն մարմինն բնակեալ ասեն ի՛նմա բանին և ի բացուցեալ զառեալ մարմինն։ և զՀո գոյն բանականի և իմա նալոյ ըղաեզն իւր ցեալ։

*Օ՛

Օ

Ոսկ այլք՝ ընծայեն այսո ցիկ զՀակառակն և ընդդեմ բերեն իմացուա ծոյն։ *Այ բանէ և՛ ի

*Ա՝ Թէ՛։

Հոգւոյ բանականէ և՛ ի մարմնոյ։ այսինքն՝ իկա տարել պարզաբեր մարդ կութի՛ն Հաստել և զարա մանիլ առելով զՀմա նուէն։ *Ապայն ոչ և ա ողջ և անպարտ ամենևին պահեցին զոր ի լե՛ր հաւատս քանզի անջատեն յերկուս զին քո վաղ վաղակի։ ոչ իբրենց թէ ընեցաւ՝ մնճանեն զորո շումն, և առաեն թէ ըստ մասին իւրաքանչիւր ոք կացեալ ցուցանեն։ այլ զմն առեն զոր ի կուսէն ծընեալ կատարելապէս մարդ։ և այլ զնա որ յայ հօրէ բանն։ և ոչ թէ զինչ բանին բնութի՛ն և մարմնոյն ընտրեցին։

*Ո՛ւ ոչ միայն յայս ըզ զանազանութի՛ն սիրել կամեցեալ, քանզի ոչ որ դեօք ի՛ճշմարիտ մա ծուէն յայս մեղանչին վա՛ զի ոչ նոյն բնութի՛ մարմնոյ և ածութի՛ն։

*Ա՛յլ զմն ոչ մարդ

ի՛ ճմե առան

առանձին եդեալ և ըստ մասին · և զոմն ոմն զձեռ բնութիւնն և ձմարտապէս որդի անուանեն։ * Որ և կամիցէ դուլ քրիստո նեայք՝ բանիւնս իմն շարադրեալս ասել յան դգնեցան այսոքիւք բա ռիւք զայս ինչ։ * Զան զի ոմն բնութիւն ևՃըշ մարտապէս որդի որ յայ հօրէ բանն։ * Իսկ ոմն համանուանաբար որդւոյ որդի։ * Զի յետ փոքու ինչ դարձեալ։ * Ոչ մար մին բանին այլ մարդ առեալ՝ քանզի նա՛ ոչ միածին յաւիտենից որ լոյ և ըստ ինքեան որդի այլ ի ամենեցունց արար էիցէ։ Իսկ զորեւ առն մարդ ոչ բնութիւն ած որ լոյ վասն առուղին զնա՛ ձըշմարտապէս որդւոյն այլ, համանուանաբար նը մա լինի։ քանզի ոչ ոք դիտէ զորդի՝ եթէ ոչ հայր · զնութիւն և ձըշ մարտապէս յայտնէ այ և հօր որդի։

* Իսկ զաստղն ի գաբրի էլէ · մի երկնչիր մարի ամ քո զի զտեր չնորհս առ ի քէն։ և ահա կալ ցիս յորովայնի ևՃնդես որդի և կոչեսցեն զա նուն նը յ։ մարդոյն պատշաճի, արդ զայս նորա։

Իսկ մեք ոչ այսպէս ուս ուեք իմացաք։ քան զի ոչ ուրեք հաւանեցու ցանէ այլափառիլ քան, Թողուլ զուղիղ ճանա պարհն · և ստերիւրիլ յայլ։ արտաքոյ դիտման խաւարեալ։ և եթէ ոք կամեցի երկայնս ձգել զբանս իւր իւրաքան չիւր ուրուք · և բաւա կանս առնել քննուիս · ոչ սակաւս ինչ ծախես ցէ ժամանակս և ծանր քրտամբք աշխատութի կրեալ՝ հաւիւ կարասցէ ուղղել։ * Այլ Թողել զպարան գոլ համարիլ զնրբագոյնսն խօսիլ, սա ևՃ ևՃ կաւ

ՅԵՍՈՒ ՔՐԻՍՏՈՍ ԱՍԱՑ ԱՌ ՄԱՐԿՈՍ ԺԶ.

Ա՛ր ի գալ նոցա ի տեղին՝ յորում էին աշակերտքն ժողովեալ, տեսին զբազմութիւն մեծ շուրջ զնոսա, եւ զգրագէտսն հակառակս ընդ նոսա։ Եւ ամենայն ժողովուրդն տեսեալ զնա՝ զարհուրեցան, եւ վազեալ ողջունէին զնա։ Եւ հարցանէր զգրագէտսն՝ թէ զի՞նչ հակառակիք ընդ նոսա։ Եւ մի ոք ի ժողովրդենէն պատասխանի ետ նմա՝ եւ ասէ՝ վարդապե՛տ, բերի առ քեզ զորդի իմ՝ որ ունի զհոգի համր. եւ յորժամ զնա առնուցուն զգետնի, փրփրէ եւ կրճտէ զատամունս իւր, եւ տկարանայ. եւ ասացի աշակերտացդ քոց՝ զի հալածեսցեն զնա, եւ ոչ կարացին։ Եւ նա պատասխանի ետ նոցա՝ եւ ասէ՝ ո՛հ ազգ անհաւատ, մինչեւ ե՞րբ ընդ ձեզ եղէց, մինչեւ ե՞րբ հանդուրժեցից ձեզ. բերէ՛ք զնա առ իս։ Եւ բերին զնա առ նա։ Եւ տեսեալ զնա՝ յանդիման եղեւ հոգին զնա, եւ անկեալ ի վերայ երկրի՝ գլորէր եւ փրփրէր։ Եւ հարցանէ զհայրն նորա՝ թէ որքա՞ն ժամանակ է ի սմանէ զայս։ Եւ նա ասէ՝ ի մանկութենէ։ Եւ յաճախ զնա ընկենոյր ի հուր եւ ի ջուր՝ զի սատակեսցէ զնա. այլ եթէ կարող ինչ իցես՝ օգնեա մեզ եւ ողորմեա մեզ։ Եւ Յիսուս ասէ ցնա՝ զի՞նչ է թէ կարող ինչ իցես. ամենայն ինչ կարող է հաւատացելոյ։ Եւ անդէն աղաղակեալ հայրն մանկանն՝ արտասուօք ասէր՝ հաւատամ, տէր, օգնեա անհաւատութեան իմում։ Եւ տեսեալ Յիսուսի՝ զի ազգք ժողովին ընդ միմեանս, հրամայեաց հոգւոյն պիղծ՝ եւ ասէ ցնա՝ զի՛ համր եւ խուլ հոգի, ես հրամայեմ քեզ՝ ել ի նմանէ՝ եւ մի՛ եւս մտցես ի նա։ Եւ աղաղակեալ եւ բազում անգամ խոշտանգեալ՝ ել. եւ եղեւ իբրեւ մեռեալ՝ մինչեւ ասացին բազումք՝ թէ մեռաւ։ Եւ Յիսուս առեալ զձեռն նորա՝ յարոյց զնա, եւ կացեալ զկանգնեցաւ։ Եւ մտեալ նա ի տուն՝ աշակերտքն առ նա առանձինն հարցանէին՝ թէ մեք ընդէ՞ր ոչ կարացաք հանել զդեւն։ Եւ ասէ ցնոսա՝ թէ ոչ կարէ հանել այս ազգ ինչ՝ բայց աղօթիւք եւ պահոք։

Ա՛ր ի գալ նոցա առ զբօսանս՝ ասէ ցնոսա՝ թէ ո՞ր ինչ խորհիք ի ճանապարհի։ Եւ նոքա լռեցին. զի ի ճանապարհի վիճեցան ընդ միմեանս՝ թէ ո՞վ մեծ է ի նոսա։ Եւ նստեալ կոչեաց զտասներկուսն, եւ ասէ ցնոսա՝ թէ որ կամի ի ձեզ առաջին լինել՝ եղիցի ամենեցուն ետին, եւ ամենեցուն սպասաւոր։ Եւ առեալ մանուկ մի՝ կացոյց զնա առաջի նոցա, եւ գրկեալ զնա՝ ասէ ցնոսա՝ որ զայսպիսի մանուկ ընկալցի յանուն իմ՝ զիս ընկալցի. եւ որ զիս ընկալցի՝ ոչ զիս ընկալցի, այլ զառաքեալն զիս։ Ասէ ցնա Յովհաննէս՝ ասէ՝ վարդապե՛տ, տեսաք զոմն մի՝ որ յանուն քում դեւս հանէր, եւ արգելաք նմա, զի չհետեւի մեզ։ Եւ Յիսուս ասէ՝ մի՛ արգելուք նմա. զի չիք ոք որ արասցէ զհրաշս յանուն իմ՝ եւ կարասցէ շուտ չարախօսել զիս։ Զի որ ոչ է ընդդէմ մեզ՝ նա ընդ մեզ է։ Եւ որ ոչ ինչ ինչ ձեզ ջուր ըմպել տացէ յանուն իմ՝ զի քրիստոսեանք էք, ամէն ասեմ ձեզ՝ ոչ կորուսցէ զվարձս իւր։ Եւ որ գայթակղեցուցանիցէ զմի ոք ի փոքունցդ հաւատացելոց՝ լաւ է նմա եթէ քարի ջրաղացի պարանեալ ի պարանոցի նորա՝ եւ ընկեցեալ ի ծով։ Եւ եթէ ձեռն քո գայթակղեցուցանիցէ զքեզ՝ կտրեա զնա. լաւ է քեզ մտանել ի կեանս անձեռն եւ կաղ, քան զերկուս ձեռս ունել եւ երթալ ի գեհեն, ի հուր անշէջ։ Եւ եթէ ոտն քո գայթակղեցուցանիցէ զքեզ՝ կտրեա զնա. լաւ է քեզ մտանել ի կեանս կաղ, քան զերկուս ոտս ունել եւ արկանել ի գեհեն։ Եւ եթէ աչք քո գայթակղեցուցանիցեն զքեզ՝ հանեա զնոսա. լաւ է քեզ մտանել ի կեանս մի աչօք, քան զերկուս աչս ունել եւ արկանել ի գեհեն հրոյ, ուր որդն նոցա չի մեռանի, եւ հուրն չի հանգչի։ Զի ամենայն մարդ աղի հրով պիտի աղի լիցի։ Աղ բարի է. եթէ աղն անհամեցաւ՝ ընդ որո՞վ համեցուցանիցէք զնա։ Ունիցիք ի ձեզ զաղ, եւ խաղաղասէր լերուք ընդ միմեանս։

Ա՛ր ի գալ նոցա առ զբօսանս՝ ասէ ցնոսա՝ թէ ո՞ր ինչ խորհիք ի ճանապարհի։ Եւ նոքա լռեցին. զի ի ճանապարհի վիճեցան ընդ միմեանս՝ թէ ո՞վ մեծ է ի նոսա։ Եւ նստեալ կոչեաց զտասներկուսն, եւ ասէ ցնոսա՝ թէ որ կամի ի ձեզ առաջին լինել՝ եղիցի ամենեցուն ետին, եւ ամենեցուն սպասաւոր։ Եւ առեալ մանուկ մի՝ կացոյց զնա առաջի նոցա, եւ գրկեալ զնա՝ ասէ ցնոսա՝ որ զայսպիսի մանուկ ընկալցի յանուն իմ՝ զիս ընկալցի. եւ որ զիս ընկալցի՝ ոչ զիս ընկալցի, այլ զառաքեալն զիս։ Ասէ ցնա Յովհաննէս՝ ասէ՝ վարդապե՛տ, տեսաք զոմն մի՝ որ յանուն քում դեւս հանէր, եւ արգելաք նմա, զի չհետեւի մեզ։ Եւ Յիսուս ասէ՝ մի՛ արգելուք նմա. զի չիք ոք որ արասցէ զհրաշս յանուն իմ՝ եւ կարասցէ շուտ չարախօսել զիս։ Զի որ ոչ է ընդդէմ մեզ՝ նա ընդ մեզ է։ Եւ որ ոչ ինչ ինչ ձեզ ջուր ըմպել տացէ յանուն իմ՝ զի քրիստոսեանք էք, ամէն ասեմ ձեզ՝ ոչ կորուսցէ զվարձս իւր։ Եւ որ գայթակղեցուցանիցէ զմի ոք ի փոքունցդ հաւատացելոց՝ լաւ է նմա եթէ քարի ջրաղացի պարանեալ ի պարանոցի նորա՝ եւ ընկեցեալ ի ծով։ Եւ եթէ ձեռն քո գայթակղեցուցանիցէ զքեզ՝ կտրեա զնա. լաւ է քեզ մտանել ի կեանս անձեռն եւ կաղ, քան զերկուս ձեռս ունել եւ երթալ ի գեհեն, ի հուր անշէջ։ Եւ եթէ ոտն քո գայթակղեցուցանիցէ զքեզ՝ կտրեա զնա. լաւ է քեզ մտանել ի կեանս կաղ, քան զերկուս ոտս ունել եւ արկանել ի գեհեն։ Եւ եթէ աչք քո գայթակղեցուցանիցեն զքեզ՝ հանեա զնոսա. լաւ է քեզ մտանել ի կեանս մի աչօք, քան զերկուս աչս ունել եւ արկանել ի գեհեն հրոյ, ուր որդն նոցա չի մեռանի, եւ հուրն չի հանգչի։ Զի ամենայն մարդ աղի հրով պիտի աղի լիցի։ Աղ բարի է. եթէ աղն անհամեցաւ՝ ընդ որո՞վ համեցուցանիցէք զնա։ Ունիցիք ի ձեզ զաղ, եւ խաղաղասէր լերուք ընդ միմեանս։

Ա՛ր ի գալ նոցա առ զբօսանս՝ ասէ ցնոսա՝ թէ ո՞ր ինչ խորհիք ի ճանապարհի։ Եւ նոքա լռեցին. զի ի ճանապարհի վիճեցան ընդ միմեանս՝ թէ ո՞վ մեծ է ի նոսա։ Եւ նստեալ կոչեաց զտասներկուսն, եւ ասէ ցնոսա՝ թէ որ կամի ի ձեզ առաջին լինել՝ եղիցի ամենեցուն ետին, եւ ամենեցուն սպասաւոր։ Եւ առեալ մանուկ մի՝ կացոյց զնա առաջի նոցա, եւ գրկեալ զնա՝ ասէ ցնոսա՝ որ զայսպիսի մանուկ ընկալցի յանուն իմ՝ զիս ընկալցի. եւ որ զիս ընկալցի՝ ոչ զիս ընկալցի, այլ զառաքեալն զիս։ Ասէ ցնա Յովհաննէս՝ ասէ՝ վարդապե՛տ, տեսաք զոմն մի՝ որ յանուն քում դեւս հանէր, եւ արգելաք նմա, զի չհետեւի մեզ։ Եւ Յիսուս ասէ՝ մի՛ արգելուք նմա. զի չիք ոք որ արասցէ զհրաշս յանուն իմ՝ եւ կարասցէ շուտ չարախօսել զիս։ Զի որ ոչ է ընդդէմ մեզ՝ նա ընդ մեզ է։ Եւ որ ոչ ինչ ինչ ձեզ ջուր ըմպել տացէ յանուն իմ՝ զի քրիստոսեանք էք, ամէն ասեմ ձեզ՝ ոչ կորուսցէ զվարձս իւր։ Եւ որ գայթակղեցուցանիցէ զմի ոք ի փոքունցդ հաւատացելոց՝ լաւ է նմա եթէ քարի ջրաղացի պարանեալ ի պարանոցի նորա՝ եւ ընկեցեալ ի ծով։ Եւ եթէ ձեռն քո գայթակղեցուցանիցէ զքեզ՝ կտրեա զնա. լաւ է քեզ մտանել ի կեանս անձեռն եւ կաղ, քան զերկուս ձեռս ունել եւ երթալ ի գեհեն, ի հուր անշէջ։ Եւ եթէ ոտն քո գայթակղեցուցանիցէ զքեզ՝ կտրեա զնա. լաւ է քեզ մտանել ի կեանս կաղ, քան զերկուս ոտս ունել եւ արկանել ի գեհեն։ Եւ եթէ աչք քո գայթակղեցուցանիցեն զքեզ՝ հանեա զնոսա. լաւ է քեզ մտանել ի կեանս մի աչօք, քան զերկուս աչս ունել եւ արկանել ի գեհեն հրոյ, ուր որդն նոցա չի մեռանի, եւ հուրն չի հանգչի։ Զի ամենայն մարդ աղի հրով պիտի աղի լիցի։ Աղ բարի է. եթէ աղն անհամեցաւ՝ ընդ որո՞վ համեցուցանիցէք զնա։ Ունիցիք ի ձեզ զաղ, եւ խաղաղասէր լերուք ընդ միմեանս։

մարմին բանն, և ոչ ո
լով չարչարեցաւն ինչն
զիարգ առեալ կարօղ է
և փորձանաւորացն օգ
նական լինել, քանզի ոչ
ուրուք չարչարի տառէր
ի բաց գնալ ամէն մէղ
ոչ ինչ գոլ ձշմարիտ.

* Ո՞ր տակաւին թէ
կուն ես ի հարճածս
վան մէր. և կամ զոր
ճնօտս որոց ապատակէ
լինն ի նեղբոյ արկեալ՝
զառ ի հրէիցն առնոյր
գան, և հեզասիւք բե
էեռեալ զձեռս և զոտս
զոչ մարմնովն երևե
ցեալն զի՞նչ երանա
կաւ համարեսցի ոք ար
դեօք. առ ինձ, և
կամ զոր կող խոցեալ
պիղատոսի զօրականացն
զպատճառական արեանն
բղխումն հանդերձ ջը
րով տեսողացն ցուցա
նէր.

* Լաւ եթէ
պարտ է անդր ինչ քան
զայս ասել, ոչ մեռաւ
վն մեր և ոչ յարեաւ
ի ձիրս քո.

Լայս նշանակ ձեզ՝ գտա
նիցէք մանուկ պատել
ի խանձարուրս և եդեալ
ի մսուր.

* Ասէ որ ծը
նունդն ի կուսէ և երև
ումին մարմնով, զի արդ
ոչէ սնոտի առասպելս
բանս թէ, զիարդ ոչ մո
լորուիթէ և զառանցաք
առաջօքն անուն այսպէս
հաւաստի և յայտնի գը
տեցելոյն տնօրինուիթե.

* Ասացեալ եթէ տառէր
և առաջօք էր, և ոչ մարմ
նաւորուիթէ ճշմարտա
պէս, և ոչ ծնանէ կոյսն.
և ոչ զաւակին աբրահա
մու բռնն էհար յայ
հօրէ բանն, և ոչ նմա
նեցաւ եղբարց. քանզի
մեք տառէր ոչ եմք և
ոչ առաջօք, այլ եմք
մարմնով շօշափելեօք
և տեսանելեօք. և հողե
ղէն մարմնոյս այսիկ
զարդ արեալ. և ընդ
ապականուիթէք և ընդ
ախտիւք անկեալ.

* Արդ՝ թէ ոչ եղև

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ Ա

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ԵՒ ԱՒԵՏԱՐԱՆԻՉ ԳՐԵՑ ԶԱՅՍ ԹՈՒՂԹՍ ՅԱՂԹԱՀԱՐՍ ԵԿԵՂԵՑՒՈՑ ՈՐ ՍԱՀՄԱՆԵԱՑՆ ԱՍԻԱՅԻ, ՈՐՈՑ ԱՌԱՋԻՆՈՅՆ ԷՐ ՍԱՐԴԻՍ, ԵՒ ՈՐ ՀԱՅՐԱՊԵՏՆ ԱՅԺՄ ԷՐ ՊԱՏՄԵԼՈՅ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԶՈՐ ԵՂԵՒ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ԵՒ ԱՒԵՏԱՐԱՆԻՉ ԱՍԱՑ ԶՆՈՅՆ ԱՍԻԱՅԻ ԵԿԵՂԵՑՒՈՑ ՈՐ ՍԱՀՄԱՆԵԱՑՆ ԱՍԻԱՅԻ, ՈՐՈՑ ԱՌԱՋԻՆՈՅՆ ԷՐ ՍԱՐԴԻՍ, ԵՒ ՈՐ ՀԱՅՐԱՊԵՏՆ ԱՅԺՄ ԷՐ ՊԱՏՄԵԼՈՅ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԶՈՐ ԵՂԵՒ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ԵՒ ԱՒԵՏԱՐԱՆԻՉ ԱՍԱՑ ԶՆՈՅՆ

Ա ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ԵՒ ԱՒԵՏԱՐԱՆԻՉ ԳՐԵՑ ԶԱՅՍ ԹՈՒՂԹՍ ՅԱՂԹԱՀԱՐՍ ԵԿԵՂԵՑՒՈՑ ՈՐ ՍԱՀՄԱՆԵԱՑՆ ԱՍԻԱՅԻ, ՈՐՈՑ ԱՌԱՋԻՆՈՅՆ ԷՐ ՍԱՐԴԻՍ, ԵՒ ՈՐ ՀԱՅՐԱՊԵՏՆ ԱՅԺՄ ԷՐ ՊԱՏՄԵԼՈՅ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԶՈՐ ԵՂԵՒ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ԵՒ ԱՒԵՏԱՐԱՆԻՉ ԱՍԱՑ ԶՆՈՅՆ

Թ.

և ասել յանչափ ատե-
ԹԵ է. * Յանուն ասել
զոր ի սրբոյ կոչեն առ
ի յայ հօրէ բանին. բայց
զբանութեն որ ըստ մէ
անպատուել և փոփոխել
յաւետ նման ի մարմին
որ ի երկրէ հայհոյից
է փոխել զանօրինութեն
ածայնոց կամացն ընդ
դիմացողաց. * Հանգի
բոլորից արարչագործն
և բազում ողորմել բանն
այ զինքն ունայնացոյց
վս մեր. եղեալ մարդ և
ծնեալ ի կնոջէ. վս զի
մարմնոյ և արեան հաղոր
դեցան մանկունք. այ
մէք. և ինքն մերձաւո
րութեք կցորդ եղև նո
ցունց. զի մահու ամէն
իւրով խափանեսցէ զիշ
խանութ մահու ունօղն
այսինքն զբանսարկուն.
և ապրեցուսցէ զնոսա
որք մահուն երկիւղէ
հանապազ կէին պարտա
ւորք էին ծառայութեք.
աստանօր ասաց սրբոյ
քեալ զանն

Ա.

խորհրդոյ աղտ համա
րիմք զառ ինոցանէն ա
սացեալսս. * Հանգի
զայսպիսիս յանձնագոյն
նշանակէ մեզ փրկչին զ
շակերան դրելով. թէ
բազում սուտ մարգերգք
ելին յաշխարհ. և այսու
ձանչէ հոգին որ յայ. ամ
հոգի որ խոստովանի զ
յս քս մարմնով եկեալ
յայէ. և ամ հոգի որ
ոչ խոստովանեսցի զյս
քս մարմնով եկեալ ոչէ
նա յայ. * Զի այս նե
ռինն զորմ լըսեալք է
թէ գալոց է. և արդէն
իսկ աշխարհի է. քան
զի թէ ոչ եղև մարդ. և
ոչ էլ մարմնով առօրիւք
կինան հայր և ածն, և է
կեսցէ յերկնից ըստ մեզ
մարդ, յայտնէ զի
մարմնով.

Ա.

Զոր և այլ ազգ վար
կանիլ և խորհիլ

զանն գիր։ * Ասէ որք այսպէս ամենագեղեցիկ և հաճոյ խորհրդոյս զանվայելուչն սահմանեն, և ոչ սուրբութիւն ենդդէմ վեհագունութեանն խորհիլ և իմաստուԹեան խորհրդոյ սաստել։ * Ա՛յէ պիտոյ ասեն եր կուն և ծնունդ՝ ի կին նոյն դրել մեզ միաճնին այլ համարիլ յաւէտ ըզբանին բնութի ի կնատես յայս՝ և՝ ի հողեղէնս փոխատարիլ մարմին։ * Եթէ փոփոխումն դանդաչեն՝ ըզփոփոխումն ոչ գիտեղինն, քանզի հաստատուն է աճայինն բնութին իւրովքն բարութիւք. Եւ ան շարժելի ունի զիւրն յատուկ ձըգումն։ * Զանգի բնութի եղական և իմաստական՝ ի գոյութիւն կոչեալ՝ ի գոյութիւն կրէ զայլայլումն. և ոչ արտաքոյ բանի կացցէ իրն ընդումարիտն է քան զի որ բնաւին սկիզբն է և

ռեալ գոլոյն ոչ և իցէ, անդէն ընդ նմին սերմանեալ ունի և զպարտն գոլ այլայլիլ։ * Ասէ ճշդոր անդրն է քան զամ միտս. քանզի զլինելութի և զապականութի գերամբարձեալ ունելով գոյութի, վերադոյն է քան զփոփոխումն, և ոչ իւրոյ բնութեն բանիւ քան զամ կոչեցեալս՝ ի գոյութի վերադոյն է և գերամբարձեալ. և զայս ան համեմատութք տարբերու թեք. այսպէս և որոց սուրբութի է պատահիլ նուաճ եղելոցն. ի վեր ճեռացեալ ոչ դի տեղով կրել զբնաւորեցն ձեռացեալ։ * Պա ուրեմն յանփոփոխելի բարութիւնն թիւնս է ճշմարտութիւնն։ * Ասէ արտարածքս յայլութեան և՝ ի փոփոխմանս, և մերձ առնուս ունելով զապականութիւն։ * Եթէ զայս բարձեալ ունիցիս գիտելով և որպէս

բարեթէք ոգի իւրովք
սուգուճածովքս,
* Հանգիր լըռիկ ի
դէպ. զի զինչ ունիս
ղոր ոչ առեր. * Այլ
զի ե անփոփոխելի Լան
այլայլելն ամենևին բնու
թի. Լալայլուկ ամիրօք
եղականքս. տեսցի ոք
արդեօք Լոյժ դիւրաւ
զերդելն հոգւոյն սրբոյ
դաւթիւ, երկինք կորընչ
ենն. Բայց դու մնաս. և
ամենեքեան որպէս հան
դերձ հնացին. Լոգի վե
րարկու գալարեսցես
զնա և փոխեսցին. Բայց
դու նոյն ես, և ամք քո
ոչ պակասեսցին. արդ՝
որ Լս մեռ ինքն որ
յայ բանն թէ ձշմա
րիտ ասել թէ փոխեալ
ըզՀաստատուն եւ զան
շարժն դոլ. և էջ յոր
ինչ ոչն եր. փոխադրե
ցաւ և՝ իմարմնոյ բնու
թի և ապականին բնա
ւորեալ. * Արդեօք ոչ
իցեն զառանցանքս այս

դեղեցկիս՝ իմաստասիրե
լով մարգարէն երեմիաս,
գոչէր առ ածծ. դու նըս
տիս յաւիտեան, և մեք
կորստականք յաւիտեն.
քանզի նաեւ ոգի յիւր ա
ծոու ածուքին. միշտ
թագաւորելով տիքն՝ բո
լորից. և ոչ իմիոյ ու
մեքն ախտից բռնաճո
րեալ, իսկ մեք դիւրա
շարժ ունելով զբնուիս
Լդիւրանպական ամենևին
առ պլպլուսն եւ փոփո
խումն՝ կորնչիմք յաւի
տեան, այսինքն յամ ժա
մու և ժամանակի ապա
կանացուք եմք և փոփո
խելիք. * Ա՞պա ուրեմն
ոչ ածուքին՝ ի փոփոխ
մանն եղեալ երբեք յիւր
մեն սեռոյն թէ արտա
քոյ ընդ այսքիւք ախ
տիւք. և ոչ ապականացու
և այլայլելի բնութիւն.
այսինքն եղակինքս Տարբս
տացին էապէս զանփո
փոխուի. և ոչ պանծա
ցին ածայնոյն բնութե

Համրութիւն. որ հզիսքդ-
ոք երկբայեսցի, ժամ է
ասել նոցա անուսումնա-
թիւնն ընդդէմ յարձա-
կեցուցեալ անուսումնա-
գոյն ինչ՝ որ ոչ վայել-
պար։ *Յո՛ զոր յերկրէ
մարմինն առ ածութիւն
բնութեան փոխադրիլ
մարթէ լինիլ երբեք,
և՛ իմիք քան զամ էու-
թեան լինիլ դոյակից։
*Հանգիլ թէ նոյն ածու-
թիւն բնաւ ըստ նոցայն
բարբանջմանց իմարմնոյ
փոխեցաւ բնութիւն, ոչ
ինչ ոչ նմանէ արգելու-
ս ունէրքին բնութիւնս
իմիք թուացանել զմար-
մին, և փոխասաեզծիլ
առ ածութիւն և վերին
էութիւն։ *Այլ ոչ նո՛
անհանճարութիւն հաւա-
նեալք անպիտանք երե
ւեսցուք։ *Ո՞վ տես
ցուք յաւէտ յածային
գերոց զասին մարգա
րէին։ Ահա կոյս յղասցի
և ածնցի որդի։ և կոչես

ցին զանուն նո՛ Էմմա
նուէլ։ Կինքերով զայրա
ջագոյն ասէին երանելոյն
գաբրիէլի։ և զոր ի մե
րոսա վճիռ կոսին
մեկնեալ։ մի՛ երկնչիր
մարիամ զի ահ յղացեալս
և ածնցես որդի։ և կոչես
զես զանուն նորա յի՛։
*Կինոջէ ճշմարտապէս
ծնեալ հաւատամք զէմ
մանուէլն և զայածաւ և
զարժանի պատչանալոյ
զմերոյս բնութէ ոչ ի
քաց մերթեմք պարծանս
խորհիլ ուղղակի։
*Հանգիլ բուռն էհար
միածինն ոչ զիւրմէ քը
ութէն, և ոչ յաւէտ
զմէ հագուցանել ինչ քան
զմեզ այլ և ոչ զհրեշ
տակաց, այլ զղաւակէն
աբրահամու ըստ որում

գրեալն է. քանզի
ոչ այսպէս, և ոչ
այլ ազգ զան
կեալն յապա
կանութի
ապրեցուցանել զազգ։

Ա՝ Աստուած։

Օ՛ մարդ ևս՛ զ առ այն առ այսքիւք է զար մանալոյ արժանի, քան զի գրեթէ՛ հրաժարեալ ոմանք յաճախոյնոց գրոց, և զհետ հոգւոյ մոլորու թեամբ զիւրեանցն հետևեցեալ զխոս , յայս ինքեալ չարախոհութիւն և խմանկական անմըտու թիւն. ոչ զի համարիլ պարտ գոլ զյաւիտենից արարչագործն և զմշտըն ջենաւորակիցն հօր աճ բան, ընդ մարմնոյն ծը նունդեան եղակից ունել զգոյութիւն սկիզբն . ևս նագանել բաժանմամբ դանդաչեն ըզ նա . որ անդրն է՛ ք զամ յաւիտ ոեան և ժամանակ. ոչ յետոյ և հազիւ՛ ի մար դանալոյն ժամանակի հայր լինիլ զաճ . և ընդ նմին՝ ի ներքս մնճանել

Ա՛ ի՛ն հասոյց , ոչ՝ ի՛ւրինիկ և՛ ի գոյանալ ընդ՝ ի կուսէն տաճարի զոր որով ամ և յորմէ ամ։ *Ա՛րդեօք ոչ՝ ի՛յե տին չարիս վարեցան որք այսպէս պատաճական և պիղծ առասպելս յառաջ բերեալ. և շամբուշ սը տուիք լցեալ վիրեանց միտս ։*Ա՛երեզման բաց ճշմարտապէս կոխորդ.ը նց՝ . լեզուօք իւրեանց նենգաճորը եղեն, Թոյնք իժից՝ ի՛ներքոյ շրթանց նոցա. որոց բերանք անի ծխով և դառնութիւք լի են, քան զի զորով ամ նայնն , նախագոյ քան զամ Տ՛ոքիկ՝ ի՛մանալ։ *Օ՛ ի՛նչ արդեօք առ նիցեն զ յօհաննու դը րեան . ի՛սկզբանէ էր բանն . և բանն էր առ ած. և ած էր բանն. ամ ի՛նչ նոսա՛ եղև . և առ անց նո՛ր եղև և՛ոչ ինչ, և գարձեալ։ *Ո՛ր է ն ի՛սկզբանէ՝ զորմէ լսաք, և աչօք մերով ։ ք՛ ձ՛ի՛ և ձեռք

Ա՞ ՝ի՞ն հաւատոյ։ մանաւ, ոչ ինչ է գժ֊ա րին զձեռաշունչ գրոց յառաջ բերել բանս. և զնոցա զրաբանութեն ՝ի բաց մերժել վնաս։

*Սակայն զայսպէս յայտ նի ախտացեալս յանդի մանել, և բազում յոյժ զուշադրան անգեղեցկու թե աւելորդ համա րիմ և հոգ տանելոյ արժանի առնել։

Ա՞ Զ ՈՒՐԴ։

Ա րդ՝ յայն երթի ցուք՝ որ էր ըստ գտանաց ազգակից քան զնայլսաերեն տանիք ըզ ձշմարտութեն գեղեց կութե. ոչ զդաՀեական ինչ փոխեալ յայլ գիծ, ամբռնալով ՝ի բարձունս զերջերս. զանիրաւութե խօսիլ զնա, ըստ գրեցե լոյն, անգոյ և ոչ գոյու թե ասելով զմիածինն, և ոչ գոլ յէութե ըստ ք ձ՛ե ին

*Ա՞ ԹՈՒԵՈՒՆ։

Լձեռք մեր շօշափեցին ՝ի վե բանին կենաց. և կեանքն յայտնեցաւ. և տեսաք և վկայեմք. և պատմեմք ձեզ զկեանն յաւիտենական. որ էրն առ Հօր և երևեցաւ մեզ։ *Ոակ իւր քե զևրոյն էութե խորհուրդ անե րևոյթ յառաջագոյն հրեշին նշանակելով։ վասն զի ասէին՝ յիսուն ամ չև և ս ք՝ և զաբ րահամ տեսեր, լսէին ՝ինմանե յայտնապէս. ամէն ամէն ասեմ ձեզ. յառաջ ք զլինիլն աբրա Համոս եմ ես։ *Ա՞ ոչ էրն, ե յոչ ուրուք վե եկեալ. այլ և ոչ եմդ՝ ասի յայտնապէս՝ զի ոք լինելութեն տեսցե ար գեօք սկիզբն. և կամ զինչ եղանակաւ որ էրն խակղեանե և անդր ք զամ միտս՝ յանձն առցե ՝իՀամի կոչել ՝ի գոյու ի։ *Ա՞ ՐդՈ՝ եթե ոք կասկած խորհրդաբար ընդ դե

ինքեան. այլ բան պար
զաբար ըս միայն յառաջ
բերման լինիլ առ՝ էյայ.
և բնակիլ՝ ի մարդում
ասեն եղկելիքն. և շարա
գրեն այսպէս. * Ո՞վ
քան զսուրբս սրբ ագոյն
գոլ ասեն. ասկայն ոչ
և սա՝ ապաւրեցին ոմն
փրկչին աշակերտն գը
բեաց. ոլ է սուտ. եթէ
ոչ որ ուրանայ թէ յն էչ
քն՝ նա է նեռն որ ու
րանայ զՀայր և զորդի.
ամ որ ուրանայ զորդի և
զՀայր ոչ ընդունի. և որ
խոստովանի զորդի՝ նա
և զՀայր ընդունի.
* Եանզի երկոքին եր
կոքումբք և իրարեան
չէր ոք յիրաքանչիւր
րումն առ՝ կենդ և՝ իսըր
բոց հրեշտակաց ձանա
չէ. քանզի ոչ ուրուք
լըսեալ թէ վինչ է Հայր
եթէ ոչ զորդի գոյացել
և ծնեալ ընկալցե՝ իմիտա
այլ և ոչ թէ վինչ երբեք
էցե զորդի, լըսելցե դար

* Ա՞ ՚ի՞ն հաւատոյ.
ձեալ, եթէ ոչ զի ծնանե
Հայրն ածիցէ զմտաւ յայտ
նապէս. * Ո՞պ ուրեմն
Հարկաւորը վարկանիմ,
և Հաստատութիք ասել.
ոմն զի թէ ըստ ձեզ ան
գոյ է որդի, և ոչ Հայր
ըստ ձշմարտութեն կար
ծեացուք. քանզի ոյր է
Հայր. եթէ ոչ ծնանե
ձշմարտապես. կամ թէ
ծնանէ զոչ էն և զոչ գոյն
եղիցի ընաէին ծնանել
ոչ ինչ. քանզի ոչ գոյա
ցեալն Հաւասար է ոչ էն
չի՝ յաէիս զի բոլորո
վիմբ ոչ ինչ. և սապա ոչ
ուրեք է Հայր ածի.
* Ո՞վ ովքաջդ. սասա
յոլ առ այսպիսեացս
պատմիչս՝ թէ զառան
ցանք և անոտիք են որք
առ ՚ի ձէնդ. * Ասկայն
առացեք Տէրոյդիս. զի
սրդ է առաւէլեալ սերն
ոյ և Հօր ՚ի մէջ. եթէ ոչ
ես վասն մեր զորդի.
զոր ըստ ձեզ ոչ գոյա
Թեամբ. ոչ ինչ ու

ըեմն եւ վ՚ մեր. և ոչ
եղև մարմին բանն, և ոչ
աղտուտական խաչին համ
բերեաց. և ոչ խափա
նեաց զիշխանութե՛ մա
հու. և ոչ յարեաւ դար
ձեալ. վ՚ ոչ թե ոչ ինչ
է և անդպ ըստ ձեզ զի
արդ եղև. յայսմհետ։
* Պատրեմք ուրեմն ած
այնոց գրոց քան զհաս
տացեալս. և հաստատե՛
հաւատոյ ընթանալ առ
ոչ ի՛նչ։ * Եւ ի՛մ և կեր
պարանս ոչ գոլ նշանա
կէ մեզ ըզրդի՛ գիր. պատ
կեր զնա և նկարագիր
առ ծնողին իւրոյ.
* Որ և զինաթող ոչէ ամ
նեցունց յայտնի եթէ
պատկերք ոչ ըզնախա
տիպս են՝ քանզի պարտ
է նոցա այսպէս, և ոչ
այլ ազգ ունել։ * Պա
ուրեմն թէ ոչ գոյութ է
պատկերն, և ոչ գոյացել
ըստ ինքեան՝ իմացի նը
կարագիրն, անդպ լինիլ
ասացեն՝ ի հարկաւորս բա

նէ, եւ զորոյ է նկարա
գիրն. և պատկերին ան
գ եղեցկութե՛ ընթանայ
ամենայն իրօք առ նախա
տիպն։ * Եւ ասա՛ ահդ՝
ասա՛ ինձ. փիլիպպոս յոյժ
ուսումնասէրն. զէն և
զգոյն հայր տեսանել ա
ղաչէր ասելով. ահ՛ր,
ցոյց մեզ զՀայր, և շատ
է մեզ. այսինքն ըստ ձեզ
զնչէն և զոչ գոյն,
այլ համարիմ զի աւելչ
ոք թէ զէն և զգոյն.
արդ եթէ է ոչ ինչն որդի
ոչ գոյացութե՛ ընդ նոյ
աներասան յանդգնու
ճեն՝ խափակեր և խաւոյգ
գիտութե՛ հօր. զինչն
մեզ է՛ր փոխանակ բե
րեր ասելովն, այս քան
ժամանակս ընդ ձեզ եմ
փի՛լիպպէ և՞չ ծանեար
զիս, որ տեսեալ զիս՝ տեսեալ
զՀայր իմ. ոչ հաւատաս
թէ ես ի Հայր եւ Հայր
ինձ է և Հայր իմ
ինձ։ * Այլ ոչ ուրեք

ցէ Թերևս Թէ էիցս
գոլն է բարւոք, Թէ ոչ
գոլն, ասիցէ ոք արդեօք
անդէն Թէ գոլն. քան
զի ոչ էիցն երբեմն զոլն
ասլէ բարւոք. որ եւմա
նաւանդ՝ եզև. Եւ էարար
չագործ. քանզի ունի
ստանօր զիւրն բնու
Թիւն. * Արդ ուրեմն՝ ի
վերհագուստսն Թէ են բա
տուցուածքս քան զորով
ամն եկն ի գոյութիւն.
քանզի զնա ոչ գոյո
ասէք. իսկ սորա գոյա
ցան և՝ի գոյութիւն՝ իմա
նին: * Ո՛վ մտածուեցն
անտեղուե՛ք՝ ի բաց տար
զՀայհոյութիւնդ. քան
զի կենդանի է բանն այ
և ներգործօղ ոչ և գե
րեալէ. որ և ասէր իսկ
Թէ ես եմ կեանք. այլ
ոչ իմանիւր կեանք, և
Թէ ոչ էր գոյութիւն,
բայց կեանք է ճշ բբ
նութիւն. և՛ոչ ուրեք սը
ան. * Քանզի ոչ գոյու
Թիւ ասել զառ՝ի յայ և

համարիմ զգոյութիւն տե
սանել ումեք յայնմ որ
ոչ է գոյութիւն. և՛ոչ ոք
ածիցէ երբեք զմտաւ
զնոյն գոլ յայնի զգոյու
Թիւն և զոչ գոյութիւն.
* Իսկ Թէ զնմանէ եղիցէ
յորդւոյ հայր, և որդի
ի հօր, ոչ պատրաստ է
յասել. ոչ զի Թէ ոչ էիցէ
բանն՝ի գոյուե՛ ըստ ինն
քեան. վասնզեսցէ և
ինքն հայր՝ ունելով յինն
քեան զոչ ինչն. և՛իմա
ցեալ գոլ յոչընչէ. քան
զի ոչ էն բնաւին ոչ ինչ
իմասցի այնու հեռաւ.
* Ո՛ր յոյժ խոշոր է քնն.
և՛ոչ ձշմարիտ. քանզի բա
զում ինչ ախտանայ յին
քեան զանտեղութիւն, սա
կայն կայուցանէ անարգ
զՀակառակորդացն ա՛
զանդ. * Քանզի զար
մացի ոք վայելչաբար,
Թէ զի՞նչ օրինակաւ որ
դւով ոչ վերձակելով զգ
գոլն, զեսս արար հայր,
քանզ եթէ ոք հարցանի

Ա.– Ցոդոտո

րևեան բան, խախուտ
ստաբանութիւն է, և մը
տաց մոլորուի՝ իշմար
տութիւն։ * Հանգի մով
սխի ասաց ինքն. ես եմ
որ է՝ն, իսկ որ էն ձըշ
մարտապէս՝ զնարդ ոչ է
՝ի գոյութիւն ըստ ինքեն
ամբողջ պահեալ զնարդ
արդեօք՝ ի մասցի եր
բեք։ * Պա ուրեմն այս
պէս կարծողացն վայել
չաբար սահմանեմք զան
ստուտ ուսուցմունքն։

* Ա.– Ինգ էրուդն։ *

Այլ և՛ոչ զայն գո
վեմք բարւոք ու
սեալքս որսալ զձշմար
տութիւնն։ * Ասէք նըմա
զկին ասեն՝ ի հոգւոյ բա
նականէ զմիաւորեան ըն
այ բանին մարմին. քան
զի մարմնով միայն զկեն
դանականն ևզդայական
վիճակեալ շարժութի՛ն
զարդարեալ բանիւ ա՛
ծեն յաշխարհ, զմտաց

Ա.– Ցոդոտո

ևզանձին ներդործուի
հետևեցուցեալ միաճ
նին։ * Հանգի սարսե
ցին ոչ գիտեմ թէ զի
արդ ընդ անձին բանա
կանի մարդկայնոյ մարմ
նոյ ըստ ճշմարտութեան
միաւորիլ ըզբանն խոս
տովանել՝ ի վերուստ և
յառաջադունէն հաւա
տոյ զանդութինն ամե
նևին փոքու բանի ար
ժանաւորեալ, և միայն ըն
իւրեանց կամաց և մարդ
կայնոցս հետևիլ խոր
հրդոց, անուսուցանաբար
ասացեալ, խորհին, և՛
թէ զինչ է նոյ բան այս
պիտոյս աղանդոյ՝ ես ա՛
սացից։ * Օ՜ այ և զմարդ
կան միջնորդն ըստ գրոց
միաւորիլ ասեմք, յիմր
մէս մարդկութէ. կատա
րեալպէս ունելով ըստ
իւրոյն սահմանի և բանի
ճնիցելոյն յայ ըստ բը
նութե որդւոյ. այսինքն
միածնին. հաստատեմք
ժողովուածն իմն՝ ի վեր
քն զբան՝

զբան · միաբորբիւն
ան հաւատարիմ լաննմա
նիկ բնութեց գործեալ
տակայն մի քո ևոր ևոր
դի ձանաչեմք ինմին. և
գղ և ինմանիլ ած հա
մանգամայն ևմարդ · ան
անջատելի ամենևիմբ
պահել զմիաբորբիւն
աւրհնեալ ք · ԵՒնչ զնոյն
գղ հաւատացեալ ևմի
ածին հանդրանիկ · միա
ծին ոյ յայ հօրէ բան
չեռութ նր ծնեալ իսկ
անդրանիկ ըստ որում
եղև մարդ և իբազում
եղբարս · քանզի ոյ մի
ած չայր յորմէ ամ,
նոյնպես և մի որ յնքո
րով ամ, զի ած գղ ը
բնութեն ձանաչեմք զոր
րով ամենայնն բան թէ
եղև մարդին · այսինքն
մարդ · Ա. Ո՛չ ինչ տ
րեք յոյժ յորոց ըստ առ
ի ինչ հաւատոյ հանո
ցայն հետևին · Ոչան
զի մի խոստովանիմք ոյ
հանդէս ընդունին զյո

Ա. Գաւառն.

քն. բայց ամենևիմբ չը
յաժարին ոյ զանպարշ
աւրհն · ոյ առաւել և
մեկնել ի երկրուս զեմ
մանուել · Ակայն
յանձնէ մրդկայնոյ մը
կացուցեալ զմարմինն,
միաբորեալ ասեն ընդ
նմա զոռ ի յայ բանն ·
ԵՒնչ գտանի ինչ նոյ
առայս հաւանական քն ·
քանզի ասեն եթէ զոր
ըստ շարադրութե առ
միոյ կատարելոյ հաստու
մըն ընթացակից եղեալ
մաստնոյ յանկատարիցն
երևիլ սիրէ · կատարեալ
պէս ասնոզնն ըստ ին
քեան · և ոյ իւրով բնու
թէ ի մասանց շարադ
րութեն կարօտ եղելոյ ·
Որ ևվայելչաբար հրա
ժարելի է ասեն · մարդ
տալ կատարեալ զիաւո
րակիցն եղեալ բանին
տաճար · զի և շարադրու
թին որ ի վերջ ի խոստ
թերևս տայդ և ան ան
գոսնելի պահեալ զիւրն

սահման ամբողջ։ *Այս
կայն և զայն համարիմ
Թէ յաչելուն, * Քանզի
զի Թէ ի մարդոյ կատա
րելոյ ասեն և յայլ հօրէ
բանէն շարադրեացուք
զեմմանուէլ, ոչ դոյզն
ի երկիւղ այլ յաչէտ,
զի անփախչելի երևեսցի
անդէն այնու հետև և
ակամայսբաւ երկուս որ
դիս, և երկուս քան ի մա
նալ և խոստովանիլ։ Եւ
ապա զինչ ասացուք
ընդդէմ այսոցիկ մեք,
*Այսպէս՝ զի զՀաճատոյս
զայսպէս զակզբնագոյնն
և՝ինոցունց սրբոց առա
քելոցն անցեալ՝ի մեզ
աճանդուխթի՝ ոչ առա
ւել քան ղչափն զի ընդ
ձղուխթիք է՝ արժանի
արհանել։ այլ և ոչ ընդ
ծայրագունիւ քննութիք
բերել զայն՝ որ ի վերնէ
քան զմիտս։ *Այլ և
ոչ բերել ի մէջ զորս ըն
ծանց սահմանելոյ և զը
ատանգաւորս խօսելոյ։

ոյք զի զպարտն գործ ու
ղակի։ և զպարտն գործ այլ
ազգ ինչ ունիլ, այլ պի
տոյ և վճռագոյն էր ճշդ
մարտապէս հետևեցու
ցանել յաչէտ ամէն ի
մաստին այ զիւրոյն նը
կատմանց ճանապարհ,
և ոչ թէ զբարւոք թը
ևեցեալն նմա ի փորձ ա
ռեալ՝ սաստել անառա
կաբար։ *Քանզի լըճի
ցուք զասելն նը յայտ
նապէս, թէ ոչ են խոր
հուրդք իմ ոյք ըզխոր
հուրդս ձեր. և ոչ ոյք
զճանապարհս իմ ճանա
պարհք ձեր, այլ ոյք հե
ռի են երկինք յերկրէ՝
այսպէս հեռի են ճանա
պարհք իմ ի ճանապար
հաց ձերոց. եւ խոր
հուրդք իմ՝ի խորհրդոց
ձերոց։ *Եւ ապա զԹը
ևեցեալն նոցա գտանել
հաճատեաւ՝ անտի ա
մենևիմբ և անուսումն
գոլ ըմբռնեացի։ Քան
զի Թէ ոք կամեսցի ի հո

գՒՅ բանականէ ՚ի բաց
մերկացուցանել զՅԾՅ
լինն զայն մարմին, ոչ եր
կուց անկատարից եղելոյ
ժողովմանն, քանզի է՝
զոր և խոստովանելի է առ
բազոր մեզ զոր ՚ի հոգւոյ
ասեմ և ՚ի մարմնոյ միայն
և ըստ ինքեան . ոչ մասն
մարմինն, բայց ՅԾ բնին,
ոչ ոչ մասն ուրեք լինա
յի՝ այլ ոչ անկատար ոմ
քաշէ . քանզի ամենակա
տար է յիւրում բնու
թենն, արդ՝ ուր է յան
կատարից որ առ մի ինչ
կատարեալ եղելոյ ընթա
ցակցութի . եթէ ՚ի կա
տարեալ բանէն և ՚ի մար
մնոյ անկատար է՝ որ քան
զին ՚ի սահման՝ ՚ի վերայ
մարդոյ կատարելոյ և
այժմ ունելոյ ըստ իւրոյ
բնութե . * ակ որդւոց
ոչ ուրեք երկուց երկըը
պագեմք . այլ և ոչ քնս
ասեմք երկուս . թէ և ՚ի
մարմնոյ կատարելոյ և յայ
բանէն ՚ի միուէ ընթա

ցակցութին եղեալ չա
ՀատակՔ ՚ի մանուելն.
* Բանզի ոչ ըՆ բար
ՀոՔ թըՀելոյ, թէ և ՚ի
միոյնոյ ասիցի մարմնոյն
և յայ ծնիցելոյն բանէ,
և ոչ Մի եղանակ չաՀա
նեցուցանէ զնոսա ըստ
մասին զմարմինն դնել,
և ըստ մասին զինքն ըզ
միածինն . երկեակ քնից
խոստովանիլ՝ այլ Մի ՈՐ
յՆ քՆ ընդունին զ՚ՄՒ
մանուել . յոյժ ուղղա
կի զայսոսիկ խորհիլ գի
տացին, * ՚Ա՞ յոպէս թէ
և ՚ի մարդկութէ կատա
րելոյ, յայտ է թէ ՚ի՞ՀՈ
գւոյ և ՚ի մարմնոյ . ոչ
մինչ ժողովեալ և միաՀո
րել ասեմք անՃառՔար,
և ՚ի վեր քան զմիաս զառ
՚ի յայ բանն . ոչ որդիս
երկեակ խմասցուՔ, այլ
զմի և զնոյն՝ բնութՔ գո
յով ՅԾ վայելչապէս լինը
մանէ երևեալ ՚ի բնու
թէն այ և Հոր . և ՚ի քե
տին ժամանակի եղեալ

Ք ՃԽՔ մարդ

Թալ և մեզ զհետ կար
ծեաց այնոցիկ՝ որք ա-
ռաջքն ասեն զնա, որք
ի մրմնջոյն որ ի յերկրէս
ի բաց մերկացուցեալ
զբանն դող ի յերկիւղ,
ոչ մարդ առասպելաբա-
նեն թշնամանական.
մեղանչեալ ձշմարտու-
թեն։ ✻ Լաւ պարտեա-
ցին, և ոչ երկայն քըր-
տամբք. եթէ ոչ լաւա
գոյն ինչ ասիցեն եթէ
ոչ ինչ օգտեցոյց զմար
դոյս բնութի առ ի յայ
բանն. թէ և եղև մար
մին. ի բաց վճարիլ ի
մարմնական պղծութէ
թըն եցեալ միանգամայն
հոգեղենի հպիլ մարմնոյ
լաւ այսպէս անցանել
ընդ առաջի եդեալ դի
տուն. զի՞նչ արդեօք
լինիցի այնու հետև գլուս
տեանն բան։ և զի՞նչ
եղանակ մարդանա՛յն,
եր աղագաւ գործեցաւ
եթէ ոք ասիցէ թերևս
պատասխանի լըսիցէ առ
ձխնէ ի նմին

մարդ. և ի սրբոյ աճա
ծնէն կուսէ ծնեալ. և
առ ի նմին և ի սրբոյ հը
րեշտակաց երկրպագեալ
ըստ գրոց։ ✻ Իսկ եթէ
ասիցեն թէ միայն կարծ
էաք միածնին գալստեն
և կամեցեալ երևիլ որոց
յերկրին՝ և ընդ մարդկան
շրջիլ. ցուցանել մեզ
զաւետարանականին վա
րուց ձանապարհ. անօրի
նաբար զգեցաւ զնմանն
մեղ մարմին. ձի զի ածու
թին ըստ իւրոյն բնու
թե աներևոյթ գոլով,
անգիտացեալ ըմբռնել
զմարդանալոյ դիտումն.
և ոչ ուրեք առեալ ի
միտ զմեծ բարեպաշտու
թեանն խորհուրդ։
✻ Զանգի թէ միայն ու
նի պատճառ երևելոյն
որոց յերկրիս միածնին
մարմնաւորուիլ, այսինքն
մարդանալն, և յաւելու
ինչ ոչ. այլ ի մարդոյս
բնութի, զի՞արդ ոչ է լա
ւագոյն և իմաստուն եր

* Աղաւոթն

Լավ մեզաց. և դառնապար
տեաց զմեզս ի մարմնի.
զի արդարոյն օրինացն
լցցի ի մեզ որք ոչ ըստ մար
մնոյ գնայցեմք, այլ ըստ հո
գւոյ: * Որդեաք ոչ լցեք
յայտնագոյն, և՛ չումք
չէիցս ծածուկ. զի ըստ
մեզ եղև միածինն, ըստ
մարդ կատարեաց. զի չե
կամուտ ապականու՛ն
զհողեղինս մեր ապրե
ցուսցէ մարմին. ըստ միա
հորուն անօրինութեն՝
զերծոյ կեանս ի ներքս
մուծեալ. ի՛ր արարեալ
զմարդկային հագի՛ և
ցոյց զնա ի վեր քան զ
մեզս. զերծոյն քնութե
սերտուն և անփոփոխ
թի՛ ոչ ի յատ ներկ ինչ
արկեալ և գունեալ
զնա. Քանզի պարտ վար
կանիմ յաղագս այսոցիկ
վարիլ և յարացուցի՛ն ոչ
կրի յոյժ ունկ անյայտու
թի՛. զի տեսանեմք հա
զիւ ոմն հայելեն և օրինա
կի՛ զածայինն և իլիկեր

* Աղաւոթն

Մեղ ածայինն ուսուցէ
զբնեզդիր. եկ ո՛վ քաղդ
և ըստ ի սրբասանից զը
րոց, և ի սրբոցն ամբոխ
ձայնս՝ բարձ՛ր կարկա
ռեալ զմահագ տին. տես
գեղեցկագեղ զևնդրե
լին: * Ես մեղայմ՛ ի
մատուռն Պօղոս. զինքն
ուներով յինքեն խօսող
զքո՛ն. Որդ՝ զի մանկունք
հաղորդեսցին արեան և
մարմնոյ. և՛ինքն իսկ մեր
ձաո՛րուբ կցորդ եղև
նոցուն՝ զի մահուն ի
րով խափանեսցէ զիշխա
նութի՛ մահու ունօղն.
այսինքն զբանսարկուն,
և ապրեցուսցէ զայնո
սիկ՝ որք մահուն երկիւ
զինն հանապազ կելոյն
պարտաո՛րքքեն ծառայ
ութե՛. զոր և այլոր այլ
եղանակաւ պատմէ մեզ:
* Օ՛ի որ անչնարինն էր
ասէ օրինացն՝ որով տկա
բանայր մարմնով, ած
զորդ ին իւր առաքեց ի
նմանութ մարմնոյմն զայ

քան զվիտս խորհուրդն,
և ոչ վարկանիմ ոչ ան
ճաղ իրն· զի բերե յին
քեան ըզպաշաճն· յա
ւէտ ըզձմարիտն խոր
հուրդ· *Աւրդ՝ վ զի
ոչ եղև մարմին կենդա
նարարին զամ՝ բանի·
քան զմահու և զապակա
նութէ՝ իվեր ճայ էշխա
նութէ ըստ նոյն օրինա
կի համարիմ· զի որով
հետև եղև հոգի ոչ գի
տողին ըզմեզ, հատա
տուն ունի այնու հետև
յամի բարութէ զանփո
խադրելին զկայս, և ի
վէ առ նոյն մեղայ բըզ
նադատողին զմեզ անդա
մեմատաբար զօրագեալ·
Բանզի առաջին մարդ
իվէ երկրէ ք· ոչ արար
մեզս, և ոչ գտաւ նեղն
գութէ իբերան նր· ոչ
արմատ և կից զեղ եդեալ
ի նորոգուածն կենաց կեր
պայելոյն հոգևով· և զ
մարմնոյն անապականու
թեին, և յածուէն զգու
շութէ· և զհատատուի

ոչ հաղորդութէ և ըստ
նորհն և յամ մարդկայ
ինս առաքեսցէ աղգ·
*Լսէ զայս տեսանելով
գրէ՝ ածոյինն պօղոս,
քանզի ոչ զեցաք զպատ
կեր հողեղինին՝ զեց
ցուք և զպատկեր երկ
նաւորին· զի պատկեր
հողեղինին զդիւրագոյ
թիան ասէ՝ իմեղս· և զոր
յայտանէ՝ իմեզն եկեալ
մահ· իսկ պատկեր երկ
նաւորին՝ այսինքն քն,
զհատատութէն՝ իսըր
բութէ· և՝ իմահճանէ
և յապականութէ զարձն
և զնորոգութիան յանապա
կանութիւն և՝ իկեանս·
*Աւրդ զբոլորն ընդ բո
լորսն միաձորեալ ա
սեմք· ընդ մարդկութէն
որ ըստ մեզ զառ՝ ի յայ
բանն, քանզի ուրեք ոչ
զվեհագոյնն՝ իմեզ այ ըզ
հոգին, և ոչ միոյ բանի ար
ժանաձորեաց· միայն
մարմնոյ պարգևեալ
ըզգալտեանն երկու·

* Առ դործեր երկո քոմէք բարձոք զանօրհ նուէին խորհուրդ. և վարեցաւ ըստ մեղ դոր ծարանաւ իւրումն մարմ նով՝ առ մրմնոյս դործս և ակարութեիս բնաւորա կանս. և որ քան ինչ հե ռի յարատոյ։ * Ի կ տո գւոմն իւրով առ մարդ կայինս և ան մեզաբեր լ կիրսս, քանզի քաղց նով ասի, և աշխատու թի՛ ի հեռի ուղեգնա ցութէն. զանգիտումն և երկիւղ. տրտմութի՛ և տագնապ և զոր ի վը խաչին մահ. ոչ ուրեք հարկաւորել՝ եդ իշխի զանձն իւր վ՚ մեր. զի և մեռելոց և կենդա նեաց տիրեսցէ. ըզմար մինն իւր՝ փոխանակ աշ ձնեցուն մարմնոյ որ էեալ ընծայ ձշմարտի արժանապէս. * Ոսկ ըզ հոգին փոխանակ ամե ցուն հոգւոց փրկանս արարեալ. որ և յարեաւ

դարձեալ կեանք ըստ բը նութե՛ գոլով ոչ ած. զոր ևածայինն Պետրոս արք եղբարք ասէ. պարտ է համարձակութի՛ ասել վ՚ նահապետին Դաւ թի. զի մեռաւ և թաղե ցաւ. և գերեզման նո՛ր կայ ի մի՛ջի ձերում մին չև յայսօր. * Ո՛ի մար գարե եր և գիտէր թէ երդմամբ երդուաւ նմա ած ի պաղղ որովայնի նո՛ր ըստ մարմնոյ յարու ցեալ զքո՛ նստուցանել յաթոռ նորա, յառաջա գոյն գիտելով խօսեցաւ վ՚ յարուէն քրի, եթէ ոչ թողաւ անձն նո՛ր ի դժոխս, և ոչ մարմի նո՛ր եռես զապականութի՛. * Քան զի և ոչ երբ եամբ է ասել յապակա նութի՛ երբեք ըմբռնիլ զիաւորելն ընդ բանին մարմին. և ընդ դրամբ դժոխոց արգելեալ լի նիլ զածայինն հոգի. քանզի ոչ թողաւ ի դը

ժոխս · ոչ ածայինն գը
րէ Պետրոս· զի ոչ ու
րեք զանձնաբերելին ա
մենևին ևանըմբռնելին
՝ի մահկանէ բնութէ ·
այսինքն զածուէ միած
նին ՝իսանդարամետս գը
ժոխոց ըմբռնիլ ասել ·
Ո՛չ ոչ էր արժանի այն
պիսի աքանչման իրն· ե
թէ էր իջեալ ՝ի դժոխս
առ յայ գանն ածուէն
ներդործութէ և բնու
թէ հրաշափառապէս և
՝իվեր քան զբան ընդ
զամ և յամենեսին գո
լով· քանզի ՝իվեր քան
զտեղի և է սահմանաւ
պարփակումն ևանչափ
մեծութէ ածութէին,
ինքն յոմէքէ ոչ տարել
՝իվեր գոլով քան զկը
բաշ· և ոչ ումէք յեիցս
անզպրմանալի· զի յա
րեաւ մարմինն բնութէ
ապականացուն· քանզի
իւր էր անապականին բա
նի· ✻Իսկ Հոգին՝ դար
ձեալ վերհակեալ առ նր

ընթացակցութէ և միու
թէ · էջ ՝ի դժոխս ածա
վայելուչ զօրութէ ևիշ
խանութէ վարեալ· և զ
րոց անդն Հոգւոց երև
էր· որոց ևասէր իսկորք
՝իսպանան էք ելէք ար
տաքս· և որոց ՝իսաւարի
թէ երևեսցիք· ✻Ո՛չ
Թրէի ինձ այսպիսի ինչ
ասել ածայնոյն Պետրո
սի յաղագս բանին այ և
նորին Հոգւոյն· ըստ միա
ւորութէ անօրինականի·
քան զի լաւ է բարեգոր
ծացն թէ կամիցին զի ըս
այ կամացն չարչարիցին
քան չարագործաց·
✻Կանգնէ քո միանգամ
վան մեզաց մեռանել ար
դարն վասն անարդելոց, զի
զմեզ մատուսցէ այ· մե
ռեալ մարմնով և կեն
դանացեալ Հոգւով· ըս
րով և որոց ՝իպահեստի
Հոգւոյն՝ ասէ երթեալ
աւետարանեց անհաւա
տից երբեմն·✻Կանգնի
ոչ համարիմ թէ ասի
ք ձխէ ցեն

*Ի ՕԳՈՍՏՈՍԻ

Ը քննութ բերել զորս ի վեր եւ քան զմիտս. և իմանալ ձեռնարկել զոր ոչ է մարթ գիտել. եթէ ոչ գիտեմք եթէ խոր է խորհուրդս այս և գերբա զանացեալ քան զմիտս որ ի մեզ. և անհարցփորձ, հաւատով պատճել. Իսկ անհանճարբար ասեն զի պարզ է հնար այսմիկ լի նիկ. Նիկոդիմային այնո րիկ՝ Հարցց ը նմայն են հետեւեցուցանել աներկ բայապէս ընկալցու զառ ի յԱծ այնոյն Հոգւոյ ասացեալն մեզ. և իւր ասացելոյն հաւատցու քը. *Ա՛մէն ամէն ասեմ ձեզ. զորս գիտեմքն խո սիմք, և զորս տեսաքն վկայեմք, արդ՝ ի բաց երթիցեն. զի զանընդա նեն ամ և առասպելս ան զօրք. և ստափաուելք և պատմուճեալ բանից պատրանք. *Ա՛նաղի ոչ ուրեք եմք փաղաքշել բնաւորելք. թէ և այլոց

Ը ՀԱԽԸ ՏՂՕՐ

*Ա՛ ԹԷՈՊՈՍ.

ցեն արդեօք եթէ մերկ և ըստ ինքեան ածուխ մնաճնելն էջ ի դժոխս՝ և քարոզեաց որոց անդն Հոգւոց աներևոյթ գո լով ամենևին. քանզի ի վէր է միշտ քան զերև ուսին ածուխն. *Ա՛յլ և՛ առաչօք ձևացեալ ի Հոգւոյն սեսակ կերը պացեալ զնա ասեմք. Տը րամարելի է յայմ ուրեք առաչքն. այլ ոչ ընդ ո րոց ոչ մարմնաւորով քո ղջնեցաւ մարմնով. այս պէս Հորոց իդժոխս Տո գւոյն քարոզեաց ի՛ր ուենելով զգեստ ըզմիա ցեալն ընդ նմա Հոգի. *Ա՛ն խորհ է Թերևս և տարակուսելի ձշմարտա պէս. և՛ մերոցս մտածու Թեց անըմբռնելի միա Հորուեն եղանակ. *Այ կայն զայն վերստին ըզ մտաւ ածելի աւելի է. ք զի որ ոչ է ըստ մեզ քըն նել զայն ոչ է անվնաս. անմահ ոյնե բոլորովին

հղօր և դառն բանիւք սաստիցեն մեզ հակառակ կորդքն, զի ե՞ւ ածայ ինա՞ մեր խորհուրդ՝ ո՛չ հաճանականօք բանիւք՝ իմաստուք մարդկայնոյ. այլ յայտնութեամբ Հոգւոյն։ *Ա. Պետ՝ ածգոլով և բոլորիցս որ ըստ դրոց միածինն՝ յայտնեցաւ մեզ, քանզի երևեցաւ ի յերկրի. և ծածկեցաւ որոց ի խաւարի, եղեալ մարդ։ *Յէ աշաւաչօք. քաւ լիցի. քանզի մոլորութի՛ւն է զայս խորհիլ և ասել։ *Ա. Յովհ և ո՛չ ի մարմին բերեալ ըստ փոխադրութեան յեղման, քանզի անայլայլելի է և միշտ ըստնոյնն, և նոյն օրինակ ունի. որ յայտ բանն։

Ա. Յովհ և ո՛չ համաժամանակ մարմնոյն ըզդյութիւնն ունի, քանզի ինքն է արարիչ։ *Ա. Յովհ և ո՛չ որպէս բան անդոյ. և ո՛չ ոպ ձայն ինչ ի մարդոյ

եղեալ, զի որ կոչէն զոչ էնան երբեմն ի գոյութի և ի լինելութի, նախա գոյ է հարկաւորապէս քզի նա է կեանք յայտնեալ ի կենաց յայ և ի հօրէ. և իմանի ըստ իւրոյն գոյութեան։ Ա. Յովհ և ո՛չ մարմին միայն զգեցաւ առանց հոգւոյ բանականի, այլ ծնաւ ըստ ձշմարտութե ի կիր նոջէ. և երևեցաւ մարդ կենդանին և էն. և մըշտընջենաւորակիցն հօր ածն բան. զկերպարանս ծառայի առեալ։ *Ա՛ն ոպ ածութեամբն կատարեալ՝ այսպէս և մարդկութի՛ւն կատարեալ, ո՛չ միայն յածուէն և իմարմնոյն ի միքա ևոր և որդի շարակցեալ. այլ և յերկուց կատարելոց ի մարդկութէն ասեմ և յածութէն ի միոյ և ինոյն հրաշափառս ժո՛ղովել։ Ա՛սի ցէ զքարդեօք դէպ եղել զմիմ ծնաւ սուրբ կոյսն։

զմարդն, թէ զառ՝ի յայ
բանն։ *Ա՟սեմք մեք թէ
այս մտորումն է և մեղան
չումն ՝ի՝ճշմարտութենն։
*Մ՝ի՝ որոշեր ինձ յետ
միաւորութե՟ , և մի՝ ան
ջրպետեր ՝իմարդ առանձ
նապէս և յաւծ բան։ երկ
դիմի՝ ապաւորելով մեզ
զէմնանուէլ։ զի մի՝ գու
ցէ վայել չաբար ոք պար
սաւեսցէ ոմ՝ զոչ ուղ
զաւիւ կամեցեալ խորհիլ։
այլ զայն յաւէտ՝ զոր
սրբազանն դատապարտե
դիր։ *Ո՝անզի աստ ա՟
սաց ոմն ՝ի՝քէ աշակեր
տայն, բայց դուք սիրե
լիք յիշեցէք զ յառաջա
գոյն ասացեալսն յառա
քելոցն ետն մերոյ յի՟ք։
զի ասէին ձեզ ՝ի՝ժամա
նակս յետինս եկեսցեն
արհամարհօղք այպնօղք
ըստ ցանկութե՟ իւրեանց
ամպարշտութե՟ն գնա
ցեալք։ *Ոչ՟ են նշա
նակեալք ընչաւորք որք
զոդին ոչ ունին՝ Ա՟րդ՝

ոչէ ՝ի՝բաց որոշելի և
ոչ ըստ միոյ եղանակի մա
նաւանդ յերկուս ասել
յետ միաւորութե՟ն և
ըստ մասին զիւրաքան
չիւր ոք ՝ի՝մանալ։ Ա՟րդ
գիտելի է, զի տեսանեն
միտք զղանազանութե՟ս
ինչ քնութե՟ց. քանզի
ոչէ նոյն ա՟ծութե՟ն և
մարդկութե՟ն. բայց ՝ի
ներքս ընդունին միտք
համանգամայն այսոցիկ
մըտած՟ութե՟ք և յերկո
ցունց շարադութե՟ք ՝իմի
ութե՟ն անբաժանելի. և
հնարաւորել յընթացակ
ցութե՟ն։ *Ա՟պա ուրեմն
յայ ճնաւ ՝ի՝հօրէ ոմ՝
զա՟ծ. իսկ ՝ի՝կուսէն ոմ՝
մարդ՝ որ յայ հօրէ ան
ճառաբար և ՝ի՝վեր քան
զիտս փայլատակել բան։
ճնեալ ասի ՝ի՝կնոջէ, և
և ի՝ներքս ՝ի՝մարդկութիս։
և խոնարհեցուցել զինքն
յոր ինչ ոչէն էր ոչ զի մը
նասցէ ունայնացեալ այլ
զի աճ գոլով հաւասար

որ և զբերելով յայտնապէս
ոչ զանձինս քարոզեմք,
այլ զՔրիստոս Յիսուս, և
զարձեալ, զանձին ոչ ե-
մի ի մեծ դիտել ինչ ի
ձեզ, բայց միայն զՅի-
սուս. և զնոյն իմաչելել,
*Որդեակ զնա անուանել
այ. և ի ձառակէ Դաւի-
թի ասել եղեալ. և սահ
մանեալ հաստատ և որ
դի այ. արդ զիարդ է
ած աղէ ասա ինձ որ ի
ձառակէ Դաւիթի ծը
նեալն. որ և նախ ք զյա
ւիտեանս և աշխարհն
ստորակս որդի. ըստո
րոմ և երևեցաւ յայ.
զի՞ նչ օրինակաւ որդի
այ սահմանեցաւ յայ
ոյ ի սկիզբն գոյութիւ
եհեալ։ *Քանզի ասէ
ինքն յաշակս իւր. ար
ասայ ցիս որդի իմ ես
դու. ես այսօր ծնայ
զքեզ. որև այսօրն միշտ
մեզ ոչ զանցեալ, այլ
զներկայս յայտնէ ժամա
նակ. խորհ է խորհուրդս։

ցի և սեռականն որ ըստ
մեզ երևեալ յերկրի.
ոչ ոյ ի մարդուս, այլ
այ ինքն բնութիւ մարդ
եղեալ ըստ ճշմարտու
թեն. ընդ որով զիւր
փառս ամբողջ պահեալ
*Օ որ և ած այինն Պօ
ղոս զբ՝զոմս ի խմամանց
համագոյ՜ն մեկուսի՝
և անբաւ տարբերու՜թիւ
հեռս ած՜ուին և մարդ
կու՜թին, ժողովեալ ի
մի անօրինաբար, և յեր
կուց մի նշանակելով քս
և՜ար և՜ած, Պօղոս ծա
ռայ ասէ յիւ քի. կուէ
ցեալ առաքեալ որոշել
յաւետարանն այ. որ յա
ռաջ խոստացաւ ի ձեռն
մրգերից իւրոց գրով
սրբովք. վ՜ն որդւոյ իւ
րոյ եղելոյ ի ս՜ակէ
դաւ՜թի ըստ մարմնոյ՝ սահ
մանելոյ որդւոյն այ զո
րու՜թ ըստ հոգւոյն սրբ
բու՜թե. *Ո՜չ հա՜ւաս
տեաւ որոշեալ ասէ
զինքն յաւետարանն այ.

այլ որոց ըստ մասին դը
նեն և որոշեն, դժուա
րաւ հասանելի, և տարա
կուսելի ճշմարտապէս.
իսկ որոց ի միութիւն պըն
դեն զեմմանուէլ է պատ
րաստագոյն սրբազանից
աւանդութեց անաղար
տելի գիտութիւն. քանզի
ծնողին միտնչենաւորա
կիցն՝ և նախ քան զամ
յաւիտեանս որդին, վա
զ էջ իմարդոյս բնու
թիւ՝ ոչ ի բաց անկեալ
ի գոլոյն աստ. և առաեալ
զմարդկայինս վայել չա
քար ի մասցի և իզաւա
կէ դաւթիւ ծնեալ. և
նոր ոնիկ ի մարդկուէ
ձնուածդն. և ոչ է այլոյ
ինմանէ առեալն. այլ
իւր ճշմարտապէս.

*Կանգի համարեալ է
ամ մի առնա. ոչ մինչ
զմարդոյս շարադրութի
ւք տեսանիցէ. քանզի
շարամանեալ է յաննմա
նից բնութիւս. ի հոգ
ւոյ ասեմ և ի մարմնոյ. այլ

*Ասացաւն.

մի իմանի հանդերձ եր
կաբանչիւրովքն մարդ.
*Ոչ ի միասոյ մարմ
նոյն է երբեք. զոմանն
անուանել կենդանի.
և ի հոգւոյն անուանե
ցելոյ իմանիլ հանդերձ
երկաբանչիւրովքն. ըստ
հնազատաց ուրեմն օրինա
կի. և ի վերնոյս իմաս
ցուք քեզ. *Կանգի մի
որդի և մի որ յիս քս. և
նախ քան զըմարմինն և
յորժամ երևեցաւ մարդ
և զգենուն մեր որ ոչ ու
րանալք. թէ և վերնոյ մարդ
կութեն մեզ և յուսոյ
նութէ չափուց է երբ
եք զինչ անակնեցիկ առ
հրեշտայն խօսելով ասաց
որ մեր յիս քս. *Կթէ
որդիք աբրահմու եկիք՝
զգործսն աբրհմու գոր
ծիք. բայց այժմ խընդ
րեք զիս սպանանել. զմարդ՝
որ զճշմարտութիւն խօսե
ցայ ձեզ. զայդ աբրհամ
ոչ արար. *Վրէ և գիս
ղոս վերնոյ, որ յաւուրս

առեալ ՚ի միտ. ՚Ած Տա
մանդամայն Լամբդ. այս
ինքն ՚Ած մարդացեալ։
*Լ. Կեսգ ՚ի մէջ փորձն
Զօրաս որ զայն գոչէ՛
Լասէ. զնմասուբն խո
սիմք ընդ կատարեալս.
զնմատուածն ոչ գայթ
առնիս այսորիկ, Լ ոչ
զնշխանաց աշխարհիս ըղ
խափանելեացս, այլ խո
սիմք զայ ՚ի մատուածին
զսորհրդոմն ծածկեալ
զոր ոչ ոք յիշխանաց աշ
խարհիս այսորիկ գիտաց։
զի թէ է՛ր ծանուցեալ՝
ոչ արդեօք զհերն փա
ռաց ՚ի խաչ Տանէին։
*Լ. ՀԼ Լ ՚ի վերջ այսոցիկ
ասէ. որ է լոյս փառաց
Լ անկարագիր էուածեան
նը. կրեալով զամբանիւ
զօրութեան իւրոյ.
արբուածի մեղաց մերոց
արարեալ նաստաւ ընդաջ
մ մեծութեանն ՚ի բարձ
ձունս. այնքան առաւել
եղեալ քան զՀրեշտակս
որ չափ լաւ Լս քան զնս

ՔՁԾՔ անուն

մարմնոյ իւրոյ աղօթս Լ
պաղատանս առոր կարօղ
նէ ապրեցուցանել զնա
՚ի մահուանէ, այլազա
կան հզօրին Լ արատա
ւոք մատուցեալ. Լ լսե
լի եղեալ ՚ի լսուածէ.
որ Լորդի գոլով ուսաւ
՚ի չարչարանաց գնապան
դութիւն. *Լ. զոր ոք
մարդ զնայն սոսկ. Լ ոչ
լսո իրիք եղանակի՚իւրոց
քան զմիով համարեացուք
զՔս. մի՛ լեզի զայ ՚ի մաս
ուածին Լ զզօրութին
յայս ակարութի իջանել
ասացուք. այլ զի երկրն
էիլ ի մահճանէ. Լ խընդ
րել ՚ի հզօրէ զապրիլն
*Լ. ՚ի բնութէ կենաց
՚ի բաց առաքեմք զնմա
նուէլ. կամ եղել ՚ի մարդ
կութիս Լ՚ի չափ քնու
թեաս որ ըստ մեղ զոր ոչ
փոքր վայելուչ քանիւք
առցուք ինչ Լ՚ի գոլե
լեացն. Լ յորոց էն ած
ըզգերազարդն ՚ի նէ սես
ցուք փառս. զնոյն գոլ

անուն ժառանգեաց ։ *Որ և գող և անօ-
նիլ ՝ար փառաց զԱրդ-
ուէ ՝ի վեր քան զամ-
եղականս և զեկեալս ՝ի
նեռնէ, և Թողից զմարդ
կայնաս ։ զի նըշաղբեն
յոյժ ։ *Այլ ասացից
Թէպէտ հրեշտակս ան
ձանել, և Թէ պետ-ին
ևարուԹիւն որ Թըշնա-
ցէ, և Թէ զևս վերջինս
որ յիշեսցէ զսերմլեայս։
և խոնարհ Թողեալ զայս
քանս ըզգերագունին
խոստովանեսցի փառա
Հորուն ։ Թէ միտս ունի
ցէ սրբոՒԹացս և ի մաս
տունս ։ *Հանգի լաւ
գոյն գոլ ասեմք ըզպա
տիւն, և ապարա լինիլ վե
րագրիլ միայնոյ ամենե
ցունց Թագաւորականին
բնութ ։ զինարդ արդեօք
լինիցի ՝ար փառաց խա
ղեցեալն ։ և ճառագայԹ
Տօր ։ որ բերէն զամ բա
նիւ զորուԹէ իւրոյ ։
լաւագոյն քան ըզՏրեշ

տակս լինիլ ասի ։ *Ապա
ուրեմն ընդ աստուածոյնն
առեմք առեալ յորժամ
երևեցաւ մարդ ՝քանզի
գրեալէ փոքր ինչ խո
նարհ քան զՏրեշտակս
առանեմք զայս վա՛ր չար
բարանաց մանուկն՝ պա
ռաք և պատուով պա
կեալ։ *Արդ ՝ի բաց
մերժեսցուք զառ իւայ
Տօրէ երևեալն քան ՝ի
նմա վայելչապէս գերու
նակուԹիւն, և յառնա ըս
տոյգ նմանուԹիւն, և ՝ք
զՏրեշտակաց փառաւո
րուԹիւն խոնարհագոյնս
տեսցուք վա՛ տնօրէնու
ԹիւնՆ փոքրավայելչուԹ
Թիւն ։ *Ա՛ւ ո՛չ ուրեք վարկա
նիմ պարտ գոլ ՝ի
մարդկայնոցն ՝ի բաց վը
ճարել ամենևին զառ ՝ի
յոյ բանն յետ ՝ի մար
մին ժողովմանն ։ այլ և
ո՛չ յաճախ վայելուչ փա
ռաց զրկել զմարդկայինն
որ ՝ի քո իմանի և ասի ։
*Սակայն զՏարցանելն
ք ձեզ ոմանց

ոմանց ոչ անգիտացայ՝
թէ ոչ արդեօք լեալ յա-
ճախապահս յաքսն.
որ ի ինոջէ մարդն, թէ
որ յայ բանն. * Ա՝ եթ
յիմարութիւն է ամենևին
յարձակիլ յանէելորդս,
և անմտաբար առասպե
լաբանութիւք ընդ դիմա
նալ. քայց ասացից՝ զի
բասրելի է և ոչ անվնաս
բաժանել յերկուս. և
ըստ մասին կացուցանել
ի մէդ և ի բան. և ոչ յան
ձն առնուլ անօրինու
թեն. և մի քա կոչելով
աճապարանչ դրոց.
* Հանգի պարտ գոլ ա
սեմ ես՝ ոչ զառ ի յայ
բանն առանց մարդկու
թեն, և ոչ զոր ի ինոջէ
ծնեալն ոչ միացեալ ընդ
բանին՝ քա անուանել.
* Հանգի մարդկութի ն
ըստ միաւորութեն անո
րինականի՝ անձառապէս
ժողովեալ որ յայ բանն՝
իմանի քա. վերագոյն ք
զմարդկութի ոչ բնու

թէ աճ և որդի. * Ո՛չ
անպատճելով զոր ի ինը
հաստատեն լինիլ թը
ևեցեալ վա մարդկու
թեն. որև երբեմն ա
սէր. որ եառես զնա՝ եառես
զհայր. և երբեմն, եառ և
հայր մի եմք. իսկ երբե
մըն դարձեալ, հայր իմ
մեծ է քան զնա. ոչ նը
հաղեցուցեալ ի հօր է
ութեն նոյնութի՝ ըստ
ամի որ ինչ և իցէ զհա
հատուածութի. ինքնա
տութե ասել վա մարդ
կութեն. * Հարցուի և
ի ձեռն սրբազանից. եր
բեմն ոչ բոլոր գոլով
մարդ լուեալ աճութե
նր անօրինաբար. * Ոսկ
երբեմն դարձել ոչ աճ
լուեալ ի մարդկութե
նր. և զնասկ և ոչ ըստ
իրիք եղանակի վա երկո
ցուցնգն ի միոչ տեսու
թե. զոր և աճայինն Պօ
ղոս՝ երբայեցին երբայե
ցուց. ի ցեղէ բենիամ
նի կոչեցեալն առաքել.

ՔՁՃԵ գրէ՛

գրէ՛ առաջս Հնատուքն արդարացեալս. և սպա նեալ զանդամս մարմնոյ. զպոռնկութիւն ասեմ և զախտս ագռնկութիւն չարեաց և զագահութիւն. քանզի մեռաք և կեանքն ձեր ծածկեալ են ընդ քրիստոս առ Աստ, այլ երևեսցին ասէր յաղագս իւրոյ աշխատութեան. * Տէր, որ պահեաց զնոսա յանուն քո՝ զորս եւտուր ինձ. զի եղիցին մի. ոյնպէս և մեք մի եմք, յորժամ էի ընդ նոսա՝ ես պահէի զնոսա յանուն քո. և ոչ ոք կորեաւ՝ բայց միայն որդին կորստեան զի գիրն լցցի. բայց այժմ առ քեզ գամ և զայս խօսիմ յաշխարհի. զի ունիցին զուրախութիւն իմ լցեալ յինքեանս. Արդ առ զի թէ և ի միայոյ մարդ կուգէին յայսոսիկ նշանակեալ թուի, ոչ ուրեք համարեսցուք թա քուցեալ և ի բաց գնա

* Յոհաննէս.

ցեալ յաշխարհէ, որ և ասէր յայտնապէս. ամէն ամէն ասեմ ձեզ. զի ուր իցեն ժողովեալ երկու կամ երեք յանուն իմ՝ անդ եմ ես ի մէջ նոցա, և դարձեալ աշակերտս ընդ ձեզ եմ զամ աւուրս մինչև ի կատարած աշխարհի. * Պիտիցեր արդեօք և զնոյն սրբազնեան Պօղոս. տպացուցեալ յաղագ մարդ քարոզել զնա և ասէ. պօղոս առաքեալ՝ ոչ իմարդկանէ, և ոչ ի մէնեն մարդոյ, այլ ի Հեռն յիսուսէ քրիստոսէ. * Եւ առայսոքիւք՝ ծանուցանեմ ասէ ձեզ զաւետարանն իմ զոր աւետարանեցի ձեզ. զի ոչ է ըստ մարդոյ. քանզի և ոչ ես ի մարդոյ առի. և ոչ ուսայ յումեքէ. այլ ի յայտնութենէ յիսուսէ քրիստոսէ զոր և յայտ ութեան ասէ. զի թէ ևգիտացաք ըստ մարմնոյ զքս. այլ արդ ոչ ևս նոյնպէս գիտեմք.

*Ա՚ւրդ՝ ով՚ւե յա՚քա՚ն որ
ղայսպիսի անձառելի և
և անմոլար և զաճ՚ային
յայտնուի իւրոյն ձառա
դայթեաց նմա։ *Ա՚ՀԷ ա՚
պաքէն եղեալն մահին
բանն, և զոր՝ ի կնոջէ վո՚
ւեր ո՚չ անպատուհասաճ՚ը
նուանդ, որև զնմանդ ո՚չէ
ձշմարիտ զոր առացիս,
քանզի յիշեմք զասելն
երանելոյն Պաւղիկեղի
առ կայան ՚նք. մի՛ երկրն
չեր մարիամ. զի ահա յՀ
զասցիս եաճնցես որդի.
և կոչեսցես զանուն ՚նր
Յա՚, *Ա՚ւր Համարիմ
զանունս զայս առ ինօրէ
տրճեալ բանին՝ ձայնիւ
հրեշտակին, քանզի յա
ռաջագոյն աղաղակեր
զայն յայտնութիւնն մար
գարէական, կոչեսցեն
ասէ զանուն ՚նր ըզ՚նոր՝
զոր ո՚ր անուանեսցէ ՚նր
մա։ *Ա՚ւրդ՝ յորժամ մըշ
տընջենաւորակիցն հօր՝
և նախ քան զամ յաւի
տեանս որդի և միածին,

*Յոաքաւորն։
և՚ի յետին յո՚իսեանի ժա
մանակս եղև ևծնաւ՚ի
կնոջէ, և սահմանեցաւ
որդի։ և երևեցո՚ւ և անդ
րանիկ եղև՝ ի բաղում
եղբարս։ *Յայնժամ և
քնութիւք հայրն։ զի այս
պէս առացից, սահման է՚
անուն հայրութիւնն օրի
նաց հետևել, նոյն ինքն
երբեմն է և միածինն և
անդրանիկ, քանզի միա
ծինն ոչ ա՚ծ, և անդրա
նիկ՝ ի մեղ՚ըն միաւորեաւ
անօրինականի, և՚ի բա՚ղ
եղբարս ոչ մարդ։ Յ՚ի
և մեք ոչ նոսա և՚ի
ձեռն ՚նր որդիք ա՚յ՝ բա
նաւորապէս և ըստ շնոր
հի, բնաւորապէս՝ ոչ նո
սա և միայնով, իսկ հա
ղորդեաւ և ըստ շնորհի՝
մեք՝ ի ձեռն ՚նր հոգւով
*Ա՚ւրդ՝ ոչ եղև մարդ
կութիւն իւր քի՚ միած
նութիւն. վ՚ն միաւորե
լոյն ընդ նմա բանին. ըս
տեղծութիւն անօրինակա
նի. այսպէս ի՚ւր է բա
նի. այսպէս ի՚ւր է բա

ՅՈՒԴԱՅԱՐՈՒՆ.

Եւ ասէ ցնծայինն Պօղոս յորժամ մտածէ զանդրանկին Քրիստոս, ասէ՝ երկիր պագցեն նմա համ հրեշտակք այ. *Հանդի բովն բնութիւնք իւերք զոհեցարս ամ՝ արտաքոյ դուլ իմանի ած. եմուտ ինա մանն ինչ ել. երև եալ ոգի մարդ. սակայն ոչ անկաւ վանայնորիկ յածայնոցն փառաց. *Հանդի երկրպագի ոգի միածին. թէ և կոչի անդրանիկ. որ յայսոսիկ պէս մարդկութիւնս չա փուց մանաւանդ վայելուչ. *Երդեօք ոգի մարդոյ երկրպագեմք էմ մանուելն. մի լինցի. քան զի զառանցանք են այս, և պարանք մոլորեաւ. և ոչ ըստ իրիք գոհիմք լաւագն քան որք զարդած են պաշտեն, և ոչ զարարիչն. Որք փոխանակեցին զճշմարտութիւնն այ ընդ ստութիւն. հնազանդեցան և պաշտեցին զարարածս քան զԱծ և ոչ

նին իբրև մեղաւորս. և անդրանկութիւն ոչ միա նարոյն ընդ մարմնոյն. *Երդ՝ հաստատուն ու նելով զոգն ած և իւերք քան զփոխուածն. եկայ ծայ միշտ որ ինչ էրն. և յորժամ եղևն մարդ՝ քաղաքեսեան գերունա կութիւք վերնոյ փառօք պր սակեալ. *Որ և հրամայեցաւ ել մեզ վերնոցն զորութիւց այ և երանելի բազմութեն երկրպագել նմա. *Հանդի եր ուրեք և յոյժ ի դէպ ուրա նալ զերկրպագուին և հեղգանալ ի պատուհասոյ զմարդկութեն փոքրաւոյ եւրոյ ի սեսեալ. և զվնասն եղեալ ըստ մեզ ոչ արժանաւորել փառքս նուէ. ի բաց հեռացել մոլորիլ թշնեցեալ. *Հանդի ծածուկեր և նոյ տակաւին քի խոր հուդն, այլ յայսոսիկ նոյ հոգին, և ոչ տայր անպարշտիլ սրբոյն, զոր

ըսաւ մեզբրելի քան զառ-
նոյն յանցանաց վնաս։
* Ուստի ով մոլորեալ են
և այժմ ոչ ինչ պակաս ք
զառաջինն, զուղիղ ճա
նապարհն անգիտացեալ
և ոտք նմանն է. ան՚ելորդ
էր աղաղակելն երանե
լոյն Պօղոսի և ասելն.
այլ յայնժմ ոչ գիտեմ ք
զի՞ծ. և ծառայիմք ո
րոց ոչն էին քնուք ած ք.
բայց այժմ ծանեայք
զի՞ծ. յա՚ժ ի ծանու
ցեալ եղէք յա՚յ. զինչդ
դառնայք դարձեալ ՚ի
տկար և չաղքատ տա
րերս. որոց դերձ վերըս
տին ծառայել կամիք.
* Ուստի զի զբր և ա՚ծ
ծանեան եթէ ոչ է քնու
թի՚ւ ած Ուստի յոր հա՚ս
ատցին, և եթէ զմարդ
պաշտեցին՝ ի յառաջինն
մոլորութի՚ւնն են անկել
Տաղաս. * Ուրեմք ոչ է
ձշմարիտ զոր ասեմ.
այլ ձշմարիտ է.
Ա՚յլ տես ով բն ասէր
ք՚ձծ թ

և ոչ զարարչն ըստ գրե
ցելումն. որոց թէ հաւա
սարախո՚ք եղիցուք, ըս
նոյնպէս լըճիցուք ամ
էնքեան։ * Ո՚ անձինս առ
իմաստունս ունէին՝ ի՚ր
մարեցան. և փոխեցին
զփառս անեղծին ա՚յ ՚ի
նմանութի՚ւ պատկերի եղ
ծանելի մարդոյ՝ և թռչ
նոց և չորքոտանեաց և
սողոց. եթէ եղիցուք
և մեք հաւասարագործք
և համախոհք նո՚ց զրս յի
ղեցաքն, զա՚յ փառսն ըս
տուեալ փոխանակել ք.
նմանութի՚ւ պատկերի ա
պականացուն մարդոյ.
թէ ոչ սուտ մարդոյ և
միոյ ումեք ըստ մեզ մա
տուցուք զերկրպագուե
թի՚ւ նմանուելն.
Ո՚ի՞նչ. ոչ և նոյն հը
րեշտակացն վերին քաղ
մուեցին յայս մոլորուի
եկեալ դատեսցի. այլ
անչնորհն համարիմ մոլո
րութի՚ւ գրել և հերձուած
ած նմանիլ և դժուա

Թագաւոր · Թէ զնայր դէպ ի Տարկաւոր խորհրդոյ գրե Թէ՝ յառաջ մղիմք առ ի պարս դոլ · խոհա կանապէս ոչ այ ըստ բը նութեե երկրպագել ոչ յայ հօրէ ծնեալ եղբօրն բա նի · և ըստ մերոյս կերպի երեւեցելոյն երկուցն ի միաւորութեե ընթացման ոչ էր անմրթ ի բայ բառնալ զմարդկութեն կարծիս · և ոչ ինչ էր որ արգելոյր · * Քանզի առեալ բանին բնութե զմարդկայինն · ոչ մարդկութե եղեալ ասի · այլ յաղթեալ յաճէտ · զի յիւր փառս առեալ ան շարժ յարակցութեամբ աճ ապայեալ է երրորդ կութեն ամբողջ պահի · այսինքն խմացուածով երկրպագեին աշակերտքն առելոյ · Ճշմարտապէս որդի այ էս · որ և ըզ գնայն տեսանէին մարմնով ըստ մեզ · քանզի ի վերոյ ծայրից ալեցոյն

գնայր հրաշափառապէս ոչ աճ · * Ասիցէ՝ ոք Թէ ըստ այսպիսեօք կար ծեզք մարմնելով · և՛ի եր որ ասէր առաքինն աս մարացի · դուք երկիւղած գանեք որպէս ոչն գի տեք · մեք երկիւղած նեմք որպէս գիտեմք · և ապա զինքն եղեցի եր կրպագելի որ ընդ եր կրպագուս է շարադա սեալ · * Այլ ես ասեմ՝ զի ոմք էրն ասել բնա ւին ի վերայ Քի անմա տութե և անուսում նութիւն է · ոչ ուրեք բաժանի · և որ ընդ կը նոջն խօսէր՝ մի և նոյն եր Տէր Յիսուս յերկիր պագուէս մարդկութէ և երկրպագելոյն աճու Թէ գոլ և անճանիլ աճ , հաւանագոյնն և մարդ՝ ճշմարտապէս ու նելով ի վերայ ինքեան * Որպէս մինչ ոք ասիցէ և այլ ազգ վնր · ք զի որով էն աճ իմանի գոլ

ք ճ՛ և որ

Եւ՝ որ փառաց, իսկ որով
եղևն մարդ ըստ Տաղտը
դուքե՛ նը որ յայ փա
ռաւորեալ. կարօտ եր և
փառաց՝ ասելով. Տայր
փառաւորեա զորդի քո.
Ա. յր մի՝ որ. մի Տաւատ.
մի միրտութիւն ըստ
ցեղուածն. *Ա. ղդ՝ոյ մի է
Տաւատ որ՝ի քէ՛. և մի
Ճշմարտապէս միրտուի.
որ և՝ի միրտին մեր՝ի
Տայր՝ի յորդի և՝ի քէ՛ Տո
գին՝ը նոյն օրինակիբանի
Տամարիմ մի երկրպագու
թիւն Տօր և մարդացելոյն
որդւոյ և Տոգւոյն սրբոյ.
*Ա՝անզի ոչ ուրեք՝ի
բաց մերժեսցի՝ի պարտ
գոլոյն երկրպագիլ առ
ի՝ մէնզ և՝ի սրբոց Տրեշ
տկոց միածինն Թէ և եղև
մարմին և բնակեցո՛ի մեզ
երևեցո՛ և անդրանիկ՝ի
բազ՝մ եղբարս. *Ա. պա
Թէ ոչ, զի՛նչ էիցէ դար
ձեալ՝ ինա Տաւատոյն
բան. զիմարդ ոչէ սրժա
նիլ գիտելոյ. քանզի ոչ

Թագաւորն.
վարկանիմ Թէ կամիցին
ուղղակի խորհիլ՝ եԹէ
միայն Տաւատացաք՝ի յայ
Տօրէ ծնեալն բան. ՝ի
բաց մերկացուցեալ զը
նա՝ի մարմնոյն
նո՛ ոչ զայն Թոյլ տա
ցուք ասել. քանզի
ասի՝ ոչ որպէս միոք ըստ
մեզ. և ոչ ոմն՝ի մարդ
Տաւատաս. այլ ոմն յած
լինիլ վայելուչ որ բը
նութիւն և ճշմարտապէս
՝ի դէմն քի՛. * Ա՝ոտուն
Տարցէ զբանէս և՝ի մաս
տունն Պօղոս ղքեզով.
քանզի ոչ զանձինս քարո
զեմք. այլ զքո յու՛որ.
և զմեզ ծառայս ձեզ
քի՛ յիսու. ղի ամ որ ա
սաց՝ի խաւարի լոյս ծա
գել. որ և ծագեաց իսկ
՝ի սիրտս մեր առ՝ի լու
սաւորութիւն գիտութիւ
այ և Տօր՝ի դէմն քի՛ ծա
գեց. որ և աՏէր. որ եՏես
զիս՝ եՏես զՏայր. և
ես եմ՝ Տայր իմ ի մէնզ.

* Ա՝ակ նրկարագիր

ՔՃկա ամծայի

*Ա. Պետրոս.

դանդաղելն ի բաց հա
ռեալ, այլ երկայնմտե՛ն բնու
թե՛ վերադրե՛ր ըզՏ
ուան որ ի դէմս տօր, և
ոչ ըմբռյս փութալով
ելանե՛ր հեռևեցուցեալ,
ասէր որ Տէրն ասաց յիս
ոչ յիս Տէրն ասաց, այլ
յառաքիչն իմ։ *Ըն
դեօք ոչ իցէ Տէրն ասաց
ասելոյ թէ որ զբանս իմ
լսեն՝ մի՛ փոքրունս և մե
ծերիւր քարշեալս զորս ի
յիս փառաւորեցէ, այլ
դիտացէ թէ որք յիս
յերևեալս մարմնով մա
տուցանեն Տէրա՝ ոչ
ի մարդ պարզաբար եղե
ցին Տէրատացեալ. այլ
ի յինքն Տայր ինև, ըստ
այմ Տէրատար և անվը
րէպ նմանութե՛ որդեդոլ
մարմնացելոյս վն՛ ձեր,
և զգեստիւթ բամայելոյ
իբացուցեալ զմարդկու
թիս։ *Ասէ զՏէրութե՛
թէ բնութե՛ և զՏա
տարութե՛ և զնոյնութե՛
փառաց անընդ՛ատ ունե
ի՛ ձկէ լոմ

Ա՛ Թէսաղ.

ա՛ծ այլին ոչ մրմնականէ,
այլ զորութե՛ և ա՛ծա
վայելուչ փառաւք։
*Ո՞ այս երս ստուե՛պես
ի՛բա՛ ձանաչել. և այս
քիւք և գործոցն գերա
զանցութե՛ ի՛մաստուն
ա՛ծել կամեր յորս ի՛նա
զաօգն՝ առ սակա՛ս սա
կաւ՛ ի՛նըձաստացուցա
նելոյն զնա անձանձա
բերեցն ի յերևելոյն մարմ
նոյ, քանզի թէ ոչ գոր
ծեմ զգործս Տ՛ր իմոյ
ասէ՝ մի՛ Տաւատայք յիս,
*Ապակ եթէ գործեմ թէ
և ինձ ոչ Տաւատ՛ք գոր
ծոց իմոց Տաւատացէք։
*Ա՛յլ վարկանիմ զայս.
զի ոչ տեսաներ յանկա
ատար օգուտ զերն քո՛,
վ՛ն զի Տամարէին ա՛ծ ոչ
գոլ ըստ բնութե՛ զվ՛
մեր մարդացեալն. այլ
ստակ մարդ ունի զմեզ։
*Ա՛ան այնուրիկ ոչ ըն
դունէին ոմանք ըզՏ
ւան որ ի՛նա. կարևո
րագես զերկնչելին և ըզ

լով ամենևիմբ առնա։ *Ասացի և այլազգ՝ ի
նմանէ ղՀաւատան. ոչ՝ ի
բաց մերժել այլ առանց
Հաւտան և տարբերուել
ընկալեալ զնա. ոպ յիւր
դէմս թէ եղև մերդ. վա
զի որ զ՝ի ծնէ կոյրն բը
ժշկեաց. և զքաղցր և
զանտուրն տնկեաց՝ ինը
մա լոյս. վայելչաբար յա
ռնեցուն զարմացեալ
լինէր. այլ բժշկեանն
յախտէն՝ ի հրեից դա
տուր և խոստովաներ ըզ
բժիշկն. *Ասէ Ցն պա
տահեալ նմա. դու Հա
ւատացե՞ սորդի աստ
ծոյ. խակն զմիտն ար աղտա
կեալ՝ զի հաւատացից՝ ի
նա. պատասխանի տայր ասե
լով. և տեսեր զնա, և որ
խօսիդ ընդ քեզ՝ նա է.
խակ նա ասէ՝ Հաւատամ
տր, և երկիր եպագնա։ *Որ
մեներցուն յայտնի թէ
աներեւոյթ է ամենևին
աստուածութեան, քանզի զաչ

ոչ ոք երբեքետես ըստ
դրեցելոցն։ *Որդի
իբաց մեկուսեալ յին
քենէ զմարդկութին, ոպ
զայն զնոյն երևեալ յայ
հօրէ բանն մերկ և մի
այն արհնաւորեր, հի՞մ
յաւէտ զայ բնութին ա
ծելմտաւ պրտդոլ, թէ
եր ոմն որ բժշկելոյն հը
րամայէրն այլ եցոյց մար
մնապէս. ոպ և նոքա աչօք
տեսանել առընթեր. ք
զի ասաց թէ և տեսեր
զնա և որ խօսիդ ընդ քեզ
նա է, ոչ ապաքեն զմար
մինն ցուցեալ ասեմք։
*Նո՛ ապա զնորդ խոյ
նքն մարմին. եթէ ոչ
խմասցի ըստ միաւորութեն
ոպ և ինքն գոլով իւրն,
ոպ միշտ՝ ի վեր մեր եղի
ցի, ցուցցէ ոք արդեօք
ոչ բաժանաբեր և ոչ այն
կատար զմարդ որ ըստ
մեզ. զոր ի հոգւոյ ա
սեմ և՝ի մարմնոյ. և՝ի
միայնոյ՝ ի մարմնոյն։
*Հանգի դրէ ուրեմն

*Ծաղկաբեր։

ուրուք· զի ևւ՛չ անուն այլ է՝ ՝ինեբեզոյ երկնից տալ՛եալ ՝ի մարդիկ որով պարտ ապրիլ ձեզ Ա՛ստ՛ծո արդեօք իցէ որ ևս ըզմանն կրեալ և յարեւն փառաւոր· ինաղաբեթէ՝ եթէ ո՛չ յա՛քս· այսինքն որ նախ քան զամ յաւ՛ի տեառնս անձառաբար ՝ի Տօրէ ծնեալ· իսկ ՝իմոխ ձան յաւ՛իտենիս և մարմնապէս ՝ի կինոջէ· Ա՛ստ՛ծո որ զՏաւ՛ետն որ ՝ինն մատուցեալ՝ ընկալաւ ըզ վերադոյն պատա՛ւ՛ք զի կոչեցաւ որդի այ՛, զի որք ընկալանն զնա՝ ետ նոյ իշ խանութ՛ որդիս այ լինել որք Տաւ՛ետացին յանուն նո՛ր· որք ո՛չ յարեւնէ և ոչ ՝իկամաց մարմնոյ, և՛ւ՛չ ՝ի կամ՛ մարդոյ, այլ յայ ծնան զի եղիցի յառաջացեալ յամենեսեան ինքն ոմն դրեալ է, ծնանա ՝ի կրնաջէ· * Ա՛յսոր վ՛ս զի է պը տուղ վերատին կերպիցէ զոր արարածոյս ՝ի ձեռն ք՛ձկէ սըր

ԵՒւ ի մտաւոր՛ն յօհաննէս թէ ը՛զ մ՛ևսոյ նշանս ա՛ր՛ար յա՛ առաջի աշակերտացն իւրոց որք ո՛չ են դրեալ ՝ի գիրս յայսմիկ· բայց այս չափ գրեցա՛ զի Տաւ՛ատայցէք թէ յա՛քս է որդի այ՛· և զի Տաւ՛ատայցէք՝ և կեանն յա՛իտեւնական ընդ՛ու նիցիք յանո՛ն նո՛ր Ա՛ստ՛ծո Աստ՛ուածն Պետրոս ա՛ զաշակերտ առ Տրիցն ժողովրդ՛ն Տաւ՛ատաւ՛ը և յայտնապէս ՝իշխանէք ժողովրդեն Աբ՛ջնոյնպէս· եթէ արժա՛ն իցէ գո՛ել զձեզ այսօր ՝ի վ՛ր երախտեաց առն տկարի որով սա բ՛ժշկեցա՛ւ յայնի վուց ամենեցուն ձեզ և ամ՛ ժ՛ղովրդենդ իլ՛ ի՛ զի յանուն յի՛ քի նազովրա ցւոյ՝ զոր դո՛ւքն խաչե ցիք, զոր ա՛ծ յարոյց ի մեռելոց, նովա՛ սա կայ առջի ձեր ողջացել· Ա՛ն յետ փոքու ինչ, և՛ւ՛չ ե՛ր կու ՝ի ձեռն այլ

սրբութիւն առ աճ, և յա
ռաջ քան զայն ինքն ցու
ցան ծնունդ հոգևորա
կան, ոչ անսացեալ առն
և ինով մերձաւորութիւն.
ոչ զիանապատութիւն և արա
տով դատապրտեսցէ զգ
բնութիւն, զի պատուական է յ
մուանուի. և որ սահղծ
խզբանէ արու և էգ ա
րար զնա. այլ վերհդունի
և անհամեմատելոյ զե
րակատարութիւն հետև
եցուցեալ զմարդկութեա
բնութիւնն. * Քանզի
ծնունդ հոգւոյ և ոչ
արանց տակաւին առնել
զմեզ կամեցեալ. որ և
Հայր ասէ մի՛ կոչէք ձեզ
յերկրի. քզի ձեր մի է
Հայր որ յերկինս է. իսկ
ամենեքեան դուք եղ
բարք էք. * Ապա ու
րեմն անբիծ է ամին հա
ւատայն ի նա. յաւէտ,
զի և մեղաց անյիշութիւն
պատուհեալ. * Որ
դարձեալ մեծն Պօղոս.
տեսեալ թէ ոչ արդարա

Ա. Թէոդոս

րդութիւն առ աճ, և յա
ռաջ քան զայն ինքն ցու
ցան ծնունդ հոգևորա
կան, ոչ անսացեալ առն
և ինով մերձաւորութիւն.
ոչ զիանապատութիւն և արա
տով դատապրտեսցէ զգ
բնութիւն, զի պատուական է յ
մուանուի. և որ սահղծ
խզբանէ արու և էգ ա
րար զնա. այլ վերհդունի
և անհամեմատելոյ զե
րակատարութիւն հետև
եցուցեալ զմարդկութեա
բնութիւնն. * Քանզի
ծնունդ հոգւոյ և ոչ
արանց տակաւին առնել
զմեզ կամեցեալ. որ և
Հայր ասէ մի՛ կոչէք ձեզ
յերկրի. քզի ձեր մի է
Հայր որ յերկինս է. իսկ
ամենեքեան դուք եղ
բարք էք. * Ապա ու
րեմն անբիծ է ամին հա
ւատայն ի նա. յաւէտ,
զի և մեղաց անյիշութիւն
պատուհեալ. * Որ
դարձեալ մեծն Պօղոս.
տեսեալ թէ ոչ արդարա

Թագաւորն.

նայ մարդ ի դիպուածոց օ
րինացն՝ եթէ ոչ ի հաճա
տոյն որ ի Քրիստոս.
և մեք ի Քրիստոս հաճա
տացաք զի արդարացուք
նովաւ, * Եւ ոչ ուրեք
դանդաղեցայք. յոր
հասեալ ասացի անդ
րէն զնոյն ասել. թէ
Քրիստոս ոչ մերկ և բաստ
ինքեան յայ բան իմանի.
այլ յորժամ էած զմարդ
կութիւն և միաւորեցաւ
ընդ մարմնի, այսպէս
ունելով տեսեալ եղև
բաստ մարմնոյս տեսակի.
և արբոց առաքելոցն ե
ցոյց Հայր ի վերուստ
ձայնիւն՝ այսպէս. դո՛ է
որդի իմ սիրելի ընդ որ
հաճեցայ, դմա լուա
րուք. * Եւ՝ զի ոչ
ի դմա է ասէ որդի իմ.
զի մի՛ բաստ մասին, և այլ
յայլոմ թերևս. այլ մի
իմացի նոյն ինքն ըստ միա
էորութեան տնօրինականի

և անզամանալի է ընդդէմ ինչ ասել և յայժ սը խաղանաց։ * Հանդի հանեցուցանէ գրելովն Յովհաննէս այսպէս. Թէ այս է վկայութիւն այ զոր վկայեաց վ՜ որդւոյ իւրոյ զոր տայր Հաւատալ յորդին այ՝ ունի զվկայութիւն այ յինքեան։ Եւ որ չէ հաւատալ յորդի՝ սուտ առնէ զնա զի չհաւատաց վկայութեն զոր վկայեաց Աստ վ՜ որդւոյ իւրոյ։ * Եւ վկայեաց թէ սա է որ մարմնով եկն ի Յորդան այլ կերպի ոչ միայն և յառկապէս իմ Աշխարհս պէս որդի։ Եւ նոյն որ ի ձեռն սրբոյ միւռոնին զիւաւնորն շնորհ։ և զնովսի կենդանագործութեն և զնդ այ Հօր Հաղորդութեն սրբոյ Հոգւոյն քրիստ եղել ասցուք կարեւորապէս։ * Հանդի յիշեմք զասս ցեալն յովհաննու. Թէ որ վկնի իմ գայցէ՝ Տղայրագոյն է քան զիս որում չեմ բաւական քաւնալ զկօշկիս ոտից նր։ Նա միւռոնացէ զձեզ Հոգւովն սրբով և հրով։ * Երդեաք ըս մեզմդ կարծեմ գործ լինիլ ասցեմք զկարօղն գոլ միւռել Հոգւով սրբով և հրով և զնդ եղեկեայս, որ հաւատայ զայս, որ ոչ երբեք երեւել և յայտնել նեայ։ Նմն ասայ միւռել Հոգւով սրբով և հրով։ * Ի՜ զայլ Հոգի տրնեալ միւռելոյն ծառայաբար, և ոչ պաշտօնեայ։ այլ ոչ ած բանաբնութեամբ իշխանութեամբ վերնով ինքն։ և իւրովն։ որով և ածային նկարագիրն նշանակի մեզ։ * Հանդի վերատին կերպանաքն ոչ ի պատկերն ածային ինքն յոչ մարմնական կրեալ վերատեղծութեն։ * Հանդի ամենեին անմատեն է այսպէս վարկանիլ։ այլ Հաղորդութեն Հոգւոյն

սրբոյ. զնոյն քո հաճա
տացաք ի մեզ ինքեանս.
ոպ զի խնդրելով զայն
աղաղակել. ցնծասցէ
անձն իմ՝ ի տ՛ր. զի զգե
ցոյց ինձ հանդերձ փրկ
կութե և պատմուճան
ուրախութե։ * Բանզի
որ միանդամ ի քէ մկրտ
տեցայք՝ զքո զգեցայք
ասէ։ * Եւս եթէ ոք յա
ռաջ մատուցեալ ասիցէ
արդեօք՝ ի մարդ մկրտ
տեցաք. և զայս դուն ասաս
ցուք ձշմարտութե. և
ի միջի պատասխանի լը
ւիցէ. բարւոք խօսեա
այր դու. զինչ դուն
ծես ոմն այդպիսիք. յեր
կիր զոյգն մեր ի ջու
ցանես։ * Բանզի մկրտ
տիմք՝ ոչ ի մարդ պարզա
բար, այլ յած մարդա
ցեալ, և վերծուցեալ ի
պատժէ և յառաջնոյն
յանցանաց զորս ինա՛ ըզ
Հաւատն ընկալեալս։

* Ո՛ր և աճ այինն պետ
րոս առ Հրէայսն խօսե

լով ասէր. ապաշխարե
ցէք և մկրտեսցի իւրա
քանչիւր ոք ի ձէնջ՝ յա
նուն յի՛ քի՛, ի թողու
թի՛ մեղաց ձերոց. և առ
նուցու ըզպարգեա հո
գւոյն սրբոյ։ * Բանզի
լուծեալ ի մեղաց՝ զոր
ինսայն յարի՛ւ իւրովն
հոգւով օծանէ. և զոր
տայն ինքն ոպ յայ հ՛րէ
բան. և յիւրմէ բնու
աղբիւրացուցեալ մեզ.
և ոպ հաւատակաց եղել
զիւրն, մարմնով անօրէ
նութե՛ն վ՛ա միաւորու
թե՛ն. և ոպ զմարդ փր
չէր մարմնապէս։ * Բան
զի փչեաց ի սուրբ առա
քեալն և ասէ. առէք
հոգի՛ սբ. և ո՛չ չափով
տայ զհոգին ըստ յոմ
հաննու ձայնին. այլ
ինքն մուծանէ յինքե
նէ ոպ և հայր. զոր ածայ
ինն պօղոս զբարն ի՛ջ
եղեալ այսո՛իկ զկրը
ձին, երբեմն այ և հօր
հեաւեցուցեալ երևի.
քձկէ և եր

Աւերբեանն որդւոյ՝ Քանզի
զի գրէ՛ այսպէս . դուք
ոչ էք մարմնով, այլ հո
գւով . եթէ է հոգին ով
բնակեալ ՚ի ձեզ, իսկ է՞
թէ ոք չՀոգի քի ոչ ու
նի՝ սա չէ՛ նո՛ր, իսկ եթէ
քո՞ ՚ի ձեզ՝ մարմին մե
ռեալ է վա՞ մեղաց . Եւ հո
գին կենդանի՛ է վա՞ ար
դարե՞ . * Լո՛ւրդ՝ յայտ
նեաց եթէ իւրն Հոգին
որդւոյ, և ոչ ուրեք մի
այն որ բանն է երևեալն
՚ի Հօրէ, այլ թէ և իմաս
ցի ըստ մեզ մարդ եղել,
իւր է ի Հօրէն ոգի Համա
գոյի որդւոյ ՚ինմանէ
ծնեալոյ բանի . թէ և ա
սիցի առնուլ յորժամ
եղև՞ն մարդ . ոչ յաճա՞ռ
թեն առանձնաՀաւորու
թեց ոգի իւրով բնու՞թ
խոնարհել * Որ և ինքն
գոլով ամենեցունց կենա՞
վա՞ի կենդանի Հօրէ ոն
ձառաքար ծննդեանն՝
կենդանագործիլ ասի
ըստ մեզ * Յակայն մեր

է տեսանել . զի չնորՀել
իւրոյն մարմնոյ զաճա
վայելուչ ներգործուե՞ն
փառս . և իւրացուցեալ
զմարմնոյն . և ոգի մինչ
ըստ միաՀաւորութե՞ անօ
րինականի յիւր բնու
թե՞ յարդարեալ . ոչ ա
պաքէն վայել չաբար ոք
ասիցէ էին ըստ բնութե՞
յայ Հօրէ բանին ՚ի վե
րուստ գոլ ի յերկինից .
կենդանագործելն կա
րել որոց և կամիցի տալ
զկեանն . * Լո՞ւր զի՞նչ
ազէ ասա՛ ինձ, զարարչա
գործելն ածաբե՞ մարդ
կութե՞ոք տայցե՞ ոչ եր
բեք . զիարդ կենդանա
յուցանէ զմեզ ոգի ածո՞ .
* Ակայն ոչ միայն ընդ
ունելով զՀոգին սե՞ .
այլ և ուսուցիչ եղեալ
առաջի և զառեալն մար
մին . քանզի ասաց . ամէն
ամէն ասեմ ձեզ . եթէ
ոչ ուսուիցէք զմարմին որ
դւոյ մարդւոյ՝ և ըմպիցէք
զարիւն նո՛ր՝ ոչ ունի՞ք
ե՞ն կեանս

ՁԵՐԿՐԱԾՈՐՍ ասացի Ձեզ
այդմ լինիլ։ * Ա՛պա ասէ՝
Նաբար. զինքդ եամարթ
ազատակեալ անուսում
՝ի միտ զնարհուրդն. և
զի նիկոդիմոսի ոչ առել
բանից տեսանի մեզ քո
րութ՝ ՝իձեռն բիւրուց
ղովեան՝ և բնդ միմեանս
խառնեան։ * Ընդ միա
ՀորութԵ տնօրինականի
կեանս յանձինս, բամ
բասել զնա հրէից եր
բեմն. և լսէ ապուն
վճիռ տալ ձեռնարկէին
ոչ դիտեմ զինքդ՝ երա
նեալդն մովսիսի և ասէ
լին. թէ հարքն մեր կե
րին զմանանայն յանա
պատին որպէս և գրեալ է՝
թէ հաց երկնից ետ նոյ
ուսեալ, զի՞նչ նշան առ
նես դու զի հաւատասց
ցուք ի քեզ, զի՞նչ գոր
ծես, ոյր ՝ի վերուստ և
յերկնից ՝ի ջուցեալ ըզ
մարմինն՝ ասէ ամէն ա
մէն ասեմ ձեզ, ոչ մով
սէս ետ ձեզ հաց յերկ
նից. այլ հայր իմ տայ
ձեզ հաց յերկնից զճըշ
մարիտն. * Վասնզի հաց
յայն է որ իջանէ յերկնից
և տայ կեանս աշխարհի
և առ այսոքիւք դարձեալ
գրեթէ՝ որպէս մատամբ
ցուցանէ զինքն մարմնա
ւոր։ * Ասեմ ասէ հացն
կենդանի յերկնից իջեալ
եթէ ոք կերիցէ ՚ի հացէ

* Ի ՚ՈՒԳՈՒՆԻ։

յայսմանէ՝ կեցցէ յաւի
տեան, և հացն զոր ես
տայ՝ մարմին իմ է զորես
տայց վասն կենաց ՚ենի,
որ ուտէ զմարմին իմ՝ և
ըմպէ զարիւն իմ՝ յի ս
ձայ, և ես ՚ինամ, ոյր ա
ռաքեաց զիս կենդանին
հայր, և ես կենդանի եմ
վն հօր. և որ ուտէ զիս՝
և նա կեցցէ վասն իմ։
* Որք զինքդ ոչէ ճըշ
մարիտ ասել, եթէ էջ
ոչ յերկնից մարմինն,
այլ ՚ի կուսէն ըստ գրոց,
և ոչէ ուտելի քանն,
այլ ՚իմ յ՚րկոցունց ժո

Եւ՚ջ Տաճառայք զինքդ
Թէ ջերկնաւորն առա
ջից Տաճառայեցէք. եւ՚ջ
ոք եղ յերկինս եթէ ո՚չ
որ էջն յերկնից որդին
մարդոյ. * Եւ ինչ Տրեիցն
դարձեալ զՏաճառայն
նը իմացեալ անխրատու
թի. և ձաղը առնել ըզ
նա կամեցեալ ո՚չ գի
տեմ զինքդ. վ՚ս զի առա
կենդանարար և յերկնից
զիւրն մարմին. այս ըզ
ձեզ գայթագղեցուցա
նէ՚ առ. իսկ եթէ տե
սանիցէք զորդի մարդոյ
երթեալ ուր էրն յառաջա
գոյն. * Ո՚չ ապաքէն՝ի
կնոջէ առնք ծնեալ
զ՚մմանուէլ. և արդ՝
ըստ յառաջագոյն էրն.
և կամ զինքդ եղ ուրա
նօր զորդն առ իւր. որ
և ծնեալ՝ի սրբոյ կու
սէն միաւորեալ իմարմ
նի. և ո՚չ անգործ գոլ
խոստովանեացք զոր՝ի
յերկրէ մարմինն առ ի
կարօղ լինել կենդանա

գործել. որով հետե
ւեկն յիւր բնութիւնն.
* Եւ՚ջ զինքդ՝ ա՚ղէ ա
սա ինձ կենդանագործ
մարմինն. կամ զինքդ՝ի
մասցէ յերկինից՝ որ յերկ
րէն. յայտ է թէ ըստ
միաւորումն՚ն որ առ կեն
դանին ասեմ և յերկ
նաւսա բանն. քանզի խոր
հիմք զոր պարտ է եւս
զիլ. և սրբազանից հե
տեւեալ գրոց. * Եւ՚ջան
զի ո՚չ էր այլ ազգ արար
չագործ ածաբար՝ և յոր
ժամ առանց մարմնոյն՝ի
մանիւր. և վկայ բանիս
արարչից դարձեալ զոր
ըեան ածայնոյն պօղոսի
* Եւ՚ջհանամ զայ հօրէ.
որ բաւականս արար ըզ
մեզ՝ի մանն վիճակի սըը
բոցն՝ի լոյս. որ փրկեաց
զմեզ յիշխանութէն խա
ւարի. և փոխեաց յար
քայութիւն որդւոյ սի
րելւոյ իւրոյ. որով ու
նիմք զփրկութի և զթո
ղութի մեղաց. որ պատ

կեր աներևութին այ. անդրանիկ ամ արարա ծոցս. զի նովաւ հաստա տեցան ամ, յերկինս և յերկրի. երևելիք և աներևոյթք. եթէ աթոռք եթէ տէրութիւնք. եթէ պետութիւնք եթէ իշխա նութիւնք. ամ նովաւ, և ինա ստացան. *Եւ նա է նախ քան զամ. և ամ նովաւ հաստատեցան. և նա է գլուխ մարմնոյ եկեղեցւոյ. որ սկիզբն, անդրանիկ ի մեռելոց. զի եղիցի յամենեսեան ինքն յառաջագեալ. զի ինամ հաճեցաւ ամ լը րութիւն ածութիւնն ընա կիլ. և նովաւ հաշտեցու ցանել զամ ինա. արար խաղաղութիւն արեամբ խաչին իւրոյ յերկինս և յերկրի. *Եւ նա դար ձեալ յայտնապէս ասէ նովաւ և ինա ստացել զամ. այլ զի և նախ քան զամ. և թէ ամ նովաւ հաստատեցան. և զնա գոլ

ասէ անդրանիկ ի մեռե լոց. խաղաղացուցեալ ի նմանէն ընդ արեան զրբս ի յերկինս, եւ զրբս ի յերկրի. *Եւպա հիմն մեռելոց անդրանիկին թէ ոչ քո յո. այսինքն ի մարմնի և մարմնով բանն, քանզի ոչ ուրեք մեռա ներ յիւր բնութենն ած գոլով բանն. և ոչ ուրեք խմանիւր բոլորիցս արար չադարձ ըստ մեղ գոլով մարդ. եթէ ոչ եր արար չադարձեալ ոյզ ած. և եթէ ոչ առանց մարմնոյ խմացի յեռ միաւորու թենն, իսկ անդրանիկ ի մեռելոց որ ըստ մերոյ երևեցաւն մարդ ոչ ի բաց դնելով զգոն ած վասն մարդանալոյն։ *Տեսցես և այլ ուր ի ձեռն նոցունց յառաջ բերեալ զբանս հոդե կրացն, ք զի յօհաննէս ասէ. խակղբնէ եր բնն. և բանն եր առ ած. և ած եր բանն. նա եր խակզ

Աղաչեմ ։

Ի՛մ իմն ամէն շարակցել, * Քանզի միջնորդ այ
Լմարդկան ըստ դրոյ, քնուքէ ած դողով. Լուչ
առնոյ մարմնոյ, իսկ մարդ ձչմարտապէս. Լուչ ասակ
ըստ մեզ, այլ մնաց որ ինչ
էրն Թէ Լերզև մարմին,
քանզի գրեալ՝ Թէ յա
քո երիկ Լայսօր՝ նոյն և
յաւիտեան։ * Ոչ ապա
քեն ՝ի սրբոյ ած-ածնէն
ծնեալ Տա՛ստատ ՝իյե
սուն ժամանակս գեմմա
նուէլ։ * Ապա զնարդ ուչ
է այս ձշմրիտ. զի երեկն
և այսօրն , ոմ քո ասէր
Թագաւոր. ժամանակ նը
շանակէ՛ մեզ զներկայս
Լզանցեալն, արդ՝ զնարդ
նոյն ինքն լոյս արդեօք
յանցեալսն. որ ԼզԴը
նուէնդն ըստ մարմնոյ
չև Լս առեալ. ապա՛
ուրեմն էր բանն ՝իսկզ
բանէ. Լուր ՝իշանչելեան
ՀորԷ և անփոխելոյ
երևեալ յայ և ՝ի Տօրէ. ու
նի Լինքն յիւրում բը

բանէ՛ առ ած ՝ամ ինչ նո
վաճ եղև. Լառանց նը
եղև Լուչ ինչ, իսկ պօտս
դարձեալ՝ մի ած Տայր՝
յորմէ ամ։ Լայր յա քո՝
որով ամն * Ոչ եթէ
էր ինչ ՝իմիջ կեա միա
Հորելոյն ընդ մարմնոյ
բանին, և յայտնեցէ բա
ժանէր, զոր ոչ որդւոյ
երկնէ ասեմ ըստ ոմանց
կարծեաց. զնարդ ասա
ցան ամ՝ քնէ յինէ ։ այլ
սակայն ամ նովաճ ասա
ցան։ * Քաջայայտե Թէ
որ ինչ բնութէ Լառանձ
նապէսն են յայ Տօրէ
բանին՝ պահին դարձեալ
նմա և յորժամ երեւե
ցան մարդ ։ գայթագ
ղութէ ուրեմն բաժա
նէն յանդգնել՝ զի մի
է որ յա քո որով արիչա
գործեաց Տայր զամ.
արդ՝ է և արարչագործ
ած-աբար. և կենդանա
ցուցիչ ոչ կեանք մարդ
կայնովք և՝ի վեր քան
զմարդ իւրութէ։

զբանին զերկիցագունու-
թե՛ և զանշէզուքե՛ ո՛չ
ուրեք ուրացայց թե է
զև մարմին, այլ համա
րիմ ըստ միաւորութեն
ընդ իւրումն մարմնոյ ոգի
երկին գոլ և յառաջա
գոյն գոլ քարէաղ նշա
նակել զնա։ *Որ և ան
գոանեին զնա անզգամ
հրէայքն և բամբասեին
զի ըստ մեզ մարդ երևեր
և՝ իվեր քե՛ մարդ սկզբ
նագունութե՛ն իւրոյ երի
ցագունութե՛ն վկայեր
ասելով ոգ ած։ *Ա՛մէն
ամէն ասեմ ձեզ, յառաջ
քան զԱբրահամու
եմ ես, յորժամ և առայս
ասէին՝ կիստաս ամ չես
և ես քո, և զաբրահամ
տեսեր։ *Ա՛սաց և յով
հաննէս. սա է ո՛ր որոյ
ես ասէի զնմի իմ գոյ
այր, որ առաջի իմ եղև.
զի նախ քանզևս էր։ Որ
և զնմարդ այր տեսանե
լով և անտանելով զեմ
մանուելն առաջի իւր և

նուքե՛ զպշխանչելենաե՛ս
րուքե՛ և զանփոփոխու
թե՛ ոչ ապաքէն նոր ամե
նևիմբ և մարդանալոյն
ժամանակի եղև ընթա
ցակից անուն բանին։
յո՛ քն որ և այս մեզ՝ ի
ձեռն բազում ք՛ նից ցու
ցաւ։ *Ա՛րդ՝ ի՞մ՛ա առ
նուս եթե՛ քո՛ յո՛ն ոչ
զմարդոյն բնուքե՛ և՛ չ
միայն զբանն տեսեալ ը
րեկ և այսօր զնոյն գոլ
ասե և յաւիտեան։ զի
մարդ արդեօք ունիցի
զանփոփոխութե՛ ի՛նոյ
նուքե՛ զնոյն մարդոյն
բնուքե՛։ որ և շարժուի
կրել։ և նախ քան զայսն
յոչէիցն յեուքե՛ գոլ
եհ կեանս, սահման ար
դեօք մեզ զճշմարտու
թե՛ն սրբազանն գիր։ և
զերկիւղ ոչ էն յառաջա
գոյն գոլ ասաց։ *Ո՛չ
արդեօք ասացից զայս
ես։ և կարի իսկ քաջ ք՛
զի երկիւղ և այսօր՝ նոյն և
յաւիտեան յո՛ ք՛։ իսկ

նախ քան զինքն լինիլ
ասէր զանապատնէն ևրդ
յետ նորայն. * Ա. յԼ աչ
սիցէ ոք Թերևս առաջի
իւր եղեալ քան զինքն
լինիլ ասէ ըստ փառացն,
արդ Թէ և նշանակէ ի
մանալ՝ բայց զի սուտ է
և անն ուսուցն այսպէս
իմանալ. ոչէ մեզ հեռի
բանս ցուցանել. * Ոչան
զի ընկալեալ զառաջինն
իմ՝ ի վեհագունութիւն
փառացն ըստ Հաւասար
բանի. իսկ զինի իմ ա
սացուք որպէս փառք
ներկրորդն նշանակել,
պատահեցի այժմ ոչ ի
հարկէ մեզ ի յովհան
նու զփառսն խոնարհա
գոյն ասել զքս. և զկը
նի իմանալ ընկանալ ան
հանձարաբար. քանզի ա
սայ Թէ զինի իմ գայ
այր. * Վանատ զուեա.
քանզի համարեսցուք
ոչ ուղղակի ունիլ. ա
ծեալ զմտաւ ասա՝զոր ի
սաղմոսն գրեալ, Թէ

ոչիլ յամպս որ հաւասա
րել քեզ որ. և ոչ նմանիլ
ցի ոն յորդիս այ, վերա
դրելի՛ է ուրեմն և մարմ
նով նմն վերիցուն ոգ
այ ըստ քնութեանէ միաւո
րեցելոյ ընդ մարդին. և
զևբան բարութիս չա
սարակորդեալ իւրոյն
մարդոյ. * Ո այս ուս
ցիս աստանօր ունիլ և
ուղղակի՛ ասել և յայլոց
վկայութեց Թէ կամես
ցիս. քզի ասաց ուրեմն
ած յաղագս որոյ ի գա
հակէն Դաւիթի ըստ մարմ
նոյ իձեռն միոյ ի սրբոց
մերոց բերիցն, և դու բեմ
լհեղմառն եփրաթայ.
սակաւ առ ի դուոյ
ի հաւատաւորս յուդայ.
ի քէն ելցէ ինձ լինիլ
իշխան իլի, և ելք նո
խնդութեանէ աւուրց յաւ
իտեենից. * Ակ վն որ
գոյն իլի սրբեզնն ասէ
Պօղոս Թէ առնեաքինն ի
Մովսէս մերկրատեցան
յամսն և՛ իծ ոչն. և առ

վե՛ այսորիկ՝ ե՛ք, երբ՛ն
ըն Պօղոսի հանդիսակից
եմգնակից լեցի բանին։
* Այլ խնասատուն Յով
հաննէս գրէ թէ ժողովել
ղեւնուքեան և հապեալ՝ ի
միուէ զերկուքանչիւրոցն
առանձնաւորութեցն զո
րու՛ն, և տես զոր ասէն.
որէրն՝ իսկզբանէ՝ զորմէ
լըւ՛ացաք և տեսաք աչօք
մերով՛ք. և՛ձեռք մեր շո
շափեցին իվը՛ բանին կե
նաց. և կեանքն յայտնե
ցա՛. և տեսաք և վկայ
եմք և պատմեմք ձեզ ըզ
կեանն յաւ՛իտեննական.
որ էրն առ Հօր և երեւե
ցա՛ մեզ։ Ա՛հա զոր էրն
իսկզբանէ տեսանել ասէ
յայտնապէս. կրել և զշօշա
փումն, զոչէր և թովմաս
ասէր իմ՝ և՛ա՛ծ իմ։ շօշափել
մատամբ զկողմնակն և
զտեղիս բեւեռացն, լինիլ
ասէ և զայբ զառաքեալսն
ա՛ծ այինն Պօղոս ինքնա
տես և ապատաւորս բա
նին, Բանզի տեսանելի

նեքին զնոյն հոգեւոր կե
րակուրն կերին. և ամե
նեքին զնոյն հոգեւոր ըմ
պելին արբին. քզի ըմ
պէին՝ի հոգեւոր վիմէն՝
որ երթայր ըզհետ նոցա.
և վէմն էր ինքն Քրիստոս։
* Ա՛յդ տես՝ի քո՛ յո՛ղ
ցեալ ըստ միաւորութե
անօրինականի զառանձ
նապէս բանին զերկոցու
թի՛ւ. եթէ ո՞չ է յայտնի
բանս, քանզի բեթլէհէմ
մացին ոչ զմարդ և՛ի կը
նոջէ. և իսկզբանէ յա
՛իտեննից զբան ասէ, ք՛
զի՝ իսկզբանէ՛ էր և՛նախ
ք՛ զա՛մ յաւ՛իտեան մար
դացեալ բանն։ * Այ՛նա
էր վէմն որ զպապքեան
իւել անյուսաբար՝ յան
ակնկալուի աղբերցն ար
բուցանէր։ * Որ լածնել
ըմարմնոյ մարդկօրէն՝ ի
յետին յաւ՛իտեանս. և
օծեալ յայսմ՝ծի յառա
քելութի՛ւ յայ և՛ի հօրէ,
քանզի ոչ այլ երիք աղա
գա՛ն անո՛ւանի ք՛ս, այլ

եղև անմարմինն՝ և չըշա
փելի անչօշափելին, ոչ
օտար ունելով զեաստ
ւմնարմինն, այլ իւր սրա
րեալ զնա. և ինձա և նո
վաւ ծանուցեալ ոչ աճ
ևար։ * Գրէ՛ և ուրեմն
և սրբազանն պօղոս. քան
զի ոչ ոք իմիևնք անձամբ
կեայ, և ոչ անձամբ մե
ռանի. եթէ կեամք՝ ՚ն
կեամք. և եթէ մեռա
նիմք՝ ՚ն մեռանիմք։
* Քանզի յայս իսկ և
քն մեռաւ և յարեաւ.
զի մեռելոց և կենդա
նեաց տիրեսցէ. արդ՝
յայտնեաց թէ տիրեաց
շնմարտապէս մեռելոց և
կենդանեաց. որ ոչ այլ
իրիք ազատաւ, բայց վն
այսորիկ միայնոյ մեռել
և յարուցեալ։ * Ա՛ըդ՝
զի՞ ոք արդեօք ասեմք.
որ թէ նեմուա ընդ մա
հուամբ, այլ յարեաւ
դաձեալ յայտ թէ
զոդի, զի ևորդի մա
ոք ոչ վարկանիմ հաւա

Նեսցի։ * Ա՛ըդ՝ զի՞նչ
ասացուք արդեօք։ մա
հու նապաստանութեան
ընդունմամբ որ յայ հօրէ
բանն. թէ քան զմահ և
զապաստանութիւն վերա
դ՚նէ և կեանք։ * Ո՞ր
և զնմարդէ ի մեռեալս ա
զատ ըստ գրոց. քանզի
մեռաւ. այլ ոչ ըստ ի՞ն
քեան բանն, այլ ասեմք
եթէ մեռեալ մարմնոյ
ևր. նա ասի զայն կրել.
ապա ուրեմն ոչ առանց
մարմնոյ. այլ ի՞նմա յա
ևէտ և նովաւ զարուեն
զեցէ փառս որ. օրինօք
մարմնոյ և բնութ՚ըն ըստ
մեզ մեռեալ և յարու
ցեալ։ * Քանզի մարդ
կային ախտ մեռանիլն,
խակ ևերդ օրհնեալ ած
ին զյառնելն յուցեալ,
քանզի երկրքումբք ծա
նեցի ըստ մեզ համանդա
մայն և դերագոյն քան
զմեզ ոչ գած, և բոլո
րիցս եղեալ երևելի որ,
որ և նախ քան զմարմինն

Թագաւոր էր ընդ հօր իւրոյ. * և յսպէս դի տացեալ զնա նաթանայէլ մարգարէն. վարդապետն դաւեսի որդի այ. դաւեսի թագաւորն իլի. * և ոչ ինքն առ իւր աշակերտան ասէր, դուք կոչեցէք զիս այր և վարդապետ, և բարւոք ասէք, զի ե՛մ իսկ. և գործով հաստատութեամբ եմ հանապարհագնացեալ հանդերձ ի մեռելոց. եթէ իշխանութիւն ի վերայ պղծոց ոգի զի հանել զնա, և բժշկել զայսմ պատճառս ահ եւ երկեա՛ր ի ժողովրդեանն. և հանդերձ յանուն յիւ քրիստոսի զօրացոյց բժշկեցաւ կաղն յոտից. եդեալն առ դեղեցիկ դրանն. զայս պիսի հիւանդութիւնս երկայն և դժուարաբուժ ժելի հալածեց յենայէ. առաջ ածային ասաց պետրոս. ե՛նա բժշկէ զքեզ քո յիս * և մինչդեռ ուսանէք ուրեմն մշեալք

ի ձեռնադրութենին և սրբ բազանիւք դրոց քննել զշահ իրս փութացեալ և սրբոցն հարանց հետ եւ ուղիղ հաւատով ոտից. և զոր յարմարոյն ետեսեալ, զոր ի զհաւատ կէն դաւթի զորս ըստ մեզ ընդ օրինաց որպէս զմարդ. և իւիր քան զ մեզ և զօրէնս ոգի ածէ, զոր վն մեր ասէ և ըստ մեզ ի մեռեալս. զոր ի վեր ք զմեզ և ինքեամբ կենդանարար. որպէս դ լսել այ ՚ծօր ըստ ձեռնադրութենն հաւատամք, ոչ թափուր արարեալ յածութենէն ըզմարդկութին, ոչ ի խորդակոչ թէն մերկացուցեալ ըզ բանն. յետ անպատեալ և անձառելոյ միաւորութեն, այլ մի՛ և նոյն խոստանիմք որդի՛ իմի ինն յերկուց իրաց ան ճառապէս երևեալ ըստ միաւորութեն. ոգի յա ոաքագոյնն ասացաք. և

Լուծ ՚ի բնութենէն յերեսէ
*Ընդ՝ որք այսպէս փա
ռաւորեն զնա՝ եղիցի նոյ
չան. զոր հաստատ՝ ասե
ցեալքն աշակերտն. Թէ
որ ոք խոստովանի եթէ
յիս է որդի այ՝ աճ ՚ինքը
մա՛ բնակի, և նա յաճ.
*Լո՛ւ զի յիս քո՛ր ՚ի
գաւ՛թայ ըստ մարմնոյ.
ըստ բնութեանն և աշխար
տապէս է որդի այ. ըստ
որում եղև մարմին բանն
և բնակեցաւ ՚ի մեզ կրն
քի՛ խնամատուն յօհան
նէս՝ և գիտեմք զի որդին
այ եկն և ետ մեզ միտս.
զի ճանիցաւք ըզճշմա
րիտն աճ. և եմք ՚ի ճըշ
մարտի որդւոջ նորա յի
քի, սա՛ճ աշմարիտ աճ
և կեանք յաւիտենից, և
նովաւ և ընդ նմա այ
և հօր փառք հան
դերձ հոգւովն
սրբով յաւի
տեանս յաւի
տենից. ամէն։

*Ներին Աւետ Կիւրէ,
Աթանաղոսի. Աղերսական
գրեալ յաշխատութենէ. *Ա-
բարեպաշտ *Ա-Թէոդոս
Թէոդոս. Յետ քան
հալոյն ՚ի սուրբ Ա-
ղուայն։

*Վերջ. Լը. *

ԱՅԻՆ
Լանմանէ եբա
լորիցս իշխե
ցօղն բնութեի և՚իրայն
մատոյց բնակեան. և ա
Թոռ ունի զվերինն իւր
միայնոյ վայելուչ. զորով
շուրջ կան պետութիւք և
իշխանութիւք. և նոյն աք
սերովբէք և քերովբէք.
և որպես ասէ սբ. Պաւղոս
գիր. ամ գործք նը ՚ի
նմանէ երկնչին և գողան
*Ա՛յլ և այս փառաւո
րեսցեն և ամ իրի եկեալ
յանգուա՛ն՝ գիտութիւք
գերբնականութենն և ան
ձնչնչ ձառ

ակամայն յանցեայ, այլ
վարկանիմ զի ասիցէ ոք
արդեօք առաջս վաղվա
ղակի։ * Աւ՛ զի՞նչ ով
քալդէ ՚ինահատակաց։
պարտաւորութեամբ զօրութ
համարիցիս այ ըզմաղը
մին, զի յանցեալ դու.
մեղադրե՞ս օրինադրին
զի չիշէ զմեղն։ * Ա՛յո՛
աս, քանզի որ զողոր
մինէ բնաւորեալ. և ոչ
անզարմանալի ունի յայս
զխառնան, ընդէ՞ր ոչ այդ
պէս երևի և չիս, քան
զի հնարէ, և ոչ ըստ իրիք
եղանակի կրօղդոլդայ
թագղիլ մարդկայնոցս
մտաց։ * Յոյժ ճշդեսցէ
դատաւորն. կինքեսցէ
զանօրէնութիս ՚իքսակէ.
հրաժարեսցի իմոռանա
լոյ զոր ՚իվերայ գԹացե
լոյնէ երբեք. որք յոր
ժամ ակն ունիցին։

* Ասէ եԹէ քաղցրայն
ցանեմք ամենեքեան և
ամենևեքին անբծութի
նմա վայելէ. շնորհեսցէ

Ե ձ՛ղԹ զան

Ա՛ն նոյն Մատթէոս

Ճառելոյն զօրութե.
հանասարանման ունի
զհեղութին, քանզի ոչ
ուրեք կարէր բերել զե
զականս անխառն ինքզ
րութե զայսպիսի հզօր
ևգերաբուն զօրութի
ևիշխանութե։ * Յ՛ որ
ևերանելի մարգարէն
դաւիթ յաղագս իւրն
ևամենեցունց որոց ՚ի
յերկրին՝ առնէր պաղա
տանս երբեմն ասելով.
յիշեա զի հող եմք, իսկ
երբեմն դարձեալ, Թէ
զանօրէնութիս քննես
ար ար. ո՞վ կարէ կալ ա
ռաջի քո։ * Ա՛յլ ևամե
նահաճոյն յոբ. ՚իփոր
ձին ՚իբանասարկուէն
դառն ևանտանելի հար
ճածովք ըմբռնեալ՝
աղաղակէր առ աՅծ, ըն
դէր ոչ արարեր անօրէ
նութեանց իմոց մոռա
ցումն և մաքրութի մե
ղաց իմոց այլ կինքեցեր
զանօրէնութիս իմ ՚ի բը
ակի։ ևնշանեցեր որ ինչ

զան յիշաչարութիւնն ո՞
րոց սովոր են ակարանալ։
*Աղէտ՝ վայելէ յոյժ
գերվերագունին գերու
նակութեց. Տէզ և Հան
դարտ խոհեմութի՛, և
է այս ըստ գերազանցել
եղանակի՝ ածայնով և
ռաՀելագունի բնութեն։
*Ըստ նմանութե որ առ
նա՛ և ձերոյդ իշխանու
թե՛ Քաւասերգդ Թա
գաւորէ։*Ո՛վ ի երկնից
ԹագՀորութե՛ն ոգ գը
ծագիը և նմանութի՛
որոց յերկրիս դու՛քեք
միայն ըստ ամենայնի վի
ճակեալքդ յիշեանուե
և երկիւղիւ և Հանդար
տութե՛ ամբողջ պահեալ
ըզրս ընդ իշխանութե՛դ
ձերով՝ և ոչ զպայծառ
ինչ և զվնասակ ջերմե՛ի
սփռել յամենեսեան որ
՛ինէրբայ երկնից։ Ա՛յս
Հիւկ և ես դիմեցի Տար
կաՀռապես վայելուչ
աղերսաբանութե՛քս զը
Հարձացուցանել զըբան

մեալ ձեր բարեպաշտու
թիւնդ։ *Որև էր ինձ
զայս գործել կամելն պի
տանի և կարևոր, քայց
զայն արարից՝ և ոչ՝ ի կա
մաց վա՛ Հնազանդութե՛
ձերոյդ իշխանութե՛. որ է
պարտ յամենեցունց,
քանզի ասէն թէ՝ ոչ է
ղէ այսպէս յանդուգն.
կամ գործմամբ. կամ ը
ինչ յոյժ վայելչէր,
անփոյթ արարեալ՝ ի մ
ղանչել ինչ։*Եւ՝ ոչ այս
է՝ իձեզ անշնաս երբեք.
քան զի երկեայ և յոյժ
վայելչաբար ընդդիմա
նալ առ՝ի ձեզ՝ ի խըռո
վութե՛. զի մի՝ կրեցից
այսպիսի ինչ. զոր և ա
սի կրել ինչ։*Զանգի
ոչ ամենևին խիթ էր երբեք
վճարել՝ ի մեղանչելոյ.
զի բազում ինչ յանցա
նեմք ամենեքեան, և ա
ռանց ըզդիւրագրոցն
գոլ մարդկային բնու
թե՛։*Որպէս զասդգ ո
րինապահ կարծէր ու

բեն եւ ուշ ըստ իրիք եղա
նակի դայթագղել յաճ՝
այլ սեր զասել նորա
ահա ես դատեցից ընդ
քեզ յասելդ քո թէ ուշ
մեղայ։ * Ա՛տադոյն ու
բեն է՝ խոստանալ ջ
րոց իշխանութենէ հաճա
տացեալ, ներել, եւ յորոց
վը տրտմեալ են՝ թողու
թիւ խնդրել, քանզի է
նայ ատացի առ ած նմա
նութեան եւ ձերոյդ իշխա
նութեան ան յիշաչարութիւն։
* Ա՛րդ՝ դրեցի առ ձեր
բարեպաշտութիւդ՝ այլ
եաւ փառաւորեալ թա
գուհիդ՝ գործել զայս
եւ յոյժ ուղղակի՝ ուշ զի
ամբոխուցն կամ երկպա
ռակութիւն ի սրբեա
զանազ ձեր գաւթիս ար
կից։ քանզի ուշ եմ այս
քան արտաքոյ բարուք
խոցուածոց եւ վայե
լուչ խորհրդոց։
* Ա՛յլ զմտաւածեալ
յաւէտ զի արթուն գոլ
պարտ ոմն՝ ի քահա

նայապարծելն են դա
սեալ սրբոյն այ։ * Ա՛յլ
ըզգուշութեամբ գոր
ծել զայս։ երկնչիլ՝ ի
պատժէն որ պատրաս
տեալ է նոցա։ եթէ ըստ
իրիք բնաւին անկանի
ցին՝ ի հեղգութիւն։
* Բանզի պարտ է մեզ
հաստատուն գործել
զ՝ ի հաւատս որ՝ ի Ն՚ր մեր
Ցե՛ Ք՚ս։ զորս իւրով
արեամբն ըստացաւ և
մաերիմս եցոյց երկիր
պագուս։ և կոչեաց ցեղ
ընտիր։ Ա՛ռաքեալորս
Թիւն։ Քահանայապե
Թիւն։ աղգ սուրբ։
և ժողովուրդ սեպհա
կան։ զի զքաջութիւն
պատեցեն զամենեսեան
կոչողին՝ ի սքանչելին
իւր լոյս։ * Ա՛յ՝ ի
վը զքահանայականն
վիճակեցելոցն օրինդրե
լոյ։ առ երանելի Ա՚ար
գարէն Աղեկսիդ այս
պէս ասէ։

Յ՟ Ե՟ Ղ՟ Ե՟ Լ՟ Ն՟.

ցեց։ *Պարտ գոլ վար կանիմ զաւագելոցս զո
րութիւն ոչ առանց խոզ
ման Թողուլ, քանզի օգ
տեցուցանէ՝ եւս մեծա
գոյնս ՝ի վե՟ այսորիկ տե
սուԹեանն քննուԹիւն ՝ի յայտ
նումն։ *Ոչ ապաքէն
յարձակման բարբարոս
կանի ակնկալուԹիւն եղե
լոյ ՝ի վերայ քաղաքի։
Նորայք Հոգաբարձուք
Ավերակացուք դեռս կա
ցուցեալ ՝ի վերայ աշտա
րակաց բարձրաձանդա
կաց զամանս։ միշտ զակն
՝ի սա Հմանն երկրին կա
ռուցեալ։ այսր և անդր
շրջելոյ Հայեց լինելով արԹ
նաբար տեսուԹիւն։ զի մի՝
գուցէ ՝ի պատերազմողացն
Հասցէ ոք։ և յառաջա
գոյն ազդ արարեալ քա
ղաքին զյարձկումն Թըշ
նամւոյն՝ ոչ փոքուս պատ
ճոյ արժանաւորին։
*Իսկ եԹէ ննջեցեն և
ոչ եղիցին արԹունք առ
այս պաշտս եղել շրջանե
ր՟ձ՟բ՟ ըոյ

Ա՟ Նայ Թ՟ Ե՟ Ղ՟ Ս՟

*Ոըդի մարդոյ. խօսեա առ որդիս ժողովրդեան քոյ։ ևասասցես ցնոսա, երկիր՝ յորոյ վերայ ածի ցեմբես սուր։ և առցեն ժողովուրդք երկրին այր մի յինքեանս։ և կացուս ցեն զնա ՝իվ՟ իւրեանց դէտ։ և տեսցէ զսուրն եկեալ յերկիրն։ և փող Հարցէ և ազդ արասցէ ժողովրդեանն։ և եԹէ լսիցէ զձայն փողոյն, և ոչ զգուշացի։ և եկեալ սուրն առցէ զնա՝ զանձն իւր ապրեցոյց։ *Իսկ դէտն Թէ տեսանիցէ եկեալ զսուրն, և ոչ առնիցէ զգո փողոյն։ և ժողովուրդն ոչ զգուշասցի։ և եկեալ սուրն ըմբռնեսցէ զնա՝ անձն ի։ նա վ՟ անօ րէնութիւնն իւրոյ ըմ՟ ըն նեցաւ։ և զարիւնն նր ՝ի ձեռաց դիտին խնդրե

դրիչ զստոանայ, և՝ ճշդ
մարիտ · զի յատացելս
ո՛չ ոք երկեայեսցի Ա՛պա
ուրեմն զվիշտն ապրս
տամբ · այսինքն զաստա
նայ · առն քահանայի ո՛չ
զդո՛շացելոյ · այլ յա
ՀԷտ զի տղորեալ զտղը
Հուրդան ապստամբին
դտեալ, և լերզու պատ
բաստագոյն զՃշմարտու
Թեանն Թշնամանել Հա
Հատ · և զերկիլին մերոյ
Նըւաստացո՛ցանել ըզ
փառս · ՔՀ զի յանդո՛ղն
էր և առներասան յարձակ
մամբ · ա՛մ որ ինչ և
Լցէ ՝ի վատԹարիցն մը
տեալ ՋերմեռանդՆ, ա՛մ
խռովո՛ԹԷ ընդր զէկե
ղեցի, և այս պատերազ
մի է ընդ ուղիղ ՀաՀա
տոյս, երկպառակո՛ԹԻՀ
ամենայն ուրեք և բա
զմ՛ք բանք ՀայՀոյա
կանք առ ա՛ծ և առ ՝ի
նոցո՛նց իսկ ՀաՀատա
ցեալց էին. մի գո՛ւցէ մո
ոեալ ի գեմ՝ ա՛ծ գո

ՔՀՃԹ ըստ

ղոյ և կրելոյ ինչ, նոքա
յիւրեանց գլուխս ընկա
լեալ զյեղինան կրես
ցեն պատիժս։ * Ա՛յս այս
միկ ՀաՃատար օրինակի
և ՝ի քահանայիցն իւրա
քանչիւր ոք · վա՛ղ վի կա
ցեալ է դէտ՝ առ ՝ի յայ.
զի պատմեսցէ որոց ընդ
ձեռամբ նորա ժողովը
դոցն զբնաւորեալն վնա
սել · առԹի պահկի իւր
պ՛ոսցէ զիրն։ * Ասկ անկ
ցի դարձել յա՛ծ այնոյն
բարկութ՛ եկեալ չարիս
ո՛չ փոքու ինչ վնասեալ
լուԹ՛ՔՆ որ առ ՝ինմա
նէ ձայնիՀՆ յուղղուԹ
կարգեալ։ * Ա՛րդ պատե
րազմ է՝ ո՛չ ՝ի վե՛ր միոյ ու
րուք ըստ մեզ Հատարա
կաց մարդոյ, այլ ՝ի վե՛ր
նորին ամենեցունց փըրկ
չին մերոյ ՝Ի՛ՔՆ, քանզի
գրեալ է, ԹԷ ո՛չ ոք ասէ
նզովեալ զ յո՛ն, եԹԷ ո՛չ
բ՛ՔՆ զբուղաՀ, այսին
քըն ո՛չ ոք ուրանայ զքո՛ն,
եԹ՛է ո՛չ ունի առայս յոր

ըստ ճշմարտութեանն կար
ծելով ըլլալ։ * Այն
ալ ի՞նչ յայտնէ։ * Այլ
ախտ ինչ կէզոյ զոր ի
ներքոյ երկնից ճրակէր,
արտատ ունելով ոտանէ
և հայր՝ զատանայ։ Լակ
վա՞ղ ի կացեալ եմք դէ՞տ
առ ի յայ, և ժողովը ը
դեան հոգեաբարձուքն,
զիարդ ոչ էր պարտ եւ
յոյժ յօժարամբեսաբար
ընբռաղանն և ղեկեղե
ցականն առնուլ փող.
բարեպաշտել կամելոյն
զբանաբարկոնին որոց զնի
վա՞ յարձակումն ածդ
առնելոյ զի պատրաստեց
լուեցելոցն պատիժս ած.
զարիւն նորա ա՞ւ ի ձեռ
ոայ զոց խնդ ըեցիկ։
* Ա՞յլ էր ոմ զի քա՞ սէր
Թագաւոր՝ հաստատուն
և անշարժ քո սիրոյդ,
այո՛ ես խոստովանիմ յա
ՀԷտ. զի և այն նոյն ազա
զակէ իրն. և առ այս վ ը
կայեցեք երկայն ժամա
նակն. յորժամ առաքի

նի եղեալ ի բարեպաշ
տութի՛ նախահարցն նը
մանեալ հաճատոյ և փա
ռաց։ * Այո՛ վա՞ զի նոյ փա
ռաւորութին՝ քան զձեր
հեղութի՛դ խոնարհա
գոյն վայելչաբար ոչ ա
սիցէ ոչ ինչ երկուցել
զի զլաւ և զվեհագոյնն
պակեցայք դատողու
թի՛ գիտեմ զնեղգոյիդ
ի ձեզ հաճատոյ անշար
ժութի՛. զոր ի քա՛ սի
ըոյն հաստատութիւն։
* Զորեի ըստ արժան գո
ըոյ, զի և այլոց յաւետ.
զի և ամ եկեղեցեաց ամ
բոխեցելոց խնամակալու
նիցիս, զի ապրեցուցա
նելն է սովորութի՛ ձեր
ի բարերարականացն յար
ձակմանց՝ ազգեցուցիչ
փողով զոժժեղն և զքա
ջամարտիկն յորդորէ ար
ուեստութիւն, որ նմայն է՝
վայելուչ։ Լակ զոր ոչ է
ուժեղագ՝ կի՛ փորձ պատե
րազմի՛ զգուշացնէ զի
մի՛ գուցէ ի պատերազ

Յեսու Յաւէտեան.

Նահի՛ զվնասեն քեզ
Հորեալ կաթեցուցեն
բանս ոչ չափաւորս այլ
յաւէտ զի ամենևին վը
նաս գործե։ * Կարևոր
եօգտակար ուբեմն ե՞
զև առ յինէն ինչեցու
ցանել առնայ զինքն։ որ
պահասեալ յամ յոսոյ՝
ընդ քի՛ պատեբաշխը։
Եաս այլ՝ որք զնորհեբ
դոյն զօրութիւն ոչ յոյժ
ստուգեալ՝ մոլորեցուց
չինե քանիբ՝ ոչ փոքունա
ինչ ծ փեին, և զի դրեի
կարևորապէս՝ նոյնինքն
իրացն զօրութիւն հաճա
տարմացուսցե։ * Ոհան
զի անդասին խակ յանցե
լոցն ժամանակաց մեկու
սեալ էր մարդկութիւն
յայ։ Եւ մոլորեալ ամ
երիկիր, և ոչ ասէ երա
նելին դաւիթ։ ամէն խո
տորեցան՝ խոհասին և ան
պիտանացան։ ոչ ոք է որ
առնէ զքաղ ցրութիւն
և ոչ ոքէ մինչև ի մի։
* Եհլ այց արար մեզ
ք ձձէ արե

Եհ նայն Մարդոս։

մողացն Հոյս յանկար
ծօրէն ըմբռնեցեալ՝
նոյ յոյն Հմակերբուեց լն
ցի որս։ * Եբդ իմբանս
յաղագս քի՝ զնեբոյց բա
ըեպաշտութիւն խայթոցս
շարժէ՝ ընդէմ բանսար
կութիւն որդայնի։ և ըզ
գուշացանէ՝ ։ ի Հա
ետաս, զորս թեթևս և
դիւրաւ ըմբռնելիս ու
նկերին միաս։ * Ոչ բազ
մացե և դիւբ ըմբռնելի
քի խորհուրդն այլ յոյժ
խորհ բանն նը։ որ և
մանաւանդ Հոգեմարդու
նոյ, և ած այնոց դրոյ
ստուգաբար դիտողաց՝
Հազիւ, և ոչ օրինակաւ
և Հայելեաւ ծանօթ։ Եբ
ոչ ասե սրբազանն պօղոս
ապականեն զբարս քաղ
ցունե՝ բանք չարք ։
* Եհլ և ըստ սողոմոնի
բանին։ կաթիկ յոմա
խեալ՝ զվէմն թաւսլե
ցուցանե։ քանզի յոմա
խաբաբ ի միտս մարդ
կայինս ըստ կամըզ օրի

արեդ ակն ՝ի բարձանց ։
երևեցաւ մեզ միածինն
այ բանն ։ և շրջեցաւ ընդ
որոց յերկրի ըստ մեզ
եղեալ ։ միայով քնուքէ
ածՙ նա՛ մեզ տպեցոյց
ինքեմբ առ ածՙ և հայր ։
* Քահանայ զինջնորմն,
և ան յիշատարակեն ՝ի բեց
վճարեալ յանշատուցն
զմեզ այսինքն մեղաց ։ և
արդարացուցեալ հաւա
տով ։ քանզի է ինքն մեր
խաղաղութիւն ըստ գրոց ։
* Հանդերձեա՛յ էր և
այժմ առ ածՙ խաղաղու
թեան մերոյ շաղկապ խոր
տակիլ ՝ի քակտի հաւա
տոյս ։ * Հանդերձեա՛յքն
և արդարութեան ձանա
պարՏ ածՙ կոչ ՝ի մերոյս
խորհրդոց ։ զի մի՛ ասա
ցից ածանրագոյնս ինչ
* Քահանայ արդարանմբ
՝ի ձեռն սրբոյ մկրտու
թեն զմեզն քէ պատմե
լով խոստովանեալ եղ յա
րութի՛ նը ։ * Սակայն՝
ոչ հասարակաց մարդոյ

պատմեմբ ըզ մասՏ ոմ
ոք ասեր թագաւոր ։ այլ
մարդացելոյ այ և աւարտ
րեցելոյ վ՚ր մեր մարմ
նով ։ ըստ որմՏ և գը
րեալ է ։ թէ կենդանւոյ
ոչ այ և իւրով բնութե՛ն
մնացելոյ անչարչարելի ։
* Ա՜ՐԴ՝ վտանգել քրիս
տոնէից յոտանջ ՝ի մոլո
րեցուցիչ բանս նորա ։
և զանարուեստ եւ զան
դուռն լեզուն կրկեցուցա
նել կրև ՝ր եր և անհրՀր
ելիոյ թշնամոյ ։ զինակից
ունելով մեզ զշմարտու
թին ։ զուղղն ունողաց
զհաստատ որ մանաւանդ
սրե՛ր զմեզ գալ առաջս ։
* Քանզի երանելիքն
մեր հարք քաջվերեալք
առ ՝ի յայ քահանայութե՛ն
ընդդիմացեալ չարափա
ռութե՛ քահանայիցն ։
որք ընդ ժամանակն ե՛
այնոսիկ մանաւանդ պըղ
ծոցն արհամարհ ։ որք
և յայնմ ժամանակի որք
զմարդկայնոցս իրաց ու

Յետ Յովհան.

Հոյչէն Ձայնից ընդդէմ քարբառիլ զՇմարտու-
թեն. * Կատէ՛ ոչ աստ
ցի՝ զբարեպաշտութեդ
ձերոյ սերտութեի. Ոը
մուտ էի ստուգապէս՝
զի ոչ նա էր Տաճկայ, այլ
ես. * Ո՞ր ինչ էր որ Տա
ճանեցուցանէր զնս ըս
ռել փաքր միս՝ և մե
կուսեակ էր զնս յորմէ
վայելուչն էր Հեղգու
թեն. Եառ ածէ ընդ Տար
կանիլ պատրաստեալ.
* Ո՞վ ասացի ես յանձն
իմ, ոչ ինչ ունիս պատ
ճառս դնել ով այդպի
սիդ. ընդ լուծիդ չա
րաչար են իվը քո պար
տաւորութիդ առ՝ի յայ
և իմարդկանէ. * Կարե
պաշտ և քաջասէր է Թա
գաւորականօք փառօք
պսակեալն առ՝ի յայ,
այլ և նոյն փառաւորացն
Թագաւհեց երկեակ Տա
ւասար պարծանօք վայել
չագեալ Տամակամբ.
և նոյն պարկեշտ և արժա

ՔՃՃՀ Շա

Ո՞ Նոյն Ծնեալս

նեին զնշխանութեի. ոչ
գիտէին զՇմարտուե.
և յանէծ զնոցայն խոր
Տին. և զատամունս կըր
ճտէին՝ ի վը վարդապե
տե եկեղեցւոյ Ո՞յ
նին նը իվեր ը զամեր
կիւղ. զուղղն և զանվը
նասն քարոզելոյ Տաճա
տոյս բան, ը զի գիտէին
զասելն տն մերոյ յի ը.
մի՝ երկնչիդ յայնոցանէ՝
որը սպանանեն զմարմին՝
և զոգին ոչ կարեն սպա
նանել. այլ երկերսւ ը
յայնմանէ՝ որ կարօղն է
զոգի և զմարմին կորու
սանել ի գեՏենի.
Ո՞րդ նոը այ որը զամենե
ցուն իշխեցօղն յայնմ
ժամանակի պատրաստիչս
ունէին, ոչ լռեցին ի Տա
ատն ի զրկիլ ամենե
ցունց փրկչին մերոյ ը
զնայ փրկչին մերոյ ը
զնայ Տարկաւոր
մեզ երթալ ը շահիլս
նոցայն առաքինութեց,
և ի ը մտերմութենն.
զնարդ ոչ էր պարտ Տայ

Ի՞ նոյն Մատթէոս

Նի սքանչացման կուստե
շառաւիղք. որք կայսո
նին զառընթերս գալ.
և պատմոյն գերզանցու
թիք պայծառացեալք. և
ուղիղ և անխառար հա
ւատով վայելչացեալք.
*Տրամայեն և նոքա
ի փրկչին փառացն որ
Համարհանա։ *Լաւ ապա
ղաթդ ունէք յոյժ արիւ
թիւ զայ կամին ընալ.
և համ ձէք վաճառուե
նան՝ յորժամ յետսում
կուսէ հեղեալ զնովաւ
Հոգի յցեալ զառաքեան՝
Հրաժարեսցէ զնաւելն
*Ոչէ տկար և պատերազ
մառեաց, յորժամ կար
գեալ զբ ի զինորուի՝
յաղթելն յաջողիցի նմա
արիագունից ձեռաց օգ
նական եղեալ նմա, և
նա զենունէց լինիցի և
լբեալ։ *Ա. յսպիսեօքս
յանձն իմ և ի ձեզդ բա
րեպաշտութիւն վստահա
գիտել անդադարաբար
եկիր յոր արժան էր։

Ժ.

Յետ Ճաղվէին։

քանզի ձեօք Տանդերձ
ասեմ ես ի վերայ քե
լեալ որոյ ասացիս և
զայս ինչ։

Ընարեցեալ նեստոր
ոմն առաքելականաց և
աւետարանականաց քա
րոզութեանց Տիմոս,
ոմն արհեստուոր ի բարե
պաշտութիւն, ոմն ուղիղ
ունելով Տաստատ ևան
քիծ ամենեմբ. և այս
պիսի գոլով զմարդն. և
բարեպաշտ ձեր իշխա
նութիւնդ ցանկայր. և
ամենեքեան որք սրբոց
եկեղեցեաց են վերակա
ցուք. և ես իսկ ինքն։
Որս յորժամ յաղագս
ձեռնադրուե նր իւյաս
կոչողացն զնա բարեպաշ
տից եպիսկոպոս առքեցն
առաքինութիւք և պատիա
նիս գրեի վաղվաղակի
խնդութիւ. դովելով
և ազօխս առնելով ոմն
եղբօր պաշտօնակցի.
ամենայն առաւելագու
նից բարութեանց լինել

ք ձձը իւե

Ը՝ նոյն Թէոդոս

Ի վերուստ հրամանէն, * Լոյս ոչ է մերոյս ընկերասիրութեան՝ յետ այսորիկ բամբասանս, այլ նորա մոլորութեան, * Քանզի ընտրեցաւ որպէս ոչխար, և գտաւ գայլ։ * Նմա որպէս հաւատարիմ եմտերիմ ծառայ, այլ գտաւ սիրել զհակառակն։ * Որպէս գերեզկողկոզ որթ, այլ ծնանի փուշ՝ ըստ գրեցեալսն։ * Որպէս երկրագործ գերեզկար ելեսա։ այլ դաւաճանեց անդաստանին։ * Որպէս հովիւ բարի։ այլ քան զգազանս վայրենիս է, և խստագոյն, և ապա ախտացեալ ոչ գիտեմ թէ զի արդ ըզայսպիսի ռուԹիւնն։ * Խրատեցաւ ողբանօք յորմէ կէ։ և զայս առ ի բազմաց։ * Ի թէ օգտեցաւ ինչ ի բազումս ողբքանաց միաք նորա, յան դիմանալ դարձաւ ի չարն

Ը՝ նոյն Ժողովն

Խորհրդոյն, վերհադոյն ինչ խորհեցաւ ի բարոյն, արդեօք առեալ ըզստութիւն, կամ սիրեաց զշնարհաւորութիւն, հրաժարեցաւ յոսոմն նուիրեն խաւարէ, և խնդրեաց լոյս, դադարեցաւ ընդդէմ Քրի ի զրախօսութենէն, եր կեաս ի բազմութիւ, խըն նայեաց ըզյոլովս և անթիւս տեսանելով գայթագղեալս, արտմեցոյց զնա տեսանելն զամբոխումն հաւատարմոց է կեղեցւոյ։ * Նա ոչ բըն նաւ, որպէս նոյն իսկ վախճան իւրոյն աղաղակէ՝

Ա՝ ան զի ի խորբ ժողովն ըստ հրամանի ձեր ըմդ իշխանութեան է կեալ ի միասին ամենայն ուստեք յեփեսոս ցոց մայրաքաղաքին, Պաւլոս Ենա յայնժամորև պատեր իւր յանցեալոցն

ղալ լաղալ նման, ոչ ոչ
ինչ իրիք ցասման եղել
բնաւին, յորոց վերայ
յանդգնեցայ ասել՝ մինչ
դեռ տակաւին էր յայնմ
մեծանուն քաղաքի. յաւե
լեալ ևս զառաքելոյն. ա
նխօսեր զանդիպեալ. և
յանդգներ՝ ի վե՞ր փըրկ
չին մեր փառաց, փոքու
ինչ ամենևին արժանա
ւորեալ բանի, յաւէտ՝
զի և՛ ոչ միոյ բնաւին՝ ի
նա՛ հայհոյութենն պար
տաւորեալ։ * Կանգն
զըր ինչ յանդգնեցաւն
ասել՝ լռելեաց լսէ՛ապոյն.
* Եւ զայս խօսեալ ե՛
պիսկոպոսացն սրբոց. և
վայելուչ ունողացդ ամե
նևին զառաքինութե՛ն և
ջհաւատս. * Եւ ի՛ն և
ամենայնոց գրոց փորձք և
հմուտք. * Որ և բազում
յոյժ՝ ի վե՞ր քան հայհոյու
թեն խոթացեալք. և
զանկասն և զանդուն
նորա լեզուն առեալք,
լըճացեալ ըզձեռս իւ

Յետ ժողովոյն.

րեանց առաջի նորա։
* Ո այսոսիկ սրբոյ ժո
ղովոյն արտասո՛ք պատ
ճին. ոչ գաղանի և
զանխըլաբար, այլ հա
մարձակութե՛ն ասել վա
նորին. և երդմամբ ջափ.
և պատրաստ առ՝ի յան
դիմանել վնա. * Ո որ
և՛ոչ է պարտ ածել զնո՛
տաւ զատապետն զբե.
և արարեալ զայս՝ երկու
ցեալք յատենէն քե.
քանզի ոչ էին անգթա
սերք ոմանք. այլ ածա
սերք յաւէտ. և քե՛ սի
րոյն մտերիմ պահանձնք։
* Կանգի ոչ՝ որք ընդ
դաւաղանաւդ են ձե
րոյ բարեպաշտիկ թագա
ւորութե՛դ՝ կամ քան զո
րավարք, և կամ այլք ո՞
մանք պատուոյ գերազան
ցութե՛ պայծառացեալս
սիրոյն՝ ձերմ ցուցանէ ի
րաւամբ ցասնուլ. եթէ
ցեն ուրեք ոմանք զերծեալ
կամ վավաշոտք, և ի վե՞
ձերոյդ իշխանութեան

շարժեսցեն լեզու. կամ
Թէ առնել ինչ կամես
ցին յորոց արտաքոյ ընկ
ևօրինաց. * Ա. յակէս և
յածայինան զբոհանայս
գործօղս ամ գոլոլթե
արժանի առնէ առ ի յայ
և ի հրեշտակաց՝ ոչ նե
րեն ուժք ի վէր ածայ
նոյն փառաց խօսողին
ինչ անիրաւս. այլ մանա
ևանդ ոչ զհշնամի հա
մրիլ գնա. զոր ևերնելին
դաւիթ պրծնս պայծառս
ինքեան եղեալ զայս գո
չէր. * Ո՞չ զատելիս քո
որ ատեցի՞ և ի վէր թշնա
մեաց քոց մաշեցայ. կա
տարեալ ատելութիւ ա
տեցի զնոս. և եղէն ինձ
թշնամիք. * Ա. որդ՝ թէ
սիրեն զքս որք հայհոյեն
զքս յիրաւի մեղանչեն.
որք ոչ պատերազմին ընդ
նոսա. իսկ եթէ ատե՛ն
յայտնապէս, որ և իւր
իսկ և ոչ միով եղանակաւ
ն երկեայելի. զիարդ ոչ
են արժանի սքանչանա

լոյ և ածասելք. նոցա
որոշողութիւնզբաղքն
ածասեր սուտեր հանել
ընդդէմ բան, ի և այլ
ազգ պիտանի և կարևոր
ձերոյ իշխանութեանդ՝
յածայնոյ սեղանոյն ի
քաց վարել զորս պղծեն
զնա. և զինչ օրինակ՝
ասացից զորս յածաշունչ
գրոց յառաջ բերել ի
հաւանութիւն. * Ա. ըբե
ղեալք երբեմն յամենի
մասանն Աովսիսի օրինա
դրութեցն որք յիեղեն,
եւ ի տրէ եգելոյն նոցա
պատիրանէն անքանա
ցեալք՝ լինէին ապստամբք
յայ. և երկիրպագին կր
ոց և զօրուեց երկնից.
ոյ և գրեալէ. և եկին
յայս ամպարշտութիւ թըշ
հառականքն. ոյ զի և
զնոյն զածայինս տաճարն
պղծել * Ա. արկանայր նոյ
ածս առայս. և ամանեաց
զնս ածս ի հեթեռս թշնա
մեաց, իսկ վս զի թագա
հորեաց եղեկիա՝ այր կա

տարեալ Աբբաի, որպես
մէր ՚ի վե՛ր յանցանացն,
որ Աղաճ-պետինն մաքրել
տաճար՝ այսպէս մատու
ցանէր զրպա ըս Հաճոյից
ամենակալին այ ։ քանզի
գրեա՛լ է այսպէս վասն
նորա ։ Եւ էր Եղեկիա ՚ի
Թագաւորելն իւրում
ամաց քսան և հնգից ։ և
ապա ասէր առ ղ՚եսա
յիան ։ *Ընդ արա՛ք զև
տայիք ։ այժմ մաքրեցա
րո՛ք Աարբեցի՛ք զտուն
այ Հարցն մերոց ։ և՝ ՚ի քոց
Հանի՛ք ըզպղծո՛ւթիւն ՚ի
սրբո՛ւթեանցն։ զի ապրս
տաբեցան Հարքն մեր ։
և արարին չար առաջի
տեառն ։ և Թողին զնա։
*Եւ յա՛րեվաղ Հայս
այլ ինչ պիտանիս լս
ղացն ՚ի վե՛ր բերե դար
ձեալ ։ Աայժմ մի՛ և ա պա
կասի՛ք, զի ընդ ձեզ Հա
ճեցաւ ՚որ կալ առաջի
նը ։ և լինի՛ր պաշտօ
նեայս և խնկարկուս ։
*Եւ յարեան ասէ զև

Յետ ժողովոյն ։
տացի՛ն՝ և ժողովեցին
զերզաբա իւրեանց՝ և
մաքրեցան ըստ պատ՛ի
րանի Թագաւորին ՚իձեռն
Հրամանի տն ։ և մաքրե
ցին զտունն տն ։ և ՚ի քոց
Հանին զամ պղծո՛ւթիս
որ գտան ՚իտանն տն,
և ի գահլիճս նը։ *Եւ
ապա ասէ սրբբազանն
դիր, և յա՛ուրն վե՛ր
տատանեբորդի ամսոյն
առաջնոյ՝ կատարեցին և
մինչն առ Եզեկիա Թա
գաւոր և ասեն ։ սրբե
ցաք զամ որ ՚իտանն տն,
Վրեա՛լ դրձի՛լ եմ՝ կան
խեց ընա՛ւօտն եզեկիա
Թագաւոր և ժողովեաց
զիշխանս քաղաքին ։ և ել
՚ի տունն տն ։ և եհան
զբա՛զարակս եօթն ։ և նո
խազս յայծեաց եվ՚ մե
զաց վե՛ր Թո՛ղուցեն և
վե՛ր սրբութեցն և վե՛ր իս
րայէլի ։ *Եւմա առ յայս
մանե՛ զի քո՛ասէր Թա
գաւոր ։ զի և վատնեան
արկանել առաջի այ յա
ե՛ձկե՛ ռա

Ա՟ Նոյն Ծաղոց

ռաջագոյն ամենայն ըղձմը
տաւ ամենահաճոյն այն
սուրբն Աղեկիա՝ ոչ
նախկին եմուտ ի տաճա
րըն այ կատարեաց զա
ղօթս, այլ պատուիրեաց
նախ քահանային այ սրբ
բել զտունն. և հանել
ինանիկ զամ պըղծու
թիւն՝ որ իբրև եղև՝ ար
կանէր ըզխունկն պայ
ծառապես, խնդայր և
յոյժ ուղղակի. որպէս
ընդունելի պատարագ
մատուցեալ այ, մանա
ւանդ և վասն պըղծու
թեացն որք էին ի ներքս
մաքրելոյ ըզտաճարն.
*Ա՟յսպիսի իմն գործ ի
և ի ձերոյդ իշխանուհէ
ի փառս այ, քանզի սուր
բութիւնէ ձեր խունկս
արկանել յերկեղեցիս.
և հարստութիւր ձեռամբ
մատուցանել միշտ զոր
ի փառս այ. *Ա՟յլ կա
բևորէր նախ մաքրել
զտաճարն յամ արատոյ
և պղծութենէ. և այս

Յ

Յեւ Ծաղոյն.

պէս պատարագել ի ժա
մանակի, անդր ք զամ
պղծութիւն առաւել է
քանսարկութիւն՝ որ ի
վր Ա՟ի է հայհոյեին,
*Ա՟յլ հրաման ետուք
քահանային, և ոչ ասա
յիս այժմ՝ յառաջագոյն
մաքրեցին ձեզ զտաճարն
և սրբեցին զնա, զանար
ձեսս և զանմաքուրն լե
զու կարկեցուցեալ. զի
դուք առաւելապէս քա
րեփորձք լինիջիք առ ի
յայ և հրեշտակաց և ի
մարդկանէ.
*Ա՟րդ՝ ոչ և ահեզերա
կան ժողովն, և քոյր
րեցս փըրկչին ուրախա
ցուցիչ, և ինձ հաճա
ոյն ջառագում, գրեթէ
գոչէ՝. նախանձեցայ ըղ
նախանձ ոն ըստ գրեց
լոմն՝ ի միջոյ իք ցբառ
նալ զայթագլուխն
պատճառ. *Ինչ որոց ի
դէպ էր. յաւէտ՝ զի և
Տարկաւոր, զանակից լի
նիլ արեւաբար և հանդի
ք ձղիք սակից

Յե Յաղվէսն

Իրաց դժուարանալ՝ ոչ
ալ ինչ վարիմնիմ, բայց
միայն զայս աղաղակել
* Քանզի անտիրաց
եկեղեցւոյն առջնորդն
վերջանայր ի ժողովոյն.
որում հրամայեալն էր
գալ անդր ըստ տահմա
նեալ աւուրն, ի ձերոյդ
իշխանութէ. * Ասէ նոր
յամեալ զգալն. բամբա
սողքն զքն չարափառու
թեանն նա ուրեմն շնոր
հակ առնուլ փութա
ցեալ. * Քանզի յանցա
նելոտանեաւորդ աւուրն՝
հաղիւ գայլն ոմանք.
յորոց ըստ նմա գլխաւորք
եպիսկոպոսաց մոյրաքա
ղաքացիք. * Աքա՛ւ աղդ
արարիմն մեզ, թէ ներկայն
գալսաեն մի լիցին պէտք
ժողովոյս ամ իրօք,
այլ կատարել յաճէտ
փութանակի ըզ տահմա
նեալն. * Յայնժամ նը
ժողովն եկեալ ի միա
սին՝ յեկեղեցին որ կո
չիւր մարիամ

Ըստ Գայլն

սակից յօժարութէ յա
ռաջադոյն աշխատեցե
լոցն. և քաջանել ընդ
մեզ ի քաղաքէն
պատիւն. ըզնոյն զմերն
առնուլ նախանձ ածա
սեր կամաք վերբեանցն
ընալ միաս. * Ոչքա՛ եզ
զեն խիստք և անգթա
սերք. և հայհոյիչք սը
տութէն և՛չ ըստ միոյ ե
զանակի արտաքոյ տըրտ
մալք և խօթացեալք.
ո՛չ վա՛ փառացն քո, այլ
յոլովակի անդիպաբար
ընդդէմ նը դանդաչո
զեն մտերմացս մարակաց
հակառակ զինեին. և՛ն
որոց զքո խորհիլ կա
մին՝ ընդդիմանային.
որովք երթ էն յանդըգ
նեցան. գրեթէ գոչե
լով թէ վնեան և զանե
բասանն լերուս կարիեցու
ցեք. և զմրքոնն ոչնա
րաց զպատասեան՝ զյա
փշահօղն գայլ յամու
րեք ծանօթ կացուցեք.
քանզի ի վեր նորայոյն

Ա՛ստ՝ Ո՛վ Մեղայն դա

* Գլուխ Ա՛ն. *

ՅԱՄԱՆՅ

սրբազանից՝ յա
դուրդ ամենին և
ոչ մի եղելցի, որոց ուղ
ղակի ողջախոհացինն.
և զգիտութի՛ւն ի միտս ըզ
կենդանարարն ժողովես
ցեն. * Բանզի գրեա՛ծ է
ոչ Հացի՛ միայն կեայ
մարդ, այլ ա՛մ բանի՛ւ
որ ելանէ ի բերանոյ Ա՛ստ
բան՝ որ առ ի յա՛յ, և Հաց
է՛ ձգե՛ Հո

Յե՛ Ա՛ստ

տապարտութի՛ւն յերկիրի՛
արար: * Ասէ զանիծ իմն
ի՛ բաց բարձումն՝ ի՛ վե՛ր
փայտին: * Ո՛ ապակա
նութե՛ն քահանա՛յ՝ ի դե
րեզմանին, աճապարդ
յարութե՛ամբն:

* Արբո՛յն Ա՛ի-ըշի Ա՛պիսո
պոսապետին Ա՛ղեքսանդրի՛նե
դ է՛ Բա՛ն: * Ո՛ր Խնդ
բեաց Ա՛րիոս ընդդէմ
Ա՛ստուծոյ:

* Գլուխ Ա՛ն. *

Ա՛ստ՝ Ա՛ստուա

* Գլխաւո՛ր ախտակից
ունէր զքա՛ն. քանզի կայր
ի՛ վե՛ր ախտոյ աւե՛տա
րանն սո՛ւրբ՝ ի միտին աղա
ղակէին առ քՆայապա՛ր
ծօղան, դատաստան ար
դար դատեցարու՛ք: Իրա
ւունս արարէ՛ք սրբոց
աւետարանչացն՝ և նեա
տոյն ձայնիցն: * Ա՛յդ՝
առհասարակ ամենեցունց
վճիռ հատեալ՝ զնա՛ դա
տապարտեցին: * Ասէ ա
ռաքելականին և մարգա
րէականին աւանդուե
մաքուր գեղեցկութի՛ւն՝
ցուցանիւր յայտնապէս
և ճշմարտութե՛ն զօրու
թիւն ուժգնանայր:
* Բանզի խոստովանել
լինէր յամենեցունց ու
ղիղ և առանց բանսար
կութե՛ հաւատ սրբոյն
Ա՛թանասի եպիսկոպո
սապետի աղեքսանդրի՛.
յորմէ յաղագս հաւա
տոյ ձառեն ըզդէմ ամ
պարշտին ապօրինարի:

Ի ԴԵՐՄ ՊԱՏՈՒԻՐԱՏՈՒԹԵԱՆ։

*Ա. ՀԱՐ ՅԱՒԵՏ ԱՌՈՒՄ ասէ սրբազանն պատմագիրն Նանարացին՝ ի խորհուրդս իւրեանց. և խօսեցան անմտութիւնք սիրտք նոցա. ասացան գոլ ի մաստուն ի մտաւորեցան. և փոխեցին զփառս անեղծին այլ ի նմանութիւն պատկերի եղջ ծանեալի մարդոյ և թռչնոց և չորքոտանեաց։

ԻՍԱՆ Բ։

ՆՇՄԱՐՈՒԹԻՒՆ Է, ՔԶԻ ասաց Աստուած ցնոսա՝ Այնուհետեւ, ծաներ ընդ քո մի խիղճ է սիրտ նոցա եւ մոլորեալք են։

*Ա. ՀԱՐ ԱՍԱ ՆՈՑԱՅՔՆ. իսկ որք չար հերձուածոցն գտանէք եղեալ պիղծքըն, եւ ապըստ քՁղՀ տամբք

Վ ՅՒՒ ԴԷ ՎԻՆ

հոդևոր հաստատե՛ զՂ սիրտ մարդոյ. ըստ որում որ ի դիրս սաղմոսացն օրհնաբանի։

ԻՍԱՆ Ա։

ԼԱՐՅՈՐՔ ասէս։

ԻՇ Ա.։

ԼՈՒՐԴ՝ ՀԵՒԱՆՈՒԱՑՆ Ի մաստունք եբանեղք՝ սքանչացան ընդ դեղեց կատաղութիւնն. և ընդորո մանաւանդ փութալի է՝ առ ի ննոցանէ պերճաբանելն. և ասակ բանից ճոռոմութիւն պաճուճանօք՝ և բանից կոկովանօք զարդարելն. և նիւթ բանից ստեղծիցն ստութիւն։ պՁնա յարմար չափովք խնդալիս և քաղցունս ինն ճախարակեալ. և ասկա՛ ինչ ամենևին ճըշմարտութիւնք հոդ տարել տկարացան և նըւազեցին յոլովիւ և յօդակար գիտութիւնք. որ ի բնութիւնք և լիշմարիտ ածն առեմ.

Ընդ դեմ Այսոսիւ։

զորս ոչ են խրեանց
ըստորոմ գրեալ է. և
ծանրացուցեալ զանոր
նց սաստկապէս, վասն
զոյ և առի յոյժ վայելչա
բար թէ ի միոջ ելին.
այլ ոչ էին միոջ։

Կան։ Ը.

Այլ էին իսկ. այլ զի
արդ մտցէ մեզ յա
զագս այսպիսեացս բան.
քանզի իջուցանեն ան
հանճարաբար ոմանք զ
միածինն Այ բան ի վե
րին գերբնականութէն,
և նըւաստացուցանեն ի
հաւասարութէ՝ որ առ
հայր և ածն. ոչ համա
գոյ ասելով զնա. այլ
և ոչ բնաւորականաւ
ընծայէ և ան

Վասն Ըմբռնելոյ

տամք ընդեմ ածայնոցն
փառաց՝ . զանկապ ըմբռ
րանս իւրեանց ընդ ար
ձակեցուցեալ, և խօսել
զհաւորնակս՝ վրիպեալք
ի գիտութէն դրոց. ի
հեթանոսաց անզգամ
անմտութէն դըրեցան ա
պարսաւանութեամբ։

*Հանգէ լաւ էր նոցա
թէ բնաւ չէին ծանուցել
զարդարութեան ճանա
պարհն. քան թէ ծանեան
և յետս կացին ի նը պատ
ւիրանէն որ նոցա աւան
դեցաւ։ *Նկատել նոցա
ի դէպ ճշմարիտ առա
կին, թէ շուն դառնայ
ի փսխած իւր. և խոզ
լըւացեալ թաւալմամբ
տղմոյ ի ջուր բաժանեցան
ի ք և ի հայհոյութեանն
պարսաւորութիւն * Ո՛ր
ոմն ըզգայլ ոմանս դա
ռինս և դաժանս՝ ապա
կանեն զհօտն, վասն
զոյ քան մեռաւ, և յա
փշտակեն զնորայն՝ բազ
մացուցանելով ինքեանց

Ա՛ր ըէ դէ Ա՛ռ
Լանվրէպ նմանուէ նոյ
նուէ պահել կամեցէլ,
*Իսկ այլք յանուանէ
ցէլոյս՝ ոչ ընդ նոյն շա
հիլ գնալով, եւ յոր
գայթ մտնու և՝ իծօղակս
գժոխոց անկեալք՝ ըզ
մարմնով անօրէնութէ
միածնին Թիւրէն ըզ
խորհուրդն. և ոչ զԹիւր
իին զառաջոյն ձեռնաք
կեն յապարաանութէ,
*Հանդի ոմանք չև և
մարմնացեալ զառ ի յայ
հօրէ բան ծնեալ յիածու
Թեն բարձրութէ՝ գրե
թէ՝ ի վայր քարշեալ ի
հողեղէնս յայսոսիկ ըմ
բռնել լինի, իսկ ոմանք
և զմարմնացեալն պատե
բաղմիլ գիտացին, գրե
թէ՝ սատակով յանդը
դունքն մարդասէր շնոր
հին յոչ ուղղակի գոլ
խորհրդոյն յարձակելք,
վ՛ր յանձն առնոյն ըզ
մ՛ինն և զուհայնութէնն
չափ. այսինքն զեղ՛ն
մարդ. և յերկրի երևե

Ի ԴԴԷՅ Ա՛ԽՈՐԻ,
ցա՛ և ի՛ մարդկան շրջե
ցա՛. և ա՛ծ էր բնութէ
և գահակից հօր.

Ա՛ր Ա՛յ.

Ուղիղ ասացեր. աղա
ղակէ ի՛վ՛ր երկոցունցն
անաստուածութէց ա՛ծայ
ինն գիր՝ ընծայելով ըզ
ձշմարտութէն. և զառ ի
նոցանէն բանն անզօր և
անվիա ցուցանէ. և՛ իվ՛ր
հաստացանէ ուղղութէն
շա՛ղայց. զորս նուրբ և
սուդ խորհրդով ակամբ
հայելն են սովորեալք
ի նորայն խորհուրդ.
*Հայց ո՞վ արդեօք ի՛
ցեն որք զայսպէս բարե
պաշտիկ և զանձառելի
անօրէնութի՛ւն փրկչին
անզամաբեր սատացու
նեն. քանզի տեսանեմք
զբեզ յոյժ տրամեալ
իվ՛ր այսոցիկ. կամիմ
Տարցանել զբեզ ով
երեմիա.

Ա՜յ քե դէ՛հ

* Ղուն. ՟ք. *

Ա՛խ դիր խորհրդով.
քանզի նախանձու
նախանձեցայ զնախանձ
ուն ամենակալի. և առ
այս սրեալ վառանգիմ
յոյժ, խակ եթէ ուրեք
կրծանեն առ՝ ինոցա
նէին քանքն երկաւեսա
կելով. քանզի զաւետ
դեան մեզ հաւատա սուտ
ցուցանեն. վիշապի ու
րուն այժմու երևեցեալ
լոյ գիւտիւք վարեալք,
և խաբէութեամբ անձինս
հրէական խիղ հեղուն.
ցուրտս, և խոտորնակս
ևան մատուիք լիս.

* Ղուն. ՟ե. *

Ա՛յժմու երևեալ չարս
եալ վիշապ. և որպէս
սիքեն՝ ինամանէ դանդա
չանք ընդ դէմ ճշմար
տութեն հաւատոց. սատ

Հարցողիս.

* Ղուն. ՟ը. *

Ա՛նդէն ոչ ես ասէ ծը
ի ձգի նահ

Ա՛նդէմ վիճաբանի.

այս վայրապար արբե
ցուիք ունելով լեզու.
որ աւանդութիւնս սիեզե
րաց խորհրդածուացն.
յաւէտ՝ զի և ամ աճա
շունչ գրոց գրեթէ՝ հր
բաժարական ոգջոյն ար
հեալ, ևնորաձևեալ ըն
իւրոց կամաց՝ աճ ած ին
ոչ գոլ ասելով զտու րբ
կոյն. այլ քնած ին յա
ևէտ զի մարդած ին.

* Ղուն. այսաքիւք այլ
անպիտանս եւ վիրաւո
րիչս ուղիղ և յարատակ
հաւատոյ կաթողիկէ եկե
ղեցւոյ աձեցոյց աղանդ.

* Ղ– Ղ՟. *

Օ՜ ևեռասրէ վարկանիմ
թէ ասես, քանզի ահ
խիտ առիթէ զնարդ ու
զինչ էր որ խմացոյց ըզ
նորայոյն քանից. խակ
աճ ած ին, զնարդ ոչ գոլ
ասէ զնա կոյն.

* Ղուն. ՟ղ. *

Ա՛նդի ոչ աճ ասէ ծը
ի ձգի նահ

Ա՛յժմու երևեալ չարս
եալ վիշապ. և որպէս
սիքեն՝ ինամանէ դանդա
չանք ընդ դէմ ճշմար
տութեն հաւատոց. ասա

Ա՜յ քե դէ՛հ

* Ղուն. ՟ք. *

Ա՛խ դիր խորհրդով.
քանզի նախանձու
նախանձեցայ զնախանձ
ուն ամենակալի. և առ
այս սրեալ վառանգիմ
յոյժ, խակ եթէ ուրեք
կրծանեն առ՝ ինոցա
նէին քանքն երկաւեսա
կելով. քանզի զաւետ
դեան մեզ հաւատա սուտ
ցուցանեն. վիշապի ու
րուն այժմու երևեցեալ
լոյ գիւտիւք վարեալք,
և խաբէութեամբ անձինս
հրէական խիղ հեղուն.
ցուրտս, և խոտորնակս
ևան մատուիք լիս.

* Ղ– Ղ՟. *

Ա՛նդէմ վիճաբանի.

այս վայրապար արբե
ցուիք ունելով լեզու.
որ աւանդութիւնս սիեզե
րաց խորհրդածուացն.
յաւէտ՝ զի և ամ աճա
շունչ գրոց գրեթէ՝ հր
բաժարական ոգջոյն ար
հեալ, ևնորաձևեալ ըն
իւրոց կամաց՝ աճ ած ին
ոչ գոլ ասելով զտու րբ
կոյն. այլ քնած ին յա
ևէտ զի մարդած ին.

* Ղուն. այսաքիւք այլ
անպիտանս եւ վիրաւո
րիչս ուղիղ և յարատակ
հաւատոյ կաթողիկէ եկե
ղեցւոյ աձեցոյց աղանդ.

* Ղ– Ղ՟. *

Օ՜ ևեռասրէ վարկանիմ
թէ ասես, քանզի ահ
խիտ առիթէ զնարդ ու
զինչ էր որ խմացոյց ըզ
նորայոյն քանից. խակ
աճ ած ին, զնարդ ոչ գոլ
ասէ զնա կոյն.

* Ղուն. ՟ղ. *

Ա՛նդի ոչ աճ ասէ ծը
ի ձգի նահ

Ա՞ր եւ ինչ
Նման՝ զի էր բանն եւ յառաջ քան զնա՝ յաւէտ զի եւ նախ քան զամ յաւիտեանս եւ զժամանակս՝ էր միանդենաւորակից այ եւ հօր։

Ա՞ր Աւր։

Աբրանայ ուրեմն յայտ նապէս եւ զայն՝ թէ ոճ ամանուէլ զորոյ ուրեմն ասէ զԹարգմանութիւն անուանն աւե տարանիչն թէ՝ որ է մեզ աճ։ *Կանգի այսպէս անուանիլ հաւատոյ՝ հաւատաւոր մարգարէին ձայնին՝ աճ եւ հայր՝ զոր խրբոյ կուսէն ընդ մարմնոյ ծնանէլն. ոչ մարդա յեալ աճ։

Ի՞ն է։

Այլ թէ՛ ինոցա ոչ անօրինել զայս՝ զի ընդ մեզ լինիլ ասեն զաճ։ այսինքն զբանն այ ըստ խնամակալութեն եղա նակի՝ քանզի ապրեցոյց

Ի

զորս՝ ի մերկութ՝ ի ձեռն ծնիցելոյն՝ որ ինքնոյն։

Ա՞ր Աւր։

Եւ ոչ էր այդ ասա ինձ ընդ մովսէսի յեգիպ տացւոցն աշխարհի. եւ ինոցայն բռնութեք ապրեցոյցեալ վնասակէ. հզօր ձեռամբ եւ բարձր բազկաւ բստորում գործեալն է, ոչ ևընդ յես ձայ գտանելոք զասելն հաճաստեաւ. թէ ոպէս ընդ մովսէսի՝ այսպէս եղեց եւընդ քեզ։

Ի՞ն է։

Հ՝ շմարտութեամբէ։

Ա՞ր Աւր։

Ընդ էրը փոխանակ ոչ ոք ինոցայնէ ասէ անուանեցաւ. այլ պատշաճեցաւ ա նուանս միայն ըստ մարմ նոյ ծնիցելոյն իմնոյնէ ի յետին յաւետնից հը

Ե՛ բաշա

Ա՞ր եւ գէ ՚ի՛ր
բաշխիսաւպէս .

*Կառ. Թ. *

Օ՛ ք՛ինչ օրինակաւ Հա
մարեացուք զծնանիլն ՚ի
կնոջէ . ոյ և՛ ինմանէ՛
ուանելով գոյլ սկիզբն
արդեօք բանին ,

*Ա՛ր. Ա՛ր. *

Ի բաց առ զայսպիսի
վայրապար խորհուրդ ,
զի յիմարուե բանքեն
և ի մեաց թափեցելոյ ,
մարմնոյ պատճառինն Հա
մարել զանձաւելի գոյու
Թէ միածնին , այլ էր ոյզ
ՈՁ մի՛շտ մշանչենաւորա
կից ծնողին Հօր . և ի
նմանէ բան բնութե ան
ճառապէս ծնեալ . *Ասի
Թէ կամիցիս գիտել Հա
ւատոյս , Թէ վիճդ և
կամ զի՛նչ եղանակաւ
ըլլ մեզ տեսիլն երևեցեալ
և երկնի մարդ՝ Հաւատաք՛
առելովն ՈՁ այնուհետև
բանիւն Յօհաննէս . Թէ
բանն մարմին եղև և բը

նակեցաւ ՚ի մեզ . և և տե
սաք զփառս նո՛ր փառս իբ
րև զմիածնի առ ՚ի Հօրէ
լի շնորհօք և ՃշմարտՈՒԹ .

*Կառ. Ժ. *

Ա՛յլ Թէ եղև ասեն
մարմին բանն՝ ոչ միայ
բան . այլ ի բաց եկույց յա
Հէս ՚ի գոյացն որ ինչերն

*Ա՛ր. Ա՛ր. *

Ա՛յլ և այս է անմտու
Թի և զառնգանք և յի
մարեալ մտաց գինւոյն և
ոչ ինչ ուելի . քանզի
Համարին ոյզ նման է ոյզ
յանփոխելոյ և ՚ի Հար
կաւոր բանէ փոփոխման
և պղպջուԹե նշանակ
ան գոլ զեղեալն .

*Կառ. Ճ. *

Ա՛յն ասեն . և կապեն
զնբնեցն բան ՚ինոյն
յաճախոյց գոյց ասելով
քանզի ասի՝ ուրեմն ա՛
սեն վա՛ կնոջն զոմայ
Թէ եղև արձան աղ ՚այլ
գ՛ՃաՀ և ըզ

Ա՜ոն ըե ձե Վ՚ա՜
և զմոլսի գաՃազանէն՝
Թէ ընկեցեալ ՚իգետին՝
եղև օձ. զի բնութ՚ եղև
այսոցիկ փոխոխումն։

Լ՚՜ Լ՚յ՜։

Ա՚պա ուրեմն յոր
ժամ սաղմոսեն ոմանք
Թէ՝ եղև ինձ ար ապա՚էն
և դ՚ձ՚՝ ար ապա՚էն ե՚
զեր մր յաղդ՚ յաղդ՚ զինչ
արդեօք իցեն. արդեօք
ըղդոյն ած Թողեալ որ
օրՀնաբանին փոխադրե
՚ցե յեղմամբ ՚իդոյն ա
պա՚էն. և՚ իբաց եկայ
բնաւորապես առ այլ
ինչ քան զոր ինչ էր ՚ի
կղբանէ։

Լ՚ո՜, Ճ՚ք՜։

Ա՚՚ զի արդ ո՚չ է աննը
ման և անպատշաճ՝ որ
ինչ ըստ բնութեան այ
իրն է, քանզի անփոփո
խելի՚ է ըստ բնութ՚.
մնայ ուրեմն ամ իրօք որ
ինչ էրն. և՚ միշտ Թէ
և առ լինիլ ոմանց
ապա՚էն։

Ա՚ՆԴԷՅ Գ՚ԽՈՐԻՒ։

Լ՚՜ Լ՚յ՜։

Ճա՚ՀԼի՚ է և յոյժ ու՚ղ
ղակի ապա ուրեմն յոր
ժամ ՚ի՚ՀՀ բերիցեմք
զ յաղագս այ զ յիշումն
Թէ և ասիցի յումեքէ
եղև՚ն. զի արդ ո՚չ իցէ ան
ուսումնութե՚ և անըղ
գամութե՚ ամենևին փո
փոխումն համարիլ նշա
նակիլ նմա՚. և ո՚չ յա՚է՚ա
ըստ այլ ինչ է զանակի ՚ի
մանալ՝ և դարձեալ
խոՀականապէս յոր ինչ
մանաւանդ վայելու՚էն է
և նման անփոփոխե
լ՚ոյն այ։

Լ՚ո՜, Ճ՚ք՜։

Ա՚րդ՝ զի արդ ասե՚ն ա
սեմք լինիլ ըղբանն
զանփոփոխելին և անայ
լայլելի՚. ոչ զի մշանչենա
ՀորուՀին և զէապէս բը
նութի՚ նր պահել միշտ։

Լ՚՜ Լ՚յ՜։

Ա՚յն իմաստն Պօղոս
նորայտոյն խորՀրդոյ
Հզի՚պետ՝ աւետարանակա
ՃՃ՚ք նացն

ՀԱՅՐ ՄԵՐ ՈՐ ԵՍ ԱՅՍՕՐ

ՀԱՅՐ ՄԵՐ ՈՐ ԵՍ ԱՅՍՕՐ

Ընդդէմ Գայթողի.

Ըմի՞ զամ զըր ինչ ևասխ
առ ի մէնջ. ևմէ ինչ սը
տաբոյ ածաշունչ գրոց.
*Ակայն ասա դու զըր
ինչ Թըւիցի քեզ քան
զի ընդ դիմադրութիւդ
քո՝ սրասցե նըբապէս
զօգտակարն խոչընել և
ի մանալ. քանզի ծնցի
ինչ Թերևս յօգտակա
րիցն ընդդիմանալդ քո
ևմէ հաշանիլդ.

*Ռուս. Ձեռ.

Ցայնմ ասէ Պօղոս
ցաղագս որդւոյ
որպէս եղելոյ անէծք և
մեղք քանզի ասէ՝ Թէ
զըր ոչն գիտեր մեղ՝
վ՞ս մեր մեզ սրար, և
դարձեալ՝ քո գնեաց զմեզ յանիծից օրինաց.
եղեալ վ՞ս մեր անէծք.
և լինիլ ասեն զնա՝ ոչ
զնոյն իր անէծս ևմեղս.
այլ այլ ինն քան զայն
յայտնէ՝ սրբազանն գիր.
այսպէս ասեն իմաստք առ
ձ՞ձ իմէնջ՝

Վ՞ըէ դէ՞ւ՞ս

վայելուչ զմեզ ցուցանել քնութիւն.
*Քանզի է՞ բնքն ած,
համանգամայն և մարդ
ևնմանութիւ՞ մարդկան.
ըստ որում ըստ այսմիկ
ևած էր. իսկ ձևով իբ
րև զմարդ. *Քանզի
ած էր. տեսակաւ իբրև
զմեզ և ի ծառայի կեր
պի՝ ար. մարմին այսպէս
ասեմք լինիլ զբանն. այ
սմիկ ևածածին գոլ
հաստատեմք զսուրբ
կոյսն.

Ռուս. Ձ՞ձ.

Ոամբ՞ զի ընդ դէմբե
րեալ քոյդ բանից
զաս ի՝ նոցանէն նրբա
գոյնս կատարեսցուք զգ
խորհրդոյդ քնութի՞ն. Թէ
Թոյլ տացուք պարզաբ՞ր
զասելդ քո բարւ՞ք հա
մարեալ.

Ռ՞ս Ա՞ս.

Ոչն անգամ՞նել համա
ծ՞ Թ

Ցայնմ ասէ Պօղոս
ցաղագս որդւոյ
որպէս եղելոյ անէծք և
մեղք քանզի ասէ՝ Թէ
զըր ոչն գիտեր մեղ՝
վ՞ս մեր մեզ սրար, և
դարձեալ՝ քո գնեաց զմեզ յանիծից օրինաց.
եղեալ վ՞ս մեր անէծք.
և լինիլ ասեն զնա՝ ոչ
զնոյն իր անէծս ևմեղս.
այլ այլ ինն քան զայն
յայտնէ՝ սրբազանն գիր.
այսպէս ասեն իմաստք առ
ձ՞ձ իմէնջ՝

Ա՞ր ըմբռնէ Քրիստոս ի միջի՝ բանն մարմին եղև։

* Ա– Ա. *

Ա՛ն արդ՝ յասէն ա նէնօս լինիլ Աստուծոյ ընդ լինելոյն մարմին՝ մի առանձ ինչ բերաք բանս։ յաւէտ՝ զի և յառաջագոյն մանակ։ և յառաջ յանձն առեալ ունի զմաածուքին։ որոց ինչ ընդ ինքեան։

* Ա–. Ը. *

Օ՛ն արդ ասացեր։

* Ա– Ա. *

Ասացի զի նոյ։ ե՞րբ արդեօք որ ոչն գիտեր մեղս՝ մեղ եղև վասն մեր։ և գնեաց յանիծ ինչն օրէնից նոցա զորս ընդ օրինաքն՝ եղեալ վասն մեր ա նէնծք։

* Ա– Ը է. *

Ա՛պա զնարդ արդեօք

Ի

Ընդ էմ ոչ ասաւր։ երկեայեցի ոք եթէ ի ժամանակս յոյժ յորս մարմնացաւն։ և եղև մարդ միածինն այ քենն անբաւիզբն։

* Ա– Ա. *

Ընդ նմին ինքերքս բե րի այժմ մարմնաւո րութեն բանից։ և որք վա՞ն նորին անօրինաբար լիվո՞ բերեալք կամաո րութեն կրողին զուանայ նուաթի։ ոյ մինչ քաղց նուա՞ն, և վաստակիլն։ * Բանզի ոչ արդեօք աշխատեր որոյն ամ զո րութի։ և ոչ ասիւր քաղց նուա՞ կերակուր և կեանք դոյով ամենեցունց ինքն՝ եթէ ոչ յառաջագոյն իւ րացուցեալ մարմին՝ ըզ քաղցնուլ և զաշխատիլն բնաւ՞որեալ։ այսպէս և ոչ ընդ անօրէնս լինիլ համարեալ։ * Բանզի լի նիլ այսպէս ասեմք զնա մեզս։ և ոչ լիներ անէնծք խաչի համբերեալ վա՞ ղ ձ է մեր

Ա՜ոո՛ր է գե՛ղ Ո՜ւր
մեր, եթէ ո՛չ եղեալ էր
մարմին. այսինքն մարմ
նացեալ և մարդացեալ.
զոր ըստ մեզ վա՜ մեր
կրեալ ծնունդ մարդա
վայել ջապէ՛ զոր իւրեայ
կոչէն ասելմբ.

Առ Ֆբ։

Խոստովանակի՛ց եմ.
քան զի ուղղակի՛
խորհիս։

Ա՜ Ա՜։

Ընդհանճար է այլ աղգ
է կարծելն և ասել
այսպէս լինել մարմին զգ
բանն. ոչ միոչ անկեալքն
և մեղքն եղև.

Առ Ֆբ։

Օ՞ի՞նչ է ազանակա՜ ա
սեն։

Ա՜ Ա՜։

Զ՞է ապաքէն զի լուծցէ
զանէծսն անէծք էր.
և զի դադարեցուցէ

Բ՜ոյ է՛ն, ոյ
զմի՛ն մեզ արար զնա
հայր և քաւիչն ար.

Առ Ֆ։

Ըստանօր եւ նոքա ա
սեն.

Ա՜ Ա՜։

Պա ուրեմն թէ է ճըշ
մարիտ ըստ նմ բար
հոգ թէ եղելոյն. եթէ
այսպէս եղև մարմինքն
ըստ որմանէ՛ք և մեղքն,
վ՜ի՛ բաց քառնալոյ ըզ
մարմինն եղև մարմին.
և ապա զինքըդ անապա
կան և անմահ զնա ցու
ցանէ. *Լ՜ըն ոչ զառա
ջինն կանգնեաց զնա իւ
րով մարմնով. քանզի ո՛չ
մահկանացու ճաղ և ընդ
ապականութ եթող զնա
զոր առաքեացն ի՛մեզ
ա՛ռաջ զանցանացն պա
տիժս. *Ա՜յլ յանէտ
ոչ անապական մարմին
այ. այսինքն իւր և ին
քեան. և քան զմահ և զա

Այ թէ դէ Քո պանծութեի վերագոյն եղեալ.

* Քան. ի՞ա. *

Բարբառք սասացեր,

* Ես- Աս. *

Ասաց ուրեմն սրբա զանն դէր · զառաջինն մարդ, այսինքն զադամ՝ լինել ի շունչ կենդանի իսկ վերկրորդն ադամ՝ ոգի ի հոգի կենդանա ըար · արդեօք ոչ վա՞ ի բաց բառնալոյ զանէծս և զմեղս եղև անէծք և մեղք · այսպէս վա՞ ի բաց փոխելոյ ի Հոգի կեն դի կենդանարար՝ լինիլ ասեմք զնա ի հոգի կեն դանարար. * Քան զի զլինելոյն զօրութի յան դէպս իմն փոխեալ, այս պէս լինիլ ասեն զնա մր մին · ոչ զանէծսն և զըզ մեղսն ի բաց բառնալեի ուրեմն բանին մարմնա ւորութիւն · այսինքն զմարդնալն ոչ յանձն ա

Ընդ դէմ Նոյեան, ռեալ ըստ Ձկնարտուհեն և՝ ի բաց գնաց մեզ ամ խորհրդոյս բան, ոչ ծը նաւ քո և ոչ մեռաւ և ոչ յարեաւ ըստ գրոց, * Հնարդ՝ ուր է հաւա սըն և կամ բան հաւա տոյս զըր քարոզեմք, զնարդ յարոյց՝ զնա ասաւծ՝ ի մեռելոց եթէ ոչ մեռաւ և զնարդ մե ռաւ եթէ ոչ ծնաւ ըստ մարմնոյ, ուր է և յա րութիւն մեռելոց՝ յոյս սրբոցն ինչերքս բերեալ անվախճան կենացն, է թէ ոչ յարեաւ քո, ու րէ և մարդկայնացս մըր նոց կենդանագործուի ըստ Հաղորդուե կատա րեալ սրբոյն նր մարմնոյ և արեան.

* Քան. ի՞ք. *

Արժին ասեմք լինիլ զանն ըստորս ի կնոջէ ըստ մարմնոյ ծընն դեանն · զոր ի յետին ժամանակս կրել ասի · որ և նախ քան զամ յաւետեան էաւծ. Ք ձէ Ես

* Ա՜- Ա՜ *

Ա՜մէնայն իրօք. քանզի այսպէս եղև և նմանութ Թէ՛ ըստ մէզ ըստ ասի որ ինչ և իցէ ըլոյ ի մէջտեղ, և՛ կայէ առելով ասինի մտանն Պօղոս. *Ա՜րդ՝ վ՜ս զի մանկունք Հաղորդ եղեան արեան և մարմ նոյ. և ինքն իսկ միշտ Հորութ՜ կցորդ եղև նո ցունց. զի մահուն խորով խափանեսցէ զվշմանու Թիւն մահու ունօղն. այսինքն զբանսարկուն, և ապրեցուսցէ զայնո սիկ՝ որք մահուն երկիւ ղիւ Հանապազ կէտոյն պարտ՜ուրք էին ծա՜ռյու Թեն *Ա՜նգլի ոչ ըզ Հրեշտակաց բուռն Տար կանէ, այլ զզաւակն Աբ րահամու. ուստի պարտ էր նմա ըստ ամի եղբարց նմանիլ. *Ասէ ըստ ամի նմանուն ինձ սիրէն իմն և մուտ իրին՝ ի կնոջէ զծնունդն ունի. և ըստ

Ա՜ստ ըէ գէ Ա՜ստ

Ըստ էմ Ա՜նսարն, մարդոյ երև իրն ըստ իւ րոյն բնութ՜ն ոչ երևե լոյն, և ըստ մէզ զԱնան՜ն անօրինաբ՜ր. որ ի գերա գոյն բարձրութ՜եան էր, և իմարդ կուգ՜ս խոնար հութ՜ն, այնոք իւ՜ վե րին աթոռոյն վայելու թ՜ն, և՛ ի ջախ լինիլ ծա ռայական ըստ իւրութ՜ն բանաւ՜որականաւ՜. քան զի ած էր բանն.

* Ա՜ն, Ա՜ն. *

Ա՜ղաւիւ՛ խորհ՜ս. սա կայն գիտեա՛ զաւէն նոյ Թէ՛ անվայելուչ է և ան յարմարական՝ զաւ՜ի յոյ Տօրէ ծնեալն բան անձառաբար, և իվեր՜ք զվիտս, վարկանիլ և ա սել երկրորդ անգամ՝ ի կնոջէ կրել ծնունդ. քանզի բանական է նմա ասէն միանգամ յոյ ծնա նիլ ած ավայելչապէս.

* Ա՜- Ա՜ *

Ա՜պա՜րեան անգ՜ոնեն

Գ՜ՃԸ զր

Ի՞նչ ես ուզում, որ անեմ քեզ համար։ Ասաց նրան կույրը։ Տեր, որ ես տեսնեմ։ Եվ Հիսուս ասաց նրան։ Տես, քո հավատը քեզ փրկեց։ Եվ նա անմիջապես տեսավ և հետևում էր Հիսուսին ճանապարհին։

Եվ երբ նրանք մոտեցան Երուսաղեմին, Բեթֆագեին և Բեթանիային Ձիթենյաց լեռան մոտ, ուղարկեց իր աշակերտներից երկուսին և ասաց նրանց։ Գնացեք ձեր առջև գտնվող գյուղը, և երբ մտնեք նրա մեջ, կգտնեք կապած էշ, որի վրա երբեք ոչ ոք չի նստել։ Արձակեցեք և բերեցեք ինձ։ Եվ եթե ձեզ ոչ ոք ասի, թե ինչու եք դա անում, ասացեք, որ Տերն է պետք նրան, և նա անմիջապես կուղարկի այստեղ։ Այս ամենը եղավ, որպեսզի կատարվի մարգարեի խոսքը, որն ասում է։ Ասացեք Սիոնի դստերը։ Ահա քո Թագավորը գալիս է քեզ մոտ հեզ և նստած էշի վրա, էշի ձագի վրա։ Աշակերտները գնացին և արեցին այնպես, ինչպես Հիսուսն էր պատվիրել նրանց։ Նրանք բերեցին էշին և էշի ձագին, դրեցին նրանց վրա իրենց հագուստները, և Հիսուսը նստեց դրանց վրա։ Եվ շատ ժողովուրդ իրենց հագուստները փռեցին ճանապարհին, ուրիշներ կտրում էին ծառերի ճյուղեր և փռում ճանապարհին։ Եվ ամբոխները, որոնք գնում էին նրա առջևից և հետևից, աղաղակում էին և ասում։ Օսաննա Դավթի Որդուն։ Օրհնյալ է Նա, Ով գալիս է Տիրոջ անունով։ Օսաննա բարձունքներում։ Եվ երբ Նա մտավ Երուսաղեմ, ամբողջ քաղաքը ոտքի կանգնեց և ասում էր։ Ո՞վ է Սա։ Եվ ամբոխները պատասխանում էին։ Սա Հիսուս մարգարեն է Նազարեթից Գալիլեայի։ Եվ Հիսուսը մտավ Աստծո տաճարը և դուրս հանեց բոլոր նրանց, ովքեր վաճառում և գնում էին տաճարում, և շուռ տվեց դրամափոխների սեղանները և աղավնի վաճառողների նստարանները։ Եվ ասաց նրանց։ Գրված է, որ իմ տունը աղոթքի տուն կկոչվի, բայց դուք այն դարձրեցիք ավազակների որջ։ Եվ կույրերն ու կաղերը մոտեցան Նրան տաճարում, և Նա բժշկեց նրանց։ Երբ քահանայապետները և դպիրները տեսան Նրա արած հրաշքները և լսեցին տաճարում աղաղակող մանուկներին, որոնք ասում էին։ Օսաննա Դավթի Որդուն, նրանք զայրացան և ասացին Նրան։ Լսո՞ւմ ես, թե ինչ են ասում այս մանուկները։ Հիսուսն ասաց նրանց։ Այո, ես լսում եմ։ Դուք երբեք չե՞ք կարդացել, որ մանուկների և ծծկեր երեխաների բերանից Դու պատրաստեցիր Քեզ գովասանք։ Եվ Նա թողեց նրանց և դուրս եկավ քաղաքից Բեթանիա, և այնտեղ գիշերեց։

Առավոտյան, երբ Նա վերադառնում էր քաղաք, քաղցեց։ Եվ տեսնելով մի թզենի ճանապարհի եզրին, մոտեցավ նրան, բայց ոչինչ չգտավ նրա վրա, բացի տերևներից։ Եվ ասաց նրան։ Այլևս երբեք պտուղ չլինի քեզանից։ Եվ թզենին անմիջապես չորացավ։ Աշակերտները, տեսնելով դա, զարմացան և ասացին։ Ինչպե՞ս թզենին անմիջապես չորացավ։ Հիսուսն ասաց նրանց։ Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, եթե հավատ ունենաք և չկասկածեք, ոչ միայն թզենուն կանեք այդ, այլև եթե այս լեռանն ասեք։ Վերացիր և ընկիր ծովը, կլինի։ Եվ ինչ որ խնդրեք աղոթքով, հավատացեք, որ կստանաք։

Եվ Նա մտավ տաճարը և սկսեց ուսուցանել։ Եվ մոտեցան Նրան քահանայապետները և ժողովրդի երեցները և ասացին։ Ո՞ր իշխանությամբ Դու այս բաները անում ես, և ո՞վ է Քեզ այդ իշխանությունը տվել։ Հիսուսն ասաց նրանց։ Ես էլ ձեզ մի խոսք կասեմ, և եթե ինձ պատասխանեք, ես էլ ձեզ կասեմ, թե ո՞ր իշխանությամբ եմ այս բաները անում։ Հովհաննեսի մկրտությունը երկնքից էր, թե մարդկանցից։ Նրանք խորհեցին իրենց մեջ և ասացին։ Եթե ասենք, թե երկնքից էր, Նա կասի մեզ։ Ինչո՞ւ չհավատացիք նրան։ Իսկ եթե ասենք, թե մարդկանցից էր, ամբոխից վախենում ենք, որովհետև բոլորը Հովհաննեսին մարգարե էին համարում։ Եվ պատասխանեցին Հիսուսին և ասացին։ Չգիտենք։ Եվ Նա ասաց նրանց։ Ես էլ ձեզ չեմ ասում, թե ո՞ր իշխանությամբ եմ այս բաները անում։

Ուրիշ առակ լսեցեք։ Մի տնտեսատեր էր, որ այգի տնկեց, պարսպեց այն շուրջը, հատ մի հատ փորեց, աշտարակ շինեց և հանձնեց այգեպաններին, ինքը գնաց հեռու երկիր։ Երբ պտղի ժամանակը մոտեցավ, ուղարկեց իր ծառաներին այգեպանների մոտ, որ պտուղները ստանան։ Այգեպանները բռնեցին նրա ծառաներին, մեկին ծեծեցին, մյուսին սպանեցին, երրորդին քարկոծեցին։ Նորից ուղարկեց ուրիշ ծառաներ, ավելի շատ, քան առաջինները, և նրանց նույնպես այդպես արեցին։ Վերջապես ուղարկեց իր որդուն, ասելով։ Իմ որդուն կամաչեն։ Բայց այգեպանները, տեսնելով որդուն, ասացին իրար։ Սա է ժառանգը, եկեք սպանենք նրան, և ժառանգությունը մերը կլինի։ Եվ բռնեցին նրան, սպանեցին և գցեցին այգուց դուրս։ Ուրեմն, երբ այգու տերը գա, ի՞նչ կանի այդ այգեպաններին։ Ասացին Նրան։ Չարագործներին կոչնչացնի չարությամբ, իսկ այգին կտա ուրիշ այգեպանների, որոնք պտուղները ժամանակին կտան նրան։ Հիսուսն ասաց նրանց։ Երբեք չե՞ք կարդացել Գրքում։ Քարը, որ շինարարները մերժեցին, անկյունի գլուխ դարձավ։ Սա Տիրոջից եղավ և հրաշալի է մեր աչքում։ Ուստի ասում եմ ձեզ, որ Աստծո արքայությունը ձեզանից կվերցվի և կտրվի մի ազգի, որ պտուղ կտա։ Եվ ով այս քարի վրա ընկնի, կջարդվի, իսկ ում վրա որ նա ընկնի, կփշրի նրան։

Երբ քահանայապետները և փարիսեցիները լսեցին Նրա առակները, հասկացան, որ Նա իրենց մասին է խոսում։ Եվ ուզեցին բռնել Նրան, բայց ժողովրդից վախեցան, որովհետև ժողովուրդը Նրան մարգարե էր համարում։

Ա՞ր ըէ դե Վա՞ն

զանօրէնութիւն. քանզի
թէ ոչ մեծատուն դո
լով աղքատացաւ խոնար
հեցուցիչ զինքն ի խոր
ի մարդասիրութիւն, եւ ոչ
մեք զնորայսն հարստա
ցաք. այլ եմք չաղքա
տութեամբ՝ եւ մահուամբ՝ եւ
ծիւք՝ եւ մահուամբ՝ եւ
մերոք ըմբռնեալ. Վան
զի լինիլ մարմին բանին՝
լուծուն ունի և իբաց
բարձուն. որ յանիծից
և ի պատժէ մարդոյս բը
նութեամբ պատահեցելոյն,
ապա ուրեմն թէ փորձեն
զիրկութեամբ մերոյ ար
մատ՝ և զհատասոյս մե
րոյ էրեկ, որ և սրբ
ինչ ըստ նմայն են կաց
ցեն։ *Քանզի ոչ եղե
ւոյ այլ ասացի մարմին բա
նին, եւ ոչ դառն իշխա
նութեամբ մանուկ չարժե
ցաւ. խաւխանեցան եւ ոչ
ըստ միոյ եղանակի մերոք.
եւ ամբ տակաւին առաջ
նոցն յանցանաց պարտա
ւորք. այսինքն եւ ոչ մի

Ի՞ դէմ Ոչ ևս։

ունելով փախուստ ի
վերհադոյնն. զոր ինձեան
ամենեցունց փրկչին մե
րոյ ասեմք քէ։

Հառ, ձեզ.

Ի՛մ առի զոր ասա
ցեքդ։

Ու՞ր։

Ոչ արդեօք ասիցէ և
առ ի մէնջ զոր մերձա
ւորութիւն կցորդ եղև
մեզ մարմնոյ և արեան,
այլ զոր քան զմեզ
ըստ բնութեան. քանզի ոչ
ոք ասէ մարդոյ վայելուչ
դոլ մարդկութեամբ հա
զորգ լինիլ զոր
ինչ էն ըստ բնութեան.
զիարդ արդեօք իմասցի
առեալ այլ ինչ քան
զոր ինչէին, արդեօք ոչ
բազում անաեղութեան ու
նի բանս։

Հառ ձեզ.

Մենայն իրօք։

Ձ Ա Հ

Ա. Ես։

Տես և այլ ազգ. ոչ անպշաճեկ լանդեպ
[բ]եցց բառնալ ձեռնար
կեն զբանին այ զոր ի
կնոջէ ըստ մարմնոյ զծը
նունդն. զի՞նչ օրինա
կաւ կենդանադրծես
ցէ արդեօք զմարմին
նր, եթէ ոչ է իւր նր որ
էն կեանք։ * Օ. ի մարդ
արիւնն քէ սրբեսցէ ըղ
մէղ ի մէղոյ՝ եթէ մար
դոյ հասարակաց և ըստ
մէղօք. զիարդ առաքեց
ած զորդին իւր որ եղև
ի կնոջէ և եմուտ ընդ
օրինօք. զիարդ դասա
պարտեաց զմէղս իմարմ
նի։ * Քանզի ոչէ մարթ
հասարակաց և բառնալ
ըեալ ուղեղով զմէզ ի
մեղաց զնուիթի դասա
պարտել զմեզ։ * Կայց
վն զի մարմին եղև ոչ
գիտացին զմեզ,այսոհիկ
և յոյժ վայել չաբար ըղ
մեզացն շարժեաց զբըռ
նութ. և ինօրայն հարս

Ա. Եդեմ Այեսոր։

տացեալ անձառաբար
որպէս անպատմելի միա
ցեալ ընդ բանին նր և
կենդանարար է. և ած ա
վետըս ներդործութ
լի. և այլ յիսկզբանն քրի
փոխատրիմք փառաց ի
փառս, վերափոխիմք և
մէք ի դոյ՝ քան զսպակա
նութի և զմեղս վերա
գոյն։ * Ա. Ն Ձ[ն]մարտու
թէ. զի ըստ երանելոյն
պօղոսի ձայնին՝ ոչ զգե
ցաք զպատկեր հողե[ղ]
նին, զգեցցուք և զպատ
կեր երկնաւորին. այս
ինքն զքէ. իսկ երկնա
ւոր մարդ իմանի քրիս
տոս ի վերստոյ և յերկ
նից ի ջուրն եկ զմարմինն,
այլ զի ած գոլով բանն
այ էջ ի յերկնից և զառ
մերս նմանութի առեալ.
այսինքն ծնունդ կրեալ
զոր ըստ մարմնոյ ի կնո
ջէ. մնաց որ ինչ էրն։
* Յայտ թէ և ի վեր ի
յերկինս և ի վէր ամենե
ցունց ոչ ած և մարմնով։

Ա՜ՆՈՒԹԻՒՆ ԱՐՔԱՅԻՆ

քանզի այսպէս ասէ ու-
րեմն ածողին Յովհան
Նէս վա՜ն նորա. որ իւր
բուռան գայ՝ ի վերուկ ք
զամ քանզի եւկաց մեզ
ամենեցունց որ, և՝ իջա
ոյի կերպարանս եղել
անօրինաբէր. Լաւ հրաշա
փառ Ձ՝մարտապետ՝ վասն
այսորիկ է քի խորհուր
դէն, որև ասէ ուրեմն
առ հրէայն՝ ի ձեռն մխոյ
՝ի մէջ երկնից ածէ Լ՜Տայր,
սեռեաք արհամարհոյք
և զարմացարուք և եղէք
բուք. զի գործ մի գոր
ծեմ ես յանուրս ձեր.
գործ՝ որում ոչ հաւա
սայցէք եթէ ոք պատ
մեսցէ ձեզ. *Քանզի
վասնզի՜սր է անչնաման
լինիլ քի խորհրդոյն,
վասն զբանչելեացն դե
րասանութեանն, ասէ եր
մարդկուժէն. և՝ ի մե
բուսն՝ որ՝ իվեր է քան
զամ արարած, աներև
պտղն՝ և երևելի ըստ մարմ
նոյ՝ որ՝ ի յերկնից և՝ իվե

ՐՆԴՐԵՄ ՊՂՏՈՐԻ,

բուսոյն՝ սեռականք հողե
ղինացս, շօշափելի անջո
շափելին, ըստ բնութե
ազատն՝ ի ծառոյն կերպ,
որ օրհներ զարարածս
անիծեալ, և ըստ անօրէնս
Համարեալ՝ յամի արդա
բութեան, և՝ ի կար
ծիս մահու եղեալ
կեանքն. *Քանզի ոչ
եր այլոյ ուրուք մրմինն,
այլ իւր՝ ըստ բնութեն
որդւոյ որով զմահ ձա
շակեաց, արդեօք ոչ
բարձոք եղելոյ կամ առ
ի մէնջ ասացելոցս ուն
ինչ յայտնութիւն
Հան, ի՛ զ.
Ո՛Չ ուրեք.
Ա՜- Ա՜յ.
Տես ինձ և զայն առայ
սուրեք. զերս ասեմն,
*Ասէ ուրեմն քո առաջ
՝ի բաց բառնայն կամին
զ յարութի՜ն մեռելոց.
չիցե՞ ընդերցեալ ձեր՝
թե որ արար զմարդն՝ ի
ՁԱԺԵ սիրէ

Ա՛ՀԱ ՔԵ ԴԵ ՎԱ՛Ա

ակ ըզբանէ՝ արու և էգ
արարչա՛ *Ո՛րք՝ աճ այ
ինն Ցօղոս . պատուա՛
կան է ամենանուէրն և
սուբբ են անիսոկնէք նոյ՝
ապա վարդ միաճ ինն այ
բան՝ զոր ՚ի մեզ նմանու
թին առնու ՚ի կամեցող
ն՛ մարդկու թեա օրինաց
են ՚ի հաստատուն .
այսինքն ի ծնունդ ը՛ր
դոյն մարմնոյ . *Ո՛րանզի
ն՛ յամենանուէն էա
յանձն զայն, այլ ՚իսար
կեշտ կուսէ և յանխորձ
ամենանուէ . յղացելոյն
՚ի Հոգւոյն և Հոլանի է
զերոյ նմա զօրութեն այ .
բաստրում գրեալ է .
արդ՝ ո՛չ անապատուեալ
այ զամենանուէնս յամէ
ն օրինա՛ պատուէալ .
է՛ր փոխանակ վնոյս յղա
ցեալ Ի՛հոգւոյն՝ ի՛րոյ
մարմնոյն առնէր մայր
աճ գոյով բանին .

*Ա՛ՒՒ ՔՒ Ի՛

Ա՛Յ ՀԻՆՉ ասել ունիմ՝

Ի՛ՐԴ ԳԻՄ Վ՚ԱՏՈՒՐ՝

*Ա՛Ր՝ Ա՛ՒՒ

Ա՛Յ զինարդ ոչ ամբունց է
զնոյն յայտնի այսօրիկ
պատճառ զայն նկատել
լոյ՝ քանզի եկն ոգի ասացի
մարդացա՛ որդի վերաս
ուեղծել զմեզ ոգի ինքեմբ
նախկին . ՚Իսո՛րք ի՛մն և
իսքանչելի հրաշափառ ծը
նունդ և ի կեանս ՀՀյմար
տապէս . *Ա՛յն եղև նախ
ինքն ծնունդ սրբոյ Հո
գւոյն , զոր ըստ մարմ
նոյն ասեմ՝ զի որպէս ձա
նապարհած ի՛մն իմեզ ան
ցեալ Հնորհին , ո՛չ յա
րենէ և ո՛չ ՚ի կամաց մար
միոյ՝ և ո՛չ ՚ի կամաց առն,
այլ այ՝ Հոգւովն զնմա
նային ոնեալ ծնունդ .
և զոր առ բնութի՛ն և ձըշ
մարտապէս սրբին կերպակ
ցութի՛ Հոգւոյ սրբական Հայր
կոչեմք զաճ , այսպէս մը
նամբ անապինք , ոգ ո՛չ ա
Հայր զառաջինն ունելով։
այսինքն զաղ մ՝ որով և ա
պահեցաքն զոր և ասեր
խակ քո՛ ՔՀՀ Ի՛ ՔՀՀ

Աղաչեմ զձեզ, եղբարք, հետևեցարուք ինձ, եւ դիտեցէք զայնոսիկ որ այսպէս գնան որպէս ունիք զմեզ կերպարան։ Զի բազումք գնան զորս յաճախ ասէի ձեզ, եւ արդ լալագին ասեմ, թշնամիք խաչին Քրիստոսի։ Որոց վախճան կորուստ, եւ որոց աստուած որովայն, եւ որոց պատիւ ամօթ, որ զերկրաւորսն միայն համարին։ Զի մեր քաղաքացութիւն յերկինս է, որմէ եւ զՓրկիչն մեր Յիսուս Քրիստոս ակնկալիմք, որ փոխեսցէ զմարմին խոնարհութեան մերոյ, կերպարանս լինել փառաց իւրոյ, ըստ ներգործութեան զորով կարող է եւ զամենայն արարածս իւր հնազանդեցուցանել իւրեան։

Արդ, սիրելիք իմ եւ ցանկալիք, ուրախութիւն իմ եւ պսակ, այսպէս կացէք ի Տէր, սիրելիք։ Զեւոդիայ եւ զսինտիքեայ խրատեմ միաբանել ի միտս, եւ նոյնպէս ինձ հաւատարիմ ընկերակից, զի ամենայն ազգ մարդկան ի նոսա է, որ ի Տէր հաւատացին։ Եւ որպէս ընդունելի էք, ընդունեցարուք ի նոսա, եւ ի նոսա գտանիցի ձեզ ամենայն պիտոյից։ Զի ամենայն ինչ ունիք ի նոսա, որ ի Տէր հաւատացին։ Եւ ինքեանք գիտեն զի ոչ ինձ միայն, այլ ամենայն եկեղեցեաց ի հեթանոսաց։ Եւ ոչ միայն ինձ, այլ ամենայն որ ընդ ինձ են, եւ որ ի Տէր հաւատացին։ Զի ամենայն ինչ ունիք ի նոսա, որ ի Տէր հաւատացին։ Եւ ինքեանք գիտեն զի ոչ ինձ միայն, այլ ամենայն եկեղեցեաց ի հեթանոսաց։ Եւ ոչ միայն ինձ, այլ ամենայն որ ընդ ինձ են, եւ որ ի Տէր հաւատացին։

Արդ, սիրելիք իմ եւ ցանկալիք, ուրախութիւն իմ եւ պսակ, այսպէս կացէք ի Տէր, սիրելիք։ Զեւոդիայ եւ զսինտիքեայ խրատեմ միաբանել ի միտս, եւ նոյնպէս ինձ հաւատարիմ ընկերակից, զի ամենայն ազգ մարդկան ի նոսա է, որ ի Տէր հաւատացին։ Եւ որպէս ընդունելի էք, ընդունեցարուք ի նոսա, եւ ի նոսա գտանիցի ձեզ ամենայն պիտոյից։ Զի ամենայն ինչ ունիք ի նոսա, որ ի Տէր հաւատացին։ Եւ ինքեանք գիտեն զի ոչ ինձ միայն, այլ ամենայն եկեղեցեաց ի հեթանոսաց։ Եւ ոչ միայն ինձ, այլ ամենայն որ ընդ ինձ են, եւ որ ի Տէր հաւատացին։

Արդ, սիրելիք իմ եւ ցանկալիք, ուրախութիւն իմ եւ պսակ, այսպէս կացէք ի Տէր, սիրելիք։ Զեւոդիայ եւ զսինտիքեայ խրատեմ միաբանել ի միտս, եւ նոյնպէս ինձ հաւատարիմ ընկերակից, զի ամենայն ազգ մարդկան ի նոսա է, որ ի Տէր հաւատացին։ Եւ որպէս ընդունելի էք, ընդունեցարուք ի նոսա, եւ ի նոսա գտանիցի ձեզ ամենայն պիտոյից։ Զի ամենայն ինչ ունիք ի նոսա, որ ի Տէր հաւատացին։ Եւ ինքեանք գիտեն զի ոչ ինձ միայն, այլ ամենայն եկեղեցեաց ի հեթանոսաց։ Եւ ոչ միայն ինձ, այլ ամենայն որ ընդ ինձ են, եւ որ ի Տէր հաւատացին։

Ի ՍԿԶԲԱՆ ԴԵ ՎԱՅՐ

այսպիսի ինչ ըստ ինքեան խմացեալ ասել ուրեք և յայժ ուղղակի ածայ նոյն պօղոսի. քանզի ոչ զգեցաք զպատկեր Հողեղինին՝ զգեցցուք և զերկնաւորին, և զա ռաջինն մարդն յերկրէ Հողեղէն. իսկ վերկրորդն յերկնից՝ այլ ոպ Հողեղէնն՝ այսպիսիք և Հողեղէնքս. և ոպ երկնաւորն՝ այսպիսիք և երկնաւորքն. * Քանզի Հողեղէնն մեք՝ ի Հողեղենն ադամայ առաքեալ իմեզ անիծիցն ապականութիւն. որով և մեռցաք ի նեքս մահու օրէնք՝ յանդամս մարմնոյ իսկ երկնաւորք եղեսաք. ոպ քիւ առել զերկրին. քանզի ածք քնութիւն և յայ ի վերոյստ էջ՝ իմեռս անասովորաբար և օտարապէս ծնանիդ. եղև ըստ մարմնոյ ի Հո գւոյ. զի սուրբք և անարատ պահանք մնացուք և մեք ըստ նմա ոպ իսկըզ

ԲՆԴՐԵՄ ՅԱՍՏՈՒԱԾ

բանն իբրև յերկրորդ արմատոյ ի ինամանէ յայտ է զի ի ջրէդայ իմեզ շնորհ հին բանին ան.

* ԼՈՒՌ, ԻՆ *

Կազեցիկ ասացեր.

* ԼՈՒՌ ԼՈՒՈ *

O. Ի՞նչ օրինակաւ նմա նիլ ասեն զնա ըստ ամի եղբարց՝ այսինքն մեզ: և կամ ոչ քնանին իմաս ցի արդեօք զնմանութիւն առնուլ. եթէ ոչ ըստ քնութեն էր այլ. և ոչ յո րոյս ըստ մեզ քանզի ո՞ մանց նմանիլն Տէրոյ է գալ ամ իրօք այլ քան զնա և ոչ նման նց, այլ օտարատեսակ. այսինքն այլաքնութեան զնոսա. Լուր՝ աննման մեզ դո յով ըստ քնութեան միա ծինն՝ նմանիլ ասի եղել մեզ. այսինքն մարդ. քանզի եղելն և այս յոժ ուղղակի. և միայն ոպ ծննդեամբ. Թէ և Տրա

Ընդէմ դէպ՝ Քո

Ի քաց Տանէն զքո՝ քան զի թէ գոլ Տաւատացին ածոյ Ճշմարտապէս վնաս, ոչ ըստ մեզ եղելոյ միա ծնէին, վո՛ է ը սարսեցին ածածին ասել զինուոր նորայ՝ զոր ըստ մարմնոյ ասեմ ,

Քան լա՛ .

Ա յո՛ ասեն, քանզի նը մանէ միայն որ ի կնո ջէն և իսկ ակէ թաւթի քաղ անուն . վո՛ օծանե լոյն Հոգւովն սրբով , քանզի ոչ ուրեք էր կա րօտ յիւրն բնութի այ բանն այսպիսւոյ օծ մանն. թէ ևէ ոք ըստ բնութե . Ո՛չ ապաքէն քաղ ա նուն օծումն իմն եղեալ նշանակէ .

Ա՛- Ա՛.

Աղ զակի ասացը թէ վո՛ օծմանն միայն անուն անի ոք քրիստոս. որպես մինչ առաքեալ . վասն առաքելութեանն . և

Վո՛ թէ դէ՛ր

Շահառաբար նորայն ,

*Քանզի ածէր մարմ նացեալ , սակայն խոստո վանեացի Հոգւով իմա նալեաւ միաւորեալ ը մարմինն , քանզի ո՛չ թո ղեալ զաստգոյնն իմէզ այսինքն զՀոգին . միայն առնէ զնամէն Հոգ ղէն մարմնոյն . այլ Հա մանգամայն Հոգւով և մարմնով նախախնամեաց հաւատաեաւ ածէ զո լալ բանն ,

Քան՝ Լ՝ .

Աստուածակից եմ .

*Քանզի ուղղակի՛ խորհիս ,

Ա՛- Ա՛.

Պա՛ ուրեմն եթէ ասի ցեն Հակառակորդքն թէ վայրապար է ածա ծին անուանել զսուրբ կոյսն . այլ քածին յա ՀԷտ , Հայհոյեն յայտ նապէս . ի գոյն ածէ և որդի ևաւր Ճշմարտապէս

Ա՞ր ըն դէ Ա՞ր

Հրեշտակ վա՞ ազդարա
րե՞ն քեզ, քանզի այս է
սիքս անուանք՝ իրաց
ինչ առնեն յայտնուա՞ն,
ևոչ գոյացութեանէ ըստ ի՞ն
քեան՝ այլ ևոչ դիմաց
խոստանայեցուց։

*Հանզի ևիոչին մար
գարէք օծեալք. ըստ
որում ևի՛ սաղմոսն օրհ
նեքանի. մի՛ մերձենայք
ասէ յօծեալս իմ, ևի՛
մարգարէս իմ մի՛ մեղան
չէք։ ասէ և մարգարէն
ամբակում. երեր իմբը
կուքիւն ժողովրդեան
քոյ. ի փրկել զօծեալս
քո։ *Այսոյն զոյն
ասես. ոչ գոլ ասեն զնա
քո մի որդի և՛ նոր մարմնա
ցեալ միածին բանն։

*Հոն. լէ.

Ա՛սիցեն արդեօք թէ
բևս՝ բայց նմա գոլ
ոչ յայ հօրէ ծնիցելոյ
բանի զքոյդ անուն կա
մին. վա՞ ոչ օծանելոյն
ըստ խրոյն բնութեա՞ն

Ի՞նդ էմ Ա՞ստուած։

ա՞ծ. և իմ՞ բերեն ապա
րիկ զայն. քանզի ոչ ա՞
սեն ոյ՞ մի յանուանց՝ ո
րոց ասի առ իմ՞նչ և
վա՞ նր ասի հօր կամ սըր
բոյ հոգւոյն։

*Ո՞չ Ա՞ն։

Ա՞ և ևսէ յայտնի բա
նըս այլ հաւաստեաւ և
բարւոք ասացես։

*Հոն լ՞ե *

Լսեր յորվակիի և բա
զամանգամ ապա
քըս բերեալ զորդւոյ կո
չումն առ ի յածաշունչ
գրոց է աեսանել։

*Հանզի անուանի ա՞ծ
և՞ր՝ ևբոյ՝ ևկեանք՝ և
թագաւո՞ր՝ և զօրութե՞ց
ո՞ր՝ ո՞ր՝ ևամենակալ՝ այլ
թէ ևկատեսցի ոք և՛ իմ՞
հօր ասել. զայս՝ կամ
սրբոյ հոգւոյն՝ ոչ մեզա
չէ վա՞ վայելուչն գոլոյ,
քանզի միոյ բնութեանն
մի՞ամ իրաքէ ևպատ՞ոյն
գերազանցութիւն։

*Լ՞ուդ է ձշմարտապէս
միածնին նմա անուն

ՁՃԺ Է՝ քո՞գ

Աղօթք առ Աստուած

քո՛վ, տարեալ լեցի ան
անձատաբար ըլլալ ք.
և՛ լինիլ Տօր՝ կամ սրբոյ
Հոգւոյն, բայց վա՛յ ինձ
անհամանելի ամենևին
պատշաճել զայս Տօր՝
կամ սրբոյ Հոգւոյն, և
ոչ նման եղիցի վայելուչ
միածնին. այլ հեռաւ
յաւէտ ոմն ձշմարտապէս
որոմ ի ցանակին դա
թի. յորոյ վա՛յ եղիցի և
առանց անգոնանելոյ ամե
նևին օծանելին Հոգւոյն՝
և իմանալ և ասել

Աղօթք առ Աստուած

Տասարակաց գոլ ասեմք
և մեք Տօր հորդւոյ
և՛նք Հոգւոյն զածաւայ
ելուլ պատուոյն ան
Հանս. և Տաճասարաչափ
փառաց. պսակեալ սուո
րել ընդ Տնանիմեայն ը ծը
նողին՝ և իմանիկ ըզծը
նեալն որդի, ևս և ընդ
Հոգին սիպն ով վերնդ
ասիցե ոք արդեօք, քոդ
անուն և նոյն իրդ, այս

Աղօթք առ Աստուած

ինքն օծումիդ. յետ ու
նայնուեն ջափոց եղև
միածնինն. յայտնապէս
զմարդանալոյն իներքս
բերեալ լռազան զայս
նուա՛ն. * Հանգի և օծա
նիին բան որում երևե
ցան մարդ՝ նշանակի
և յայս է արդ՝ եթէ ոչ
զնոյն զմարմնով անօրէ
նուածեն քննեաք բան.
և արտաքոյ ունայնուեն
չափոց կայք մեզ առաջի
տեսանել զմիածինն այ
բան, եր արդեօք և յոյժ
վայել ջաբար անմոռե
ամենևին՝ քո՛ անո՛անել
զոչ օծեալն. * Այց զի
ածային եւ սրբազանն
գիր մարմին ասէ լինիլ
զնա վայելուչ և օծումն
նմա եղեալ խմարնաւո
րութիւն՝ որէ նր Հրէ
և իմաստուն Պօղոս.
զի որ սրբէն, և որ սրբ
բին՝ իմիոջէ էին ամէն,
վո՛ որոյ ոչ ամօթ Տամա
րի եղբարս անո՛անել
զնոսա և ասել. պատմե

ՔՁԺԸ ԳԻՑ

Ա՛ռ եւ կե՛ր
զից զանուն քո եղբարդ
իմոյ. քանզի սրբի՛ր ըս
մեզ յոյժ եղեւն ըս
մեզ իսկ վասն զի ճշմ
մարտապէս սրդիւ ե
ծեան ըստորոգմ և եղև
մարմին այսինքն կատա
րեալ մարդ. հա՛ստատ
մտացուցէ՛ ած այնոյն դա
ւիթի առեալն առնա
թոռ քո ած յաւիտեանս
յաւիտենից. գաւազան
ուղղութե՛ գաւազան
արքայութե՛ քոյ սիրե
ցեր զարդարութի՛ և ա
տեցեր զանօրէնութի՛.
վասնայսորիկ եօթ զքեզ
ած, ած քո իւղով ուրա
խութե՛ն. *Ի՛րդ՝ ի միտ
առ թէ դիմարդ ած ասե
լով. և աթոռ նմա յաւի
տենական արի՛ եւս. օ
ծանիլ ասի առ՝ի յայ.
յայտ է զի ի հօրէ առա
ւելագունիւ իւն օծմ
ք զընկերս նո՛ր. այսինք
զմեզ *Հանգի թէ ե
զև մարդ. որև ած գո
լով բանն. այլ երբ և այս

Ընդ երկայնութի
պէս անկարօտ իւրոյն բը
նութեն բարութեանց
ինքնակատար գոյով և
միշտ շնորհօք և ճշմար
տութի՛ ըս Յովհաննու
ձայնին. և ունի ինքն
այժմ յամենս ինչ և իցէ
զած ավայելուչս. զի՝ ի
լրանալ նր միւք առնել
քեան առաքն շնորհս ըստ
գրեցեալսն. *Ի՛րդ՝ նա
մանգամայն ընդ մարդ
կութեա իւրոյ չափու,
և ըստ ընդունայն իւրացու
ցեալ քո անուանի. թէ
և ոչ իմանի օծեալ. զոր
ըստ ած ութեն քնութե
առեալ այսինքն ըստ
րուժ իմանին ած. ապա
թէ ոչ՝ սակ զիմարդ ի
մարցի այլ ազգ քո մի և
սրդի և սր. անարժան
համարեալ միածնին զո
ծումն, և զոնայնութե
չափուցն ոչն առեալ
յանձն.

*Հառ. լեր *

Լ՛ւ իմ քե զմեզ դնան
գ ձ ժ թ շա

Ընդեմ ձեռնադրութեան

Նեռ չ՝երկիւղ և նմանոյ
ցեղ ընդ աչմէ այլ, ուս
տի և լինի դղրդումն ամպե
տութեց և իշխանութեց
և զորութեց և արուեց
և ամենայնիւ անեցելոց, ոչ
յանխաւնխա յայսմիկ
միայն՝ այլ և՝ի հանդերձ
ձեռնադրութեանն զոր՝ի յամա
րաձայնոյս ընդունի եր
կրպագութիւն ոգի անմահ
նեղի առ ածային ունե
ցուի բնութիւն զյարակցու
թիւն չար վերաբերիլ
մեռած ութեն առ՝ի չար
արարածոյս, մեռուցա
նել նմա զերկրպագուին.
*Եւ ոչ երկուս որդիս
ասեմք, եւ ոչ երկուս
տեառս. վասն զի մի ոք
ոչ ըստ էութեան ածն է ն.
միածին որդին Տր. ո
րով սա ընդ նմին գոյով
և հաղորդելով որդու
թեանն. հասարակորդ
լինի որդւոյ անեանակո
ւթեանն և պատուոյ.
ասէր ըստ էութեանն
ածն բան որով ընդ նը
ձ՝ի մին

չանի՝ զբարեպաշտուե
խորհուրդ անհանճարա
բար մեկնողքն, զանգի
ասեն թէ ածն բան՝
մարդ էառ կատարել՝ի
զանակէ աբրահամու և
դաւթի՝ ըստ ասելոյն
ածոյնոց գրոց. *Ա՛յս
պիսի գոյով բնութիւ որ
պիսի նոքայն էին, յորոց
զանակէ եր մարդ կատա
րեալ բնութիւ իհոգւոյ
իմանալոյ և՝ի մարմնոյ
կազմեալ մարդկայնոց.
զոր մարդ ըստ մեզ բնու
թիւ՝ հոգւոյն սրբոյ զո
րութիւ յարգանդի կու
սին սաեղծեալ եզեալ
՝ի կնոջէ և մանեալ ընդ
օրինաւք ոչ սահմանեսեան
զմեզ գնեողն յօրինացն
ծառայութէ զոռ ի չե
ռուստ նախասահմանեն
որդեգրութէ առեալք.
և մարդ յարակից կին
քըն մահու զնա ըստ օ
րինի մարդկան փորձել
պատրաստեալ. և յարու
ցեալ՝ի մեռելոց. և հան

Ընդդէմ Դ. Եսոյեան.

գեալ. ոչ գոլ զնոյն ինքն ած համանգամայն եւ մարդ. և միով ժամ ածա վայելուչն և զմարդկայ ինան. քանզի որ էր միշտ և գոյն ըստ գոլոյն ած. կրեաց ծնունդ որ ըստ մարմնոյ ի կնոջէ.

*Ուրդ՝ է միոյ ուրեմն անորին և միանձնական բառիս էին և գոյին. և ի յետին ժամանակս ընդ մարմնոյ ծնանիլն. և ըստ գոլով ըստ բնութեանն՝ ոչ ած. սրբիւր ըստ մեզ ըստ որում երևեցաւն մարդ. ընդ որում վայելուչն էր սրբիլ ի տիրականն գոլով պատիւն. և զծառայի կերպարանն ոչ իւր ունէր լով ած անոմանէր իւր զհայր, կեանք և կեն դանարար գոլով որպէս զած, և կենդանագործիլ ասի առ ի յաստուծոյ որպէս երևեցաւն մարդ. *Ուրդ՝ ամ նորաբ. և ոչ անպատճէր

Ա՝ն ըէ գ է Ա՝ն

մին գոլ սա՝ հասանելորդ լինի պատուոյն. * Նմ վն այսորիկ ոչ երկուս որդիս ասեմք և ոչ եր կուս տեարս վն յայն՝ի գոլոյն ըստ էութեն ան հարկաւոյ անմիկնելի ու նելով զառ՝ինա յարակ ցուբեն, որ մերոյ փրկու թեն սակս առաւ ընդ նմին վերաբերի անուա նակոչութե և պատուոյն որդւոյն և ան.

Ա՝ն Ա՝յ՝ն

Բաբ է անհանճարու ենն և վիրաւորիչ խոր հրդեան. որք զայս այս պէս գոլ կարծեցին. ոչ գիտեմ թէ զիարդ ան հանատութե է իրս. և այլ ոչ ինչ. և ամպարիշտ գիւտից ունայնու. և խոտորումն յածայնոցն և արբշռանից քարոզու թեց մի որ ոչ յս քն որդի այ գոչողացն. յայտ՝ զոր առ՝ի յայ Տօրէ քննն մարդացեալ և մարմնա

ԻՀ

պատրաստեաց. և յինքն յարակից եաց զնա. և մնաց արար գաղ ի փորձ. և յարուցեալ ի մեռելոց էհան յերկինս և նս այդ ընդ աջմէ այ. աւելորդ ոչ նմանէ առ ի սրբոցն հարցն և առ ի մէնջ և ամ ածաշունչ գրոց մար գանալն ասել. * Հան զի յայնէ ոչ վարկա նիմ զայս, և ոչ այլ ինչ ամենևիմատան Յովհան նէս գրելովն, Թէ և բանն մարմին եղև, ի բաց դառնայ ամենևին ի հակառակն մարմնով անօրէնութեն խորհուրդ. * Հանզի ոչ է տեսա նել. * Ապա Թէ ած գոլ բնութէ և յայ երև եալ բանն իմոյ զինքն յունայնութէ, զի երբայ բանս ծառայի առեալ և խոնարհեցուցեալ զինքն. այլ ի հակառակին Թէ համբարձաւ մարդ յածութէն պատիւ և իւր ամենեցունց զգե

զանօրէնութէն, զոր և ինքն գովեաց Տայր Թէ է ձմարիտ որ ի ձեռն պօղոսի ձայնին, քանզի երբեմն ասէ որ ոչն գի տեր մեղ՝ վ մեր մեղ արար. զի մեք եղիցուք արդարութէ այ նովաւ, իսկ երբեմն գարձեալ. որ յիւր որդին ոչ խնայ եաց. այլ վ մեր ամենե ցուն մատնեաց զնա. զի արդ ոչ նովաւ զամ չնոր հեսցէ մեզ. արդեօք ոչ ևս ըստ ուղիղ դիտման արբանեցն գրոյ առ ի մէնջ բան.

* Հան լե. *

Օ՞ իարդ ած.

* Ա- Ա. *

Իակ Թէ այ ասեն Հակառակորդքն և խորհին գիտացին, միածինն այ բան առեալ մարդ իւր ձակէ ածայնոյն գաՀԹի Աբրահամու՝ սատղծանել յարգանդ կուսին

ՁՃԻՆ ԹԷ

ասոյ զոր քարոզեմք, զի
այսինքն բանն Հաւա
րան քո. և՝ խորտիկ քոմ.
դիր. մերձէ բան՝ ի բե
ցանել, այլ զի՞նչ ասէ
կինն. այսինքն զ.քս ինչ
քոմ ոչ եղանիցէ յեր
փրկիչ աշխարհի, և ոչ
յանէտ մարդոյ առնէ,
այսինքն յառաջած՝ո՞ղ
րով ապրեցաք. և կատա
րումն օրինաց և մարգա
բէից եղև մարդ գոլով
քան զնա։ *Հանդի խո
սին օրէնքն զքի խոր
հուրդն, և վա՜ն՜ր գրէ
մովսէս որև եղև մեղ
դաստիարակ՝ ինձ. և՝ի
քաց գնայ առ ոչ ինչ՝
հաւատս մեր։ *Հան
զի առնու ամենևիմբ՝ի
բարձրութէն և ոչ ինչ
պատճառական և մեծ խոր
հուրդս մեր։ զոր և աճծայ
ինն պօղոս մեկնէ ասե
լով. մի՛ ասիցես՝ի սրտի
քում՝ ով ելանիցէ յեր
կինս. այսինքն զ.քս ինչ
ցանել։ այլ զի՞նչ ասէ
դիր. մերձէ բան՝ ի բե
րան քո. և՝ խորտիկ քոմ.
այսինքն բանն հաւա
տոյ զոր քարոզեմք, զի
եթէ բերանովդ խոստովանիս զՏէր Յիսուս, և սրտիւդ հաւատաս թէ զնա յարոյց Աստուած ի մեռելոց՝ կեցուցանես զանձն քո։ Զի սրտիւ հաւատայ ի նա յարդարութիւն, և բերանով խոստովանութիւն լինի յփրկութիւն։ Ասէ գրոց թէ ամենայն որ հաւատայ ի նա՝ ոչ ամաչեսցէ։ Զի ոչ է հրեայ և յունական, զի նոյն Տէր ամենեցուն, հարուստ ի վերայ ամենեցուն որ կան ինչ ի նա։ Զի ամենայն որ կոչեսցէ զանուն Տեառն՝ կեցցէ։

Ամէն։

*Հռ. Ժ.

Ամենեքին և ամ իրօք՝
ձշմարիտէ։

Ղ.ա Ա.ա։

Ասէ եթէ ձշմարիտ է
բան որում ասեմն՝ և
անարժան համարեցայ
զանօրէնութիւն միածինն՝
զոր տակաւին արհամար
հեաց զամօթ, որ եղև
ինազանդ մահու չափ և
մահու խաչի։ *Վասն ե
թէ առեալ մարդ՝ ածել
զնա՝ ի փորձ մահու՝
համբարձան և յերկինս
աթոռակից ցուցեալ հօր՝
որ այնուհետև երևեա
ցի իւրն աթոռ. եթէ ոչ
ասեն երկուս որդիս.
այլ մի յաւէտ գոլ գա
հակից լինել զոր՝ ի զա

ԱՅԹ ԴԷ ՎԱՒ

բուն՝ակութէնն էառ. և
յայ կերպարանս. և յա
ւէտ՝ զի բարձրացաւ և
աթոռակից եղև հօր.
եթէ ոչ է ձշմարիտ զոր
ասեմն։

*Հռ. Ժ.

Ամենեքին և ամ իրօք՝
ձշմարիտէ։

Ղ.ա Ա.ա։

Ասէ եթէ ձշմարիտ է
բան որում ասեմն՝ և
անարժան համարեցայ
զանօրէնութիւն միածինն՝
զոր տակաւին արհամար
հեաց զամօթ, որ եղև
ինազանդ մահու չափ և
մահու խաչի։ *Վասն ե
թէ առեալ մարդ՝ ածել
զնա՝ ի փորձ մահու՝
համբարձան և յերկինս
աթոռակից ցուցեալ հօր՝
որ այնուհետև երևեա
ցի իւրն աթոռ. եթէ ոչ
ասեն երկուս որդիս.
այլ մի յաւէտ գոլ գա
հակից լինել զոր՝ ի զա

Ա՟ՇՆԱ ԳԼՈՒԽՆ

Թէ ասիցես բերանով
որ զՀՆ ահաւասիկ ի
սրտի քումմ թէ ած յա
ղոյց զնա խեռելոյ կէց
ցես։ *Եղբ զիմբդ տա
կաւին մեծ ևբաբերիա
և գերազանցեալ սքան
չելի բարեպաշտութեանն
խորհրդ թէ պիտոյ
հաւատալ ըստորոմմա
սեն խոստովելքն մարդ
առեալ ևընդ այ բանին
ըստ կաման գոլով մե
ռաւ և յարեաւ, ևհամ
բարձեալ երկիս երկինս։
ևանհաւատալի թերևս
թըշնեցի ոմանց թէ
ոչ ած գոլով քնութեամբ և
ձշմարտապես ածուհեն
աթոռովք զարդարի։
*Ի բաց ուրեմն մերժե
ցելոյ ըստ բնութեանե որ
դոյ։ և առաջի կան որք
ըզպաշտամանն ունին
կարգս հրեշտակք և հը
բշտակապետք։ և և
վերագոյնքն քան զնոսա
իրովբէքն ոչ ըստ ձշմար
տութեանե որդոյ այլ

Ի՟ԽՈՒՏ ԳԼՈՒԽՆ։

մարդոյ յաւետ զորդիու
թեն անուն հաղորդաբեր
և եկամուտ։ և ըստ մերոյս
օրինակի հարստացելոյ,
քանզի սարսեցին և ոչ
քնած հակառակորդքն,
արդեաք ոչիւղ անդա
մութեք և ամպարշտութե
լի՝ նոցայն օրինադրաւն.
զի տալոյն և եկամտին
և՝ի բաց բառնալն է՝ի
դրաւատն մտեալ։ ոչ ու
նի առանց կասկածանաց
զվնասն։ և լռեցից զևան
հայհոյիչսն և անտեղի
բանն։ *Ի՟ՐՔ՝ էր աղա
գաւ զանօրէնութեանն գե
րամբարձութեանն՝ իվայր
բարշէն յանգեղեցիկն։
և զաճ ային և զորբ զանս
մեր պաշտօն՝ մարդապաշ
տութեի, և այլ ոչ ինչ ե
րևեցուցանէն՝ ի բաց
հանեալ ձշմարտապես
որդոյն յարակելոյ ո
մեմն կամմբ առնուեր
կրկին՝ հաւանեցուցչէն
որ՝ի վեր քո գամ պետու
ճն և իշխանութիւն և սրու

ՔՁԻԴ ԹԻՆ

Ելից Գ. Ի

Եւ ասէ Տէր առ Մովսէս՝ Ասա՛ առ Ահարոն եղբայր քո՝ զի մի՛ եւ ամենայն ժամ մտցէ յսրբութիւնս ի ներքս յառաջ քան զվարագոյրն, որ առաջի է տապանակին վկայութեան, զի մի՛ մեռցի. զի ես երեւեցայց ի հանգստեան ի վերայ քաւարանին։ Եւ այսպէս մտցէ Ահարոն յսրբութիւնս. ի տաւարէ մի՛ ի նախրոյ եւ խոյ մի՛ ողջակիզութեան։ Եւ զսրբազգեստսն սրբասքանչս զգեցցի՝ սրբազգեստ բուրդ եւ սրբազգեստ սպիտակեղէն զգեցցի, եւ գօտի բուրդ սպիտակ ի վերայ կապեսցի, եւ կիդար սպիտակ ի գլուխ դիցէ. զգեստք սրբութեան են սոքա, եւ լուասցի ջրով զամենայն մարմին իւր, եւ զգեցցի զսոսա։ Եւ ի ժողովրդենէ Իսրայէլի առցէ երկու նոխազս յանդամոյ ի մեղս քաւութեան, եւ խոյ մի՛ ողջակիզութեան։ Եւ մատուսցէ Ահարոն զնոխազն զոր ինքն ունիցի ի մեղս քաւութեան, եւ քաւեսցէ զինքն եւ զտունն իւր, եւ առցէ զերկուսն նոխազսն եւ կացուսցէ զնոսա առաջի Տեառն առ դրունս խորանին վկայութեան։ Եւ արկցէ Ահարոն վիճակս ի վերայ երկուց նոխազացն, մի՛ վիճակ Տեառն եւ մի՛ վիճակ նզովից։ Եւ մատուսցէ Ահարոն զնոխազն զոր ելանիցի վիճակն Տեառն, եւ արասցէ զնա մեղս քաւութեան։ Եւ զնոխազն զոր ելանիցի վիճակն նզովից, կացուսցէ զնա կենդանի առաջի Տեառն, քաւել ի նմա եւ արձակել զնա առ նզովից յանապատ։ Եւ առցէ Ահարոն զսրբազգեստսն զոր զգեցեալ էր յորժամ մտանիցէ յսրբութիւնս, եւ եդցէ զնոսա անդ։ Եւ լուասցի ջրով զամենայն մարմին իւր ի տեղւոջ սրբութեան, եւ զգեցցի զհանդերձսն իւր, եւ ելցէ եւ արասցէ զողջակէզ իւր եւ զողջակէզ ժողովրդեանն, եւ քաւեսցէ զինքն եւ զժողովուրդն։ Եւ զճարպ մեղացն մատուսցէ ի սեղանն։ Եւ որ տանիցէ զնոխազն նզովից, լուասցի զհանդերձսն իւր եւ լուասցի ջրով զամենայն մարմին իւր, եւ յետ այսորիկ մտցէ ի բանակն։ Եւ զտաւարն զմեղացն եւ զնոխազն զմեղացն զոր մատուսցէ զարիւնն ի քաւել ի սրբութիւնս, ելցեն արտաքոյ բանակին, եւ այրեսցեն զկաշիսն եւ զմարմինսն եւ զաղբսն զոր ունիցին։ Եւ որ այրիցէ զնոսա, լուասցի զհանդերձսն իւր եւ լուասցի ջրով զամենայն մարմին իւր, եւ յետ այսորիկ մտցէ ի բանակն։

Ելից Ի. Ա

Եւ ասէ Տէր ցՄովսէս՝ Ասա՛ ցամենայն ժողովուրդ որդիսն Իսրայէլի եւ ասասցես ցնոսա՝ Սուրբ լերուք, զի սուրբ եմ ես Տէր Աստուած ձեր։ Զամենայն մարդ մայր իւր եւ հայր իւր երկեսցի, եւ զշաբաթս իմ պահեսջիք, զի ես եմ Տէր Աստուած ձեր։ Մի՛ դարձարուք առ կուռս, եւ զաստուածս ձուլեալս մի՛ արասջիք ձեզ, զի ես եմ Տէր Աստուած ձեր։ Եւ զոհ փրկութեան զոհեսջիք Տեառն, զի ընդունելի լիցի ձեզ։ Յաւուր զոհելոյ ձերոյ եւ յաւուր հետեւելոյ զոհեսջիք, եւ զմնացեալսն մինչեւ յերրորդ աւուրն հրով այրեսջիք։ Եւ եթէ ուտելով կերիցի յերրորդ աւուրն, պղծութիւն է, ոչ ընդունելի լիցի։ Եւ որ կերիցէ զնա, յանցանս իւր կրեսցէ, զի զսրբութիւն Տեառն պղծեաց, եւ սատակեսցի անձն այն յազգէ իւրմէ։ Եւ յորժամ հնձիցէք զհունձս երկրի ձերոյ, մի՛ կատարեալ հնձեսջիք զանկեալսն հնձանի քո, եւ զհասկս հնձոյ քո մի՛ հաւաքեսջիք, եւ զխոյր

Ա. Երեսն.

անվրէպ նմանութեամբ օրի-
նակի, ապա վիճարդ ոչ է
վա Հաճատարապետիս
ան ծառայն. և իբերու
նակութեան աճումեան
արարեան. և աճ առ ժա
մայն ըստ գրոց ինքեան
մտանէ ի նա և ի համա
գոյ երրորդութեան անդա
հատարաքանն նման և ը
նման երկրորդի և հետատա
փոքն լինի հատարկորդ.

Ա. Ը.

Ասեն վերադրութեան
թէ ըստ այսմ օրինակի
պարտէ առնուլ քահ ըղ
մտաւ աճեալ զոր ի զա
հակէն դաւթի անանձն
տաքար յարակցել յածն
բան երկրորդութեամբ ոչ այ,

Ա. Ժ.

Արդեօք բաճական է
առ իպարտ գոլ զայ վայե
լուչն փառս առնուլ. և
քան զարարածս չափ ի
վեր ելանել յարակ
ցեալն միայն ինչ և
գործել երկրը

Սէրոյ Հերէն.

երկին ի վերելն. և ապա
մատուցեալ ասեն առ
ածայինն սամուէլ. արա
մեղքեր ոչ պղտղեց.
առայս գոնանայը կայ ճ
յերաւի հոգեկիրն. պղ
լսեր զասեն այ թէ ոչ
զբեզ արհամարհեցին. պղ
զիս՝ զթագաւորել ի վր
նոց, ասի դարձեալ և ա
ատեօր հատատեաւ ար
համարհանացն եղանակ
յածմունի զվերբերու
թենապղ և ինքն բղարիցս
փրկիչ և որ. յաղագս
կարօտելոցն ասէ. որով
հետև արարիք մեռմ ի
փոքրկանցս յայսցանէ
ինձ արարիք. արդեօք
այսմ օրինակի եթէ ոք
ասիցէ պատճել զոր
ի զաւակէն դաւթի որ
դոյ արար՝ և եթէ ոչ ոք
հատատց ինա գայթագ
ղեցաւ հատատուքէ քը
նութէն որդի. պատճիլ
կամեցեալ և նր. և հա
հատացեալ լինիլ առ ի
մէնչ ըստ հատատը և

Ի՞նչ է ինքնութիւն.

Ճանապարհ առ ի մէնջ յաւէտ զի և ի սբ. Հարցն իջեալ ի մեզ. և յարակցեալ անսաստեն. որ և շփոթէ միաւորութիւն ոչ ինչ ըստ որոց ասին. այլ զուցանէ յաւէտ միութիւն միաւորիլ իմացեալ ըստ. * Ոչ ամենևին և ամ իրօք մի ասի միայ նաեւ սրբոյն և միասանակն. այլ և յերկուցն կամ յոլովիցն տարաբնեւ և յայտաեւտակացն շարս կացեալ. քանզի այսպէս բարւոք գոլ յայսոսիկ ի մասանոցն. արդ չարս խոհուեցեալ զինն բնութեանց և ձշմարտապէս որդի մարդացեալ և մարմնացեալ որոշել յերկուս. հրաժարել ի միաւորութենէն յարակցութեանն զոր ունիցի թե բնութիւն ոչ ինչ զոր ունիցի թե ոչ ինչ զոր ունիցի թե ոչ ինչ զոր ունիցի թե

ցերկրի որոց անկանինն
Նոպղերգուն. Ժողովեցա
ըռաք և կոպեցուցք միմե
անս ազգ անխոտ նախ ք
զբնիլ ձեզ երբև զծա
ղիկ յանցանել. յարակ
ցի և աշակերտ առ վար
դապետ իւր ըզ ուսումն
նասիրութեն. և ինք առ
միմեանս ոչ ըստ միոյ օրի
նակի, այլ ըստ բազմաց,
ոմն ուրեք և այսպէս իւոյ
իրն օժանդակ՝ ոչ իմաս
ցի ան յարակից ըստ կա
մաւորութեն արբոդին յո
ժանդակութեն. որ և յա
ճէտ նման է որ առ ինո
բաձև իցեն մեզ յայանի
յարակցութեն. * Հարցա
նել արդեօք ըզ յարձա
կեալսն անուսումնաբեր.
եթէ մարդ առեալ ոմն
զայրը քան զինքն որդի
այ բան ոմն զօժանդ ոք
իւրոյն կմոց երևեցոյց
զնա. ոմն զի և զմահու
զիարձ առնուալ և յառ
նել և յերկինս համբառ
նալ. և յանձառելոյն

ձեռնութեն հաստատել յա
Թոռս. եթէ ոչ ամենե
լինն և ամ իրօք ի հձեռն
այսոցիկ բանից այրը գո
լով սեռական ամենևիմբ.
քան զբնութեն և ճշմար
տապէս որդին.

* Լոյս լիցի. *
Լսեմ և ե՛ս.

* Ա՛ր Աբր. *

Լսակ ի՛ւ զի փանգամ
յայս գլուխեցան անու
սումնութեն. ոմն զի վար
կանիլ և ասել ոչ զնոյն
ինքն լինիլ ըստ մեզ զիա
ծինն այ բան. այլ մարդ
առնուալ ըստ որոյ օրի
նակի արդեօք իմանի առ
ի մեզ. կամիցին զառու
մընն արդեօք որպէս ի
ձեռն առեալ առ ինը
մանե. առ ի պարտ
գոլ լնուլ ինչ զմի ոք ի
սրբոյ մարդարէից ըստոյ
լուաք զասելն. թէ ոչ
մարդարէ էի և ոչ որդի
մարգարէի. այլ հովիւ
ես ձիւը էի

Թէ ինչ է Հաւ

Էր և Թուղ կծուէր. և էառ զնա որ իմաշանց՝ և ասէ ցնա՝ երթ մարգա ըէաց՝ իվ՚ր ժողովրդեն իմոյ իսրայէլ. քանզի հովիւ գոլով դնեը զնա մարգարէ և իւրոցն կա մացն օժանդակ կասա րէը։

* Հաւ, ինչ. *

Ասիցեն արդեօք թէ բնա ոչ այս լինիլ ամ իրօք զառաւծին. այլ ոգի զի իմացի առ ի միջոյ զկերպարանս առաւելի ա

* Ոչ՝ Այո. *

Զպա ուրեմն ըս միաւո րեալ անմեկնելոյն իւր եղելոյ առաղնին իմացի առնել. և յոյժ վայելէաբեր. ոգի ած գոլով ցյն և այ ըս ձշմարտաւեն որդի մի և միայն ոգի յայ չօ րէ բանն ծնանա ած ապէս նախ քան զամ յա հիսեան և ժամնակ. իսկ

Պատճառ Զատկի։

ի յետին ժամանակ յայ ի տեղիս զնոյն ինքն ըմաք ծոյ ի միոջէ. քանզի ոչ այլոյ ուրուք. այլ իւր եղև ծառայի կերպարան։

* Հաւ խա. *

Օ, խարդ՝ ասացէք.

* Ոչ՝ Այո. *

Ազդ ասա ինձ արդեօք բնութիք ծառայն ա մէջ աննմանոյն կէր պարանս ծառայի առ նուել. եթէ ապաւն ձր շ մարտապէս՝ և զծառայու թեն չափուցէապէս ա ռեալն։

* Հաւ, խոք. *

Օ, ազան վարկանիմ. քանզի զոր ինչ էն ոք ըս նութիք զինոյդ արդեօք լինիցի։

* Ոչ՝ Այո. *

Արդ սե. զի և ըստ մեզ եղեալ միածինն

ռանձինն, քանզի եղեն
Ենթ մարդկայինքն. ապա
ուրեմն յասելն առնուլ
նմա զծառայի կերպա
րանս՝ բղղոն է մարմնով
անօրէնութեանն խոր
հուրդ. իսկ եթէ մի որդի
խոստովանեղով Աստ
ի յայ հօրէ բանն. Յա
սարակորդ որդիութե
ն՛ Աստուած, մարդ պար
զաբար յարակցեալ ասեն
զոր ի զանակէ դաւթի,
ժամէ ասել մեզ որոց
զայն խորհին ըստ ձրշ
մարիա սիրոյ տրտմութե,
ոմ տայցէ ջուր գլխոյ ի
մոյ աչաջոց խնդ աղբերս
արտասուաց. և լայլ զժո
ղովուրդս զայս ի տրքէ
և՛ի գիշերի. քանզի մատ
նեցան ի միաս անարգու
թե՛ զնոցն իւրեանց
որն ուրացեալ զի եր
կեակ որդւոց անհաս
սարաբան ցուցանի մեզ
և ածավայելուչ փառօք
պատկի ծառայ. և հաս
սարչահ գերբնակու՛
գ՛ձ՛լ պայծա

Այ բան ։ և՛ի ծառայի
չափ մնեալ ըստ մարդ
կութեա՛ վկայեր ինքեն
ըստ բնութե՛ աստուա
թեն։ յորժամ զդիդրաք
մեան խնդրելին. ասելով
ուրեմն աստեն որդիքն,
որդ ընդունի զծառայի
կերպարանս. զոր յունայ
նանալն իւրացուցեալ.
և զառ մեզ նմանութե՛ն
ոչ անպատճե՛լ. քանզի ոչ
էր այլ ազգ պատճե՛լ
զծառայն ։ եթէ ոչէր
եղեալ իւր ծառայական
յերուչն. վի և առ՛ինմա
նե փառօքն պայծառաս
ցի ։ և յայնժ միշտ առա
ջելագոյնն ։ և զոր ի՛ծա
ռայութե՛ն ասեն՝ իվ՛ր
մեր ազգականեր. քանզի
ըստ մեզ եղև ի՛վերն
քան զմեզ. և եր ի՛չափս
ծառայականաս ազատն բը
նութե՛ ։ այսո՛իկ և՛ի
մեզ տարեալ եղև պա
տիճն. քանզի կոչմբ և
մե՛ք որդիք այ ։ և գրե
ցաք Տայր մեզ զնորա ա

ԼՈՒԾԵՔ ՉԱՐ,
պայծառանալ տալ ումն
որդւոյ՝ ըստ բնութեանն և
ճշմարտապէս որդւոյն,
որ և յայտնապէս ասէ
ցաճ. Թէ զիարտս իմ այ
լոմոչ ասց՝ քեզ զնարդ
ոչ իցէ առանձնապէս
քեզանոնք և ճշմարտապէս
որդին՝ որ սակ ևմիայն
յարակցութենէն է պատ
ճեառ՝ և՝ ի սպասաւորի
կարդի առեալ արժա
նաւորեալ որդիութեանն
ոգի մեքս՝ և առ ի յայլմէ
փառացն Հաղորդիլ տը
րոյ և ընտրեալ եղեալ
առ այս։

Ի՝ ՆԵ՝

Ա՛ՐԴ՝ ՈՉ Է ԱՆՔԱՏԵԼԻ
որդի առանձնապէս
և յայծ քենն զէմմանուէլ։

Ա՛- Ա՛յ՝-

ԱՅՆ ՈՉ ԲՆԱՒ՝ ԱՅԼ ԱՊԻՏՈՅ
է ասել՝ ածՄարդացեալ
զնա՝ և գոլ ըստ նորին՝
և զայս և զայն՝ քանզի ոչ
ի բաց ի Աստուծոյն ած է

ԸՆԴՐԴԻ ՊԱՏՄԵՒԻ՝
զեալ մարդ՝ այլ և ոչ ան
ընդունելի ուանի զանս
լեհնութենն զանայնու
թեն արհամարհել չար։

*Ի՝ ՆԵ՝ ՏԵ՝ *

ԱՅՆ ՈՐ ԱՐԵՒՆ ՀԱ
մադոյ բանին նր՝ մար
մին՝ քանզի իմանի այս
պէս և ոչ այլ ազգ մի և
միայն որդի։

Ա՛- Ա՛յ՝-

ԱՅՆ ՎՆՈՐԴ ՈՉ Է ՀԱ
ռանցանաց այս և մը
տաց յիմարութի ցուցու
մըն յայսմ՝ քանզի զի
արդ ոք արդեօք էուեն
նոյնութեամբ տեսանիցի զորս
բնութենն բանիւք այս
քան՝ իմիմեանց մեկու
սեալս՝ քանզի այլ իմն է
ածութիւնն՝ և այլ իմն
մարդկութիւս եթէ ոչ՝ այդ
ասեմ լինիլ միաւորութի
քանզի ոչ զմինն ասէ ոք
գոլ միաւորեալս՝ այլ զեր
կուսն թերևս և կամ
զևս բազումս։

Ի ՀԱՅ ԲԱՆ

Ա.- Երեկոյ.

այլայլութեան եղանակի յիւրն ի բանին.

* Հանգիր աչառին է. մի որդի ևս գոյ զբնութիւնն որ առեալ թէ և յառաջան իմանի լինիլ մարմնոյ հոգի ուսողի ի մանկտոյ. քանզի ներաց զև մտիպային ոչ առ ի միջոց եւ իմանի առ ի միջոց ոչ այլ ազգ. քայլ միայն ըստ այսմ օրինակի ածէ համանգամայն և մարդ.

Հառ.* խէ.*

Որդեաք երկու բնութիւք թէ մի՛ այ և մարդոյ.

Ա.- Ա.յս.

Այլ ոմն ևայլ ածուն թէին և մարդկութեին ըստ իւրաքանչիւրումն առհասին. այլ էր ի քո նոր իմն և ի վերջ ան ըզ միաս ի միութեի ընթացեալ առանց չփոխման անձամբեալ միաւորութեան եղանակ.

Ա.- Ա.յս.

Ոչ է բաժանելի ոչ ազգի յառանձնական այլութեի ըստ առ ի միութեանց գոլոյ մեկուսիս և ըստ մասին. այլ ժողովելի է յաւէտ յանհատանելի միաւորութեի զի եղև մարմին բանն ըստ յովհաննու ձայնին.

Հառ.* խէ.*

Ոպա ուրեմն չփոթեցաւ և միո եղեն բնութիւնքն.

Ա.- Ա.յս.*

Ոչ. ոչ իրե այսպէս յի մարս ևանուսումն. ոչ ի զածայնն բնութե բաւին փոխոխելի վարկնիլ յոր ինչ ոչնչեր. և կամ փոխադրիլ մարմնոյն ընդ

Ա՛ն զմարդ յերկուց,
յաճուրդէ և ի մարդ
կուգէ մի խմացի քո՝

* Ա՛ն Ա՛ն *

Ա՛յ ըստ այլ եղանակի
վարկանիմ. բայց մի
այն ըստ ժողովմանն առ
միմեանս ի միաւորութիւն
անբաժնելի ոմն ասացի.

* Ա՛ն զմարդ՝ ոչ մի ասիցեմք
զմարդ ևմի զբնութիւն
նէ. որև զմիաեռակու
թիւ ոչ ունի, այլ շատ
դերեալ յերկուց. ի հո
գւոյն ասեմ և ի մարմ
նոյ.

Ա՛ն * խթ *

Ա՛սեմք և ամէք այսպէս.

* Ա՛ն Ա՛ն *

Ա՛ի թէ ըստ մի՞ն ու
րուք առեալ զմարմինն
մեկուսեալ զմիաւորելն
ընդ նմա հոգի, յերկուս
մարդս բաժանէ զմինն,
և ոչ ապականէ զբնու
թիւն ասելով.

Ա՛ն * ճ *

Ա՛յն սակայն գիտէ ամէն
իմաստուն Պօղոս, զան
զի թէ արտաքին մարդս
մեր ապականի. այլ ներ
քին մարդս մեր նորոգի
օրըստօրէ.

* Ա՛ն Ա՛ն *

Ա՛ղագաւ ասացեր քեզի
գիտեր իսկ հաւատա
ւոյս յորոյ միոնն.
և սեռաւթիւ միայն առ
նէ ըմբռնելի զանապա
նութիւնն մարդ զոր ի
ներքս հոգին անճանչ.
այլ և արտաքոյ ըզմար
միոնն. քանզի յիշէ և
զորբ ասէն դիր. և ի
նման է երբեք զամ
կենդանին յայտնել, որ
և յասելն այ հեղից յո
գւոյ իմմէ ի վերայ ամ
մարմնոյ. և զմահուանէ ասէ
լով վերջ ի բարեկեն
ցաղէն ծ

Ա՛ր Աբրահամ.

բնութի՛ խոստավանի առ ի մանչ որդւոյ մարմնա ցելոյ, զի ոչ ոք ունի ըն ձչմարիտ և Տարկաւոր խորհրդոյ առնել զցո ցումն, այլ թէ օրէնս մեզ զիւբեանցն կացու ցանեն կամ. խորհեցան խորհուրդ՝ զոր ոչն կա րացին Տաստատել. քան զի Տետևելի՛ մեզ ոչ նդ այլ ածաշունչ գըբոց, իսկ գոլ թէ պարա վոր կանչին վՒ ոչ ինչ մարդ կութեա առ ածութեն գերաւնակութի՛ ինէրքս գողացեալ լինիլ և մա շեալ ոյզ և նոքա ասեն, դարձեալ ասեմ թէ՝ մ լրելենևոչ գիտեն ըզ գիլս ոչ զզօրութի այ՛ զի և ոչ լը ան Տընար բարեսիրիս այ՛ տանելի առնել զինքն մարդկու թեա չափոց և զոր յա ձջագոյն երևեցոյց մեզ օրինակն ԱՒսահակ խոր Տրդածեալ և զմարդա նալոյն եղանակ՝ ոյզ ը

գ՛ձի բինա

Սո՛ր Աւետ.

եօթանասուն և Տինգ ոդի ինչն Տարքն քո յե գիպտոս, և Իվ՛ իսկ եմ մանուելի եղեալ գոտ նեմք. քանզի յետ միա ՀորութԷնն՝ որ առ մար մինն ասեմ. թէ և միա ձին լաՒձ, և յայ կոչես ցե ոք զնա, ոչ առանց մարդկութեն իմասցի՛ գ. և եթէ Իմարդ ասի՝ ոչ ՝ինչ Տի զդոն ՒՒձաբ.

Ա՛ն ձո՛, ձ

Ա՛յլ թէ մի բնութի գՂ որդւոյ ասեմ. թէ և իմանի մարձիցել, Տարկէ ամի՛ շփոթուձն խոստավանիլ և խառնակու մըն. ոպ գողացելոյ իմն մարդոյս բնութ ինա. ք՛ի զինչէ բնութի առ ածութեն գերագոյութ,

Ա՛ն Ա՛ն.

Ա՛նսՒանդ ոՒվ ընկեր աւետրդա խօսիս՝ որ ասես շփոթուձն լինիլ և խառնակուձն եթէ մի

Ընդեմ դէսպոտի

բան ։

* Ռուն, ծէ ։ *

Երկուս ուչ բայց ասեն
թէ մի է ըստ բնութ
որդի որ յայ բանն, իսկ
առեալն մարդ՝ բնու թէ
է որդի դաւթի, իսկ որ
դի այ վա առնուն յայ
բանէն, և վա բնակելոյն
ինամ բանին այ, յայս
եկն պատիւ. և շնորհիւ
ուն զորդեդրութինն ։

* Ա– Ա։ *

Ան ապա որոյ մտաց և
խորհրդոյ իցէն որ
դեօք որք այսպէսն դոր
ծեն, և կամ զինարդ ուչ
երկուս որդիս ասեն որ
շնել ի միութեանց մարդ և
այ, ապաթէ ըստնոյ ոմն
ճշմարտապէս և բնութ
որդի. իսկ ոմն շնորհիւ
ուն զորդեդրութինն և
յայս եկն պատիւ ոպ բզ
նակելոյ ինամ բանին
արդեօք ունիցի ինչ մե
ծադոյն քան զմեզ. քան

զի

Ընդ Նեստոր

Ընդ Նեստոր ասեն
զմարդկայնութիւն
երկուս որդիս և երկուս քնա
ծայելով առ ինոցանէն

Ընդ Նե

բինակաւ նկարագրեալ.
Բանզի եկն սեռական
հրոյ ի մորենին յանա
պատին, և փայլատակէր
ի թուփն հուրն. սակայն
ուչ այրէր զարմացաւ ը
սեբին Մովսէս. որ և ի
արդ ուչէ ըմբռնել հրոյն
փայտ. և զիարդ է առնել
բոցոյն յարձս կանդիւր
այրեացն նիւթ. այլ ոպ
ասացի՝ էր իրն խորհրդ
դոյ օրինակ՝ առնելի՝ և
րևեցուցեալ մորդկու
թես չափոց զաճ այնին
բնութի բանին՝ իւր կա
մելովն. քանզի անկարելի
է նման ամենևին և
ուչ ինչ։

* Ռուն ծէ * ։

Ապ դ իսեմ իսկ՝ զի ուչ
խորհին նք այսպէս։

* Ա– Ա։ *

Ա մբռնիայժմ և առանց
երկբայուե երկուս
որդիս և երկուս քնա ըն
ծայելով առ ինոցանէն

Սիրոյն Աւետեաց.

զՄեզ սրբեալ նոցա պօղոսասե
լոյն, վասն դրնեմ ծանր
առ Տայր ոն մերոյ յի քի
յորմէ ամ նահապետաս
Քիք յերկինս և յերկրի
անանուն· զի տացէ ձեզ
ըստ մեզ ըստ մեծութեն
փառաց իւրոց կարողու
Քիք զօրանալ ի ձեռն
Հոգւոյ նր· քնակիլ քի
իսկրատս ձեր· քանզի ի
մեզէ ի ձեռն Հոգւոյն·
որով աղաղակեմք աբբա
Տայր· ապա ուրեմն և ոչ
ըստ միոյ օրինակի եմք ի
նոմաստութեն եթէ Տա
ւատար փառացն արժա
նամորեցաք առ ի յայ և
ի ծօրէ· քանզի շնորհիւ
ևանիք սրդիք և ածք եմք·
եբերեալ լինիմք ամ ի
ըռք յայս գերաբուն և
իսքանչելի փառս· ոչ քը
նակեալ ունելով զմիս
ծինն այ քան· այլ անըղ
գամ և անգոնելի ամե
նի ին արժանաւորել ըզ
նի սրդեգրութեն զ յի·
ոպ շնորհի մատաք և

Ի Ա.

Ա՝ Աբեղա.

կեալ Տայս փառս,

*Հառ. *ծէ. *

Ակեցես արդեօք թէ զի
արդ·

Ա՝ Ա՝.

Ան կարի քաջ· քանզի
նախ ոչ այլ ոք գոլով
առանձնապէս որդի և
քն և ևր քան զՀնչմարտու
Քիք եբնութեն իմանի
յայսմանէ· և ապա առ
այսր իկ· և այլ ինն յան
Հընարիցն ի ներքս մը
տանէ· և ուղղութեամբ խոր
հրդոց անվայելչապես
Հակառակ յարուցեալ

Հառ. *ծէ. *

Ր ասես՝ ասա այժմ

*Ա՝ Ա՝.

Վէն իմաստն Յովհան
նէս ասէ յաղագս քի·
յիւրան եկն՝ և իւրքն ըզ
նա ոչ ընկալան· իսկ որք
ընկալանն զնա՝ ետ նոցա
իշխանութիւն որդիս այ
ել լինել

Ի Ր

Ա՛պա ուրեմն եղիցի Տէր
Նայ երբեմն և՛ իբաց
աչիւք յորդիսն իւրեանս
որդւոյ. քանզի ոչ առանց
կասկած անաց զիրաց ան

Ա՛ն ի մեզ ըստ Տեառնն
կանիլ՝ որ ոչնչե՛ բնաւ
րական օրինօք հաստա
տեալ.

* Ա՛ռաջ ճը *

Ա՛յդ այդպէս է.

* Ա՛ր Ա՛յր *

Այլ ըստ այլ օրինակի
տեսցէ ոք արդեօք. թէ
զնորդ է անդ ղեկուիլ և
յետին չարախոհութիւ՛
ձշմարտապէս՝ աղանդ նշ՛
* Ա՛ռանզի թէ ձշմա
րիտ՝ թէ ըստ դրութե
և ըստ շնորհի միշտ ըն
նմանութե բնութիւ և
ձշմարտին, զնորդ մէ
ըստ դրութե որդիքս
առ նայ ունիմք զվերջե
րութիւն՝ ոչ առ ձշմա
րիտ որդի թէ և ընդ
մեզ ըստ շնորհի. * Օ յի
որդ և յաւետարանական
առակն՝ ոչ որդի առա
քի յետ ծառայիցն. զոր
տեսեալ ասէին զայդին
բաժանօղք՝ սա է ժա
ռանգ այդ ույն, եկայք
ձնձէ սպան

Ա՛- Աբեղա

* Ա՛- Ա՛- *

Ի բաց որոշեն ուրեմն
յերկուս որդիս. և
երկոքեին սուտ անուն
երևին. * Ա՛յլեկ պ
որպէս վարկանիմ անոսի
պատասխս դալ զքի խոր
հուրդն, եթէ այսպէսկ
ըստ որում զառանցեալ
սեեն Հակառակորդքն
ճիր ի միաձորաքին.
և յայլ վէր գործեալ ըզ
նա սեեն, ուրեմն և լի
նիլ մարմին բանին սէ
ձչմարիտ երևեսցի. ա
ւերդ բերեալ ինեքս
եթէ՝ սէ երևեցաւ որ
դի դաւթի որ յայ Հօ
րէ բանն վէ ի ջաւակէ
նր լինելոյ ըստ մարմնոյ,
պարտ է ոչ Համարիմ և
առ իմէնչ լսել նց զոր
առ էքե առ Հրեիցն վար
դապետս ասացաւ. զի՞նչ
Թ ըսի ձեզ վէ՞ի այր որ
դիէ. և Թէ ասիցեն եթէ
դաւթի լըսեցեն իմէնչ.
և վերդ դաւիթ զնա
ւ ձէ ըր

Աբէղայ Կուրէղ

ապանցոք զսա. * Ա՛յլէ
այժմ մարմնով երևեալն.
և Հրեիցն անդադամբէ
եկեալ ի փորձ, որդի
ձչմարտապէս և ազատ,
յայտ՝ զի ոչ յաղտա
բնութէ ծնեալ. և ոչ
յորոց ընդ լծովս, ըստ
որում ի մանի աստուած.
Թէ և եղև ըստ մեղ
որք ընդ լծով ծառայու
Թես, որդի ուրեմն է ոչ
ասացի բնութէ եձչմար
տապէս, անուծն և՛ի
վեր քան զարարածս տա
ր և մէ՛ որք ըստ դրու
Թես և ըստ շնորհի որ
դիք կերպարանիլք.

* Ճառ. * ծ Թ. *

Ո՛չ ասեմք ասեն զերդն
որդի դղ բնութէ
այ. զի մի՛ բնութէ եր
կուս որդիս ասացուք,
քանզի ոչ ի տ ր ինէից ի
ջեալ բանն ոչէ ըստ բնու
Թէ որդի դաւթի, այս
պէս և ոչ որ ի զաւակէն
դաւթի որդիէ ըստ բը
նութէ այ.

Ընդդէմ Ոգեաւոր.

Հաճանեցուցանեն որք են ձշմարտասէն քննիչք եթէ ի հաղորդութեան մարմնոյ Աւրեան եղեալ բանն. եկայք մեզ այս պէս միտք դի, և զի ած է յաճախավայելուչ գերբնակութիւնն վկայեալ. և զի եղև մարդ որ և մարդի դաւթի երևեալ. զնա բարւոք նշանակեալ.

Ար. * կ. *

Ընկեցեն արդեզք թե բիւս և առայս. թէ ուրեմն յէութիւ՞ն ա և Տօր առաքեալ գոլ և նա որ ի զաւակէն դաւթի.

*Ար. Ա.

Ընդ զիարդ ոչէ այսպէս ի Տարցումն լի բազմանմանութիւն, և ան վայելուչ եղիցի խորհըդոյն զորութիւն և ձշմարտութեան սիրողաց.

Ար. * կա. *

Ասա թէ զիարդ.

Ընդ դէմ Ոգեաւոր.

Ար կոչէ Տոգեավն, ասաց ար ցոր իմ նիստ ընդ աջմէ իմմէ մինչև եդից զթշնամիս քո պատուան դան ոտից քոց. *Ասդ՝ եթէ դաւիթ Տոգեավն զնա ար կոչէ, զիարդ է որդի նր. որ ոչնե ըստ բնութեն և ձշմարտապէս որդի, ոչ ասեն Տակառակ կարդքն. այլ ասա ինձ գահակից է այ և Տամանթիւն ամենեցունց սիրո զնն լինի. որ և ըստ ասելոյն ածոյնոյն Պօղոսի. ոչ ուստեք ասաց ի Տրեշտակաց Տայր՝ որդի իմ ես դու. և ոչ թէ նիստ ընդ աջմէ իմմէ. և ապա զի արդ ի գերագոյնան պատիւ և ածուքեն աթոռս որ ինկնոյնն. և իւր ամ պատուե և արութե և աթոռոց և իշխանութե և ամ անուանեցելոյ. *Ասէ տես զիարդ ասէ ար. եթէ Տաւիթ Տոգեավն կոչէ զնա ար՝ զի արդ որդի նր է. խորհիլ

Ար. * կա. *

Ասա թէ զիարդ.

Աւետ Ալ-ուէ

* Ա- Ա.յ.

Ա՛ի՛ որշեր ինձ ոչ զայլ ոք ասելով քան զՔրիստոն Վրէ՜ Աւրդի և Տէր, քանզի ուղղութիւն քան՝ զառ Ի յայ Հօրէ ծնեալն որդի միածինն զնա՛ և՛չ զայլ ոք դուք խորհէք զոր Ի զաւակէն Դաւթի, ո՛չ այժմ յան ջատի անմոռնելիէ աստ զացն թէ որպէս յերկ նից իջեալն բան ո՛չ է ըն բնութիւն որդի դաւթի, այսպէս և՛չ որ Ի զաւակէն Դաւթի որդի այ, * Վանզի սր բնութիւ և ճշմարտակից յայ և Ի Հրէ ծագեցաւն բան՝ յառնան եղեալ մարմնոյ Աստուծոյ և այժմ իսկ ասացի՝ երկոց միաց նոյն. այսինքն բնութեամբ և ճշմար

* Ա- Աբեդա.

տապէս որդի Հօր, մի գոլով և միայն. և ո՛չ ոք զայլ ոք ընդ այլոմ զի ևդեմ ասացի նր. Վանզի զի այսպէս ժողովեալ առ միաւորութիւն ճշմարիտ՝ և իվեր քան զմիտս և զբան, զորս ԵԸ նուիրեն սահմանաւ առ աննմանութիւնս հեռա ցեալ ընդ անմեղաւ ճանապարհ հաւատոյս գնաս ցուք. * Վանզի մի՛ և զնոյն ասեմք քո յայ հօրէ ոչ ածբան, իսկ Ի զաւակէն Դաւթի ըստ մարմնոյս, եթէ ո՛չ թէ հեռացի քեզ տեսութիւն մեր հաճոյ.

* Ռաւ, * կէ. *

Մենևին իսկ,

* Ա- Ա.յ.*

Այսոցիկ եալ ինչ առ հակառակորդան,

Ե՛ն Ռաւ

Ընդդէմ դէսպոտի.

անջատեն, և զոմն բաշ խօզ փառացն և իշխա նութեն ևզոմն առօղ քե րեն ինեբքս. և զայն որ ինչ էն ոպ ըստ պատուոյ կարգի և շնորհի մասին շահեալ. փոքր է ամ ի բազ և երկրդ քաղաքացին որ առնուն. և քան զփա ռաւորիչն որ ինմանեն առնու զփառս.

Առ.* կե.*

Յորվակի ասեն և նոքա ոպ համարիմ՝ այլ ևայ լութի գոլ այ ևմրդկին.

Ա.- Ա.

Կէ զիմքրդ ամէն ի մասան Պօղոս ածայ նոցն խորհրդոց քէնայա գործօղ՝ որ զնա ունի բնակեալ յինքեան՝ զոր քրոզէն, և խօսի հոգւով զոր ըստ մարմնոյ հրեից ած անուանէ եւ օրհնեալ յաւիտեան.

Ձ ձխա զինչ է

Առ.* կե.*

Օ քինչ է զոր ասեն.

Ա.- Ա.

Ոչ ապաքէն յայ հօ րէ հաւատացին ունիլ զէութի այ բանին, իսկ զառեալն մարդ՝ ոպ նո քայն ասեն ըստ յարակ ցութե ի իզաւակէ ածայ նոյն դաւթի՝ յանդըզ նին.

Առ.* կե.*

Ա յդպէս ասեն.

Ա.- Ա.

Ա զաւելանայ ամենևին և ամ իրօք՝ բնութի ևփառաք ած գոլվէ նն՝ քան զոր իզաւակէն դաւ թի. և գերամբարձեալ լինի այս քան՝ որ քան ինչ է միջոց բնութեց ևայլայլութեց. կամ թէ ոչ ձշմարիտ զոր աստեմս.* Լ՝ր փոխանակ

Ր

Սբ. Աբրահամ.

Ո՛վ Աբրահամ, որդւոյ որ ի զաւակէն դաւթի սքանչել առեր առ ի յայլ զանազանն՝ որ ի վեր քան զամ անուն.

*Նոյ. * * Կ. *

Նոյ ասեն. քանզի ած գոլով առ ի յայլ քան բնութեն միածինն, զի արդ արդեաք եղիցի աշխարհ ուեալ զոր ինչ ունին.

Նոյ. Ա.

Արդ՝ եթէ ոչ ի վերնումն դնի առնուլն, քննեսցի՛ մանրապատում յորոց դրեաց ած այնոցն Պօղոս՝ զի զայս խորհեսցի՛ւ բայց քանզի՛ր ոք ի՛ձեզ որ ի քո՛ յո՛ր ի՛ կերպարանս գոյով՝ ո՛չ յափշտակութեի՛ համարեցաւ ըզգոյն հաւասար ա՛յլ զանձն ունայնացոյց՝ ըստ կերպարանս ծառայի առեալ, ինքնանո՛ւրբ մարդկան եղեալ. և ձեւով գըտեալ ո՛պ մարդ. եղեալ հնազանդ մա՛հու չափ և ճ՛ձխ՛ մա

Սբ. Աբրահամ.

Ո՛վ ինչ է ի վերջ զոր ի վերջ ամենեցունցն ած, և զի՛նչ մեծ ազգին քան զոր ի՛նմ օրհ՛ծնեն բան ոք տեսանիցէ՝ քան զոր ըստ մարմնոյ ի՛նմ երթէ՛ է այլ քան զնա և առանձնապէս որդի և՛ւոչ այս ձչմարտապէս. Ա՛յլ ընկալեալ եղև ասեն ըստ արարչագո՛ւէ որ ի զաւակէն դաւթի, և վա՛ զի բնակեցո՛ւ ինձմ՛ ած գոլով բանն, հաստարակորդ լինի փառացն նորա և պատճ՛ոյ. *Նո՛ւ զայս ուսուցանէ՛ առելովն ամէն իմաստն Պօղոս վա՛ նո՛ր թէ՝ եղև ինազանդ մա՛հու՛ չափ և մահո՛ւ խաչի. վա՛ որոյ և ած առաջնե՛լ բարձրացոյց զնա. և շնորհեաց նմա անուն՝ որ ի վեր է քան զա՛մ անուն, այսինքն ած.

Նո՛ Ա.

Աբրահամ առանձնական և ոչ այլոմ ուրոյն

մահու խաչէն. վ՚որոյ և
ած առաւել բարձրացոյց
և շնորհեաց նմա անուն
որ ի վեր է քան զամ ա
նուն. *Ա՚րդ՝ եթէ ըս
նոցա որ ի զաւակէն
դաւթի առանձնապէս
խոստացեալ մարդ առեալ
զանուն որ ի վեր է քան
զամ անուն, ցուցեալ
զնա յառաջագոյն գոլով
ի կերպարանս այ, և ոչ
համարիլ գոլ յափշտա
կութիւն զգոն հաւասար
այ. *Եւ առ այսմ իկ
առեալ և զծառայի կեր
պարանս. յայտէ զի ոմն
ոչ ունօղ ևոչ գոլով այս
նախ քան զառնուլն. որ
և բստ որում ասեն նոքա
և խորհիլն գիտացին նա
և ծառային կերպարան.
*Ա՚ստ զնմրդ արդեօք
զայն ոմն զոչ ունօղ առ
ցէ. ի՚նմրդ արդեօք և
մրդ՝ ի՚նմանութեան մարդ
կան լինել խոստացեալ. գըս
ցի և ոմն զմարդ ձեռ
արդեօք և ոչ ակամայ

դրձուցէ զնմայնաւածոյն
նոյ զօրութիւն առ ի պարան
գոլ գիտել զնշմարսին.

*Ա՚ռաւ * կը *.
Ո՚ր ասես.

Ա՚- Ա՚.
Ո՚րանդ որ էրն ի՚նկեր
պարանս այ և հօր
բանն՝ էութենն նո՚ր նկա
րագիր. որ ըստ այմ որ
ինչ և իցէ՝ հաւասարպէս
ունելով ճշդելն՝ ունայ
նացոյց զինքն. և որպէս
սի ինչ իցէ ունայնութիւն.
յաւանդն լինիլ մարմոյ
և արեան. և ի ծառայի
կերպի առ մեզ նմանու
թիւն որ ոչն էր ըստ մեզ
ըստ իւրոյն բնութե
այլ ի վեր քան զամ ստա
ցուածս. այսպէս խոս
նարհեցոյց զինքն ինքեան
անօրինաբար ի մարդկու
թիւս չափ *Ա՚յս էր և
այսպէս ած. և ոմն տրով
ունելով զոր բնութենէ
նորա որ ևասէր առ որ ի

Ա. Կիրակի

*Առաւ. Ղ. *

Բարբառք ասացեր.

*Ա. Այս. *

Օ՜ Լսեր վայելէ իմա
նալ զՊօղոսի ձայնին
խնամասիրաբար ասա
ցեալն. զի Թէպէտ և
ցեն անուանեալ ասալ
ւածք ըզուզք և առեւրք
ըզուզք յերկինս և յերկ
րի, այլ մեզ մի՛ է ած
Տայր՝ յորմէ ամ և մեք ի
նա. և մի՛ որ յաքս. և
ընդհանուն գոն՝ իլինել
լութի՛ ամի բարբառ ասա
ցելոյ. զի՞նչ արասցուք
զվքաջդ ղորշելաչ ձեր
յառեցելոյն մարդոյ սկ
դուքդ ասէք զառիյայ
Հօրէ բանն. զի լինել
առեմք արարչագործ
բազրիցս.

*Առաւ. Շ. *

Օ՜ր յայ Հօրէ ըստ
բնութե արդի. այսինքն
զմիած ինն.

Ա՛ձեխ Ա.

Ի ՏԵՐԵՄ ՅԵՍՈՒՍ.

Հա յղացիս և ծնցես որ
դի՛ և կոչեսցեն զա
նուն նորա Յի. քանզի
նա փրկեսցէ զ ժողո
վուրդ իւր ի մեղաց
իւրեանց.

*Ի ԱՌ. *. ՀԻ *

Ի ԴԵՕԲ ՄԱՐԴՈՒՆ Ա
ՌՆԵԼ ԱՍԵՄՔ ԶԱՄ և ՈՐ
Ի ԱՏԵԱՆ ՅՈՒԱՆԱԿ Ի ԿԻ
ՆՈՂՔ ԾՆՈՒՆԴՆ ՈՒՆԻ՝
ԱՐՔԱԳՈՐԾԵ ԵՐԿՒՂ
և ԵՐԿԻՐ՝ և ՄԻԱՅԱ
ՄՈՒՏ ԱՄ ՈՐ Ի
ՆՈՍԱՆ.

*Ի ԸՆ ԸՆԴ.

Ա՛ՍԱ և ԴՈՒ, քանզի
Հակառակ իմ՝ արդեօք
ոչ եղև մարմին բանն,
ոչ երևեցաւ որդի մար
դոյ՝ ոչ էառ ըզ ծա
ռայի կերպարանս, ոչ
ուսանողացեալ զինքն

ՀՁԱԽԵ ԻՆԸ

ԹՈՒԵ ԴԵ ՎԱ՞

*Ի ԸՆ ԸՆԴ.

Ա՛ՎԱ ԱԾԱՆՈՂՆ ԽՈՐ
ՀՐԴԵՈՑ ՔԱՀԱՆԱՅԱ
ԳՈՐԾՕՎՆ ՅԻՒ ՎՒՐ
ԵԿԱԼ ԱՍԷ ԶԱՄԵՆԱՅՆ
Ի ԴՈՒՔԵ՝ ՄԻ և ՉԼՈՒՆ
ԳՈՂ ԼՄԱՅՆ՝ ԻՐՀԱՒ և
ՂՔԱԴ ԱՆՈՒՆ ՔՆՆԵԱՂ
ԱՍԱՔ ԹԷ ՕԾՄԱՆ ԲԵ
ՐԷ ՄԵՂ Ի՝ՆԵՐՔՍ ՀԱՅՈ
ՆՈՒՄՆ. *Ի ՎԱՆՂԻ ՎԱՆ
ՕԾՄԱՆՆ ԱՍԻ ՎԱ՞.

*ԱՄԱՐ ԱՍԱՑԱՆ ՂՈՐ
Յ՚ՅՈՎ ՀՕՐԷ ԲԱՆՆ Ի ՅԻՒՐ
ՔՆՈՒԹԻՒՆ ՕԾԱՆԻԼ և Ի
ՆԵՐՔՍ ԼՆՈՒԼ Ի ՁԵՌՆ
ՀՈԳՒՈՅՆ ՄԱՔՐՈՑԵԱՆՑ՝
և Ի՝ՆՄԱՆԷ ՀԱՂՈՐԴՈՒ
ԹԵԱՆՑՆ. և ԱՄԱՐ ՈՒՍՈՒՑ
ՁԵՆ ԹԷ ՁՒՈՐԴ ԽՄԱՑԻ
Վ՚ԱՒ ՈՐ ՈՉՆ Է ՕԾԵԱԼ՝
ՁԻՈՐԴ ԱՌԱՆՁՆԱՊԷ Ի ԿՈ
ՉԵՑԻՑ Յի ՄԻԱԾ ԲՆՆ ՈՅ
ԲԱՆ. *ՈՐ ևԲԱՆԵԼՈՑՆ
Դաբրիէլ առ սուրբ
Կոյս ասացեալ. Մի եր
կնչիր Մարիամ. ՁՒ Ա

Սբ. Այրեցման

Լոս ինմանալ նովաճ գոյ
ամի ինկնելութեի ըստ ո
րամիմանին ած և մըշ
անջենաճորակից հօր ք
զի ոչ այլոյզի ած գոյով
բանն թէ և ելև յառ
ման մարմնոյ անձնաճո
քի ինմանալոյ. և ոչ
մարդ յարակցել ինքն
որպէս ասենն որք նորա
ձևենն զհաճատս, այլ
ինքն եղեալ մարմին ոմ
ասացի. այսինքն մարդ,
քանզի եղեցի այսպէս նը
մա և օծանին վայելուչ
և առանց բանասարկուե,
կոչեսցի և յս, ոմ ինքն
գոյով ըստ ձշմարտութե
որ ըստ մարմնոյ ինկնոջ
զծնունդն կրեաց. քան
զի ապրեցոյց ըզժողո
վուրդ իւր այսպէս.
ոչ ոմ մարդ յարակցել
ոմ զի ած եղեալ ինմա
նուէի վտանգեցելոյս.
զի նովաճ և նախկին մրդ
հայինս ազգ վերաստեղ
ծեսցի առ որ ինհզ
բանն. քանզի ամ ինչ նո

Գ ձխզ վա

Աբէոյ Ալխուրի

ինմանուէի մարդկան
եղեալ և ձևով գտեալ
ոմ մարդ. արդ եթէ ու
րանան զանօրէնութին՝
ընդէր յարուցեալ ածա
յին աշակերտք, թէ և
մէք տեսաք և վկայեմք
թէ հայր առաքեաց զոր
դի փրկիչ աշխարհի. և
որդք խոստովանեսցի թէ
յս է որդի այ՝ ած ինմա
նայ և նա յած. և դար
ձեալ, այսու ճանաչի հո
գին այ. ամ հոգի որ
խոստովանի զյս մարմով
եկեալ յայն նա. և ամ
որ ոչ խոստովանի զյս
մարմով եկեալ՝ ոչ է նա
յայ. և ապա զոր բան ու
նէցի ինձ մէզ ինմանալ
զկին մարմնովն այլ վայ
ելուչ յաճէտ որոմ
արտաքոյ մարմնոյ եբնու
թէ ոչ գոյին բան ած
մարմնովն լինին և նո
վիմբ գալ յաշխարհս
յայս ինալով որ ինչ էրն.

* Ա՛ռ՝ եթէ եղև
մարդ. զի՞նչէ որ արգե

* Ի՞ան։ *Տէ՛ր։

Ա՛պա ուրեմն անդ ոնեռ
ցի՞ առ՝ իմէնջ պարան
գալ խորՀիլ կամ ասել
մարդ յարակցիլ ՚ցայ բա
նին և Հակառակորդ լի
իլ պատճոյն նր՛ և ըստ
շնորՀի կարգի ուՆիլ
ղորդեգրութիւն։

Ի՞– Ի՞։

Ա՛մենևին և ամիրօք ՚ք
զի ոչ գիտէ զայս սրը
բազանիկ գրոց զօրուՆ.
այլ այս գիւտ սիրողացն
զնորաձևութիւն։ և անզօր
և լքեալ մտաց և ոչ կա
րողի տեսանել զնորՏըը
դոյս խորութիւն ուր և
այսպիսի ինչ ՚իգիրս ՚ըս
ած այնին Պօղոս մարդա
նայոյ միածնին յայտնե
լով զնորՀուրդն ասէ,

* Ի՞ր՚որով Հետև ման
կունք Հաղորդեցան ա
րեան և մարմնոյ՝ և ինքն
իսկ մերձ՚որուք։ և այլ

Ի՞ դրեմ Ղ՚ասարի։
ուր դարձեալ՝ քանզի որ
անՀնարինն էր օրինացն
որով ակարանայր մարմ
նով՝ ած զորդին իւր ա
ռաքեաց ինմանուէլի
մարմնոյ մեզաց և՚՞ մե
զաց՝ և դատապարտեաց
զմեզ ՚ի մարմնի՝ զի ար
դարութիւն օրինացն լցցի
՚ի մեզ որք ոչ ըստ մարմ
նոյ գնամք այլ ըստ Հո
գւոյ, և Հաղորդ լինիլ
ասեմք արեան և մարմնոյ
ըստ սեռութեանէ մեզ՝ ոչ
զոր ի մարմնի և արեան
ըստ իւրոյն բնութեան և
այլազգ լինիլ կարօղն,
այլ զոչն այսպէս երբեմն,
և այլ բնութեանքան ըզ
մեզ՝ եզիւ ՚ի կնտէ և
՚ինմանուէլի մարմնոյ մե
զաց զոր վ՚՞ մեր ըմ մեզ՝
Հանդերձ որով ի՛վ՚րնէ
քան զմեզ ըստորոգեմ ինա
նի ած՝ ե զև մարմին ըն՚ան
սակայն ոչ մերմին մեզաց
այլ ՚ինմանուէլի մարմնոյ
մեզաց՝ քանզի չըՆեցաւ
ընդ որոց և՚ի չէրնի ինա
ը ձևիէ որպէս

Ի՛ն։ * Հ՚ե։ *

Ցյո՛ ասեն. վ՚ն ղի բը
նուի արժանաւորել
յարակցել առ ածն ը՚ն.
անմահանալ և նա մեծ
ած. որ և ծնեալ ՚ի զա
հակե դաւթի.

* Ը Ը յ։ *

Ի՛մաբե մոլորութենն.
ասացան գոլ ՚ի սա
տունք՝ մոլորեցան ըստ
գրոց. քանզի փոխադր
ըեցին ոչ ասացի զ՚ի
խոր՚ն զօրութի ը՚ն
ամի ի հակառակն. և ար
ժանաւորեն ասել զնա՝
եղիցի այլ ոչ ինչ. քայց
միա՚ն հաստատաց մարդ
երևեան. և այսպիսի՚ն
ամին պարսպեալ ե՚ն և
ոչ կամեցին։ * Ոչ զի
ի մանիլ երկեակ որդւոց
երկրպագեալ որոց՚ մինն
քնութի՚ն և ձշմարտապես
իսկ մի՚ւսն եկամուտ և
սըտութի՚ն. և ոչ ինչ ու
նելով որե իւր. զի ե՚ն
գ՚ձիը նման

* Սրբոյն Կիւրէ.

ոյ մարդ. և նմանութի՚ն
եղև ոյ զմեզ. սակայն
ոչ ըստ մեզ ընդ մեղաւ,
այլ անդր քան զգիտել
զմեզ. զի երևոյն ինչն
ած համանգամայն եւ
մարդ։ * Իսկ որ զայսպա
պատճական և սքանչելի
տնօրինութի՚ն միածնին
է՚ըաց տանին, ոչ գի
տեմ՚ն զնմարդ մարդ
յարակցեն ինա կամ՚ն.
՚ի դրուստ պատճառ զար
դարեալ և այլոց փառաւք
պայծառացեալ և ոչ ած
ՀՀմարտապես. այլ այ հա
սարակորդ և հաղորդ.
և որդի սուտ անուն և
փրկութի՚ն ապրեալ. և
փրկեալ փրկիչ։ * Որ և
դըրեալ այսպէս երանե
լ՚ն Պօղոսի քանզի ե՚
րևեցաւ շնորհն այ փըր
կիչ ամ՚ մարդկան. զի ու
թատուքաւ զամպարշտու՚ն
եւ զաշխարհական
ղցանկութիւն.
և ակն կալցուք
մեծին այ.

Ը

Նամ ասիցի ըս մեղ՝ զի՞նչ
ունիս զոր ոչն առեր.
* Եւ ապա ուր երթիցէ
ասելովն ամէն իմաստն
պօղոս. քանզի որդին
այ չի քս որ ի ձեզ քա
րոզեցաւ ինձ և սիղուա
նոսին և թիմոթէոս, ոչ
եղև այո և ոչ. այլ այոն
այո եղև ինոմա * Եւ
զիարդ ոչ եղև այո և ոչ.
եթէ ած դող ասի, և
ոչ ած. եթէ սուտ ի
վերն որդին ևարն որ
աստանօր ոպ ասեն նոքա.
վայելուչ էէ ոպ համարիմ
և պարտ դող ասել՝ ընոր
հիւ այ եմ զինչ և իցեմ.
* Եանզի որ ոչ քնուբէ
է՝ արտաքուստ եկամուտ
և չայլ է տըւեալ. ոչ ա
ռաղին է, այլ բաշխողին
և շնորհողին. * Եւ զի
արդ ասեր եսեմ ճշմար
տութիւն եթէ ոչինչ
է ճշմարտութիւք նորա
ըմբռնեցան ուրեմն և
իսաւարն՝ եթէ սըտո
այլ ոչ արար մեղս և ոչ

Բ ԴԷՒՐ ՊԱՒՏՐԻ.

գտաւ նենգութիւն իբե
բանն. ըս որում գրելոյ.

* Բա. ՀԴ. *

Ո՛Ը արար,

* Բ. Ե. *

Ո՛ՐՔ ունայնութիւն.
և կամ ո՞ւմ իմաստի
այնու հետև. քանզի ոչ
տեսանել ունայնացել
այլ մանաւանդ լցեալ,
այլ եղ լսումն ոչ ունէր
ըստ իւրում քնութեանն.
քանզի ոչ լինէր կարօ
տեալ առ ի յայլմէ.
Եւ տեղւոյդ էր նմա
առնուլն անդուստ ու
նողի զինքնակատարն
և ամ ինչ և իցէ բաւա
կանացուն ունելով. այլ ի
լսմանէն քի մեք ամէն ին
առք Եւ ոչ սըտե ած ա
ք նիցն քղոսի և ոչ ինչ
ըստրում իմանի ած. թէ
և եղև նորա առնուլ
ըստ մարդկութեան չա
փուց ըստ որում ևրևե
ցաւն

Աբեղայ Կարդի.

Ցանն ըստ մեզ. որոց ա
սի Հայոյժ ուղղակի զինչ
ունիս զոր ոչ առեր.

* Լաւ * Հե *.

Ասեն՝ մի ե՞ք և
որդի և ՚ար որ յայ
Հօրէ բանն յարակցել
՚ինա որ ՚ի զաւակէն
դաւթի.

* Լաւ * Ա *.

Այլ ով վհդ, ասաս
ցե ոք արդեօք, որ
ըհիրուն զայլ ոք՝ միջոց
իմացի ամոտաեք. այլ
մի ըմոյ այսինքն ընդ
այսմ երկուք են այսո
քիկ ամենևին ևամուս
տեք. մի՚ ՚ի մասցի գոլ որ
դի ըստ ճշմարտութեն.
եթէ զնոյն գոլ ասեմք
յայ՝ ած աբար ծնել ած
բան. և հրաշափառեսն
մարդ ըստ մարմնոյ ՚ի կը
նոջէ. * Լսակ թէ զոր ի
զաւակէն դաւթի ա
ռանձնապէս եդեալ և
իբաց զրոշեալ ըստ ճըշ

Լաւ.

մարտութեն գոլ ած և
որդի ՚իբաց առաքեն.
այլ հաստարակորդ յաճէա
որդիութե և հաղորդ փա
ռացն օտարոյ գոլ ասեն.

* Ոչ ապա անտսի զառ
՚ի հրեիցն բանսարկու
թիս ՚ինամ եղեալ գը
տանեմք. քանզի ասէին
եթէ վ՚ բարւոյ գործոյ
ոչ առնեմք զքեզ քար
կած, այլ վ՚ հայհոյու
թեդ. զի դու մարդ
ես և զանձն քո ած առ
նես.

Լաւ. * Հէ *.

Այլ և ած և որդի գոլ
ճշմարիտ ասեն զինն
ք՚. յայտե զի զառ ի
յայ բանն առեալ ըստ
յարակցութե որ ՚ի զա
հակէ դաւթի.

* Լաւ *.

Այլ եթէ ոչ նոյն որ
յայ հօրէ բանն որ և
ըստ մարմնոյ ՚ինոջէ,
այլ այլ ընդ այլոմ, զի
գած արդ

արդ ասիցի քո որ ոչնչ
օճեալ որպէս ասացաք
իսկ ։

Այսպէս ուրեմն թէ ոչ է
այլ իշխանին դատիւ
ասացի և նման քան զյա
ւիտեանն ։ Եւ ապա
զինքդ առին իմաստուն
Պօղոս ի բաց չանէ զզ
կարծիսն ոչ չարշմամբ
վկայութիւն խնդրեալ ա
սելով· յո քո երկիւ և այ
սօր նոյն և յաւիտեանս ։
Այո այլ ազգ որ ե
րկիւն և այսօր ասի որդի
նոյն եղիցի և յաւի
տեանս ։ յայտ է զի առ ժա
մայնէ երկիւն և այսօրն·
որ և բանն այծ մշանջե
նաւորակից է հօրն ի ս
րոյ գոյութիւն ։

Մանաւանդ զի անիրա
ւուածք կամ առնու
ծեալ ճշմարտութիւն ·
ըստ իւրեանց ընդեց

ՔԵՐԹՄԱՑԻ ՀԱՅԵՑԻՒ

լամ անհանճարութիւն
զորբազանից գրոց առա
գութիւն ապականեն ։
թէ ևազ ասիցէ զյո քո
նախ քան զյաւիտեանն
ոչ միանչէ ճշմարտու
թիւն եթէ մի որդի ևար
ևար նախ քան զյաւիտեան
բանն զոր ի յեսուին
ժամանակս ըստ մարմնոյ
իկնոջէ կրելոյ ծնունդ·
իսկ զի ոչ այսպէսցաւ ե
զեալ մարդ ըստ մեզ
բանն, նշանակեաց ասե
լով Հոգեկիրն· յո քո
երկիւ և այսօր նոյն և յա
ւիտեան ։ և ի նշանական
անցելոյն ժամանակի
երկիւն· իսկ ներկային
այսօրն· իսկ ապագային
և հանդերձելոյն յաւի
տեանն ։ Իսկ եթէ վար
կանին ի միամտուն ինչ
զմտաւ ածել զերկիւն և
զայսօրն փոխանակ առ
ժամայն առնուլ յարձա
կեալք ասիցեն· թէ որ
երկիւն և այսօրն՝ զինքդ
արդեօք իցէ և յա
ւիտեան ։

Ա՛ր Աբեդա

իջեալ յերկնից և նոյն ինքն երևեալ մարդ ըստ մեզ ոգի մի քո և որ, և յորժամ եղև՛ն մարմին զայսպիսի խոս ասէ,

* Ման. * Ղբ *

Վասն ինձ և այլ բան, և այս ասեն որդի իմանալ այլ զոր ի զատ կէն դաւթի, քանզի քնութէ և ոչ ոք,

* Ա՛ր Աբ.

Այսպ ուրեմն ճշմարտու թեն ինչերքս մանեն եղանակ. զի այսպէս հաւատացի մարմին եղել այսինքն մարդ. և ա՛ր այսրիկ որդի դաւթի. ոչ աստ, այլ ոգի ինմանէ երևեալ ըստ մեզ. և ասացել որ ինչ էրն յայտ զի ածյայ. ըզի և աւետարանիչն քարոզուլթե քահանայապետ գործօղ զնոյն ի խոտելով ածհամանգամայն և մարդ զոր յայտագս նը ճ ձ ծ ը արա

* Սբ ծն Ա՛ր.

տեան, փոխադրեսցուք և մեք զհարցմանս զօրու թէն ի հակառակն. որէն յանխոտեանս բանն. զի արդ արդեօք առցէ զերկինն և զայսօրն ի վերն քեան. թէ միէ քո ըստ ածայնոյն պօղոսի ձայ նին և ոչ բաժանի,

*Ա՛ն զի այսպէս կամի Ճանաչիլ առ ի մէնջ. և յայսմանէ գիտելի. քան զի երևեալ մարմնով և ի մարդկութէ չափս մը տեալ. նախ քան զյաւթ տեանն, զոյութէնն իւր վկայեաց ասելով. ամէն ամէն ասեմ ձեզ. նախ քՀ զլինիլն աբրահամու եմ ես. և զարձեալ թէ զերկրաւորս ասացի ձեզ՝ ոչ հաւատայք. զնարգե թէ երկնաւորն ասացից ձեզ հաւատացէք. և ոչ ոք ել յերկինս եթէ ոչ որ էջն յերկնից որ դին մարդոյ քանզի ոգի միշտ գոլով և նախ քան զյաւթեանս բանն և

արարին առ մեզ բանս, գրեալք յաղագս երանեն լոյս մկրտչին. Թէ ՚ի վա ղնէ անդր տեսանէր զՔ յս զի գայր առնս՝ ևաշ սէր ասէ գառն այ որ բառնայ զմեղս ՀՀի, սա՛ է վս որոյ ետն ասացի զնէի իմ գայ այր՝ որ ա ռաջի իմ եղև զի նախ ք զիս էր. և ես ո՛չ գիտէի զնա՛. այլ զի յայտնի լի ցի՛ վս այսորիկ եկի ես ջրով մկրտել *Աւրդ՚ի միտ առնո՛ա Թէ զնաքրդ այր կոչելով և գառն ան ւանելով զնա, ո՛չ զայլ ոք գղ ասէ որ բառնայ զմեղս աշխարհի. և զգ մեծս զայս և զհրաշալի ՀՀշմարտապէս և զաստ վայելուչս պատիւ նմա՛ հետևեցոյց առաջի. և նախ քան զննքն ասաց զնա. որև յետոյ եղեալ. ըստ մարմնոյ ծննդեանն եղանակի ասեմ. քան զի Թէ և է անապանել ըստ որոմ մարդէ Լ՚մ

Ընդդէմ Դիոսորի.

մանուէլ՝ այլ էր նախ քան զ յաբիսեանս ոչ աստ. արդ նորա՛ է և առ ժամայնն մարդկօրէն և մշտնջենաւորն աստ բար. այսո՛իկ և ամենա հաստն Պետրոս ո՛չ մերկ և ո՛չ անմարմին տեսանե լով զբանն. այլ մարմ նով և արեամբ երևեալ հաստատեա՛ և ան մո լար զառնա հաստատն պատասխանատրութիս առնէր ասելով. գո՛ես Քրիստոս որդի այ կեն դանո՛ց, և լսեր առաց՝ երանի՛ է քեզ Սիմոն որ դի յովնանու. զի մարմ նին և արիւն ո՛չ յայտ նեաց քեզ զայդ. այլ հայր իմ որ յերկինս է. արդ եթէ ո՛չ էր մեծ խորհուրդն և աստ ՚ի մարմնի. այլ մարդ ըստ նոցա ընդհրի՛ ունելով զորդեգրութիւնն,

Սբ. Այրդ.

զնարդ որդեաք լինել կարօտ այսպատոյ խորհրդոյ դաճռնի ոմն զի ոչ ուստք յերկրպոյս յայտնել աշակերտին. այլ խրատիչ լինիլ նմա առ այս հօր, այլ և երանելի աշակերտքն տեսել զնա լիւր մկանաց ծովուն՝ զարհուրեալ յաճախոյ նշանին, խոստովանէին զՀաւատան՝ ասելով. արդարև այ որդի ես, այլ թէ ես սուտ և սուտ անուն և եկամուտ ունի զդոն որդի, տրանջես զեն զնոցանէն վս սուտ անուամանակոչութեն և զայս խոստովանելոյն, քանզի յաւելին ձշմար տապէս որդի գոլ ասացեալ զնա այ և հօր։

* Ան * հի *

Ասարոք ասացեր.

* Ու- Ա. *

Ընդ զնարդ իւր են հր բնշատակ որդւոյ մար դոյ վայելչանալ և գա ազք հօր, * Քանզի

Ա- Այրդ.

ինքն ոտրեմն ասէ թէ՝ հանդէպ բնել է որդի մար դոյ գալ փառաք հօր իւրոյ ընդ հրեշտակս իւր, իսկ թէ անհաւատս լինին տակաւին՝ և ածտակայե լուչ փառաք՝ և այս գան պայծառ և գերազանցել պատուով տեսանելով զնա պատկի լուսիցեն զա սեն նր. թէ ոչ գործեմ զգործս հօրիմոյ՝ մի հաւատայք ինձ, իսկ եթէ գործեմ, եթէ ինձ ոչ հաւատայք՝ սակայն գործոցս իմոց հաւատացէք.

* Քանզի՝ իմարդսէ է տեսանել զանապին փառացն գերազանց, ոչ ոք այլոյ և հնորհի յաւրէ առել, այլ իւր ունելով, զնարդ ոչ հնանեցուցէ իմանալ թէ ած է, ըստ մարդկան կերպ և որդի ձշմարտապէս իւրոյ ամենից ած։

* Ան * ձ

Իւր ասեն հրեշտակս գոլ. ասաց և նոցունց նշանացն եղև կարօղ պ

գձծգ գնա

Ընդդէմ Դէսպոտի։

առ անձնապէս և ըստ ին-
քեան, յաղագս որոյ ասէ
ամենիմաստն Պօղոս. այլ
մեզ միւնչ ասէ Տայր յոր
մէ ամն, և մեք ինամանէ.
և մի տեր յս քս՝ որով
ամն և մեք նովաւ.

*Ուրդ զիարդ այդէ ա-
սա ինձ. մարդով ամն և
վս էր անմիջնորդաբար
որդի այ շարականի, ո՛չ
ուրուք ընդ միջնեցելոյ.
և ապա ո՞ր ուրեք դի
ցուք ըզմիածինն ինո
րայն տեղի հանել մարդ.
և զայս օրպէս ասեն ներ
գործեալ ինամանէ՝ և
վս նր պատուհասել. ար
դեօք ո՞չ եղ արասաքս
զարժանն բան նոցա.
կամ ո՞չ ելանէ արտաքոյ
սահմանի. և ոչ բոլորո
վիմբ մեղանչել Ձնմար
տուԹեանն՝ ծաղուա
արժանի.

*Առ ձէ.

Ասրդ ասեն բանն այ
գ ձ ծ ե ան

Ա. Աբեղա.

քացի յաճէտ. և պարտ
էր ասել զնա մարդասէր՝
քան թէ մարդ անուանել զնա . որպէս մինչ
բնակեալ ՚ի նազարեթ՝
նազօրեցի անուանի՝ և
ոչ նազարեթ. քանզի ար
գելու ոչ էր իմիք ամենե
ւին և ոչ ինչ, եթէ բար
նաբաղ գոլ համարին զիւ
րեանց կարծեացն ան
համաձայնքեր գիտ. մարդ
անուանել ընդ որդւոյ
աստուծոյ, առասու տակա
ւին և զոյգ հոդին.

* ՚Բանզի բնակի ՚ի մեզ
հոգւոյն սրբոյ և համա
գոյ երրորդութեն լը
ուսին, զոր և Պօղոս ա
ւետ. ոչ գիտէք եթէ տա
ճարք և հոգի սուրբ բնա
կեալ ՚ի ձեզ. * Ա. յԼ և
ինքն քրիստոս. եթէ ոք
սիրէ զնա՝ զբանն իմ պա
հեսցէ. և հայր իմ սի
րեսցէ զնա. և առ նա՝ և
կեսցուք, եւ օթևանս
առ նմա արասցուք

* Ա. յԼ ոչ ուրեք ասի
ՏՃԾՁ մարդ

Սիրոյն Ակնարկ

անուանի ըստ այսմ օրի
նակի. քանզի որպէս ՚ի
նմանէ՝ առեալ մարդ ծո
նաւ ՚ի բեթլեհէմ հրէ
աստանի. բայց ասի նա
զօրեցի՝ վասն ՚ինազա
րեթ բնակելոյն, այսպէս
և ած բանն մարդ ան
ւանի վասն բնակե
լոյն ՚ի մարդուս.

Ա՛ Ա.*

Ա՛ղ ան վայելուչ իմաց
ած ոյս, մտաց լաւ
ըց յած ուածն ե ևայլ ոչ
ինչ. սքանչելագոյնք ի
գինւոյ. բողոքեացուք
արդեօք հակառակող
դացն. ընդեր խնդարհե
ցուցանէք զձշմարտու
թիւն, և զած այնոցն պատ
ւիրանաց զօրութիւն
թիւրեալ՝ արտաքս ելա
նէք յարքունական ձա
նապարհէն. * ՚Բանզի
եղև որպէս նմանէ ոչ
ևս մարմին բանն ըստ
գրոց, այլ մարդաքաղա

Աբբոյն Ալեքսի։

Լոյ ասէ ոք քէն՝ ըստ ո՞
րում ուսայնացեալ՝ և
ընդ մարդկութեն ա
ռեալ չայսոսիկ։ Եւայ ա՛ծ
գոլով բնութիւք և ձշմար
տապէս՝ էառ զծառայի
կերպարանս՝ ոչ ի նմա
եղեալ և յառաքեալ մերոյս,
* Այսպէս և մարգարէ
ութիւն հոգւի տըւեալ, և
առաքեալս ցուցեալ
և կարգեալ քահանայա
գործօղս՝ նմանեցաւ ըն
ամի եղբարց՝ քանզի ան
ճանեցաւ այսպէս, և
մարգարէ և առաքեալ
և քահանայապետ։

Յոն։ * Ձե։ *

Այլ թէ և տացեն գոյ
նմա մարգարէ՝ ոչ ոք
ոչ զմի ի մէրելոյն լինիլ
ասեն՝ այլ գործոյն կալ և
յոյժ առնել՝ զնոցայն։
* Քանզի նոքա չափով
և ըստ այ կամացն ունէին
զնորս։ և իբ մանակի
եղեալ առ նոսա * Իսկ
սա լուեր ածութիւն ան

Աբբ։ Լուծիցես։

դըստին իսկ՝ ի ծննդե
նէն՝ քանզի ընդ նմա էր
ած գոլով բանն։

* Աբ։ Լոյս։ *

Այսպէս ուրեմն քանակու
թիւք շնորհի և երկայ
նութիւք ժամանակի՝ եղև
առաւել քան զամ
յառաջ քան զնա ոք մար
գարէս։ և այսէ՝ ի նմա
առաւելուլ առաքի կայ
հարցաքննին լինիլ եթէ
մարգարէ էր ընաւ՝ն,
և ոչ ինչ ուրեք առաւել
կամ փոքրկութիւն ունէ
լով՝ կամ գերազանցեալ
ոչ՝ ի գոլոյ մարգարէ,
և ոչ՝ ի վեր քան զմերոյ
չափուց փոքրաւայելու
թիւն թէ և ի խոչընդոյն
այս իմանի գոլ՝ որպէս
մինչ ած այնին մկրտիչն,
յայտագս որոյ և առէ ե
րանելի հրեշտակին, և ն
գուտ սրբով լցցի յո
րովայնէ մօր իւրոյ։
* Աբ։ ապա զիմարդ էր
ոմն ծառայ, իսկ ոմն ի
ձ ած ը զա

Ընդ երեմ Ղևսորի.

կարծեսցի քան ասասցի
քան զնա ղոր առն. այլ
ոչ նոյ անմոռնթեն հե
տևեացուք. և ոչ սահմա
նիչս նորաձևութեք հա
ճատոյս մերոյ արասցուք
զնոսա. Թողեալ զորքա
զանն գիր և զսրբոյն ա
ռաքելոյ. և զաճետարան
չացն աճանդութեի ան
պատճեալ։ *Եւ ոչ վն
զի ինոսա անզոր եան
ուսումն է քնակել միաք
զևորհրդոյն զօրութեի
տեսանել ոչ կարօղ. այս
ևիկ և մեք մոլորեացուք
ուսումնակից եղեալ
նոյ. և ընդ ուղղութեի
ձշմարտութեն գնալ հր
բաժարեալք։ *Վհեմք
զդրեան սրբազանին Պօ
ղոսի, թե պարտ զնոր
հուրդս մաք րել. և զամ
բարձրել հպարտացել
ի վր գիտութեն այ. և
գերեմք զամ միտս ի ճնա
զանդութի քրե, սակայն
ունիցիս արդեօք ասել
յոր գայթագղին և առ

ՀՃԺ ԹՎՃՈ

Ընդ երեմ Ղևսորի.

ըսկանզք պատուով պայ
ծառացեալ. և ինքն զնն
քենէ ասէ երանելին յով
հաննէս. որ յերկրեաք
և յերկրէ ասէ խօսի.
իսկ վն Հմմանուէլի
որ ի վերուստն գայ ի
վերէ քան զամ.

*Հաւ. ձզ. *

Հն նոքա Թերևս ասի
ցեն ի վերուստ գոյ
այլ և իվր ամենից զառ ի
հօրէ երևել բանն. բայց
երկեան հետևեցուցա
նել նմա զմրդկօրէնան.
զի մի գուցէ վնասեսցի
այսոքիւք և ևիցէ յան
փառաւորուն. այսոհիկ
յարձակին առնուլ նմա
զմարդն, և յինքն զնա
յարակցեալ յոր եղիցին
մարդկօրէնքն. և եղիցի
քնաւին բանին ի յիւրն
քնութեի վնաս և ոչ ինչ.

*Հ- Հ, ՝ *

Հպա ուրեմն խոստովա
նելի՛ եթէ այլ ոք

Ա. Ընդ ո՞ր իրեղէն ասել զառաքեալն՝ ի նմանէ ըստ յարակ ցուցեալ մարդն.

* Ա. Ընդ ապա զիաղդ որ մը կրտեալնէ՝ և ղ յայտնապէս զիջումն ՚ի գլուխն առեալ սրբովն Հոգւով մկրտէ, և զոր միայն վայելէ ածայնոյն բնաւ՝ ընդ. * Հանգի բաշխիչ է սրբութեն.

* Ան զայս ցուցեալ ոգ զնբ բարի մարգացեալն բան. մարմնապես փչեր ՚ինք առաքեալն ասելով առէք Հոգի սբ. է՞ թէ զուսմբ թողուցուք զմեզ՝ թողեալ լինի. և եթէ զուրուք ունիցի՝ կալեալ լինի. * Ան զի մարդ զսրբութին յայտնի ցուցանելով սբ մկրբ սիչն՝ վկայեաց թէ սահ որդին այ. փայնաբար և յօդատորապես.

* Հանգի պարտեր ընդ արեգակամբ խորհրդա-

Ընդդեմ Դատարկի։

զմարմնով անօրէնութեն
բարւոք արուեստաւո-
րութիւն յանախորժելիս
լուծեալ։

* Ի_ն ձը *

Լսակ եթէ ասի և փառս
առնուլ՝ ելինիլ սէր,
բարձրանալ առ ի հօրէ
կարդիլ և թագաւոր,
տալոյս արդեաք և պայ-
ծառ բանին, և ոչ ամենե-
ին ես ամ իրօք վնասես
ցես զնոր փառս։

Ա_ա։ *

Ընդ՝ ղի փառաւք և պա-
զուորութ և արուեստ
ևաշխատութիւն լի՛ է պայ
բանին բնութիւն. զիարդ
ոք արդեաք երկբայես
ցի. ևաշխատիս. զի՛ ի
բարձրութիւս աճ ալայե
լուչս իմանալ։ * Պայց վա՞
զի երևեցաւ մարդ,
ըստ որում չյամ որով
և եկամուտ, այսուհիկ
լինն գոլով, և չիւրմէ
ելճկա լուսա

Ծուին եթէ այլ զնա
գիաեր քան զնշխարսա
պես որդին, նշանակել
զնշխարիսն և ասել Հա
ւասատաւ թէ սա էր որ
ըստ չարակցութե առ
քնութե ևաշխարատապես
որդին. որ ևշխորհիւ ե
զեալ որդի։ * Ա. չլ
ոչ ինչ ասաց չայսպի
սեացս՝ մի ևզնոյն գիտե
լով զնա և չայ Հօրէ
բան. և իզատակէ դա-
թի ըստ մարմնոյ։ * Սըը
բիլ ասի ըստ որում է
մարդ, իսկ սրբել դար
ձեալ ըստ որում իմանի
ասե. քանզի էր ոպ ասա
ցի 'ինձինն և այս ևայն.
արդ՝ եթէ ոչ եզև մարդ
եթէ ոչ ծնաւ ըստ մարմ
նոյ 'ի կնոջէ, իբաց Հան
ցուած 'ինմանէ զմարդ
կայինան, իսկ եթէ ձըշ
մարիտ է թէ իմուցեալ
զինքն յանայնութի է
զև ըլ մեղս էր որով
իմանին ունայնացեալ
իբաց ի ներժեն 'ինմանէ

Ա՛ Լուկաս

Հոր։ Եւառայս տակաւին
Եւտէր և որդի. և յոր
ժամ եղևն մարդ։
* Ոչանվի Հասայի ասէ.
զոր օրինակ եթէ ոք պըտ
զաքաղ առնիցէ զնիթե
նի՝ այսպէս պաղաքաղ ա
րասցէ զնո՝ և եթէ դա
դարեսցեն կուռք սոցա՝
մեծաձայն աղաղակես
ցեն. և մեացեալքն յերկ
րի՝ ուրախասցին Հան
դերձ փառօքն տեառն։
* Ա՛ն դարձեալ այլուր,
լուսաւորեաց երուսա
ղեմ՝ զի Հասեալ է լոյս
քո. ա՛Հա խաւար և մէգ
ծածկեսցէ զերկիր՝ բայց
ի քեզ ար երևեսցի. և
փառքն Ներ ի քեզ յայտ
նեսցին։ * Ա՛ն յակոբոս
աշակերտն իւր. եղբարք
ասէ մի՝ ակնառութիք ու
նիցիք զՀաւատս տն մե
ծոյ Յի Ա՛Ի՝ որ արնէ
փառաց։ * Ա՛ն ածայինն
կեսրոս. դարձի՛ եթէ
սահմիցիք քի՛ն՝ երանե
լի՛ էք. զի փառաց և զո
ՀՃԿԲ ըոե

Սբ-ն Կիւրղի

լոմանէ ամենեցունց տա
լով մարդկօրէն ընդու
նի զմերս աղքատութի
իւր արարեալ։ * Ա՛ն
էր անսովորաբար և նո՛ր
ի քա՛ Հրաշափառութին.
ի ծառայի կերպի՝ որու
ին. ի մարդկայնութ-ն փոք
րավայելչութեան՝ փառք
ածավայելուչ էր և թագա
ւորութ-ն պարծանօք պը
սակեալ՝ ընդ լծով երկ
բայնով ի մարդկութէ
չափս. և գերագոյն գե
րութ-ն ի խոնար
հութին։ * Ոչանվի ե՛
զի մարդ միածինն. ո՛չ
զի յունայնութէ չափս
ինասցէ, այլ զի առել ը
նդմա՛ զնըչյան, ած գ՛ վ
բնութ-ն՝ և այսպէս ած
նայի. և զմարդոյս պար
կեշտացուցանէ բնութի.
ինքնամբ Հաղորդ ցո
ցեալ զնա սրբազանից
և ածայնոցն պատուոց
* Ոչանեմբ և զնոյն
զբն փառս անո՛անել
այ և Հօր՝ այլ և թագա

Ի ԴԵՐԵՄ Ղ. ԵՊՈՒԹ.

Ահա այ բանին. և առա-
ւել խոնարհագոյն՝ ի
ներդոյէն նր գե
րազնեան.

* Ա՜Ր Ա՜Ս *

Ասել գիտէի և ես ին
քըն ոչ պատշաճ գոլ
զայսպիսիսս յայ հօրէ ծը
նիցելոյ բանին՝ թէ ի՞նչ
մեծութեան տնօրէնութեն
եղանակ. և ո՛չ ընկալ գի-
տաւ՝ ի՞մչով թէ եղև մար
միւն ըստ գրոց. բայց վա-
ղիւ առայս եմք հաստա
տեալ, և երկբայիլն՝ բնա
ւին զամպարշտութե ու
նի պատկեր, բեր զանս
րենութեն խորութի՝
որպէս էն քննեացուք։
* Արդ եցաւ մեզ այժմ
մերով տեսական՝ որ յայ
հօրէ բանն ըստ իւրոց
եղանակաց՝ օգտեցու-
ցեալ զմարդկայինս.
և բարձոք ցուցանելով
զոր յայմ որ ինչ և իցէ
ընդ աքանչմանցն առնիլ
Ճանապարհ * Ա՜ՐԴ՝ ԴԷ
ՁԿԵՁ կա

ԹԱԷԴԷ ՎՐԱ

րութե անուանէ. և այ
հոգին հանգուցեալ
ի ձեզ։

* Ահա * ձեր.*

Ահաւասիկ այսպէսեցս
մեզ ոմն քաջդ, բայց ա
սա ինձ թէ զիմբդ վայ
ելէ իմանալ առ՝ի՞մէնջ
զոր յաղագս քէնէ գը
րեալ. որ յաւուրս մար
միոյ իւրոյ աղօթս ևսպա
հատանս մատուցանէր առ
կարօղն ապրեցուցանել
զնա՝ի՞մահուանէ՝ աղա
չակաւ հրեղբարն՝ ևար
տասուօք մատուցեալ. և
լսելի եղեալ առ լաւու
թինն։ * Որ և որ ի գո
լով ուսաւ՝ ի՞ջարչարա
նացն ջՀնազանդութե
և կատարեալ եղև ամ
Հընազանդելոց իւրոց
պատճառ փրկու թե յա
ւիտենից։ * Ո՞վ բե
րիցդ որոց ասացին՝ են
զած իմ աճ իմ ընդեր
Թողեր զիս. քանզի ան
նման գոլ ասէն զայսպի

Ա– Լուկաս.

ասելով ձեզ այնինչ պետ
րոս՝ քանզի ձի՛ չէ փառա
ի՛նչն եթէ մեղանչիցէ
և ապաւրիցէք և հանէ
ր իմէ՛ք այլ թէ բարս
ջեցի՛կէք և չարչարիցէք
ւ համբերիցէք՝ այսպիսի
հնորհք առ ի յայնոցն
և՛ք մեռանի՛ վ՛ ձեր և
ձեզ եթող օրինակ՝ զի
հետեւեսջիք շնե՛ցաց
Ա՛պա ուրեմն ո՛չ մերկ
գոլով տակաւի՛ն և անհա
ղորդ ունայնութե՛ն չա
փուց բանն այ, այլ յա
ւուրս մարմնոյ իւրոյ է
զև մեզ օրինակ. * Ընդ
ժամ և անդադարեցին էր
մարդկութե՛ս չափոք,
վարիլ նմա և յարձակե
ցուցանել յաղօխս. և
ի՛ջուցանել աթոռոսա
և համարիլ պէտս ունիլ
ապրեցուցչի, և ուսա
նիլ գ՛նդազանդութի՛.
որ և արդիւնէր. * Ման
զի ոչ զարհուրեալ ի
խորհրդոյն հոգեկիրն
զի բնութի՛ն և ճշմարտա

ՁՀԿՁ պէս

* Սիրոյն Կիւրէի.

կարևոր ուսանիլ. ի հա
սանիլ փորձութե՛ց և
վ՛ առ ած սիրոյն վասն
գեղեցկոյն. թէ որպիսիս
պարտ գոլ որք զհաս
ո՛ղն և զդերամբարձելն
քաղաքավարու՛ն և կենս
կանգնելն են ասացեալ.
անկանիլ ի պղերգուհիս,
և առ ժամանակ զնաշա
նակ, և ընդ արձակիլ ի
ինդամտութե՛, թէ յար
ձակիլ յաղօխս և արտա
սուօք երևիլ ապրե
ցուչին, և զաս ինձա
նէն ծարաւիլ օգնակա
նութե՛, և զբարեաւք արի
ութի՛ն, թէ կամի զչար
չարին մեր. * Պարտ էր
առ այսոքիւք տեսանել
ըստ պիտանի գոլոյ թէ
որպիսի արդեօք եղիցի
հնազանդելն վասն.
և որպէս պահվ գայ. և
որ քան, և որպիսիք ինչ
իցեն հնազանդութե՛նն
վարձք. եղև մեզ այժմ
տիպ այսպիսեացս քո
* Լո՛ւս առաջս կապէ՛ զմեզ

Բ

զի՞նչ արդեօք իցէ այլ
բայց միայն արժան գոլ
արիանալ ի փորձութիւն
ի վերուստ զօգնականու-
թիւն խնդրելով։ ոչ անհան
ճարաբար և դանդաղա-
նօք, այլ յաւէտ զի ա՞
ղօթից հպեալք և ի ջու-
ցեալ արտասուս յեր
կիւղածութէ։

* ԼԸ. Ղ. *

Հարիւրք ասացեր։

* Լ.– Լ.։ *

Լսակ եթէ և ասէ ահա ահա
իմ բնդէր թողեր զիս
զհայդ արդեօք առնուն
ի միտ զայս նոքա։

* Լ.։ * . ՂԱ *

Յամարիցին արդեօք
ոչ վարկանիմ՝ առե
ցելոյն մարդոյ գոլ զայս
պիսի ձայնս։

* Լ.– Լ.։ *

Ա * ԸՀատեցելոյ ար
դեօք որպէս ոչ
գձկե կարօղ

պէս գոլով որդի, որ և
ահաբեկ պարծանօք էր
վայելչացեալ ի զգոյից զինքն
ի խոնարհութիւն. ոչ զի
բնդ մարդկայնոյս աղբա
տութէ և փոքրաւայել
չութէ մեանելոյ, այլ էր
ի մէզ ոչ ասացի իրին
տիպ՝ բարի և օգտակար.
ոչ զի մի գնալ մեզ բնդ
այլ ճանապարհ. կոչել
զմեզ ժամանակի ի բար
ձրք արիութէնն. * Ուս
ցի ոք արդեօք յայսմա
նէ դիւրաւ զոր և առաց
քո երբեմն թէ՝ մի՛ եր
կընչիցիք յայնցանէ որք
զմարմինն սպանանեն՝ և
զոգին ոչ կարեն սպանա
նել. այլ երկերուք յայն
մանէ որ կարօղն է զոգի
և զմարմին կորուսանել
ի գեհենի. իսկ երբեմն
դարձեալ, եթէ ոք կա
միցի գալ զկնի իմ, ու
րասցի զանձն իւր առ
ցե զվաչ իւր և եկեսցէ
զկնի իմ իսկ պարտն գոլ
վարկանիլ հետևիլնմա

Ա՛ր Հրեշտակ.

Ինչանեղ յայս ք՛ե տըրտ
մին և հոգալ՝ անհան
դատ ժ՛ել գոյով չարչա
րանացն և երկիւղին որ
տեսել Հակարատ՛ե ըմ
բըռնեալ, խոստովանել ի
ն՛ վի գրե՛ զնա ոչ ի
գղ ած. և վայրապար
երեւի սատեղ պետ
րոսի.

*Հան. *ղե՛. *

Օ՛ Քաղդ ասես.

*Ա՛ր Ա՛յ. *

Վանղէլ ասաց քո՛ն ա՛ն
ելանեմք յերուսա
ղէմ. և որդի մրդոյ մատ
նեսցի ի ձեռս մարդոց
մեղաւորաց. և այսն ա՛
րասցեն զնա և խաչես
ցեն և յերիր աւ՛ուր յա
րիցէ. *Հակ նա՛ վ՛ն զի
ա՛ծ ասէր էր, քա՛ լեցի
՛ր ասէր. մի՛ եղիցի քեզ
այդ. և զի՛նչ առնա՛ քո՛,
երթ յետս սատանայ, գայ
թագ զո՛թի ես ինձ. զի
ո՛չ խորհիս զայն, այլ
զ ՃԿՀ զմարդ

Սբ՛ն Հ՛ոգի

կարող բ՛երել. և կամ
դ՛ժ՛արար բ՛երելի առ
նել զիմարձա՛թեն իւր
յարձակումն. և կամ թե
զնո՛ր.

*Հան. *ղե՛. *

Տրամեցե՛ր թերևս ի՛
մարդկայնոյն տկարու
թե՛. վ՛ն զի առ ո՛ր աշա
կերտան ասէր, որ տո՛մ
է անձն իմ փո՛խանե՛ ի՛մահ,
առաջի՛ անհանէր և չօր
ասելով. Հայր եթե՛ հը
նա՛րե՛ անցցե՛ բաժակս
այս յինէն. բայց ո՛չ որ
ես կամիմ, այլ որ դո՛ւ.

*Ա՛ր Ա՛յ. *

Ա՛յլ և այս ո՛չ այլ ինչ՝
քան թե զոր ասացաք
այժմ՝ որ յաւե՛տս մարմ
նոյ խրոյ աղօթս և պա
տառանս առ կարօղն ապ
րեցու՛ցանել զնա ի՛մահ
՛անէ՝ աղաղակաւ՛ հզո
րի՛ և արտասո՛ւօք մատու
ցա՛ներ. *Հակ եթե՛ ոք
համարեսցի ի տկարու՛թ

մայ յանցանացն անհաք
և ընդ մահու որոգայ

ան զի եղաք ընդ
անիծիւք վն ադա

Ո– Ո,ո·

Սրհրդական ով այդ
պիւդ· և խոր և աքանչե
լի որոց գիտեն ուղղա
կի ղբի խորհուրդն·

*Հանվի տես ինձ զու
նայնութեն վայելուչ
բանս և զմարդկութեն
չափոց· և ոչ անհանոյս·
որպէս ի ժամանակի և՛ի
պէտս եղեալ· զի երևես
ցի յամուրեք ըստ մեզ
եղեալ ի վերն քան զամ
ստացուածս· և հետե
ելոյն այսմիկ և այն
դարձեալ·

Ռ– Ղ·

Օ՛ր ասես·

Ո– Ո,ո·

Ա՛ն զի եղաք ընդ
անիծիւք վն ադա

Ռ– Ղ·

Ո՛ր արդեօք ի՞նչ յայ

զմարդկան· *Որ և զի
արդ մեզանիցէր աշակեր
տն ի՛քաց տանել կա
միցի զվարդապետին
փորձուին՝ թէ էր դըժ
ւարաւ տանելի նըմա,
կամ և ոչ բնաւ հան
դուրժելի· *Ո՞վ ի՛նչու
ցանել յաւէտ ի՛մըկա
րող ի զմահուն երկիւղ·
և խորտակել կարողացար,
ոչ զի զիւր աշակերտան
քաջալերեցուսցէ առ այ
կամն զօրանալ· և առ ոչ
ինչ համարել զչարչա
րանս· *Այլ զարմա
նամ՝ զի յարակցել աշ
սեն ինա՛ զվիաճինն· և
ձաձայնոցն պատուհոց և
բ՛ւեցուցեալ հասարա
կորդ մարդ՝ ընկենուն
ընդ մահու երկիւղին·
զի երևեսցի ըստ մեզ
մերկ· յայտ՝ զի և ա՛ճ
այնոցն պատուհոց շահել
ևոչ ինչ·

Ռ– Ղ·

Ո՛ր արդեօք ի՞նչ յայ

Նակ ամ բնութեա զայս պիսիս արձակեալ ձայնս, գըրեթէ ասելով յայն ցեան առաջին մարդն գըրել ի ստեղգանումն անխոյճ արար տըւեցե լոյն պատուիրանի վիշա պին պատրանօք յապալա նանոմ յափշտակեցի. այսուհիկ և յոյժ յիրաւի անկաւ ընդ ապականու թիւ և եղև ընտիր։ * Ա՛յլ սիս երկրորդ անկեցեր սկիզբն որոշ ի յերկրիս երևեցայ երկ րորդ ադամ. քանև տե սանես մաքրեալ զմար դոյս բնութիւն. կանգ նեալ զանմեղութիւնն նո ևանինամարթոյ։ * Տ՛ուր այսու հետև զորս ի քաղց րութիւ բարուքիսդ. լոյծ զծողանին. սաս տեա ապականութիւ. և վախճան կալցին որք ի բարկութէն. յաղթեսցի և նորին սատանայի բըն նութին. քանզի եգիտ յիս յիւրոցն և ոչ ինչ.

Ա՛ Աբէլ.

Թողեալ եղբաք յայ, ամ ինչ եղև նոր յիմ. և վերստին դարձ առ նախ կինն։ * Պիտոյ էր կարե ւորացս երկրորդ ադամ, որ ի յերկինից. որ ի վերնէ քան զամ առաց ածս. ամենայնէն և ան աղան, սիզբն ազգիս երկրորդ. այսինքն քա. պարեցուցանել ի պատ ժէ զմարդոյս բնութի. և կոչել ինոյն դարձել յառաջինն ի հօր խնա մակալութին։ * Ու ծանել և զծողանին ի ձեռն ուսնկդրութե և ամ հնազանդութե, քան զի ոչ արար մեղս. և հա րըստացաւ զանբծութի մարդոյս բնութի նոմա. և ազատողութի ամենե ւին, զի կարօղ լինի այ նու հետև համարձակու թէ գոչել ածի իմ ածի իմ ընդէր թողեր զիս։ * Հանգի զմտաւ ածի. զի եղել մարդ միածինն ոգի զմի ի միմեանց. և փոխա

ՅԻԳ ԴԷ ՀՈՒՆ.

*Ա յսպիսիք իմն են ոմն վէր կանխամտիկքն բանին իմացուածք, քանզի կո չէր ոչ լիւր ինքեան, այլ լիւր միր ղՀոր բա րեխնամութիւնն. *Հան զի ոմն լիցուր մարդոյս քնութիւն ոմն յարմատոյ առաքինոյն ադամայ յան ցեալ բարեմութեանն. *Հանզի թագաւորեց մահ յադամայ մինչև ցը մովսէս. և՝ լիւր էյանցս ցեղսցն ըս նմանուսն յանց հաճոյն ադամայ. *Ա յս պէս և յերկրորդ սկզբ բանէս մերմ, այսուքն՝ լիքէ, դարձեալ անցցէ յամ մարդկայինս ազգ՝ և կեանք, և հաւատար մացուցանել ասելովն ա մէն իմաստն Պօղոս, քան զի թէ միոյն յանցանօք բազումքմեռան, որ չասի և աւելի միոյն արդարու թիւ բազումք կենդանացին. *Հէ դարձեալ. քանզի ոմն ադամն ամենեքեան մեռանին, այսպէս և քրիս

ՔՐԻՍՏՈՍ ԴԱՐՁԵԱԼ ՊՂԱՏԻ, ամէն կենդանացին.

*Հան զի. *Ընդէմ ոմն ելանէր ոմն ասելով. զի ոչ ամենեքեան սրբազանից դրոց Հոմանրին ևասել՝ զառեաքն մարդ ոմն Թողել յարակ ցելոյն՝ ինմա բանէ՝ մրդ կայնովք վարել ձայնիւք

*Ա՞ Ա՛յ.

Ամպարշաւութիւն ոմ ընկերք. և ամենևին անզգամութ ցուցումն. սակայն ոչ է աննման ո րոց խորհրին գիտացին, քանզի՝ իբաց որոշեն և անջատեն յամ ուրեք և զձայնս և զգործս. Հէ է ինչ որ միայնոյ առանձ նաձս հետևեցուցանեն միածնին, և է ինչ ոմն այլ որդւոյ որ լիկոն ջէն, այսոքիկ մեզանչե ցին ուղիղ և անմոլար ճա նապարհին, և գիտելոյն Հաւատոյ զբի խորհրդին.

ՀՈՒԴՆ.

ՔՃԿԻ ԲԱՆ

Ա՜ Հրեղա՜

* Ա՜ Ա՜յ՜ *

Ա՛երկի՛ լուռ և ս մարմ
նացելոյ. և նախ քան
զկնանեղն յաւնոյնաբ
վայելե և ոչ բնաւ, քան
զև ուղակի խորհ ի՛ս
ալ մարդացելոյ և ո
նայնացելոյ զոր արդեօք
բերիցէ նմա վնաս իրն։
*Հանգիր ոմ նոր ասեմք
զմարմինն, այսպես զաբ
ձեալ նոր ըստ խորհրդ
անօրինականի և ա՛ միաւո
րութեն եղանակի զմար
մնոյ տկարութիւ։ *Հան
գիր զնմանեցաւ ըստ ամ
եղբարց բաց ի մեղաց։
և մի՛ զաբմանար թէ
ըզմարմնոյ սը կարու
թիւնս խրացուցեալ
ասեմք նմա մարմնով.
յորժամ և զարտաքուստ
արբեցութիւնն զորս ի՛
հրեշտն անզգամութիւ
բերեալ ի վէ՛ն նորա։
*Դարձեալ նմա հետե
ւեցուցեալ ասելով ի՛
ձեռն սաղմոս երգողին

Ա՜ Հրեղա՜

* Ա՜ Ա՜յ՜ *

Ա՛երկի՛ լուռ և ս մարմ
նացելոյ. և նախ քան
զկնանեղն յաւնոյնաբ
վայելե և ոչ բնաւ, քան
զև ուղակի խորհ ի՛ս
ալ մարդացելոյ և ո
նայնացելոյ զոր արդեօք
բերիցէ նմա վնաս իրն։
*Հանգիր ոմ նոր ասեմք
զմարմինն, այսպես զաբ
ձեալ նոր ըստ խորհրդ
անօրինականի և ա՛ միաւո
րութեն եղանակի զմար
մնոյ տկարութիւ։ *Հան
գիր զնմանեցաւ ըստ ամ
եղբարց բաց ի մեղաց։
և մի՛ զաբմանար թէ
ըզմարմնոյ սը կարու
թիւնս խրացուցեալ
ասեմք նմա մարմնով.
յորժամ և զարտաքուստ
արբեցութիւնն զորս ի՛
հրեշտն անզգամութիւ
բերեալ ի վէ՛ն նորա։
*Դարձեալ նմա հետե
ւեցուցեալ ասելով ի՛
ձեռն սաղմոս երգողին

Մեծի Հիւրոյ։

* Հա՜, * վե՜, *

Ո՛չ ոբեմն անջատելի
ի միմեանց առեալ զաե
սարանականս և առաքե
լական քարոզութիւս,

* Ա՜ Ա՜յ՜ *

Ա՛ն ոչ բնաւ վերկեկան
յերկուս դեմս և յեր
կուս անձնաւորութիւս
անջատեալս ի միմեանց՝
հեռացելս ըստ ամի յատ
կապես և ըստ մասին։
*Հանգի միայ որդւոյ
վ՛ս մեր մարմնացելոյ բա
նին ասացին գոլ բա
զումն ըստ բանս և զգործս
և զաճ ապայելուքեան և ըզ
մարդկօրէնս։

Հա՜ * վե՜ *

Ա՛պա ոբեմն թէ և յու
զեցուցութենէն աշ
խատեալ ասի քաղցնուլ
և ննջել. վայելե՞ ար
դեօք գոլ այ բա
նին զայսպա փոքունս
և զիվայր անկեալ.

Ի դէպ Պատարագի.

Մարդիս որդի գոլ առ ի յամենեցունց հաւատոյ յերկրպագութեաց նը. * Ուանզի պատկեր աշխարհիս ես, ձառա գայթն փառաց, նկարա դիր էութենն Հօր, գոյութիւնդ նր նկարագիրը, էառ զծառայի կերպարանն, ուչ զմարդ յարակ ցեալ ոչ առեն՝ այլ նո վաւ ինչն եղեալ եմիա ցեալ. եայսպէս նմանու թիւն որ առ աճ Հայր, * O որ գրեացն եաճայ ինն Պօղոս. Թէ աճ որ առաց՝ իմաւարի լոյս ծա գել՝ որ ճագեաց իսկ ի սիրտս մեր առ ի լուսա ւորութիւն փառաց նր ի դէմն յիս քի. * Հն առ զիմդ՝ էգեմն քրիստոսի աճայնոյ և անճառելոյ փառացն այ և Հօր լուսաւորութիւս փայլատա կէ. քանզի ցուցանէ ինն քեամբ զայ փառս և ե՛ղեալ մարդ միածինն. քանզի այսպէս միայն և

քընարն, բաժանելցին ըզ Հանդերձս իմ՝ ի մէջ իւրեանց, և ՚ի վերայ պատմուճանի իմոյ արկա նէին վիճակս. * Հն դարձեալ. ամենեքեան այք առաքեալքն զնս՝ որ Համարհէին զինև. իսո սէին չըԹամբք և շարժէ ին զգլուխս իւրեանց.

Բառ.* ղԹ.*

Ապա ուրեմն Թէ և առի յի դէպ եղեալ որ ես տես զնս՝ տես զՀայր իմ. և տես և Հայր իմ մի եմք. և ապա դարձեալ առ Տէրեայն, զի խընդրեք զնս սպանանել. մարդ՝ որ զճշմարտութիւն խօսեցայ. զոր լըսեայ. ի Հօրէ. միով դոլ տացուք և նորին զայսոսիկ զձայնս և զայն.

Ես- Ես.

Ամենևին իսկ. քանզի բաժանի և ոչ բնաւ քն. այլ մի՛ և միայն ձըշ

Ա՜ Աբեդա.

դու մանուկ մրջերբ բլրակ
թելոյն կոչեսջիը. գնաս
ցես առջև ՚ն պատրաստել
նմա ժղ վերդ. * Ա՜ն ա
պա զբարձրեալն և զերն
ածայինն ամենիչ ցուցա
ներ ասելով. ա՜ա գառն
այ որ բառնայ զմեղս աշխ.
սա է ն՜ որոյ եւն առաջ.
զկնի իմ գայ այր՝ որ ա
ռաջի իմ եղև. զի նախ ք
զիս եր. * Ա՜րդեօք երկ
բայիլ ինչ պարտիցէ, թէ
ա՜մ և միայն և ձշմարտա
պես որդի լիցէ որ չայ չո
րէ բանն՝ միացելովն ք
նմա մարմնովն. և ո՛չ ան
անձն ք ոմանց ոչ առա
ջի. այլ հոգւով իմանա
լեաւ. և ա՜մ դեմ նր

յայտ ուրեք.

* Ա՜ա. * ձ. *

Աբրահամ յեցեալ և՛ յբանաւ.
քանզի մ՚է որ. մ՚ չա
հաս՝ մ՚ մկրտուի. * Ա՜ա
կայն թէ ասիցի ոմն ի յն
հաստակաւ և իմաստու
թէ և՛ նորհնի. զի է ե
ղեալն յայսոսիկ, ք ըզգալ
ի ձ՚ն՚ ն՚ Հո

Մեծն Աւետիս

ո՛չ այլ ազգ իմանի քո և
անհնանի, կամ ուսուցանի
մեզ Տակիւորդէն՝ զի՞նչ
օրինակաւ տանիցէ ոք զա
գեօք. ոմն ՚ի մարդոմ
հասարակաց զածայնոյն
փառց լուսաւորուի կամ
գիտաւի. ո՛չ այսպէսն ՚ի
մրդոյ կերպրանս ածո տե
սանելոք, սակայն միայն ք
մեզ երեւեալ և մարդեցեալ
բանին, և ձայնեալ ոգեբը
նուիքն և ձշմարտապէս որ
դոյ. տրաշափառ էր
և զայս տեսանել ք՚որում
իմանի ածո. զոր և նո
բայոցն խորհրդոց հազա
րապետ՝ քո յո անհնանել
զնա ք մեզ երեւեալ. և ձա
ցեալ գիտել գոլ ք նմին
բնութիքն և ձշմարտապէս
ոգի ածո. * Հանգի գրե՛
այսպէս. համձակգոյնս
գրեցի առձեզ սակ՚ուք
ոգի յիշեցուցանելով ձեզ
վո՛ն հնորհին որ տրո՛ւաւ
ինձ յոյ ՚ի լինիլ ինձ պաշ
տօնեայ յի՛ք. * Ո՛րբերա
նայ և զաքրիա ՚ի վո՛ր որ
դոյն իւր մկրտէին. և

Ընդդէմ գինոյ։

Եւ զինոյ ընդ նմին ա-
ձելով՝ եւ զանհամ քմի
ընդ ըստ մարմնոյն չա-
փոց եւ հանձարոյ իւրա-
քանչիւր ինչ՝ զի այլ են
տղայոցն եւ այլ երի-
տասարդութեն, եւ եւս
առաւելագոյն։ * Քան
զի ոչ էր անհնարին գի-
անմարթ ոմն այ՝ ի հօրէ
ծնեալոյ բանի ըզմիս
ցեսցէ ընդ նմա մարմին
եւ անդամսն՝ ի հանձար
րոցն ամբառնալ՝ ի բարձ
րութիւս. եւ՝ի չափ հա
սակի զոր այժմ ունի
հանել։ * Ասել թէ եւ՝ի
տղայոցն երեւեցու
ցանել իմաստսն սքան
չելի դիւրին եւ հնարք եր
նմա՝ այլ էր իրն յանդգու
թէ՝ ոչ հեռի. եւ անօրէ
նութեն բանի անպատ
շաճ։ * Քանզի կատա
րիւր խորհուրդն առնց
ձայնման. թող տայր
աշխարհաբար մարդ
կութեանն չափոց,

ել ձգելի զիւրան

Թէ դէ Քո՞,

հոգւով և ինքնակատար
որ յայլ հօրէ բանն,
* Օ՞ր արդեօք առցէ,
կամ զի՞նչ առնուն կամ
յառաջադիմութի՞ւն զի
իմաստուն գործով ինչն՝
ոչ եղիցի կարօտ իմաս
տութեն. այլ իմաստնա
գոյանիկ՝ յաւէտ զնման
տութեան ընդունակս,
արդ՝ ինդրելի իցէ ասել
թէ ո՞մ լիցին այսոքիկ,

* Ա՞ր Ա՞յ *

Ա՛յլ ուրեմն որդի ոմն
երևի, և քո՞ւ է՞ր բե
րելի է՝ ի ներքս, վա՞ ոչ
կարելոյն ոմանց հաստա
տելիով խորութե՞ սքբազա
նից գրոց։ * Քանզի ի
մաստսն ամենատարանիչն
մարմին եղեալ ասաց ըզ
բանն. և ցուցանէ՝ զնա
տնօրինաբար կատարեալ
իւրովն մարմնով վա՞ ընդ
իւրոյն բնութե՞ գնալ,
* Յօրինս մարդկութե՞
է աձիլն հասակաւ և ի
մաստութե՞. ասել թէ

Ր

Ա՛ր Լուսաւորչի.

Նեմ ձեզ զաւետարանն որ աւետարանեցաւ յիս նէն. զի ոչ է ըստ մարդոյ. և ոչ ես ՚ի մարդոյ առի և ոչ ուսայ յումեքէ. այլ ՚ի յայտնութենէն Յի՛ս Քրիստոսէ.

* Ի՛ս. * Ձ՛ա. *

Պատշաճ ուրեմն է նը մանալ և ասել նմա՛ կ հասակաւ և խնամոտութե՛ և շնորհի՛. ոյ միոջ զգաստացնողն և զվաստակիչն. և զայսոցիկ զնը մանան. և արդեօք թէ ասիցի ուրեք չարչարիլ և կենդանագործիլ առ ՚ի Տօրէ՝ նմա՛ հետևեցուցանեմք և զայսոսիկ.

* Ա՛ր Ա՛յ. *

Ա՛յմ՝ իսկ գոլ ասեմք ըստ խրատուե՛ անօրի նականի զմարդկայինն, և մարմնոյն զնորայն, ապա թէ ոչ՝ մի՛ գուցէ այլ որդի իմաստի առ ՚ի մէնջ քան զնա՛, այլ ինքն

Սեբէոս Պիւրէի.

զևբան ունիլ քանզի դասի Լայս ուսմանէ առ մեզ նմանութե՛ս. որոյ առ սակաւ սակաւ ՚ի մեծութե՛ն կամ յատաղձա նապարհ ամբարձեալ ըզ մեզ ժամանակի. առ ՚ի յաձուռն հասակի և ոչ անպատշաճ իմաստուէն, ապա ուրեմն ամենակատար և անկարօտ ասի որ ինչ և իցէ, և առանց աճման ոչ ասի որ ՚ի Տօրէ բանն իւրացուցանէ զմեզս, վա՛ զի եղև ըստ մեզ, այլ դիտեմք զնա Լայսպէս ՚ի վեր քան զմեզ ոչ զաճ. Համարձակի և Պօղոս որ դիտէրն թէ մարմին եղև յաճումեզ գերբնակութե՛ս Հայելով. է՛ երբեք զի ոչ մարդ զնա ամ ուրեք ասել. զիբե՛ առ գաղատացիան. Պօղոս առաքեալ՝ ոչ ՚իմարդկանէ և ոչ ՚ի ձեռն մարդոյ. այլ ՚ի ձեռն յի՛ քրի՛, և այլ ուր դարձեալ ծանուցա

Պահպանեա զիս, Աստուած, զի յոյս ունիմ ի քեզ։ Ասացի Տեառն, Տէր իմ ես դու, զի բարութիւնս իմ ոչ կայ առանց քո։ Սրբոցն որ են յերկրի նորա, զարմանալի արարեր զամենայն հաճոյս իմ ի նոսա։ Բազմասցին հիւանդութիւնք նոցա, որ կերպեցան յետս ետուն։ Ոչ մատուսցեմ զկապս նոցա ի սպանդս, եւ ոչ յիշեցից զանուանս նոցա ընդ բերանոյ իմոյ։ Տէր է բաժին ժառանգութեան իմոյ եւ բաժակի իմոյ, դու ես որ վերադարձուցանես զժառանգութիւն իմ ինձ։ Պարանք ինկին ինձ ի գեղեցկութեանց, եւ ժառանգութիւն իմ է ինձ։ Օրհնեցից զՏէր, որ խրատեաց զիս, եւ մինչեւ ցգիշերս խրատեցին զիս երիկամունք իմ։ Տեսանէի զՏէր միշտ առաջի իմ, զի ընդ աջմէ կողմանէ իմ է, զի մի՛ շարժեցայց։ Ուրախ եղեւ սիրտ իմ, եւ ցնծացին հոգեկանք իմ, եւ մարմին իմ ի յոյս հանգուցանիցի։ Զի ոչ թողուս զանձն իմ յադեան, եւ ոչ տաս զսուրբ քո տեսանել զսրտմտութիւն։ Ծանուցեր ինձ զճանապարհս կենաց, լցուսցես զիս ուրախութեամբ զերեսաց քոց, զհաճոյս յաջմէ քումմէ մինչեւ ցյաւիտեան։

Ընդդէմ դիւահարի։

Բարձր համարձակութեամբ ի մտաս արեամբն յիսուսի զոր նորոգեաց մեզ Ձայն նապաստիկ նորոգ և կեն դանի ի ձեռն վարդապետին՝ այսինքն մարմնոյ իւրոյ։ * Ահա առնես թէ ղի արդ նիւթ արիւնն և նիւթ մարմինն։ զոր և վարագոյր կոչէ և յոյժ վայելուչապար։ զի զոր ինչ ի տաճարինն սրբազանն գործէր վարագուրն ծած կելով ընդբովանդեցն։ այսպիսի ինն իմաս ցի առնել ևառն մերինն։ ոչ լինիլ Հանապազ ի զանազան կաւ ինչ մերկ և անծածկոյթ անկուառ իսմբէ։ գերաբաւն և արուեստ Համբարձեան գերունակութեամբ ի ձեռն գործոյ ևառն մերոյ։ Ոչ ի մարդկային կարծեցին գոլ զբաւ։ Հրեիցն ոչ ի միտ առեալ բնաւին զխորհուրդ նոր ծառայութեան

որ փրկեաց զմեզ ամենեցուն կենաց փրկանակ զիւրն արիւն սրբեալ, քանզի գնեցեալ գնով՝ ոչ ապականացուս ազ արծաթով, կամ ոսկւով. այլ պատուական արեամբ միոյ գառինն անարատի և անբծի ՔՐԻՍՏՈՍԻ. մատուցողին զնոքա վասն մեր ի հոտ աղուշխոյ այ և հօր, և առ այս հաճատարմացուցեալ նէ զմեզ գրելոյն օրինակ գէն Պօղոս. եղերուք նմանողք այ ոպէս որդիք սիրելիք. և գնացէք սիրով ոպէս ՔՐԻՍՏՈՍ սիրեաց զմեզ. և մատնեաց զինքն վասն մեր պատարագ և զոհ նուէն այ ի հոտ անուշոյ, իսկ ոչ եղև վասն մեր հոտ անուշոյ ՔՐԻՍՏՈՍ, զոր ցեղ ինքեամբ զանմեղն որ Քրիստոս ունիլ մարդոյս բը նութեն, համարձակութիւն ունիմք ի ձեռն նորա և առ վաճառ առ որ ի յերկինս Հայր և աւծ. քանզի զբ րեալէ Քրիստոս ունիմք եղ

Ա՛ր Աբդիա.

Թէ՝ և զոր ՚ի վէր խաչին
չարչարեաս · այլ և զմահն,
և զնա լինիլ փրկու-Թէ
մերոյ առաքնորդ զօրու-
Թէ ես նմա բանին · զար
ձեալ ընԹացեալ առ
կեանս և զմահուն խա
չանեալ իշխանու-Թէ.

* Ա՛ր Ա՛յ. *

Ա՛յդ-եօք ունի՞ն ՚խորը
բանալից գոյց գոյա
նել մեզ յաղագս այս
ցիկ ձշմարիտ բան, Թէ
նորաձևեն զՀաւատս,
՚ի սրտե իւրեանց խօսել
և՛չ ՚ի բերանոյ ՚ն ըստ
գրեցելոյն · Ի՛մ արդեօք
ո՛չ գիտեալով զասէն՝ ինձ
մի՛ լեցի պարծել ՚բայց
՚ի խաչ ՚ն · որով ինձ աշ
խարՀ ՚ի խաչ եւեալ է և
ես աշխարհի ·

* Ա՛ռ. * Ձ՛ք. *

Ա՛յո՛ ասեն, քանզի կա
պէ՛ զմեզ առ այս ամէն
խմասան Պօղոս · զի վայ
եղէր իսկ նմա, վանորոյ
գՁՀՀ ամն

* Սբ՛ոյ Ա՛ւդի ·

նէին ասելով · ո՛չ սակ յո՛
որդի՛ Տէ՛ւսանն · զի՞արդ
այժմ ասէ Թէ յերկնից
իջի՛ · * Ո՛րանգի անեղբ
ճո՛յԹէ բնու-Թի՛ ՁածՈ
Թէն · սակայն երևեցաւ
որոց ՚ի յերկրիս ըստ մե
րոյս սեռակի, որ ըստ իւ
րում բրնու-Թեան ան
երևոյԹն · և երևեցաւ
մեզ Ձած գոլով և որ · և
զայս վարկանիմ զի ու
սուցանէ Ձածայինն գա
՚ի-Թ · Ձած մեր յայտնապս
եկեսցէ , Ձած մե՛ր մի՛
լռեսցէ ·

* Ի՛ռ. * Ձ՛ք *

Ա՛ղաղակի՛ խորՏիս քան
զի նոքա ո՛չ զայս գո՛լ
յարձակին · զի և ո՛չ ըստ
միոյ եղանակի զօր ՚ի վէր
խաչին զարչարանն Տէ
ռեցուցանեն յԱծ՛ծը
նիցելոյ բանին · այլ ասե՛լ
ասեն զնոյն զյարակցին
ինձ ըստ Տա՛ռասարու-Թ
պատե՛ղ զմրդն · և զառ
՚ի Տրեւից կրել արբեցու

Թէ ձեզ ՝ի
ամն՝ և որով ամն՝ եղիւ
ցի այլ ոք ոչ. բայց մի
այն յայ Հօրէ ծնեալն
բան. արդ նա կատարեաց
զարբաւ նոք զառաջնորդ
փրկութէն մերոյ. այս
ինքն որ ՝ի խաչակէն
ձանէն.

* Ա– Ա.

Փրկեցա՛ք ուրեմն ոչ
առ ՝ի յայ, քանզի զի
արդ. և ուստի՞ այլ յա
ՀԷտ զի այլոյ արեամբ.
և մեռաւ վա՞ մեր եկա
մուտ մերդ՝ և արդի սուտ
անուն. և պատճառական
և ամէն խորհուրդ մարդա
նալոյ միածնին՝ զառան
ցանք ուրեմն էին և պատ
րանք. և ոչ եղև մարդ.
և գրեմք փրկիչ և ապ
րեցուցիչ զնա և ոչ բը
նաւ իսկ. * Ա–յլ զայն
որ զիւր արիւնն ետ վա
մեր. որ և գրեաց ոմանց
սրբազանն Պօղոս արդ
Տարի էր օրինականացն
այսպիսեօք սրբիլ. և

Պէտէմ Պէտուէ.

բուն իսկ երկնաւորացն
առաքել և պատարա
գօք քան զնոյնան.
* Քանզի ոչ ի ձեռա
գործ սրբութիւն եմուտ
քո յ յօրինակս ճշմար
տութեն, այլ ՝ի բուն
իսկ յերկինս յանդիման
լինիլ երեսացն այ վա
մեր. * Ո՛չ զի բազում
անգամ մատուսցէ զինքն
պատարագ ոմն քահանայա
պետն, որ մտանէր ՝ի սրբ
բութիւն ամ ամ ա
րեամբն օտարաբ. ապա
թէ ոչ՝ պարտ էր նմա
բազում անգամ չարչա
րիլ իսկզբանէ աշխար
հի. բայց այժմ միանգամ
ի վախճան յաւիտեանց
յարհամարհուն մեզայ՝
խափանիլ պատարագ աւ
յայնեաւք. * Օրինակն
ունի զարբաւ օտարաբ
առնել զմուտ և մաքրել
զմանն, իսկ ճշմարիտն՝
այսինքն ճշմարտութի՛ն՝
ընկալեալ ամենայն իրաք

Սիրոյն Կիւղի

Ըզվէհադոյնն՝ այսինքն
զարեամբն իւրով գոր
ծելն մեծամանել զոր
դին, ոչ ի ժամանակա
ւոր իմն և ի ձեռագործ
խորան. ոյզ ըստ երիւքն
և օրինակաւք. այլ ի վե
րինն և ձշմրիտ այսինքն
յերկինս, քանզի Տարկ
եր օրինականացն նոքաք
մաքրել, յայտ է զի որ
պատրաստքն և օտա
րազ, իսկ բնաւ իսկ երկ
նաւորքն վեհագունիւք
պատրգաքն քան զնոյնս.
*Ըրդ խնդրելի է ու
րեմն կարևորապէս ի
քո՝ զվեհադոյնն ըստ օ
րինացն, այսինքն զշմար
տութիւնն. որ է իւրովն
արեամբ.

*Ա՝ն *Ձ՝դ *

Բարեբաղ ասացեր,

*Ա՝ն Ա՝յս,

Իսկ վա՞ղ զառաքեա
կանն մեզ ի վե՞ր յարու
ցանեն բան, սա՞ ի վե՞ր Տա

Ա՝ն Ա՝յս.

սարակաց մարդոյ առել
յառաջ, բեր ասացուք
առեալ՝ իսկզբանէ զբ
րեցելոցն, մինչև ի վախ
ճան գպեաս բանին, գը
րեալ է այժմ իսկ՝ զնոքը
մի քան զՀրեշտակս տե
սանեմք զյս. վ՞ւ ջարչա
րանաց մահուն՝ փառօք
և պատուով պսակեալ,
քանզի վայելէր իսկ նը
մա՞ւ որոյ ամ և որով
ամ՝ ք՝ի՞ մարդիս՝ ի փառս
ածել. և զառաջնորդ
փրկութեն նոցա ջարչա
րանօք կատարել. զի որ
սրբէն և որք սրբին՝ ի
միոջէ էին ամենեքեան,
վ՞ւ որոյ ոչ ամօթ Համա
րի զնո՞ւն եղբարս իւր ան
ւանել և ասել. պատմե
ցից զանո՞ւն քո եղբարց
իմոց. ի մէջ եկեղեցեաց
օրհնեցից զքեզ. և դար
ձեալ. աՀաւասիկ ես և
մանկունք իմ զոր ետ ինձ
Ա՞ծ. արդ զի մանկունք
Տաղորդեցան արեան և
մարմնոյ. և՛ինքն իսկ մեր

ՀԱՒԱՏՈՒԹԻՒՆ ԿՅՈՐԴ Է
ՂԱ ՆոցունՑ·ՂԱ ՄահՈՒն
իւրով խոփանեայք զայն
որ ՂԻշխանուԹի՛ մահՈՒն
ունէր՝ այսինքն զԱան
սարկուն· և ապրեցուս
ցէ զայնոսիկ՝որք մահՈՒն
երկիւղին՝ հանապազ կե
ցին պարտաւորքէին ծա
ռայուԹեն՝ քանզի ոչ
ՂՏրԵշտակ բուռն Տար
կանի՛ , այլ ՂԶաւակէն
աբրահամու բուռն Տար
կանի՛· ուստի պարտէր նը
մա՛ն ամի՛ն եղբարց նմա
նիլ· *Ի՛նՀաւասիկ ասՅ
յոյժ հաւատաւոր նը
Հատանող ասէ Ղնա՛ քան
ՂՏրԵշտակս վ՛ն Տարչարա
նաց մահուն, և պահիլ
փառաց և պատուով,
յանդիման կացուցանէ
Ղնա՛ յորոյ վ՛ն առնէ ըՂ
բանաս, յայտ է ՂԻ վՒա
ծինն քանզի Տաղորդ լի
նիլ ասէ Ղնա՛ մարմնով և
արեան, մերձաւորուԹի՛
մեՂ· և՛ոչ ՂՏրԵշտակաց
բուռն Տարկանէ այլ Ղզա

Հաւէ՛նաբրահա՛մ բուռն
Տարկանէ՛· քանզի վայե
ՂԵր այ և Տար· վասն որոյ
ամ և որով ամն՝ իՀուցա
նել յոհանայնուԹի՛ մար
դացեալ ՂորդՒ· ոչ ՂԻ
ՂԾառայի՛ առեալ կԵր
պարանս կատարիլ Չար
չարանաՀ· ամենեցունց
կենաց փրկանա՛կ՝ փրը
կանս ՂԻՆ նը՛ քահանայ
ապրծեալ մարմին՝ ՔՂԻ
ՂենաԷ վ՛ն մերքո՛ անբիծ
պատարագ· և միով պա
տարագաՀ կատարեաց
մշտնՋենաՀո՛ր ՂորբԵԼան
վերստին կերպացեալ ոչ
յիսկզբանն ՂվԻրդոյս ԵԸ
նուԹի՛ , քանզի ամ նո
վաՀ նոր· և ՂԻ աՃ և
Տայր էա վ՛ն մեր ՂորդԻն
իւր ոչ ինչ փոքը· Տա
Հատարմացուսցէ գրե
լովՆ Պօղոս վ՛ն նը՛· որ
յիւր որդինոչ խնայեց՝
այլ վ՛ն մեր ամենեցուն
մատնեաց Ղնա՛· ՂԻ՞՞րդ
ոչ նուաՀ Տանդէպ ՂԱ
մենայն շնորՀեացէ մեՂ·

ՔՃՀԹ և՛իւր

Սրբոյն Ակոբայ

Լեւթ որդի ասեմք այ՝ զոր յետ քէ նր երևեցեն քան. և տպաւորեալ վա՛մբ. ոչ մերկ տակաւին և անմարմին. այլ յոր ժամ եղևն մարմին՝ և ա սեղն չարչարիլ՝ ի դէպ եր նմա. * Հանգի չար չարչարանք՝ ոչ բնութէ ածու թեն, այլ իւրովն մարմ նով. քանզի ածէ և հայր ոչ և այժմ իսկ ասացի՝ զոր ոչն գիտեր մեզ՝ վա՛մբ մեր մեղս արար. զի մեք եղկացաք արդարու թի այ նովաւ.

* Հաւ, * ձեռ. *

Արդեզք մեղս լինիլ զնա՛ խմացուք, քէ յաչէտ զի նմանեցաւ ո րոյ ըստ մեղաբս. այսուիկ և մեղք լինիլ ասասցի՞.

Ա՛ Ա՛. *

Ուղղակի ասացեր. զի որպես զոր ոչն գիտեր մեզ՝ վասն մեր մեղս ա բար. զի մեք եղկացաք

Ա՛ Ա՛.

արդարութի՛ այ նովաւ. քանզի արդարացան մարդ դոյս բնութի՛ նովաւ. այսպէս և զոր ոչն գի տեր զմա՛ քզի կեանք էն և կենդանարար բնն մարմնով չարչարիլ պատ րաստեալ՝ արտաքոյ ժա՛մ եղեալ չարչարանաց. ըստ որո՛մ իմանի ած. զի մեք կեցցուք ի՛ձեռն նր և նովաւ. վ՛ն որոյ և նմա նութի՛ մահու՝ քէ չար չարանքն անուանին.

* Ո՛ի գրեալ է, զի թէ անկակից եղաք նմանու թի՛ մահու նր, այլ և յարութի՛ նր լինիցի՛մք. * Հանգի կենդանի՛ էր բանն և ի՛ձաշակելն ըզ մա՛ս սրբոյ նր մարմնոյն. զի պարտեալ մահու և կոխել ապականութի՛ն՝ յարութի՛ն զօրութի՛ւն յա՛մ մարդկայինս եկեա ջե ազգ. * Հանգի՛ ձըշ մարիտ է, թէ ոչ ադա մանն ամենեքեան մեռա նին՝ նոյնպէս և քրիս

գ՛ձ՛ մենե

ՄԵՆԵՔԵԱՆ ԿԵՆԴԱՆԱՍ
ՅԻՆ, ապա ԹԷ ոչ՝ ի՞նչ
օրինակաւ օդուեցուցա
նել ասեմք զմարդոյս բը
նութիւն մարմնով անօրէ
նութեան միածնին խոր
հուրդ. ԵԹԷ ոչ ած գո
լով բանն եղև մարդ.
ԵԹԷ ոչ իմաց զինքն յու
նայնութիւն և խոնարհե
ցաւ ի մերոս որ ի վերն
էր քան զամ արարած.
ԵԹԷ ոչ մարմին եղև կե
նաց որ ընդ ապականու
թիւն. զի եղիցի վախճան
մահու և ապականութե.

* Ի.ա. * .Ձ՚ղ. *

Ա՚ՐԴ՝ ԶՆԱ ՈՐԵՒՆ Ա
սեմք զառ՝ ի յայ հօրէ
բանն չարչարեալ մարմ
նով վասն մեր.

* Ի՚- Ի՚. *

Ա՚ՄԵՆԱՅՆ իրօք. ԵԹԷ Է
Ձշմարիտ Պօղոս առա
քեալն վա՚ն նր. որէ պատ
կեր աներեւութին այ.
անդրանիկ ամ արարա
ծոց. զի նովաւ հաստա

ցին՝ ամ երկելիք և ան
երևոյթք, ԵԹԷ աԹոռք
ԹԷ տէրութիւք, ԹԷ պատիւք
ԹԷ իշխանութիւք, ամ ինչ
նովաւ և ինաստն ն և նա
է նախ ք զամ. և ամ նո
վաւ եկայ բովանդակ.
և նոյնպէս գբս ի մարմնոյ է
կեղեցւոյ որէ սիրէցն
անդրանիկ ի մեռելոց.
զի եղիցի յամի ինքն յա
ռաջադեալ.* Ի՚ՍԱՆԶի ա
հաւասիկ ասա ևոյթ հա
ճաստատէս ապակեր անե
քևոտ ԹԷն այ զնդ՚ն՚իկն
ամ ստացուածոցս երևե
լեացս և աներևութից,
զոր վ՚ն որոյ ամն, և որով
ամն, գբս ի սըն՚եալ եկե
ղեցւոյ ասէ դոյ և խոնա
րոյ անդրանկի.* Ի՚ՍԱՆ
զի ի բացուցանէ ոմս ասա
ցի զորս ի բոյսն մարմնոյ.
և հմբերձ խաչի արհա
մարհեց զամօթ. ք՚ զի ոչ
պարզաբար մարդ յարակ
ցեալ առնոյ. ոչ
դիտեմք ԹԷ զիարդ տը
ՀԵալ ասեմք. այլ ինքն

*Ա. յսոնիկ և յոյժ վայ
ելաբեր ասէ խմաստունն
Պօղոս. արհամարհեալ
ուրուք զօրէնսն մոլ
սիսի՝ առանց ողորմելի
առ երկու կամ երիս ք
վկայիւք մեռանիցէ. իսկ
որ չափ սաստիկ պատժոց
արժանի հանդերիցիք զայն
որ զորդին այ առոն ե
հար. և զարիւն նորայ
ուխտին խառնեալ համա
րեցաւ. և զՀոգին շնոր
հաց թշնամանեաց՝ որով
և սրբեցաւն. *Ա. դր
եթէ ոչ մարդացեալ
յաւէտ և բան ճշմարտու
թեան որդւոյն պատուա
կան արիւնն, այլ օտա
րի ուրուք քան զնա, և
շնորհիւ զորդեգրու
ունողի, զիարդ ոչ խառ
նակ գոլ ասէ զնա. Ա. պա
ուրեմն թէ և ասի մարմ
նով չարչարիլ՝ պահի՝ և
այսպէս և անչարչարու
նը. ըստ որում իմանի ած.
*Ո. որ և ասէ ածոյինն
Պետրոս՝ թէ քո միան

փառացն ՚ուր որ խոյս
ցան. *Քանզի թէ եր
ծանուցեալ ասէ ոչ ար
դեօք զայն փառաց ՚ի
խաչ հանէին. չար արե
ցան վասն մեր և փոխա
նակ մեր ըստ գրոց, որ
՚ի հրեից ըստ մարմնոյ.
որք իվէր ամենեցունց
ած օրհնեալ յաւիտեան
ամէն. *Քանզի դրեաց
այսպէս քարոզն և առա
քեալն և վկայն ինքն ու
նօղն յինքեան զքն սըր
բազանն Պօղոս. *Ա. սա
ինձ և զայն առ այսոքիւ,
զի արդ իմանան զոտա
ցեալսն ՚ի քէ առ սամա
րացի կինն. դուք երկրը
պագէք որում ոչն գի
տէք, մեք երկրըպագեմք
որում գիտեմք. զի փրը
կութիւն ՚ի հրեից է. որ
և փրկեացան զմեզ. ոչ ըս
պասաւոր և՛ոչ հրեշտակ.
այլ ինքնին ՚ուր. ոչ այլով
մահուամբ և հասարակաց
մարդոյ միջնորդութիւ,
այլ իւրով արեամբն.

Ընդեմ Վիճաբան.

Բնաւ ինն ոչ չարչարեցաւ
ոչ ած, իսկ Թէ չարչա-
րիլ ասի՝ զմարդ ասի ած,
ապատրեւիս որ չարչարե-
ցաւն, իմասցի և յոյժ
վայելչաբար որ ի զաւա-
կէն դաւԹի.

* Ա– Ա. *

Ա՛ն զմարդ ձէ անզօր
մտաց յանդիմանիչ ե-
ղեցի և յոյժ հաւատաւոր
զայս ասել. այլ և խար
հիկն միայն, քանզի ոչ
զհաստատակ մարդ եւ զա-
մէր ած և հայր՝ ոչ ի-
նորդի կարէր առեալ,
և ստանալով ունելով զոր
դեգրութիւնն և զփառս
և կամայն չարակցութիւ
պատուեալ. այլ ըստ
մերոյս տեսակի զեղեան
զամ ստացածս զոր յե
ութենէն նր երևեան
բան. Ո՛ի երևեցի փո
խանակ ամենեցուն կե
նաց արժանապէս գնի.

* Վանգի վարկանիմ
ես ձՁես յոյժ

Ընդեմ Վիճաբան.

գամ վասն մեղաց մերոց
մեռաւ. արդարն վասն
արդարոց. զի զմեզ մեր
ձեզուացէ առ ած. մե
ռեալ մարմնով և կենդա
նացեալ հոգւով. Ա՛ւե
ցե ոք արդեօք ոչ վար
կանիմ Թէ վասն երբ ոչ
պար զաչար և անորշա
պէս ասաց չարչարիլ զ
նա հոգեկիրն. այլ ի
վասն եբեր զմարմնովն
քանզի գիտեր իսկ յա
ղագս այ ասելոյ որ և
ան չարչարութիւն հե
տեւեցոյց նմա. զի որում
իմանի ատրճած, բար
ւոք արուեստաւորապա
ի վերայ բերելով զ
մարմնովն, յորս լինի
ցի չարչարիլն.

* Ա– * ձէ. *

Ա՛յլ երբ և ասէն շաղ
փաղի եմն՝ շատախօսու
Թիւ և յոյժ շաղեալ յան
հնարի՝ պատ գոյասել
զնոյն ինքն չարչարելի,
ևոչ չարչարելն, զի Թէ

*Ա՚նէ՛ր լսուին տա
կառակորդքն . և զնոր
հրդոյն զօրութի՛ն անհան
ձարաբար սրտացու
նեն . Համարին ուրեմն
և գոլութի՛ւ լի՛ առնել
զ՚իւ՛ր յարձակումն .
*Վանզի թըշէր մեր
ձեռս ցանել և սրատ
ինչ զբնաւ՛ին կամին չար
էարել մարմնով . այլ էր
այլ ազգ բարեփառ .
*Վանզի ե՛ իւ՛ր քան
զմեզ և զապականու՛թ .
կեանք և կենդանարար
գործ ոչ զա՛ծ . և վկայ
եաց յարութի՛ւնն . քանզի
յարոյց զիւ՛րն տաճար .
*Ո՛ր և աստ ա՛ծ այնին
պիղծս . քանզի ոչ ամեն
համրիմ զաւետարանն .
զի զօրութի՛ն այն է իւ՛ր
կութի՛ւ ամ հաւատացե
լոց . * Լո՛ւ դարձեալ .
քանզի ձառ խաչին կո
րուսեալոցն յիմարութի՛
է . այլ փրկելոցս մեզ
զօրութի՛ւ այ . իսկ կոչե
ցեալոցս զա՛ւ այ զօրութի՛
և զա՛ն և այ

յոյժ անաեղլի . քանզի
մարմին եղև ըստ գրոց
ոչ ասացի միածինն և
ոչ անարժան համարեալ
զանօրէնութի՛ն . գրեթէ՝
ասասել նմա ոչ ընդ իս
րոց փառացն մարտուցե
լոյ . և զմարմնով չարչա
րելն ոչ բարբառ առեալ
յանձն . *Ա՚յլ էր ով
քաջդ՝ իրն փրկանն ամ
աշխարհի . իսկ դի կամե
ցաւ վա՛ այսորիկ չարչա
րելոր անդրն հ՚քշամ է՛ր
չարանս , վա՛ դոլոյն նո՛
բնութի՛ւ ա՛ծ . զչարչա
րանացն ընդունակ էառ
մարմին և իւր արար զնա ,
զի իւր ասիցի և չարչա
րել զի ոչ այլոյ ուրուք ,
այլ իւրն չարչարեցաւ
մարմին . *Ա՚պա ուրեմն
արձեցելոյ եղանակի սը
նորհնութենն առանց մե
զադրուե՛ ե նմա և մարմ
նով չարչարիլն , և ա՛ծու
թի՛ն ոչ չարչարիլ . քան
զի ե նոյն ինքն ա՛ծ հա
մանդամայն և մարդ .

Եայ խնաւտէ ։ * Ա՛յլ
և ինքն որդի յորժամ
Տանդերձեալն էր ելա
նել ի փրկական խաչն՝
ասէ, այժմ փառաւորե
ցաւ որդի մարդոյ. և Աստ
փառաւորեցաւ ինն՛ա ։
և Աստ փառաւորեսցէ զը
նա յանձն իւր ։ և վաղ
վաղակի փառաւորեսցէ
զնա ։ * Բանզի յարեաւ
և աւերեաց զդժոխս ։
և այս ոչ հեռի այլ ան
դէն զՂԶԹ ԶՈՐՅԱՐԱ
նացն ։

* Ա՛ՒՆ ։ * ՃԸ ։ *

Ո՛ր զոր ասէն ամէն ի
մասան Պօղոս ։ եթէ
զիմիձ ինչ խնդրէք ըզ
քի որ ինեւս ընդ ձեզ
խօսի ։ որ Հզօրացեալնէ
ի ձեզ և ոչ տկարացէլ
զի թէպէտ և խաչեցաւ
ի տկարութէ՝ այլ կեն
դանի է զօրութէն ՈՅ ։
և զնմրդ տկարացեալ
ոչ ասիցէ զանն որ ի
զօրութէ ՈՅ կենդանա

Ընդէմ Ղեսուէլ ։
ցեալ ։

* Ա՛ՒՆ ։ * Ա՛յս ։ *

Ո՛չ ապաքէն ամուրեք
զանն ձեր մարմին լի
նել Ամրդնալ աստ
ված ։

* Ա՛ՒՆ ։ * ՃԸ *

Ա՛յո և զնմրդ ոչ ։

* Ա՛ՒՆ ։ * Ա՛յս ։ *

Պատ ուրեմն որ տկարա
ցանն մարմնով ըստ
որում երևեցաւն մարդ,
կենդանացաւ այսպէս ի
զօրութէ ՈՅ ։ և ոչ յոյ
լոյ ։ այլ ի ներդոյնն ի
նմա, զոր ասէ եղեր մարմ
նով ։

* Ա՛ՒՆ * ՃԸ ։ *

Ա՛կայն Հայր ասէ յո
րոշանել զնա ։ քանզի
գրեալ է՝ թէ ըստ կարո
ղութէ զօրութէ իշխա
նութէն նը, զոր ներդոր
ծեաց ի քրիստոս յարուցեալ
ի մեռելոց և նստուցեալ
ընդ աջմէ իւրմէ յերկ
նաւորս

Ա.

Ա՛յլ զնա՛ դուլ ասեմք կենդանարար զօրու Թէ հօր և Հոգւոյն իւրոյ պատուով բանաւորեաց զարդարեալ. Թէ և Եղև մարմին, և բնակեաց մեզ կայ ասելովք. քանզի ոչ Հայր զոր կամի կենդանի առնէ, այսպէս և որդի զոր կամի կենդանացուցանէ, և զայս անաչ խոտաբար կարօղ գոլով առնել. առ հրեիցն ժո ղովուրդ ասեր. լուծեալ զառաքեալս զայս՝ և վերիս աւուրս կանգնեցից ըզ սա։

Ա.

Ա՛յլ ըզՀաւատասո պատիւն ուսիք ասեմք լինել. քանզի եղիցի յաՀետ ո՛չ մի Թըշամի. ոչ և յառաջադոյնն ասացի. այլ մի ընդ միոյ երկուս վարկանիմ զայս և անՀա

Ա.

Դի գուլ քան ըզինամանէ ծնեալ բանն, սուկ յա րակցեալ պատուեալ. և զնորին մասամբ զածու Թէ անուն վճակեալ. եթէ ինքն իսկ որ բնու Թէ և ճշմարտապէս որ դինէ՝ ինամանուի մարդ կան եղև. և ձեռվ գըտեալ իբրև զմարդ սը նորինաբար։

Ա.

Այնքան արդեօք Թէ բնաւ նորա՝ զոր ի զա Հակէն դաւԹի ըզյա րակցեալն ինամբան Հա Հաստատեալ պատուոյ մարդ. և վայելչէն կրել զմահ։

Ա.

Ա՛յլ ըզՀաւատասո պատիւն ուսիք ասեմք լինել. քանզի եղիցի յաՀետ ո՛չ մի Թըշամի. ոչ և յառաջադոյնն ասացի. այլ մի ընդ միոյ երկուս վարկանիմ զայս և անՀա

Աւետ Կիւրէ

Նա՛ռա՛ր ի վերայ ամե նայն իշխանութեանց և ի վե՛ր ամ անՀա անուանելոյ։

Ա.

Ա՛յլ զնա՛ դուլ ասեմք կենդանարար զօրու Թէ հօր և Հոգւոյն իւրոյ պատուով բանաւորեաց զարդարեալ. Թէ և Եղև մարմին, և բնակեաց մեզ կայ ասելովք. քանզի ոչ Հայր զոր կամի կենդանի առնէ, այսպէս և որդի զոր կամի կենդանացուցանէ, և զայս անաչ խոտաբար կարօղ գոլով առնել. առ հրեիցն ժո ղովուրդ ասեր. լուծեալ զառաքեալս զայս՝ և վերիս աւուրս կանգնեցից ըզ սա։ Ա՛յլ զհակակն որ յա րեաւն ևնտաւ ընդալ մե հօր յերկնաւորն ի վե՛ր ամ իշխանութեանց և պետութեանց, և ամ անուան անուանելոյ, արդեօք որպէս այլ որ

Ի ԴԵՊ ՀԱՒ

Հասար չափով գոլ՝ ըստ
բնութեե է փոյր առօղն
պատուոյն քան ըզսոր
Հօղն։ * Իսկ վն զի մի-
որդի նստաւ՝ ուստեղա
նեն նոքա, ոլ պատուհե
ցաւ՝ ի վերին աթոռս և
գահակից է Հօր. մանա
Հանդ թե յոյժ սխալա
նաց եղիցի Հանելն յան
դգնիլ՝ ի հաւասարա
պատիւ ձեն՝ զծառայն.
ըստացուղին՝ զարարածն,
Թագաւորին բզորիցս՝
զոր ընդ լծուին՝ վերա
գունին քան զամենե
սեն՝ զոր ըս ամենե
ցունց է։

* ԻՆ ԱՒԺԵ *

Յուշնէ՝ արդեօք զայս
ի սրբազանից գրոց։

* ԻՆ ԱՅՍ։

Ոչ համարիմ Հաւատի
և բանական արարչե
բան յաղագս այսոցիկ.
սակայն առանց ամ դան
դաղանաց՝ յաւելից յորս

ԱՅԴՊԷՍ ՀԱՒՏՈՒԲ։

ասացին և այլ ինչ. և
ոչ սակաւ ջատագովու-
յաղագս սրբազանիցն պա
ի երանելոց՝ որպես զաւին
Հորական ոմն՝ բազմազի
նութիւն առեալ՝ ընդ
դեմ յարուցից զՀնչմար
առեալ՝ որոց խորհին
զնաորնական։ * Իան
զի միածինն այ բան՝ ոչ
միջնորդութիբ զանօրէ
նութիւն այլ որդեաց ի
զնա և յարակցելոյ ինա
կամաբ խափանեաց ըզ
մահու իշխանութիւն.
ինքն իսկ ինքեամբ Հա
հատարմացուցանէ՝ ասե
լովք, այնչափ սիրեաց Ած
զաշխարհ՝ մինչև զՈր
դին իւր միածին ետ.
զի ամ որ Հաւատայ ի
նմ՝ կորիցէ. այլ ընկալ
ցի զկեանն յաւիտեան
կանս։ * Ընդաբձեալ ի
բարձրութիբ քան զորս
յաշխարհէ, սերն այ և
Հօր, մեծ և գերաբուն
Հօր, միշ և գերաբուն
զնա եղեալ ասացեալ.
վասն էր նըբ ասացուցա

Ա՜ Երեքշաբ.

Խաղաղ ու՛ր ինչ ա՜նելով առ ի յայլ. այլ լաւ մա սամբն սպասաւորեալ առ այս.

Ե՜ռ * Ձաժ *

Տրնեալ առեն ըզմիա ծինն առ ի հօրէ՝ զի անօրինեացէ զմերսս. ո՛չ զի կրեացէ ըզմարդկայ ինսս ինքն այլ լաւ քնաւ ին. քանզի անհնարինէ.

* Ա՜ Ա՛. *

Կրկ՛ ինչն այլաւ քնաւ թին ամենևին և ո՛չ ինչ. քանզի է անմարմին ոչ ածՈ. արտաքո՛յ կայ ցե՜ամ իրօք. քանզի չէրչա րանս. Հայց վա՜զ զի ըստ իւրում ձայնի զոր ի ձեռն Սաղմոսերգուին քնարի ասեմք. մրմին հաս ատցաւ նմա առ ի հօրէ. եկն մրմով առնել զկամն նր. և՜ այս էր որ ի ձեռն պատգամին ի՛նչին փրկուին և վերստին նորոգեսի բոլո բիցս. զի նոսա և՛ ինձ և յայժ գձձը վայել

Սբ՛ոյն Աւ՛ուէ

Նեն զնա հակառորդքն. ո՛չ զձշմարտապէս որդին սրբ՛եալ վասն մեր ասե լով. այլ միոմն յորոց ըստ մեզս եկամուտ ունելով զորդիութեն չնորհ. ի քնութէ որդւոյն տեղի հանեալ էին միածնին սրբ՛եցելոյ վա՜ մեր.

*Օ՛ որ և գրեալ յով հաննու հաճաստապէս. միածին որդին որ ի՛ծոց հօր. զիաքդ ոք ո՛չ զաք մասցի ընդ ան ուսում նուքն նոցա. ի քաց մը զեալ ի՛ անօրէնութէն զմիածինն այ քան, ի ներքս բերեն ոչ ասացի գրո՛ստ փառօք զարդա րեալ զմն. և եկամուտ ունօղ զածուքեն ա նուն. *Լո՛ ապա զի՞նչ մեծ և արժանի պանչա նալոյ երևեցի սեր հօրն այնու հետև՝ եթե ըզ ման ինչ հիս և զփոքր ետ վա՜ նորա. նաուբեմն առանց անդունդոյ է ա սելն, եթե փրկեցաւ աշ

դեռօք ոչ զառ ինմանէ
երևեալն ած բան. և զի
արդ ոչ եմ ինեցուց
յայտնի իրն. այլ նոյն
ինքն որ ի կերպարան և
ի հաւասարութիւն Հօր՝
ըզկերպարանս ծառայի
առեալ. ոչ ըստ յարա
կայութեն կալման, այլ
ինմանութիւն մարդկան
եղեալ և ձևով գտեալ
ոչ զմարդ. քանզի էր ըն
այսոհիկ և աւ. նաեւ
դեռևոյ զինքն լինել մա
հու չափ և մահու
խաչի.

*Կոչ. * Ձժ. *

Ա յլ ասի ասեն վասն
նորա թէ չնորհեաց
նմա ած անուն՝ որ ի վեր
է քան զամենայն անուն.
զի յանուն յիսուսի ամ
ծունը կրկնեսցի.

*Իսկ որ էր բանն՝ յայտ
է՝ զի ած. զիմարդ ար
դեօք ինասցի առեալ.
այլ այժմ տարկաւոր ա
ռեցելոյն մարդոյ տալ.

վայելչաբէր կանգնելոք.
և վիայեսցէ որոց ասացիս
ամենահաճոյն Պօղոս
այսպս գրելովն. Ո՞ այս
խորհեացէ իւրաքանչիւր
ոք ի ձէնջ՝ որ ի քս յա
որ ի կերպարանս այ է,
ոչ ինչ յափշտակութիւն
համարեցաւ զինին հա
ւասար այ. այլ զանձն
ունայնացոյց՝ ըզկերպա
րանս ծառայի առեալ.
ինմանութիւն մարդկան
եղեալ և ևկերպարանօք գը
տեալ ոչ զմարդ. խոնար
հեցոյց զինքն լինել ՀԸ
նազանդ մահու չափ և
մահու խաչի. վ՞որոյ և
ած առաւել բարձրա
ցոյց ի փառս այ Հօր.
*Ո՞ ոք ասես ի կեր
պարանս այ և Հօր. համ
նազանդել ի հանդերձեն
որ առ նա ոչ յափշտա
կութիւն համարեալ ըզ
հաւասարն ընդ
զած ավայելուչն պտիճ.
և ի վե ամենեցունց ըզ
գերակայութիւն. *Հաւ

Սէրն Աւետեաց

զոր ի վերն քան զամա
նաւն . զի մի՛ յանհնարին
ինչ խորհեալս ըմբռնիւք
ցիմք յաղագս միածնին .

Ա՛ Աւետ *

Ա՛պա զնարդ ոչ էր լա
ւագոյն անհնարինս
բար մարդացելոյն վասն
մեր ըստ բնութ որդւոյն
որ ընդ հալ առ ի
հօրէ . զի և ի մարդկու
թենն ի մասցի ած . և՝ ի գե
րագոյնս բարձրութենն
որ ընդ մեզ ի նարհու
թենն էառ . զի մի՛ նոր և
այժմու երևեալ հրեշ
տակաց և մարդկան՝ մոռ
ցի ած . զածութենն ըզ
փառս ոչ էապէս ունե
լով այլ արտաքուստ և
ելմուտս և միայն կա
մելով այ և հօր .

Ռուս . * Ձ ժ է *

Ո՛մն արդեօք առ ի քէ
հօրէ ծնիցելոյ բանի
որբ ընդ առեալ ասեմք զանուն

Ա՛ Աւետա .

որ ի վեր է քան զամ
նայն անուն .

* Ա՛ Ա՛ .

Ա՛մենևին իսկ մըտիկ
մեզ բանս ոչ արտաքոյ
դիտման՝ եթէ ոչ ըստ
ոչ ցոփշտակութենէ հա
մարեցաւ ըզ լինելին հա
ւասար այ . այլ ըզ իւրոյ
կութենէ փառաց . * Ա՛յս
օրում երևեցաւն մեզ .
որ և ասէրն , թէ՝ Հայր
մեծ է քան զիս , որ և
անկին է նմա՝ և ներգոյ
միշտ՝ ըստ օրում իմանի
ած . և՝ ի նմանէ ծնեալն
ըստ բնութենէ՝ զանվրէպ
նմանութենէ ունել առնա
ըստ այմ որ ինչ և իցէ .
և ած-ութեն վայելել փա
ռաց . * Ա՛րդ պարտ էր
զիջեալն վասն մեր ի մարդ
կութիս չափ՝ ոչ անկա
նել կարծել ի ներգոյնն
նր ըստ բնութենէ պայծա
ռութենէն , և գերազնա
կութենէն . այլ և յոնայնու

ՁՁՂ թենէն

Ընդէմ Դատաւորի.

Նախ քան զնոյն իսկ ըզ
լինելն աշխարհի իւր գոլ
ասէ միշտ և հանապազ
առ ի յայ. ոչ մշտնջեն
նաւորակիցն հօր և այ
քանն. աթոռակիցն և
առանձնաւորակիցն ներ։
*Ո՛վ անհոգ ասէ ամենի
մասն ածեալ ինչ Յով
հաննէս. Թէ՝ քանն էր
առաջ և ածէր
քանն։

*Ահա. * Ձժէ. *
Օ՛վ ածող ոչ։

*Ո՞ր Աւդ։

Աւդ՝ ոգի փառաց որ
գոյով. Լապաւիջուցեալ
վենէն միջոցաւ յանոր
գոլէ ծառայի կերպի,
զներգոյն իւր փառս առ
նուլ խնդրէ. և զայս առ
նէ մարդավայելչաբար։
այսպէս և ածէ ելոյ միշտ,
առ իւրոյն ածութեան
գերունակութեան և
փառս ի մերոցս չափոց
ելանէ։ *Օ՛վ ոգի միոյ
Ճշմ այնու

Այդ դէ՞ր։

Թէն ըստ մեզ՝ ելոյն
ունելով ածաբար. և ի
խոնարհութես բարձրն
ևոր քնութէ՛ն ներ՝ ոգի որ
էեալ վ՛ մարդկութեն
երկրպագիլ առ՝ի յամե
նեցունց. Ք՛ զի կրկին՛նա
ամ ծունր երկնաւորաց
և երկրաւորաց. և ամ
լեզու խոստովանեսցէ
որ գոլ Տ՛ն առատացեալ
զյա՛ք՝ ի փառս այ Հօր։
*Որ և ասաց առ որ ի
յերկինս Հայր և ածէ.
Հայր փառաւորեա զիս
փառօքն զոր ունէի նախ
քան զյլինելն աշխարհի
առ՝ի քէն։ արդեօք նախ
ք՛ զաշխարհս էր մարդն՝ զոր
Հառն ասէն միածինն ը
յարակայութե կալ
մանն։

*Ահա. * Ձժէ. *
Այո՛ ոչ քնաւ։

*Ո՞ր Աւդ։

Ով արդեօք լեհ որ ըզ
փառան խնդրէ զոր և

Ա. Առեղծ.

Մարտուքեամբ. այլ որ դի մեզ զոր ի զաւակին Դաւթի լծեալ ընդ բը նուքեամբ որդւոյն. և ճշմարտապէս յայտ է թէ ընդ միածնին. *Ո՞ր և աղաղակէ՝ Հաւատաւոր սրբազանն դէր. առաջին մրդն յերկրէ հողեղէն, իսկ երկրորդն մարդ՝ յերկնից. *Ա. յլ և ինքն իսկ որդի ասէ. Թէ իջի յերկնից՝ ոչ զի արարիչ զկամս իմ, այլ զկամս աքաչէնն իմոյ. զի զամ զոր ես ինձ հայր՝ ոչ կո րուսից ի նմանէ. այլ յարուցից զնա յաւուրն յետնում. *Ա. րդ զ՚ոք ասեն զՔ՚ի յերկնից իջեալն, քանզի ծնանէ մարմին ի կնոջէ՝.

*Ա. *Ձժբ. *

Յայտ զի զոր յայ հօ րէ ծնեալ բանն. քան զի համարիմ ոչ այլ ինչ քան զայս խորհիլ նշ.

Գձղբ Ա.

* Սբուկ Աւետ.

այնուհետեւ որդւոյ ըստ բնութեանն և ձշմարտի և ըստ մեզ եղելոյ և մարմ նացելոյ՝ կրկնի՛ ամենայն ծուռնր որպէս այժմ աչ սացի. քանզի զայս խոր հեալք աստանօր և հա ւատացեալք, ի պարտս ՀՀորուհէ մարդապաշտու թեան՝ ի բաց ազատեմք զերկինն և զերկիր.

*Հանգի գրեալէ՝ ձեն այ քումբերկիր պագցես և զնա միայն պաշ տեսցես.

* Ի՚ան. * Ձժբ. *

Յղվից սատարութեց պեաս ուհի՝ ի վերայո ցիկ բանս. արդ՝ եկ և այլով մտածութեամբք հաստատեա մեզ ըզ խորհուրդս.

Ա՚ Ա՚.

Պատրեմն եկիր և յոյժ յօժարակս աչ սել թէ մեզանչեցին ձըշ

Ա՚ Աբէդաս.

մարտութեամբ. այլ որ դի մեզ զոր ի զաւակին Դաւթի լծեալ ընդ բը նուքեամբ որդւոյն. և ճշմարտապէս յայտ է թէ ընդ միածնին. *Ո՞ր և աղաղակէ՝ հաւատաւոր սրբազանն դէր. առաջին մրդն յերկրէ հողեղէն, իսկ երկրորդն մարդ՝ յերկնից. *Ա. յլ և ինքն իսկ որդի ասէ. Թէ իջի յերկնից՝ ոչ զի արարիչ զկամս իմ, այլ զկամս աքաչէնն իմոյ. զի զամ զոր ես ինձ հայր՝ ոչ կո րուսից ի նմանէ. այլ յարուցից զնա յաւուրն յետնում. *Ա. րդ զ՚ոք ասեն զՔ՚ի յերկնից իջեալն, քանզի ծնանէ մարմին ի կնոջէ՝.

*Ա. *Ձժբ. *

Յայտ զի զոր յայ հօ րէ ծնեալ բանն. քան զի համարիմ ոչ այլ ինչ քան զայս խորհիլ նշ.

Գձղբ Ա՚.

Ա– Ա.յ։

Աղղակի ով ընկեր, դրէ ուրեմն և լման առնուն Յով Հաննէս։ որ ի վերատան գայ ի վեր բյ է քան զամ. և ապա զիարդ կամիլով հօր յա րուցանել զամ զարբէնն նմա և զբարի ածավայե լուչ գործ եղեալ։

Ի՞անդի այ է ապրեցու ցանելն։ *Ինչքն ասայ իմանել ոչ ի արասցե զկամն իւր, այլ զհօր, արդեօք համարձակիցի ոք քեզր ի մէջ այ և հօր քաղցրութիւնն վերջա նալ զառ ի նմանէ ծը նեալն բան. և ոչ բնաւ դալ բարի. և բզյարու ցանելն տրէեալ և ապրե ցուցանել յապականու թենէ անվայելուչ գալ նմա։

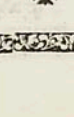

Ընդդէմ Պետրի։

*Ի– և *Ձի։*

Ա տանգիմք։

Ա– Ա.յ։

Ընծայուք զմտաւ վայել չապէս. վասն զի եր բարւոյ հօր բնութիք ծնունդն. իմասցի գոլ և ինքն բարի. և կամ որպէս նոյն ինքն բա րին. քանզի ի պտղոյն ծառն ճանաչի ըստ իւ րոյն ձայնի. և ձշմարտէ զայսպէս ասելն թէ՝ որ եաես զիս՝ եաես զՀայր իմ. և եաս և Հայր մի՛ եմք։

*Ի– և *Ձի ա։*

*Արբուք ասացեր. բայց հաւաստեա՛զա զոտաբար թրքե ցեալ ասացե ալն։

Ա.- Ա.-

Ա՛ է ակամայ լինիլ ա-
սեմք որ ես յափա-
նել զմա՛ն՝ և՝ի բայց կա
լածել՝ ի մարդկայնոցս
մարմնոյ զապականու-
քանզի ո՛չ զըճարճանայ
ընդ կորուստ կենդա
նեաց՝ փրկանք են՝ լինել
լութեան աշխարհի ըստ
դրոց. եւ՝ նախանձու
բանարկուին եհատ մահ
յաշխարհ՝ այլ ո՛չ էր այլ
ազդ ժպիրհ բռնուին
մահու շարժել. բայց մի
այն՝ ի ձեռն մարդանա
լոյ՝ միածնին, *Ա.- յս
ևիկ երևեցաւ ըստ մեզ.
ևարար իւր մարմին զոր
ընդ ապականութե՛ն ե
բնութեն սահմանի. զի
որով հետև է ինքն կենդ
քանզի ծնաւ՝ ի կենաց
հօրէ, անկեսցէ զևուրն
բարի՝ ինձմ. այսինքն
զկեանն. համեցեալ մի
անգամ՝ ի քաղցրու թե
եմ՝ ի մարդասիրու թենէ

Ա.- Ա.-

զառ մեզ նմանութի՛ն առ
նու. պարտ էր կրել և
զչարչարանսն զերեխին
անդ՛ժուէն թշնամանսն
ինձ, այլ էր նմա ծանր
չարչարանաց անփառու
թի՛. որ և հատեալ ժա
մանակին յորում՝ պատ
էր յաղագս ամենեցուն
կենացն համբերել խաչի.
զի մի՛ չարչարին ակա
մայ երևեսցի, մարդկո
ըն առնէր զմահն ոչ
ձևով աղօթից ասելով.
հայր եթէ հնար է՝ անց
ցէ բաժակս այս յինէն.
բայց ո՛չ ոչ ես կամիմ,
այլ ոչ դու, Ա.-դ՝ ինձ
նել ասի յերկնից, ո՛չ
ակամայ արարեալ զի
ջումն՝ զի կանգնեսցէ ո
րոց՝ ի յերկրիս զչարու
թի՛ն, զի և ինքն միայն
նորաձևեաց մարդոյս բը
նու՛թ. քանզի եղև անդ
րանիկ՝ ի մեռելոց և պը

տուղ ննջեցելոց.

*Ա.-, *ձի՛ն.*

Ա.-դ՝ նմա ևոչ այլ ո
ձ՛ղե՛ մաք

մեք ասացին չարչարանքն
ըստ որում երևեցաւն
մարդ. թէ և մեռաց ան
չարչարելի ըստ որում է
մանի ա ծ.

* Ա- Ա.յ. *

Ա յսպէս ասեմ. յիշեա՛
զասելն ածաշունչ գը
րոց. եղև մարդն առա
ջին ադամ ի շունչ կեան
դանի. երկրորդն ադամ
ի հոգի կենդանարար.

Բան. * ձի՛ղ *

Սուրբն երկրորդ ա
դամ զառ ի յայ հօրէ
բանն ասեմք անուա
նեալ.

* Ա- Ա.յ. *

Զ է մերկ որպէս ասացի,
այլ եղեալ յաւէտ
նմանութիւք ըստ մեզ.
զնա ասեմք գոլ՝ եթէ ոչ
է մարդկօրէն. այլ ածա
վայելուչ յաւէտ գոլ
ի հոգի կենդանարար.
*Երևեցաւ և երկրորդ

Ա նդրեմ Ղեսաւրի.
ադամ, ոչ յարդամայ է
ղեալ ըստ մարմնոյ. և
սկիզբն երկորդ որոյ
ի յերկինս. վերաստեղ
ծեալ նոաւաճ մարդոյն
քնութիւն ինորոգումն կե
նաց սրբութիւն և անապա
կանութիւն ի ձեռն մե
ռելոց յարութեանն.
*Կանգի խափանեցաւ
մահ՝ ոչ առեալ յանձն
ըստ քնութեան կենացն
ընդ ապականութիւն դնել
զնա մարմինն քանզի ոչ
էր նմա քէ ընդունիլ ի
նմանէ ըստ ածայնոյն պեա
րոյի ձայնին. և էանց
այսպէս ի մեզ բարին որ
ինորոգմանէն.

Բան. * ձի՛ղ. *

Ա ճելիս ասացեր.

* Ա- Ա.յ.

Տե՛ս ինձ առայսդիւք
և զայն.

Բան. ձի՛ղ *

Օ՛ր ասես.

ՀՃՂԵ Ա-

Ա. Երեկոյ.

* Ա. Ա. *

Ելի զնաքդ՝ իմոհ անդր
Նորա մկրտիմք ըստ
երանելոյն Պօղոսի ձայ
նին, քանզի ասէ, որք մի
անգամ մկրտեցաք իբր
յն՝ ի մահ անդր նորա
մկրտեցաք, այլ մի որ.
մի հաճատ. մի մկրտու
թիւն, և ոչ ուրեք ասէ
թէ յայլ ոք, և առանձ
նապէս որդի որ՝ ի զաւա
կէն դաւթի՝ մկրտիմք.
իսկ զի ասծ գոլով բնու
թեբ՝ անդր իմասցի քան
ըզջարչարանն, և ապա
շարչարիլ կամեցեալ, զի
ապրեցուսցէ զորս ընդ
ապականութեբ՝ նմանե
ցաւ ըզ ամի որոց ի բեր
բիս. և ծնունդ կրեաց
ի կնոջէ ըստ մարմնոյ.
և իբր արար զնա ոգի ասա
յի մարմին զերօրն զմահ
ձաշակել, և յառնել դար
ձեալ. զի ճարսն ինքն
անչարչարելի՝ մարմնոյն
իւրով ասացի չարչա
գ ձղ ել թալ.

Ա. Առաւօտ.

* Ա. Ա. *

Ասաց ուրեմն քո առիւր
աշակերտան. գնացէք
աշակերտեցէք զամ հե
թանոս. մկրտեցէք զզ
նոսա յանուն հօր և որ
դւոյ և հոգւոյն սրբոյ.
Ա՛րդ՝ մկրտիմք ի խոր բբ
և ի հաստատ երրորդու
թիւն զոր ի հայր և յոր
դի և ի սբ հոգին. ա
սեմք թէ ոչ է ճշմարիտ
զոր ասացիս.

* Ա. Ա. * Ձիշ. *

Ելի զնաքդ ուշ.

* Ա. Ա. *

Ոչ ապաքէն հայր իմա
սամբ գծնօղն, և որդի
դարձեալ զառ ի նմանէ
ծնեալն ըստ բնութե զզ
միածինն այ բան.

* Ա. Ա. * Ձիշ է.

Ա՛մենևին իսկ.

Ը

ըեալ։ * Վանգե այսպէս
ապրեցոյց զկորսեալն,
զոր լասէր իսկ յայտնա
պէս։ եւ եմ Տավիճն քաջ.
Տավիճ քաջ զանձն իւր
դնէ՝ ի վէր ոչխարաց իւ
րոց։ * Նէ դարձեալ։ ոչ
ոք առնու զանձն իմ յի
նէն։ այլ ես դնեմ զա
յինէն, իշխանութիւն ու
նիմ դնել զսա, և իշխա
նութիւն ունիմ առնուլ
զսա։ * Այլեր ոչ միայ
իբրև զվարձու մարդոյ՝ ի
խանութիւն ունիլ դնել
զանձն և առնուլ զնա.
այլ եդ և առ միածինն
և Աշխարհապէս որդին.
և մահու հաղելոյն ըզ
մեզ արաքեայ եղեալ։
* Տեսցէ ոք զայս և ի
մովսիսեանն գիրս. որ
պէսզի սաւառնէրիմ տահանն
առաջնոյն։ քանզի գա
հէր յապականութիւն և
ի մահուանէ ոչնչացին
գենուին՝ զոր յիսրայէլ
լէն։ և զարհուրեցու ցա
նէր զսատակիչն։ զի օրի

նակ ուրեմն էր իրն՝ քի՝
քանզի զատիկ մեր զե
նաւ քս։ զի ջախիրճ իշ
խանութեն մահու՝ լուծ
ցե արեամբն իւրով։ և
ըստացուի զորս ընդ երկ
նաւս։ * Վանգե գնոց
գնեցաք։ և ոչ եմք ան
ձանց տէրք՝ քզի ինն
փոխանակ ամենեցուն
մեռաւ, քան զամենե
սեան հզօրագոյնն։ զի
ինդնիշխանս ոչ ևս անձանց
կեցցեն, այլ նմա որ ի
վր ամենեցուն մեռաւ
և յարեաւ։ * Ո՞ր ասե
ածայինն առաքեալ։ ես
օրինօք օրինացն մեռայ.
զի աստ կեցից՝ ևընդ քրի
ստոս ելից։ և կենդանի
եմ՝ ոչ ևս ես, այլ կեն
դանի է յիս քս։ իսկ որ
այժմ կեամ մարմնով՝ հա
ւատով կեամ որդւոյն
այ որ սիրեացն զմեզ և
մատնեաց զանձն իւր վս
մեր։ Եւ զի եմք ամե
նեքեան։ ևնոյնպէս հաշտե
ցաք ընդ հօր՝ միմիով չարչա
րեցելոյն գձգէ վս

անուն. *Կանչէ այս պէս ունողի ըստ քնու թէ ոչ խորհիլն գիտա ցին հակառակորդքն, պատշաճի՛ նմա՛ւ ըստ միոյ եղանակի ասելն թէ՝ ես եմ Աշխարտութի՛ւն, *Կանչէ զիա՛րդ Աշխար տութի՛ւն ասի՝ որ չկնէ այսպէս օտարն և սուտ անունն, այլ սակայն Աշխ մարիտ քո. Եւ ի վե՛ր ա մենեցուց ոչ ա՛ծ, քան զի մեզ որ ինչ էրն քննի թէ և եղև մարմին. *Ո՛ի որ ի վերնէ քան զա՛մ՝ և յամենեսին է ղեալ վա՛ մարդութե՛ն՝ ամբողջ պահելով զոն ի վե՛ր քան զա՛մ. և անդր քան զարարա ծոցս չափ.

Ա՛յլ տպաւորեցուցա նէ՝ ասէ չարչարին ա սել այ բանին զանփա ռութի՛ւն. և անգունեա ցի այսուհիկ և նոյն պատ

վա՛ մեր. զի զմեզ ցուց ցե մաքբեալս. *Կանչի դրեալէ թէ՝ վա՛ որոյ յա՛ զի սրբացե աբեամբն խրով ըզժողովուրդն՝ արտաքոյ դրանն չարչա քեցաւ. *Լո՛ւծ դարձել՝ զմեզ վերբեմն օտարա ցեալս ևթիշնամիս՝ խոր հրդովք և դործովք չա քեաք, այժմ հաշտեցոյց մարմնով իւրով ի՛ձեռն մա՛հուանն. յանդիման կացուցանել զմեզ սքա և անբիծս առաջի նո՛ր. *Ո՛րդ՝ ի՛միտ առնուս թէ զնո՛ւրդ իւր արիւն ևիւթ մարմին ասէ զոր ե՛եան վա՛ մեր. զի մի՛ զմ որդի՛ք զնա ասասցու՛ք, զայն իմացելոյ ոչ մաս նա՛ւոր ևստակ յարակցու թէ պատուհասելոյ ևեկա մուտ ունողի զփառն՝ և ոչ էապէս զերուներ կութի՛ն, յաւելո՛ւած և ոչ դէմ իմն ի՛վե՛ր որ դիւութէն. և՛ի վեր քան զամենեսեան ա՛ծուէն

ԹՒԷ ՊԱՏ
Հ ական խորհուրդա
մբ։

* Ա՜Հ Ա՜Յ։

Ա՛Հ արհամարհեալ զա
մեծ՝ կամեցաւ չարչա
րիլ մարմնով վասն մեր ըստ
գրոց. զի տկարութեանն մե
ռանց հրեականաց է, և հե
թանոսաց անմտաբերն
չար պատճառորութեանց հա
մարեցայց զամենայն համա
րիլն զոր իւրն խաչին չար
չարանաւն Քրիստոսի գրե՛
ա՜ծ այնոցն Գողգոթա։ իսկ վա՛
զի հրեայք նշան խընդ
րեն և հեթանոսք զնման
տուեալն, մեք քարոզես
ցուք զխաչելեալն քրիս
հրեից գայթակղութեան,
և հեթանոսաց յիմարու
թեան. իսկ նոցին իսկ կո
չեցելոց հրեից և հեթա
նոսաց զքրիստոս զօրութի
և սա իմաստութիւն զնչի
մարն սա՝ իմաստնագոյն
է քան զմարդիկ. և որ
կարն սա՝ զօրագոյն է
քան զմարդիկ։

ԸՆԴԴԷՄ Գ՚ԻՍԱՓԷ։

Ի՛ն։ *Ձ՚ԻԹ. *

Օ՛ՐՆԷ օրինակաւ.
քազդ եւ՚ջ բնաւ առ
նում ՚իմիտ։

Ա՜Հ Ա՜Յ։ *

Ի՛Ջ ապաքէն հրէից
գայթակղութեանն ասէ
լինիլ զչարչարանսն որ
՚իւր խաչին, և հեթա
նոսաց յիմարութեան. քան
զի ոմանք ասացին բնա
ռեալ տեսանելով ՚իւր
փայտին, և զմահիւրտան
խրեանց, գլուխս շար
ժէին ՚իւր նր։ եթէ որ
դի ես սա՝ էջ այժմ ՚իսա
էջ այսի և հաւատաս
ցուք ՚իջեզ. քանզի կար
ծէին թէ ՚ինոցայն զո
րութեն պարտեալ ըմբռ
նեցաւ և չարչարեցաւ։
*Հանգի մոլորեցան և
համարէին սէ ձմարտա
պէս որդի գոլ սա զնա՝
միայն տեսանելով զմար
մինն։ *Իսկ հեթանոսք
զհոգեղգոյն խորհրդ
ՁՁլեթ և սէ

Ի.

*Աւրեան Կիրակի.

Եւ ո՛չ ըստ իրիք եղանա
կի ի մէտ առնուլ կարա
ցեալ. անմոռաքի գոլ
կարծէին զասելն Քէ՝ մե
ռա՛ք ու՛ր աշխարհի կե
նաց. *Ա՛յլ այս Քրիս
տեալ նոցա անմոռաքի,
խմասանագոյն է քան ըզ
մարդիկ. *Քանզի խոր
է քանս եւ վերին խնա
մոռաքէն լսեալ որ ի վե՛ր
աճեներացոյց փրկչին քե՛.
*Ո՛չ սակաւուքի գոլ Քը
հեցեալ առ ի հրեիցն,
է՛ զրարագոյն քան զմար
գիկ քանզի փրկեաց ըզ
մեզ միածինն այ քան.
զան մեզ նմանուքս զգե
ցեալ, զի մարմնով չարչա
քեցեալ եւ յարուցեալ ի
մեռելոց, ի վեր քան ըզ
մահ եւ զապականուքի
երևեցուցեալ զիր բնու
քի՛. *Ո՛չ է կանգնէն՝
գերագունի ձեռին քան
զմեր. ապաւորեան զօրա
գոյնե քան զմարդիկ որ
կարո՛ քէն որ քառ մե
ռոյ է չարչարանն Քը

Ի՝.

Հեգեալ լինիլ. և ածա
վայելուչ զօրուքեն ու
նելով յուցումն.

*Ա՛ռ. *Ձ՛յ. *

Ո՛չ ապա զիմարդ ասէ
նոյն ինքն չարչարիլով
ո՛չ չարչարի.

Ա՛ր՛ր՛.

Մարմնով իւրով չարչա
րիլով, և ո՛չ ածուքեն
բնուքի՛, և անձնաւորելի՛ե
ամենեին որ ի՛վե՛ այսո
րիկ բանն. և ո՛չ ուրեք
հատու եղիցին միաք այս
քան նուրբ և գերամբար
ձեալ խորհրդոյս. սա
կայն հետևելոք յուղղու
քի՛ մատածուքեց և ի
վայելուչն հայեցեալ բան,
ո՛չ յասելոյն չարչարիլ օ
տարացուցանեմք զնա.
զի մի՛ նախ քան զայս և
զլսա մարմնոյ ծնունդն
ո՛չ նո՛ր այլ այլ ուրեք ասի
ցեմք գոլ. *Ա՛յլ և ո՛չ
յաճախին նո՛ր և՛ի վերայ
բարձեալ բնուքին լինիլ
զձ որոշեմք

Եվ ես ասացի ցնոսա. Ո՞վ ունի ոսկի, թող տա ինձ։ Եվ նրանք տվին ինձ արծաթ։ Եվ ես ձուլեցի զայն, և ելավ այս հորթը։

Եվ տեսանելով Մովսէս զժողովուրդն, զի մերկացեալ էր (զի մերկացուցեալ էր զնոսա Ահարոն ի նախատինս ընդդիմակացն նոցա),

Եվ կացեալ Մովսէս ի դրան բանակին, ասաց. Որ Տեառն է, թող գայ առ իս։ Եվ ժողովեցան առ նա ամենայն որդիք Ղեւեայ։

Եվ ասաց ցնոսա. Այսպէս ասէ Տէր Աստուած Իսրայէլի. Դիցէ մարդ զսուր իւր ի կողս իւր, և անցէք և դարձարուք ի դրանէ մինչև ի դրան ի միջի բանակին, և սպանէք զեղբայր ձեր և զընկեր ձեր և զհարազատ ձեր։

Եվ արարին որդիք Ղեւեայ ըստ բանի Մովսիսի. և անկան յաւուր յայնմիկ ի ժողովրդենէ իբրև երեք հազարք արանց։

Եվ ասաց Մովսէս. Լցէք զձեռս ձեր այսօր Տեառն, զի մարդ ի մարդոյ և ի եղբօրէ իւրմէ էր ձեզ օրհնութիւն այսօր։

Եվ եղև յաւուրն երկրորդի, ասաց Մովսէս ցժողովուրդն. Դուք մեծ մեղս մեղայք. և արդ ելից առնեմ առ Տէր, գուցէ քաւեսցէ զմեղս ձեր։

Եվ դարձաւ Մովսէս առ Տէր և ասաց. Աղաչեմ, Տէր, մեղաւ ժողովուրդս այս մեղս մեծ, և արարին իւրեանց աստուածս ոսկի։

Եվ արդ եթէ թողուցես զմեղս նոցա, թող. եթէ ոչ, ջնջեա զիս յգրոց քոց զոր գրեցեր։

Եվ ասաց Տէր ցՄովսէս. Զոր ինչ մեղաւ առ իս, զնա ջնջեցից յիմոց գրոց։

Եվ արդ երթ, տար զժողովուրդդ զայդ, զոր խօսեցայ ընդ քեզ. ահա հրեշտակ իմ երթիցէ առաջի քո. բայց յաւուր հատուցման իմոյ հատուցից զմեղս նոցա։

Եվ եհար Տէր զժողովուրդն, զի արարին զհորթն զոր արար Ահարոն։

Եվ ասաց Տէր ցՄովսէս. Երթ, ելի անտի դու և ժողովուրդդ զոր հաներ յերկրէ Եգիպտոսի, ի տեղի զոր երդուայ Աբրահամու, Իսահակայ և Յակոբայ, ասելով. Զսերնդեանդ քում տացեմ զնա։

Եվ առաքեցից առաջի քո հրեշտակ, և հալածեսցէ զքանանացին և զամովրհացին և զքետտացին և զփերեզացին և զեւեացին և զիեբուսացին։

Եվ ելցես յերկիր յորում բղխեն կաթն և մեղր։ Ոչ ելանեմ ես ընդ քեզ, զի ժողովուրդ պարանոցակալ ես դու, գուցէ սատակեցից զքեզ ճանապարհին։

Եվ լուեալ ժողովրդեանն զբանս չարս զայսոսիկ, սգացին։

Եվ ասաց Տէր ցՄովսէս. Ասա ցորդիսն Իսրայէլի. Դուք ժողովուրդ պարանոցակալ էք. մի ինչ ելանեմ ես ընդ ձեզ, զի մի սատակեցից զձեզ։ Եվ արդ դիր զզարդ քո ի քեզ, և գիտասցուք զինչ արարցեմ ընդ քեզ։

Եվ հանին որդիքն Իսրայէլի զզարդ իւրեանց ի լերինն Խորեբայ։

Եվ Մովսէս առեալ զխորանն, եդ զնա արտաքոյ զբանակէն հեռի, և կոչեաց զանուն նորա խորան վկայութեան։ Եվ էր ամենայն որ խնդրէր զՏէր, ելանէր ի խորանն վկայութեան, որ էր արտաքոյ զբանակէն։

Եվ էր յորժամ ելանէր Մովսէս ի խորանն, կայր ամենայն ժողովուրդն, և կային ամենեքեան առ դրունս խորանին, և հայէին զկնի Մովսիսի, մինչև մտանէր նա ի խորանն։

Եվ էր յորժամ մտանէր Մովսէս ի խորանն, իջանէր սիւն ամպոյ, և կայր առ դրան խորանին, և խօսէր Տէր ընդ Մովսէս։

Եվ տեսանէր ամենայն ժողովուրդն զսիւն ամպոյ կայեալ առ դրան խորանին, և կային ամենայն ժողովուրդն, և երկրպագանէին առ դրունս խորանին իւրեանց։

Եվ խօսէր Տէր ընդ Մովսէս երեսս առ երեսս, որպէս խօսի մարդ ընդ ընկերի իւրում։ Եվ դարձեալ մտանէր Մովսէս ի բանակն, և սպասաւորն նորա Յեսու որդի Նաւեայ պատանի, չէր հեռանայր ի խորանէն։

Եվ ասաց Մովսէս ցՏէր. Տես դու ասես ցիս. Հան զժողովուրդդ զայդ, և դու ոչ ցուցանես ինձ զոք զոր առաքեսցես ընդ իս։ Եվ դու ասացեր. Ծանեայ զքեզ անուամբ, և գտեր շնորհս առաջի իմ։

Եվ արդ եթէ գտի շնորհս առաջի քո, ցուցո ինձ զերեսս քո յայտնապէս, զի ծանեայց զքեզ, և գտից շնորհս առաջի քո։ Եվ տես զի ազգդ զայդ ժողովուրդ քո է։

Եվ ասաց Տէր. Երեսք իմ երթիցեն առաջի քո, և հանգուցից զքեզ։

Եվ ասաց ցնա. Եթէ երեսք քո ոչ երթիցեն առաջի իմ, մի հան զմեզ անտի։

Եվ ընդէ՞ր գտցէ ինձ շնորհս առաջի քո, և ես և ժողովուրդդ քո, եթէ ոչ ընդ երեսս քո երթիցես ընդ մեզ, և փառաւորեսցուք ես և ժողովուրդդ քո յամենայն ազգաց որ են ի վերայ երկրի։

Եվ ասաց Տէր ցՄովսէս. Եւ զբանդ զայդ զոր խօսեցար, արարից։ Գտեր շնորհս առաջի իմ, և ծանեայ զքեզ անուամբ։

Եվ ասաց Մովսէս. Ցո ինձ զփառս քո։

Եվ ասաց Տէր. Ես անցուցից զամենայն բարութիւն իմ առաջի քո, և կարդասցեմ զանուն Տեառն առաջի քո, և ողորմեսցիմ որում ողորմիմ, և ողորմեսցիմ զոր ինչ ողորմելի իցէ առաջի իմ։

Եվ ասաց Տէր. Ոչ կարես տեսանել զերեսս իմ, զի ոչ տեսցէ զիս մարդ և կեցցէ։

Եվ ասաց Տէր. Ահա տեղի է առաջի իմ, և կացցես ի վերայ վիմին։ Եվ եղիցի յորժամ անցանիցէ փառք իմ, և դնիցեմ զքեզ ի խորշոմի վիմին, և ծածկեցից զքեզ ձեռամբ իմով մինչև անցից։

Եվ հանից զձեռն իմ, և տեսցես զկնի իմ. զերեսս իմ ոչ տեսցես։

Աբեղայ Կեռւէ

ուքեի, զիսքրդ արդեօք
իւր անուանէն զնա՝ որ
սրտէն ոչ գիտէ։ * Օ՛ի
արդ և կենդանագոր
ծացէք զաշխարհս, եթէ
այլոյ ուրուք մարմին է,
եթէ ոչ իւր եղև կե
նացն. յայտէ զի յայ
հօրէ բանին։ * Յաղագս
որոյ ասէ խնամուն յով
հաննէս. և դիտեմք զի
որդին այ եկեն և ետ մեզ
միտս՝ զի ծանիցուք զնա՝
և եմք ի ճշմարտի որ
դոյն նր յի քի. սոյն
ճշմարիտ աստ՝ և յաւիտե
նական կեանք։

Ա՛ռաջ։ * Ձ լ ք *

Ա յլ վարկանիմք առ
այս ասեն զասացեալն ի
նմանէ և յոյժ հաճաստա
բար։ * Մնէն ասեմ ձեզ.
եթէ ոչ ուսիցէք զմար
մին որդւոյ մարդոյ՝ և
ըմպիցէք զարիւն նր, ոչ
ունիք կեանս յանձինս.
արդ՝ խնամածք ասեն մեք
եթէ ոչ այ բանին, այլ

Աբեղայ Կեռւէ

յարակցելոյն՝ ինչ որ
դոյն մարդոյ է պատ
ճառականն նորա մարմինն,

* Ա՛ռ Ա՛յս *

Այն ապա՛ ուր ուրեք
երթիցէ մեծ խորհուրդ
բարեպաշտութեն, քան
զի ի բաց բառնի ոչ ե
րեւ բանին այ ունայ
նութեն և խոնարհութեն
գոլով՝ ի կերպարանս և
ի հաճաստարութեն հօր.
կամեցեալ վա՛ մեր զկեր
պրանս ծառայի առնուլ
և նմանութե լինել ըստ
մեզ. և հաղորդ լինել
մարմնոյ և արեան. և զմար
դանալոյն անօրէնութի
բոլոր շնորհել որոց ընդ
երկնաւս։ * Հանդիպ
բին ի ձեռն նր նորոգել
զամ հօր նովաւ, զորս
ի կերկինս և զորս ի կեր
կիս՝ ըստ որում գրեալն։
* Ա՛րդ եթէ ոչ ըզ
նոյն գոլ ասեն զմա
ծինն ամենայնիւ
համանգամայնս և մարդ

դձ է կօրէն

դանաթար մարմին, որ
ըստ իւրոյն բնութեան
պարտէր զապականուի
կրել՝ եթէ ոչ եղեալ էր
իւր կենդանագործողին
զմ՛բանին։ * Կանգուն
այսպէս ներգործէ՛ զնո
րայան, զկենդանարարն
նր՛ զօրութէ առեալ, և
աբանչելի ինչ ո՛չէ։
* Լ՛ԹԷ Ճշմարիտ եթէ
՛ինութիս ինչ մերձեցել
Տուր՝ ոչ գոլով՛ ինա՛ չեր
մութէ ըստ իւրեանց բը
նութէն՝ այլ նոցա՛ չեր
մութէ, քանզի մոծա
նէ ՛ինասա յոյժ Տարբս
տապէս զներգոյն իւրոյ
զօրութէն ներգործո
թէ, զինարդ ո՛չ յա՛է
մոծանէ ա՛ծ գոլով
քանն յիւրն մարմին ըղ
կենդարարն իւր զօրուի
և՛ներգործութէ միա՛ս
բնել ընդ նմա՛ և իւր
արարեալ զնա՛ անչի
թաչը և անփոխանակ.
ըստ որում ինքն գիտէ
եղանակի։

կօրէն ասացեալ, և Տացն
զօր ես ասց՝ մարմին իմ
է վա՛ կենաց աշխարՏի,
և այլ քան զնա՛ առանձ
նապէս իմանամք որդի
մարդոյ, ապրեցոյց զմեզ
ո՛չ նոյն ինքն ա՛ր ըստ գը
րեցելոյն, այլ մի՛ ի
մէնջ։ * Լ՛ո՛ կենդանա
գործին այնու Տեռև
օրը ընդ ապականուի՛,
ո՛չ ա՛վ որ կենդանագոր
ծեղն է կարօղ, այլ՛ի մի
ջէ օրոց ընդ ապականու
թէ՛ շնորՏի՛ վճռակեցե
լոյ ընդ մեզ վկեալն։
* Նակ եթէ Ճշմարիտ է
թէ եղև մարմին քանն
ըստ գրոց, և յերկրի է
բևեցաւ և ընդ մրդկան
շրջեցաւ, զծառայի կեր
պարանս ունելով իւր,
կուէացի և որդի մարդոյ.
թէ և առաքին ասանկ՛ ի
վ՛ր այսորիկ՝ յանուսամ
նութէ պարտաւորուի
արկեալ զինքեանս ըմ
բռնեացին։ * Կանգուն
ո՛չէր այլ ազգ լինիլ կենն

Աբեղայ կ՝ուզէ

* Լաւ, * ձէ, *

Արկածը ուրեմն է
խոստովանիլ եթէ ոչ
ուրուք ընդ մեզ եղե
լոյ ամենևին իւր լինիլ
մարմին յայ Տօրէ քա
նին, թէ և անձնաւոր
իմանի Հոգւով իմանա
լեաւ,

* Ո՞ Ա՛յո *

Ամենևին իսկ. Թէ զան
մոլարն քան Հաւա
տոյս ուղղութիւք, և
Ճշմարտութեն պատուի
րանաց եմք տափօղք. և
սրբոց Հարցն Տեսլեղո
տեմբ վՀաւատ՝ ոչ երկիւղ
արատաբոյ ուղղութեն.
և ոչ թողեալ զարքունա
կան Ճանապարհն. և ո՞
մանց վայրապար առաս
պելաբանութե ըզՏետ
երթեալ։ * Ո՞ւր չինեալ
Ի վէր նորին Տիման այս
ինքն քէ, քանզի Տիմն
այլ ոչ ոք կարէ դնել
քան զեդեսան, ըստ որում

Ո՞ Երէց.

դրեաց իմաստուն Ճար
տարապետն և նորոյոցն
խորՀրդոց քՃնայագ որ
Ծօղ։ * Ա՛յդ՝ մի որդի
Հաւատամբ գոլ ՚ի և Տօր,
և միով դիմաւ իմանամբ
զոր միբ յո՞ք Ծնեալ
յայ և ՚ի Տօրէ ածաբար
ոչ քան նախ քան զամ
յաւիտեանս եւ ժամա
նակ, իսկ ՚ի յետին ժա
մանակս յաւիտենից՝ըզ
նոյն ինքն եղեալ ՚ի կր
նոջէ ըստ մարմնոյ՝ նմա
Հետևեցուցնեմք զԾա
վայերբ։ չեն. և նոր ասեմք
լինիլ զորս ըստ մարմ
նոյ Ծնունդն, և զորս ՚ի
վե՞ խաչին չարչարանն
իբացոցեալ զամ զորս
իբոյն մարմնոյ՝ և մեա
ցեալ անչարչարելի Ածու
թեն բնութե։ * Ո՞Ճան
զի այսպէս կրկնի նմա
ամենայն Ծունր, և
ամ լեզու խոստո
վան լեցի եթէ տէր է
յո՞ք ՚ի փառս
այ Տօր. ամէն,

Դէ՞ սրբոյն

Ա.– Այնպես,
ուղղութիւն որ ինչ՝ ի
ներքս մնծանել. * Ինակ
վա՞ զի քո կատարելոյդ
Տարցանէ զմեզ եթէ պի
տոյ է երբեք ի վէր Աէ
երկուս բնութիւս ասել
եթէ ոչ. արժան համա
րեցաք առ այս ասել.
Գիրդորոս ոմն Հոգե
մարտ՝ ի յերբեմն ժամա
նակի ոմանք հաղորդե
ցան ուղափառաց եկե
ղեցւոյ. * Այ՛ ի քոց է
դեալ ոմն և կարծեաց ըզ
մահկանացուն ազանդոյն ըս
պիս՝ յոյլ անկատ հիւան
դութիւս, քանզի խորհե
ցան և գրեաց եթէ՝ այլ
որդի առանձինն որ ի
ջաւակէն դաւթի է ծը
նեալ ի սրբոյ կուսէն,
և այլ դարձեալ առանձ
նապէս որդի որ յայ հօ
րէ բանն. * Ըստ սմին
թուի ոչխարի ըզդայլ
ծածկեալ, պատճառի
միջոյ ասել՝ միայն վերա
բերեալ դանուն՝ յայ հօ
րէ ծնեալն բան որդին

* Սերոյն Աւետեաց Հայոց
պատարագ աշխատասիրեալ. առ
Աւետիս եպիսկոպոսէ. Ցեղ
երեայ ազգէ. Սուրբ
ցոյց գաւառէ.

* Գլուխ. Խ. *

ՀԱՒԱՏՔՑԱՑ

զհաւատքս զոր առ
ի քոյոյդ սրբու
թէ առաքեալ ա
ռիս. և ուրախ եղէ յոյժ
զի կարօղ գտայ և զմեզ
և զայլս օգտեցուցանել
ի քեզ մ ուսուցմասիրու
թիդ. մեծարել զմեզ որ
ժանաւորես. որոց խելա
մուտ եղաք և բարւոք
գոլ համարեցաք զայս
սիկ և գրել. * Որդ Նար
հիմք յաղագս փրկչին մե
րոյ անօրէնութեան ոչ և
նախ ք զմեզ նբ Տարբն,
քանզի ընծերցեալք ըզ
նոցայս արատրութիւն,
պատշաճեմք զմեր միտս
ոչ զկնի նոյ հեռւել. և
ոչ մի ինչ յանդուեցին

դոյն. այսինքն զմարդ կայինան ևեն՝ որս վայե լէ միայնոյ բանին. յայտ է զի զաճավայելուչսն, և՝ի՛ զի՛ բաժանեալ զատանէ՛ ըստ բազումիւրն, և ըստ մասին դնէ. ոչ մարդ ա ռանձնապէս և ըստ մասին. զոր ի՛սրբոյ կոչեն ծնեալ, և նոյնպէս առանձնապէս և ըստ մասին որդի, զոր յայ հօրէ բանն. վ՛ այսորիկ զնէ կայսն ոչ աճած ին լինել ասեն. այլ մարդած ին յաւետս. *Ուստ մեք ոչ այսպէս գոլ զայս ու նիմք. այլ այսպէս ու սաք ի՛սրբոյ սրբոյ, և ի՛սրբոյ Տարցն. մի քո՛ և որդի և՛ որ խոստովանիլ. այսինքն զոր յայ հօրէ բանն ծնեալ ի նմանէ՛ նախ քան զամե տեանս աճ ավայելչապէս և անձառաբար. *Ուստ ի յետին ժամանակս յաւի տենիս, զնոյն ինքն վ՛ մեր ծնեալ ըստ մարմնոյ ի՛ ձգ՛ ի՛սրբ

միածին, և ոչ զնորհի մասամբ հեռևեցուցեալ զայն, և ոչ զնոյն ինքն ասել և զոր ի՛ զաւակէն Դաւթի կոչեալ ոչ միա հորեակ ասէ ընդ ձշմա րիտ որդեայն, և միաւո րեալ՝ ոչ ոչ մեքս փոխե րեալ՝ այլ միայնոյ պատ ճառ և ըստ իշխանութե և ըստ հաւասարութեան. *Նորա աշակերտ եղև Դիտաորիոս, և՛ ինո րայոց գրոց խաւարեալ պատճառի՛ մի քո՛ և որ դի և՛ որ խոստովանիլ. բայց բաժանէ՛ և սա յեր կուս զինն և զանբաժա նելին՝ մարդ յարակցել ասելով ընդ այ բանին հոմանուանութե. նման պատճառութե իշխանու թեան. *Որ և զձայնան որք յաւետարանականս և յառաքելական քարո զութին՝ որք յաղագս քրիստոսի՛ իբաց որոշէ՛. և ասէ թէ՝ են ինչ՝ զորս պարտ պատշաճել մար

մինն։ *Լսեք վաղն ամենք բամբասեն զմեզ յասող զինարբին կարծիսն. և ասեն, զի թէ ի ասէք ըստ սոյգ միաձորումն Լամիսիթեալ որդի զըր յայ հօրէ քանն՝ մարդա ցեալ և մարմնացեալ՝ նա ուրեմն յայն ցնորիք և խորհիլ գիտացիք եթէ շըփոթումն և խառնա կումն եղև քանին առ մարմինն. և կամ մար մինն յաճումեն բնութ փոխադրեցաւ։ *Ա. յոյ ցիկ և յոյժ խոհականա պէս մեք ի բաց մղեալ զբամբասանսն, ասեմք թէ՝ յայ հօրէ քանն ոչ ոչէ իմանալ և ոչ ասել՝ միաձորեաց ընդ իւր մար մինն անձնաւոր հգտով իմանալեաւ, և յառաջ եկն մարդ ի կնոջէ. ոչ փոխադրութ բնութեն ըստ մեզ եղեալ, այլ հա ճութ անօրինականաւ։ *Քանզի կամեցաւ մարդ լինիլ, և գոն աճ ըստ բը դ ձ ն նու

ի սրբոյ կուսէն, և վա զն աճ գոլով մարմնացել և մարդացեալ ծնաւ, վ այսորիկ և աճաճ ին անուանեմք զծնողն նր *Ա ի ուրեմն որդի և ար յա քս. և նախ քան զմարմնանալն և յետ մար մնանալոյն, քանզի ոչ այլ որդի որ յայ հօրէ քանն, եայլ դարձեալ որ ի սրբոյ կուսէն. այլ նա ինքն որ նախ քան զյաճիսեանս. և ըստ մար մոյ ի կնոջէ լինիլ հա ճատացեալ լինի։ *Ա՛ էն ոչ աճուրթեն իւրոյ ա ռեալ սկիզբն գոլոյ՝ և և կամ ի իսկիզբ գոյուեն կոչեցեալ ի ձեռն սրբոյ կուսին, այլ ոչ ասացի նախ քան զյաճիսեանս գոլով քանն, ինմանէ ծնանիլ ասի ըստ մարմ նոյ. քանզի նր իւր էր մարմինն, առանց մեղայ և հոսանուտ զաղտուեց ոչ մինչ յիւրաքանչիւր մեր ուրուք իւր մար

Ա. Պետրոս.

վայելուչն առնէր բա
նըս. *Ասեմ և զայն,
քննեալ բարւոք արձես
տաւորապէս ըզմարմնով
տնօրէնութեանն եղա
նակ, և հայեցեալ նըր
քպէս ի խորհուրդն, ես
տանեմք զի յայ հօրէ
բանն մարմնացաւ և մար
դացաւ, և ոչ յաճա
նոյն բնութենէ ըզսրբ
բազանն զայն ստեղծա
գործեաց մարմին. այլ
ի կուսէ՝ հաւ ըզնա,
ապա թէ ոչ՝ զնմարդ է
զև մարդ. եթէ ոչ ըզ
մարմին ըզդեցաւ մարդ
կային. *Ասդ՝ ըզմը
տաւ ածեալ որպէս ա
սացի ըզմարդանալոյն
եզանակ, տեսանեմք զի
երկու բնութիւնք է
կեալ ի միմեանս ըստ
միաւորութեան անանձն

Սեբեր Կիւրեղ

բնութեան ոչ իբաց ըն
կեցեալ. այլ ի մերս
խոնարհէր չափս, և ըզ
գեցաւ ըզծառայի կեր
պարանս, այսպէս ձեռ
ցեալ յաճախութեանն գե
րանախութիւն և իւրու
թիւն բնաւորականին.
*Ասդ՝ միաւորեալ է
սրբոյ մարմնոյն, հոգի
ունողի խնամալի. անձա
ռապէս և իվեր քան ըզ
միտս, զոր յայ հօրէ
բանն. մեք անշփոթաբէր
անփոփոխապէս ու որդի
և Ասի և Տէր խոստովա
նիմք՝ զնոյն ինքն աճ հա
մանգամայն և մարդ.
*Ոչ այլ ոք և այլ. այլ
մի և նոյն զայս և զայն
գոլ խնամալ, որ և եր
բեմն ոգի մարդ անօրինա
բար մրդկօրէն խօսեր.
իսկ երբեմն որպէս աճ
իշխանութեամբ զաճա

մարմնացեալ. * Ա՛յլ յորժամ միայն եկեալ ի մտածութիւն և միայն ի տեսութիւն Հոգւոյն աչօք, եթէ զինչ օրինակ կամ մարդացաւ միայն ծինն, երկուս գոլ սեմք ըղբնութիւնն միաւորեալս. և մի Քն և որդի և Տէր ըղբանն Այ մարդացեալ և մարմնացեալ.

* Նա՛ եթէ թըւեսցի ընկայցուք օրինակաւ ըղմեր ինքեանցս շարադրութիւն ըստ որում եմք մարդիկ.

* Զան զի շարադրեալ եմք ի Հոգւոյ և ի մարմնոյ. և սոյնպէս երկուս բնութիւն. այլ Հոգւոյ և այլ մարմնոյ.

տեղոյ անշրջութեաբար ան փոփոխապէս.

* Զանազի մարմինն մարմինէ և ոչ աճումբիւն. թէ և եղև այ մարմին. նոյնպէս և բանն, աճէ և ոչ մարմին. թէ և իւր արար ըղմարմինն անօրինութեաբար.

* Ա՛րդ յորժամ ըղմըտա՛ն աճեմք զայս՝ ոչ ինչ վնասեմք ի միութի ըղնթակցութի երկուց բնութեանց առացեալ.

* Իսկ յետ միաւորու թեանն ոչ անջատեմք ըղբնութիւնն ի միմանց. և ոչ յերկուս որ դիս հատանեմք ըղմինն և զան բաժանելին. այլ մի ասեմք որդի. և ոչ զհարքն ասացին՝ մի բը նութիւն Այ բանին

Գողտ գրէ՛ զմարգանա
լոյ միածնին պատճառն
Մեզ պատմելով. երբեմն
թէ՝ որ անճարին էր ո
րինացն որով ակրանայրն
մարմնով, ած զորդին
իւր միածին առաքեաց
՚ի նմանութի՛ մարմնոյ մե
ղաց և վա՛ մեղաց. և դա
տապարտեաց զմեղս ՚ի
մարմնի. զի. արդարուի
օրինացն կատարեսցի ՚ի
մեզ. որք ո՛չ ըստ ՚մարմ
նոյ գնամք, այլ ըստ հո
գւոյ. * Եւ երբեմն
դարձեալ. արդ վա՛ զի
մանկունք հաղորդեցան
արեան և մարմնոյ. և ինքն
իսկ մեք ձառաւորութի՛ կը
ցորդ եղև նոցունց. զի
մահուն իւրով խափա
նեսցէ զիշխանութի՛ մա
հուն ունոյն. այսինքն
զբանսարկուն. և ապրե
ցուսցէ զայնոսիկ որք մա
հուն երկիւղի՛ Տանա
պաղ կենդանի պարտաւորք
էին ծառայութեան.
* Բանզի ո՛չ զհրեշտա

բայց մի՛ ի կերկոցունց
ըստ միաւորուեն մարդ.
և ո՛չ կերկոցունցն շա
րադրեալ երկուս մարդս
խմանալ պարտ է, այլ մի
մարդ ըստ շարադրուե
ոյ ասացի ՚ի հոգւոյ և
՚ի մարմնոյ. քանզի թէ ա
սեմք կերկուց և ի զա
նազանիցն բնութի՛ մի
և միայն է քո անանջատե
լի գոլով կեա միաւորու
թեն. * Եւսեն ոմանք
որք ըմ ուղղափառուեն
մրանչին՝ եթէ մի բնութի՛
բոլորն, զի՛ որդի մարդա
ցաւ կամ զմր մարմին ա
րար իւր. * Իսկ վա՛ զի
գան ՚ի գրեցեալսն ի
քէն պատճառ իմն բանի
այսպիսի, եթէ կեա յար
ութեն ՚ի մեռելոց՝ ոչ
մարմինն ամենեցունց
փրկչին մերոյ քի յաճո
թեն բնութի՛ փոխադ
րեցաւ ոյ զի մի գոլ բո
լորն միայն աճութիւն.
պարտ համարեցայ առ
այս ասել. * Եւրանելին

ռանիլ մեզացն ՝ինմա՛,
զի յիշեմք և զերանելին
Պօղոս , օրինա մեզացն
կոչել զոր իմեղն բնա
ւորականն չարժուԹի՛ն,
ապաւրեմն վն զի մարդ
կայինս մարմին իւր եղև
բանի՛ն՝ դադարեցաւ ՝ի
կրելոյ զապականուԹի՛ն ,
*Այն վասն զի զմեղս ոչ
գիտեր ոպ զնա՛ որ իւ
րացոյցն զնա՛, և իւր երե
ւեցոյց ոպ ասացի , դա
դարեցաւ և յախտանա
լոյն ղՀԷշտասիրուԹի՛ն,
և ոչ ինչ եան կանգնեց
զայն միաժ՛ինն ՝այ բան՝
՝Քանզի է որ էրն միշտ
այլ յայտ է զի մեզ՝ ք
զի եԹե կրեցաք ՝ի յան
ցանացն ադամայ ղչարիս
եկեսցէ ՝ամ իրաք իվր
մեր և որ ինչ քինն. այս
ինքն անապականուԹի՛ն
և մեզաց մեռամն, ապա
ուրեմն եղև մարդ. և
ոչ մարդ էաւ ոպ դէստո
րի Թըմի՛ *Այն զի հա
ւատացի եղեալ մարդ
դՁԺա և մը

կաց բուռն Հարկանէ ,
այլ զղաճակէն աբբա
Համա բուռն Հարկա
նէ. ուստի պարտ էր նը
մա՛ ասի՛ե ղբարց
նմանելի՛,

Ա՛րդ ասեմք զի ՝ի յան
ցանացն որ յադամայ
մարդկայնոյս բընուԹե
կրեալ զապականուԹի՛.
և բնաւ՛ որեալ մերոյս
խորհրդոց ՝իմարմնոյ հեշ
տուԹե՛ց. այսինքն շար
ժուԹեանց բնաւ՛ որակա
նաց. կարևոր եղև մեզ
որոց ՝ի յերկրիս՝ մարդա
նան այ բանին՝ *Ո՛ ՝ի
զմարմինն մարդկային որ
կրեացն զապականուԹի՛
և զանացեան հեշտասի
րուԹի՛՝ իւր արասցէ ՝և
վ՛ն զի է կեանք և կեն
դանարար, խափանեսցէ
զոր ինքեան ապակա
նուԹի՛ն, աստեւցէ և բ
նաւ՛որականացն չարժու
Թե՛ց. յայտ է Թէ որոց
՝ի ՀեշտասիրուԹի՛ն ,
*Ո՛անզի այսպէս էր մե

կենդանատարը, քանզի կե
նաց մարմին է. այսինքն
միաճնին. պայծառա
ցաւ և ամբավայելուչ փա
ռօք, և իմանի այ մրմին,
որ և թէպէտ ոք ասիցէ
ամբային. ոչ և զմարդոյ
մարդկային՝ ոչ մեղանչէ
վայելուչ խորհրդոյն։
* Աստի վարկանիմք և
և իմաստնոյն Պօղոսի ա
սել. զի թէ և ճանաչաք
զքս ըստ մարմնոյ, այլ
այժմ ոչ և նոյնպէս ճա
նաչեմք. քանզի այ ոք
ասացի իւր մարմին գո
լով, գերազանցեաց քան
զամ մարդկայինն։
* Հայց փոխադրութիւն
յամբութիւն բնութիւն ոչ
է ինար կրել մարմնով
որ երկրիւ. քանզի անչը
նարին է, ապա թէ ոչ
բամբասեսցեմք զամբութիւնն
ոչ եղական. և ոչ ա
ռեալ ինչ յինքն որ ոչ
էր ըստ բնութիւն իւր։
* Հանզի հանասար է
անտեղւոյն ասել բան,

Աստուածեալ որպէս երն.
յայտէ զի ամ ըստ բնու
թեն. Հ յսուիկ և աքաղը
նուէ ասի և աշխատիլ
յոգեգնացութենէն.
յանձն էառ և զբոյն.
և խոռվիլ, և արտմիլ և
զայրն մարդկային անան
գոանելի կիրս. * Հմ զի
դարձեալ հանասացոյց
ցի զաեսօզն զնա թէ
ըստ գոյն մարդ է և
ամ ձշմարիտ, առնէր
և զամային նշանան ծո
վոյ սաստելով. և մե
ռեալ յարուցանելով.
և զայլ հրաշափառան։
* Համբերեաց և խաչի.
զի մարմնով կրեաց զմահն
և ոչ բնութիւն ամուեն.
կենի անդրանիկ ի մեռե
լոց. և առաջնորդէ մար
դոյս բնութեն՝ յանապա
կանութեն ճանապարհ.
և աներեալ զդժոխս
ողորմելոյն արհեստից
ինա հպարտացն. * Ասկ
կեա յարութեն էր նոյն
մարմինն որ յարբսարեցաւն

Ա.— Սիրելիդ։
Ժամանակս աղէքսանդրա
ցւոց Նպիսկոպոս · շար
ժեալ յոմանց հերձուա
ծողաց յայնմ ժամանակի
դրեաց թուղթ առ Ն-
պիսիմոն եպիսկոպոսն
կրբնթացաւոյ՝ ամուղ
ղափառութիւ[ն]։ * Ի-
նչ ես ի յանդիմանիւր ի
Թղթոյն յայնմանէ դես
տորիոս , և որք սուղիղ
հաւատոյս էին հակա
ռակք, ընթերցեալ զայն
երկնչէին յայնցանէ որք
զնորին Թղթոյն խորհ
ին · և ակարացեալ ինո
ցունց յանդիմանչացն,
հնարեցան դառն իմն և
հակառակող ամպարշ
առութեան արժան՝ ապա
կանեալ զՈւղիղն եր
ինչ զոր պակասեցուցին։
և եր ինչ զոր յաւելեն
ետուն ցնոսա · * Որ զի
կարծեալ և զոր ժողովն
զայն զդեստորին խորհիլ
և զորոց ընդ նմանն ։
* Ա՛րդ՝ եր կարևոր · զի
մի և այդր ոմանց զապա
ձաձիք կանել

Սիրոյն Ա[ստղի]։
եթէ փոխադրեցաւ մար
մինն յաճուքէն բնու
թէ։ և զայն թէ՝ փոխադ
րեցաւ բանն ի մարմնոյն
բնութիւն, քանզի ոչ այս
անհնարին է · զի անփոփո
խելի է և անայլայլելի,
այսպէս և փաւան։ Վասն
զի ոչէ հատանելի յաճու
քէն էութէ և բնու
կարօղ դոլ փոխադրիլ
ինչ ի ըստացուածոյս,
ըստացուածէ մար
մին ։
Ա՛րդ՝ աճայինն առեմք
դոլ զմարմինն քո։
քանզի այ մարմին է, և
անճառելի փառօք զար
դարեալ · անապական սբ
և կենդանարար։ * Այլ
զի ի բնութէ աճուքէն
ոչ փոխադրեցաւ · ոչ ի
սէգ Տարցն խորհեցաւ
և առաց ոք. և ոչ մեք ա
սեմք զայս, * Ա՛յն անգի
տասցի և զայն գոյդ սբը
բութի · զի ըստ եբանելիան
հանգուցեալ Տայր մեր
Ա՛Թանասիոս։ եղեալ ըստ

Ա- Սէրն Կիւրէ
Ի յոմանց շատախօսուԹիւն
ըմբռնեալք կարծելով
ԹԷ ղէղացաք ի խօսելոյ
ընդ դէմ դէստրի . ուս
ցին ի գրելոյդ որ առ
ձեզ զի բարւոք և ուղ
ղակի սաստեցաք նմա ոչ
մոլորելոյ , այլ և՛չ այժմ
ինչ հեղգացաք յայմ ու
ղիք մարտնչելով ընդ նո
րայն հայհոյուԹեաց , իսկ
քո կատարելուԹիդ կա
րօղ գոլով ևս և մեծա
մեծս խանդակ ևս զմեզ օգ
տեցուցանել . և գրելով
և աղօԹս առնելով .

Ներսէս Կիւրէ Լամբրոնա
ցոյն Եպիսկոպոս
առաքեալ Հայոց . առ
Սէվանդոս Լամբրոնա
ցի Թագաւոր . երկար

* Կոչեմ . ևս * .

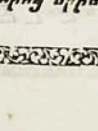

ՈՒՑՏԱԿԱՆ
ցուցանէ զինքն
ՁնմարտուԹիւնն
որոց սիրենն զնա , ծած
դ ձ ձ կի

կանեալն ԹուղԹ ցուցա
նել , ի մերոց պատճենից
առեալ զհաճասարն ա
ռաքեցաք քոյդ ածպաշ
տուԹեան : * Բանզի ևեր
կիւղածն յայ և քարե
պաշտ եպիսկոպոսն Պօ
ղոս՝ եմեսացւոց քաղա
քին , ևեկեալ յաղեքսանդ
րիա՝ շարժեաց յաղագս
այսոցիկ բանս . և զտաճ
ղն ուներ ըզհաճասար
Թղթոյն ապականեալ առ
ի հերձուածողացն ; ա
ղաչեաց ի մերոց պատճե
նից գրել և առաքել ըզ
հաճասարն առ որս յան
սխոքայ . զոր և առաքեցի .
* Իսկ հետևեալքն յայմ
ուրեք սրբոց Հարցն հա
հաճասոց , գրեցաք ըստ դէմ
դէստրոյ աղնդոյն գերս .
և այլոց գլխոց զորուԹիւ
եդեալ ի ներքսևզ այս
սիկ առաքեցաք քոյդդ
ածսիրուԹեդ . * Ո՞վ
ԹԷ լցեն այլք ոմանք ի
հաճասակցաց և ի համա
ձայնից եղբարց մերոց

Ա. Սիմոնիդես.

ստա անուն դիտուքեն
խոտորուքն, եւ են
այսոքիկ.

Թէ յերկուց քնու
թեց ասէ ժողովեցեալ
մանուել, և յետ մի
աւուրս թինն մի քնու
երեւի բանին մարմնացե
լոյ, հետեւի ամ իրօք
պարտ դալ ասել ընդ
հարչարիլ յիւր քնու
թիւնն.

Հրանելի հարկն ոչք
զպատճառն եւ ուղիղ
հաստատ սահմանեցին
մեզ նշանակ, զնոյն ինքն
աստղին որ յայլ հօրէ
բանն զոր չքուէ նորա
զմիածինն՝ զոր որով ամ
մարմնաւորել եւ մարդանալ.
եւ ոչ ուրեք աստուք անդ ի
տանել զքնան զայնոսիկ.
եթէ միաւորեալն ընդ
նմա բանին մարմին անձ
նահատ էր հոգւով իմա
նալեաւ. ոչ զի թէ ոք
մարմնանալ ասէ զբանն՝
ոչ առանց հոգւոյ իմա
նալոյ խոստովանի զմար

ձձժե մինն

մարդ առնուլ ի բաց
մանանեաց մտած ուեց,
քանզի ոչ արժանի գոլ
զինքեանս երեւեցուցա
նեն պատառ աչօք տե
սանել զնա.

Ասկ ոչք անբիծ հաճա
տոյն տրփոզք, խընդ
րեն զնոր պարզամտուքն
սրտի՝ ըստ որում գրեցին.

* Ասկ ոչք ընդ կամա
կոր շաւիղս գնան եւ ու
նին սիրտ թիւր, ըստ ո
րում ի սատմանէ գրէլ
խոտորեալ մտածուքեք
զբազմահիւս ժողովեն
ինքեանց պատճառս զի
թիւրեսցեն զձանապրհս
ճշմարտոյ, և զպարզա
գունից անձինս տանին
ի պարտ գոլ խորհիլ
զոր ոչնչ արժան. * Ձնե
զայսոսիկ ասեմ, զառ ի
քոյդ սրբուքեք ընթեր
ցեալ զգրեալս. և գը
տեալ ինչ ինձ ոչ գոս
շաբար յառաջ ձգեալ.
առ ի յորոց ոչ գիտեմ
թէ վիճդ. սիրողաց ըզ

մանալոյ. Թէ և միաբ
տեսանեն զայրաբնութիւն
միաւորեցելոյն, սակայն
մի խոստովանիմք որդի
և քո և որ՝ ոչ մարմին
եղելոյ բանին. * Իսկ
մարմին յորժամ ասեմք՝
մրդ ասեմք, արդ՝ զի՞նչ
հարկ որ նման չորչարիլ
յիւր բնութեն. Թէ և
ասի կեա միաւորութեն
ի բնութիւն բանին մարմ
նացելոյ. քանզի թէ ոչ
էր ի բանս անօրինութե
բնաւորեալն կրել զչար
չարանն, ուղղակի՝ ար
դեօք ասէին, զի ոչ դա
յով բնաւորեալն չարչա
րիլ, հարկ եր ամէն բա
նեն բնութեն պատահիլ
չարչարանաց. * Իսկ ե
թէ մարմնանալն ասել՝
հանդերձ ամէն մարմնով
անօրինութե ի ներքս
բերի բանիդ ի մարմնա
ոչ այլ ազգ այլ զուա
կեն աբրնչամու բառն
հարեալ. և նմանապէս ըս
ամէն եղբարց. և ըզկեր
դձիլ ծա

մինն զմիաւորեալն ընդ
նման. * Քանզի այսպէս
ոչ վարկանիմ յաւետ.
զի ոչ է իսկ համարձա
կապէս ասել. և ամէնի
մասան յով հանդերձ աւե
տարանչին զբանն ասաց
լինիլ մարմին. և ոչ ա
ռանց հոգւոյ ընդ մար
մինմիաւորեալ՝ մի լիցի.
* Կամ և ոչ փոփոխումն
կամ այլայլումն կրեալ.
քանզի ունայ որ ինչէրն.
այսինքն բնութիւ ած.
առեալ և զդէղն մարդ.
այսինքն լինիլ ըստ մեզ
ի կնոջէ ըստ մարմնոյ.
* Եւ դարձեալ եկայ մը
նայ մի որդի. սակայն ոչ
առանց մարմնոյ ոչ և յա
ռաջագոյնն. այսինքն
նախ քան զմարդանալն
ժամանակս. և ոչ զար
դարեալ և զղմեր բնու
թիւն. * Կամ թէ և ոչէ
հանդերձ յայ հօրէ ծնեի
ցէրյն բանի միաւորեցն
ընդ նմա մարմին, և հո
գւոյ ներգործ լինամ ի

պարանս ծառայի առնել
ի զուր դանդաչեցին
զրք առնն հետևիլ ըզ
պարան դոլ ամ իրգիւր
բնութիւն չարչարիլ, նն
թակայեցելոյ մարմնոյ.
յոր երն վայելչաբար ի
մանալ զպատահիլն չար
չարիլ. անչարչարելի գո
լով բանին. * Ա. յղ ոչ
դնեմք արտաքոյ վն այսո
րիկ զնա յասելոյն չար
չարիլ. քանզի ոպ նր իւր
եղև մարմնն, այսպէս
և ամ ինչ մարմնոյքն նր
առին՝ բաց միայն ի մե
ղաց, ըստ իւրութե
անօրինականի.

Ա. յղ առն հակառա
կորդքն. Արթն մի բնու
թիւն բանին մարմնացե
լոյ, տարակ ամիւ առել
շփոթումն ունիլ և խառ
նակումն ոպ ծախեցելոյ
իներքս գոլացելոյ մրդ
կայնոյն բնութեց ինը
մա. * Արդ անգիտացան
դարձեալ որք զուիզն
թիւրեն եթէ ըն ձմար

տուն է մի բնութի բանին
մարմնացելոյն. * Հանդի
թէ միորդի է բնութիք
ձշմարտապէս յոյ հօր է
բանն անճառապէս ծը
նեալ. և ապա ըստ առման
մարմնոյ ոչ առանց հո
գւոյ. այլ հոգւով իմա
նալեւ յառաջ եկն մարդ
ի կնոջէ. * Ոչ յերկուս
դէմս բաժանեմք և ոչ
յերկուս որդիս. այլ
միայ մին, սակայն ոչ ա
ռանց մարմնոյ. և ոչ ար
տաքոյ մարմնոյն. այլ իւր
ումեղովք զնա ըստ միաո
րութե անբաժանելոյ.
* Այն որ զայս ասէ. ոչ
շփոթումն և ոչ խառնում
կումն և ոչ այլ ինչ յայս
պիսեցս ամենևին և ամ
իրօք յայտնէ. * Ա. յղ
և ոչ ոպ ի տարակաւոր բա
նէ հետևեցի ուսուեք.
քզի թէ և միասի առ ի
միոջ միածն որդին այ
մարմնացել և մարդացել
ոչ շփոխի վասն այսորիկ
ըստ նոցա կարծեցաց.

Դ ձմեռ այլ

եկեղեցին.

Ա՛րդ՝ ամենայն խօսքին
ալք ասէին. Արթեմիէ
բնութիւն բանին մարմնա
ցելոյ՝ ամենևին և ամ ի
ըօք հեաւեսցի շնչո
թուժն լինիլ. ոչ ծախե
ցելոյ և ինելքս գողա
ցելոյ մարդոյս բնութե.
* Բայց ոչ ծախի և
ոչ ոչ ասէին գողացեալ
լինի. քանզի բանական
ե առ ի կատարեալ յայս
նումն որոյ թե եղև մրդ,
ասէին թե մարմնացաւ.
քանզի թե այս լուիր
առ ի միջ ուներ ինչ
արդեօք տեղի նոցայն
զպարտութի. իսկ վա
զի կարևորապես ի վի
ճերաք զմարմնացաւն,
ոչ ի ծախելոյն կամ գո

ղացեալ լինելոյ
եղանակ.

Արթե կատարեալ աճ
ասի. քս և կատարեալ
մարդ իմանի, նոյն ինքն
և համագոյ հօր ըստ
աճումն և ըստ մարդկութե

Դ ձ ժ ը համա

այլ և ոչ ի մարմնոյ բը
նութի փոխադրեցաւ
բանին բնութին. և ոչ
մարմնոյն ի նորայն, այլ
յիւրում բնութե իւրա
քանչիւր ուրուք մնայե
լոյ. ըստ այժմս առ ի
միջ ասացելոց բանից.
անճառելի և անառական
միաւորութին՝ ի ե
ցոյց մեզ զորդւոյ բնու
թին, սակայն ոչ ասա
ցի՝ մարմնացելոյ. * Բայ
զի ոչ միայն իվ պար
զիցն ըստ բնութե ասի
մին ձշմարտապես, այլ
և՝ իվ այնոցիկի՝ որք ըս
հարադրութեցեալ են ժո
ղովեալք. որպիսի ինչ ի
ձե և մարդն ի հոգւոյ
և ի մարմնոյ. քանզի այլա
տեաք են այսոքիկ, և մի
մեանց ոչ համագոյք.
սակայն միաւորեալք մի
բնութի մարդոյն կատա
րեցին. թե և շարադրու
թեն բանիւք ինելքս
զանազանութի ըստ բը
նութե ի միաւորութի

նացեալ, լուեցեն որք յերկնից դասս ազանց են զերկրաւոր հատուածս ել. քանզի ի բաց հանեալ զանօրէնութեան, և ուրացողի զմարմնաւորութեան, էր մեղադրել ի բաւական մերձակայ զորդի կատարեալ մարդկութեանն,

Լսակ թէ ոչ ասացի ի մարմնացեալն ասելոյն զնա, հաւատալ է ան երկբայելի խոստովանութիւն, որոց թէ եղև մարդ՝ ոչ ինչ արգելու խմա նալ թէ ի գոլով և միայն որդի քո, նոյն ինքն աճ և մարդ. * Ոչ յաճախութեն կատարել այսպէս և՝ իմարդկութեն. ուղիղ և ամենևին հանճարեղ բաւ քո կատարելութիւդ յաղագս վիրկական էար չարանացն արատ ըստ բան. ոչ զնոյն ումիած ինն այ որդին՝ ըստ որում ի մանի և աճ՝ չարչարել ևիւրն բնութի, զորս որ

հատուցանել մեզ, որ է կատարելութիւն, եթէ ոչ առանձնանաւորեցաւ մարդոյս բնութի, որ է և համագոյութիւն, եթէ ոչ առանձնաւորեցաւ գոյութիւն՝ որպէս բնութիւնս մեր.

Հանապանէ և այսոցիկ ի հաւատոյն գլխոց լուծումն և պատասխանի, քանզի թէ մի բնութի ասացեալ բանին լռեալ էաք, և ոչ բերեալ ի վէճ զմարմնացեալն. այլ ոչ արտաքս մղեալ զնաւորէ նութիւն. էր ուրեք ար դեօք ոչ անհանանելի բան պատճառեցելոցն. Հարցանել թէ՝ որպէս կատարելոյն ի մարդկութեն կատարելութիւն և ի մարդկութեն կատարելութիւն ըստ մեզ է ուրեմն. իսկ վասն զի և ի մարդկութեն կատարելութիւն ըստ մեզ է ըստ թեն յայտնութիւն ինչ երբեք մտանէ, ասելովն մարմ

Ա. Սիւնոփոս.

ցեալ որդի ասիցի կանգ
նեալ զայս, և չարժէ այս
պէս խորհիլն՝ զամ տնօ
րէնութեն բան մարմ
նով. և զածային խոր
հուրդս մեր ի զբօսութի
մարդապաշտեաց կացու
ցանէ՝ ոչ անյայտնաբար.
*Եւ ոչ ածեն զմտաւ
եթէ զոր ի հրեից ըստ
մարմնոյ, այսինքն ի զա
ւակէն յեսսեայ և դաւ
թի և քո և որ փառաց
և ածծ օրհնեալ յաւի
տեանս. և ի վե ամենե
ցուն ասէ Պօղոս. խոք
ասացեալ զմարմինն քա
նին. զոր ի փայտին քե
ռեալ. և նմա հետևե
ցուցեալ զնաչն վան

այսորիկ.

Ի սեմ առ այսոքիւք և
այլնմն խնդիր. քան
զի որ ասէ մարմնով չար
չարեալ մերկ զտեր, ան
քն և ակնյ առնէ զչարչա
րանն, իսկ եթէ ոք ասէ
հոգւով իմանալեաւ չար
չարեալ զնա՝ զի եղիցին

Գ. Ձ

չարչա

Սերոյն Կիւրղի.

ինչ մարմնոյն են հատա
ռել, այլ չարչարեալ յա
ւէտ հոգեղէն քնութե
ն. *Կանգնի պարտ էր հար
կաւորապէս երկաքան
չիւրոցն ամբողջ պահիլ
ի միտ ըստ ճչմարտու
թե որդւոյն. և ոչ չար
չարիլ ածաբար. և ա
սելն չարչարիլ մարդկո
րէն, քանզի իւրն չարչա
րեցաւ մարմին. *Ո. յն
վարկանին դարձեալ նո
քա զկռչեցեալն առ ինո
ցանէ, ածաչարչարու
մեզ ինեալքս բերեն, վ
այսորիկ և ոչ ածեն զմը
տաւ զանօրէնութին.
և չար ճնարիւք փորձին
փոխադրել ի մարդ ա
ռանձնաց զչարչարանն
բարեպաշտութի ճեռաս
կար անհանճարքն խոր
հեալ. զի մի բանն այ
խոստովանեսցի փրկիչ.
այլ զիւրն ուսեալ վ
մեր արիւն. *Ո. յն զի
չարէիա մարդ առանձնա
պէս և բստ ինքեան լմա

ըրովիմք և առանձնանայն
որոշէ՝ ի միմեանց. և ե
ղեցի յարացոյց դարձ
ըստ մեզ մարդ. * Կան
զի երկուս իմանամք բը
նութիւն և իվը նը. մի
հոգւոյն և միւս և մար
մնոյն, այլ տուղ զմտաճ
ածութիւք բաժանեալ,
և ոչ նուրբ տեսութիւ.
այսինքն մտաց հայեցիւք
ընկալեալ զաստբերուին
ոչ ըստ մասին դընեմք
զբնութիւն. և ոչ բոլովիմք
հատմամբ հետևեցուցա
նեմք նոյ զմտածութիւն՝
այլ միոյ իմանամբ. այն
զի զերկուսն ոչ դոլ
երկուս, այլ երկոքեամբքն
մի կատարել կենդանի.
* Ապա ուրեմն թէ և ա
մի մարդկութիւն բնու
թիւն ածութեան իվը էմ
մանուելի. մարդկութին ե
զև իւր ընկերն, և մի որդի

դձիւ իմա

չարչարանքն կամաւոր,
ոչ ինչ արգելու ասել
մարդկայնով բնութ չար
չարեալ զնա, իսկ եթէ
այս ձշմարիտ է՝ զինչդ
ոչ վերկոսին բնութիւն
առանձնաւորեալ տա
ցուք յետ միաւորուն
անանջատաբար. * Ապ զի
թէ ոք ասիցէ քու չարչա
րեալ ես մեր մարմնով,
ոչ ինչ ասէ այլ. քայց մի
այն քի չարչարեալ մե
րովս բնութիւ.

Ասասնչէ դարձեալ ոչ
ինչ փոքր առաջարկու
թիւն. ընդ որոց մի բնու
թիւ ասեն գոլ որդւոյ
մարմնացելոյ. * Ընդ ոպ
վայրապար ցուցանել կա
մեցեալ զայն՝ հակառա
կին ամ ուրեք ևերկուս
բնութիւս առանձնաւո
րեալս ցուցանեն,

Այլ անգիտացան թէ
որքան ինչ ըստ միայն
տեսութեաս խոր է անջա
տել՝ այս ամիրազ ոչէ այ
լութիւն իմն ըստ մասին. բա

րոշապէս դնելն թէ՛ի առ՝ի մինչ ուղիղ հաւասոյ նշանական, բայց նոքա՛ ոչ այսպէս իմանան. ՔԶի անորոշելին առ՝ինոյ նոցանէ, ըստ դէտորի ուսոյնաձայնութեանն՝ ըստ այլ եղանակի լինի առեալ, քանզի ասեն թէ հաւասարապատուհաս ենոյնախոհութեամբ և իշխանութէ անորոշելի է՝ի բանէն այ՝ յորում բնակեցաւ մարդն, ոչ զի ոչ պարզաբար բերեն յառաջ ըզ բառն. այլ նենգութէ իմն և չարաճնարութէ,

իմանի հանդերձ նովաւ. որ և աճ-այնոց գրոց ա սացեալ մարմնով չարչարեալ զնա. լաւագոյնէ մեզ այսպէս ասել. այ քնութէ մարդկութեն, մանաւանդ թէ ասյոչէ թիւրութէ ինչ ասիցի առ՝ի յոմանց. ոչ ինչ վը նասէ զնորհրդոյն բան, *Կանզի զի՞նչէ այլ մարդոյն քնութէ, բայց միայն մարմին հոգևոր իմանալի, և չարչարեալ ասեմք մարմնով զնրն, *Աստ՝ չարաճնարութէ ասեն մարդկայնովն բնութէ չարչարիլ զնա, որպես ՝ի բաց որշեալ զմարմինն բանին և արտաքոյ եդեալ առանձնա պէս. զի երկոքեան իմանցին, և ոչ միւ. մարմնացեալ և մարդացեալ յայ հօրէ բանն, *Իսկ ան ը

Ա. Ա՛ելիա.

յասել բերողի գի՛ւա համարիլ պարտ զերն. և յայսպիսիս երեքփա փագեանս խնդուքի յար ձակիլ. արդ՝ ուրախ եղ ղէ յոյժ ի իւր առաքելոյս ի քոյոյդ կատարե լութէ. և աքանչացեալ ընդ սէրդ՝ արժան համարեցայ զկնէղեցեաց խաղաղութէ պատճառն զկուցանել ձեզ. և զիս լաքանչիւր ինչ թէ զիարդ է ասել.

* Առաքեալքն և քահանայքն թաղէորս մեր յաղագս սրբոց եկեղեցեց հոգա բարձութէն յոլովակի աղաչեալ՝ ոչ բերելն համարեր զայնոցիկ երկպառակութիւն, կուչեաց ըզնոսա և զառաքինին և աճապաշտ եպիսկոպոսն սրբոյ եկեղեցեայ կոստան դինու պօլսի՝ զԱթաբսի միանօ. և զայլս բազումս յորոց անդն. խորհիլ թէ զինչ օրինակաւ՝ ի միջոյ բարձցի եկեղեցի դէմ ի դէմ ցեաց

* Գլուխ ԽԱ.

Ա՛ՆՈՒՈՒՈՒՆ

եղբարց՝ են բանք քաղցրունք և հրա շալիք. և ամ բանի արժանաւորք առ ի ձրշմարտապէս ողջախոհացն պիտոյ գոլ ասելք հա ճառակացդ և համանձանց անհատաբար ձեզ պիլ յայս գործ, զի և ոչ մի ինչ խափանեացէ և ոչ հատցէ զոր յայս ջերմ փափագումն և գործ բունն. * Ա՛յլ է երբեք զի արգելու և ոչ՝ իկամացդ զմեզ. ի միջի հեռաճորքն թէս երկայնուէ. և գրոյ և բերողացդ պատճառքն, իսկ իժամանակի կարողութէ առ ի

ցեաց պատառումն. և կո-
չեցին ՚ի խաղաղութիւն
սրբոցն խորհրդոց քոյ հա-
նապազորդքն. * Ոմանք
նոքա ասեն, ոչ այլ ազգ
եղիցի այս երբեք. և ոչ
եկեսցեն առ միանձնու-
թիւն առ միմեանս սրբ յա-
ղագս սրոց բանէ, ե-
թէ ոչ նախ ՚իներքս մըտ-
ցէ հաւատոյս միաբանու-
թիւն շաղկապ. * Լաւ ա-
սէին եթէ անախտքցոց
ածապաշտ եպիսկոպոսին
յոլ հանգոյ՝ պարտ էր նը-
ղուիլ զնեստորի աղանդն
եւ գրով խոստովանիլ
ըզԼուծոմն նորա յե
պիսկոպոսութիւն. և ո-
րով արամեցաւն աղէք
սանդրացոց եպան՝ մի՛
յիշեսցի վն սիրոյն քո.
և առ ոչինչ համարեսցէ
զթշնամանին յեհեսս.
որ և առնելն չար և գէշ
ժընդակէր. * Ուրդ կա
մակից եղեալ և զըշար
ձագեալ յոյժ բարեպաշտ
թագաւորն, առաքեաց

Ը.– Ը։

յոգղուքի այսորիկ զա
բիսաղաւոս արիքեան և
դպիր. * Ուակ վն զի յա
րևելեայս զքրիստոնեան
ցուցանէին հրամանս,
և ոչ կամակցութիւն ե
ղեալ սրբոցն եպասց ո
րոց ՚ի մէջ ին կոստանդի
նու պոլսի, ոչ գիտեմ
թէ զի արդ խորհեալ
ժողովեցան առ ի ձա
պաշտ եպիսկոպոսն քե
րիացոց Կակիոս. և
գրեցին առ նա եթէ հա
մակամ թէն եղանակ՝
այսին չն խաղաղութէն
սրբոց եկեղեցաց ոչ է
մարթ այլ ազգ լինիլ. ե
թէ ոչ ոչ իւրեանցն թէ
ևեցաւ. * Նէ էր խըն
դիրս այս ծանր ևդժնա
կիր. քանզի կամ ՚ի նա
փանել զամ զան ՚ի յինէն
գըրեալսն ՚ի Թուղթսն
և ՚ի մատեանս և ՚ի գիրս.
և խոստովանիլ ամենե
ցունց զոր ՚ի Նիկիայն
առ ՚ի սրբոց հարց մ-
րոց ասմանեցաւ մեզ

ՀՃՒՀ հա

ձեռնադրեաւ նը և ածա-
պաշտ եղիսէն Ա աթոխիա
նոսի։ * Ա յոյժ կրոց
սրբեցեալ առ նը՝ առա
քեցին յաղեքսանդրիա
զառաքինի և զածապաշ
եղան Ա օղոս եմեսացոց
քաղքին, առ որ բազում
և երկայնք եղեն առ նը
բանք վն անվայելաբար
առացելոցն և գրելոցն
առնմ։ * Ա կ վն զայս
սիկ ոչ յիչելով կարևո
յայն յաւետ ունել պետս
փութացանց։ Հարցս
նեի ցնա թէ ունիցի ինչ
արդեօք առնմ ընդ յած ա
պաշտ եղիսէն Ա ոսկ հան
նիսի։ և նը սրբեալ մեզ
զթոռղեն յորում ոսկ
պարան էր զրկի՝ ոչ էր
գրեալ։ այլ բառարուս
ոչն էր արժան՝ ընդ զի զնը
ծեցուցանելոյ զորութ
ունէր յաւետ, և ոչ ա
զաչանաց զոր և ոչ առ
յանձն։ * Ա հանգի սրբա
էր ողբանօք ցած ուցա
նել զմ արտասխ։

դ ձ ի ե զոր

Ա ր ե ա Ա ն ե ր

Հաւատաս * ի կոչ ես առ այ
սոսիկ գրեցի թէ արտա
գրուեն հաւատոյ սահ
մանելոյնաւ ի ջէց հերձ
մերոց ի Ա ւեկիացւոց գա
զաքին՝ հետևիմք ամե
նեքեան, ոչ ինչէ յամե
որ ինամոյնէ՝ արհմրհել
առ ի մէնջ։ * Ա հանգիե
ամ ուզղակի և անշկաս
և առաքել քննութ քան
զայն՝ ոչէ զուշադոյն,
բայց ոչ ինչ ուզղակի
գրեցաք ընդ դէմ դեսարի
հայհոյուեն՝ ոչ մի բան
հաւանեցուցանէ զմեզ ոչ
ոչ բարւոք եղելոց ասել
ինչ։ * Ա լ պիտոյէ յա
ճախանձ ըստ որում և թէ
ճեցաւն արդեօք և քնա
սեր թէրին, և նոյն ինքն
իսկ սրբոյ ժողովոյն որ
յեփեսոս, հաշակելի առ
նել զմարտ ցեպան ընդ
փրկչին մեր ոյ հաւատոյն.
և նզովել զպիղծ նր հայ
հոյեին. և խոստովանիլ
զուսծ ումն նր յեպտու
թէն. և կամակից լինիլ

Ա Ր Թ Ո Ւ Ի Ա Ն Ա Ր Ա Ր Ո Ւ Թ Ի Ւ Ն

զոր հաստեալ արար ինձ յեփեսացոց քաղաքին. և բարձրաբ պատմառաւ ասէին զայրանալ Իւիր իմ վնասանձու սրբա զանիցին աւանդութեաց. * Ա. ՀԼ լսեի թէ ոչ նա խանձ ածային շարժեաց զնոս, և վն ձշմարտուեն հաստատ մարդկէին ըն դիս՝ այլ մրդկան փաղաք շանաց հեռեալք եւ ըզՏէրաց ունիցն սէր յինքեանս յափշտակել. * Ապակայն ածաւաշտ ե պիսկոպոսին Պօղոսի ա սացեալ, թէ՝ պատրաստ եմք՝ ինդուել զղեստորի Հայոց թիան. և խոս տովանիլ գրով ըզ լու ծումն նր յեզատէն, և զայս առնել փոխանակ ամենեցունց դիմաց ո զոց յարևելս եպիսկոպո սացն. * Պաւղոսի ոը հեռալ ասէի թէ առ ի քէն միայնոյ խոստովանու թիդ յաղագս այսորիկ ոչէ բաւական հանդէ

Ա. Ա Ի Ա Ս

պիլ հաղորդութիե մեզ ամենեցունց. * Ա. ՀԼ ա սէի թէ ամենևին և ամ իրաք գրով խոստովանու թի պարտ է յաղագս այս ոիկ պատարիլ ածա պաշտ եպիսկոպոսին յով հաննու անտիոքացւոց քաղաքին. որ և եղև իսկ, և բարձաւ կրճիւն և հե ռանալն ի միմեանց եկե ղեցեաց. * Ա. ՀԼ եր ոչ ուստեք երկեալիլ, թէ զղեստորի հայոցն զինաւորս մաշելոց եր և կերեցեալ խաղալոցին. և ոպ ինձ թըւի այսպէ սի ինչ կրել. * Ոչ միոչ դեպ եղեալ ոմանց որք լուելի ոչ գիտեցեն. և յանկարծակի հասեալ՝ ինանէ՝ անկանիցին, և վ՞ղի հեղձանիցին՝ զոտս և զձեռս այսր անդր ըն կենդով զինչ և դ իպիցէ բռնեն հարկանեն թըշ հառակաչն. * Ամէն ոչ էցէ ձշմարտութ ա սել թէ՝ աղիեալ յոյժ

Ե Ր Ի Ե Լ Վերջա

պարզ սրտիւ խնդրեցէք
զնոր. Օ՛ր՝ նչ պէտք են
ձեզ բազմամանուածք
դիւտից և բանից խոտո
րելոց. Հիմ թշնամանել
զուղիղ ճանապհին՝ թէ
րեք ղշմ՛իլն ձեր, Հեր
կեցէք ձեզ Հերկս և մի
սերմանէք ՚ի փուշս։
* ՀԱնգիր արամեալք ոչ
ասացի ՚ի ւր խաղաղու
թեն սրբոց եկեղեցի.
և զոր ոչն առին յանձն
զՀաւատսն նոյ խորհիլ
չարախօսեն զնոցանէ. և
դառնապէս բամբասեն
զաղերսեն սրբոց եպիս
կոպոսաց որք յարևել,
և քարշեալ զայն առ որ
իւրեանցն քաղցր և
սիրելի. և ոչ ուղղակի ի
մացեալ՝ ոչ անհետևօղ
եղեալ ասեն դնոսայն
ուանցնամայնոսն թեցն .
* Ինդ նմին պարսաւեն
և զմեզ՝ ոչ զի զրեցեր
լոցն առ ՚ի մէնջ զՀակա
ռակն խորհեալ, լսեմ
թէ և զայն ասեն, թէ
դՃմիէ և Հա

վերջացեալք և միայնա
գեալք և արտաքսելք յե
կեղեցեայ զորս կարծէ
ին լինիլ առ ՚ի յօգնու
թէ ինքեանց։ * Ո՛չ
կամ թէ ոչ վտանգին
յայսոսիկ յոչ բերելի՛ ի
բաց վազել ինոցանէ
սեսեալ զպատրեալն,
և լերջացեալ ՚ի ճշմարտու
թէ ՚ինոցա սիրէ ունայ
նամայնութէն որպէս ար
բեալ։ * Օ՛ր և ասելի
է առ նո՛ ՚ի դէպ ժամա
նակի՝ զոր ՚ի ձեռն մար
գարէին ձայնի. ժողովե
ցարուք և կապեցարուք
ազգք անխրատք՝ նախ՛ք
ղլինելն ձեր իբրև զծա
ղիկ անցեալ։ * Ա՛ղ
է խոկ՝ զի բնաւ՛ին եղեն
յօտարացն փըսխածացն
պարարեալք. և ոչ ամա
չեցին յայտնցն սիրմ զիս
բեանցն պղծել սիրաս.
* Խոտք լըւարուք և
կոյրք Հայեցարուք սե
սանել. խորհեցարուք
զո՛չ՝ ճշմարտութիւն և

և Հաւատայս արտադրու-
թիւ սիւնեբրոն, այսինքն
որ յեկեղեցւոյն ասի՝
առաք յանձն նոր. նա
ուբեմն ըզնախնականն
զայն և զպատուականն
արհամարհեալ Հաւատ.
*Եւ արդ՝ յիմարն յի
մար խօսեացի, և սիրտ
նր զնարուածն խոկաս
ցէ: սակայն զայս ասեմք:
ոչ Հաւատոյ արտադրու-
թիւ եղև առ ի մէնջ, և
ոչ զնորաձևութիւն առ-
մանց առաք յանձն:
*Հաւատոյնէ մեզ ածա
ղուսէ դիր, և սրբոյ հոգ
դաւանութիւնն. և առ
ամ որ ինչ ևիցէ ուղ
ղոյն ճախարակեցոյցն
Հաւատոյ նշանակ. Խոկ
ես զի եմն որք յարե
ևելս եզեռանք երկիր
ածել առ մեզ յերից
ոտս և ձեռն ոտ՝ ի կարծիս՝
ըմբռնեալ ի Տաղաս դեռ
տարի Հայոցյուրեցին,
այսմիկ և յոյժ խոհա
կանագոյն վերաբերեալ

Ը- Ընթերցո-
ղինքեանս յայսոցիկ պատ
ճառաց, անբիծ Հաւա
տոյն առփռաց Հաւա
տարմացանել զինքեան
փութացեալ. և թէ ինչ
բայոցն Հայհոյութեցեան
բաժէ եմք. և ետուն խոս
տանանութ. և էն իրն հե
ռի՛ յամ արատոյ և՛ ի
պարսաւանաց:

Արդեօք թէ և նոյն
ինքն նեսթորիոս յոյնամ
ժամանակի յորում ա
սիրն առնի՝ ի՛նջ ամ
նեցունց թէ պարտ է
քեզ՝ ի՛բաց վճարիլ՝ ի
քոյդ խմացուածոց. և
բռուն հարկանել զնշ
մարտութենէն. թէ էր
արարեալ դրով խոստա
վանութի. արդեօք ասի
ցէ՛ ոք զնմանէ թէ Հա
ւատոյ նորաձևութե՛ա
բար մեզ նշանակ. *Ին
դէր այժմ բամբասեն
զ՝ինանիր. արատրութի
Հաւատոյ նոր անուանել
զՀանճարն որ՝ ի փիւռնի
կէ ածապաշտից եպիսկո
դէրէ պատաց

ոռութիւն. թէ յայնէաս ղերբսեալ և վերբանից հանճարոցն զօրութիւն յայտնեալ։ * Օ որ և գերբեաց ածային աշխ կերան. պատրաստ լինիլ միշտ առ ի պատաս խանս արութիւն ամի որ խնդրէ ի ձէնջ բան վե յուսոյն որէ ի ձեզ և որ զայս ոչ առնէ՝ ոչ նոր ինչ և ոչ հանճարոյ արուեստ ըստ իւրեւի նորաձև եալ. այլ յայտնի կացուցանէ որոց հարցանէին զնա ըղհա հան զոր ունի վերջ ին։ * սէր առ այսոքիւ եթէ իւիերայ ածոպաշտ եղծայն հանճայնոմ ոչ ինչ փոքր տրամին ձշմարտութեն թէնամիք յամ ուրեք ամբոխեալ զամ, և անդէպ գիւտից իւրեանց միաբերեալ ա սէին զուա ինոցանէ ե ղերցն ազատխանատրու թեանց զորութիւն ,

Գ. Կորնթ. Ա.

զոր ի ձեռն կամաց աստուծոյ կոչեցեալ առաքեալ յիսուսի քրիստոսի և տիմոթէոս եղբայր. եկեղեցւոյ աստուծոյ որ է ի կորնթոս. ընդ ամենայն սրբոց որ են յամենայն աքայիա. շնորհք ձեզ և խաղաղութիւն յաստուծոյ հաւր մերոյ և տեառն մերոյ յիսուսի քրիստոսի։ * օրհնեալ է աստուած և հաւր տեառն մերոյ յիսուսի քրիստոսի հաւր ողորմութեանց և աստուած ամենայն մխիթարութեան որ մխիթարէ զմեզ յամենայն նեղութեան մերում. զի կարասցուք մխիթարել զամենայն որ են ի նեղութեան մխիթարութեամբ զոր մխիթարիմք մեք յաստուծոյ. զի որպէս առատանան չարչարանք քրիստոսի ի մեզ. նոյնպէս և ի քրիստոսէ առատանայ մխիթարութիւն մեր։ * եթէ նեղիմք՝ վասն ձեր մխիթարութեան և փրկութեան ձերոյ. որ գործի ի համբերութիւն չարչարանացն զոր և մեք չարչարիմք. կամ եթէ մխիթարիմք՝ վասն ձեր մխիթարութեան և փրկութեան ձերոյ. զի յուսացեալ եմք վասն ձեր զի որպէս ընկերք չարչարանացն էք՝ նոյնպէս և մխիթարութեան։ * զի չկամիմք զձեզ անգիտանալ եղբարք զնեղութենէ մերմէ որ եղև մեզ ի ասիա. զի ի վերայ հասարակ ծանրացեալ էաք մեք ի վերայ զաւրութեան մերոյ. մինչև ցանկալ մեզ կենդանի լինել. այլ և ինքեանք ի մեզ դատաստան մահու ունէաք. զի մի ապաստանեալ լիցուք ի մեզ, այլ ի աստուծոյ որ յարուցանէ զմեռեալս։ * որ ի մահուանէ այսպիսւոյ փրկեաց զմեզ և փրկէ. որում յուսացեալ եմք զի և զայսուհետև փրկեսցէ զմեզ։ * աղաչելով և դուք ընդ մեզ վասն մեր աղաւթիւք. զի ի շնորհէ որ ի մեզ ի բազումս գոհութիւն մատուսցեն վասն մեր։ * զի պարծանք մեր այս է վկայութիւն խղճի մերոյ. զի ի սրբութեան և ի մաքրութեան սրտի և ոչ ի մարմնաւոր իմաստութեան այլ ի շնորհս աստուծոյ գնացաք ի վերայ աշխարհի. և առաւել քան զամենայն առ ձեզ։ * զի ոչ այլ ինչ գրեմք առ ձեզ բայց զոր կարդայք և ճանաչէք. և յուսամ զի մինչև ի վերջ ճանաչիցէք։ * որպէս և ճանաչեցէք զմեզ զի մասն ինչ. զի պարծանք մեր եմք որպէս և դուք մեզ յաւուր տեառն մերոյ յիսուսի քրիստոսի։ * և ի վստահութեան այսմիկ կամեցայ նախ առ ձեզ գալ զի երկրորդ շնորհս ունիցիք։ * և անցանել առ ձեզ ի մակեդոնիա և դարձեալ գալ ի մակեդոնիայ ի ձէնջ ճանապարհաւորիլ ի հրէաստան։ * ուրեմն զայդ կամեցեալ՝ միթէ թեթևամտեցայ. կամ զոր խորհիմ՝ մարմնաւորապէս խորհիմ. զի իցէ ինձ ի միում ժամանակի այո և ոչ։ * հաւատարիմ է աստուած զի բանն մեր որ եղև առ ձեզ ոչ է այո և ոչ։ * զի որդի աստուծոյ յիսուս քրիստոս որ ի ձեզ քարոզեցաւ ի մէնջ. ես և սիղուանոս և տիմոթէոս՝ ոչ է այո և ոչ. այլ այո ի նմա եղև։ * զի որչափ և իցեն խոստմունք աստուծոյ՝ այո ի նմա. վասն որոյ և ամէն աստուծոյ ի մեզ ի փառս։ * և որ հաստատէ զմեզ ընդ ձեզ ի քրիստոս և օծ զմեզ աստուած։ * որ և կնքեաց զմեզ և ետ զերաշխիս հոգւոյն ի սիրտս մեր։ * ես կոչեմ զաստուած ի վկայ ի հոգիս իմ զի խնայելով ձերոյ ոչ եկի ի կորնթոս։ * ոչ զի տիրեմք ձերոյ հաւատոյ այլ գործակիցք եմք ուրախութեան ձերոյ. զի հաւատովն կայք։

Գ. Կորնթ. Բ.

և զայս խորհեցայ ինքեան զի ոչ եկից առ ձեզ տրտմութեամբ. զի եթէ ես տրտմեցուցից զձեզ՝ և ո՞ է որ ուրախացուցանիցէ զիս բայց որ տրտմեցուցանիցէ զիս։ * և զայս գրեցի զի ոչ եկեալ տրտմեցուցից ի նոցանէ զոր արժան էր ինձ ուրախացուցանել. վստահացեալ ի վերայ ամենեցուն զի ուրախութիւն իմ ամենեցուն է. զի ի բազում նեղութենէ և սրտի ցաւոյ գրեցի առ ձեզ արտասուօք. ոչ զի տրտմեցուցանիցէք՝ այլ զի գիտասջիք զսէրն զոր ունիմ առ ձեզ յոյժ։ * եթէ ոք տրտմեցոյց՝ ոչ զիս տրտմեցոյց այլ զամենեսեան ի մասն. զի մի ծանրասցից։ * բաւական է այդպիսւոյ նախատինք որ ի բազմաց եղև։ * ընդ հակառակն ապա թէ ներեսջիք և մխիթարեսջիք զնա. զի մի գուցէ ընկղմեսցի այդպիսի որ ի բազում տրտմութեան։ * վասն որոյ աղաչեմ զձեզ զի հաստատեսջիք զսէրն առ նա։ * զի և վասն այսորիկ գրեցի զի գիտասցէ զհանճարն զոր ունիմ առ ձեզ ի ամենայն ինչ։ * որոյ զինչ ինչ շնորհէք՝ և ես. զի և ես զոր շնորհեցի՝ եթէ ինչ շնորհեցի վասն ձեր ի դիմաց քրիստոսի։ * զի մի ածոպաշտեսցուք ի սատանայէ. զի ոչ անգիտանամք զխորհուրդս նորա։ * և ոչ զարմանալի. զի և ինքն սատանայ կերպարանի ի հրեշտակ լուսոյ։ * ոչ մեծ ինչ եթէ և պաշտաւնեայք նորա կերպարանին իբրև պաշտաւնեայք արդարութեան. որոց վախճան եղիցի ըստ գործոց իւրեանց։ * զի ոչ ոք զիս անմիտ համարեսցի. եթէ ոչ ապա թէ իբրև զանմիտ ընկալարուք զիս զի և ես սակաւ ինչ պարծեսցի։ * զոր խօսիմ ոչ խօսիմ ըստ տեառն այլ իբրև ի մարմնաւոր իմաստութեան ի պարծանս։ * զի բազումք պարծին ըստ մարմնոյ և ես պարծեցայց։ * զի հանդուրժէք ամենայնի իմաստնութեամբ. զի հանդուրժէք ամենայնի իմաստնութեամբ. զի հանդուրժէք ամենայնի իմաստնութեամբ.

Ա՝ Հայիոս,
ձեալ ասէ . ոչ ուրեք
ածային գիր՝ ած՝ ի քէս
Ինն կուսէ ասէ ծնեալ,
այլ քէս յորդի Աւր,

Աւր զայս ասելով յեր
կուս որդիս բաժանէ
զինն . և այլ առանձնա
պէս դպ ասէ որդի . և
քս և աւր զոր յայ ծնեալն
բան, և այլ դրձէ առանձ
նապէս և քս մասին որդի
և քս և աւր՝ զոր ի սրբոյ
կուսէն, զիմիդ ոք երկ
բայեսցի և զայս զնոյն
հաւաստաբար՝ գրե թէ՝
աղաղակեալ նր՝ Ոսկ
սոքա՝ անոնանեն ած
Ինն ընէ կոյսն . մի ասեն
դպ որդի և քս և աւր կա
տարեալ ած ած և ամարդ
կութիւն զնոյն ինչն . ոչ
դպ մարմնոյն նորա հո
գւով իմանալեաւ, և զի՝
ոչ ասեն գպ այլ որդի
զոր յայ հօրէ բանն, և
այլ դարձեալ զոր ի սրբ
բոյ կուսէն . ոչ նեստո
րի թէ բեցաւ . այլ մի և
նոյն, յայտնի ի զիւր և
ձ ձի և յոյ

Սրբոյն Կիւրէի
զոր ասէն ի վերայ ու
ղիղ հաւատոյն . ոչ ինչ
նորաձևեալ ո՛չ ասացին .
ոչ վերաբերեալ յառա
ջագոյն սահմանելոցն ա
մենևին և ոչ ինչ . այլ
հետևեալ յաւետ սիք
հարցն ան աղարտելի ա
ւանդութեցն . զի զսը
տաբանն այժմ յանդի
մանեսցուք . * Ներ ան
ցուցուք ի մէնջ զկես
տորի զրախասութիւնն
և բզնոցայս ձայնս . քան
զի այսպէս , և ոչ այլ
ազգ ցուցցէ քննութիւս
զնշմարտութիւն . * Ուրդ՝
զեստորիոս ի բաց բառ
նայ ամենևին զիածնել
որդւոյն այ զոր ըստ մար
մնոյ ծնունդն . քանզի
ոչ ասէ զնա ծնեալ ի կիս
նոջէ ըստ գրոց . և
ասէ այսպէս .

Օ այցանելն այ բնդ
քաւածին կոյսն՝ ոսաք
յած ային գրոց . բայց
ծնեալ զած ի նմանէ
ոչ երբեք ոսաք . և զար

թեն. եթէ ոչ խոստովի
ևաստասցի ած համանգա
մայն և մարդ։

*Ա.ՅԼ այսոքիկ ոչ
այսպէս թըւեին դոլ
դեստորի. այլ յեղեալ
դիտումն նոր ըն ամի ի հա
կառակն։ *Վասնզի ա
սաց յեկեղեցւոջ պատ
մելով. Ա՚ն այսորիկ և քո
անուանի բանն ած. վա
ղն ունի զյարակցու[թի]ն
որ առ քո մշտնջենաւոր.
և դարձեալ անշփոթ պա
հեսցուք այժմ զբնու
թեն յարակցու[թի]ն. խոս
տովանեսցուք զոր իմար
դումն ած. պշտեսցուք
յած այնոյն յարակցու
ամենակալին այ երիցպա
դակից մարդ։

Ա.ՐԴ՝ տեսանեմք թէ որ
քան ունի հայհոյու
թի բան նր և առաւել
ամբարշտու[թի]ւ լի. քան
զի քո առանձնանալն ան
ւանէ զբանն այ. և ու
նել զյարակցու[թի]ն որ
առ քո մշտնջենաւոր.

յոյժ հաճասաւեալ որով[ք]
զկնի սոցունց։ *Վասն
զի ի վերայ բերեն, թէ
զի՞նչ նշանակէ կատա
րեալն ոմն ած և կատա
րեալն ոմն մարդ. զնախ
քան զյաւիտեանս յայ
հօրէ ծնեալ ըստ ածու
թեն։ *Ասէ ի յետին
ժամանակս վասն մերոյ փըր
կու[թե]ան ի Մարիամայ սրբ
բոյ կուսէ ըստ մարդկու
թեն, համագոյ հօր ըզ
նոյն ինքն ըստ ածու
թեն, և համագոյ մեզ ըստ
մարդկու[թե]ն։ *Ասպա
ուրեմն և ոչ բնաւ անջա
տեն յերկուս զմի որդին
և քն և տեր. զնոյն ինքն
գոլ ասեն զնախ քան ըզ
յաւիտեանսն. և զոր ի
յետին ժամանակս, յայտ
է թէ զոր յայ հօրէ ոմն
ած, և ի հնոյէ ըստ մար
մնոյ ոմն մարդ։ *Վասն
զի զի աղդ արդեօք իմաս
ցի մեզ համագոյ գոլ
ըստ մարդկու[թե]ն որ և
ծնեալն ի հօրէ ըստ ածու

մանց յառաջնոց հերձ
ւածողացն՝ յիւրմէն բը
նութիւնէ առեալ. այսինքն
յածումներէն կամեալ
իւր մարմին, բանին այ
ածյօրէք զմսաւ, այլ հե
տևեալ ամ իրօք ածայ
նոց գրոց. ՚ի սրբոյ կու
սէն առել զնա Տառա
ւեմք. *Աւրդ՝ այսմիկ
յորոց են մի՛ և միայն որ
դի և աւր յիւքն. ոչ մաս
ծումներէք ընկալեալ՝ յեր
կուց բնութեց միաւո
րեալ ասեմք, իսկ յետ
միաւորութեն անդէն
՚ի բաց բարձելոյ ՚ի յեր
կուս հատմանն, մի գոլ
հաւատամք զորդւոյն բը
նութիւն ոչ միոյ. սակայն
ոչ մարդացելոյ և մարմ
նացելոյ. իսկ թէ ասիցի
մրմնանալ և մրդնալ ած
գոլ բանն, ՚ի բաց անկել
հեռասցի փոփոխմանն
կարծիք. քանզի եկաց
ծեաց որինչ էրն. և խոս
տովանեսցի առ ՚ի միևնոյ
անշփոթ աստնեին միա

*Ա՛ի թէ արդեօք ոչ
ասիցէ երկուս քան յայտ
նապէս, և մարդ ընդ այ
երկրպագակից. ոչ դի
տեմ թէ զիարդ խոստո
վանեսցէ արդ՝ այսբիկ
նորայոյն նման տեառնի
ցին. ոչ ապաքէն հակա
ռակ միաւանդ ունիցի զդ
մանածութեցն զօրութի
ւն. *Քանզի նա երկուս
ասէ յայտնապէս. իսկ
սոքա մի արդի և քն և
ած ևսէր խոստովանին
երկրպագել. զնոյն ինքն
ի ՚ծօրէ ըստ ած ութեն,
և ՚ի սրբոյ կուսէն ըստ
մարդկութեն. *Երկուց
բնութեց միաւորութի
լինել ասեն. սակայն մի
արդի և քն և աւր խոստո
վանին յայտնապէս. քան
զի եղև քանն մարմին ըս
գրոց. և միաւորութի սը
նորինական անձառելի
ձշմարտապէս գործեալ.
առեմք անմոռ ի սուց
՚ի միաւորութի անանձա
ւել. քանզի ոչ ըստ ո

Ա՛ստ Աստուած,
թէ և՛ իբաց ընկեցաք
զբաժանէն զայնս. ոչ
որդւոյ առանձին յայ
և՛ի հօրէ բանին, և ոչ
մարդոյ դարձեալ առանձ
նապէս որդւոյ ինայելոյ
որ ի հինոջէ, քանզի մի
է խոստանալն զաննին
բնութիւն. և գիտեմք զի
մարմնացաւ և մարդացաւ
ոչ և յառաջագոյն իսկ
ասացաք. Այլ թէ զի՞նչ
օրինակաւ մարմնացաւ
և մարդացաւ, եթէ ոք
քննեսցէ՝ տեսցէ զառ
ի յայ հօրէ բանն. զծա
ռայի առեալ ըզկերպա
րանս և՛ինամանութիւն
մարդկան եղեալ որպէս
և գրեալէ. * Հնձ ըստ
այսմ նորին միայն խնամ
ոյ բնութեանցն. այս
ինքն գոյացութեանցն
զանազանութիւնն, քան
զի ոչ է նոյն որպէս որա
կութեամբ բնաւորակա
նաւ աստուածութիւն և մարդ
ձ ձ է կու

Այբուբեն Կիւրեղի

հաւրութիւն, * Ա՛յլ թէ
բևս զայն ասիցեն հակա
ռակորդքն. ահա հանապա
տապէս որք ուղիղ հա
ւատոյ առանձն խոստովա
նութիւն. * Հրկուս դա
ւանեն բնութիւնս և
բաժանել զաստուածութիւն
ձայնան յարձակին ըստ
տարբերութեան նոցա.
* Ապա զինարդ ոչ են հա
կառակ այսոքիկքդ որդ.
մի թէ ոչ ունի դիմաց
երկուց կամ գոյութեց
բաժանեալ զձայնան.
* Ա՛յլ ով վերդ, ասի
ցէ ոք արդեաք. գրեցաք
ի գլխան. եթէ ոք եր
կուց դիմաց կամ գոյու
թեց ընձանի ըզձայնան.
և է ինչ զոր ոչ մարդոյ
առանց այ բանին առանձ
նապէս հպեցուցանէ.
իսկ զաստուածայնութեան մի
այնոյ յայ հօրէ բանին՝
նա եղիցի դատապրտեալ.
* Հանգիր զձայնից զա
նազանութիւն ոչ ըստ մի
այ եղանակի բարձաք.

Ի Ի

մարդ առանձին յարակ ցեալ յաճ կամաւք ըստ հաւանութեան կամ իշխանութեան։ * Հանդիսացեալ այսպէս.

Ընդաճանելի է յերբեմն ևերկայն ածել. վասն այսորիկ ոչ բաժանեմք զպահիւն. բաժանեմք զբնութիւն. այլ միաւորեմք ըստ միաբանութեան զերկրպագուին. * Իսկ որք յանտիոքայ եղբարքն. յորոց իմանի քաւ ոմն սուղ մտածելք միայն ընդունին զերկնութիւնն. զի ոչ էր նոյն ոմն առաջի որակութիւք բնաւ ևորականաւ ածութիւն և մարդկութիւն. սակայն միորդի ևքաւ եւ ոմն մի գոլով ճշմարտապէս մի գոլ ասեն զդէմսն. բաժանեն և ոչ ըստ միոյ եղանակի զմիաւորելոյն. * Եւ լև ոչ բնաւորապէս կան անջատութիւն ընդունելոյն ըստ որում խորհին թըէեցաւն թշնամութեանն գիւտից ուսուցչին.

Այբ. Կիւրէղ

կուսին. ապա թէ ոչ զի ածդ ունայնացաւ բանն աճ գոլով. իմացեալ զինքն ի փոքրութիւն. այսինքն ի մարմին. * Ըստ յորժամ մարմնաւորութեանն քննի զանձնակ եր կուս ի միմեանս անձնապէս և անշփոթաբար ժողովեալ ըստ միաւորութեանն տեսանել ամենայն ի լաւ մարդկայինս միտ. սակայն միաւորեալ որո շէ և ոչ բնաւ. այլ միւերկուցն. և ածդ և որդի և քաւ և ոմ գոլվ հաւատալ և ընդունի ստուգապէս.

Այլ ամի՛ քան զայս՝ զեստորի չարափառութեանն. քանի կեղծաւորի խոստովանիլ թէ մարմ նացաւ և մարդացաւ ածդոլով բանն. բայց ըստ մարմնանալոյն զորութեանն ոչ գիտելով երկուս ան հանէ՛ բնութիւս որոշելս ի միմեանց. ածդ առանձին եդեալ. նոյնպէս և

տաս թէ ես ի՝ հայր եմ՝ հայր լինէ. և որ ետես զիս՝ ետես զՀայր իմ. և ես և Հայր իմ մի՝ եմք. ՚ածավայելուչ զղ տուռ գեմք զձայնն. * Ի՝սկ յորժամ հրեչէն ժողովուրդ դեանն ասասեր զայս ա՝ տելով թէ որդիք աբրահամու եիք՝ ըզգործսն աբրահամու գործեիք. քայց այժմ խնդրես ք զիս սպանանել. ըզմարդ՝ որ զճշմարտութիւն խօսե ցայ ձեզ. զայդ աբրահամ չէ՝ արար. մարդա վայելչապէս ասել ա՝ սեմք զայսպիսիս. * Ա՝ կայն միւյ որդւոյ ՚ածա վայելուչն և զմարդիս բրենն. քանզի ՚ած գոլով եղև մարդ. ոչ ըզգոլն ՚ած թողեալ. այլ յառ ման եղեալ մարմնոյ և արեան. * Ի՝սկ վա՝ ղի մի է ՚ած և որդի և ՚ար, մի դեմ ասեմք գղ զնո՝ նա՝ մեք և նոքա. իսկ զիարա կանայնս զայսոսիկ ասեմք ձեզ զորս

լին. այլ որոշել յայտնա լինն միայն զձայնն որ ի՝ վե՝ րիկէնն. * Նո՝ ոչ թէ վայելուչ գղ ասեն զայնս, է՝ ինչ որ առանձ նապէս որդւոյ յայ հո րէ բանին. և է՝ ինչ որ այլ գարձեալ որդւոյ որ ի՝ կնոջէն. այլ է՝ ինչ որ ՚ածութիւն նո՝. և է՝ ինչ որ մարդկութեան նո՝.

* Ո՝վանդիկ ՚ած է՝ նոյն ինքն և մարդ գղ ասեն. և այլ հասարակաց եղա նակաւ իմն. և այլ երկո քութիւք տեսեալ ՚ածու թիւն և մարդկութիւն ա՝ սեմ. այլ ո՞՝նչ ասացիր. քանզի են ինչ ի՝ ձայնիցն որք ՚ածավայելուչք են. եւ են ինչ որք զիիկին կարգն ունին. որք ցու ցանեն զորդի ՚ած գոլ և մարդ համանգամայն և՝ ինմին. * Ո՝վանդիկ յոր ժամ ասէն ցփիլիպպոս՝ թէ այսքան ժամանակս ընդ ձեզ եմ և ոչ ծանեար զիս փիլիպպէ՝. ոչ հաւա

ըստ այսորիկ զոր ի լը ան
զձայնան . ք զի ունի ինքն
զայծ ավայելուչան և զիդ
կօբէնն . այլ պատշաճեա
զայսոսիկ իլը մոյ որդեայ .
ցոյ այ բանին մարմնացելոյ .
* Ա պա այլ է այժմ անջա
տել զընութիւն . և զայս
յետ միաւորեն . և ըլ միայն
հաւատարատուութե
յարակցեալ ասել մարդ
յայծ . և այլ է տեսանել րդ
ձայնիցն զանազանութի .
* Ա րդ ՝ ուր լինիցին ըն
թացակից ոտոյքն ղեռ
ստրի ունայնաձայնութեն .
զի թէ և մանց թըւի բա
ռիցն նշանագրաւ և բայ
իցն առաջարկութի , յոյժ
նուբք ի խոտոգաբանու
թէն նըւազել ոչ ինչէ ըս
քանչելի . ք զի յոյժ դիւա
րաւ են ասելիք այսպիսիքս .
այսիկ և ածայինն պղոս
խնդրէր առ ի յայբան ի
բանալ բերանոյ իւրոյ .
եւ զի ոչ բաւեն զմինն որ
յն քս պարտ գոլ ասելով
պաշաճել զձայնան ածու
թե նր գ ել զածՍերոբ Աղթամարցի

զոր յորժամ երանելին Պօղոս գրէ . քս յն երկիւ
և այսօր նոյն և յաւիտեանս .
* Ա հա դրէ . թէպէտ և իւեն աստուածք բազմք
և տէրք բազումք յերկրի , այլ մեզ մի է ած Հայր յորմէ ամ
և մեք ի նմանէ . և մի տր յն քս որով ամ և մեք նո
վաւ . * Ա հա դրէ . ազօթէի ես ասէ իսկ ինքնին նզով
լինիլ ի քէ վն եղբարց ի
մոյ ևազգականաց ըստ մար
մնոյ . որք են իսրայէլացիք .
որոց է որդեգրութի և
օրինադրութի և կատա
րանքն և փառքն , որոց
հարքն , յորոց քս ըստ
մարմնոյ որ է ի լը ամենից
ած օրհնեալ յաւիտեանս
ամէն . * Ա հա ասի կ ահա
քս անուանեալ . երէկ և
այսօր վնոյն գոլ և յաւի
տեանս . և նովաւ գոլ զամ
ենս . և զոր ըստ մարմնոյ ի հրէ
իցն , ի լը ամենից անէա
նէ ած . այլ և օրհնեալ
գոլ ասէ յաւիտեանս ,
այսուհետև մի բաժանէր

զնծամավայելուչն և մրդկութեան նր զմարդկօրէնն, զիարդ ոչէ ամենեցունց յայտնի։

* Բանզի սուրբքն ոչ ասացին. եթէ նոյն որ յայսօրէ բանն՝ ծնեալ նախքան զյաւիտեանս, և՛ի յետին ժամանակս ծնանի՝ ի սրբոյ կուսէն. և՛ իվեր բերեն թէ վասն անպատմելի ևան շըփոթմանն, և ածին գոլ հաւատան ընդ նըմ կոյսն, և մի որդի և քն և՛ որ գոլ խոստովանին հաւատեաւ։

* Ընդհաւատալի՛ է ամենևին և մի ասել և բաժանել յերկուս զինն կարծել զնա, քանզի ոչ գոյին յայս խոցոտումն. ոչ զի յանցաւորս կացուցանել քննութեան. և զոր ինչ բակեցինն՝ ուղղակի շինել անախորժաբար. քանզի թէ դեստորի թըշնամեցոյն հետևին՝ զիարդ նեղվեն զայնոսիկ պիղծս

ևանարգս. * Ա՛ պարկինն պարտ գոլ և զպաճառանս ասել վասն որոյ՝ ի յայսմ եկի ինոքբս առասպել. վ՛ն զի արիոսի անպարշտութեն զինաւորք ըզ ձշմարտութեն զօրութեան պատեհան հրապուրէին. զառ՝ ի յայ բանն ասեն լինիլ մարդ. սակայն ան անձն առնուլ մարմին. և առնեն զայս՝ չար ճնարիւք, զի զմարդկօրէնս ձայնան հետևեցուցեալ նմա. ոչ փոքր գոլ՝ ըզ զհօր գերազնակութեն. իբրեանց մոլորութեքն ցուցանեն. և այլաբանն ասեն գոլ քան զնա։

* Ա՛ յսմ՛իկ երկուցել արևելեայքն. զի մի գուցէ այ բանին նըշ՛ասատացին փառքն և քնութիւն՝ ի մարդկօրէնս ասցելոցն. վ՛ն մարմնով անօրէնութեն որոշեն ըզ ձայնան. ոչ՝ ի յերկուս դէմս բաժնեալ ոչ՝ ասացի զինն որդի և՛ որ, այլեն

թէ. ոչ զի ոչ ինչ կա
պահեալ ամբողջ և մա
քուր. և ոչ գոլ որ ինչ
էն Կարծեցին առ այսո
քիւք և արիսոյ հայհոյ
ութիւն հեռևիլ. և վա
յսորիկ ոչ կամին զայս
նահանջել թէ տեսանել
ձայնիցն. և է ինչ զոր ա
ել ածավայելուչս. և են
ինչ զոր մարդիօրէնս.
այլ վայելուչ գոլ յա
ղէտ մարմնով անօրէնու
թեն. *Իսկ ես զի յայս
պիսեացս ի բաց եմ հե
ռացեալ, վկայեցէք առ
այս քո կատարելութիւդ.
սակայն գայթակղեցելոցն
պարտ եր պատասխանիս
առնել. այսուհետև գրեցի
առ նոր ածպաշտութիւն
եթէ ոչ խորհեցայ ուրեք
զարհուրին և ոչ զապօղի
նարին. և ոչ փոփոխեալ
զբանն այ ի մարմինն ա
սեմ. այլ և ոչ ի բնու
ածութիւնն փոփոխի ըզ
մարմինն վն անփոփոխե
լի գոլոյն և ան այլայլելի

Գ՚ՃՂԸ ԸՂ

ինչ՝ զոր ածուէ նր հե
տևեցուցեալ. և են ինչ՝
զոր մարդկութենն որին.
սակայն զամ միոյ և նո
րին. *Ըստ այ թէ գը
րեաց առ ոմանս ածա
պաշտ եղեն յովհաննէս
ոչ թէ ինչ իմ հաճա
տեաւ ուսուցեալ և պայ
ծառ ձայնիւ խոստովա
նեալ ըզբնութեանն զա
նազանութիւն. և բաժա
նեալ զձայնան. նմանա
պէս բնութեանն, և վն
այսորիկ գայթակղին ոչ
մանք. կարևոր եր մեզ
և առ այս ասել. *Ի՚
անգիտացաւ քո կատա
րելութիւդ. քանզի զա
պօղինարի կարծեացն
բիծ հետևեալ իւրմէնն
թերևոց համարեցան,
թէ անանձն ասեմ գոլ
զոք մարմինն քի. և է
թէ շինեցուածն և խառնա
կուածն և փոփոխումն է
ղեալ այ բանին ի մար
մին. և կամ մարմնոյն փո
խեալ յածութենն բնու

ըղ բանն ածի։ * Ընդ նմին
բին է Լաւիան. և ոչ ի
բաց բաժանգի ձայնիցն զա
նազանուն. այլ գիտեմ
զոր ածականացաբար և
մարդկօրէն խօսեցեալ,
քանզի է ինձին ածէ և
մարդ։ * Ուրդ՝ զայս ըղ
նոյն նը շանակել կամ
ցեալ գրեթէ՝ ուսոյցխոս
տովանիլ զԵնուԹեցն
զանազանուԹիւն, և անջա
տել զձայնան. նմանապէս
զԵնուԹեցին։ * Իսկ այս
պիսի բանից՝ ոչ են իմ.
այլ ինձանէ ասացան։
* Արեւմուր համարիմ և
զայն բերել՝ Լիւր ասա
ցելոյն, քանզի եկեալ
առիս ածապաշտ եպան
Պաղոս եմեսացոց քաղա
քին. և բանից շարժե
ցելոյ յաղագս ուղիղ և
անբիծ հաւատոյս Տեր
ցանէր ցիս յոյժ փոյԹ
յանձին ունելով, եԹէ
հաւանակիցդ եմք դրեցե
լոցն առ յերկբեբանեան
Տօրէն մերմէ ԸնԹանա

Ա.—Սկսեալ
սէ, առ եպիկոպոսն եպս
կոպոսացոց. * Իսկ ես
ասացի եԹէ ի՞ առ քեզ
ոչ ապականելով. քզի բա
զում ինչ փոխեցին ինըք
մանէ Թշնամիքն Ճշմար
տուԹե, հաւանակիցդ եմ
և ամենևին ևաւմ իրօք.
* Իսկ նա ասէ՝ ունիմ ես
զԱստուածն. բայց կամիմ
ի ձերոց օրինակաց ըս
տուգել և ասեասցէ Թէ
արդեօք փոխեցաւ ինչ
ի գրոյս Թէ ոչ. որ և
առեալ իսկ օրինակ
հին, և ընդ օրինակեալ՝
գտանէր ապականեալ
զնա. և աղաչեալ առ
նուլ պատճէն ի մերոցս
գրոց, և առաքել եկեալ
ցոյն անտիոքացոց որ
և եղև իսկ. * Նմ այսէ
զոր գըրեաց ածապաշտ
եպան Յոհաննէս առ
կառինոս վե իմ. Թէ գը
ւեաց առ մեզ վե մարդա
նալոյն ան. ընդ նմին
առաքեալ առաքել և ըղ
հայբենականն դաւանու

Հը ըդ-ոյն ոչ եմք բաւարել արտաքս ասել ինչ։ * Որք առ քեզ եղբայրդ՝ յո րոյ ընդ մեզ ողջոյն.

Սեբէոյ Աւուշի եպիսկոպոսի պատմութեան . գլուխ Ա. Ղեւոնդէի . գլուխ Ը. Յովհաննէս եպիսկոպոս Ասողկան . Խաչի յաղթութեան խոր հուրդ գլուխ Ց. Յովհաննէս.

ԵՒ Ո՛ն ԵՒ սիրելի եղբօր եւ պաշտօնակցի մերոյ յոհաննու, հիւրըս ի՛ներ խնդալ. * Որպա խասցին երկինք և ցըն ծասցէ երկիր. քանզի լուծաւ միջնորմն ցանկոյն. դադարեցաւ արտմու թիւն. և այժմ երկպառակու թիւն ի՛բաց բարձաւ պատ ճառ. * Ա՛մէնեցունց փրկչին մերոյ քրիստոսի ընդ հայր և ընդ ղեցեաց

Սեբէոս Աւուշէ

Թէ. և զի այսպէս ասա ցից փոքր ինչ և՛ի մարդ կանէ վտանգեալ. * Իսկ թէ բերիցեն ոմանք թուղթ ոմ գրեալ առ ի փիլիկեայ սրբա սէր քահանային հռօմայ եցւոց եկեղեցւոյն, ոմ թէ մինչ ա՛ծաւեր եպիս կոպոսին քաղաքայ գըժ հարացեալ վա՛ի ի՛բաց ընկենլոյն զղեսաորիս. և ընդ դիմացեալ նմա՛ մի՛ հաւատայցէ քո սրբու թիւդ. * Ո՛չգոյ հասն ձայնս դրեաց սրբոյ ժո ղովոյն. և զայ՛ ինչ հաս ատաեաց զառ ի՛նմանէ ասացելն. և՛ հասխոհ մեր. * Իսկ ոմ թէ յի նէն գրեալ բերցի առ ի՛ յոհանից թուղթ. ոմ թէ մինչ ղղջացեալ եմ ի՛վա՛ եկելոցն յեփեսա ցոց քաղաքին. ծիլղեա ցիս և զայնմ՛ի՛կ. քանզի եմք վա՛ փրկչին շնորհի ի՛բարւոք խոհականու թէ. և՛ի պատշաճ խոր

ղեցեալ Իւրոց ըզնաղա
զութիւն պարգեւեալ կո
չեալ առաջս զմեզ և բա
րեպաշտ և ածաւկեր թա
գաւորացն որք Տայրե
նական բարեպաշտու[թ]ն
նախանձաւորք եղեալք
զգուշաբ[ա]ր և անշարժա
պէս պահեն յանձինս
իւրեանց զուղիղն հնա
և առաքելապէս առնեն
ըզհոգաբարձութի[ւ]ն յա
դագս սրբ[ո]յ եկեղեցւոյ ։
զի և հոգևակերն ունիցին
յաճախեան զպատիւն ։
և փառաւորեն երկեցու
ցեն զնա բեռանց թագա
ւորութ[ե]ան ։ *Որոց և
ինքն զօրու[թ]եցն որ ։
Տարաւսա ձեռամբ բաշ
խէ բարու[թ]իս ։ և ապ
րել Տակառկորդաց ։
և հնարէ յաղթութի
քանզի ոչ ուրեք սրսէ
որ ասէն կենդանի եմ
ես ասէ ։ որ ։ զի զփառա
հորիչս իմ փառաւորե
ցից *Լուրդ եկել այժմ
յաղեքսանդրիա առաւն

Լաճ[ա]ձայն ա[ղ]ջ[ա]նակցի եղ
բօր իմոյ պղ[ա]տ[ո]նդու
[թ]ես լ[ի]նել ինէ[ա]ք ։ և յոյժ
վայելչաբար ։ ոգի[ո]ւ առն
այսպիսւոյ միջնորդ է
ղերս ։ և իւր քան ըզ
զօրու[թ]իւ Տանդի[ւ]ցելոյ
իբանս ։ զի յաղթեսցէ
և բանտարկո[ւ]ին նախան
ձու ։ և ժողովեսցէ զան
ջատեսսն ։ և զոր իմ
ջոյ դայթակղու[թ]իւն ի
բաց բարձեալ Տամնմ
տու[թ]ե[ա]ն ։ և խաղաղու[թ]ե
պահակեսցէ զմեզ և ըզ
ձերդ եկեղեցի ։ քանզի
[թ]է զի՞նչ եզանակ ան
ջատեցա՝ աւետերդ է
ասել ։ այլ պիտոյ դոլ Տմա
րիմ ըզհաւաղու[թ]եան
ժամանակիս զվայելուչսն
խորհիլ և ասել ։ *Ու
րախ եղեալ այժմ ըզ խոս
ածս պաշտ առնս զոր յի
հեցաբս որ և ոչ փոքունս
ինչ Տանդիսացեալ ի
Տաւանեցուցանել ըզ
մեզ ։ [թ]է պարտ է ի
խաղալոյ ժողովել զե

խոստովանութիւն, և
զայս գրել ասացի քոյդ
սրբութեա և որոց այդր
ածապաշտից եպիսկոպո
սացդ. և ունէր այսպէս
ղշարադրութիւն. և այսո
քիւք բառիւք եդեալ
էր ղգիրքն. * Յաղագս
ածածին կուսին մարի
ամայ, թէ վարդ խոր
հիմք եառեալք. և մարդա
նալոյն եղանակի միածնի
որդւոյն այ կարև որպա
ոչ յաւելուած ոյ մասամբ
այլ հաւատարմութե առ
սակաւ որպէս անդստին
յածածնոյն գրոց եաւան
դութե սրբոց հարցն ա
ռեալ ունիմք ի ձեռն.
* Դուշաբեայ ասաս
ցուք, ոչ ինչ ամենևին
յաւելել ի սրբոց հարցն
որք ի ինիկիայ արարած
րեան հաւատս, քանզի
որպէս հաւաքն ասել առ
ամ բաւական և ի բա
րեպաշտութե գիտել.
և ամ հերձուած ողական
չարափառութե կործա
ձմիս նուա

կեղեցիս. և զայսպիս
ուիցն ապականել զծաղ.
բերել առ այսոքիւք
զանսարկուին չարաՏը
նարութե խայթոցս. և
այսպէս պատրաստաբար
ունօղս ՏՏաս յայս. ոչ
զի ոչ ինչ աշխատութիս
կրել ամենևին. * Քան
զի միշեմք զասելն փրկիչ
չին. զհաղաղութե զիմ
տամ ձեզ, և զհաղաղու
թե զիմ թողում ձեզ.
* Եւսաբ և յաղօթս մեր
ասել. որ ածծ մեր ըզհաս
ղաղութե քո տուր մեզ.
ոչ զի թէ ոք եղիցի առ
ի յայ բաշխեցելոյն խա
ղաղութի, անկարօտ ե
ղիցի ամ բարութե, և
զի ամենևին
և ոչ բարւոք պատճառ
եղիւ եկեղեցեայ երկպա
ռակութին. այժմ հա
ւանեալ եմք տեառն իմոյ
ածապաշտի Պօղոսի ե
պիսկոպոսի բերեալ առ
մեզ մատեան անաղարտե
լի ուՏնօղ ըզհաւատոյս

Ա. Ց-հանէս։

Ցոբ կոյսն ածած-ին վը
բանին ու մարմնանալոյն
Եմարդանալոյն ինձա
նէ. Եան թաղին իսկ ի
յղութենէն միաւորել
ը իւր զաս ինձանէ առել
մարմնին. իսկ զաւետա
բանականս և զառաքե լա
կանսն յայտագս տառն
ձայնս գիտեմք զածա
բանարար. Ե ինչ ըզր հա
ատակաց արարեալ ոմն
իվը միոյ դիմի. Եէ ինչ
ըզր իվը երկուց քնու
թեցն զածաւայելու չէն
ըստ ածուԹեն քի. իսկ
մարդ կոչին ըստ մարդ
կուԹեան նորին անան
դեալ։

Օ. այսոսիկ զՀեր սրբա
զանս զձայնս ընծեր
ցեալ. այսպէս գտանեմք
խորհեալ և զմիմեանս. քան
զի մի՛ եր. մի՛ հաւատա
մի՛ մկրտուԹի. փառա
ւորեմք զԵրորիցս փրս
կիչն ածած. միմանց խըն
դակիցք եղեալ. ղե
ածաշունչ գրոց և աշ
դեմիե էան

Մեծ Աւետիս

նուագն, Եասեմք ոչ յան
դըգնեալք յանհասանել
լանն, այլ խոստովանու
Թէ մերոյ ակարուԹէ ի
բաց փակեալ, զերս ի
վը յարձակեալսն կամ
ցեալ. զորոց իվեր քան
զմարդկային չափս նկա
տեմք։

Ա. րդ՝ խոստովանիմք

զեր մեք յո՛ք զոր
դին ու միած ին ածած կա
տարեալ և մարդ կատա
րեալ. ի հոգւոյ բանա
կանէ՝ և իմարմնոյ նախ
քան զյաւիտեանս ի հօ
րէ ծնեալ ըստ ածուԹե
Թեն, իսկ ի յետին ժա
մանակս զնոյն ինքն վը
մեր և վը մերոյ փրկու
Թե ի Աստուածածնէ սրբոյ
կուսէ ըստ մարդկուԹե.
Համագոյ հօր ըստ նոյն
ինքն ածուԹեն, և հա
մագոյ մեզ ըստ մարդկու
Թեն. քանզի երկուց բը
նուԹեց եղև միաւորուԹի
վը որոյ մի քո միորդի մի
եր խոստովանիմք։ Ա-

Հանդամանքն սրբոյ Հարցն մերոց զՀամաձայնն ու նին Հաւատս մերքս եւ ձեր եկեղեցիք.

Իսկ վասն զի լըսեալ զպարսաւարանութիւնս ոմանց պիտակաւորաց՝ ձեզ ինձ գոյանել դաժանս ըզգայելով իմն բանս.

*Ոչ ի յերկնից բերել եւ ոչ իսրեղս կուսէն ածել ըզնոսա մարմինս քո. պարտ համարեցայ փոքր ինչ ասել առ նս.

*Վասն անփոյթ եւ միայն գիտօղք զըպարտել. զի արդ եկիք յայս մտածութիւն եւ յայս քան ախտս ցայգ հիւանդանալ. քան զի պարտէր իմաստուն ինչ ածել զմտաս. Օ՜ի գերեվարեալ ամբանս մեր որ յայտագս հաւատոց՝ ժողովի եւ հաստատել ձեզ ածածին է սբ կոյս մարիամ.

Իսկ եթէ յերկինէ՞ նից՝ եւ՛չ ինմանէ ասեմք ծնեալ զսբ մարմինն ս մեներցուն փրկչին մերոյ

Ա՜ Ցհովհաննէս.

քեզ. զիարդ տակաւին իմացեր ածածին. զի որ տակաւին ծնաեալ եթէ ոչէ ձշմարիտ. եթէ ծնաեալ ըստ մարմնոյ զնմանուէլ. ծաղք եղիցին այժմ որք զայսպիսիս դան դաւեն վասն իմ *Եան զի ոչ սըտէ երանելի մարգարէն եսայիաս. ահա կոյս յղասցի եւ ծնցի որդի. եւ կոչեսցեն զանուն նորա Եմմանուէլ. որ թարգմանի ընդ մեզ ած. ձշմարտ է՛ ամ իրօք եւ աբեն գաբրիէլ առ երան նելի կոյսն ասելով. մի երկնչիր մարիամ. քան զի գտեր շնորհս յայ. եւ ահա յղասցիս եւ ծընցես որդի. եւ կոչեսցեն զանուն նր յս. նա փըր կեսցէ զժողովուրդ իւր ի մեղաց իւրեանց. *Իսկ յորժամ ասեմք ի յերկինէ նից՝ ի վերուստ զոր մեր յս քս. ոչ ոք յերկնից իջեալ սբ յոյ մարմնոյ նր ասեմք զայսպիսիսս. այլ

Ա. Յովհաննէս.

ոչ միով դիտով իմացեալ
քանզի ի՞նչ է որ յաչս.
թէ եբնութեցն տարբե
րութիւն ոչ լինի անգիտա
ցեալ. յորոց զանձառե
լի միաձորութիւնն ասեմք
եղեալ, իսկ որք ասեն
եթէ խառնակութիւն կամ
շփոթումն եղեւ բանին
այ առ մարմինն, արժա
նաւորեաց զի սրբութիւ
ւստասել, քանզի ամենայ
թերեւս զայսմիկ յաղագս
իմ ասել. կամ ոչ խոր
հիլն կամ ասացեալ. իսկ
ես այս քան հեռի եմ ի
խորհելոյ զայսպիսի ինչ.
որպէս զի և մոլեգնիլ
կարծել ընդս Համարինն
բնաւին եթէ փոփոխ
ման ըստ եր յաճայինն
բնութիւն բանին է կա
րողութիւն պատահիլ.
* Բանզի մեզ որ ինչ
էրն միշտ ևոչ ա լսելի. այ
և ոչ ևս այսուհետեւ երբ
ուրեք և փոխադրութե

Սրբոյն Կիւրեղի.

հեռանալով յանէից աճեալ
նոյն Պօղոսի գուշողին
հաւատառաւն. առաջինն
մարդն յերկրէ հղեզեն.
իսկ երկրորդն ի յերկ
նից. * Ձիշեմք և զնո
րին իսկ փրկչին ասելն.
ոչ ոք ել յերկինս եթէ
ոչ որ էջն յերկնից որ
դին մարդոյ. որ և ծը
նանն ըստ մարմնոյ ոչ և
ասացի իսկ այժմ՝ ի սրբ
բոյ կուսէն. * Իսկ վա
զն որ ի վերուստ ի յեր
նից իջեալ աճն բան ու
նայնպոյ զինքն զկերպա
րանս ծառայի առեալ՝ և
երևեցաւ որպէս մարդոյ
յետ գալոյն որ ինչ էրն.
այսինքն աճ. * Բանզի
անփոփոխելի է և ան այ
լայլելի ըստ բնութե. ոչ
մի իմացել իւրոյն մարմ
նոյ յերկնից իջեալ ասի.
անուանի և մարդ ի յեր
կնից. կատարեալ գո
յով աճութեամբն. կա
տարեալ նոյն ինքն ե
մարդկութեամբ. * Ան

Ա.– Յոհաննէս.

Հետեւեմբ յամ ուրեք, մանաւանդ երանելոյն Ամենայհաչակելի Տօրն մերոյ Աթանասի, որ եւ ըստ իրօք բնաւին յար առաջ ելանելոյ ի բաց հրաժարեալ, Տաճառատացեալ քո սրբութիւդ. Եւ ի ոչ երկբայեսցի յայլոց. * Քանզի եդեալ էի արդեօք բազում ինչ բանս վնասն Տաճառատացուցանելով ի նորայոցն. եթէ ոչ էի երկուցեալ յերկայնութիւն գրոյս. զի մի գուցէ եղիցի վնաս այսորիկ առ յաւգուտդ. Եւ ոչ ըստ միոյ եղանակի շարժեալ առ ի յոտնից առնուտիւ յանձն զմիաբուրեան Տաճատ. այսինքն զՏաճատոյս նը շանակն զոր առ ի սրբից մերոց Տարց ի ինիկիայ ժողովեցելոցն ի ժամանակին յայնմիկ. * Այլ եւ ոչ հրամայեմք մեզ ինքեանց կամ այլոց բառ ինչ փոխել յորոց անդն.

Սուրբն Աթուղիէ

եղեցի ընդունակ. այլ անախտ առ այս խոստովանիմք զբանն այդ գոլ առ Աստուածեան. եթէ Աստին իմանասցաբար ինքն անօրի նապէս ըզնոսա հնարդն յինքեան Տեսանեցուցել երեւի զնբոյն մարմնոյն պատահեալն կերս.

* Ըստ այսմիկ եւ Աստին ի մասան Պետրոս. քէ չար չարեալ մարմնով վնաս մեր. եւ ոչ բնութիւն անձառելոյ ածուեն. եւ զինքն բոլորիցս փրկիչն ըստ իրօք անօրինականի ոճ եւ ասացի յինքն վերա բերեալ գոլ Տաճատոս ցի զնբոյն մարմնոյ զչար չարանս՝ որպիսի ինչ էին իձեռն մարգարէին ձայնի յառաջագոյն ասացեալ ոճ ի նմանէ՝ զթիկունս իմ եւ առ՝ ի Տարուածս, եւ զծնօտս իմ յապտակս՝ եւ զերեսս իմ ոչ դարձոյ ցի յամենի ոյն երեսս իմ թքանելոյ, եւ զի վնաս սրբոց Տարցն թըճեցելոյց

փոխեն ձայնս, մի զար
մասցի ընդ այս քո սէր
բուն ի՛նդ. դիտելով թէ
որք յամ հերձուածոց
յաճախուն գրոց զիս-
րեանցն մոլորեալ պատ
ճառս զորս ի՛նձեռն հո
գւոյն սրբոյ ուղղակին
են ասացեալք, իւրեանց
չար խնդիրքն ապակա
նեն. և ի վեր իւրայնոցն
դնեսցէ զանշէջն կուռեն
հուր, իսկ վնաս զի լցեալ
թէ և զոր առ երանելին
Ա՛պիկոփոնն Թուղքն
ամենայն՝ ուշակին հօր մե
ծոյ ա՛թանասի զուղղակի
դրեալսն ապահանել ո՛
մանց էառն. որպէս զի
յայտնանէ վերոյիլ ամե՛ն
զպիտանի և զկարևորն
հոգւոյս երբարգ յո
րինակաց հինոց որ
առմէ անմոլար ու
նելով առաքեցք
զպատճէն քոյ
սրբոյդ
Թեան։

և կամ անցանել զմիով
ողոքայինս. յիշելով զա
սացեալն. մի փոխեր զ
սահմանս յաւիտենական
զոր եդին հարքն քո։
*Բանզի ոչ էին նոքա
որք խօսէինն, այլ հո
գին այ և հօր որ ելանէ
ինամանէ. և ոչ օտար յոր
դւոյ ըստ էութեն բանի.
և առ այս զմեզ սրբոյն
խորհրդածութ ենք հա
ւատարմացուցանեն զի
ի գործս առաքելոցն է
գրեալ թէ, եկեալք ի
միտսա կամէին երթալ
ի բիւթանիա. և ոչ եա
նոցա Թոյլ հոգին ս
գրէ և աճապարինն Պօղոս.
իսկ որք ըստ մերում են
այ հաճոյ լինիլ ոչ կարեն,
այլ դու ք ոչ մարմնով
այլ հոգւով. եթէ հո
գի այ է ի ձեզ բնակել.
իսկ եթէ ոք զՀոգին
ի ոչ ունի՝ սա չէ նո
։ Իսկ եթէ ոմանք որք
զուղիղն թիւրեն են
ստորեալք, և զիմս վո

*Սբոյ Հոգին։

իւրմէ կամ ՚ի փառասէր ՚ի բաց կացցէ. աղաչեմ զձեզ Հրաւան եղբայր. այլ ևս և զմնացեալ մեր մեղաւորացս յանձն առցէ. արդարև վասն այսորիկ զարմացաւ. ոչ ոք զմեզմէ առաւելեալ այ մեռելոյ մարմնովն և կենդանացեալ հոգւովն։

*Լոյս չէիք մոլոր։

Ասաղ և աւետարան սիրէն ձը շմարտէ՛ այ սեղոնն, բանն մարմին է ղև և քնակեցաւ ՚ի մեզ յայտ է՝ թէ յայնժամ յորմէ հետէ հրեշտակն եա ողջոյն կուտին ասելով. ուրախ լեր բերկրեալ ըեալ. տէր ընդ քեզ այժմէ լսել գաբրիէլի փոխանակ թէ ածն բան ընդ քեզ։ *Յանգիր նը շանակէ՛ զնա եղեալ յայ գանդի. և մարմին եղել ըստ որում գրեցին է. հո գին նը եկեսցէ ՚ի քեզ և զորութի բարձրելոյն

ձ ձիրը հո

*Ա՛յ յոյսը ՚ի։

*Ա՛յ յոյսը ՚ի սբոյ հոգւո յանգիր։

*Օ՛ր ծաղկեաց ՚ի յոյսով ծաղիկ նը եկեսցէ Հոգի ՚ի յանդիմանութի ան ձրելոյն աչեսուդրայի։ Ո՛ր ՚ի դեսպրն

*Վերջս. Ամէն։

*Սբոյ Պետրոս Հայիւթ պոռոպեանն աշեսուդրէ հեղ ՚ի յոյսի։ Ցուրբ որ յոյսի ածնրնե գրոց։

ԱՄԷՆ, Ո՛ ԻՒՐԻ

ձը շմարտապես չնորհն և ձշմար տութիւն ՚ի ձեռն այ քի եղեն, ուստի չնորհիւ եմք ապրել ա՛ ըստ առա քելոյին բանին. և այս ոչ ՚ի մէ՛ջ այ յոյ պրգևէ ոչ ՚ի ՚ի ծ ղ ՚ի ոչ ՚ի ձեռ ոչ ՚ի զօրութէն

*Ա յոյնքին։

Հովանի եղեցի՝ իվ՚ ջոյ. վասրոյ և ծնեալն աբէ և սրդի այ կոչեսցի։

*Լ՚ դրեալ նոքին։

Իսկ ածն քան, առանց առն, ըս կամացն զամ կարողին այ գործեալ. եղև յարգանդի կուսին մարմին. ոչ եղեալ կարօտ առն ներդործուե կամ մերձաւորուե. քզի ներ գործողագոյն քան այր արար զօրուեն այ հովա նի եղեալ կուսին հան դերձ եկեղցին աբ հո

*Ա՚բեռաւ եպսկոպ ուէ ասէրէ. Յորդ ընդէմ արեհոյսն գէս։

ՀԱՒՈՒՄՔ

եղեն աբք յամ մեզաց. երեմիա՝ ի յար գանդէ իսկ սրբեցաւ. և յովհաննէս տակաւին յորովայնին խայտացեալն ծալով ի ձանէ ածած նին Ա՚արիամու. և սա

*Աբէս հոգի։

կայն թէրեց մահ յդեմ մինչև ցամբէս և՚ իվ՚ էմ զուցեալն ըս նմանու թե յանցաւածոցն ապա մայ. և այսպէս ճացին մարդիկ ոչ լինչ սահաս մահկանացուք և ապակա նացուք ըս ունակ բնուեն իբեանց ախտից։ *Իսկ այժմ բանին եղեալ մրդ և իբացուցեալ զմարմ նոյն. ոչ և ս հպին այսո քիկ՚ի մարմինն վ՚ ինը մն եղելոյ բանին. այլ՚ի նմանէն՚ի բաց բարձել լինին։ *Ա՚հնու հեաև և մարդիկ ոչ և ս ըս իբ բեանց ախտից ճան մ զաւորք և մեռեալք. այլ ըստ բանին զօրութե յա րուցեալք անմահք և ան ապականք ճասցեն։

*Ա՚նմահ եղեալ մարմ նոյն յաճածնէն Ա՚արի ամայ, ինքն ասի ծնել որ այլոցն պարգևէ ծը նունդ՚ի գոյութի. վի ըզմերս ծնունդ յինքն փոխադրեացէ. և ոչ և ս դէմ մի

Ա. Խոսքով.

Միայն ոչ Տղեքավ՝ ինչ որ դարձցուք, այլ ոչ ըստ երկ նից բանին միաւորեալք ի յերկինս համբարձցուք առ ինանե։ * Պատրեմն այսպա եղայր կիրան մարմոյ՝ ոչ փոխադրեց վայրապար յինքն՝ զի մի՛ եւս ոչ մարդիկ. այլ որ պիսիք բանին յանիսե նից կենացն Տաղորդի ցուք։ * Բանզի եւ ոչ եւս ըստ առաջնին ծննդեանն յաղամայ մեռանիմք. այլ այնու հետեւ ծնընդեանն Նականխ սրկարուք փո խադրեցելոցս ի բանն յարիցուք յերկրե. լու ծիցելոյ վ՚ս մեզայն անի ծից, ի մեզ վ՚ս մեր եղելոյ անէծքն։

* Յուխոի էպսի հօմայ ի Ըչխոյ որ առ Պօղոսիոս։

Կ. ՐՈՒՕ ԻՒՐ.

րուսն Տաւասոցս եւ մարմնացեալ ի կուսէն

Սբոյ Ծոյն.

Մարիամայ որդին այ եւ քնակեալ ի մարդիկ՝ ոչ մարմնով ներգործեալ. քանզի այս ի վե՛ր երկ նից եւ առաքելոյն. այլ կատարեալ աճ մարմնով եւ մարդ կատարեալ Տո գւով. ոչ երկու որդիք մինն քնութե՛ առեալ մարդ՝ իսկ միւսն մահկա նացու մարդ առեալ յայ. այլ միածին ի յեր կինս միածին ի յեր կրիս աճ.

* Սբոյն Պիւլխոյ Նշալի հօմայ եւ վէյն ի Ըչխոյ որ առ Պօղոսիոս եպս էշխոն էրէ Ըչխոն։

Ի ՄԱՆ Վ.ԸՍՆ

մարմնաւորուե քա նէին եւ Տաւասոյ.

* Տաւասոյք ի որ մեր յիս քե՛ ի սրբոյ կուսէն Մարիամայ ծնեալ. զի սա է այ մշանջենաւոր էքնէ որ

Ա. ՅՈՎՆԱՆ.

որդի Աբան. և ոչ մարդ յայ առեալ. զի այլ ոք իցէ քան զնա, * Քան զի ոչ մարդ էառ որդին այ զի իցէ այլ ոք քան զնա, այլ՝ ած գոլով կա տարեալ՝ եղև համանգա մայն և մարդ կատարեալ մարմնացեալ ի կուսէ.

* Թէոփիլոս եպս. Անտ. առ Ոտոլիկոս ի հինգերորդ Տօնախօսն.

ԱՆՕՐԻՆԱՒ է յայնժամ աբան չելեալն նշխար, մի՛ անհաւատ լինիցին ձեզ թէ զօրութիւն այ կարօղ է առնել կուսի ծնանիլ. յորմէ եղեալ կենդա նին այ բանն վ՚ առմէզ նմանոեն. ՔՂ այլ ազգ լինիլ առմէզ մերձաւո րութեամբ նր ոչ էր մարթ. զի մի՛ իցանկութիք և՛ իքը նոյ ոչ՝ ի վ՚ այլոց ունի ընկալեալ զմարմինն. այլ

Ա. ՀՈՐՆ.

ըստ նմանութե՛ այսորիկ առնուս՚ի կուսէ ծնեալ մարդ երևեալ իբրև ըղ մեզ՝ ի ծառայի կերպի. քայց՝ ի գործոցն յուցա նի ամենից՝ արարչա գործ և՚ որ՝ գործե լով զգործս այ.

Ի՚ ԱՆՂԻ ՈՐ ԱՐՀԵՍՏԱ ՀՈՐԱՑՆ ՁԱՐԱՒԱԲ ՈՉ ՄԻայն ի պատճառականաց նիւթոց երևեցուցեալ զարհեստան աքանչելի, այլ և յանարդ հողոյ և ի մոմոյ լուծելոյ յոր վակի առեալ՝ զհանճա րոյն իւրեննց յուցանեն զգործս, յորժ առաւել գովին. * Ա՚ յսպէս և՚ զամենեսեան գեղեցիկ արհեստաւորն կենդանի և ներգործօղ քանն այ կարգի յօգաստրութիք զարդարեալ զամ. ոչ՝ ի պատճէն և յերկնային նիւթոյ առեալ մարմին եկն առ մեզ. այլ՝ ի կամ՚ յ

Գ ձծ ա յու

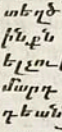

Ը.Օ ՈՒՐԲ
և մեծամեծքն

եղբարք սիրելիք՝ ամենայնն բարեգործու թիւք. յորոց ընդրս փրկութիւն այ հօր և Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի գործեաց և միշտ գործէ. * Ընդ պահել զմեզ և կենդանացուցանել առաքեաց Հայր զորդի. զի զմեզ նորոգեսցէ. և առաքեաց զեալ որդի կամեցեալ որդի մարդոյ լինիլ, որպէս զի զմեզ որդիս այ յօրի նեսցէ. * Յոմանս հեգոյց զինքն՝ զի զժոխ վերդն ապարատանել՝ վերստին ստացի. զի զմեր վերս բժշկեսցէ. ծնեալ զի զծառայս յաւտուրեան ածցէ. զմահ կոխեաց զի զանմահութիւն մահկանացուացս տացէ.

ցուցանէ զմեծութիւն իւրոյ արուեստին ի նիւթոյ ըստ տեղծելն կանգնել մեզ. ինքն ի կուսէ նոր վայելուչ թէ յառաջ եկեալ մարդ. զեղանակ ծնելն դեռանն փոխեալ. * Ուր ըստ այմ յառ մեզ նմանութիւս առանց մեղայ ի ծննդենէն ոչ փախուցեալ. * Ստանձայրօք պատեալ. կաթնաքուծել. մանուկ ի մօր եդել. զբնութիւն մերոյ տկարութին ընկալեալ վասն զի ջինն յանցանացն. այլ տայ կաճին մանուկ դոյով, համանգամայն ըղթշնամին և զնորայն փաղանխոհուեցուցիչներ. զմոգան քարշեալ յայլ շարուն. և հարկաւորեալ արհամարհել զթագաւորն զառաքիչն նոցա.

* Սբոյն Կիպրիանոս եպիսկոպոս Կարթագինացւոց և նահատակ.
* Ծոյծ ու յաշգա.

ԵԹԷ ԻՆՉ ՈՐ

Հաճատան՝ հաճատացեն առաքելոյ որ ասեն. Թէ յորժամ եկին լրտես ժամանակի, առաքեաց Աստ զորդի իւր որ եղեւ ի կնոջէ, և եմուտ ընդ օրինաց զորդին իւրասէ. ոչ մի ի բաղմաց. ոչ հասարակաց. այլ յինքեանէ մշանջենաւործը նորոգեացն իւրոյ նշանակաց. զոր յետ այսորիկ եղանիլ ի կնոջէ կալ մի. ոչ զի զլինելն ոչ Աստուածութեն, այլ առեալ լոյն մարմնոյ պարագրեաց ցէ. եղեալ ի կնոջէ առեցելովն մարմնով. մի տեալ ընդ օրինաց վասն օրինացն պահպանութե, քանզի Աստային նր ծը նուդ նախ քան զոբհնան. իսկ այս՝ յետ

Ընդ Ամբրոսիոս

Լռեցեն այսու հետև՝ ի քանից նանիր խոչնդիոք զի արքայութիւն այ ոչ գրեալ է՝ ոչ հանութէ քանից մարդկայնոց է, այլ յոյժամբ զօրութե պահեացոք զնն թերցուսն Աստուածեն և մարթիցն. մի երկաքան չիւրն խօսի որդին այ. * Հանգի ինձմ երկա քանչիւր բնութին է՝ նոյն ինքն խօսի. և ոչ հանապազ միով օրինակաւ խոսի. * Տես ինձմ երբեմն փառս այ և երբեմն մարդոյ կերպ. զի որպէս զԱստ ուսուցեն զաստանն. վասն զի բան է, և որպէս մարդ խօսի ըզմարդկայինն. վասն զի իմովս էութեամբ խոսի. * Այ է հացն կենդանի որ էջն յերկնից. Ա յս հաց զոր

*Աւետ Տէրն.

Զ ԱՅՍ ԽՕՐ

Հետգի իւրաքան չիւր որ, որ և իցէ յո. ր՝ի կերպարանս այ, ոչ յափշտակութիւն համարեցաւ զհաճասար այ. այլ զանձն ունայնացոյց, զկերպարանս առեալ, զի նէ խոնարհագոյն իվերթագաւորին եկաց, քանզի գոլ՝ի կոյրդութիւն աղքատութեան մերոյ բնութեան. * Ամաւորութեամբ թագաւորն թագաւորց և տէրն տերանց, զծառայութեն կերպարանս ընգեաւ. և դատաւորն ամի ընդ իշխանութեամբ հզօրագոյն լինի. և արարածոցս արն յայրի իվերայնի. այլ՝ի մարդ անբանից ընկեցեալ լինի. մարթաբար և անմահ՝ զմարդկայնոյս բնութեամբ ճանձն առնու ազատ. և ընդ ամենայն աղքատութեան մեր ուզրել մինչև՝ի մահու

ԴՃԾԴ փորձ

Ա խոստովան
ես տայ՝ մարմնի իմում.
սուրբ իջեան, սուրբ ղոր
Տայր արեամբ և առա
քեաց յաշխարհ.

*Աւետ Խաչին Աստուածածնայ.

ԿԱՆՕՒՉ

այս քան երիկն և երկիր. և մեծութիւն ծովու և որք՝ի ջուրսն են բնակեալ և որք՝ի ցամաքի կենդանիք, և առնք, և աստեղք, և օդք, և ժամք և ժամանակ զարդք ամի՝ ըզգերութիւն զերութեն կայանի կացուցանեն, որ քան զանգիլն անտանելի բանին այ. ան ախտաբար շարամանիքն ընդ մեզ. զի մեզ երեսին չարչարանօք զանչարութիւն պարգեւեցէ.

*Պարիսպի Աստուածածնայ.

Ա. Յովհաննէս.

փորձ գայ։ * Տեսանես զկամաւոր աղքատութեան չափ, կեանք զմահ ճաշակել կէ, դատաւորն յաւետեան ածել լինի, բոլորիցս կենդանութեան արն ընդ վճռով դատաւորիլինի. ամ գերազարդ զօրութեաց թագաւորն զդահճացն ոչ ի բաց մղէ զձեռս։

Ստեփանոս Նազիանզացի
յունացոյց։

ԿԱՏԱՆ ՕՐԻ

Նոյնինքն Թագաւորէր և աճ. և զմահ ըստ անօրէնութեան չար չարանաց ճաշակեաց։ ընծայքն խորհրդոց են նը շանակք, մատուցանեն ոսկի. քանզի ճանաչեն զնա թագաւոր, մատուցանեն կընդրտակ. քան զի այ գիտային մատուցանել. յաւելուն զը մուռա՝ վս խորհրդոյ չար

Աբբա Եսայի.

չարանաց մահուն։

Կոչի.

Լթէ ոչ էր նր ծնեալ մարմնապս, և ոչ դու ծնանեիր հոգեպես։ և թէ ոչ էր նր յանձն առեալ զծառայի կերպս բանս, և ոչ դու զիմաս որդեգրութեն շահէիր. վս այսորիկ ի յերկրի երկնաւորն զի դու յեր կինս ելեալ երկնաւորդ. վս այսորիկ քս զինքն ունայնացոյց. զի մեք ամքն ի լրմանէ նր առցուք։ նորայն մահ՝ մեզ ամենեցուն եղիւ անմահութիւն, ան չարչարանքն՝ ծառային քարձրութիւն եղիւ. և դու զերախտիսն առնուս ի հայոցդ մեքենայս։

Ա. Յովհաննէս

*Դրիգոր եպիս. ազբա-
ղոս։

ՄԻ ԽԱՌՆԻՍ

ցեն մարդիկ և մի
խափեսցին՝ մարդ ան
միտ ընդունելով զերու
նականն։

*Աթոռիսի Աստանդնո
պոլսի եպիս.

ԱՅՍՕՐ ՎՀ

և արն ըզմարդա
սիրութեան ծնունդն
ընկալաւ. և այլն։

*Կրէն.

ՆԹԷ ղաք որոշեսցեն
ի միածինն մարդա
նայն և կոպին յաղա
նայն, և կրիչ կցորդու
թէ, և խաչն, և չարչա
րանքն, և մահն, ուսել

Սբ. Հայր.

գիտասցէ առաքն զայս
սիկ՝ սիրելութիւնն փըր
կութեան. այլ միոք
անարժան համարեսցի
մարդասիրութեան այ.
քանզի թէ ամենայնի ետ
իրօք և առնելն.

*Յոհ. եթէ արարչագործ
ծելով ոչ թշնամանեցաւ
և ոչ բնակիչն յարարա
ծին ամենայ արժանի
դատեցաւ. *Լուկ եթէ
չարչարիլն չար իցէ՝ ի
չարչարանաց ոչ զերծու
ցանել որ գան ևս. ոչ
զի ևմեռանմանէն, մա
հուամբ մեռուցեալ ըզ
մահ. և յարեաւ՝ մեզ
պատրաստել յարուն.

*Լուկ զայս ամենայն ըն
դունի՝ ոչ բնութեամբ
աճութեանն, այլ առ
մամբ մարմնոյն՝ իւրով
անկապտելի անախտու
թեամբն բնակեալ. և

ՁՃԾՀ առ

Սրբոց Նոցա.

Ընտրեալ գլուխ Յիսուսեան
Յիշատակաց Վարշավին
իւրաքանչիւր Աշխարհի։

* Տեառն * Յիսուսի
խոնարհութենեան եպիս
կոպոսի. Այնպէս անապա
կան գոլոյ ըզ Աստուածն
եան Աստուածութիւն
Թիւն Ընդբասին
նակ՝ ի Սուրբս
կան յղանե։

Մանանայ
շակ անանձա
տեսի քաղցրատուչ մշտըն
ձգձգ է զի

Աշխարհական

առանց մեղաց որ ինչէ՞ն
մարմնոյ՝ իւր կրեալ և
համբերեալ. որպէս զի
գեղեցիկ վարուց ա՞
ռաջնորդ և օրինա
դիր։

*Յոհաննու Նպիսկո
պոսի։

Փոխանակ

բեգաւինն՝ զարթ
գաւին արդարութե ան
պարադրապէս տարեալ.
և մի՛ խնդրեր թէ
զինարդ։ ևս՛ ի
կարգէն։

*Աբէլ հովիւ.

Թէն անարդեն զայ, և զմարմնոյս փրկութի՛ւն տայան. և զվերջինն ծը նունդն նո՛ր անապական, ո՛չ գոլ ընդունական ապականութեան.

*Կայէն.

Կայն որդին այ և զդեցաւ մարմին անապականն յանապական կուսէն Աբրահամայ.

Աբրահամ Աբրեմի յաշխանութենէ Աբրահամ և անապական ծը նունդն. Օ՜ր ծնաւ անդրիբեալ ընդ ձայ գործ.

ՅԱՐԱՏԱՒՈՐ եաց կոյս ի՛մեռն անապականութի՛ւն. պահեաց միշտ զկուսութի՛ւն. վա՛ղ միշտ անապականեն. փափագեաց. եղև մայր անապականութի՛ւն. և ոչ կա

Դ ձ ծ ը ըսց

*Ալ յաղթեաց.

Ջենական ուռնդի հան գիտաքի՛ որպէսքեան հայրենական գծաւորութե՛ն. մերունակ գծաւորեալ ենթակացու՛ն յատկի՛ն. և շարամանեալ անօրինաքը ներգործութի՛ն մարմին անապական յամենանուշակ կուսէ. և՛ի վեր քան զհամայնս գոյացել ծոցածին հօր նախայ յաւիտեան որդի երեկածին մանուկ կուսամօր որդի ածգոլով. զի և ածածին կոյս.

Աբրահամ Աբրեմի հն թուղի Աստուծոյ. ըն պարտ անապական խոստովանիլ զմարդն չի. Աբրահամ յարգանդէ Սարու Աստուծոյ հաւատաւ մարդ մարմնոյ մարմնոյ ան եփրկի ի գրոյ Ծի Վրէ.

ՔՆԴՈՒԱԾՈՑ և անտաբեն ամենեն ընի, որք զամանօրէնու

*Աբող Տէր.

զմարմին՝ բայց միայն
մեղք. իսկ ապա անկ-
սանաւտ մարմնաւորութի
Լմմանուէլի որ իմարին
ամայ ածածկէ՝ անմեղան
չականէ. *Ա՜ղ եմ
յանամանական որովայ
նէ մշտակուսէն. վան
այորիկ և անապական
խոտովանելի է. զի
ամենայն ապակա
նուքեանց և մա
զայ բայ բար
ձիչ է.

Դ Ա Ա Ս Ի Ա Ր

*Ա՜յոյ բիւն.

բայ լինել ապաքին ապա
կանուքեւ. *Վանգի յո
րում սահգծաւ անապա
կանուքենն շաւիղ ապա
կանուքեն լինել ոչ կա
րէր. յերկնից անփորձ
ամուսնուքեն սուրբուքե
խորհրդապէս ոչ կարէր
ապականուքեն տեղի գը
տանիլ. քանզի ոչ կա
րէր զանապականու
քեն պարտել ապակա
նուքեն.

Ն՝րին Ի՛ՐՆէն որ յաշգա
մարգարեին.

Ա՛իայն կին ծնանի՝ քղի
օտարէր ապականու
քեն ծնանեայն կոյս ծնանի
վէմայիր՝ որ էր սրբուհե
աղբիւր.

Ա՜ստ արիանոսայն. Աբե՛ր
Ա՜ընտան Ա՜ր որ Ի՛պո
նեխոս և հալառոյ.

Զ ԻՒՉ Ա.ՊԱ.
կանի՝ զհոգի եմ

Աւրեղ Տէր, առաւել քանզի՝ ո՛չ է ինձ արժանի. * Օ՛ ինչ արասցուք մեք որք յաճախ պաշտեցէք քումմէ պատուական հանդիսիւք առաւել սիրել զքեզ քան զիարիկիչն ամի յիս քո, ո՞ կարասցէ փըրկել զմեզ յաւուրն դատաստանի. և կամ որպիսի պատասխանի գտանիցեմք որք այս չափ երկայնութեամբ որ ի քէն Տայտոյ ողթի լինիմք ըզնմանեալ. * Օ՛ ի թէ միայն յանձն քո էր մեզանչականութիւն այսպիսի մնալ և վարդապետութիւն, փոքր ինչ էին Տոգքն. այլ վն ի զամ եկէ վեցից գայլեակ ղեցուցեր. և իբրև խոյ մոր Տերձեալ ածոց վնասակար և օտարոտիս սիրէր ի ժողովուրդս. և ոչ առ այնոսիկ միայն որք մեր ձաւորք էին քո, այլ յամ տեղիս Տասին սատապատմութիւնք գրոց. * Օ՛ իարդ և նմար լի ցի լռել մեզ, և ոչ ի դձկ Տարկէ

Աբէտ Աւուրն

Տարեկ՛ յիշել զասացեալն
ան քէ. եթէ՝ մի՛ Տամա
րիք եթէ եկի արկանել
խաղաղութիւն յերկիր,
այլ սուր. եկի քակել
զայր ի հօրէ, և զդուստր
իմօրէ, զի եթէ ի՛մեա
րիլ Տաճատայն՝ ընդու
նայն և անօգուտ պա
տիճ ճնողաց և երկիւղ,
դադարեալ են ևօրէնք
գթոյ և խնամոյ առ եղ
բարս և քրեբելիս. և ածա
պաշտից լաւ Տամբեալ է
մարդ՝ քան զկեանս՝ զի
առաւելութիւն արժանի
լինի Տասանիլ ոչ և գըր
եալ է,

Ան՝ որ Տաճ սիրէ հո
գոյն որ եղէ՝ որ ժո
ղովեցաւն ի Տոգւոյ՝ յո
րմէր աբ և ածանշա
եղբայրն մէր և պաշտօ
նակից կեղեսարանոս ե
պիսկոպոս,

Ա՛րդ՝ երբորդեմք զայս
բան և դնեմք վկայու
թիւն և գրեմք, և լինիմք
քեզ խորհրդակից ուղ

Ա՞ղեքսոս,

ղել զքեզ՝ ի վերն հալ
մոգդ, և ի գայթակղե
ցուցիչ կրօնիդ զոր ի
մանասդ և ուսուցանես.
և դալ քեզ յողիդ Տա
Տաս որ արՀեալ է ի
սկզբանէ յեկեղեցիս ի
սրբոց առաքելոց և յա
ՀատարանՀայ. որք ինք
նատեալ և սպասաւորք
եղեն բանին. * Օ՜ ի
թէ ոչ զայդ արասցե ած
պաշտութիդ քո որպէս
սաՀմանեցաւ քեզ ժամս
դրութիւն ի Թուղթն
զոր յառաջագոյն յիշե
ցաք՝ և սրբոյ աՀա
պաշտ Պապիսկոպոսին կե
ղեսարիանոսի գործակից
մերոյ, զի գիտասցես
զանձն քո թէ ոչ ունիս
ըմ մեզ բաժին և Ժառան
գութիւն ի քահանայութե
այ և եպիսկոպոսութե.
Օ՜ ի ոչՀ Տնար մեզ ան
տես առնել զնոսովորիս
եկեղեցւոյ և զդայթակ
ղութիս Ժողովրդոց. և
զանարգութիւն ուղիղ Տա
ճիկ Տատոյ

բոյ եպիսկոպոսակ[illegible]
մերոյ կէլէսեաՀանոսի, զի
ոչ եթէ այնչափ միայն
պիտոյէ ձեզ պաշտօնեայ
քումՀ՝ զի խոստովանես
ցիս ընդ մեզ այլ և նը
շանակ հաստատուե հա
ճատոյն ունիլ յանձին,
որ եգիտ ժամանակօք,
որ հոգւով լինարեալ
և խիճ սիրեն Հոգեսոն
որ ժողովեցաւ ի քէզանի
նիւիայ · զոր դուն Թիւր
իմացար , և անարժան
Թարգմանեցեր։ * Ո ի
Թէպէտ և խոստովանիս
լոկ զբարբառն բանիւք,
այլ պարտ է քեզ ըստ կար
գի օրինացն՝ գրով տալ
զխոստովանուԹիւնն · զի
նզովեսցես զապականեղն
և զանարժան կրօնս վար
դապետուԹե քոյ · և ի
մասցիս ուղիղ · և ուսուս
ցես իբրև զմեզ զամենե
սեան։ * Որպէս և յայ
րևմուտս և յարևելս ե
պիսկոպոսք և վարդապետք
և առաջնորդք ժողովոյ

դՀկէ դոց

Հատոյ, և իգերուՀի մատ
նիլ իքէն Հատից՝ որք
պարտէին կենաց , զոր
պարտէր քեզ ընդ մեզ
ուղիղ վառաւորուԹե լի
նիլ ցանկացօղ։ և գը
նալ զկնի սրբոց Տարցն՝
ընդ շաւիղս ՀԱՇ պաշտու
Թեանն ,

Ա,դդ՝ զայս գիտասջիր,
* Որք միանգամ մեր
ժեցանն և անարգեցան
ի քէն վասն Հաւատոյն
ի ժողովրդոց, կամ իքա
ՀանայուԹե, ամենէքեան
նք ընդունելի՛ են · եՀ
մեզ Հաւատարդ Տամա
բիմք՝ զի ոչէ մարԹ Թէ
որք միանգամ ուղիղ մը
ասք և ձը շմարտուԹեն
խոստովանուԹք կացին՝
Թէ անարգեսցին, և խո
տեսցին ինչ քո վկայու
Թք · այնոքիկ՝ որք բար
Հաքն արարին և ընդէմ
կացին քոյ։ * Ա՛ ո՛րոյ
և գրեցերն իսկ դու ի
մեծ քաղաքն Հռոմ · և
ցուցեր Թզիմոն քոՀ սրբ

մարդկան և վասն մերոյ փրկութեանն մարմնացաւ և մարդացաւ. մեռաւ և յարեաւ յաւուր երրորդի, և եւս յերկինս, և գայ դատել զկենդանիս և զմեռեալս։ * Եւ ի Հոգին սբ. * Եւ որք ասեն թէ էր երբեմն զի չէր. և եթէ յոչընչէ եղև, կամ յայլմէ զօրու թենէ և՝ իբրեւ թէ, կամ փոփոխելի և այլայլելի զոր դին այս, զայնպիսիսն ըզ զուարճ կաթողիկէ և առա քելական եկեղեցի։

Ա. Ե՛ւ ամի՛ երթամք զհետ խոստովանութ եան Հոգին սբ. և զկիր նի մտաց նոցա արատսդ զնայեցուածս գնացից մերոց. իբրև զարբուն ձանապարհ գնասցուք, և ասացուք թէ՝ նոյն ինքն միածինն այ բանն որ՝ ինոյն Հօր բնութէ իսկ ծնեալ յայ ձշմար տէ ձշմարիտ ած, լոյս

դոց, և ոչ կարդեաց՝ ի Հռօմ աբ սիւնհոդոսն. և մեք ամենեքեան, ոչ ուղիղ և անվրէպ կանոնը խալ գրեցի՝ ի թուղթն առ ածպաշտութիւդ քո՝ յեկեղեցւոյն աղէքսան դրացոց։ * Կարդեցաք ի թուղթն մեր թէ զի արդ օրէնն է ուսուցա նել. և յորմէ՞ հեռանալն պարտիցէ։ * Ո՞ ի այս է կաթողիկէ առաքելական եկեղեցւոյ հաւատ. ո՞ զրոյց միաբանին ամ արև մտեայք և արևելեայք որթոդօքս եպսք։

Ա. աւատամք՝ ի մի ած Հայրն ամենակալ. ամ երևելեաց և աներևու թից արարիչ։ * Եւ ի մի տր յն քս որդին այ ծնեալ ի Հօրէ միածին. այսինքն յէութէ Հօր. ած ձշմարիտ յայ ձշմար տէ. ծնեալ և ոչ արա րեալ։ * Ինակից Հօր՝ ո՞ զրով ամ եղև յերկինս և յերկրի. որ վասն մեր

և աթոռակիցք ծնողին իւրոյ, վն ածուածին անդ չափէ և անհաս. և սաստ մանիլ չընդունի. Այնպէս ցեալ ի մարմնի բնութ. հոգւով բանաւորութ խոստովանիմք զանն միամարդ երկրպագ ենն յի քէ, և ոչ զատանեմք և բաժանեմք մարդ յոյ. մերձաւորութ ի միմեանս պատուով և յարգանօք ինչ միութեան.

* Օ ի այսպիսի միաբ և բանիք ընդունայնու թի՛ են և ոչ այլ ինչ * Օ ի ո՛չ ուրոյն անուանք նեմք քա զոր յոյ բանն, և ուրոյն դարձեալ քա ի կուսէն. այլ մի միայն դիտեմք քա որ յոյ Տ րէ բանն իւրով մարմ նով. և յորժամ մարդկ րէն օծանիւր ըմեզ. և սակայն սըրբոյ իւրոյ նոյն իսկ տայ զՀոգին. և ոչ չափով. ոպ ասէ երա նելն աւետարանչին Ց հաննէս. * Ա. յև ոչ

Ի լուսոյ՝ որով ամ եղև յերկինս և յերկրի.

* Որ վա մըլ փրկուե էլ և ունայնացոյց զանձն իւր. մարմնացաւ և մարդացաւ, այսինքն՝ մարմին ինքն կուսէն իւր միացոյց. և յարգանդէ ըստ մերում նմանութե ծնաւ. և երևեցաւ մրդ ի կնոջէ. * Ո՛չ անկեալ ի բնութենէն իւրմէ. այլ թէպտև եղև հաւասար մարմնոյ և արեան, սա կայն և այնպէս կայ և մընայ որ էն ա՛ծ. յայտէ՛թէ քնուե՛ և ձըմրաուե՛. և՛ոչ իբնուե՛ր մարմնոյ զանձա բանին այ իջուցանել ըզբնութի՛ն. զի անշարժ է և անփոփոխելի ամի՛ն, նոյն կայ մշտնջենաւոր ըստ գըրոց. * Ա՛րեա՛ե ցաւ տայ և՛ի խանձա րուբս պատեցաւ. և՛ի գոգ ծնողին իւրոյ սըր բոյ կուսին և յերե՛լին մանուկ. սկիզբն ընու զամ արարածս իբրև զածս.

Ա. Յունուար.

* Ո՛վ Ի սահակ Պետրոս և Յովհաննէս Հաւատարիմ պատուիրակք են Միածնոյ. զի առաքեալք և աշակերտք են. սակայն չեն միայն երկուքն, այլ յաջորդեալ կարգ մինչեւ ցհամայն. զի չէ մարթ այսպիսի իրօք իմանալ բայց նուիրեալ միութիւն. * Եւ ոչ ընդունելութիւն իննայնոց ոտից մերձենամք առ Տէր՝ ոտն և դրեալն է, և լինիմք մի հոտ մի հովիւ՝ ինձ. * Անանուանդ՝ ի մերձաւորութեան հոգեւոր անուանէ զայնմենեւին հրաժարիմք. զի չէ բաւական նշանակել զմիութիւնն,

Այլ և ոչ ամբարիշտ քի անուանեմք զգ բանն որ յայլ հօրէ. զի մի՛ դարձեալ յայնկերկուս բաժանիցեմք զմի քո զորդի և զնոր. և ի հայհոյութիւն պարտաւորութիւն անկանիցիմք յորժամ ամբարիշտ իւր առնիցեմք զնա.

Սուրբ Աւետիս

զայն ասեմք եթէ քնակիե ցաւ բանն որ յայլ՝ իբրև ի լերկ մարդ, յոր ի կու սէ ծննդեան. զի մի՛ իբրև ամբարշտեսատ խմանայցի քո. * Ո՛վ ի Թագո մերդ եղե և քնակիեցե՛ ի մեզ բանն՝ ասի և՝ի՞նչ քնակեալ ամ լրումն ամբուխեանն մարմնապէս. այլ այսպէս իմանամք թէ մարմին ե՛ղե. ոչ եթէ որպէս և՝ի սկզբն քնակեալ ասի ըստ նմին հաւատար և՝ինձա ասիցեմք զքնակիլն, այլ միութի քնութէ և ոչ՝ի մարմին փոխեալ. այսպէս ասի քնակութի ոպ ինչ ասի վն հոգեւոր մարդոյ՝ի մարմնի իւրում.

Այսուհետև մի՛ է քո որդի և ամ. ոչ իբրև մերձաւորութէ ինչ լոկ պատուոյ միաւորութի. և կամ իբրև համարձա կութիւն ունել մարդոյ առ ամ, զի ոչ կարէ միա ցուցանել զքնութէն հաւատարապատուին,

Ա. Ա՛յլ որպէս յառաջագոյն առայաքս, մի՛ ցաւ բանն ած՝ խնդրեմ՛ քնու՛ք, և ամենեցուն ած, և ասէ՛ ամի՛, և ոչ ինչքն իւր ծառայէ՛, եւ ոչ ինչն իւր ար՝ այլ անմտրեմ և անարժանէ, և լե՛ր հայհոյութիւք խնա նալ զայն և ասել զի թէ պէտ և ասէ իւր ած ըղ հայր, սակայն ած է ինչն քնումէ՛ և՛ քնումէնէ նորա։

Ա. Ա՛յլ ոչ եթէ անգի տացաք ինչ այնմ՝ զի հնդերձ ած ումէ ամբն մարդ եղե։ և որ ընալ կէ ըստ մարդկումէ կար գաց քնումէ։ այլ ինչքն իւր ար է՛ բր լինկցի ած կամ՝ ար։ * Ա. յաս ան իբրև զմարդ որչափ վայել է ըստ ուրայնանա լոյն կարգաց ընդ մեզ զինչն ընդ ալ ասէ։ այս պէս և եղև ընդ օրինաք։ և սակայն զօրէնսն իսկ խօսեցաւ՝ և օրէնսդիր

Ա. Ա՛յլ իբրև ած։ * բաժարիմք դարձել և զայն ասել վասն քէ։ եթէ վ՛ զգենլոյն զգեցեալն պաշաեացի։ և վ՛ անէ բևումէին՝ եր կիրպանեմք երև եղոյն, * Ա. ըՀաւիքք և դաղումն են՝ և դարձեալ լվ՛ այնորիկ և զայս և այ սել՝ թէ որ առաւն՝ վ՛ առնոյն ած յոյնջորջն, զի որ զայն ասէ՝ բաժանէ դարձեալ յերկուս քնու, և մարդ ուրոյն ան ճանէ և ած դարձեալ ուրոյն, և՛ա՛ր ումէ ըզ խոստումն միումէն, վ՛ զի մարթ խակէ, եթէ ընկեր յընկերէ՝ երկրպագ գոյի ոք և ոչ յորջորջի ած, * Ա. Յլ մի՛ խանաւ լինէ յա՛ քս միածին որ դ։ միով երկրպագ ուէ պատճ է հանգերձ մըմ նով խրով։

Ա. Ո՛չ խոստովանիմք եթէ նոյն ինքն որ յայ հօրէ ծնեալ որդի եւ դ՛ ած

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՁԱԿԱՐԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՁԱԿԱՐԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՁԱԿԱՐԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՁԱԿԱՐԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՁԱԿԱՐԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՁԱԿԱՐԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՁԱԿԱՐԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՁԱԿԱՐԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՁԱԿԱՐԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՁԱԿԱՐԱՆ

Ա՛ղաւոր։

Ա՛ղ յաւետարանի փըրկ
չին մեռոյ ՝ի բարբառս,
ոչ յերկուս զօրութիւն
և ոչ յերկուս երեսս բա
ժանեալ տեսանեմք, և
ոչ է իսկ միւն միաւոր քո
յերկուս բաժանեալ։
* Ո՛վ թէպէտ և յեր
կուց իրաց երևի, այլ ի
միութի՛ն յանբաժին միա
ցեալ. որպէս մարդ իմա
նալի է ՝ի հնչմն և ՝ի մարմ
նոյ. և ոչ կրկին ոք ա՛
սի. այլ մի յերկոցունց,
այլ ըստ մարդկութեն
և ըստ աստուածութեան ի
բրև ըզմիոջէ խմասցուք
ուղղութեամբ։ * Ո՛վ ի
յորժամ աստուածաբար ասի
ցէ զինքենէ, ասէ թէ՝
որ եհաս զիս՝ եհաս ըզ
հայր իմ. և ես և հայր
իմ միեմք, զաստուածութենէ
և զանհաս բընութենէ
նորա իմանամք. զի
մի՛է առ հայրն իբր վե
նոյնութե՛ բնութե՛ն.
զի պատկեր և կերպարան
նշադումն փառց նո՛ւ։

Ձ՛ԱԿԸ Ա՛ՍՐ

Սէրոյ Ա՛ստուծ
իբրև ՝ի պատի՛ճ միտե՛.
և իբրև զաստուածութեն բը
նակիչ ունելով յինքե՛ն,
* Ա՛յլ իբր՝ զկենդա
նարար ճշմարտութի՛ն և
՝ի բանին մարմին. զի
կենդանի՛ է բնութի՛ն իբ
րև զնա՛. և վասն զի
միացա՛ ՝ի մարմին իւր,
կենդանատեցոյց
զնա։

Ո՛վ թէպէտ և ասիցէ
ցմեզ եթէ՝ արդարև
ասեմ ձեզ. եթէ ոչ կե
րիցէ՛ք զմարմին որդւոյ
մարդոյ, և զարիցէ՛ք զա
րիւն նո՛ր, ոչ իբրև զմար
դոյ որ իբրև զի՛ ՝ի՛նքն
Հայաբերիցի՛ք։ * Ո՛վ ան զի
զիարդ էնար եթէ մար
դոյ մարմին որ բնութի՛ն
իբրև զմեզ իցէ, եթէ
կարիցէ՛ լինիլ կենդա
նարար՝ այլ ճշմարտու
թի՛ միացոյց ի՛ւր վասն
մեր մարմին. և եղև
մարդ, և յորջորջե
ցա՛ որդի մար
դոյ։

*Դարձեալ և յորժամ ըզմարդասիրութեան կարգ և սէ անարգէ, և խօսի ընդ հրեայսն և ասէ, այժմ խնդրէք զիս սպանանել, այր՝ որ զձշմարտութիւնն ընդ ձեզ խօսեցայ,

*Դարձեալ ոչ ինչ ևս հաւազոյն երևի ի ձշմրտութէն և ի հաճոյս րութէն հօր ածն քան՝ և յորժամ իկարգս մարդկութեն տեսանիցեմք, և յիրաւի և հաճոյանիցեմք՝ որ ածն էր քնուք՝ եղև մարմին. այսինքն մարդ հոգւով և մաօք բանաւորութեան,

*Ուր զի՞նչ մարթ լցէ արդեօք ամէն հանարիլ ուրուք ըզ բարբառս նր. թէ ասացին որպէս մարդկան վայելէ, զի եթէ հրաշ րեայ էր յայն մանկ որ ըստ մարդկութեան վայելէին բանք իւր որ ըստ իսկ զնա լինիլ էբրև զմեզ մարդ.

Ա՞ստ Աստուած,

այն որ իշխող զանձն իւր կամաք ի խոնարհութիւն վ՞ մեր. վասնորոյ պատ ձառեաց հրաշ րիւր յայն գանկ՝ որ ըստ խոնարհութե իւրոյն վայելէին բանիւքն,

այսուհետև միւմ երբ և միւմ զօրութե ըզբար բառն աւետարանի վայե լէ դնել. այսինքն բա նին մարմնացելոյ. զի ՚ի՞ե Տր Ցե Վ՞ն ըստ գրոց *Ո՞ ի թէպէտ և անուանի առաքեալ և քննչապետ խոստովանու թե մերոյ իբրև զքննչա նալ այ հօր. որ վ՞ մեր հօրն իւրոյ մատուցանէ զՀաւատս խոստովանու մերոյ, Յո՞ի հոգին սբ.

*Ուրեմն զնոյն ասեմք. որ յայ քնութէն ծնեալ որդի միածին. և ոչ իբրև զմարդոյ ուրոյն հա մարիմք ըզբանայու թեն անուն, այլ նոյն ինքն եղև միջնորդ այ, և՞ մարդկան փրկանք. ածեալ ի խաղաղութի

Ը՞նչ է ։

* Եթէ ասիցէ ոք արդեօք եթէ մարդ զանձն իւր վո՞ւ իւր և ոչ վնասէ ոչ կարէն խոսել իսկ տաւորուէ ամպարշտութեն իւրեանց, զի և ոչ իրիք իրօք գաանի յանցուցեալ, զի և ոչ արար մեղս. արդ՝ որպիսի՞ պատարագ լինէր կարօտ տեառ՝ յորում ոչն էին մեղք կարօտ պատարագ ի բաց ի քաւութենէ։

Եւ յորժամ ասիցէ վնասրեայ հոգւոյն եթէ նա զիս փառաւոր առնէ՝ խնայցուք ուղիղ. զի ոչ եթէ նա փառաց ինչ կարօտ յայլմէ առնուլ միորդին քո՞։ և կամ ի հոգւոյն սրբոյ փառս գտանել. զի ոչ եթէ՝ իւիր բան զնա գտանիցի հոգի՞ նէր, այլ վնա յայտնութե՞ ածուէ՞ իւրոյ. և վո՞ հանդիսի մեծա մեծ գործոցն՝ որ իւրով հոգւովն ցուցանէր, փառաւորիլ ինմանէ ասի։

* Որ

Սիրոյ Ներբեր ։

տալ զանձն իւր ի հոգ անուշից այ և Տր։

* Քառղի առ զոհս և պատարագս ոչ կամեցար. զողմակեզս և զվնա մեզան ոչ խնդրեցը. մարմին տատաեցեր ինձ. յայնժամ ասացի ահաւասիկ գամ ես ի գլուխ գրոյ գրեալ է վո՞ իմ, առնել զկամս քոյ այ։

* Սատյց զանձն իւր ի հոգ անուշից վո՞ մեր. և ոչ վո՞ իւր. որպիսի՞ զոհից և պատրագաց կամբոսեր արդեօք նա։ այն որ հեռի և ի վեր եր քան զմեզս իբրև զանծ։

* Ո՞ ի թէ ամենեքեան մեզան և նըշաւեալ են ի փառացն այ, որով գայթակղեալ անկան ի վիշաս. և ախտացաւ բը նոսի մարդկան ի մեղս. այլ նա ոչ այսպէս. Նո՞ մեք նըշաւեալ եմք ի փրկոաց նո՞ր. և զնաւրդ ասի ցի արդեօք եթէ զենաւ վո՞ մեր գառն ձշմարիտ,

* Օ՜ որ օրինակ և ըստ
մեզ իսկ. յորժամ ասէ
ցէ ոք վա՜ զօրութեանդ իւ-
րոյ կամ խմաստութեան
թէ որովք փառաւորիմի
ես. * Օ՜ ի թէպէտ և
հոգին առանձինն անձ
նաւորութիւ՜ , և խմանի
յանձն իւր , և՛ի հոգի՛
ս՛ , և ո՛չ որդի. այլ՛ ո՛չէ
օտար ի՛ննանէ. զի հո
գի՛ ճշմարտութիւ՜ անձա
նի, և՛ քանզ ճշմարտու՜թի
և՛ երևի նովաւ ա՛ն յայ
և՛ի՛ հօրէ : * Ա՜զդէր և
հոգին ի՛ձեռս առաքե
լոցն և առնէր փառաւո
րեալս . և յետ վերանա
լոյն ան մերոյ յի՛ քրի
ստէրևին՝ և փառաւորէր
զնա՛. զի հաւատարիմ է
թէ ա՜ծ էր բնութի՜ն .
* Ա՜ռաքեալ և ինքն ազ
դեր հոգւովն իւրով ,
վա՜ որոյ և ասէն իսկ .
թէ յիմմէն առնու և
պատմէ ձեզ . և ոչևս ա
սեմ եթէ իբրև առնը
լոյ հոգին ընդունելոյ

* Ա՜ – ղ ևարդ.
զիմաստութի՜ն և զօրու
թի՜ն . զի կատարելի՜ սիրի՜
և անկարօտ ամ բարու
թե՜ց . վա՜ զի՛ ի՛ հօր զօ
րութէն և խմաստէն
որդւոյ հոգին ինքն ի՛
մաստասի՜ էր և զօրաւո՛ր
* Ա՜յլ վա՜ զի՛ ա՜ծ միա
ցեալ ի՛մարմնի՜ էր
նութի՜ սբ կոյսն Ծնաւ
ըստ մարմնոյ . զան և ա՜ծ ա
ծին անուանեմք , ո՛չ ե
թէ բնութե՜ և է՛ութե՜
բանին սկիզբն ունիցի
ի՛մարմնոյն . զի էր ի՛ս
կզբանէ և՜ա՜ծ էր բանն.
և՜նա ինքն արարիչ է՜ամ
արարածոց. * Ա՜յլ ոչ
յառաջագոյն ասացաք .
վա՜ զի բնութի՜ միացոյց
իւր զմի՛ կուսին. և՜ա՜
յանձն Ծնանիլ յարգան
դէ ըստ մարմնոյ, ո՛չ ի
բրև կարօտեալ ինչ յիւր
բնութի՜ն, և՜ ի ժամանա
կաբ և՜ի վախճանի աւուրց
Ծնանիլ. այլ զի զՃնոն
դեանն մերոյ օրհնեսցէ
զհինգ նիւթ

Ստեփան Կիւրտ.

Նեին նը ի կնոջէ՝ միացել
մարմնովն, այնու հետեւ
լեցուցել յամ ազդացս
մարդկութէն ղերկրաւոր
մարմնոմբ. եւ որ իսրայ
մութէն որդիս ծնանիլ
առացաւ՝ նոքաւ խափա
նեցին. Նա ձշմարտեսցէ
ղաբբաա մարդերէին որ
ասէ. զօրացաւ մահ եւ ե
կուլ, եւ դարձեալ է հան
ած զամ արտօսր յամ
երեսաց. վա այսիւրի պա
ձառաց ասելոք զտեսչու
թիւն նորա.

Նա ղի կոչեցի սըր
բովք աշակերտաքն
Հանդերձ եւ երթիցէ ի
Տարսանիան ի կանա գա
լիլեացւոց. եւ օրհնեսցէ՝

Ո Ղհարսանիան .

ասյս ցուցանել ուսաք
ի սբբոց աւետարան
էացն եւ յառաքելոցն. եւ
յամ ած աշուհնչ գրոց.
եւ յերանելի Տարցն ի
ձըշմարիտ խոստովանու
թենէ. *Ա յամ ամի
պարտէ եւ քում երկիւ

Ա- Գ Ե ա ր .

զած ութէդ Հանապարհ
եւ վկայել առանց նեն
գուեց. *Նա զոր ինչ
պարտէ նղովել երկիւղա
ծութէ քում՝ կարդալ
է իթղթիդ մերում.
*Նթէ ոչ խոստովա
նեսցի ած բան ձըշմար
տուեն ղՆմանուէլ,
եւ վա այսրիկ ած ած ին
զոր կոյն ծնեալ բան
մարմնոյ զբանն ած. նը

ղովեալ եղիցի.

Նթէ ոչ խոստովա
նեսցի բնութէ միանալ
ի մարդկի բանին այ Հօր,
եւ ի ք Հանդերձ մարմ
նովն իւրով, զնոյն ած
միանգամայն եւ մարդ.

Նղովեալ եղիցի.

Նթէ ոչ ի ք բաժա
նեսցէ յերկուս դէմս
յեա միանալոյն, եւ միայն
մերձաւորու թէ յար
լուէ ասիցէ իբրեւ պատ
Հով, եւ կամ ձոխութէ
եւ զօրութէ, եւ ոչ միու
թենութեամբ. Նղովեալ
եղիցի.

Դ Ա Հ Ա Կ Ե Թ

*Լինի ոք յերկուս ե՞ թէ ասէ կամ յերկուս զո՞ րութիւն զանեսցանէ և զառաքելոյն զդրեբեան և ըղեարբառան բաժա նեսցէ, և կամ ղբի ասա ցէքն սրբովք իւրովք. և կամ ղոր իւր խակէ ա սացեալ, և զոմանս իբրև մարդոյ ուրոյն ի բանէն այ իբրև յարելութիւն ի մանայցէ, և զոմանս դար ձեալ ածաբար միայն այ բանին հօր. նղովեալ եղիցի.

*Լինի ոք իշխեսցէ ա սել մարդ ածազգեայ զքո՞, և ոչ ածն ճշմարիտ իբրև վի որդի քնուք՝ որ եղև բանն մարմին և հաճատարեցաւ մեզ ա րեամբ և մարճով. նզ զովեալ եղիցի.

*Լինի ոք ասիցէ ածն ևարէ քի՝ որ յայ հօրէ բանն, և ոչ խոստովանեսցի զնոյն ածն և մարդ մի անգամայն ի լինիլ բա նին մարմին ըստ գրոց.

նզ զովեալ եղիցի.

Լինի ոք ասիցէ իբրու մարդ զօրութի՞ գըտա նէր ի յայ բանէն յո՞, և զմածնէն փառս մեր ձեցուցանել իբրու յայլ ոք քան զնա. նզովեալ եղիցի.

Լինի ոք իշխեսցէ ա սել զեթէ վերացելոյմար դոյն արժանէ երկրպա գութի՞ առնել ընդ բա նին այ, և փառաւորա կից լինիլ ընդ այ իբրև այրում զի յորժամ ընդ ումի՞ ասիցէ ի հարիկ երկուս իմացուցանէ, և ոչ միով երկրպագու թեամբ պատեսցէ զէմ մանուէլն, և մի փառա ւորութի՞ տացէ որով ե՞ղև բանն մարմին. նզզո վեալ եղիցի.

Լինի ոք ասիցէ զմոյ սէ յէ զէ եթէ փառա ւորեցաւ ի հինգերբե յօտար զօրու է. և նովաւ առաքելութի՞ զօրութէն իվե այսոց պղծոց կա

դճհե տարեր

տարեր ի մարդիկ ըզնոր
շանս ածագործս. եւ
նորին իսկ ասիցէ ըզՏ
դին որով առնէր զածա
գործ նշանս. նզովեալ
եղիցի.

Առաքեալ եւ քահանայա
պետ խոստովանուԹե մե
ծոյ լինիլ ասեն ըզքոյ
ածաշունչ գիրըդ. եւմա
տուցանել զանձն իւր
վնաս մեր ի հետ անուշիցի
այ հոգ.

*Ա. յր արդ եԹէ ոք ա
սիցէ առաքեալ եւ քահա
նայապետ խոստովանու
Ժե մերոյ ոչ զայն, որ
յայ հոգւոյ բանն, որ ե
ղեւ մարմին եւ բնդ մեզ
մարդ. այլ ուրոյն ինը
մանկ մարդ ի կնոջէ եւ
կամ եԹէ ոք ասիցէ ե
Ժե վասն իւր մատոյց
զանձն իւր պատարագ.
եւ ոչ միայն վնաս մեր, զի
ոչ էր կարօտ պատարագի
որ ոչ գիտէր զմեղս նը
զովեալ եղիցի.

*Լ. Ժե ոք ոչ խոստովա

նեսցի զմարմինն ան կեն
դանարար. եւ իւր իսկ
բանին որ յայ. այլ ոչ
պղոյ ուրուն արուարոյ
քան զնա մերձեցեալ ի
նա պատուով. եւ կամ ոչ
բնակելոյ ի նա ածոյ ն
եւ ոչ կենդանարար որպ
ասացի. զի եղև իւր բա
նին մարմին որ զամ կա
բօղէ կենդանացուցել.
նզովեալ եղիցի.

*Լ. Ժե ոք ոչ խոստովա
նեսցի զբանն աստուածոյ
չարչարեալ մարմնով.
եւ խաչեալ մարմնով. եւ
զմահ ձաշակեալ մարմ
նով. եւ լեալ անդ
բանիկ ի մեռելոց.
որ է կենդանա
բար ոգի զածո.
նզովեալ է
ղիցի.

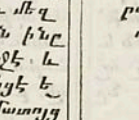

ԴՁՀԴ Նոր ին

րոց ՝ած ժամանակացս այ
սոցիկ կուրացոյց ըղիրա
ան Տաճառացն. զի մի ծա
գեսցէ ՝ինն լոյս աւե
ետարանին փառացն քրի
ղի կուրացուցչէն և
առաջնորդք կուրաց.
քանզի և անկանին յոր
գայթս կորուեան. ոպ
ևինքն իսկ ասէ փրկիչն.
կոյր կուրի եթէ առաջ
նորդեսցէ՝ երկոքեան
անկցին ՝ի խորխորատս.

Լուդ՝ յանդգնին ո
մանք ՝ի ճշմարտութենն
կրօնս. և մըթացեալ սա
տանայնոյն խորհրդովք
ընտն զմիտս իւրեանց.
որոշել յանդգնին զնոր
հուրդն ճշմարտութեն.
և զաւետչութի մարմա
նորութեն միածնի որդ
ւոյն աստ յաւետառութի
իջուցանել կարան. և ոչ
խմանան և ոչ գիտեն վն
որոյ յամառեալն ոպ
և գրեանէ. և ելեն դը
տիչք այսպիսի ամպրըշ
տութեն. *Լաղուկաս և

ՁՃՀԵ այլ

Վարդ. Խ.Ո ։

ՄԱՆԱՆՑՆ

ինչ յայտնի և ուսուցեալ ի մասանոց և ոչք գտանեն զդիտութի. ոպ և գըր եալէ. վա՛յ ըզ սուբ եւ սուբբ աչօք մտաց նայի ցին ՝ինքն և ՝ի պատուա կան յածաչունէն գրոց քնան. և զոր ՝ինոցինէ շնոք օգտութեց իցեն իբրև ածատուր և երկնաւոր գանձս գանձէն յոգիս իւրեանց. իսկ որք ոչնի ցին միտս վրիպեալս եւ յաղթահարեալս ՝ինը տութե և անդուռն քե րանոց և ապականել մը տաց իցեն ցանկացողք, նոցին լիցին և ժառան գորդք. * Վա՛յ որոյ երա նելին Պօղոս գրեաց. զո

այլք եղեն յաւուրքան զնա. բայց արդ՝ ըստ նոյ անարժանութեանն ոչ ինչ կըրցասերբք երևեցան և արդիքս. այսինքն դիս տորիոս և որք ընդ նը մայն են. ըստ առաջնոյ փարիսեցւոյն այնոցիկ յարուցեալ ի վե՛ր քան, և ըերք և անամթ աղա ղակեն թե ընդէ՞ր զի դու մարդ ես և զանձն քո աստ առնես։

Յերաւ ի օրէն էր մեզ ընդդէմ անօրինելոյն նզովել զանարժան կրօնս վարդապետութե նոյ. յի շել զատացեալսն այ բար բառով մարգարէին. քահանայք լըսեարուք, և դիք վկայութե տանդ յակոբայ ասէ ՚ար ամենա կալ. և դարձեալ եթէ՝ երթայք ի դրունս իմ. և գքարինս ի ձանապար հէն ի բաց ընկեցէք։

Պարտ է մեզ որք վանն ճշմարտութե կրօնիցն

Ա՛ղեսպոյ։

ճգնիմք, ի բաց առնուլ իմիջոյ զանյարակղուին. զի մի ի՛նքք սայթաքիցին ժողովուրդքն. այլ ի բըրև ընդ ուղորկ առիս գը նայցեն ընդ վարդապետուի ուղիղ քահանայիդ ի՛նը բահս յարկաց այ. և ա մենեքեան ասիցեն թե այս դուռն ՚անէ և արդարք մտանեն ընդ սա։ * Նո՛ն դեստորի օստրոսի և ապիդ բարբառն և ընդ դիմադրձաց փըր կութե եդաք ի վե՛ր նը զվս. ոչ եթէ ի բրև ի կարճ ինչ մատց ի բրև իրս խրատու գըրելը ի թղթին, այլ ոչ այժմ ասացաք՝ զօտարոտի և զընդունայնաբան ըզ գիւտս անպարշտուն. և զկրօնական և զմըր ընծուցիչ զմտացն կրօնս։

Ա՛յլ դժբարին ոմանք ընդ մեր. և ոչ հա սին ի վե՛ր ճշմարտութե զրուքե գրելոյն, եմ գՃՀՂ կամ

Աղաչանք

Եթէ ոք ոչ խոստովա
նի զքեզ Աստուած ճշմարիտ
եւ ոչ ընդունի զՈրդի քո
միածին, որ եկն ի մարմին
եւ զխաչն ոչ ասէ երանելի
եւ զհանգիստ ոչ ընդու
նի, մարմին ոչ առնու եւ
նեղի. զինածէ բնութիւն միա
ծին բանին Հօր. ի զաւա
կէն աբրահամու ընդու
նի մարմին ոչ ասէն ե
րանելին Պօղոս եւ հաւա
տացէք սա
նեցի եթէ ածէ ըստ
ճշմարտութեան Աստուա
ծին զոր կոյսն ծնեալ
ըմբռնոյ զմարմին բանն
ածէ, նզովեալ եղիցի։
Երանելի Տարքն մեր
որք ի ժամանակս իւ
րեանց ժողովեցան ի քա
ղաքն Նիկիացւոց. եղու
զիղ և զանվրէպ հաւա
տոցն եդին զսահման.
և ասացին.

* Հաւատամք ի մի Աստ
ուած հայր ամենակալ. ամե
նից երեւելեաց և անտեսանելեաց
արարիչ. և ի մի Տէր Յի
սուս Քրիստոս որդի Աստ
ուծոյ, Որ այս ասէին,
որ յայր հօրէ երևեցաւ
բանն որով ամեն, զոր ասէն
իւրոյ, զածէ ճշմարիտ
յայր ճշմրտէ, մարմնանալ
մարդանալ մեռանիլ և յառ
նել. զինածէ բնութիւն միա
ծին բանին Հօր. ի զաւա
կէն աբրահամու ընդու
նի մարմին ոչ ասէն ե
րանելին Պօղոս և հաւա
տացէք սա

Արիանոսին

Եամ թէ իցեն արդեօք
օգնականք պիղծ վար
դապետութեանն և բաժա
նել ուսմանն որք իբրև
զնոսին իսկ իմանայցեն.
* Աստուած ածի կիւսմե
քէ որք սովորեն ուղիղ
մտօք նայիլ ի ճշմարտու
թիւն. * Արդ՝ ասեն զի
պարտ է և յիրաւի ճըշ
մարիտ, ոչ ըստ նոցա
անարժան բան դիտու
թեն իմանալ ուսեք.
այլ թէ որպէս կամ ո
րպիսի օրինակաւ պարտ է
խոստովանիլ, իւրքն նէին ը
զմիոյ միոյ նզովելիցն. և
մեկնել փոյթ ի շատէ ըղ
ղօրութիւնն որպէս են՝
դիւրին պատմութիւն կա
միմ ցուցանել. * Այս այս
պէս ասեմ, եթէ որք կա
միցինն հաստանիլ ի՛մե
ձինն ինչ կարօտ ի՛մե
ծամեծն շահից.

* Աստուած ածի կիւսմե
քէ որք սովորեն ուղիղ
մտօք նայիլ ի ճշմարտու
թիւն. * Արդ՝ ասեն զի
պարտ է և յիրաւի ճըշ
մարիտ, ոչ ըստ նոցա
անարժան բան դիտու
թեն իմանալ ուսեք.
այլ թէ որպէս կամ ո
րպիսի օրինակաւ պարտ է
խոստովանիլ, իւրքն նէին ը
զմիոյ միոյ նզովելիցն. և
մեկնել փոյթ ի շատէ ըղ
ղօրութիւնն որպէս են՝
դիւրին պատմութիւն կա
միմ ցուցանել. * Այս այս
պէս ասեմ, եթէ որք կա
միցինն հաստանիլ ի՛մե
ձինն ինչ կարօտ ի՛մե
ծամեծն շահից.

Լուկաս Ա՛։

Նախ՝ որ իմանալի իսկզբանէ և ճշգրտութեամբ նէ. և՝ի կարաւճ ժամանակաց մերոց՝ վասն որոյ ոմանք՝ իմարմնասիրս ծրագրեցին՝ խոշ կոչեն որ եղև փրկութիւն, զոր ոչ ասեմք սկիզբն աճումն նոր. այլ զի զմեզ ազատեսցէ՝ իմտհանից և յատկանութենէ՝ իրն նէն իբրև զմեզ։ * Որպէս պատճառաց եղեալ է մեր զառաջինն զովսեն. որ աղաղակէ ցաճառաւ հայհոյիչ հաճատաց նոցա։ * Ոչ որք ուղղիւ խոստովանին, աճձմարիտ ասեն զմտմանութիւնն. և՝ի այսորիկ աճաճ՝ին զնբ կոյսն։

Լուկաս Ա՛։

* Զի թէ որ ոչ խոստովանեսցի բնութիւնք միանալ իմարմնի բանին այլ, և ոչ քո խոստովանել ոչ ի և նոյն աճ եւ մարդ. նզովեալ եղիցի։

Գ ՀՐ

* Եհան՝ի, *

սարկաւագաճ մեզ արեան և մարմնոյ. ծնաւ ըստ մեր նոյ՝ ինքն կուսին և մարդ երևեցաւ իբրև զմեզ. և ոչ մերժեցաւ յաճաւթէ իբրև զմեզ. քան լոկի. այլ որ էն. և կայ և մնայ՝ի հիւ ոս և իբնութ աճ՝ուածեան իւրոյ։

* Սաւմբ ըզնդանել մարդ լինելոյ ոչ այլայլեաճն ընկալաւ յայնմանէ որ էրն, և ոչ փոխհաւճաճն, զի միշտ է նոյն, և զայ լալելոյ ինչ վիշաս եճ ակն արկելով ընդունի, և ոչ խառնակութիւ և շփոթութիւ բնութիւ իւրոյ ասէին զնբ՝ի մարիէմ Տիւ՝ած՝ածնողն։ * Ա՛ւլ ասեմք մարմին Տիւ՝ած՝ոյ միանալ՝ի բանն. իվեր քան ըզ միաւս անճձուաբ ոչ ինքն միայն գիտէ, այլ ուրեք եկաց մնացաց և՝ի լինելին իւրաւմ մարմին, և՝ մի ոք զդի այ Տր որ մեր յաքս նոյն և յառաջ քան զյաճ իսեանս և զճամա

զի այն որ եղեն վասն
մեզ բան մարդկութեն.
առաքեալ և օծաւ բնդ
ժամն անուանեցաւ եւ
եղև ընդ մեզ մարդ, յայն
յայ հօրէ բանն. և իբրև
չութենն, զնոյն առեմք որ
ոչ ինչ ամաչեմք բառս
ասի և որդի այլ կոչի,
նի, և կամ թէ օծեալ
պէս և առաքեալ անուա
սեմք զնա։ * Օ՛ի թէ
էառաջն օտարացեալս ա
յուղիղ և յանբիծ հա
մբռնաւ որում թէ առ ած,
յարդանաք եղև մարդոյ
թէ միայն պատուով և
ձչմարտութէ, և ասիցեն
՝ի միմեանց ըզմիացեալն
զմեն, և զառաքեցանիցեն
նեացեն յերկուս որդիս
տալ կամիցին, և բաժա
զին, և ոչ այսպէս հաւա
քն արդ և ած
ք՝ն որդի և այր։ * Ասէ
թմացի. այլ միևնոյնէ
զի մի՛ երկուս որդիս ոք
որիշ զաեսիլ նէր. և ոս
լոյն դրձել յած բանն.

* Ա՛ն։
* Գրէ՛ երանելին Պօ
ղոս որ ած ոք եաեան
խորհըրդոցն էր պաշտօ
նեայ և ասէ եթէ.
Խոստովանիմք՝ զիմն ծ է
խորհուրդն Ա՛ծպաշտու
թէ. որ երևեցաւ մեզ
նով. արդարացաւ հո
գւով. երևեցաւ հրեշ
տակաց. քարոզեցաւ ՚ի
հեթանոս. հաւատացին
եղև յաշխարհի՝ և վե
րացաւ փառօք։ * Ա՛րդ՝
զի ոչ ասէ. թէ որ երե
եաւ մարմին բանն որ
յայ. ոչ փոխեալով
մարմնի բնութէն. այլ
ռաքեցոյն առաջաք. այլ
իւր մարմնի ՚ի
նք կոչէն. և միևնոյն
անուանի որդի. յառաջ
քան զմարդանալն ան
մարմին բան, յետ մար
դանալոյն մարմնացեալ.
* Օ՛ ամանէ՛ առեմք թէ
նոյնէ ած միանգամայն
եմարդ, և ոչ բաժանեմք
ոբոյն ՚ի մարդ. եւ բոյն

Ա Ե Ն Ա Ր Ա Ն

Ա Ր Ա Կ Ա Ս Ա Ր Ք Ա Ն Ա Ր Ա Ն

Ա Ր Ա Կ Ա Ս Ա Ր Ք Ա Ն Ա Ր Ա Ն

Ա Ր Ա Կ Ա Ս Ա Ր Ք Ա Ն Ա Ր Ա Ն

* Ա՛յսօրինակ

այլ ևս ոչ աշխատիլ գիրք՝ մի
որդի և որ յուդայեցին,
* Օ՛ի յետ անձառ միա
հորըն էին եթէ աճ ան
ձանեսցես զի մմանու
էին , զմարիամ և
զմարդաբեսն խնամով
մեք որ յայ հօրէ բանն
է. և եթէ մարդ ասիցես՝
ոչ ինչ ընդհատ խնամով
յայնմանէ՝ որ ի մարդ
կութէն կարգան խոնար
հեցոյց զինքն առեալ
Թէն , * Լսեմք դար
ձեալ լինիլ հօրափեղի
զանհօրափելին . երևելի
զանեռևոյթն . և ոչ ու
րոյն ինամանէ զմիացեալ
մարմին նո՛ . զոր և հօրա
փելի ասեմք և տեսանե
նելի , իսկ որք ոչ այսպա
հաւատան , ոմն այցի յեր
կուս դէմն բաժանէն
յետ միանալոյն , և լոկ
մերձաւորութ խնամոյն .
միայն պատուոյ և ձոխու
թէ. օտարացել քէնէն յայն
ցանէ , որք ուղիղն խմ
նան , և էն ընդ նը

նչվէն Ա՛ՒԽ .

զավիւք .

* Ձ-ՐՐԻՒ Ա՛ՒՒ-*

նչվէն .

* Լ՛թէ ոք յերկուս
դէմն և յերկուս զո
րութիւս բաժանեսցէ ըզ
բանս դըրոց և ուսեալ
րանջայ և առաքելոյն ,
և կամ զոր ասի ի սըբը
բոյն ասացեալ է , և կամ
իւր՝ վա՛ իւր . և զմանու
մարդոյ առանձին խմ
նայցէ , և զմանու բանին
որ յայ հօրէ . նզովեալ
եղիցի .

* Ի երկրորդ և հաւատար
Ա՛յ հօրէ բանն՝ որ
ինամանէն . և ոչ յափըշ
տակութէ համարեցաւ
լինիլ հաւասար այ ոմն
և գրեալ է . այլ իջոյց
զանձն իւր յանյանուէ .
և եղև կամաւ իւրով
երբև զմիշ . ոչ փոխեցէ
յայնմանէ որ էրն . այլ
եկաց ինաց նոյնպա ած .
և զմարդկութէն կարգան
ոչ արհամարհեաց .

Ղուկաս Ա՛.

քի և որդւոյ Յիվերք
զակարուԹի բնուԹ հա
մարիմք զբարեաւան։
*Իսկ որք յերկուս ե
բեաս բաժանեն՝ապաքէն
երկուս որդիս իմանան։
*Ոչ Ի վե՛ր միոյ մարդ
կուԹեաս ոչ յերկուս ե
բեաս բաժանել մարԹէ.
ԹԷպէտ Ի հոգւոյ և Ի
մարմնոյ իմանալի է. այլ
մի և նոյն մարդ։ *Ո՛վ
պէս և Ի վե՛ր Ասմանա
էլն, վասն զի մի որդի և
ՈրԷ որ մարմնացաւ և
մարդացաւ բանն այ.
ապաքէն մի երեսս պար
տիմք խոստովանիլ. և
միասի համարիլ զմարդ
կօրէնան վե՛ր տեսչուԹե
մարմնանալոյն. և զաճա
բարն վե՛ր բանին որ յայ
հօրէ անճառուԹի ծնեալ։ *Ո՛վ որք որո
շենն և զատանեն մարդ
առանձինն ուրոյն որդի
արտաքս քան զբանն որ
յայ. և զաճուԹին գոր
ձեալ ուրոյն որդի, եր

*Ասէ՝ Ասրդ՝ ամ նորանեն, և
ՈՒՐԱՔԱՐՔՆ և մարդկա
բարքն, և ՈՐ գտանիցի
ուՆայնացուցեալ զանձն
իւր եԹԷ Ի մարդկուԹէ
կարգացն պատճառիցէ,
զի ԹԷ հրաժարիւր որ
դեօք Ի մարդկուԹէն,
ՈՂէր այն որ Ի հարկէ և
ակմայ իրացանէր զնա
Ի մեր նմանուԹիս Ի լի
նին իբրև զՄեզ։ *Ո՛վ
սուհետև զամ բարբառ
աՀեւտարանչացն զմարդ
կաբարն և զաճարարն
միամ երեսաց համարեա
ցուք. վ՛ն զի մի իակ որ
դի խոստովանիմք զՅ՛ս
քս. այսինքն մարդացեալ
մարմնացեալ զբանն այ.
*Որպես ԹԷ ասիցէ ոք
զմարդկուԹեանն ըստ
մարդանալոյն կարգաց՝
նմին իմանամք, և յոր
ժամ ըստ աճուԹէն կար
գաց ասիցէ՝ նմին մրդւցե
լոյն գիտեմք. ԹԷպէտ
իբրև զաճ ասիցէ՝ աճ
խոստովանիմք զմարդա
ցեալն։ *Երբեմ միամ

դրոյ մարմին վարդան անել. զի գրեալ է թէ սեսցէ ամենայն մարմին զփրկութիւն Աստուծոյ։ *Ա՛յլ պիղծ և անօրէն կրօնիցն գտակիք, զեստո րիսս և որք իբրև զնոյն իմանան, կեղծաւորին խոստովանիլ զմարմնաւորն նոյն բարբառ. ոչ ճշմարտութեամբ մարմնացաւ ասեն բանն որ յայր, այլ իբրև զի ի սրբոյն ասեն զոր իկու սէն սրբոյ ծնաւ։ *Իսկ պընդեալ և յամառեալ են. թէ բնակեցաւ ի նմա միածին բանն այր. զի միւս միտս քրէ և որ դուց և ասն երկիրպագեն. այլ իբրև մարդ լոկ ուրոյն իմացել միայն մեծաւորութեամբ և պատուով ասեն միացել որ երկիրպագելիցն է Աստուած։ *Ոչ և փառաւորակից. Ա՛յլ նակի իմեզ ածն ամի հո գուածն սրբով. զոր յա ռաջադոյն ասեր միով ի

*Ա՛յնուհետև կուս որդիս կամին ցուցանել, և զսոյն ցուցանէ դարձեալ ձառն նզովից որ կայ առաջի.

*ՀԻՆԳ ԷՐԻՐ Ա՛ՆԱԶՂՎԻՑ.

ԱՅԹԷ ոք իշխեսցէ ասել ածազուհոտ մարդքէ. և ոչ ճշմարիտ և մի որդի բնութէ. որ եղև բանն մարմին. և չհաւասարեալ մեզ արեան և մարմնոյ. Անզվեալ եղիցի.

*Ա՛րմին լինիլ ասէ երանելի աւետարանիչն Յովհաննէս, զբանն որ յայր. ոչ փոփոխումն և այլայլութիւն ընդունիլ ի բնութէ իւրմէ իմարմնոյ նոյ բնութ, ոպ և յառաջագոյն ասացաք. զնոսին յինքեան զանախտութէ բնութէն ոպ զածն. այլ զի հաւասարեսցի մեզ արեան և մարմնոյ ի լի նիլն մարդ. *Այս զի ան վրսութէ է ածաշունչ

դը դնին ասել զնա մեր
ածաղդեաց, և ոչ ած
մարդացեալ, ի հարկէ
դրաւին ընդ նզովիւք
առաջի եդելոյն.

*ՎԻՐԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ
ՆՂՎԻԱՅ.

ԱՅԹ որ ասիցէ ած քէ
զբանն որ յայ հօրէ, և
ոչ զնայն խոստովանեսցի
ած միանգամայն և մարդ
զբանն որ մարմնացեալ
ըստ գրոց. նզովեալ
եղիցի.

ՏԻ՛ մեր Յ՚ս՚ Ք՚ս՚ ի և
նայն. ձշմարտուԹ՚ որ
դիէ այ և հօր բանն որ
մարմին եղև. և սիրէ՛
ամի ըՀ ծնողին իւրում.
և նմա կրկնի ամենայն
ծուխն երկնաւորաց և
երկրաւորաց և սանդա
րամետականաց՝. և խոս
տովան լինի ամ լեզու
դ ձձդ եթէ

*ԱՒԵՏՈՒՆ
սրբոց մարդարէիցն Է
Թէ՝ բնակեցայց ի ինն և
դնացից ի ինոսա, և եղեց
նոց ած և նք եղիցին իմ
ժողովուրդ. *ԿՐՔ՝ և
դրձ երանելին Պօղոս.
ոչ գիտէք եԹէ տաճար
Է՛ք այ, և Հոգին այ բը
նակեալ ի ձեզ. *Աչ
դրձ ինչն Վ՚Ա՚ վ՚սրը
բոյն իւրոց մարդարէից
և ամ յառաջադոյն եղե
ցոյ սրբոց. զի Թէ զնա
աստուածօս ասէ առ որս
բանն այ եղև, իսկ զոր
Հայր սրբեաց և առաքեց
յաշխարՀ, դուք ասէք
Թէ հայհոյես, զի ասացի
Թէ որդի այ եմ. *Ա՚ՀԼ
նոյ և՝ իմով բնակի ած,
այսպէս և քո՚. զի նա ած
է բնութ՚. և երևեցաւ
իբրև զմեզ. մի՛ և նոյն
որդի՛ է և իբրև եղև մեր
միւն. *Ա՚ՐԴ՝ որք յան

եթէ արէ յո՛ւքո՛ւ ի փառս
այ հօր։ * Ա՛ղդ՛է ինքն
որ ամի որ իմանին։ Եւ
ա՛ծ անմարմին յառաջ՛
զմարդանայն՝ այլ ինքն
իւր ոչ է ա՛ծ եւ ո՛չ որ։
անարժանա՛ք եւ անկար
գո՛ք եւ անպարշաւե՛ք
լի՛են իմաստաք այնոցիկ՝
որք զայն խորհին եւ այս
պէս ասեն ։ ի՛ հարկէ՛
գան ի՛վ՛ր նոյ առաջի
եդեալ նզովք։

Ա՛ԹԷ ոք ասիցէ մարդ
զորացեալ յայ բանէն
զյո՛ւ, և՛ ի միածնին փառս
ՀՈՐՈՒԹԻՒՆ մերձեցեալ,
որ արարաւք՛ զնա իցէ ։
Նզովեալ եղիցի։

Օ՛ի յորժամ ղմարմին
Հոր Ծնունդ միածնի
Ա՛րգւոյն այ աւետարա
նէր սրբոյ Ա՛ստուածն երա
նելին Ա՛ստուած։ Ծնեալ
ասէ և կոչեաց զանուն
նո՛ր Ա՛յո՛։ և նա փրկեաց
զ

զժողովուրդ իւր ի մեղաց
նո՛ց։ * Ա՛նուանի և Ա՛յո՛
վո՛ ծ՛անելոյն ընդ մեզ
մարդեաբար ։ ըստ բար
բառոյ երկնէին որ ասէ ։
սիրեցէ՛ք զարդարութի՛ն
և առեցէ՛ք զանօրէնու
թի՛ն ։ վո՛ այսորիկ հօ՛
ղբեզ Ա՛՛ծ, Ա՛՛ծ քո իւ
րով ուրախութե՛ն առա
ւե՛լ քան զընկերս քո։
* Ա՛՛ստ սակայն նա՛եր բաշ
խէ՛ հոգւոյն սրբոյ։ և
ո՛չ չափով ինչ տայր ար
ժանաւորաց իւրոց։ զի
լրումն եր ինքն։ Ա՛յլոյս
թէ՛ նո՛ր մեք ա՛մբին ընկա
լաք ո՛ւ և գթեալ է՛, Տէս
չութի՛ն մարդկութե՛ն օ
ծանիլ ասի իբրև զմրդ։
և թառուցել ի՛ջանել ի՛վ՛ր
նո՛ր հոգւոյն սրբոյ։ ըստ նը
մին օրինակի և իմ՛ զՀան
գիցէ որ վո՛ յանցանացն
ադմ՛ իսկզբանն հեռա
ցո՛ւ։ արդ ինքն միածին
բանն այ եղև մերմին և կո
չեցաւ օ՛ծեալ։ և որ անկն
է ա՛ծ ունէն՝ զորսի՛ ուներ
յինքեն, և դա՛ձե առ

Ղեւվէ Ա՛ւ-իւն.

Ոգին ըբ մկրտիմք, սրտ՝ ասէ երանելի առա քեալն Պօղոս. ոչ գիտեք եթէ որք ի Քրիստոս մկրտեցաք՝ ի մահն նո՛ր մկրտեցաք. Թաղեցաք ընդ նմին մկրտութե՛ւն ի մահ անդր նո՛ր. զի որպէս յա րեաւ քո՛ւ ի մեռելոց փա ռաւք Հօր՝ նոյնպէս և մեք ի նորոգուա՛ծ կենաց շրջի ջիցո՛ւք. * Ա՛յսու հե տե՛ւ հաւատացաք և մկրտ եցաք ոչ և ասացին ի մկրտելն իւրեանց. այսինքն ի մարմ նացեալ և ի մարդացեալ Բանն որ Քրիստոս. միա՛մ ձշմարտին Աստ ուա՛ծ երկիրպագանել և ընդ մեզ վերին զօրութիւն. * Ո՛ի գրեալ թէ՝ յոր ժամ մի՛ւսանգամ ածցէ զանդրանիկն իւր յաշ խարհ՝ ասէ երկիրպագ ցեն նմա՛ամ հրեշտակք ա՛յ. * Ղեւվէ անդրանիկ միածինն՝ յորժամ մարդ երևեցաւ ընդ մեզ. յայն ժամ

առնէր զարմանալիս և փառաւորեցաւ. * Ա՛րդ՝ որք ասեն վա՛ւ քէ թէ՝ ի զօրութի՛ւն փառաւորու թեան միածնին մկրտե ցաւ. և ուրայն զառաւ ցանեն զմիածինն՝ ի քէ, այսպիսիքն երկուս որ դիս իմանան. զմին զօրա ցուցիչ և զմին զօրացեալ իբրև զմարդ ոք ի մէնջ. վասն այսպիսի իրաց՝ լե՛ւ նոքա ընդ նմա՛ն.

* Ա՛ւ-ի էիւրէ Ա՛ւ-ի Ղեւվէ.

* Ա՛յնքան ոք իշխեսցէ ա սել՝ եթէ վերացեալ մեզմէն երկրպագելի՛ց ե՛ւ և փառաւորակից. և յոր ժամ Աստ՛ուա՛ծ իբրև այլ յայլոս. և ոչ միով եր կրպագու թէ պատուես ցէ զնա՛ւ մանուել. և մի փառաւորութի՛ւն տացէ նմա՛ն ըստ լինելոյ բանին մարմին. նղովե՛.

* Ի՛մ ած Հայր ամենա կալ. և ի միոջէ և ի մի

ԳՂՎԻՒ Ա՛—ԻԹ.

ԹԷ իբրև մարմին և հայր, բայց միայն ՚ի հայրէ ԹԷն. և իբրէր բնութ հոգի ին. և առանձին նշանա ածագործս և ՚ի լինելին մեռ. սակայն այնպէս և ածէ ՚ի զօրութէ իբրև. և իբրև հոգւոյն կատարէր սքանչելիս. * Ասէ որք ասեն թէ իբրև զմարդ մի իմիջն. և կամ զմի ՚ի սրբոցն փառաւո րեցաւ զօրութեամբ հոգւոյն. և ոչ իբր հասանի բիցին. այլ իբրև օտար. և ոչ իբրև ածէր վարիլ հոգւովն իբրով. այլ իբրև ի շնորհաց կարգի ընդունել զհոգին. և յերկինս վերանալն. այնպէս ի հարկէ լինին ըստ նզովից.

* ՏՈՄԱ ԷՊԻՍ Ա՛—ՆՍ ՎԻՃ.

ՊՌաքեալ և ՔՀանայապետ խոստովանութէ մերոյ լինիլ ասեն զՔ և ածաշունչ գիրք. և մա ղ ձ ն ե տու

ժամ և եղբ այր յորջորջ ցան սիրելեաց իւրոց.

* Պ. յաս հեաւ թէ ոք ասիցէ ուրոյն մարդ եր կըպագակից իբրև այլ ոք. քան զաբեան որ Յ՚ի հօրէ. և ոչ միութեամբ ճըշմարտութէն մի Ա՚ն և Որդի և Տ՚ր խոստովա նեացե. ՚ի հարկէ լինի յի ընդ նզովիւք.

* ԻՆՆ ԷՊԻՍ Ա՛—ԻԹ ԳՂՎԻՒ.

ԱԹԷ ոք զմի որ յՔ՚ փառաւորեալ յայ՚ ասիցէ իբրև յայլմէ զօրու թէ և յայլմէ ընդունիլ զօրութէն կարողութէ ի վե՛ այսոց պզծոց. և կա տարել իմարդկէն բնէն շանս ածագործս. և ոչ իւր ասիցէ զՀոգին ո րով առնէ զօրութիս և նշանս ածագործս. նզովեալ եղիւ.

* Ա՛ղէ մարդ միաժ ինն Ա՚յ բանն. եկայ մեաց ևայնպէս ածՔ յէս

յայտնի զի և զնոյնս որ
դի անուանէ. և մատոյց
զանձն իւր վասն մեր ՝ի հոգ
անուշից Աստ և Հօր։
Ասով պատարագաւ կա
տարեաց զսրբեալսն հա
ւնաւորդ ոտն և դրեալնէ.
* Ասէ ոչ գիտեմ թէ
զնորդ այլ յայլն իմա
ցան. և ոչ զնոյն բանն
այ որ անուանեցաւ առա
քեալ և քշնդպետ խոս
տովանութեանն մերոյ. այլ
ուրոյն ՝ինմանէ՝ մարդ
առանձին ՝ի սրբոյ կու
սէն ծնեալ. * Զի սա
թէ անուանեցաւ առա
քեալ և քշնդպետ, և բե
րեալ յանձադիմութեան գալ
յային, և ոչ զնոյն մեր՝ այլ
վասն իւր մատոյց զանձն
իւր պատարագ այ և Հօր.
յորմէ և յայնբից հաւա
տոյն ամենի օտարացեալ
են. զի այն որ ոչն արար
մեզ, և ՝ի վեր քան զզ
գալանաւն և անմահն մե
զաց, ոչէր կարօտ պա
տարագ ամենեին։ * Զի
դձձը ոտ

Աւետեաց Ա՛ուտին.

ոյժ ասացին երկուս որ դիս իմանան այլայլմամբ։ * Որք յայտնի արարին զանպարշտութիւնս իւրեանց. և՝ ի հարկէ՛ եղեն ընդ նզովիւք։

Աւետեաց Ա՛ուտին.

* Ա՛ստուած էրուէ ա՛ուտիւ։

Այնք ոչ ուշ խոստովանեսցի զմարմինն ոն կենդանարար, և իւր բանին ։ այլ երբեմն այլոց ուրուանն արտաքս մերձեցելոյ՝ ինձ քինա պատճառ. և կամ երբեմն բը նութիւն աճուրդեանն. և կամ խնամով և ուշ կենդանարար որպէս առացին. որ եղև իւր բանին. որ զամ կարծէք կենդանի առնել. նզովեալ եղիցի։

Աւետեաց Ա՛ուտին.

Ո՞չ և զկենդանարար պատարագն օրհնու թիւ զոր կատարեմք յե կեղեցիս, ուշ երբեմն ըզմիոյ ի մէնջ զմարմին լոկոյ մարդոյ հաւատամք զա

Աւետեաց Ա՛ուտին.

ռաջի եդեալն, նոյնպէս և վասն պատուհասական բանն. այլ խոստովանիմք իւր մարմին բանին որ յայր, նոյնպէս և զարիւնն ըզկենդանարարն ամի. զի յոկ մարմին՝ կենդանութիւն տալ ոչ կարէ։ * Նա այսմ վկայէ՛ փըրկիչն ամի որ ասէ. Թէ՝ մարմին՝ ինչ ուշ օգնէ. հոգինն է կենդանարար։ * Որպէս և դարձեալ ասէ փրկիչն. Թէ՝ ոչ առաքեաց զիս հայրն կենդանի, կենդանիեմ ես վասն հօրն. և որ ուտէ զիս՝ և նա կեցցէ վասն իմ։ * Նա՛ քզի դեստոր և որք երբեմն զայն իմանան՝ եղծանել զանան իւրեանց ամբարշտութեն զիստրհրդոյն զօրութենն վասն որոյ հրաման եղեն ընդ նզովիւք։

Աւետեաց Ա՛ուտին.

* Ա՛ստուած էրուէ ա՛ուտիւ։

Այնք ոչ ուշ խոստովանեսցի զբանն որ յայր, ար

գեալ արտաքս քան զ[ը]
բանն որ յայ[ն] Տօրէ. որ
վ[ա]ս մեր Տամբերեց պատ
Ճական խաչին և զմահ
Ճաշակեաց. այլ [ի]նքն
որ փառաց իւրով մարմ
նովն մեռաւ ըստ դրոց.
* Ա[յ]լ որք ընդունայն
և զՏայՏոյեալքն կրօնն
կասին [ի]նք Տաւատն մե
ծանել, մարդ ուրյն ա
սեն զՏամբերելն խաչի,
յիրաւի՛ և յարժանի է
դան [ի]վերայ նոցա [ը]
մեծի անպարշտուե
նոցա մեծամեծ
նզովք՝ վ[ա]ս Տայ
Տոյութեան
նոցա.

ԿԱՆՏԵՂՑԱՒ ՊԱՐԶՊ ՄԱՍՆԻՒՆ ԱՍՏՈՒԱԾՈՅ.

* Ա[յ]ս[ո]ւ[հ]ետև.
րեալ մարմնով և խաչել
մարմնով և զմահ Ճաշա
կեալ մարմնով. որ եղև
անդրանիկ մեռելոց, որ
կենդանիսնէ և կենդանա
րար. նզովեալ եղի
ցի.
* [Ը]նդհակառակ եր
բանն որ յայ[ն] Տօրէ.
և [ի]վերէ վշտանալոյ ան
Ճառ և անՏաս բնութի[ն].
և [ի]վերէ քան զապակա
նութի[ն] և կենդանի առ
նէ զամ. և էջ ընդունիչ
որմանութեց. և թէպէտ
և այսպէս բնութ[ի]ւ[ն] բանն
այ, իւրացոյց իւր մար
մին ընդունիչ. որ վշտա
նալ սովո[ր]է, վ[ա]ս մեր և
յաղէս մեր յանձն իւրն
կրէ զվիշտն. զի զամե
նի զմեզ աղաեսցէ [ի]մանի
նէ և յապահանուէ. և
կենդանացուսցէ իբրև
Ա[ս]ծ իւրով մարմնով.
և եղև պտուղ ննջեցե
լոց և անդրանիկ մեռե
լոց. * Օ[ր]ինչ եթէ մեղ
լոկ ուրյն և որիշ [ի]մա